

BCU – Lausanne

1094974870

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΣ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑ,

ΕΚΔΙΔΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΟΥΝΤΟΣ Α. ΚΟΡΑΗ,

Φιλοτίμω δαπάνη τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῶ τῆς Ἑλλάδος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Ι. Μ. ΕΒΕΡΑΡΤΟΥ.

SE TROUVE,

CHEZ THÉOPHILE BARROIS, PÈRE, LIBRAIRE, RUE HAUTEFEUILLE, N° 28.

ΑΔΙΖ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ὁ ΤΡΙΤΟΣ οὗτος τῆς Γεωγραφίας τοῦ Στράβωνος τόμος ἔπρεπε νὰ ἦναι καὶ ὁ τελευταῖος, καθὼς ἐλπίσας ἔβαλα εἰς ἐλπίδα καὶ τὸν ἀναγνώστην. Ἄλλ', ἐπειδὴ ἦτον ἀνάγκη νὰ περιέχη τὰ τέσσαρα λοιπὰ τοῦ Γεωγράφου βιβλία, τὰς ἐκ τῶν δεκαεπτὰ βιβλίων Χρησμοθείας, ὀλίγας σημειώσεις καὶ τὸν Πίνακα, τὸ πάχος του ἐμελλε νὰ γένη παντάπασι ἀσύμμετρον μὲ τοὺς πρὸ αὐτοῦ δύο τόμους. Ἦναγκάσθην λοιπὸν νὰ τελειώσω τὸν τρίτον μὲ τὰς Χρησμοθείας, καὶ ν' ἀφήσω τὰς σημειώσεις καὶ τὸν Πίνακα εἰς τέταρτον καὶ τελευταῖον ἄλλον τόμον.

Ἀπὸ τίνα καὶ πότε ἐσυντάχθησαν αἱ Χρησμοθεΐαι, ἔμειν' ἀνίσθητον. Ἀπὸ χρονολογικὰς τινὰς εἰκασίας συμπεραίνει ὁ Δοδουέλλος (Dodwell), ὅτι ὁ συντάξας αὐτὰς ἤκμασε πρὸς τὰ τέλη τῆς δεκάτης ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος. Τοιαύτη εἶναι τοῦ σοφοῦ τούτου κριτικῆς ἢ γνώμης, τὴν ὁποίαν ἐδύνατο νὰ πισύσῃ ἔτι πλέον ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐκφράσεως, συνειδησθέντος εἰς ἐκείνην τοῦ χρόνου τὴν περίοδον, ὅποτε ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς ἐπροχώρει ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρότερον.

Ἄλλ' αὐτὸς, ἐξεναντίας, εὐρίσκει πολλὰ ὀλίγα εἰς τὴν φράσιν τῶν Χρησμοθεϊῶν ἴχνη τῆς νοθευομένης Ἑλληνικῆς γλώσσης, καὶ σημειώνει ἐξ αὐτῶν, ὡς πλέον ἀξιοσημείωτον, καὶ ἐπαρμένην (ὡς εἰκάζει) ἀπὸ τὰ Σλαυικὰ βόρεια ἔθνη, τὴν λέξιν, Ριχία

β'..... ΗΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

(γρ. Ρηχία), ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζεται ὁ Ἡρόδοτος (1), ὅταν ὁ λόγος ἦται περὶ τῆς ἀμπώτεως τῆς θαλάσσης, καὶ ἣτις ἐφυλάχθη ἕως σήμερον εἰς τὴν γλῶσσάν μας· ἐπειδὴ ὀνομάζομεν Ρηχὰ ἐκεῖνα τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν τὰ μέρη, ὅπου, διὰ τὴν ὀλιγοτήτα τοῦ νεροῦ, οὔτε καράβιον δύναται νὰ πλεύσῃ, οὔτ' ἄνθρωπος νὰ κολυμβήσῃ. Καὶ τοῦτο συμβαίνει καθ' ἡμέραν εἰς τοῦ Ὠκεανοῦ τὰ παραθαλάσσια, καὶ εἰς ὀλίγους τινὰς τῆς Μεσογείου θαλάσσης τόπους, διὰ τὴν ἀμπωτιν, ἣγουν τὴν προσωρινὴν ἀναχώρησιν τοῦ νεροῦ. Τὸ ἐναντίον τῆς ἀμπώτεως καὶ τῆς Ρηχίας εἶναι καὶ λέγεται Πλημμύρα.

Ὁ Δοδονέλλος, ἐπειδὴ διὰ τὴν κακὴν ἴσως γραφὴν (ρηχία) δὲν ἐνθυμήθη τοῦ Ἡροδότου τὴν Ρηχίην, ἐνόμισεν ἀκόμη, ὅτι καὶ ὁ Ἐτυμολόγος (2), μεταχειριζόμενος αὐτὴν, ἐμεταχειρίσθη λέξιν βάρβαρον. Ἀκολούθημα τῆς τοιαύτης ἀπάτης ἦτο καὶ νὰ συγχύσῃ τὸ Ρηχία τῶν Χρησομαθειῶν μὲ τὸ Κατάσσις τοῦ Στράβωνος. Εὐκόλα θάλει τὴν πληροφορηθῆν ὅσας παραβάλλῃ τὰ λόγια τούτου μὲ τὰς Χρησομαθείας. Λέγει ὁ Στράβων (3), « Πάλιν ἀναχωρεῖν [τὴν θαλάτταν] εἰς τὸ πέλαγος κατ' ὀλίγον... εἶτα μέκειν τοσοῦτον ἐκ τῆς αὐτῆς ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙ χρόνον, ὅσον κ. τ. λ. ». Ἀντὶ τούτων, γράφει τῶν Χρησομαθειῶν ὁ συντάκτης (4), « Πάλιν ὑπονοθεῖ... εἶτα ἐν

(1) Βιβλ. β', κεφ. 11. — (2) Σελ. 86.

(3) Στράβ. Μέρ. Α', σελ. 226.

(4) Αὐτ. Μέρ. Γ', σελ. 329.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

γ'

ἢ τῇ Ῥηχίᾳ μένει, ἕως ἂν κ. τ. λ. κ. Τὸ, Ἐν τῇ αὐτῇ κατασάσει, τοῦ Στράβωνος, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι λέγει, εἰς τὴν αὐτὴν κατάσασιν τῆς ἀμπάτεως, ἦγουν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ νεροῦ πρὸς τὸ πέλαγος, καὶ ἀκολουθῶς τῆς Ῥηχίας ἢ ἐλαττώσεως αὐτοῦ εἰς τὰ πλησιάζοντα τὴν γῆν μέρη· καὶ τὸ Ἐν τῇ Ῥηχίᾳ τοῦ Χρησομαθειογράφου σημαίνει ὄχι, εἰς τὴν κατάσασιν, ἀλλ', εἰς τὴν ἀμπωτιν, ἢ, εἰς τῆς ἀμπάτεως τὴν κατάσασιν.

Δὲν ἐλέγχεται λοιπὸν ὁ Χρησομαθειογράφος ἀπὸ τὸ Ἕλλημκώτατον ὄνομα τῆς Ῥηχίας, ὅτι ἔζησεν, ὅταν ἡ Ἕλληνικὴ γλῶσσα ἦτο μολυσμένη μὲ ξένα καὶ βάρβαρα ὀνόματα, ἀλλ' ἀπὸ πολλὰς ἀσυνταξίας τῆς γλώσσης, καὶ ἀπὸ λέξεις, ἂν καὶ τὴν ἀρχὴν Ἕλληνικὰς, ἀνορθογράφους ὅμως, ἢ μεταμορφωμένας εἰς ἀλλότριον τοῦ Ἕλληνισμοῦ σχῆμα, καὶ ἔτι πλέον, ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ συλλογιστικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς, τὸ ὁποῖον φαίνεται καὶ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς πολλοὺς αὐτοῦ συγχρόνους ἄλλους συγγραφεῖς, καὶ εἰς ὅλα ἀπλῶς τὰ βάρβαρα, ἢ εἰς τὴν βαρβαρίωσιν καταφερόμενα ἔθνη. Παραδείγματα πολλὰ γὰ φέρω δὲν ἤθελαν μὲ λείψειν, ἂν δὲν μ' ἔλειπεν ὁ καιρὸς· ἔθεν ἀρκοῦμαι εἰς ὀλίγα τινά. Τὸν μυχὸν τοῦ Στράβωνος μετασχηματίζει εἰς οὐδέτερον Τὸ μυχόν τοῦ ἐφελευστικοῦ ἢ ἢ κατάχρησις ὅπου δὲν ἀκολουθεῖ φωνῆεν, καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς κακοφωνία εἶναι τόση, ὥστε γίνετ' ἀκίθανον, ὅτι εἶναι πάντοτε σφάλμα τῶν ἀντιγραφῶν. Οὐδὲ τοῦ Ῥηχία τὴν κακὴν γραφὴν δικαίως ἤθελέ τις ἀποδώσειν εἰς αὐτούς, ἐπειδὴ εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Ἐτυμολόγον, ὅστις λέγει, « Ἀμπωτις... κυρίως δὲ

» ἄμπωτις ἢ ἀναπέμπουσα (γρ. ἀναπίναυσα), ἡ ξηρασία, ἡ
 » ῥιχία κ. τ. λ.» Ὁ Σουίδας ἐξηγεῖ τὴν λέξιν, «Ἄμπωτις,
 » λήξις, ἡ ξηρασία, ἡ πλημμύρα.» Ἡ προφανὴς ἀντίφασις
 τῆς ξηρασίας καὶ τῆς πλημμύρας ἔχει ἴσως ἀπολογίαν ταύτην,
 ὅτι τὸ ἐν ὄντι συμβαίνει χωρὶς τἄλλο ὅταν ἀναχωρῇ τὸ νερὸν
 πρὸς τὸ πέλαγος, πλημμυρίζει φυσικὰ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον
 ἔκαμε τὴν ἀναχώρησιν, καὶ ἀφίνει ἐνταυτῷ ξηρὸν, ἢ ῥηχόν,
 τὸν πρὸς τὴν γῆν τόπον, ὃθεν ἀνεχώρησεν. Ὅστις ὁμῶς γράφει
 Λεξικόν, ἤγουν λέξεων ἀγνοουμένῳ ἐξήγησιν, δεῖν πρέπει νὰ
 ἐκφράζεται, ὡς ἐκφράζονται οἱ προβάλλοντες αἰνίγματα. Ἀλλὰ
 τοιαύτη ἦτον ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἡ μέθοδος τοῦ συλλογίζεσθαι
 καὶ τοῦ γράφειν καὶ εἶναι σημειώσεως ἄξιον, ὅτι καὶ ὁ Σουίδας
 καὶ ὁ Ἐτυμολόγος εἶναι σύγχρονοι τοῦ γράψαντος τὰς Χρησο-
 μαθείας. Τοῦτον εἰκάζει ὁ Δοδουέλλος, ὅτι ἤκμασε μεταξὺ τοῦ
 976 καὶ τοῦ 996 ἀπὸ Χριστοῦ ὁ Σάξιος θετεῖ τὸν Σουίδα
 περὶ τὸ 975, καὶ τὸν Ἐτυμολόγον περὶ τὸ 990.

Εἶναι λοιπὸν αἱ Χρησομαθείαι βαρβαρουμένης Ἑλλάδος
 γέννημα καὶ ἤθειλα εἶσθαι ὀλοτέλα περιτταί, ἀν ὁ συντάκτης
 αὐτῶν ἐφύλασσε διόλου τὰς αὐτὰς λέξεις καὶ φράσεις τοῦ κει-
 μένου τοῦ Στράβωνος. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν τὰς ἀλλάσσει πολ-
 λάκις μὲ συνωνύμους, ἢ καὶ διαφόρους ἄλλας, ὃθεν διορθώ-
 μεταί, ἢ καὶ ὑποβάλλεται εἰς τῶν κριτικῶν τὴν ἐξέτασιν, τοῦ
 Γεωγράφου τὸ κείμενον. Ἐπιτετα προσθέτει πολλάκις καὶ φρά-
 σεις, αἱ ὁποῖαι μὴν εὐρισκόμεναι εἰς τὸ κείμενον, δίδουν ὑπο-
 ψίαν μὴ τὰς ἐπαράβλησαν οἱ ἀντιγραφεῖς τοῦ Στράβωνος. Παρὰ
 ταύτας ἔχει προσθήκας ἄλλας, φανεράς ἀναπληρώσεις ἰδικίας

του, όταν, φερειπειν, λέγη τι, ως αυτός γνωρίζων, ή συμπεραίνων από τὸ κείμενον, ή καί παραβαλλων τὸν Στράβωνα μὲ γεωγράφους ἄλλους, ἐκ τῶν ὁποίων ὀνομάζει κάποτε τὸν Πτολεμαῖον. Ὀλίγα παραδείγματα ἀς μὲ συγχωρηθῆ νὰ φέρω τὰ ἐξῆς.

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Στράβωνος (σελ. 259, στ. 4) ἔπρεπεν ἀντὶ τοῦ Γενεᾶς, νὰ γράψω, καθὼς φέρεται εἰς τὰς Χρησομαθείας Γενεῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος (σελ. 371, στ. 8), ἐπρόσθεσα εἰς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος τὴν εὐρισκομένην εἰς αὐτὰς φράσιν, Μῆκος περὶ χιλίους σταδίους. Εἰς τὸ αὐτὸ (σελ. 383) λέγει ὁ Γεωγράφος, περὶ τῆς Σινώπης πόλεως λαλῶν, «Ὁ δ' Εὐπάτωρ καὶ ἐγεννήθη » ἐκεῖ καὶ ἘΤΡΑΦΗ » ὁ Χρησομαθειογράφος (Μερ. Γ', σελ. 412) ἔχει, ἘΤΑΦΗ. Τὴν γραφὴν ταύτην, εἰτ' ἀπ' ἀντίγραφον, εἰτ' ἀλλαχόθεν τὴν ἔλαβε, τὴν πιθανολογεῖ ὁ Πλούταρχος (Πομπ. βίω § 42), λέγων, ὅτι ὁ Πομπήιος ἐξεῖλε τὸν νεκρὸν τοῦ Μιθριδάτου εἰς τὴν Σινώπην· «Αὐτὸν δὲ τὸν Μιθριδάτου » νεκρὸν... οὐ γὰρ αὐτὸς Πομπήιος ἰδεῖν ὑπέμεινε, ἀλλ', » ἀφοσιωσάμενος τὸ νημεσητὸν, εἰς Σινώπην ἀπέπεμψεν.» Εἰς τὸ τρίτον μέρος (σελ. 23), ὅπου λέγει ὁ Στράβων, «Λοιδο- » ρήσαντα τοὺς βασιλέας ΔΙΑ ΣΤΙΧΟΥ» πιθανωτέρα φαίνεται ἡ γραφὴ τῶν Χρησομαθειῶν (σελ. 434), ΔΙΑ ΔΙΣΤΙΧΟΥ· ὅχι μόνον διότι δύο ἀληθῶς, καὶ ὄχι πλείοτεροι, εἶναι οἱ λοιδορητικοὶ στίχοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι, ἂν δὲν ἔγραψεν ὁ Στράβων, διὰ διστίχου, ἔπρεπε νὰ γράψῃ, διὰ στίχων, καὶ ὄχι ἐν- κῶς, διὰ στίχου.

Διὰ ταύτας λοιπόν τὰς αἰτίας, καὶ κατὰ μίμησιν ἄλλων ἐκδοτῶν, ἐπρόσθεσα εἰς τὴν ἐκδοσίν μου καὶ τὰς Χρησομαθείας, διορθωμένας ὁμῶς εἰς ὄχι ὀλίγα μέρη, ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ Στράβωνος τὰ κείμενα, ποτὲ δὲ καὶ ἐξ ἰδίας μου εἰκασίας ἄλλος ἤθελ' ἴσως προκρίνειν τὰς ἐκδόσιν ἀπαραλλάκτως ὁμοίας τῶν ἀπ' ἄλλους ἐκδομένων, ὡς ἰσορροπῶν σημεῖωσιν τοῦ χρόνου, εἰς τὸν ὅποιον ἔζησεν ὁ συντάκτης αὐτῶν· καὶ δὲν ἤθελε κατακριθῆναι ὡς ἄκριτος.

Περὶ δὲ τοῦ περιεχομένου εἰς τὸ τρίτον Μῆρος τοῦτο κείμενον τοῦ Στράβωνος, θέλω φανερώσειν τὰς αἰτίας τῶν εἰς αὐτὸ μεταβολῶν εἰς τὰς σημεῖωσεις, ὡς καὶ περὶ τῶν ὅσων ἔγιναν εἰς καὶ πρὸ αὐτοῦ δύο μέρη. Ἀρτιοῦμαι κατὰ τὸ παρὸν τὰ ἐκθέσω ὀλίγας μου τινας ἀμφιβολίας, περὶ τῶν ὁποίων ἔκαμα, ἢ ἔπρεπε τὰ κάμω, εἰς ὅλον τὸ κείμενον διορθώσεων, τὰς ἐξῆς.

Μ Ε Ρ Ο Σ Α .

[Σελίδι 114, στ. 8, Ἐκ δὲ δὴ τῆς.] Ὁ Κασσιῶδων ἐπρόβαλε διόρθωσιν, Ἐκ γε δὴ τῆς. Ὁρθώτερον μὲ φαίνεται, Ἐκ τε δὴ τῆς, ἢ, Ἐκ μὲν δὴ τῆς.

— 16, στ. 29, Καθάπερ γε καὶ ἐν.] Ἐμετανόησα, ὅτι δὲν ἐδιόρθωσα, Καθάπερ τε ἐν.

— 17, στ. 11, πρὸς αὐς.] Ἐπρεπε τὰ προκρίνω τὴν γραφὴν τοῦ ἀντιγράφου μου, πρὸς οὖς.

— 30, στ. 6, καὶ Σικελίαν, οὐκ ἐπαινεῖ. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ.τ.λ.] Ἐἶναι διόρθωσις ἰδική μου, περὶ τῆς ὁποίας τώρα διαζῶ. Ἡ κοινὴ γραφὴ ἦτο, καὶ Σικελίαν. Οὐκ ἐπαινεῖ δὲ κ. τ. λ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ. ζ'

— 40, στ. 28, οὐ διχθὰ δεδαΐαται. οὔτω.] Οὔτοι (ἔχουν οἱ Αἰθίοπες), ἔγραψε, νομίζω, ὁ Στράβων.

— 44, στ. 6, τεταμένον.] Τὴν αὐτὴν γραφὴν φέρουσιν ὅλα ἀντίγραφα· ἢ ὁρθῆ ὁμῶς εἶναι, τεταμένον.

— 98, στ. 11, συνέγραψαν.] Ἐλησμόνησα τὴν ὁρθὴν τῶν ἀντιγράφων γραφὴν, συνέγραψαν ἄν.

— 121, στ. 8, Αἰτιασάμενος δ' οὖν τινα.] Ἰσως, Αἰτιασάμενος δ' αὖ τινα.

— 122, στ. 7, ὑπερπίπτουσης.] Εὐλόγως ἐδιόρθωσεν ὁ Βάκης (Bake, Posidon. Rhod. reliquiae, pag. 92), ὑπερπίπτουσαν.

— 173, στ. 15, τῆς Τρωάδος κατ' Ἀμφίπολιν.] Ἡ γησιᾶ γραφὴ ἔπρεπε νὰ ἦναι, τῆς Τρωάδος, καὶ κατ' Ἀμφίπολιν.

— 188, στ. 1, ἔρια μᾶλλον τῶν Κοραξῶν.] Ἡ προβαλλεῖσα ἀπὸ τὸν Κασσιῶνα διόρθωσις εἶναι, μαλακώτερα συντομώτερον καὶ πιθανώτερον ἤθελέ τις διορθῶσειν, ΚΑΛΛΙΩ.

— 216, στ. 5, ὑφ' αὐτῶν.] Εἰς τὴν Γαλλικὴν μετάφρασιν (tom. 1, pag. 487, not. 2) εἶπα διὰ ποίαν αἰτίαν ἔτρεψα τὴν κοινὴν γραφὴν, ὑπὲρ αὐτῶν, εἰς τὸ, ὑφ' αὐτῶν. Ἄν ἡ διόρθωσις δὲν φανῆ εὐλογος, ἢ κοινὴ γραφὴ πρέπει κἄν νὰ μεταβαλῆ εἰς τὸ, ὑπὲρ αὐτῶν.

— 362, στ. 3, Ὅταν οὖν, φησι Ποσειδώνιος, φλέγηται κ. τ. λ.] Δὲν ἐμετανόησα, ὅτι ἐμετάβαλα τὸν Θεὸν Ποσειδῶνα εἰς τὸν φιλόσοφον Ποσειδώνιον· δις ἄζω ὁμῶς, ἂν ἔκαμα καλὰ νὰ μεταβάλω καὶ τὸ φαίνεται εἰς τὸ φλέγη-

ἢ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ται. Φαίνεται ὅτι νὰ εἶπῃ, φωτίζεται ἀπὸ τὴν φλόγα.

— 384, στ. 20, πεδίον.] Ἴσως, ἐπίνειον.

ΜΕΡΟΣ Β'.

— 59, στ. 27, Μεθώνη καὶ Ἄλωρος πόλις.] Γράφε, ΠΟΛΙΣ, ὡς τὸ ἐθόρθωσα εἰς αὐτὰς ταύτας τὰς Χρησομαθείας (Μέρ. Γ', σελ. 378).

— 63, στ. 2, ἢ ὑπέρκειται.] Ἐθόρθωσα (Μέρ. Γ', σελ. 382), ἢ ὑπέρκειται.

— 187, στ. 8, στρατεῖαν.] Γράφε στρατιάν.

— 222, στ. 28, ποταμίαν, Λαπίθαι κατέσχον αὐτὰ τὰ χωρία.] Ὁρθωτέρα φαίνεται ἡ γραφὴ τινῶν ἀντιγράφων, αὐτοῖς. Γράφε λοιπὸν καὶ εἶξε, ποταμίαν Λαπίθαι, κατέσχον αὐτοὶ τὰ χωρία.

— 224, στ. 14, Εὐρώτα.] Προκρίνω τώρα τὴν γραφὴν τοῦ ἀντιγράφου μου, Εὐρώτου (ἀπὸ τὴν εὐθείαν Εὐρωτος), διὰ κὰν νὰ μὴ συγχυθῇ μὲ τὸν Εὐρώταν, ποταμὸν τῆς Πελοποννήσου.

— 232, στ. 15, ρυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τὸν πῖνον τῇ πλύσει παραπλησίως.] Ὅτι ἔλεγ' ἀνωτέρω (σελ. δ') περὶ τῆς προξενουμένης ὑποψίας ἀπὸ τὰς Χρησομαθείας εἰς τὸ κείμενον τοῦ Στράβωνος, τούτου παράδειγμα εἶναι καὶ ἡ παρούσα περικοπή. Τὸ κείμενόν μου ἐπάρθη ἀπὸ ἀντίγραφον τῶν προτέρων ἐκδόσεων ἢ γραφὴ εἶναι, ρυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει τὸν πῖνον παραπλησίως. Ἄλλ' ὅ

συντάκτης τῶν Χρησομαθειῶν (σελ. 393) πιθανόν, ὅτι εὑρηκε γραφὴν διάφορον· ἐπειδὴ λέγει, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι παραπλησίως τῇ τῶν λίνων (γρ. λινῶν) πλύσει. Ἴσως λοιπὸν καὶ εἰς τὸν Στράβωνα ἐγράφετο, ῥυπωθέντα... ἀποκαθαίρεσθαι τῇ πλύσει Τῶν Λινῶν παραπλησίως.

— 249, στ. 18, Μελάμφυλος.] Ἐν ἀπὸ τὰ παλαιὰ τῆς Σάμου ὀνόματα, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει καὶ κατωτέρω (Μέρ. Γ', σελ. 9) πάλιν ὁ Στράβων. Παράδοξον, ὅτι κ' ἐδῶ κ' ἐλεῖ, αἱ ἐκδόσεις συμφώνως μὲ ἀντίγραφα τὸ γράφουσι δι' ἐνὸς λ' καὶ παραδοξότερον, ὅτι καὶ εἰς τὸν Βυζάντιον Στέφανον (λέξ. Σάμος), καὶ εἰς τὸν Ἰάμβλιχον (Περὶ τοῦ Πυθαγορικ. βίου, κεφ. 2) σώζεται ἡ αὐτὴ γραφή. Ἡ ὀρθὴ ὁμῶς εἶναι μὲ διπλοῦν λ, Μελάμφυλλος· ὡς ἐδιόρθωσαν οἱ κριτικοὶ εἰς τὸν Ἰάμβλιχον καὶ εἰς τὸν Στέφανον, καὶ ὡς ὀνομάζει τὴν Σάμον ὁ Πλίνιος, Melamphyllus.

— 291, στ. 12, Ἀλλὰ Κοίου γένος κ. τ. λ.] Ἠκολούθησα τὴν ὁποῖαν ἔκαμε διόρθωσιν τῶν σίχων τούτων ὁ Ἐρμάννος, καὶ ἐξέδωκεν ὁ Σνεϊδέρος μὲ τᾶλλα λείψανα τοῦ Πινδάρου (σελ. 45 καὶ 162). Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ περὶ τῶν τοιούτων κρίσις εἶναι δυσκολωτάτη, βαλλῶ ἐδῶ καὶ τὴν διάφορον αὐτῶν διόρθωσιν τοῦ Πόρσωνος· Ἀλλ' ἡ Κοιογενῆς ὁπότ' ὠδίνεσσι θοαῖς ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν, δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουν χθονίων, ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες, ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

— 296, στ. 14, προσπεριοδεύσωμεν.] Γράφε, προσπεριοδεύσωμεν, ὡς φέρει τὸ ἀντίγραφόν μου.

— 311, στ. 20, μαλακοὺς εἶναι, καὶ τὰς τῶν ποταμῶν ἐκβολάς.] Ἴσως, μαλακοὺς εἶναι κατὰ τὰς τῶν κ. τ. λ.

320, στ. 17, ἐπίκρανα.] Τὸ ἐπῆρα χωρὶς προσοχὴν ἀπὸ τὴν ἐκδοσιν τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου. Ἡ ὀρθὴ τῶν ἀντιγράφων γραφὴ εἶναι περὶ κρᾶνα.

— 329, στ. 11, καὶ προσέθεσαν τοῦτο πῆσιν κ. τ. λ.] Ὁρθωτέρα εἶναι ἡ εὐρισκομένη εἰς τῆς Ἰσπανίας τὸ ἀντίγραφον γραφὴ, τοῦτο. Ἴσως καὶ ἀντὶ τοῦ προσέθεσαν, ἐγράφετο παλαιά, προσετίθεσαν.

— 334, στ. 17, καὶ οἱ Ἀττάσιοι, καὶ οἱ Χωράσμιοι.] Ἀπὸ τοὺς κριτικούς ἄλλοι ἐπρόδαλαν τοῦ πρώτου ἐθνικοῦ ὀνόματος διόρθωσιν, Αὐγάσιοι, καὶ ἄλλοι ἐνόμισαν, ὅτι εἶναι οἱ αὐτοὶ καὶ οἱ Ἀττασίνοι (Attasini) τοῦ Πλινίου. Μὲ φαίνεται, ἂν δὲν λανθάνωμαι, ὅτι ὁ Στράβων ἔγραψε, καὶ οἱ ἈΠΑΣΙΑΚΑΙ, καὶ οἱ Χωράσμιοι. Τὰ ἀκόλουθα « Εἰς οὓς » ἀπὸ τῶν... εἰς τοὺς Ἀπασιάκας ἐχώρησε», πιθανολογοῦσι τὴν εἰκασίαν μου.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

— 9, στ. 5, Μελάμφυλος.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 9').

— 23, στ. 19, διὰ σίχου.] Ἴδε ἀνωτέρω (σελ. 6).

— 139, στ. 6, τὰ πρὸ ποδῶν ΜΕΡΗ μὴ ὀρασθαι.] Τὸ ΜΕΡΗ, ἂν καὶ συμφώνως ὅλοι τὸ ἔχωσι, μὲ φαίνεται περιττόν.

— 188, στ. 14, διὰ τὴν τοιαύτην εὐανδρίαν.] Ἀντὶ τοῦ,

ἀνδρίαν, ἢ ὡς ἔχουσι τινὰ ἀντίγραφα, ἀνδρείαν, ἐπρί-
κρινα τὴν διόρθωσιν τοῦ Ἄγγλου Τουπίου, εὐανδρίαν. Ἀλλὰ
τώρα ὑποπτεύομαι μήπως ἔγραψεν ὁ Στράβων Ἀλιείαν.

— 372, στ. 7., ἄλσεων.] Ἀναμφίβολον, ὅτι ἤθελ' ἔ Χρη-
σομαθειογράφος, ἢ ὁ ἀντιγραφεὺς του, γὰρ γράψῃ, Ἄλπειων.

Ταῦτα μόνον ἔκρινα γὰρ ἐκδέσω κατὰ τὸ παρὸν περὶ τῆς ἐκ-
δόσεως τοῦ κειμένου, ἀφίνων, ὡς εἶπα, τὰ λοιπὰ εἰς τὰς μελ-
λούσας ὀλικὰς σημειώσεις μου. Δίκαιον ὁμῶς εἶναι γὰρ φανε-
ρῶσω ἐντοσοῦτῳ δύο διορθώσεις χρεωστούμενας εἰς τὸν σοφὸν
Λετροννήν (Letronne), ὅστις ἐδιαδέχθη τὸν Μακαρίτην
Δουθεῖλον (Dutheil) εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν δύο τελευ-
ταίων βιβλίων τοῦ Στράβωνος.

Ἡ πρώτη εἶναι εἰς τὴν σελ. 162, στ. 4, τοῦ παρόντος
Μέρους τρίτου, ὅπου ἀντὶ τοῦ, Ἄλεσηνῶν, τῶν προτέρων
ἐκδόσεων, ἔγραψα, Μεσηνῶν. Ἡ δευτέρα εἰς τὴν σελ. 204,
στ. 13, ὅπου αἱ πρότεροι ἐκδόσεις εἶχαν, Ἦτις ἐς ἰ (ὁ
Γερμανὸς ἐκδότης, Ἦ τίς ἐς ἰ) πρὸς τῷ Νεῖλῳ μυχὸς,
ἀντὶ τῆς ὁποίας ἐξέδωκα, Ἦτις ἐσὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν
Νεῖλον μυχῷ.

Ἐπειδὴ εἰς τῶν τυπογραφικῶν σφαλμάτων τοῦ πρώτου καὶ
δευτέρου μέρους τὴν σημείωσιν ἐπαραβλέφθησαν ὀλίγα τινὰ
ἀξιόλογα παροράματα, εὐλογον ἔκρινα γὰρ τὴν ἐνόσω πληρε-
γέραν ἐδῶ μὲ τοῦ τρίτου τὰ σφάλματα.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ τεσσαρεσκαίδεκατον περιέχει τὰς Κυκλάδας νήσους καὶ τὴν ἀντί-
περαν χώραν, ἐν ἣ Παμφυλία, Ἰσαυρία, Κιλικία, Λυκία, Πισιδία,
ἕως Σελευκίας τῆς Συρίας, καὶ τῆς Ἀσίας, τῆς ἰδίως λεγομένης Ἰωνίας.

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

Λοιπὸν δ' ἐστὶν εἰπεῖν περὶ Ἰώνων καὶ Καριῶν, καὶ τῆς ἐξω 631.
τοῦ Ταύρου παραλίας, ἣν ἔχουσι Λύκιοί τε καὶ Παμφύλιοι
καὶ Κιλικεῖς· οὕτω γὰρ ἂν ἔχοι τέλος ἢ πᾶσα τῆς χερρρόνησου
περιήγησις, ἥς ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ὑπέρβασιν τὴν ἐκ τῆς Πον-
τικῆς Θαλάττης ἐπὶ τὴν Ἰσσην.

§. 2.

Ἐστὶ δὲ τῆς Ἰωνίας ὁ μὲν περίπλους, ὁ παρὰ γῆν, σταδίων
πou τρισχιλίων τετρακοσίων τριάκοντα, καὶ διὰ τοὺς κόλπους,
καὶ διὰ τὸ χερρρόνησιζεν ἐπὶ πλείον τὴν χώραν· τὸ δ' ἐπ' εὐθείας
μῆκος οὐ πολὺ. Αὐτὸ γοῦν τὸ ἐξ Ἐφέσου μέχρι Σμύρνης, ὁδὸς
μὲν ἐστὶν ἐπ' εὐθείας τριακόσιοι εἴκοσι σταδίοι· εἰς γὰρ Μητρό-
πολιν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σταδίοι, οἱ λοιποὶ δὲ εἰς Σμύρναν·

632. περίπλους δὲ μικρὸν ἀπολείπων τῶν δισχιδίων καὶ διακοσίων. Ἔστι δ' οὖν ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου τοῦ Μιλησίων, καὶ τῶν Καρικῶν ὄρων μέχρι Φωκαίας καὶ τοῦ Ἐρμου τὸ πέρασ τῆς Ἰωνικῆς παραλίας.

§. 3.

Ταύτης δὲ φησι Φερεκίδης Μιλητον μὲν, καὶ Μυοῦντα, καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἐφεσσαν, Καῖρας ἔχειν πρότερον· τὴν δ' ἐξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας, καὶ Χίου, καὶ Σάμου, ἧς Ἀγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας ἐκβληθῆναι δ' ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἰώνων, καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Καρίας ἐκπεσεῖν. Ἄρξαι δὲ φησι Ἀνδροκλον τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ βασιλέως Ἀθηνῶν γενέσθαι

633. δὲ τοῦτον Ἐφέσου κτίσθην· διόπερ τὸ βασιλεῖον τῶν Ἰώνων ἐκεῖ συσῆναι φασί· καὶ ἔτι νῦν οἱ ἐκ τοῦ γένους ὀνομαζοῦνται βασιλεῖς, ἔχοντές τινες τιμᾶς, προεδρίαν τε ἐν ἀγῶσι, καὶ πορφύραν ἐπίσημον τοῦ βασιλικοῦ γένους, σκίπωνα [δ'] ἀντὶ σκήπτρου, καὶ τὰ ἱερά τῆς Ἐλευσινίας Δήμητρος. Καὶ Μιλητον δ' ἔκτισε Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὧν· οἱ τε Μεσσήνιοι, καὶ οἱ Πύλιοι συγγενεῖαν τινα προσποιοῦνται, καθ' ἣν καὶ Μεσσήνιον τὸν Νέσορα οἱ νεώτεροί φασί ποιηταί, καὶ τοῖς περὶ Μέλανθον τὸν Κόδρου πατέρα πολλοὺς καὶ τῶν Πυλίων συνεξάραι φασιν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δὲ πάντα τὸν λαὸν μετὰ τῶν Ἰώνων κοινῇ σείλαι τὴν ἀποικίαν· τοῦ δὲ Νηλέως ἐπὶ τῷ Ποσειδίῳ βωμὸς Ἱδρυμα θεῖονται. Κυδρήλος δὲ νόθος υἱὸς Κόδρου Μυοῦντα κτίζει. Ἀνδρόπομπος δὲ Λέβεδον, καταλαβόμενος τόπον τινα Ἄρτιν. Κολοφῶνα δ' Ἀνδραίμων Πύλιος, ὡς φησι καὶ Μίμνερμος ἐν Ναννοῖ. Πριήνην δ' Αἴπυτος ὁ Νηλέως, εἰδ' ὕστερον Φιλώτας ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών. Τέω δὲ Ἀθάμας μὲν πρότερον, διόπερ Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακροῶν· κατὰ δὲ τὴν

ἰωνικὴν ἀποικίαν, Ναυκλος υἱὸς Κόδρου νόθος, καὶ μετὰ 633. τοῦτον Ἄποικος καὶ Δάμασος Ἀθηναῖοι, καὶ Γέρης ἐκ Βοιωτῶν. Ἐρύθρας δὲ, Κνώπος· καὶ οὗτος υἱὸς Κόδρου νόθος. Φωκαίαν δ' οἱ μετὰ Φιλογένους Ἀθηναῖοι. Κλαζομενάς δὲ Πάραλος. Χίον δὲ Ἐγέρτιος, σύμμικτον ἐπαγόμενος πλῆθος. Σάμον δὲ Τεμβρίων, εἰδ' ὕστερον Προκλῆς.

§. 4.

Αὗται μὲν δώδεκα Ἴωνικαὶ πόλεις· προσελήφθη δὲ χρόνοις ὕστερον καὶ Σμύρνα εἰς τὸ Ἴωνικόν, ἐναγαγόντων Ἐφesiών· ἦσαν γὰρ αὐτοῖς σύνοικοι τὸ παλαιόν, ἡνῖκα καὶ Σμύρνα ἐκαλεῖτο ἡ Ἐφεσος· καὶ Καλλῖνός που οὕτως ὠνόμασεν αὐτήν, Σμυρναίους τοὺς Ἐφesiούς καλῶν ἐν τῷ πρὸς Δία λόγῳ·

Σμυρναίους δ' ἐλέησον·

καὶ πάλιν·

Μνήσαι δ' εἰκοτὲ τοῦ μηρία καλὰ βοῶν.

Σμύρνα δ' ἦν Ἀμαζῶν, ἡ κατασχοῦσα τὴν Ἐφεσον· ἀφ' ἧς τοῦνομα καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῇ πόλει, ὡς καὶ ἀπὸ Σισυρβῆς Σισυρβῆται· τινες τῶν Ἐφesiῶν ἐλέγοντο· καὶ τόπος δὲ τῆς τῆς Ἐφesiου Σμύρνα ἐκαλεῖτο, ὡς δηλοῖ Ἰπκῶνας·

Ἰπκῆ δ' ὅπισθε τῆς πόλεως ἐν Σμύρνη

Μεταξὺ Τρηχεῖς τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς.

Ἐκαλεῖτο γὰρ Λεπρῆ μὲν ἀκτὴ ὁ Πρηῶν, ὁ ὑπερκείμενος τῆς νῦν πόλεως, ἔχων μέρος τοῦ τείχους αὐτῆς· τὰ γοῦν ὅπισθεν τοῦ Πρηῶνος κτήματα ἔτι νυνὶ λέγεται ἐν τῇ Ὀπισθολεπρία. 634.

Τραχεῖα δ' ἐκαλεῖτο ἡ περὶ τὸν Κορησσὸν παρώρειος. Ἡ δὲ πόλις ἦν τὸ παλαιόν παρὰ τὸ Ἀθήναιον, τὸ νῦν ἔξω τῆς πόλεως ὄν, κατὰ τὴν καλουμένην Ἰπέλαιον· ὡσεὶ ἡ Σμύρνα ἦν κατὰ τὸ νῦν γυμνάσιον, ὅπισθεν μὲν τῆς νῦν πόλεως, μεταξὺ δὲ Τρηχεῖς τε καὶ Λεπρῆς ἀκτῆς. Ἀπελθόντες δὲ παρὰ τῶν

634. Ἐφεσίων οἱ Σμυρναῖοι, στρατεύουσιν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ νῦν ἐστὶν ἡ Σμύρνα, Λελέγων κατεχόντων· ἐβαλόντες δ' αὐτοὺς, ἔκτισαν τὴν παλαιὰν Σμύρναν, διέχουσαν τῆς νῦν περὶ εἴκοσι σταδίους. Ἰσπερον δὲ ὑπὸ Αἰολέων ἐκπεσόντες κατέφυγον εἰς Κολοφῶνα, καὶ μετὰ τῶν ἐνθένδε ἐπανιόντες, τὴν σφετέραν ἀπέλαβον· καθάπερ καὶ Μίμνερμος ἐν τῇ Ναννοῖ φράζει, μνησθεὶς τῆς Σμύρνης, ὅτι περιμάχητος αἰεί·

Ἡμεῖς δ' αἰπὺ Πύλον Νηλήϊον ἄστυ λιπόντες,

Ἰμερτὴν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα.

Ἐς δ' ἄρα τὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες,

Ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες.

Κεῖθεν δ' Ἀσύεντος ἀπορνύμενοι πόταμοιο

Θεῶν βουλῇ Σμύρναν εἰλομεν Διολίδα.

Ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἐφοδευτέον δὲ πάλιν τὰ καθ' ἕκαστα, τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ἡγεμονικωτέρων τόπων ποιησαμένους, ἐφ' ὧν περ καὶ πρώτων αἰ κτίσεις ἐγένοντο· λέγω δὲ τῶν περὶ Μίλητον καὶ Ἐφeson· αὐταὶ γὰρ ἄρισται πόλεις καὶ ἐνδοξόταται.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸ Ποσειδίου τὸ Μιλήσιων ἐξῆς ἐστὶ τὸ μαντεῖον τοῦ Δινδυμέως Ἀπόλλωνος, τὸ ἐν Βραγχίδαις, ἀναβάντι ὅσον ὀκτωκαίδεκα σταδίους· ἐνεπρήσθη δ' ὑπὸ Ξέρξου, καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἱερά πλὴν τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· οἱ δὲ Βραγχίδαί τοὺς θησαυροὺς τοῦ θεοῦ παραδόντες τῷ Πέρσῃ φεύγοντι συναπῆραν, τοῦ μὴ τίσαι δίκας τῆς ἱεροσυλίας καὶ τῆς προδοσίας. Ἰσπερον δ' οἱ Μιλήσιοι μέγιστον νεῶν τῶν πάντων κατεσκευάσαν· διέμεινε δὲ χωρὶς ὀροφῆς διὰ τὸ μέγεθος· κώμης γοῦν κατοικίαν ὁ τοῦ σηκοῦ περίβολος δέδεκται, καὶ ἄσπος ἐντός τε καὶ ἐκτός πολυτελής· ἄλλοι δὲ σηκοὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὰ ἱερά συνέχουσιν. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύεται τὰ περὶ τὸν Βράγχον, καὶ τὸν

ἔρωτα τοῦ Ἀπόλλωνος. Κεκόσμηται δ' ἀναθήμασι τῶν ἀρχαίων 634.
 τεχνῶν πολυτελέστατα· ἐντεῦθεν δ' ἐπί τὴν πόλιν οὐ πολλὴ
 ὁδὸς ἔστιν, οὐδὲ πλοῦς.

§. 6.

Φησὶ δ' Ἐφορος τὸ πρῶτον κτίσμα εἶναι Κρητικόν, ὑπὲρ
 τῆς θαλάττης τετειχισμένον, ὅπου νῦν ἡ παλαιὰ Μίλητός ἐστι,
 Σαρπηδόνος ἐκ Μιλήτου τῆς Κρητικῆς ἀγκυρόντος οἰκίτορας,
 καὶ θεμένου τοῦνομα τῇ πόλει τῆς ἐκεῖ πόλεως ἐπώνυμον, 635.
 κατεχόντων πρότερον τὸν τόπον Λελέγων· τοὺς δὲ περὶ Νηλέα
 ὕπερον τὴν νῦν τειχίσαι πόλιν. ἔχει δὲ τέτταρας λιμένας ἡ
 νῦν, ὧν ἓνα καὶ σὺλῳ ἰκανόν. Πολλὰ δὲ τῆς πόλεως ἔργα
 ταύτης· μέγιστον δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀποικιῶν· ὃ τε γὰρ Εὐξείνιος
 πόντος ὑπὸ τούτων συγκόμισται πᾶς, καὶ ἡ Προποντις, καὶ ἄλλοι
 πλείους τόποι. Ἀναξιμένης γοῦν ὁ Λαμψακηνὸς οὕτω φησὶν,
 ὅτι καὶ Ἰκαρον τὴν νῆσον καὶ Λέρον Μιλήσιοι συνόκησαν, καὶ
 περὶ Ἑλλάσποντον ἐν μὲν τῇ χερρόνησῳ Λίμνας, ἐν δὲ τῇ
 Ἀσίᾳ Ἄβυδον, Ἀρίσθον, Παισόν· ἐν δὲ τῇ Κυζικηνῶν νήσῳ
 Ἀρτάκην, Κύζικον· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆς Τρωάδος Σκῆψιν.
 Ἡμεῖς δ' ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα λέγομεν καὶ τὰς ἄλλας τὰς ὑπὸ
 τούτου παραλελειμμένας. Οὐλίον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσιν τινα
 καὶ Μιλήσιοι καὶ Δῆλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ
 οὐλεῖν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλή, καὶ τό·

Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε.

Ἰατρικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων, καὶ ἡ Ἄρτεμις, ἀπὸ τοῦ ἀρτεμέας
 ποιεῖν· καὶ ὁ Ἥλιος δὲ καὶ ἡ Σελήνη συνοικεῖονται τούτοις,
 ὅτι τῆς περὶ τοὺς ἀέρας εὐκρασίας αἴτιοι· καὶ τὰ λοιπὰ δὲ
 πάθη καὶ τοὺς αὐτομάτους θανάτους τούτοις ἀνάπτουσι τοῖς
 θεοῖς.

§. 7.

635. Ἄνδρες δ' ἄξιοι μνήμης ἐγένοντο ἐν τῇ Μιλήτῳ Θαλῆς τε εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, ὁ πρῶτος φυσιολογίας ἄρξας ἐν τοῖς Ἑλλήσι, καὶ μαθηματικῆς· καὶ ὁ τούτου μαθητῆς Ἀναξίμανδρος, καὶ ὁ τούτου παλιν Ἀναξίμανης· ἔτι δ' Ἐκαταῖος, ὁ τὴν ἰστορίαν συντάξας· καθ' ἡμᾶς δὲ Αἰσχίνης, ὁ ῥήτωρ, ὃς ἐν φυγῇ διετέλεσε, παρρησιασάμενος πέρα τοῦ μετρίου πρὸς Πομπήϊον Μάγνον. Ἠτύχησε δ' ἡ πόλις, ἀποκλείσασα Ἀλέξανδρον, καὶ βία ληφθεῖσα, καθάπερ καὶ Ἀλικαρνασσός· ἔτι δὲ πρότερον ὑπὸ Περσῶν· καὶ φησὶ γε Καλλισθένης, ὑπ' Ἀθηναίων χιλίαις δραγμαῖς ζημιωθῆναι Φρύνιχον τὸν τραγικόν, διότι δράμα ἐποίησε Μιλήτου ἄλωσιν ὑπὸ Δαρείου. Πρόκειται δ' ἡ Λαδὴ νῆσος πλησίον *καὶ* περὶ τὰς Τραγαίας, νησία ὑφάρμους ἔχοντα λησαῖς.

§. 8.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν ὁ Λατμικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἢ ὑπὸ Λάτμῳ λεγομένη, πολίχνην ὑφορμον ἔχον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος ὁμωνύμως τῷ ὑπερκειμένῳ ὄρει· ὃπερ Ἐκαταῖος μὲν ἐμφαίνει τὸ αὐτὸ εἶναι νομίζων τῷ ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ Φθιρῶν ὄρει λεγομένῳ (ὑπὲρ γὰρ τῆς Λάτμου φησὶ τὸ Φθιρῶν ὄρος κείσθαι), τινὲς δὲ τὸ Γρίον φασίν, ὡς ἂν παράλληλον τῷ

636. Λάτμῳ, ἀνήκον ἀπὸ τῆς Μιλησίας πρὸς ἑω, διὰ τῆς Καρίας μέχρι Εὐρώμου καὶ Χαλκητόρων· ὑπέρεται δὲ ταύτης ἐν ὕψει. Μικρὸν δ' ἄπωθεν, διαβάanti πρὸς τῷ Λάτμῳ ποταμίσκον, δεικνυται τάφος Ἐνδυμίωνος ἐν τιμὴ σπηλαίῳ· εἶτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλοῦς ἑκατὸν πού σαδίων.

§. 9.

Μικρὸν δὲ πλεον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπί- 636.
ζοντι· εὐθυπλοία δ' εἰς Πύρραν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα· τοσαύ-
την ἔχει μακροπορίαν ὁ παρά γῆν πλοῦς. Ἀνάγκη δ' ἐπὶ τῶν
ἐνδόξων τόπων ὑπομένειν τὸ περισκελὲς τῆς τοιαύτης γεω-
γραφίας.

§. 10.

Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ τῆ ἐκβολῇ τοῦ Μαιάνδρου, πενήκοντα·
τεναγώδης δ' ὁ τόπος καὶ ἐλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς
σκάφεισι τριάκοντα σαδίους πόλεις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν
δώδεκα, ἣ νῦν δι' ὀλιγανθρίαν Μιλησίοις συμπετόλισαι. Ταύ-
την ὄψον λέγεται Θεμισοκλεῖ δοῦναι Ξέρξης, ἄρτον δὲ Μαγνη-
σίαν, οἶνον δὲ Λάμψακον.

§. 11.

Ἐνθεν ἐν σαδίοις τέσσαρσι κόμη Καρικῆ Θυμβρία, παρ'
τῆν Ἄορνόν ἐς σπήλαιον ἱερὸν, Χαρώνειον λεγόμενον, ὀλεθρίου
ἔχον ἀποφοράς. Ὑπέριεται δὲ Μαγνησία ἢ πρὸς Μαιάνδρῳ,
Μαγνήτων ἀποικία τῶν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Κρητῶν, περὶ ἧς αὐ-
τίκα ἐροῦμεν.

§. 12.

Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαιάνδρου ὁ κατὰ Πριάνην ἐστὶν
εἰγιαλὸς ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριάνη, καὶ ἡ Μυκαλίη τὸ ὄρος,
εὐθρον καὶ εὐδενδρον. Ἐπίκειται δὲ τῇ Σαμίᾳ, καὶ ποιεῖ πρὸς
αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγυλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἑπτα-
σάδιον πορθμόν. Λέγεται δ' ὑπὸ τινων ἡ Πριάνη Κάδμη,
ἐπειδὴ Φιλώτας, ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν, Βοιώτιος ὑπῆρχεν. Ἐκ

636. Πριήνης δ' ἦν Βίαις, εἰς τῶν ἑπτὰ σοφῶν, περὶ οὗ φησιν οὕτως Ἰππώναξ·

Καὶ δικάσασθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέως Κρέσσων.

§. 13.

Τῆς δὲ Τρωγιλίου πρόκειται νησίον ὁμώνυμον· ἐντεῦθεν δὲ τῷ ἐγγυτάτῳ διάρμᾳ ἐστὶν ἐπὶ Σούνιον ἑσάδιον χιλίων· ἐξαικοσίων, κατ' ἀρχάς μὲν Σάμον ἐν δεξιᾷ ἔχοντι καὶ Ἰκαρίαν, καὶ Κορασσίας· τοὺς δὲ Μελαντίους σκοπέλους ἐξ εὐωνύμων· τὸ λοιπὸν δὲ διὰ μέσων τῶν Κυκλάδων νήσων. Καὶ αὕτη δ' ἡ Τρωγίλιος ἄκρα πρόπους τις τῆς Μυκάλης ἐστὶ. Τῇ Μυκάλῃ δ' ὄρος ἄλλο πρόσκειται τῆς Ἐφεσσίας, Πακτύης. Καὶ ἡ Μεσσωγίς δὲ εἰς αὐτὴν κατασρέφει.

§. 14.

Ἀπὸ δὲ τῆς Τρωγιλίου ἑσάδιοι τετταράκοντα εἰς τὴν Σάμον βλέπει δὲ πρὸς νότον καὶ αὕτη καὶ ὁ λιμὴν, ἔχων ναύσταθμον.

637. Ἐστὶ δ' αὐτῆς ἐν ἐπιπέδῳ τὸ πλεόν ὑπὸ τῆς θαλάττης κλυζόμενον· μέρος δὲ τι καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνέχει τὸ ὑπερκείμενον. Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν προσπλέουσι πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶ τὸ Ποσειδῖον, ἄκρα ἡ ποιοῦσα πρὸς τὴν Μυκάλῃν τὸν ἑπτασάδιον πορθμῶν· ἔχει δὲ νεῶν Ποσειδῶνος· πρόκειται δ' αὐτοῦ νησίδιον ἡ Ναρθηκίς. Ἐπ' ἀριστερᾷ δὲ τὸ πρᾶσιον τὸ πρὸς τῷ Ἡραίῳ, καὶ ὁ Ἰμβρασος ποταμὸς, καὶ τὸ Ἡραῖον, ἀρχαῖον ἱερόν, καὶ νεῶς μέγας, ὅς νῦν πινακοθήκη ἐστὶ· χωρὶς δὲ τοῦ πλήθους τῶν ἐνταῦθα κειμένων πινακῶν, ἄλλαι πινακοθήκαι, καὶ ναῖσκοι τινές εἰσι, πλήρεις τῶν ἀρχαίων τεχνῶν· τό τε ὑπαιθρον ὁμοίως μεσόν ἐστὶ τῶν ἀρίστων ἀνδριάντων· τῶν τρία Μύρωνος ἔργα κολοσσικά, ἰδρυμένα ἐπὶ μιᾷ βάσει· ἃ ἦρε μὲν Ἀντώνιος, ἀνέθηκε δὲ πάλιν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ εἰς τὴν αὐτὴν βᾶσιν.

τὰ δύο, τὴν Ἀθηναῖν καὶ τὸν Ἡρακλέα· τὸν δὲ Δία εἰς τὸ Κα- 637.
πετώλιον μετήνεγκε, κατασκευάσας αὐτῷ ναῖσκον.

§. 15.

Περίπλους δ' ἐστὶ τῆς Σαμίων νήσου σαδίων ἑξακοσίων.
Ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν· εἶτα Ἀνθε-
μῖς, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος, εἶτ' ἀπὸ τινος ἐπιχωρίου
Ἡρώος, εἶτ' ἐξ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας ἀποικισάντος. Καλεῖ-
ται μὲν οὖν καὶ ἄρα τις Ἀμπέλος βλέπουσα *πῶς* πρὸς τὸ τῆς
Ἰκαρίας Δρέπανον· ἀλλὰ καὶ τὸ ὄρος ἅπαν, ὃ ποιεῖ τὴν ὄλην
νήσον ὄρεινήν, ὁμωνύμως λέγεται. Ἐστὶ δ' οὐκ εὖοικος, καίπερ
εὐοικουσῶν τῶν κύκλῳ νήσων, καὶ τῆς ἠπείρου σχεδὸν τι τῆς
πρασεχοῦς πάσης τοὺς ἀρίστους ἐκφερούσης οἶνους, οἷον Χίου,
καὶ Λέσβου, καὶ Κῶ. Καὶ μὴν καὶ ὁ Ἐφέσιος καὶ Μητροπο-
λίτης ἀγαθοί, ἢ τε Μεσσωγίς, καὶ ὁ Τρωῖλος, καὶ ἡ Κατα-
κεκαυμένη, καὶ Κνίδος, καὶ Σμύρνα, καὶ ἄλλοι ἀσημότεροι
τόποι διαφόρως χρησινοῦσιν, ἢ πρὸς ἀπλάουσι, ἢ πρὸς διαί-
τας ἰατρικάς. Περί μὲν οἶνους οὐ πάνυ εὐτυχεῖ Σάμος· τὰ δ'
ἄλλα εὐδαίμων, ὡς δηλον ἐκ τε τοῦ περιμάχητον γενέσθαι,
καὶ ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν, ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν
λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ
ποῦ καὶ Μένανδρος ἔφη. Τοῦτο δὲ καὶ τῶν τυραννίδων αἴτιον
αὐτῇ κατέστη, καὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους ἐχθρας.

§. 16.

Αἱ μὲν οὖν τυραννίδες ἤκμασαν κατὰ Πολυκράτην μαλιστα,
καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Συλοσῶντα· ἦν δ' ὁ μὲν καὶ τύχη καὶ
δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι· τῆς δ' εὐτυχίας
αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι, ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπί- 638.
τηδες τὸν δακτύλιον λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε

638. μικρὸν ὕστερον τῶν ἀλιέων τις τὸν καταπιόντα ἰχθῦν αὐτὸν ἀνατμηθέντος δ' εὐρέθη ὁ δακτύλιος· πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγγασθαι, ὡς ἐν βραχεὶ κατασρέψοι τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχές τέλος ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· ληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ σατράπου τῶν Περσῶν κρεμασθῆναι. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περι αὐτοῦ μήμης. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ Πυθαγόραν ἰσοροῦσι φουομένην ἰδόντα τὴν τυραννίδα, ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθίας χάριν. Ἐπανιόντα δ' ἐκείθεν, ὁρῶντα ἔτι συμμένουσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν, ἐκεῖ διατελέσαι τὸν βίον. Περὶ Πολυκράτους μὲν ταῦτα.

§. 17.

Συλοσῶν δ' ἀπελείφθη μὲν ἰδιώτης ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ· Δαρείῳ δὲ τῷ Ἰγασπέω χαρισάμενος ἐσθῆτα, ἧς ἐπεθύμησεν ἐκεῖνος φοροῦντα ἰδὼν (οὐκὼ δὲ ἐβασίλευε τότε), βασιλεύσαντος ἀντέλαβε δῶρον τὴν τυραννίδα. Πικρῶς δ' ἤρξεν, ὥστε καὶ ἐλειπαύθησεν ἡ πόλις· κάκειθεν ἐκπεσεῖν συνέβη τὴν παρομιάν·

Ἔκτι Συλοσῶντος εὐρυχωρή.

§. 18.

Ἀθηναῖοι δὲ πρότερον μὲν πέμψαντες στρατηγὸν Περικλέα, καὶ σὺν αὐτῷ Σοφοκλέα τὸν ποιητὴν, πολιορκία κακῶς διέσθηκαν ἀπειθοῦντας τοὺς Σαμίους· ὕστερον δὲ καὶ κληρούχους ἐπέμψαν δισχιλίους ἐξ ἑαυτῶν, ὧν ἦν καὶ Νεοκλῆς, ὁ Ἐπικούρου τοῦ φιλοσόφου πατὴρ, γραμματοδιδάσκαλος, ὡς φασὶ καὶ δὴ καὶ τραφῆναι φασὶν ἐνθάδε, καὶ ἐν Τέῳ, καὶ ἐφηβεῦσαι Ἀθήνησι· γενέσθαι δ' αὐτῷ συνέφηβον Μένανδρον τὸν

κωμικόν. Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεφύλος, ὃν φασι δεξάμενον 638. ξενία ποτὲ Ὀμηρον, λαθεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ κηλοῦσιν Οἰχαλίας ἀνωσιν. Καλλιμαχος δὲ τούναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγράμματός τινος, ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος, λεγόμενῃ δ' Ὀμήρου διὰ τὴν ξενίαν.

Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ Δεῖον Ὀμηρον
 Δεξαμένου· κλαίω δ' Εὐρυτον, ὅσ' ἔπαθεν,
 Καὶ ξαυθὴν ἰόλειαν. Ὀμήρειον δὲ καλεῖμαι
 Γράμμα. Κρεωφύλω, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα.

Τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὀμήρου τοῦτόν φασιν· οἱ δ' οὐ τοῦτον, 639. ἀλλ' Ἄριστον τὸν Προκονήσιον.

§. 19.

Παράκειται δὲ τῇ Σάμῳ νῆσος ἡ Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος. Αὕτη δ' ἐπώνυμός ἐστιν Ἰκάρου, παιδὸς τοῦ Δαιδαλου, ὃν φασι τῷ πατρὶ κοινωρήσαντα τῆς φυγῆς, ἡνίκα ἀμφοτέροι περωθέντες ἀπῆραν ἐκ Κρήτης, πεσεῖν ἐνθάδε, μὴ κρατήσαντα τοῦ δρόμου· μετεωρισθέντι γὰρ πρὸς τὸν ἥλιον ἐπὶ πλέον, περιρρῖνῆσαι τὰ πτερά, τακέντος τοῦ κηροῦ. Τριακοσίων δ' ἐστὶ τὴν περίμετρον σταδίων ἡ νῆσος ἅπασα, καὶ ἀλίμενος, πλήν ὑφόρων, ὧν ὁ κάλλιπος Ἴσοι λέγονται· ἄκρα δ' ἐστὶν ἀνακτείνουσα πρὸς ζέφυρον· ἔστι δὲ καὶ Ἀρτέμιδος ἱερόν, καλούμενον Ταυροπόλιον, ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολισματίον Οἰνὴ, καὶ ἄλλο Δράκιον, ὁμώνυμον τῇ ἄκρᾳ, ἐφ' ἣ ἰδρύται, πρόσυρμον ἔχον· ἡ δὲ ἄκρα διέχει τῆς Σαμίων ἄκρας, τῆς Κανθαρίου καλουμένης, ὀγδοήκοντα σταδίους, ὅπερ ἐστὶν ἐλάχιστον διάστημα τὸ μεταξύ. Νυνὶ μέντοι λειπανδροῦσαν Σάμιοι νέμονται τὰ πολλὰ βόσκημάτων χάριν.

§. 20.

639. Μετά δὲ τὸν Σάμιον πορθμῶν, τὸν πρὸς Μυκάλην, πλέουσιν εἰς Ἔφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ Ἐφεσίων παραλία· μέρος δὲ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάττης, ὅπου τὰ Πανιώνια, κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων, συντελεῖται τῶ Ἐλακωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ Θυσία· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς. Εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννήσιακοῖς. Εἶτα Νεάπολις, ἡ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίων, νῦν δὲ Σαμίων, διαλλαξαμένων πρὸς τὸ Μαραθῆσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω· εἶτα Πύγεια πολίχμιον, ἱερὸν ἔχον Ἀρτέμιδος Μουνοχίας, ἴδρυμα Ἀγαμέμνονος, οἰκούμενον ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν· πυγαλέας γάρ τινας καὶ γενέσθαι, καὶ κληθῆναι· κάμνοντας δ' ὑπὸ τοῦ πάθους καταμεῖναι, καὶ τυχεῖν οἰκείου τοῦδε τοῦ ὀνόματος τὸν τόπον. Εἶτα λιμὴν Πάνορμος καλούμενος, ἔχων ἱερὸν τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος· εἰδ' ἡ πόλις. Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ παραλίᾳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης ἐστὶ καὶ ἡ Ὀρτυγία, διακρηπὲς ἄλσος παντοδαπῆς ὕλης, κυπαρίττου δὲ τῆς πλείστης. Διαρρεῖ δὲ ὁ Κέγχριος ποταμὸς, οὗ φασὶ νίφασθαι τὴν Λητῶν μετὰ τὰς ὠδύνας. Ἐνταῦθα γὰρ μυθεύουσι τὴν λοχείαν καὶ τὴν τροφὸν, τὴν Ὀρτυγίαν, καὶ τὸ ἄδυτον, ἐν ᾧ ἡ λοχεία, καὶ τὴν πλησίον ἐλαίαν, ἣν πρῶτον ἐπαναπαύσασθαι φασὶ τὴν Θεὸν ἀπολυθεῖσαν τῶν ὠδύνων. Ὑπέρεκειται δὲ τοῦ ἄλσους ὄρος, ὃ Σολμισ-
640. σός, ὅπου σάντας φασὶ τοὺς Κουρήτας τῶ φόφῳ τῶν ὀπλων ἐκπλήξαι τὴν Ἥραν, ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσιν, καὶ λαθεῖν συμπράξαντας τὴν λοχείαν τῇ Λητοῖ. ὄντων δ' ἐν τῷ τόπῳ πλείονων ναῶν, τῶν μὲν ἀρχαίων, τῶν δ' ὕστερον γενομένων, ἐν μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀρχαῖά ἐστι ξόανα, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον Σκόπα ἔργα· ἡ μὲν Λητῶν, σκῆπτρον ἔχουσα, ἡ δ' Ὀρτυγία παρέστηκεν, ἐκατέρω

→ ... παιδίου ἔνουσα. Πανήγυρις δ' ἐνταῦθα συντελεῖται κατ' 640. ἔτος· ἔθει δέ τινα οἱ νέοι φιλοκαλοῦσι, μάλιστα περί τας ἐνταῦθα εὐωχίας λαμπρυνόμενοι· τό τε τῶν Κουρήτων ἀρχαίων συναγεί συμπόσια, καί τινας μυσικὰς θυσίας ἐπιτελεῖ.

§. 21.

Τὴν δὲ πόλιν ἔκουν μὲν Κᾶρές τε καὶ Λέλεγες· ἐκβαλὼν δ' ὁ Ἄνδροκλος τοὺς πλείους ἔκικσεν ἐκ τῶν συνελθόντων αὐτῶ περι τὸ Ἀθήναιον καὶ τὴν Ὑπέλαιον, προσπεριλαβὼν καὶ τῆς περι τὸν Κορησσὸν παρωρείας. Μέχρι μὲν δὴ τῶν κατὰ Κροῖσον [χρόνων] οὕτως ἔκειτο· ὕστερον δ', ἀπὸ τῆς παρωρείου καταβάντες, περι τὸ νῦν ἱερὸν ἔκησαν μέχρι Ἀλεξάνδρου. Λυσίμαχος δὲ τὴν νῦν πόλιν τειχίσας, ἀηδῶς τῶν ἀνθρώπων μεθισαμένων, τηρήσας καταβράκτην ὄμβρον, συνήργησε καὶ αὐτὸς, καὶ τοὺς ῥινοῦχος ἐνέφραξεν, ὥστε κατακλῦσαι τὴν πόλιν· οἱ δὲ μετέστησαν ἄσμενοι. Ἐκάλεσε δὲ Ἀρσινόην ἀπὸ τῆς γυναικὸς τὴν πόλιν· ἐπεκράτησε μέντοι τὸ ἀρχαῖον ὄνομα. Ἦν δὲ χερουσία καταγραφομένη· τούτοις δὲ συνήεσαν οἱ ἐπίκλητοι καλούμενοι, καὶ διῶκουν πάντα.

§. 22.

Τὸν δὲ νεῶν τῆς Ἀρτέμιδος πρῶτος μὲν Χερσίφρων ἠρχιτεκτόνησεν, εἴτ' ἄλλος ἐποίησε μείζω· ὡς δὲ τοῦτον Ἡρόστρατός τις ἐνέπρησεν, ἄλλον ἀμείνω κατεσκεύασαν, συνενέγκαντες τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον, καὶ τὰς ἰθίας οὐσίας, διαθήμενοι δὲ καὶ τοὺς προτέρους κίονας· τούτων δὲ μαρτύριά ἐσι τὰ γενηθέντα τότε ψηφίσματα· ἅπερ ἀγνοοῦντά φησιν ὁ Ἀρτεμίδωρος τὸν Ταυρομενίτην Τίμαιον, καὶ ἄλλως βάσκανον ὄντα, καὶ συκοφάντην (διὸ καὶ Ἐπιτίμαιον κληθῆναι), λέγειν, ὡς ἐκ τῶν Περσικῶν παρακαταθήκων ἐποίησαντο τοῦ ἱεροῦ τὴν ἐπισκευήν· οὔτε δὲ ὑπάρξει παρακαταθήκας τότε, εἴτε ὑπῆρξαν, συνεμ-

640. πεπερησθαι τῷ ναῶ· μετὰ δὲ τὴν ἔμπρησιν τῆς ὀροφῆς ἰσχυρισμένης, ἐν ὑπαίθρῳ τῷ σηκῷ τίνα ἂν ἐδελῆσαι παρακαταθήκην κειμένην ἔχει; Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς Ἐφεσίοις ὑποσχέσθαι
641. τὰ γεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἀναλώματα, ἐφ' ᾧ τὴν ἐπιγραφὴν αὐτὸν ἔχει· τοὺς δὲ μὴ ἐδελῆσαι, πολὺ μᾶλλον οὐκ ἂν ἐδελῆσαντας ἐξ ἱεροσουλίας καὶ ἀποσερήσεως φιλοδοξεῖν· ἐπαινεῖ τε τὸν εἰπόντα τῶν Ἐφεσίων πρὸς τὸν βασιλέα, ὡς οὐ πρόπεοι θεῶ θεοῖς ἀναθήματα κατασκευάζειν.

§. 23.

Μετὰ δὲ τὴν τοῦ νεῶ συντέλειαν, ὃν φησιν εἶναι Δαυνοκράτους ἔργον (τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν, τὸν δ' αὐτὸν ὑποσχέσθαι Ἀλεξάνδρῳ τὸν Ἄθω διασκευάσειν εἰς αὐτὸν, ὡσανεὶ ἐκ πρόχου τινὸς εἰς φιάλην καταχέοντα σπονδὴν, ποιήσειν τε πόλεις δύο, τὴν μὲν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὄρους, τὴν δ' ἐν ἀρισερᾷ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἐτέραν ῥέοντα ποταμὸν)· μετὰ δ' οὖν τὸν νεῶν, τὸ τῶν ἄλλων ἀναθημάτων πληθὸς εὔρεσθαι τῇ ἐκτιμήσει τῶν δημιουργῶν· τὸν * δὲ * δὴ βωμὸν εἶναι τῶν Πραξιτέλους ἔργων ἅπαντα σχεδόν τι πλήρη. Ἡμῖν δ' ἐδείκνυτο καὶ τῶν Θράσωνός τινα, οὐπὲρ καὶ τὸ Ἐκατήσιόν ἐστι καὶ ἡ κρήνη, Πηνελόπειά [τε] καὶ ἡ πρεσβυτις * ἡ * Εὐρύκλεια. Ἱερέας δ' εὐνούχους εἶχον, οὓς ἐκάλουν Μεγαλοθύζους, ἄλλους ἀλλαχόθεν μετιόντες αἰεὶ τινὰς ἀξίους τῆς τοιαύτης προσασίας· καὶ ἦγον ἐν τιμῇ μεγάλη· συνιεῖσθαι δὲ τούτοις ἔχρην παρθέτους. Νυνὶ δὲ τὰ μὲν φυλάττεται τῶν νομίμων, τὰ δ' ἦττον. Ἄσυλον δὲ μένει τὸ ἱερόν καὶ νῦν, [ἦ] καὶ πρότερον· τῆς δ' ἀσυλίας τοὺς ὄρους ἀλλαγῆναι συνέθη πολλὰκις, Ἀλεξάνδρου μὲν ἐπὶ ζάδιον ἐκτείναντος, Μιθριδάτου δὲ τόξενμα ἀφέντος ἀπὸ τῆς γωνίας τοῦ κεράμου καὶ δόξαντος ὑπερβαλέσθαι μικρὰ τὸ ζάδιον, Ἀντωνίου δὲ διπλασιάσαντος τοῦτο, καὶ συμπεριλαβόντος τῇ ἀσυλίᾳ μέρος

τι τῆς πόλεως. Ἐφάνη δὲ τοῦτο βλαβερὸν, καὶ ἐπὶ τοῖς κακούρ- 641.
γοις ποιοῦν τὴν πόλιν ὥς ἠκύρωσεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ.

§. 24.

ἔχει δ' ἡ πόλις καὶ νεώρια καὶ λιμένα· βραχύσομον δ' ἐποίησαν οἱ ἀρχιτέκτονες, συνεξαπατηθέντες τῷ κελύσαντι βασιλεῖ. Οὗτος δ' ἦν Ἄτταλος, ὁ Φιλάδελφος. Οἰηθεὶς γὰρ οὗτος, βαδὺν τὸν εἰσπλοῦν ὀκιάσι μεγάλαις ἔσεσθαι, καὶ αὐτὸν τὸν λιμένα, τεναγώδη ὄντα πρότερον, διὰ τὰς ἐκ τοῦ Καύσρου προσχώσεις, ἐὰν παραβληθῇ χῶμα τῷ ζώματι, πλατεῖ τελῶς ὄντι, ἐκέλευσε γενέσθαι τὸ χῶμα. Συνέθη δὲ τούναντίον· ἐντὸς γὰρ ἡ χεὺς εἰργομένη, τεναγίξειν μᾶλλον ἐποίησε τὸν λιμένα σύμπαντα μέχρι τοῦ ζώματος· πρότερον δ' ἰκανῶς αἱ πλημμυριδὲς καὶ ἡ καλίβροια τοῦ πελάγους ἀφήρει τὴν χεὺν, καὶ ἀνέσπα πρὸς τὸ ἐκτός. Ὁ μὲν οὖν λιμὴν τοιοῦτος. Ἡ δὲ πόλις τῇ πρὸς τὰ ἄλλα εὐκαιρίᾳ τῶν τόπων αὐξέται καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐμπορεῖον οὐσα μύγισον τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν ἐντὸς 642.
τοῦ Ταύρου.

§. 25.

Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι γεγόνασιν ἐν αὐτῇ τῶν μὲν παλαιῶν Ἡράκλειτός τε, ὁ σκοτεινὸς καλούμενος, καὶ Ἐρμόδωρος, περὶ οὗ ὁ αὐτὸς οὗτός φησιν· « Ἄξιον Ἐφεσίοις ἠβηθὸν ἀπάγξασθαι, » οἵτινες Ἐρμόδωρον ἄνδρα ἐωυτῶν ἀνήϊσον ἐξέβαλον, φάντες, » Ἡμέων μηδεὶς ἀνήϊσος ἔσω· εἰ δὲ μὴ, ἄλλη τε καὶ μετ' ἄλλων ». Δοκεῖ δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμους τινὰς Ῥωμαίοις συγγράψαι. Καὶ Ἰππώναξ δ' ἐστὶν ὁ ποιητὴς ἐξ Ἐφέσου, καὶ Παύρασιος ὁ ζωγράφος καὶ Ἀπελλῆς. Τῶν δὲ νεωτέρων Ἀλέξανδρος ῥήτωρ, ὁ Λύχνος προσαγορευθεὶς, ὃς καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ συνέγραψεν ἱστορίαν, καὶ ἔπη κατέλιπεν, ἐν οἷς τὰ τε οὐράνια διατίθεται,

642. καὶ τὰς ἠπείρους γεωγραφεῖ, καὶ ἑκάστην ἐκδούς ποιήματα.

§. 26.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Καύσρου λίμνη ἐστὶν ἐκ τοῦ πελάγους ἀναχειομένη· καλεῖται δὲ Σελινουσία· καὶ ἐφεξῆς ἄλλη σύρρους αὐτῇ, μεγάλας ἔχουσαι προσόδους· ἃς οἱ βασιλεῖς μὲν, ἱεράς οὐσας, ἀφείλοντο τὴν Θεόν· Ῥωμαῖοι δ' ἀπέδοσαν· πάλιν δ' οἱ δημοσιῶναι βιασάμενοι περιέστησαν εἰς ἑαυτοὺς τὰ τέλη. Πρεσβεύσας δὲ ὁ Ἀρτεμίδωρος, ὡς φησι, τὰς τε λίμνας ἀπέλαβε τῇ Θεῷ, καὶ τὴν Ἡρακλεῶτιν ἀφισαμένην ἐξενίκησε κριθεῖς ἐν Ῥώμῃ· ἀντί δὲ τούτων εἰκόνα χρυσῆν ἀνέστησεν ἡ πόλις [αὐτῶ] ἐν τῷ ἱερῷ. Τῆς δὲ λίμνης ἐν τῷ κοιλοτάτῳ βασιλέως ἐστὶν ἱερόν· φασὶ δ' Ἀγαμέμνωνος ἴδρυμα.

§. 27.

Ἔττα τὸ Γαλλήσιον ὄρος καὶ ἡ Κολοφῶν, πόλις Ἰωνική, καὶ τὸ πρὸ αὐτῆς ἄλσος τοῦ Κλαρίου Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ καὶ μαντεῖον ἦν ποτε παλαιόν. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον περὶ τοῦ δεῦρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντι κατατὴν Κλάρον, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀποθανεῖν· Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν μῦθον· προτεῖναι γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα·

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρνεῖος ὀλύνθους
Οὗτος ἔχει, μικρὸς περ ἰών· εἴποις ἂν ἀριθμὸν;

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι·

Μύριοι εἰσιν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδιμνος·
Εἰς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἂν δύνηιο.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρον.
Καὶ τότε δὴ Κάλχαντα ὕπνος θανάτιο κάλυψε.

Φερεκύδης

Φερεκύδης δὲ φησιν, ἦν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, καὶ 643.
 ἐρωτῆσαι, πόσους ἔχει χοίρων· τὸν δ' εἶπεν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα
 θῆλυ· ἀληθεύσαντος δ' ἀποθανεῖν ὑπὸ λύπης· Οἱ δὲ τὸν μὲν
 Κάλχαντα προβαλεῖν τὴν ἦν φασί· τὸν δὲ, τὸν ἐρινεόν· καὶ τὸν
 μὲν εἶπεν τάληθές, τὸν δὲ μὴ ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ λύπης,
 κατὰ τι λόγιον. Λέγει δ' αὐτὸ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλένης ἀπαιτήσει,
 ὡς εἰμαρμένον εἶη ἀποθανεῖν, ὅταν κρείττονι ἑαυτοῦ μάντει
 περιτύχη· οὗτος δὲ καὶ εἰς Κιλικίαν μεταφέρει τὴν ἔριν, καὶ
 τὸν θάνατον τοῦ Κάλχαντος. Τὰ μὲν παλαιὰ τοιαῦτα.

§. 28.

Ἐκτῆσσαντο δὲ ποτε καὶ ναυτικὴν ἀξιόλογον δύναμιν Κολοφώ-
 νιοι καὶ ἰππικὴν, ἐν ἣ τοσοῦτον διέφερον τῶν ἄλλων, ὥσθ', ὅπου
 ποτὲ ἐν τοῖς δυσκαταλύτοις πολέμοις τὸ ἰππικὸν τῶν Κολο-
 φωνίων ἐπικουρήσειε, λύσθαι τὸν πόλεμον· ἀφ' οὔ καὶ τὴν
 παροιμίαν ἐκδοθῆναι τὴν λέγουσαν, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν,
 ὅταν τέλος ἐπιτεθῆ βέβαιον τῷ πράγματι. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο
 Κολοφῶνιοι τῶν μνημονευομένων, Μίμνερμος αὐλητῆς· ἄμα
 καὶ ποιητῆς ἑλεγείας, καὶ Ξενοφάνης ὁ φυσικὸς, ὁ τοὺς
 σίλλους ποιήσας διὰ ποιημάτων· λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ Πο-
 λύμνασόν τινα τῶν περὶ τὴν μουσικὴν ἐλλογίμων·

Φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνω-
 κας Πολυμνάσου Κολοφωνίου ἀνδρός·

καὶ Ὀμηρον δὲ τινες ἐντεῦθεν εἶναι φασιν. Εὐθυπλοία μὲν οὖν ἐβδο-
 μήκοντα ραδίαι εἰσιν ἐξ Ἐφέσου· ἐγκολπιζοντι δὲ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι.

§. 29.

Μετὰ δὲ Κολοφῶνα ὄρος Κοράκιον, καὶ νησίον ἱερὸν Ἀρτέ-
 μιδος, εἰς ὃ διανηχομένας τέκτειν τὰς ἐλάφους πεπισεύκασιν.
 Εἶτα Λέβεδος, διέχουσα Κολοφῶνος ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ραδίους.

643. Ἐνταῦθα τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν ἡ σύνοδος καὶ κατοικία τῶν ἐν Ἰωνίᾳ μέχρι Ἑλλησπόντου, ἐν ἣ πανήγυρις τε καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συντελοῦνται τῷ Διονύσῳ. Ἐν Τέῳ δὲ ᾧκουν πρότερον τῇ ἐφεξῆς πόλει τῶν Ἰώνων· ἐμπεισοῦσης δὲ γάσεως, εἰς Ἔφesson κατέφυγον. Ἀττάλου δ' εἰς Μυδόννησον αὐτοὺς καταστήσαντος μεταξύ Τέῳ καὶ Λεβέδου, πρεσβεύονται Τῆσιοι, δεόμενοι Ῥωμαίων μὴ περιῦδειν ἐπιτειχιζομένην σφίσι τὴν Μυδόννησον· οἱ δὲ μετέστησαν εἰς Λέβεδον, δεξαμένων τῶν Λεβεδίων ἀσμένως διὰ τὴν κατέχουσαν αὐτοὺς ὀλιγανδρίαν. Καὶ Τέως δὲ Λεβέδου διέχει ἑκατὸν εἴκοσι σταδία. Μεταξὺ δὲ νῆσος Ἀσπίς· οἱ δ' Ἀρκόννησον καλοῦσι· καὶ ἡ Μυδόννησος δὲ ἐφ' ὕψους χερρόνησιαζοντος κατοικεῖται.

§. 30.

644. Καὶ ἡ Τέως δὲ ἐπὶ χερρόνησῳ ἰδρύται, λιμένα ἔχουσα. Ἐνθὲνδ' ἐσὶν Ἀνακρέων, ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τῆσιοι, τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπώκησαν, Θρακίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ καὶ τοῦτ' εἴρηται·

Ἄβδηρα, καλὴ Τῆτων ἀποικία.

Πάλιν δ' ἐπανηλθόν τινες αὐτῶν χρόνῳ ὕστερον· εἴρηται δὲ καὶ περὶ Ἀπελλίκωντος, ὅτι Τῆσιος ἦν κακίετος· γέγονε δὲ καὶ συγγραφεὺς Ἐκαταῖος ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἔστι καὶ ἄλλος λιμὴν ὁ πρόσβορρος ἀπὸ τριάκοντα σταδίων τῆς πόλεως, Χερραΐδιαι.

§. 31.

Εἶτα Χαλκιδεῖς, καὶ ὁ τῆς Χερρόνησου ἰσθμὸς τῆς Τῆτιοῦ καὶ Ἐρυθραίων· ἐντὸς μὲν οὖν τοῦ ἰσθμοῦ οἰκοῦσιν οὗτοι· ἐπ' αὐτῷ δὲ τῷ ἰσθμῷ Τῆσιοι καὶ Κλαζομένιοι· τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τῆσιοι, τοὺς Χαλκιδεάς· τὸ δὲ πρόσβορρον Κλαζομένιοι, καθὸ συνάπτουσι τῇ Ἐρυθραίᾳ. Κεῖται

δ' Ἀπόκρημνος *ο* τόπος ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ἐντὸς μὲν 644. ἀπολαμβάνων τὴν Ἐρυθραίαν, ἐκτὸς δὲ τὴν τῶν Κλαζομενίων. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Χαλκιδίων ἄλλος καθιερωμένος Ἀλεξάνδρῳ, τῷ Φιλίππου· καὶ ἀγῶν ὑπὸ τοῦ κοινου τῶν Ἰώνων, Ἀλεξάνδρεια, καταγγέλλεται συντελούμενος ἐνταῦθα. Ἡ δ' ὑπέρβασις τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείου καὶ τῶν Χαλκιδίων μέχρι τοῦ Ἀποκρήμνου πεντήκοντά εἰσι σταδιοί· ὁ δὲ περίπλους πλείους, ἢ χίλιοι. Κατὰ μέσον δὲ τοῦ τὸν περὶ πλου αἱ Ἐρυθραί, πόλις Ἰωνική, λιμένα ἔχουσα, καὶ νηϊδάς προκειμένας τέτταρας, Ἴππους καλουμένας.

§. 32.

Πρὶν δ' εἰσεῖν ἐπὶ τὰς Ἐρυθράς, πρῶτον μὲν ἔραι πολίχνιον ἐστὶ Τητῶν. Εἶτα Κώρυκος ὄρος ὑψηλόν, καὶ λιμὴν ὑπ' αὐτῷ Κάσωσης, καὶ ἄλλος Ἐρυθρᾶς λιμὴν καλούμενος, καὶ ἐφεξῆς πλείους ἕτεροι. Φασὶ δὲ τὸν παράπλου τοῦ Κωρύκου πάντα ληστήριον ὑπάρχει τῶν Κωρυκαίων καλουμένων, εὐραμένων τροπον καινὸν τῆς ἐπιβουλῆς τῶν πλοῖζομένων· κατεσπαρμένους γὰρ ἐν τοῖς λιμέσι τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾶν καὶ ὠτακουθεῖν, τί φέροιεν, καὶ ποῦ πλείοιεν· εἶτα συνελθόντας ἀναχθεῖσι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίθεσθαι καὶ καθαρπάζειν· ἀφ' οὗ δὴ πάντα τὸν πολυπράγμονα, καὶ κατακούει ἐπιχειροῦντα τῶν λάθρα καὶ ἐν ἀπορρήτῳ διαλεγομένων, Κωρυκαῖον καλοῦμεν, καὶ ἐν παροιμίᾳ φαμέν·

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠχροάζετο,

ὅταν δοκῇ τις πράττειν δι' ἀπορρήτων, ἢ λαλεῖν, μὴ λαυθάνῃ δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας, καὶ φιλοπευσοῦντας τὰ μὴ προσήκοντα.

§. 33.

644. Μετὰ δὲ Κώρουκον Ἀλόνησος νησίον· εἶτα τὸ Ἄργεννον,
 645. ἄκρα τῆς Ἐρυθραίας, πλησιαίζουσα μάλιςα τῷ Χίῳ Ποσει-
 δίῳ, ποιοῦντι πορθμὸν ὅσον ἐξήκοντα σταδίων. Μεταξὺ δὲ τῶν
 Ἐρυθρῶν καὶ τοῦ Ἀποκρήμου Μίμας ἐστὶν ὄρος ὑψηλόν, εὐ-
 θηρον, πολύδενδρον· εἶτα κώμη Κυβελία καὶ ἄκρα Μέλαινα
 καλουμένη, μύλων ἔχουσα λατόμιον.

§. 34.

Ἐκ δ' Ἐρυθρῶν Σίσυλλά ἐστιν, ἔνθους καὶ μαντικῆ γυνή τῶν
 ἀρχαίων τις· κατ' Ἀλέξανδρον δὲ ἄλλη ἦν τὸν αὐτὸν τρόπον
 μαντικῆ, καλουμένη Ἀθηναῖς, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ κατ'
 ἡμᾶς Ἡρακλείδης, Ἡροφίλειος ἰατρός, συσχολαστῆς Ἀπολλωνίου
 τοῦ Μυός.

§. 35.

Ἡ δὲ Χίος τὸν μὲν περίπλου ἐστὶ σταδίων ἑννεακοσίων παρὰ
 γῆν φερομένη· πόλιν δ' ἔχει εὐλίμενον καὶ ναύσταθμον ναυσὶν
 ὀγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῷ περίπλῳ δεξιᾶν τὴν νῆσον ἔχοντι ἀπὸ
 τῆς πόλεως, πρῶτον μὲν ἐστὶ τὸ Ποσειδῖον, εἶτα Φάναι, λιμὴν
 βαθύς, καὶ νεῶς Ἀπόλλωνος, καὶ ἄλσος φοινίκων· εἶτα Νό-
 τιον, ὑφορμος αἰγιαλός· εἶτα Ἐλαιούς, καὶ οὗτος ὑφορμος αἰ-
 γιαλός, ὅθεν εἰς τὴν πόλιν ἐξήκοντα σταδίων ἰσθμός· περί-
 πλους δὲ τριακοσίων ἐξήκοντα, ὃν ἐπήλθομεν. Εἶτα Μέλαινα
 ἄκρα, κατ' ἦν τὰ Ψύρα νῆσος ἀπὸ πενήκοντα σταδίων τῆς
 ἄκρας, ὑψηλῆ, πῆλιν ὁμώνυμον ἔχουσα· κύκλος δὲ τῆς νήσου
 τετταράκοντα σταδίοι. Εἰς' ἡ Ἀριουσία χώρα, τραχεῖα καὶ
 ἀλίμενος, σταδίων ὅσον τριακοσίων, οἶνον ἄριστον φέρουσα τῶν
 Ἑλληνικῶν. Εἶτα τὸ Πελωαῖον ὄρος, ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ

νήσω. ἔχει δ' ἡ νήσος καὶ λατόμιον μαρμάρου λίθου. Ἄνδρες 645.
 δὲ Χῖοι γεγόνασιν ἐλλόγμοι, Ἴων τε ὁ τραγικός, καὶ Θεόπομ-
 πος ὁ συγγραφεὺς, καὶ Θεόκριτος ὁ σοφιστής· οὗτοι δὲ καὶ
 ἀντεπολιτεύσαντο ἀλλήλοις. Ἀμφισθετοῦσι δὲ καὶ Χῖοι Ὀμήρου,
 μαρτύριον τοὺς Ὀμηρίδας καλουμένους ἀπὸ τοῦ ἐκείνου γένους
 προχειριζόμενοι, ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται·

Ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι

Ραπτῶν ἐπίων τὰ πόλλ' αἰδοί.

Ἐκέκτηντο δὲ καὶ ναυτικόν ποτε Χῖοι, καὶ ἀνθήπτατο τῆς
 κατὰ Θαλάτταν ἀρχῆς καὶ ἐλευθερίας. Ἐκ Χίου δ' ἐς Λέσβον
 νότῳ τετρακόσιοι που σάδιοι.

§. 36.

Ἐκ δὲ τοῦ Ἀποκρήμνου Χύτριόν ἐστι τόπος, ἐν ᾧ πρότερον
 ἱδρυντο Κλαζομεναί· εἶθ' ἡ νῦν πόλις, νησιά ἔχουσα προκει-
 μενα ὀκτῶ γεωργοῦμενα. Κλαζομένιος δ' ἦν ἀνὴρ ἐπιφανῆς
 Ἀναξαγόρας ὁ φυσικός, Ἀναξιμένους ὁμιλητῆς τοῦ Μιλησίου·
 διήκουσαν δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικός, καὶ Εὐριπίδης ὁ
 ποιητής. Εἶθ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ θερμὰ ὕδατα· καὶ ὁ Σμυρ-
 ναίων κόλπος, καὶ ἡ πόλις.

§. 37.

Ἐξῆς δὲ ἄλλος κόλπος, ἐν ᾧ ἡ παλαιὰ Σμύρνα, ἀπὸ εἴκοσι 646.
 σαδίων τῆς νῦν. Λυδῶν δὲ κατασπασάντων τὴν Σμύρναν, περὶ
 τετρακόσια ἔτη διετέλεσεν οἰκουμένη κωμηδόν· εἶτα ἀνήγειρεν
 αὐτὴν Ἀντίγονος, καὶ μετὰ ταῦτα Λυσίμαχος, καὶ νῦν ἐστὶ
 καλλίστη πασῶν· μέρος μὲν τι ἔχουσα ἐπ' ὄρει τετειχισμένον,
 τὸ δὲ πλεόν ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τῷ λιμένι, καὶ πρὸς τῷ Μητρώῳ,
 καὶ πρὸς τῷ γυμνασίῳ. Ἐστὶ δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐ-
 θειῶν εἰς δύναμιν, καὶ αἱ ὁδοὶ λιθόστρωτοι, σοαὶ τε μεγάλαι

64β. τετράγωνοι, επίπεδοί τε, καὶ ὑπερῶοι. Ἔσι δὲ καὶ βιβλιοθήκη, καὶ τὸ Ὀμήρειον, σοὰ τετράγωνος, ἔχουσα νεῶν Ὀμήρου καὶ ξόανον· ἀντιποιοῦνται γὰρ καὶ οὗτοι διαφερόντως τοῦ Ποιοτοῦ· καὶ δὴ καὶ νόμισμά τι χαλκοῦσ παρ' αὐτοῖς Ὀμήρειον λέγεται. Ρεῖ δὲ πλησίον τοῦ τείχους ὁ Μείλης ποταμός. Ἔσι δὲ πρὸς τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ τῆς πόλεως καὶ λιμνὴ κλειστός. Ἐν δ' ἐλάττωμα τῶν ἀρχιτεκτόνων οὐ μικρὸν, ὅτι τὰς ὁδοὺς σορευνύντες, ὑποβρύσεις οὐκ ἔδωκαν αὐταῖς, ἀλλ' ἐπιπολάζει τὰ σκύβαλα, καὶ μάδισα ἐν τοῖς ὄμβροις ἐπαφιεμένων τῶν ἀποσκευῶν. Ἐνταῦθα Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐκπολιορκήσας ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν Σεόν, καὶ τῆς πόλεως παρέλυσε πολλὰ μέρη.

§. 38.

Μετὰ δὲ Σμύρναν αἱ Λεῦκαι πολίχμιον, ὃ ἀπέστησεν Ἀριστόνικος μετὰ τὴν Ἀττάλου τοῦ Φιλομήτορος τελευταίην, δοκῶν τοῦ γένους εἶναι τοῦ τῶν βασιλέων, καὶ διανοούμενος εἰς ἑαυτὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. Ἐντεῦθεν μὲν οὖν ἐξέπεσεν ἡττηθεὶς ναυμαχίᾳ περὶ τὴν Κυρμαίαν ὑπὸ Ἐφρεσίων· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν ἀνιών, ἤθροισε διὰ ταχέων πλῆθος ἀπόρων τε ἀνθρώπων καὶ δούλων, ἐπ' ἑλευθερίᾳ κατακεκλημένων, οὓς Ἡλιοπολίτας ἐκάλεσε. Πρῶτον μὲν οὖν παρεισέπεσεν εἰς Θυάτειρα, εἴτ' Ἀπολλωνίδα ἔσχεν, εἴτ' ἄλλων ἐφίετο φρουρίων. Οὐ πολὺν δὲ διεγένετο χρόνον, ἀλλ' εὐθύς αἱ τε πόλεις ἐπεμψαν πλῆθος, καὶ Νικομήδης ὁ Βιδυνός ἐπεκούρησε, καὶ οἱ τῶν Καππαδόκων βασιλεῖς. Ἐπειτα πρέσβεις Ῥωμαίων πέντε ἦκον, καὶ μετὰ ταῦτα στρατιὰ, καὶ ὕπατος Πόπλιος Κράσσος, καὶ μετὰ ταῦτα Μάρκος Περπέρνας, ὃς καὶ κατέλυσε τὸν πόλεμον, ζωγρίᾳ λαβὼν τὸν Ἀριστόνικον, καὶ ἀναπέμψας εἰς Ῥώμην. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κατέσρεψε τὸν βίον· Περπέρνας

δὲ νόσος διέφθαιρε· Κράσσοσ δὲ περὶ Λεύκας, ἐπιθεμένων 646. τινῶν, ἔπεσεν ἐν μάχῃ. Μάνιος δὲ Ἀκύλλιος, ἐπελθὼν ὑπατοσ μετὰ δέκα πρεσβευτῶν, διέταξε τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὸ νῦν ἔτι συμμένον τῆσ πολιτείας σχῆμα. Μετὰ δὲ Λεύκασ Φώκαια ἐν 647. κόλπῳ. Περί δὲ ταύτης εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ Μασσαλίας λόγῳ. Εἶθ' οἱ ὄροι τῶν Ἴωνων καὶ τῶν Αἰολέων. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τούτων. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῆσ Ἴωνικῆσ παραλίας λοιπά ἐσὶ τὰ περὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἐξ Ἐφέσου μέχρι Ἀντιοχείασ καὶ τοῦ Μαϊάνδρου. Ἐσὶ δὲ καὶ τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖσ καὶ Καρσίν ἐπίμικτα καὶ τοῖσ Ἕλλησι.

§. 39.

Πρώτη δ' ἐσὶν ἐξ Ἐφέσου Μαγνησία, πόλισ Αἰελίσ, λεγομένη δὲ ἐπὶ Μαϊάνδρῳ· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἰδρυται πολὺ δὲ πλησιαίτερον ὁ Ληθαῖοσ ἐμβαλλων εἰς τὸν Μαϊάνδρου, τὴν δ' ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Πακτύου, τοῦ τῶν Ἐφεσίων ὄρουσ. Ἄτεροσ δ' ἐσὶ Ληθαῖοσ ὁ ἐν Γορτύνη, καὶ ὁ περὶ Τρίκην, ἐφ' ᾧ ὁ Ἀσπληπιὸσ γεννηθῆναι λέγεται, καὶ ἔτι ἐν τοῖσ Ἑσπερίταισ Λίδυσι. Κεῖται δ' ἐν πεδίῳ, πρὸσ ὄρει καλουμένῳ Θώρακι, ἡ πόλισ, ἐφ' ᾧ σαυρωθῆναί φασὶ Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺσ βασιλέασ διὰ σίχου·

Πορφύρειο μῶλωπεσ, ἀπορρήνηματα γάζησ
Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίησ.

Καὶ λόγιον δ' ἐκπεσεῖν αὐτῷ λέγεται, φυλάττεσθαι τὸν Θώρακα.

§. 40.

Δοκοῦσι δ' εἶναι Μάγνητεσ Δελφῶν ἀπόγονοι, τῶν ἐποικησάντων τὰ Δίδυμα ὄρη ἐν Θετταλίᾳ, περὶ ὧν φησὶν Ἡσίοδοσ·

Ἡ οἷη Διδύμοσ ἱεροὺσ ναίουσα κολωνοῖσ,

647. Δωτίω ἐν πεδίῳ πολυπότρυτος ἀντ' Ἀμύριοι,
Νήφατο Βοιτιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Ἐνταῦθα δ' ἦν καὶ τὸ τῆς Δινδυμήνης ἱερὸν, μητρὸς Θεῶν ἱεράσασθαι δ' αὐτοῦ τὴν Θεμισοκλέους γυναῖκα, οἱ δὲ θυγατέρα παραδιδόασι. Νῦν δ' οὐκ ἔστι τὸ ἱερὸν, διὰ τὸ τὴν πόλιν εἰς ἄλλον μετωκίσθαι τόπον· ἐν δὲ τῇ νῦν πόλει τὸ τῆς Λευκοφρυγῆς ἱερὸν ἐστὶν Ἀρτέμιδος, ὃ τῷ μὲν μεγέθει τοῦ ναοῦ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναστημάτων λείπεται τοῦ ἐν Ἐφέσῳ· τῇ δ' εὐρυσιμῇ καὶ τῇ τέχνῃ τῇ περὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ σπηκοῦ πολὺ διαφέρει· καὶ τῷ μεγέθει [δ'] ὑπεραίρει πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ πλὴν δυεῖν, τοῦ ἐν Ἐφέσῳ καὶ τοῦ ἐν Διδύμοις. Τὸ παλαιὸν δὲ συνέβη τοῖς Μάγνησιν ὑπὸ Τρηρῶν ἄρδην ἀνααιρεθῆναι, Κιμμερικοῦ ἔθνους, εὐτυχίσαντος πολὺν χρόνον· τῷ δ' ἐξῆς ἔτει Μιλησίου κατασχεῖν τὸν τόπον. Καλλίνος μὲν οὖν ὡς εὐτυχοῦντων ἔτι τῶν Μαγνήτων μέμνηται, καὶ κατορθούντων ἐν τῷ πρὸς Ἐφεσίους πολέμῳ· Ἀρχίλοχος δὲ ἤδη φαίνεται γνωρίζων τὴν γενομένην αὐτοῖς συμφορὰν·

Κλαίειν τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακὰ·

648. ἐξ οὗ καὶ τὸ νεώτερον εἶναι τοῦ Καλλίνου τεκμαίρεσθαι πάρεστιν. Ἄλλης δὲ τινος ἐφόδου τῶν Κιμμερίων μέμνηται πρέσβυτέρας ὁ Καλλίνος, ἐπὶ φῆ,

Νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων κρατὸς ἔρχεται ὄβριμοεργῶν
ἐν ἧ τὴν Σάραθρον ἄλωσιν θηλοῖ.

§. 41.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Μάγνητες, Ἠγησίας τε ὁ ρήτωρ, ὃς ἤρξε μάλιστα τοῦ Ἀσιανοῦ λεγομένου ζήλου, παραφθείρας τὸ καθεσθηκὸς ἔθνος τὸ Ἀττικόν· καὶ Σίμων ὁ μελοποιός, καὶ αὐτὸς παραφθείρας τὴν τῶν προτέρων μελοποιῶν ἀγωγὴν, καὶ τὴν Σιμοφίδαν εἰσαγαγὼν καθάπερ ἔτι μάλλον

Λυσιῶδοι καὶ Μαγῶδοι καὶ Κλεόμαχος ὁ πύκτης, ὃς εἰς 648. ἔρωτα ἐμπεσῶν κιναιίδου τινός, καὶ παιδίσκης ὑπὸ [τῶ] κιναιίδῳ τρεφομένης, ἀπεμμήσατο τὴν ἀγωγὴν τῶν παρὰ τοῖς κιναιίδοις διαλέψεων καὶ τῆς ἡθοποιίας. Ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός· ἀλλ' οὔτοι μὲν ἐν φιλῶ λόγῳ· μετὰ μέλους δὲ Λύσις, καὶ ἔτι πρότερος τούτου ὁ Σίμος. Ἀναξήνορα δὲ, τὸν κισσαρῶδον, ἐξῆρε μὲν καὶ τὰ θεάτρα, ἀλλ' ἔτι μάλις Ἀντώνιος, ὃν γε καὶ τεττάρων πόλεων ἀπέδειξε φορολόγον, στρατιώτας αὐτῷ συστήσας. Καὶ ἡ πατρὶς δ' ἰκανῶς αὐτὸν ἠύξησε, πορφύραν ἐνδύσασα, ἱερωμένον τοῦ Σωσιπόλιδος Διός· καθάπερ καὶ ἡ γραπτὴ εἰκὼν ἐμφανίζει ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἔστι δὲ καὶ χαλκῆ εἰκὼν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐπιγραφὴν ἔχουσα·

Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν αἰοῦ
 Τοιοῦθ', οἷος ὁδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐθῆ.

Οὐ σοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράψας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βάσεως μὴ συν-εξαρκουῦντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκουσαν παρέσχε διὰ τὴν ἀμφιβολίαν τὴν παρὰ τὴν γραφὴν, εἴτε τὴν ὀνομαστικὴν δέχοιτο πτώσει τῆς ἐσχάτης προσηγορίας, εἴτε τὴν δοτικὴν. Πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ τ γράφουσι τὰς δοτικὰς, ἐκβάλλουσι τε τὸ ἔθος, [ὡς] φυσικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχον.

§. 42.

Μετὰ δὲ Μαγνησίαν ἢ ἐπὶ Τράλλεις ἐστὶν ὁδός, ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὴν Μεσσωγίδα ἔχουσιν, ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὁδῷ καὶ ἐν δεξιᾷ τὸ Μαιάνδρου πεδίον, Λυθῶν ἅμα καὶ Καρῶν νεμομένων καὶ Ἰώνων, Μιλησίων τε καὶ Μιουσιῶν, ἔτι δὲ Αἰολέων τῶν ἐν Μαγνησίᾳ. Ὁ δ' αὐτὸς τρόπος τῆς τοποθεσίας καὶ μέχρι Νύσης καὶ Ἀντιοχείας. Ἰδρυταὶ δ' ἢ μὲν τῶν Τραλλιανῶν πόλις

648. ἐπὶ τραπεζίου τινός, ἄκραν ἔχοντος ἐρυμνήν· καὶ τὰ κύκλω
649. δ' ἰκανῶ· εὐερκῆ. Συνοικεῖται δὲ καλῶς, εἴ τις ἄλλη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ εὐπόρων ἀνθρώπων, καὶ αἰεὶ τινες ἐξ αὐτῆς εἰσιν οἱ πρωτεύοντες κατὰ τὴν ἐπαρχίαν, οὓς Ἀσιάρχῃς καλεῖσιν· ὧν Πυθόδωρός τε ἦν, ἀνὴρ Νυσαεὺς τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἐκείσε δὲ μεταβεβηκώς διὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἐν τῇ πρὸς Πομπήϊον φιλίᾳ διαπρέπων μετ' ὀλίγων· περιεβέβλητο δὲ καὶ οὐσίαν βασιλικὴν πλειόνων, ἢ δισχιλίων ταλάντων, ἣν ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ πραθεῖσαν, διὰ τὴν πρὸς Πομπήϊον φιλίαν, ἐξωνησάμενος, οὐχ ἤττω τοῖς παισὶ κατέλιπε. Τούτου δ' ἐστὶ θυγάτηρ Πυθόδωρίς, ἣ νῦν βασιλεύουσα ἐν τῷ Πόντῳ, περὶ ἧς εἰρήκαμεν. Οὗτός [τε] δὴ κατ' ἡμᾶς ἤκμασε, καὶ Μηνόδωρος, ἀνὴρ λόγιος καὶ ἄλλως σεμνός, καὶ βαρὺς, ἔχων τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διὸς τοῦ Λαρισσαίου· κατεσασιάσθη δ' ὑπὸ τῶν Δομιτίου τοῦ Ἀηνοβάρβου φίλων, καὶ ἀνεῖλεν αὐτὸν ἐκεῖνος, ὡς ἀφισάντα τὸ ναυτικόν, πιεεύσας τοῖς ἐνδειξαμένοις. Ἐγένοντο δὲ καὶ ῥήτορες ἐπιφανεῖς, Διονυσιοκλῆς τε, καὶ μετὰ ταῦτα Δάμασος ὁ Σκόμβρος. Κτίσμα δὲ φασιν εἶναι τὰς Τραλλεῖς Ἀργείων καὶ τινῶν Θρακῶν, ἀφ' ὧν τοῦνομα. Τυρανηθῆναι δ' ὀλίγον συνέπεσε χρόνον τὴν πόλιν ὑπὸ τῶν Κρατίππου παίδων κατὰ τὰ Μιθριδατικά.

§. 43.

Νύσα δ' ἴδρυται πρὸς τῇ Μεσσωγίδι, τὸ πλεον τῷ ὄρει προσανακεκλιμένη. Ἐστὶ δ' ὡσπερ δίπολις· διαιρεῖ γὰρ αὐτὴν χαράδρα τις, ποιούσα φάραγγα, ἧς τὸ μὲν γέφυραν ἐπικειμένην ἔχει, συνάπτουσιν τὰς δύο πόλεις· τὸ δ' ἀμφιθεάτρῳ κεκόσμηται, κρυπτὴν ἔχοντι τὴν ὑπόρρυσιν τῶν χαραδρωδῶν ὑδάτων. Τῷ δὲ θεάτρῳ δύο ἄκραι, ὧν τῇ μὲν ὑπόκειται τὸ γυμνάσιον τῶν νέων, τῇ δ' ἀγορὰ καὶ τὸ γεροντικόν· πρὸς

δὲ νότον ὑποπέπτωκε τῇ πόλει τὸ πεδίον, καθάπερ καὶ ταῖς 649.
Τραλλεσιν.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ τῇ μεταξὺ τῶν Τραλλεων καὶ τῆς Νύσης, κώμη τῶν Νυσαέων ἐστὶν οὐκ ἄπωθεν τῆς πόλεως Ἀχαράκια, ἐν ἣ τὸ Πλουτώνιον, ἔχον καὶ ἄλλος πολυτελές, καὶ νεῶν Πλούτωνός τε καὶ Κόρης, καὶ τὸ Χαρώνιον ἄντρον ὑπερκείμενον τοῦ ἄλλου θουμασὸν τῇ φύσει, Λέγουσι γὰρ δὴ *καὶ* τοὺς νοσώδεις καὶ προσέχοντας ταῖς τῶν θεῶν τούτων θεραπείαις, φοιτᾶν ἐκεῖσε, καὶ διατᾶσθαι ἐν τῇ κώμῃ πλησίον τοῦ ἄντρου παρὰ τοῖς ἐμπείροις τῶν ἱερέων, οἱ ἐγκοιμῶνται τε ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ διατάττουσιν ἐκ τῶν ὁνειρῶν τὰς θεραπείας. Οὗτοι δ' εἰσὶ καὶ οἱ ἐγκαλοῦντες τὴν τῶν θεῶν ἰατροίαν ἄγουσι δὲ πολλάκις εἰς τὸ ἄντρον, καὶ ἰδρῦουσι μένοντας καθ' ἡσυχίαν ἐκεῖ, καθάπερ ἐν φωλεῷ, σιτίων χωρὶς ἐπὶ πλείους ἡμέρας· ἐστὶ δ' 650. ὅτε καὶ ἰδίους ἐνυπνίοις οἱ νοσηλευόμενοι προσέχουσι, μυσαγωγῆς δ' ὅμως καὶ συμβούλοις ἐκείνοις χρώνται, ὡς ἂν ἱερεῦσι τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυστός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ὀλέθριος. Πανήγυρις δ' ἐν τοῖς Ἀχαράκοις συντελεῖται καθ' ἔτος· καὶ τότε μάλιστα ὄραν ἐστὶ καὶ ἀκούειν περὶ τῶν νοσούντων τοὺς πανηγυρίζοντας· τότε δὲ καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν ὑπολαβόντες ταῦρον οἱ ἐκ τοῦ γυμνασίου νεοὶ καὶ ἔφηβοι, γυμνοὶ ἐπαληθιμμένοι, μετὰ σπουδῆς ἀνακομίζουσιν εἰς τὸ ἄντρον ἀφεθεῖς δὲ· μικρὸν προελθὼν, πίπτει, καὶ ἔκπνους γίνεται.

§. 45.

Ἀπὸ δὲ τριάκοντα σταδίων τῆς Νύσης, ὑπερβάσι Τιμῶλον τὸ ὄρος καὶ τὴν Μεσσαυγίδα, ἐπὶ τὰ πρὸς τὸν νότον μέρη, καλεῖται τόπος Λειμῶν, εἰς ὃν ἐξοδεύουσι πανηγυριοῦντες Νυσαεῖς

650. τε καὶ οἱ κύκλω πάντες· οὐ πόρρω δὲ τούτου γόμιόν ἐστιν ἱερὸν τῶν αὐτῶν θεῶν, ὃ φασὶ καθήκειν μέχρι τῶν Ἀχαράκων. Τοῦτον δὲ τὸν λειμῶνα ὀνομάζειν τὸν Ποιητὴν φασιν, ὅταν φῆ,
 Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι,
 δεκενύκτες Καῦςρίου καὶ Ἀσίου τινὸς ἥρωα, καὶ τὸν Καῦςρον
 πλησίον ἀπορρέοντα.

§. 46.

Ἴσοροῦσι δὲ καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς, Ἄθυμβρόν τε καὶ Ἀθύμβρα-
 δον καὶ Ἰδρηλον, ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, τρεῖς ἐπωνύμους
 ἑαυτῶν κτίσαι πόλεις· λειπανδρῆσαι δ' ὕσερον· ἐξ ἐκείνων δὲ
 συνοικισθῆναι τὴν Νύσαν· καὶ νῦν Ἄθυμβρον ἀρχηγέτην νομί-
 ζουσιν οἱ Νυσαεῖς.

§. 47.

Περίκεινται δὲ ἀξιόλογοι κατοικίαι πέραν τοῦ Μαιάνδρου,
 Κοσκινία, καὶ Ὀρθωσία· ἐντὸς δὲ Βορίουλα, Μάσσαυρα, Ἀχά-
 ραα, καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἐν τῷ ὄρει τὰ Ἄρομα, συσελλόν-
 των τὸ ὄγραμμα· ὃθεν ἄριστος Μεσσωγίτης οἶνος ὁ Ἄρομεύς.

§. 48.

Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐνδοξοὶ Νυσαεῖς, Ἀπολλωνίος τε ὁ
 Στωϊκὸς φιλόσοφος, τῶν Παναιτίου γνωρίμων ἄριστος, καὶ
 Μενεκράτης, Ἄρισάρχου μαθητῆς· καὶ Ἄρισόδημος, ἐκείνου
 υἱός, οὗ δηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρῳ νέοι παντελῶς ἐν τῇ
 Νύσῃ. Καὶ Σώφρατος δὲ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἄρισόδημου, καὶ ἄλλος
 Ἄρισόδημος, ἀνεψιὸς αὐτοῦ, ὁ παιδεύσας Μάγνον τὸν Πομ-
 πηίον, ἀξιόλογοι γεγόνασι γραμματικοί· ὁ δ' ἡμέτερος καὶ ἐρ-
 ρητόρευε καὶ ἐν τῇ Ρόδῳ, καὶ ἐν τῇ πατρίδι δύο σχολὰς συνεῖχε,
 πρῶτῃ μὲν τὴν ῥητορικὴν, δεύτῃ δὲ τὴν γραμματικὴν σχολήν·

ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ, τῶν Μάγνου παιδῶν ἐπισατῶν, ἤρκειτο τῇ 65ο. γραμματικῇ σχολῇ.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

Τὰ δὲ πέραν ἤδη τοῦ Μαιάνδρου, τὰ λειπόμενα τῆς περι-
 οδείας, πάντα ἐς Ἰ Καρικὰ, οὐκ ἔτι τοῖς Λυδοῖς ἐπιμεμιγμένων
 ἐνταῦθα τῶν Καρῶν, ἀλλ' ἤδη καθ' αὐτοὺς ὄντων· πλὴν εἴ τι 65ι.
 Μιλήσιοι καὶ Μυούσιοι τῆς παραλίας ἀποτέμνεται. Ἀρχὴ μὲν
 οὖν τῆς παραλίας ἐστὶν ἢ τῶν Ῥοδίων περαία πρὸς Θαλάττης·
 τέλος δὲ τὸ Ποσειδίου τῶν Μιλησίων· ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τὰ
 ἄκρα τοῦ Ταύρου μέχρι Μαιάνδρου. Λέγουσι γὰρ ἀρχὴν εἶναι
 τοῦ Ταύρου τὰ ὑπερκείμενα ὄρη τῶν Χελιδονίων καλουμένων
 νήσων, αἵπερ ἐν μεσορίῳ τῆς Παμφυλίας καὶ τῆς Λυκίας πρό-
 κεινται· ἐντεῦθεν γὰρ ἐξαίρεται πρὸς ὕψος ὁ Ταῦρος. Τὸ δ'
 ἀληθές, καὶ τὴν Λυκίαν ἅπασαν ὄρεινὴν ῥάχιν τοῦ Ταύρου διεύ-
 ργει πρὸς τὰ ἔκτος, καὶ τὸ νότιον μέρος, ἀπὸ τῶν Κιβυρατικῶν
 μέχρι τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων. Κάνταῦθα δ' ἐστὶ συνεχῆς
 ὄρεινῆ· πολὺ μόντοι ταπεινότερα, καὶ οὐκ ἔτι τοῦ Ταύρου νο-
 μίζεται· οὐδὲ τὰ μὲν ἔκτος αὐτοῦ, τὰ δ' ἐντός, διὰ τὸ σπορά-
 δας εἶναι τὰς ἐξοχὰς καὶ τὰς εἰσοχὰς, ἐπίσης κατὰ πλάτος καὶ
 μῆκος τῆς χώρας ἀπάσης, καὶ μηδὲν ἔχει ὁμοιον διατει-
 χίσματι. Ἐστὶ δ' ἅπας μὲν ὁ περίπλους κατακολπιζοντι σταδίων
 τετρακισχιλίων ἐννακοσίων· αὐτὸς δὲ ὁ τῆς περαίας τῶν Ῥοδίων
 ἐγγὺς χιλίων καὶ πεντακοσίων.

§. 2.

Ἀρχὴ δὲ τὰ Δαίδαλα, τῆς Ῥοδίας χωρίον· πέρασ δὲ τὸ
 καλούμενον ὄρος Φοίνιξ, καὶ τοῦτο τῆς Ῥοδίας. Πρόκειται

651. Ὁ Ἐλαιούσσα νῆσος, διέχουσα τῆς Ρόδου σαθίους ἑκατὸν εἴκοσι. Μεταξὺ δὲ, πρῶτον μὲν ἀπὸ Δαιδαλων πλέουσιν ἐπὶ τὴν δῦσιν ἐπ' εὐθείας τῇ ἐκ Κιλικίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας παραλίᾳ, κόλπος ἐστὶν εὐλίμενος, Γλαῦκος καλούμενος· εἶτα τὸ Ἄρτεμισίον ἄκρα καὶ ἱερόν· εἶτα τὸ Λητῶν ἄλσος· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ καὶ τῆς Θαλάττης ἐν ἐξήκοντα σαθίοις Καλυνδα πόλις· εἶτα Καῦνος, καὶ ποταμός πλησίον Καλβίς βαθύς, ἔχων εἰσαγωγὴν· καὶ μεταξὺ Πίσιλις.

§. 3.

Ἐχει δ' ἡ πόλις νεώρια καὶ λιμένα κλεισόν· ὑπέρεται δὲ τῆς πόλεως ἐν ὕψει φρούριον, Ἴμβρος. Τῆς δὲ χώρας εὐδαίμονος οὐσης, ἡ πόλις τοῦ θέρους ὁμολογεῖται παρὰ πάντων εἶναι δυσάερος, καὶ τοῦ μετοπώρου, διὰ τε τὰ καύματα καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὠραίων. Καὶ δὴ καὶ *τά* τοιαῦτα διηγηματῖα Θρυλλεῖται· ὅτι Στρατόνικος ὁ κισαρισῆς, ἰδὼν ἐπιμελάνως χλωρούς τοὺς Καυνίους, τοῦτ' εἶναι ἔφη τὸ τοῦ Ποιητοῦ,

Οἴη περ φύλλων γενεῆ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

- Μεμφομένων δὲ, ὡς σκώπτοιο αὐτῶν ἡ πόλις ὡς νοσερά, Ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θάρρησαιμ' ἂν λέγειν νοσεράν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν! Ἀπέστησαν δὲ ποτε Καύνιοι τῶν Ροδίων· κριθέντες δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ἀπελήφθησαν παλιν· καὶ ἔξι λόγος Μόλωνος κατὰ Καυνίων. Φασὶ δ' αὐτοὺς ὁμογλώττους μὲν εἶναι τοῖς Κερσίν, ἀφῆχθαι δ' ἐκ Κρήτης, καὶ χρῆσθαι νόμοις ἰδίους.

§. 4.

Ἐξῆς δὲ Φύσκος πολίχνη, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἄλσος Λητῶν· εἶτα Λώρυμα, παραλία τραχεῖα, καὶ ὄρος ὑψηλότατον τῶν ταύτῃ· ἐπ' ἄκρῳ δὲ φρούριον ὁμώνυμον τῷ ὄρει Φοίνιξ· πρόκειται δ' ἡ Ἐλαιούσσα νῆσος ἐν τέτρασι σαθίοις, κύκλον ἔχουσα ὅσον ὀκτωσαθίων.

§. 5.

Ἡ δὲ τῶν Ῥοδίων πόλις κεῖται μὲν ἐπὶ τοῦ ἑωθινοῦ ἄκρω- 652.
 τηρίου· λιμέσι δὲ, καὶ ὁδοῖς, καὶ τεύχεσι, καὶ τῇ ἄλλῃ κατα-
 σκευῇ τοσοῦτον διαφέρει τῶν ἄλλων, ὥς' οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν
 ἑτέραν, ἀλλ' οὐδὲ πᾶρισον, μὴ τί γε κρείττω ταύτης τῆς πό-
 λεως. Θαυμασῆ δὲ καὶ ἡ εὐνομία καὶ ἡ ἐπιμέλεια πρὸς τε τὴν
 ἄλλην πολιτείαν, καὶ τὰ ναυτικά, ἀφ' ἧς ἐθαλαττοκράτησε
 πολὺν χρόνον, καὶ τὰ ληστήρια καθεῖλε, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένετο
 φίλη, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλορωμαίοις τε καὶ φιλέλλησιν·
 ἀφ' ὧν αὐτόνομός τε διετέλεσε, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν
 ἐκοσμήθη· ἃ κεῖται τὰ μὲν πλεῖστα ἐν τῷ Διονυσίῳ καὶ τῷ
 γυμνασίῳ, ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις τόποις. Ἄριστα δὲ, ὅ τε τοῦ ἡλίου
 κολοσσός, ὃν φησιν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, ὅτι

Ἐπτάκις δέκα

Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.

Κεῖται δὲ νῦν ὑπὸ σεισμοῦ πεσῶν, περικλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονά-
 των· οὐκ ἀνέστησαν δ' αὐτὸν, κατὰ τι λόγιον. Τοῦτ' οὖν δὴ τῶν
 ἀναθημάτων κράτιστον (τῶν γούν ἐπτὰ θεαμάτων ὁμολογεῖται),
 καὶ αἱ τοῦ Πρωτογένους γραφαί, ὅ τε Ἰάλυσος καὶ ὁ Σάτυρος
 παρεσῶς σῦλῳ· ἐπὶ δὲ τῷ σῦλῳ πέρδιξ ἐφειστήκει· πρὸς ὃν
 οὕτως ἐκεχίνεσαν, ὡς ἔοικεν, οἱ ἄνθρωποι, νεωστὶ ἀνακειμένου
 τοῦ πίνακος, ὡς' ἐκεῖνον ἐθαύμαζον, ὁ δὲ Σάτυρος παρεωράτο,
 καίτοι σφόδρα κατωρθωμένος· ἐξέπληττον δ' ἔτι μᾶλλον οἱ
 περδικοτρόφοι, κομίζοντες τοὺς τιθασσοὺς, καὶ τιθέντες καταν-
 τικρῦ· ἐφθέγγοντο γὰρ πρὸς τὴν γραφὴν οἱ πέρδικες, καὶ ὠχλα-
 γώγουν. Ὁρῶν δὲ ὁ Πρωτογένης τὸ ἔργον πάρεργον γεγυῶς,
 ἐδεήθη τῶν τοῦ τεμένου προεσώτων ἐπιτρέψαι, παρελθόντα
 ἐξαλείψαι τὸν δένιν, καὶ ἐποίησε. Δημοκρηδεῖς δ' εἰσὶν οἱ Ῥόδιοι,
 καίπερ οὐ δημοκρατούμενοι, συνέχειν δ' ὁμῶς βουλόμενοι τὸ

652. τῶν πενήτων πλήθος. Σιταρκεῖται τε δὴ ὁ δῆμος, καὶ οἱ εὐποροὶ
 653. τοὺς ἐνδεεῖς ὑπολαμβάνουσιν ἔδει τινὶ πατρίῳ· λειτουργίαι τέ
 τινές εἰσιν ὀφωνταζόμεναι, ὥσθ' ἅμα τὸν τε πένητα ἔχειν τὴν
 διατροφὴν, καὶ τὴν πόλιν τῶν χρεῶν μὴ καδυσερεῖν, καὶ μά-
 λιςα πρὸς τὰς ναυσολίας. Φῶν δὲ ναυσάθμων τινὰ καὶ κρυπτὰ
 ἦν, καὶ ἀπόρρητα τοῖς πολλοῖς· τῷ δὲ κατοπτεύσαντι, ἢ παρελ-
 θόντι εἴσω, θάνατος ὤριστο ἢ ζημία.· Κάνταῦθα δὲ, ὥσπερ
 ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Κυζίκῳ, τὰ περὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας καὶ τὰς
 ὀργανοποιίας καὶ θησαυροὺς ὀπλων τε καὶ τῶν ἄλλων ἐσπού-
 दाσαι διαφερόντως· καὶ ἔστι γε τῶν παρ' ἄλλοις μάλλον.

§. 6.

Δωριεῖς δ' εἰσιν, ὥσπερ καὶ Ἀλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι,
 καὶ Κῶιοι. Οἱ γὰρ Δωριεῖς, οἱ τὰ Μέγαρα κτίσαντες μετὰ τὴν
 Κόδρου τελευταίην, οἱ μὲν ἔμειναν αὐτόθι, οἱ δὲ σὺν Ἀλθαί-
 μένει τῷ Ἀργεῖῳ τῆς εἰς Κρήτην ἀποικίας ἐκοινώνησαν, οἱ δ'
 εἰς τὴν Ρόδον καὶ τὰς λεχθεΐσας ἀρτίως πόλεις ἐμερίσθησαν.
 Ταῦτα δὲ νεώτερα τῶν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένων ἐστί. Κνίδος
 μὲν γὰρ καὶ Ἀλικαρνασσὸς οὐδ' ἦν πω· Ρόδος δ' ἦν καὶ Κῶς,
 ἀλλ' ὤκειτο ὑφ' Ἡρακλειδῶν. Τληπόλεμος μὲν οὖν ἀνδρωθεὶς,

· Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρῳα κατέκτα,
 Ἢδῃ γηράσκοντα, Λικύμμιον.
 Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας
 Βῆ φεύγων.

Εἰτά φησιν·

· Εἰς Ρόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων.
 Τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν.

Καὶ τὰς πόλεις ὀνομάζει τὰς τότε,

· Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον,
 τῆς Ροδίων πόλεως οὐπω συνωκισμένης. Οὐδαμοῦ δὲ ἐνταῦθα
 Δωριέας

Δωριέας ὀνομάζει, ἀλλ', εἰ ἄρα, Αἰολέας ἐμφαίνει καὶ Βοιωτοὺς, 653. εἴπερ ἐκεῖ ἡ κατοικία τοῦ Ἡρακλέους καὶ τοῦ Λικυμνίου· εἰ δ', ὡσερ καὶ ἄλλοι φασίν, ἐξ Ἄργους καὶ Τίρουδος ἀπῆρεν ὁ Τληπόλεμος, οὐδ' οὕτω Δωρικὴ γίνεται ἡ ἐκεῖθεν ἀποικία· πρὸ γὰρ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου γεγένηται. Καὶ τῶν Κῶων δέ,

Φειδίππος τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,

Θεσσαλοῦ υἱὲς δ'ὼν Ἡρακλείδαο ἀνακτός,

καὶ οὗτοι τὸ Αἰολικὸν μᾶλλον, ἢ τὸ Δωρικὸν γένος ἐμφαίνοντες.

§. 7.

Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Ῥόδος πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὓς οἱ μὲν βασκανοὺς φασὶ καὶ γόητας, θείῳ καταρβαίνοντας τὸ τῆς 654. συγῆς ὕδωρ, ζῶων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ τέχναις διαφέροντας, τοῦναντίον, ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων βασκανθῆναι, καὶ τῆς δυσφημίας τυχεῖν ταύτης· ἐλθεῖν δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον πρῶτον, εἴτ' εἰς Ῥόδον· πρῶτους δ' ἐργάσασθαι σίδηρόν τε καὶ χαλκόν· καὶ δὴ καὶ τὴν ἄρπην τῷ Κρόνῳ δημιουργῆσαι. Εἰρήται μὲν οὖν καὶ πρότερον περὶ αὐτῶν· ἀλλὰ ποιεῖ τὸ πολύμυθον, ἀναλαμβάνειν πάλιν, ἀναπληροῦντας, εἴ τι παρελίπομεν.

§. 8.

Μετὰ δὲ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον, ὧν ἐνὸς Κερκάφου καὶ Κυδίππης γενέσθαι παῖδας, τοὺς τὰς πόλεις κτίσαντας, ἐπωνύμους αὐτῶν,

Λίνδον, Ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόντα Κάμειρον.

Ἔνοιοι δὲ τὸν Τληπόλεμον κτίσαι φασί, θέσθαι δὲ τὰ ὀνόματα ὁμωνύμως τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τισίν.

§. 9.

654. Ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὡς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς· οὐ σύμμενοι δ' ὁ Πειραιεύς, κακωθεὶς ὑπὸ τε Λακεδαιμονίων πρότερον τῶν τὰ σκέλη καθελόντων, καὶ ὑπὸ Σύλλα, τοῦ Ῥωμαίων ἡγεμόνος.

§. 10.

Ἰσοροῦσι δὲ καὶ ταῦτα περὶ τῶν Ῥοδίων, ὅτι οὐ μόνον, ἀφ' οὗ χρόνου συνώκισαν τὴν νῦν πόλιν, εὐτύχουν κατὰ θάλατταν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς Ὀλυμπιακῆς θέσεως συχνοῖς ἔτεσιν ἔπλεον πόρρω τῆς οἰκίας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων· ἀφ' οὗ καὶ μέχρι Ἰβηρίας ἔπλευσαν, κακεῖ μὲν τὴν Ῥόδον ἔκτισαν, ἣν ὑσερον Μασσαλιῶται κατέσχον ἐν δὲ τοῖς Ὀπικοῖς τὴν Παρθενοῖπην· ἐν δὲ Δαυνίοις μετὰ Κῶων Σαλπίας. Τινὲς δὲ μετὰ τὴν ἐκ Τροίας ἄφοδον τὰς Γυμνησίας νήσους ὑπ' αὐτῶν κτισθῆναι λέγουσιν· ὧν τὴν μείζω φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μετὰ τὰς ἑπτὰ, Σαρδῶ, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύρνον, Λέσβον· οὐ τάληθ' ἄλλων· πολὺ γὰρ ἄλλαι μείζους. Φασὶ δὲ τοὺς γυμνήτας ὑπὸ Φοινίκων βαλεαρίδας λέγεσθαι, [καὶ] διὰ τοῦτο τὰς Γυμνησίας Βαλεαρίδας λεχθῆναι. Τινὲς δὲ τῶν Ῥοδίων καὶ περὶ Σύβριον ὤκησαν κατὰ τὴν Χώνην. Ἔοικε δὲ καὶ ὁ Ποιητὴς μαρτυρεῖν τὴν ἐκ παλαιοῦ παροῦσαν τοῖς Ῥοδίοις εὐδαιμονίαν, εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης κτίσεως τῶν τριῶν πόλεων·

Τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαχθὼν, ἠδὲ φίληθεν

Ἐκ Διὸς, ὅττε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·

Καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.

655. Οἱ δ' εἰς μῦθον ἀνήγαγον τὸ ἔπος, καὶ χρυσὸν ὑσθῆναι φασιν ἐν τῇ νήσῳ, κατὰ τὴν τῆς Ἀθηναῶν γένεσιν ἐκ τῆς κεφαλῆς

τοῦ Διὸς, ὡς εἶρηκε Πίνδαρος. Ἡ δὲ νῆσος κύκλον ἔχει σαδίων 655. ἐννακισίων εἴκοσιν.

§. 11.

Ἐστὶ δὲ πρώτη μὲν Λίνδος ἀπὸ τῆς πόλεως πλείουσιν, ἐν δεξιᾷ ἔχουσι τὴν νῆσον, πόλις ἐπὶ ὄρους ἰδρυμένη, πολὺ πρὸς μεσημβρίαν ἀνατείνουσα, καὶ πρὸς Ἀλεξάνδρειαν μάλισα. Ἱερὸν δὲ ἐστὶν Ἀθηναῶν Λινθίας αὐτόθι ἐπιφανές, τῶν Δαναϊδῶν ἴδρυμα. Πρότερον μὲν οὖν καθ' αὐτοὺς ἐπολιτεύοντο οἱ Λίνδιοι, καθάπερ καὶ Καμειρεῖς καὶ Ἰαλύσιοι· μετὰ ταῦτα δὲ συνῆλθον ἅπαντες εἰς τὴν Ῥόδον. Ἐντεύθεν δ' ἐστὶν εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν, Κλεόβουλος.

§. 12.

Μετὰ δὲ Λίνδου Ἰξία χωρίον, καὶ Μνασύριον· εἶθ' ὁ Ἄταβυρις, ὄρος τῶν ἐνταῦθα ὑψηλότατον, ἱερὸν Διὸς Ἄταβυρίου· εἶτα Κάμειρος· εἶτ' Ἰαλυσὸς κώμη, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν ἀκρόπολις ἐστὶν, Ὀχύρωμα καλουμένη· εἶθ' ἡ τῶν Ῥοδίων πόλις ἐν ὀδοθήκοντά που σαδίοις. Μεταξὺ δ' ἐστὶ τὸ Θοάντιον, ἀκτὴ τις, ἧς μάλισα πρόκεινται αἱ Σποράδες αἱ περὶ τὴν Χαλκίαν, ὧν ἐμνήσθημεν πρότερον.

§. 13.

Ἄνδρες δ' ἐγένοντο μνήμης ἄξιοι πολλοί, στρατηλάται τε καὶ ἀθληταί, ὧν εἰσὶ καὶ οἱ Παναϊτίου τοῦ φιλοσόφου πρόγονοι· τῶν δὲ πολιτικῶν καὶ τῶν περὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν ὁ τε Παναϊτίος αὐτός, καὶ Στρατοκλῆς, καὶ Ἀνδρόνικος ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, καὶ Λεωνίδης ὁ ζωϊκός· ἔτι δὲ πρότερον Πραξιφάνης, καὶ Εὐδῆμος, καὶ Ἱερώνυμος. Ποσειδώνιος δ' ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐσοφίζευσεν· ἦν δ' Ἀπαμεὺς ἐκ τῆς

655. Συρίας· καθάπερ και Ἀπολλώνιος ὁ Μαλακὸς και Μόλων ἦσαν γὰρ Ἀλαβανδεῖς, Μενεκλέους μαθηταὶ τοῦ ῥήτορος. Ἐπεδήμησε δὲ πρότερον Ἀπολλώνιος, ὅψε δ' ἤκεν ὁ Μόλων, και ἔφη πρὸς αὐτὸν ἐκεῖνος· Ὅψε μολῶν, ἀντί τοῦ ἐλθῶν. Καὶ Πείσανδρος δὲ, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας ποιητῆς, Ῥόδιος, και Σιμμίας ὁ γραμματικὸς, και Ἀριστοκλῆς, ὁ καθ' ἡμᾶς. Διονύσιος δὲ ὁ Θραξ, και Ἀπολλώνιος, ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι. Περί μὲν Ῥόδου ἀποχρώντως εἴρηται.

§. 14.

Πάλιν δὲ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς μετὰ τὴν Ῥόδον, ἀπὸ Ἐλεούντος και τῶν Λωρύμων, καμπή τις ἐπὶ τὰς ἄρκτους ἐστὶ, και λοιπὸν ἐπ' εὐθείας ὁ πλοῦς μέχρι τῆς Προποντίδος, ὡς ἂν μεσημβρινὴν τινα ποιῶν γραμμὴν ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων, ἢ μικρὸν ἀπολείπουσαν. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῆς Καρίας, και Ἴωνες, και Αἰολεῖς, και Τροία, και τὰ περι
656. Κύζικον και Βυζάντιον. Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σῆμά ἐστι, και Σύμη νῆσος.

§. 15.

Εἶτα Κνίδος, δύο λιμένας ἔχουσα, ὧν τὸν ἕτερον κλειστὸν τριηρικὸν, και ναύσταθμον ναυσὶν εἴκοσι. Πρόκειται δὲ νῆσος ἐπτασάδιός πως τὴν περίμετρον, ὑψηλὴ, θεατροειδῆς, συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἠπειρον, και ποιούσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον πολὺ γὰρ μέρος αὐτῆς οἰκεῖ τὴν νῆσον, σκεπάζουσαν ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας. Κατ' αὐτὴν δ' ἐστὶν ἡ Νίσυρος πελαγία. Ἄνδρες δ' ἀξιόλογοι Κνίδιοι, πρῶτον μὲν Εὐδοξος, ὁ μαθηματικὸς, τῶν Πλάτωνος ἐταίρων· εἶτ' Ἀγαθαρχίδης, ὁ ἐκ τῶν περιπάτων, ἀνὴρ συγγραφεὺς· καθ' ἡμᾶς δὲ Θεόπομπος,

ὁ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ φίλος, τῶν μέγα δυναμένων, καὶ υἱὸς 656.
 Ἀρτεμίδωρος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ Κτησίας, ὁ ἰατρούσας μὲν
 Ἄρταξέρξην, συγγράψας δὲ τὰ Ἀσσυριακὰ καὶ τὰ Περσικά.
 Εἶτα μετὰ Κνίδον Κέραμος καὶ Βάργασσα, πολίχνη ὑπὲρ
 Θαλάττης.

§. 16.

Εἰς Ἄλικαρνασσός, τὸ βασιλεῖον τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν,
 Ζεφύρα καλουμένη πρότερον. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ τε τοῦ Μαισώ-
 λου τάφος, τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων [ἐν], ἔργον... ὅπερ Ἀρτεμισία τῷ
 ἀνδρὶ κατεσκεύασε· καὶ ἡ Σαλμακίς κρήνη, διαβεβλημένη, οὐκ
 οἶδ' ὅπόθεν, ὡς μαλακίζουσα τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτῆς. Ἔοικε
 δ' ἡ τρυφή τῶν ἀνθρώπων αἰτιασθαι τοὺς ἀέρας, ἢ τὰ ὕδατα
 τρυφῆς δ' αἷτια οὐ ταῦτα, ἀλλὰ πλοῦτος καὶ ἡ περὶ τὰς διαίτας
 ἀκολασία. ἔχει δ' ἀκρόπολιν ἡ Ἄλικαρνασσός· πρόκειται δ'
 αὐτῆς ἡ Ἀρκόννησος. Οἰκίζαι δ' αὐτῆς ἐγένοντο ἄλλοι τε καὶ
 Ἄνδης μετὰ Τροϊζηνίων. Ἄνδρες δὲ γεγόνασιν ἐξ αὐτῆς Ἡρό-
 δοτός τε ὁ συγγραφεὺς, ὃν ὕστερον Θούριον ἐκάλεσαν, διὰ τὸ
 κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίου ἀποικίας· καὶ Ἡράκλειτος ὁ
 ποιητής, ὁ Καλλιμάχου ἐταῖρος· καὶ καθ' ἡμᾶς Διονύσιος ὁ
 συγγραφεὺς.

§. 17.

Ἐπταισε δὲ καὶ αὕτη ἡ πόλις, βία ληφθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.
 Ἐκατόμνω γὰρ τῷ Καρῶν βασιλεῖ ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος,
 καὶ Ἰδριεύς, καὶ Πιξώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσ-
 βυτέρᾳ Ἀρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνώκησεν ὁ πρεσβύτατος τῶν
 ἀδελφῶν· ὁ δὲ δεύτερος, Ἰδριεύς, Ἄδα τῇ ἐτέρᾳ ἀδελφῇ. Ἐδασί-
 λευσε δὲ Μαύσωλος· τελευτῶν δ' ἄτεκνος, τὴν ἀρχὴν κατέλιπε
 τῇ γυναικί, ὑφ' ἧς αὐτῷ κατεσκευάσθη ὁ λεχθεὶς τάφος· φθίσει

656. δ' ἀποθανούσης διὰ πένθος τοῦ ἀνδρός, Ἰδριεύς ἤρξε· καὶ τοῦτον ἡ γυνὴ Ἄδα διεδέξατο, νόσω τελευτήσαντα· ἐξέβαλε δὲ ταύτην Πιζώδαρος, ὁ λοιπὸς τῶν Ἐκατόμου παιδῶν. Περσί-
 657 σας δὲ μεταπέμπεται σατράπην ἐπὶ κοινωσίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπελθόντος δ' ἐκ τοῦ ζῆν καὶ τούτου, κατεῖχεν ὁ σατράπης τὴν Ἀλικαρνασσόν. Ἐπελθόντος δὲ Ἀλεξάνδρου, πολιορκίαν ὑπέμεινεν, ἔχων Ἄδαν γυναῖκα, ἣτις θυγάτηρ ἦν Πιζωδάρου ἐξ Ἀρνηίδος Καππαδοκίσης γυναϊκός. Ἡ δὲ τοῦ Ἐκατόμου θυγάτηρ Ἄδα, ἣν ὁ Πιζώδαρος ἐξέβαλεν, ἰκετεύει τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πείθει κατάγειν αὐτὴν εἰς τὴν ἀφαιρεθεῖσαν βασιλείαν, ὑποσχομένη ἐπὶ τὰ ἀφεστώτα συμπράξειν αὐτῷ· τοὺς γὰρ ἔχοντας οἰκίους ὑπάρχειν αὐτῇ· παρεδίδου δὲ καὶ τὰ Ἄλινδα, ἐν οἷς διέτριβεν αὐτή. Ἐπαιέσας δὲ, καὶ βασιλίσσαν ἀναδείξας, ἀλούσης τῆς πόλεως πλὴν τῆς ἄκρας (διττὴ δ' ἦν), ἐκεῖνη πολιορκεῖν ἔδωκεν· ἑάλω δὲ ὀλίγω ὕστερον καὶ ἡ ἄκρα, πρὸς ὀργὴν ἤδη καὶ ἀπέχθειαν τῆς πολιορκίας γενομένης.

§. 18.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν ἄκρα Τερμέριον Μυυδίων, καθ' ἣν ἀντίκειται τῆς Κώας ἄκρα Σκανδαρία, διέχουσα τῆς ἠπείρου ραδίου τετταράκοντα· ἐστὶ δὲ καὶ χωρίον Τέρμερον ὑπὲρ τῆς Κώας.

§. 19.

Ἡ δὲ τῶν Κώων πόλις ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Ἄσυτάλαια, καὶ ὠκεῖτο ἐν ἄλλῳ τόπῳ ὁμοίως ἐπὶ θαλάττῃ· ἔπειτα διὰ γάσιν μετόκησαν εἰς τὴν νῦν πόλιν περὶ τὸ Σκανδάριον, καὶ μετωνόμασαν Κῶν ὁμωνύμως τῇ νήσῳ. Ἡ μὲν οὖν πόλις οὐ μεγάλη, κάλλις δὲ πασῶν συναφισμένη, καὶ ἰδέσθαι τοῖς καταπλέουσιν ἠδίση. Τῆς δὲ νήσου τὸ μέγεθος ὅσον πεντακοσίων ραδίων καὶ πεντήκοντα· εὐκαρπὸς δὲ πᾶσα, οἶνω δὲ καὶ

ἀρίστη, καθάπερ Χίος καὶ Λέσθος. ἔχει δὲ πρὸς νότον μὲν 657. ἄκραν τὸν Λακητῆρα, ἀφ' οὗ ἐξήκοντα εἰς Νίσυρον· πρὸς δὲ τῷ Λακητῆρι χωρίον Ἀλίσαρνα· ἀπὸ δύσεως δὲ τὸ Δρέκανον, καὶ κώμην καλουμένην Στομαλίμνην· τοῦτο μὲν οὖν ὅσον διακοσίους ἀπέχει τῆς πόλεως ραδίους· ὁ δὲ Λακητῆρ προσλαμβάνει πέντε καὶ τριάκοντα τῷ μήκει τοῦ πλοῦ. Ἐν δὲ τῷ προασειῷ τὸ Ἀσκληπιεῖόν ἐστι, σφόδρα ἔνδοξον καὶ πολλῶν ἀναστημάτων μεσὸν ἱερὸν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ὁ Ἀπελλοῦ Ἀντίγονος. Ἦν δὲ καὶ ἡ ἀναδυομένη Ἀφροδίτη, ἣ νῦν ἀνάκειται τῷ Θεῷ Καίσαρι ἐν Ρώμῃ, τοῦ Σεβαστοῦ ἀναθέντος τῷ πατρὶ τὴν ἀρχηγέτιν τοῦ γένους αὐτοῦ· φασὶ δὲ τοῖς Κώοις ἀντὶ τῆς γραφῆς ἑκατὸν τάλαντων ἄφεισιν γενέσθαι τοῦ προσαχθέντος φόρου. Φασὶ δ' Ἴπποκράτην μάλισα ἐκ τῶν ἀνακειμένων ἐνταῦθα θεραπευῶν γυμνάσασθαι τὰ περὶ τὰς διαίτας. Οὗτός τε δὴ ἐστὶ τῶν ἐνδόξων Κῶος ἀνὴρ, καὶ Σίμος ὁ ἰατρός, Φιλητᾶς τε, ποιητῆς ἅμα καὶ κριτικός· καὶ καθ' ἡμᾶς Νικίας, ὁ καὶ τυραννήσας 658. Κῶων· καὶ Ἀρίσων, ὁ ἀκροασάμενος τοῦ περιπατητικοῦ, καὶ κληρονομήσας ἐκεῖνον· ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Θεόμνησος, ὁ ψάλτης ἐν ὀνόματι, ὃς καὶ ἀντεπολιτεύσατο τῷ Νικίᾳ.

§. 20.

Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ τῆς ἡπείρου κατὰ τὴν Μυνδιάν, Ἄςυπάλαια ἐστὶν ἄκρα, καὶ Ζεφύριον· εἴτ' εὐθὺς ἡ Μύνδος, λιμένα ἔχουσα, καὶ μετὰ ταύτην Βαργύλια, καὶ αὕτη πόλις. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ Καρυανδα λιμὴν, καὶ νῆσος ὀμώνυμος· ταύτην ἄκουσιν Καρυανθεῖς. Ἐντεῦθεν δ' ἦν καὶ Σκύλαξ, ὁ παλαιὸς συγγραφεύς. Πλησίον δ' ἐστὶ τῶν Βαργυλίων τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν τῆς Κινδυάδος, ὃπερ πεπιστεύκασιν περιέεσθαι· ἦν δὲ ποτε καὶ χωρίον Κινδύη. Ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγμος

658. ἦν ὁ Ἐπικούρειος Πρώταρχος, ὁ Δημητρίου καθηγησάμενος, τοῦ Λάκωνος προσαγορευθέντος.

§. 21.

Ἐκ' Ἰασὸς ἐπὶ νήσῳ κεῖται προσκειμένη τῇ ἠπείρῳ· ἔχει δὲ λιμένα, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς ἐνθάδε ἐκ τῆς θαλάττης· εὐοψεῖ γάρ, χώραν τ' ἔχει παράλυπρον· καὶ δὴ καὶ διηγήματα τοιαῦτα πλάττουσιν εἰς αὐτήν. Κισσαρωδοῦ γὰρ ἐπιδεικνυμένου, τέως μὲν ἀκροᾶσθαι πάντας· ὡς δ' ὁ κώδων ὁ κατὰ τὴν ὄψο-
πωλίαν ἐφόφησε, καταλιπόντας ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸ ὄψον, πλὴν ἐνὸς δυσκώφου· τὸν οὖν κισσαρωδὸν προσιόντα εἰπεῖν, ὅτι, Ὡ ἄν-
θρωπε, πολλὴν σοι χάριν οἶδα τῆς πρὸς ἐμὲ τιμῆς καὶ φιλομου-
σίας· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἅμα τῷ τοῦ κώδωνος ἀκοῦσαι, ἀπιόντες οἴχονται. — Ὁ δὲ, Τί λέγεις; ἔφη, ἤδη γὰρ ὁ κώδων ἐφόφηκεν; εἰπόντος δὲ, Ναί, Εὖ σοι εἴη! ἔφη, καὶ ἀναστὰς ἀπῆλθε καὶ αὐτός. Ἐντεῦθεν δ' ἦν ὁ διαλεκτικὸς Διόδωρος, ὁ Κρόνος προσ-
αγορευθεὶς, κατ' ἀρχὰς μὲν ψευδῶς· Ἀπολλώνιος γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ Κρόνος, ὁ ἐπισατήσας ἐκείνου· μετήνεγκαν δ' ἐπ' αὐτὸν διὰ τὴν ἀδοξίαν τοῦ κατ' ἀλήθειαν Κρόνου.

§. 22.

Μετὰ δ' Ἰασὸν τὸ τῶν Μιλησίων Ποσειδίου ἐστίν. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ καὶ τρεῖς εἰσι πόλεις ἀξιόλογοι, Μύλασα, Στρατο-
νίκεια, Ἀλάβανδα· αἱ δὲ ἄλλαι περιπόλιοι τούτων, ἢ τῶν παραλίων, ὧν εἰσιν Ἀμυζῶν, Ἡράκλεια, Εὐρωμος, Χαλκή-
τωρ. Τούτων μὲν οὖν ἐλάττων λόγος.

§. 23.

Τὰ δὲ Μύλασα ἴδρυται ἐν πεδίῳ σφόδρα εὐδαίμονι. Ὑπέρ-
κειται δὲ κατὰ κορυφὴν ὄρος αὐτοῦ, λατόμιον λευκοῦ λίθου

καλλίσειον ἔχον· τοῦτο μὲν ὄφελός ἐστιν οὐ μικρὸν τὴν λιθίαν 658.
 πρὸς τὰς οἰκοδομίας ἀφθονον καὶ ἐγγύθεν ἔχον, καὶ μάλις α
 πρὸς τὰς τῶν ἱερῶν, καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἔργων κατα- 659.
 σκευάς· τοιγάρτοι σοαῖς τε καὶ ναοῖς, εἴ τις ἄλλη, κεκόσμη-
 ται παγκάλως. Θαυμάζειν δ' ἐστὶ τῶν ὑποβαλόντων οὕτως ἀλό-
 γως τὸ κτίσμα ὀρθίῳ καὶ ὑπερδεξιῳ κρημνῷ· καὶ δὴ καὶ τῶν
 ἡγεμόνων τις εἰπεῖν λέγεται, Θαυμάσας τὸ πρᾶγμα· Ταύτην
 γὰρ ἔφη τὴν πόλιν ὁ κτίσας, εἰ μὴ ἐφοβείτο, ἄρ' οὐδ' ἠσχύνετο;
 ἔχουσι δ' οἱ Μυλασεῖς ἱερά δύο τοῦ Διός, τοῦ τε Ὡσογῶ
 καλουμένου, καὶ Λαβρανθηνοῦ· τὸ μὲν ἐν τῇ πόλει· τὰ δὲ
 Λάβρανθα κώμη ἐστὶν ἐν τῷ ὄρει κατὰ τὴν ἐξ Ἀλαβάνδων εἰς
 τὰ Μύλασα, ἀπωθεν τῆς πόλεως· ἐνταῦθα Διός ἐστι νεώς
 ἀρχαῖος καὶ ξόανον Διὸς Στρατιῶ· τιμᾶται δ' ὑπὸ τῶν κύκλῳ
 καὶ ὑπὸ τῶν Μυλασεῶν· ὁδός τε ἔσρωται σχεδόν τι ἐξήκοντα
 σταδίῳ μέχρι τῆς πόλεως, ἱερά καλουμένη, δι' ἧς πομποσο-
 λεῖται τὰ ἱερά· ἱερῶνται δ' οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν πολιτῶν αἰεὶ
 διὰ βίου. Ταῦτα μὲν οὖν ἴδια τῆς πόλεως. Τρίτον δ' ἐστὶν ἱερὸν
 τοῦ Καρίου Διός, κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, οὗ μέτεσι καὶ
 Λυδοῖς καὶ Μυσοῖς, ὡς ἀδελφοῖς. Ἴσορεῖται δὲ κώμη ὑπάρχει
 τὸ παλαιὸν, πατρὶς δὲ καὶ βασιλῆιον τῶν Καρῶν τῶν περὶ τὸν
 ἑκατομμον· πλησιάζει δὲ μάλις α τῇ κατὰ Φύσκον θαλάττῃ ἢ
 πόλιν, καὶ τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς ἐπίνειον.

§. 24.

Ἄξιολόγους δ' ἔσχεν ἄνδρας καθ' ἡμᾶς τὰ Μύλασα, ῥήτοράς
 τε ἅμα καὶ δημαγωγούς τῆς πόλεως, Εὐθύδημόν τε καὶ
 Ἰδρέαν. Ὁ μὲν οὖν Εὐθύδημος, ἐκ προγόνων παραλαβὼν οὐσίαν
 τε μεγάλην καὶ δόξαν, προσθεῖς καὶ τὴν δεινότητα, οὐκ ἐν
 τῇ πατρίδι μόνον μέγας ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς πρώτης
 ἡξιοῦτο τιμῆς. Ἰδρέα δ' ὁ πατήρ, ὡς αὐτὸς διηγείτο ἐν τῇ σχολῇ,

659. καὶ παρὰ τῶν πολιτῶν ὠμολόγητο, ἡμίονον κατέλιπε ξυλοφο-
 ροῦντα, καὶ ἡμιονηγόν· διοικούμενος δ' ὑπὸ τούτων ὀλίγον χρόνον,
 καὶ Διοτρέφους τοῦ Ἀντιοχέως ἀκροασάμενος, ἐπανῆλθε, καὶ
 τῷ ἀγορανομίῳ παρέδωκεν ἑαυτόν· ἐνταῦθα δὲ κυλινδηθεὶς καὶ
 χρηματισάμενος μικρὰ, ὥρμησεν ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ ταῖς
 ἀγοραίοις συνακολουθεῖν. Γαχνὺ δὲ αὐξήσιν ἔσχε, καὶ ἐθανμάσθη,
 ἔτι μὲν Εὐθυδήμου ζῶντος, ἀλλὰ τελευτήσαντος μάλισα, κύ-
 ριος γενόμενος τῆς πόλεως. Ζῶν δ' ἐπεκράτει πολὺ ἐκεῖνος,
 δυνατὸς ὢν ἅμα καὶ χρήσιμος τῇ πόλει, ὥστ', εἰ καί τι τυραν-
 νικὸν προσῆν, τοῦτ' ἀπελύετο τῷ παρακλουμενῷ χρησίμῳ.
 Ἐπαινοῦσι γοῦν τοῦτο τοῦ Ὑβρέου, ὅπερ δημηγορῶν ἐπὶ τε-
 λευτῆς εἶπεν· Εὐθυδήμη, κακὸν εἴ τῆς πόλεως ἀναγκαῖον· οὔτε
 γὰρ μετὰ σοῦ θυνάμεθα ζῆν, οὔτ' ἄνευ σοῦ. Αὐξήθεις οὖν
660. ἐπὶ πολὺ, καὶ δόξας καὶ πολιτῆς ἀγαθὸς εἶναι καὶ ῥήτωρ,
 ἔπαισεν ἐν τῇ πρὸς Λαβιῆνον ἀντιπολιτεία. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι
 μετ' ὅπλων ἐπιόντι καὶ Παρθικῆς συμμαχίας, ἤδη τῶν Παρ-
 θυαίων τὴν Ἀσίαν ἐχόντων, εἶξαν, ἅτε ἄοπλοι καὶ εἰρηνικοί·
 Ζήνων δ' ὁ Λαοδικεὺς καὶ Ὑβρέας οὐκ εἶξαν, ἀμφοτέροι ῥήτο-
 ρες, ἀλλὰ ἀπέσχησαν τὰς ἑαυτῶν πόλεις· ὁ δ' Ὑβρέας καὶ προσ-
 παρῶξυνε φωνῇ τιμὴν μενίσχον εὐερέθισον καὶ ἀνοίας πλήρες.
 Ἐκείνου γὰρ ἀνείπόντος ἑαυτὸν Παρθικὸν αὐτοκράτορα· οὐκοῦν,
 ἔφη, καὶ γὰρ λέγω ἑμαυτὸν Καρικὸν αὐτοκράτορα. Ἐκ τούτου
 δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν ὥρμητε, τάγματα ἔχων ἤδη συντεταγμένα
 Ῥωμαίων, τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ· αὐτὸν μὲν οὖν οὐ κατέλαβε,
 παραχωρήσαντα εἰς Ρόδον· τὴν δ' οἰκίαν αὐτοῦ διελυμῆματο,
 πολυτελεῖς ἔχουσαν κατασκευάς, καὶ δτήρπασεν· ὡς δ' αὐτως
 καὶ τὴν πόλιν ὅλην ἐκάκωσεν. Ἐκλιπόντος δ' ἐκείνου τὴν Ἀσίαν,
 ἐπανῆλθε, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν τε καὶ τὴν πόλιν. Περί μὲν
 οὖν Μυλάσων ταῦτα.

§. 25.

Στρατονίκηα δ' ἐςί κατοικία Μακεδόνων· ἐκοσμήθη δὲ καὶ 66ο. αὕτη κατασκευαῖς πολυτελέσιν ὑπὸ τῶν βασιλέων. Ἐςί δ' ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Στρατονικέων δύο ἱερά, ἐν μὲν Λαγίνοις τὸ τῆς Ἑκάτης ἐπιφανέσατον, πανηγύρεις μεγάλας συνάγου κατ' ἑκαυτόν· ἐγγὺς δὲ τῆς πόλεως τὸ τοῦ Χρυσσαορέως Διὸς κοινὸν ἀπάντων Καρῶν, εἰς ὃ συνίασι θύσοντές τε, καὶ βουλευσόμενοι περὶ τῶν κοινῶν· καλεῖται δὲ τὸ σύστημα αὐτῶν Χρυσσαόρειον, συνεσηκὸς ἐκ κωμῶν· οἱ δὲ πλείστας παρεχόμενοι κώμας, προέχουσι τῇ ψήφῳ, καθάπερ Κεραμηῆται καὶ Στρατονικεῖς δὲ τοῦ συστήματος μετέχουσιν, οὐκ ὄντες τοῦ Καρικοῦ γένους, ἀλλ' ὅτι κώμας ἔχουσι τοῦ Χρυσσαορικοῦ συστήματος. Κάνταῦθα δ' ἀνὴρ ἀξιόλογος γεγένηται ῥήτωρ Μένιππος κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν, Κατόκας ἐπικαλούμενος, ὃν μάλις αἰ ἐπαινεῖ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν ῥητόρων, ὧν ἠκροάσατο Κικέρων, ὧς φησιν ἐν τινι γραφῇ αὐτὸς, συγκρίνων Ξενοκλεῖ καὶ τοῖς κατ' ἐκεῖνον ἀκμάζουσιν. Ἐςί δὲ καὶ ἄλλη Στρατονίκηα, ἡ πρὸς τῷ Ταύρῳ καλουμένη, πολίχνιον προσκειμένον τῷ ὄρει.

§. 26.

Ἀλάβανδα δὲ καὶ αὕτη μὲν ὑπόκειται λόφοις δυοῖς συγκειμένοις οὕτως, ὧς' ὄψιν παρέχεσθαι κανθηλίου κατεσραμμένου. Καὶ δὴ καὶ ὁ Μαλακὸς Ἀπολλώνιος, σκώπτων τὴν πόλιν εἰς τε ταῦτα, καὶ εἰς τὸ τῶν σκορπίων πλῆθος, ἔφη αὐτὴν εἶναι σκορπίων κανθηλίον κατεσραμμένον· μεστὴ δ' ἐςί καὶ αὕτη καὶ ἡ τῶν Μυλασέων πόλις τῶν Θηρίων τούτων, καὶ ἡ μεταξὺ πᾶσα ὄρεινή. Τρυφητῶν δ' ἐςίαν ἀνθρώπων καὶ καπυρισῶν, ἔχουσα 661. ψαλτρίας πολλάς. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο λόγου ἄξιοι δύο ῥήτορες ἀδελφοὶ Ἀλαβανθεῖς, Μενεκλῆς τε, οὗ ἐμνήσθημεν μικρὸν

661. ἐπάνω, καὶ Ἰεροκλῆς, καὶ οἱ μετοικήσαντες εἰς τὴν Ρόδον, ὃ τε Ἀπολλώνιος καὶ ὁ Μόλων.

§. 27.

Πολλῶν δὲ λόγων εἰρημένων περὶ Καρῶν, ὁ μάλιστα ὁμολογούμενός ἐστιν οὗτος, ὅτι οἱ Κᾶρες ὑπὸ Μίνω ἐτάττοντο, τότε Λελεγες καλούμενοι, καὶ τὰς νήσους ὤκουν· εἴτ' ἠπειρώται γενόμενοι, πολλὴν τῆς παραλίας καὶ τῆς μεσογαίας κατέσχον, τοὺς προκατέχοντας ἀφελόμενοι· καὶ οὔτοι δ' ἦσαν οἱ πλείους Λέλεγες καὶ Πελαγοί· πάλιν δὲ τούτους ἀφείλοντο μέρος οἱ Ἕλληνες, Ἴωνές τε, καὶ *οἱ* Δωριεῖς· Τοῦ δὲ περὶ τὰ σρατιωτικά ζήλου τὰ τε ὄχανα ποιοῦνται τεκμήρια, καὶ τὰ ἐπίσημα, καὶ τοὺς λόφους· ἅπαντα γὰρ λέγεται Καρικὰ· Ἀνακρέων μὲν γε φησί,

Διὰ δεῦτε Καριοεργέος ὀχάνοιο
Χεῖρα τιθέμενοι·

ὃ δ' Ἄλκαῖος,

Λόφον τε σείων Καρικόν.

§. 28.

Τοῦ Ποιητοῦ δ' εἰρηκότος οὕτωςί,

Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς, τσσαῦτα εἰδῶς ἔβνη βάρβαρα, μόνους εἴρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, Βαρβάρους δ' οὐδένας; Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὀρθῶς· οὐδὲ γὰρ λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνας πω ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τό τε γὰρ, Μηδὲ Ἕλληνας πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ Ποιητῆς ἀπελέγχει·

Ἄνδρος, τοῦ κλέος εὐρύ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
καὶ πάλιν·

Εἴτ' ἐθέλεις τραφῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

μη λεγομένων τε Βαρβάρων, πῶς ἐμελλεν εὖ λεχθῆσθαι τὸ 661. βαρβαροφώνων; Οὔτε δὴ οὗτος εὖ, οὐτ' Ἀπολλοδώρος, ὁ γραμματικός, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι ἰδίως καὶ λοιδορώς ἐχρῶντο οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτούς διὰ τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῆν γὰρ οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ; Ὅτι, φησι, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπίπτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἶρηκε βαρβάρους. Ἄλλ' αὕτη μὲν ἢ πτώσις οὐκ ἐμπίπτει· ἢ δ' ὀρθῇ οὐ διαφέρει τῆς Δάρδανοι·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι.

662.

Τοιοῦτον δὲ καὶ τό·

Οἶοι Τρῶιοι ἵπποι.

Οὐδέ γε, ὅτι τραχυτάτη ἢ γλῶττα τῶν Καρῶν· οὐ γὰρ ἐστίν· ἀλλὰ καὶ πλείεστα Ἕλληνικὰ ὀνόματα ἔχει καταμεμιγμένα, ὡς φησι Φίλιππος, ὁ τὰ Καρικὰ γράψας. Οἶμαι δὲ τό γε βάρβαρον κατ' ἀρχὰς ἐκπεφωνῆσθαι οὕτως κατ' ὀνοματοποιίαν ἐπὶ τῶν δυσεκφόρων, καὶ σκληρῶς, καὶ τραχέως λαλούντων· ὡς τὸ βατταρίζειν, καὶ τραυλίζειν, καὶ ψελλίζειν· εὐφυέστατοι γὰρ ἐσμὲν τὰς φωνὰς ταῖς ὁμοίαις φωναῖς κατονομάζειν διὰ τὸ ὁμόγενές· ἢ δὴ καὶ πλεονάζουσιν ἐνταῦθα αἱ ὀνοματοποιίαι, οἷον τὸ κελαρύζειν, καὶ κλαγγή, καὶ ψόφος, καὶ βοή, καὶ κρότος· ὧν τὰ πλείεστα ἤδη καὶ κυρίως ἐκφέρεται. Πάντων δὴ τῶν παχυσομούντων οὕτω βαρβάρων λεγομένων, ἐφάνη τὰ τῶν ἀλλοεθνῶν σήματα τοιαῦτα· λέγω δὲ τὰ τῶν μη Ἑλλήνων. Ἐκείνους οὖν ἰδίως ἐκάλεσαν βαρβάρους, ἐν ἀρχαῖς μὲν κατὰ τὸ λοιδορον, ὡς ἂν παχυσόμεους, ἢ τραχυσόμεους· εἶτα κατεχρησάμεθα ὡς ἔθνακῶ κοινῷ ὀνόματι, ἀντιδιαιροῦντες πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καὶ γὰρ δὴ τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων οὐκ ἔτι ἐφαίνετο κατὰ παχυσομίαν καὶ ἀφύϊαν

662. τινὰ τῶν φωνητηρίων ὀργάνων τοῦτο συμβαῖνον, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν διαλέκτων ιδιότητας. Ἄλλη δὲ τις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ διαλέκτῳ ἀνεφάνη κακοςομία, καὶ οἶον βαρβαροσομία, εἴ τις ἐλληνίζων μὴ κατορθοίῃ, ἀλλ' οὕτω λέγοι τὰ ὀνόματα, ὡς οἱ βάρβαροι, οἱ εἰσαγόμενοι εἰς τὸν ἐλληνισμόν, οὐκ ἰσχύοντες ἀρτισομεῖν, ὡς οὐδ' ἡμεῖς ἐν ταῖς ἐκείνων διαλέκτοις. Τοῦτο δὲ μάλιχα συνέθη τοῖς Καρσί. Τῶν γὰρ ἄλλων οὔτ' ἐπιπλεομένων πῶ σφόδρα τοῖς Ἕλλησιν, οὔτ' ἐπιχειρούντων ἐλληνικῶς ζῆν, ἢ μανθάνειν τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, πλὴν εἴ τινες σπάνιοι καὶ κατὰ τύχην ἐπεμίχθησαν, καὶ κατ' ἀνδρα ὀλίγοι τῶν Ἑλλήνων τισίν· οὗτοι *δὲ* καθ' ὅλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα, μισθοῦ στρατεύοντες. Ἢδη οὖν τὸ βαρβαρόφωνον ἐπ' ἐκείνων πυκνὸν ἦν, ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτῶν στρατείας· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπεπόλασε πολὺ μᾶλλον, ἀφ' οὗ τὰς τε νήσους μετὰ τῶν Ἑλλήνων ὤκησαν, κάκειθεν εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπεσόντες, οὐδ' ἐνταῦθα χωρὶς Ἑλλήνων οἰκεῖν ἠδύναντο, ἐπιδιαβάτων.
663. τῶν τῶν Ἰώνων καὶ τῶν Δωριέων. Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τὸ Βαρβαρίζειν λέγεται· καὶ γὰρ τοῦτο ἐπὶ τῶν κακῶς ἐλληνιζόντων εἰώθαμεν λέγειν, οὐκ ἐπὶ τῶν Καριζι λαλούντων. Οὕτως οὖν καὶ τὸ βαρβαροφωνεῖν καὶ τοὺς βαρβαροφώνους δεκτέον, τοὺς κακῶς ἐλληνίζοντας· ἀπὸ δὲ τοῦ Καριζεῖν καὶ τὸ Βαρβαρίζειν μετήνεγκαν εἰς τὰς περὶ ἐλληνισμοῦ τέχνας, καὶ τὸ σολοικίζειν, εἴτ' ἀπὸ Σόλων, εἴτ' ἄλλως τοῦ ὀνόματος τούτου πεπλασμένου.

§. 29.

Φησὶ δὲ Ἀρτεμίδωρος, ἀπὸ Φύσκου τῆς Ῥοδίων Περαιάς ἰοῦσιν εἰς Ἐφεσον μέχρι μὲν Λαγίνων ὀκτακοσίους εἶναι καὶ πεντήκοντα ραδίου· ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀλάδανδα πεντήκοντα ἄλλους καὶ διακοσίους· εἰς δὲ Τράλλεις ἑκατὸν ἐξήκοντα· ἀλλ'

ἡ εἰς Τράλλεις ἐςί διαβάντι τὸν Μαίανδρον κατὰ μέσην πευ 663.
 τὴν ὁδὸν, ὅπου τῆς Καρίας οἱ ὄροι. Γίνονται δ' οἱ πάντες
 ἀπὸ Φύσκου ἐπὶ τὸν Μαίανδρον κατὰ τὴν εἰς Ἔφεσον ὁδὸν,
 χίλιοι ἑκατὸν ὀγδοήκοντα. Πάλιν ἀπὸ τοῦ Μαίανδρου [τὸ] τῆς
 Ἰωνίας ἐφεξῆς μῆκος ἐπίοντι κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἀπὸ μὲν τοῦ
 ποταμοῦ εἰς Τράλλεις, ὀγδοήκοντα· εἴτ' εἰς Μαγνησίαν, ἑκατὸν
 τετταράκοντα· εἰς Ἔφεσον δ' ἑκατὸν εἴκοσιν· εἰς δὲ Σμύρναν,
 τριακόσιοι εἴκοσιν· εἰς δὲ Φώκιαν καὶ τοὺς ὄρους τῆς Ἰωνίας
 ἐλάττους τῶν διακοσίων ὡς εὖ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς Ἰωνίας
 εἶη ἂν κατ' αὐτὸν... ἢ μικρῶ πλείον τῶν ὀκτακοσίων. Ἐπεὶ δὲ
 κοινὴ τις ὁδὸς τέτριπται ἅπασιν τοῖς ἐπὶ τὰς ἀντολάς ὁδοιπο-
 ροῦσιν ἐξ Ἐφέσου, καὶ ταύτην ἔπεισιν. Ἐπὶ μὲν τὰ Κάρουρα,
 τῆς Καρίας ὄριον πρὸς τὴν Φρυγίαν, διὰ Μαγνησίας καὶ Τράλ-
 λεων, Νύσης, Ἀντιοχείας, ὁδὸς ἑπτακοσίων καὶ τετταράκοντα
 σαδίων. Ἐντεῦθεν δὲ ἡ Φρυγία διὰ Λαοδικείας, καὶ Ἀπαμείας,
 καὶ Μητροπόλεως, καὶ Χελιδονίων. Ἐπὶ μὲν οὖν τὴν ἀρχὴν τῆς
 παρωρείου, τοὺς Ὀλμους, σαδίοι περὶ ἑννακοσίου καὶ εἴκοσιν
 ἐκ τῶν Καρούρων· ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ πέρας τῆς
 παρωρείου τὸ Τυριαῖον διὰ Φιλομηλίου μικρῶ πλείους τῶν
 πεντακοσίων. Εἰδ' ἡ Λυκαονία μέχρι Κοροπασσοῦ διὰ Λαοδι-
 κείας τῆς Κατακεκαυμένης ὀκτακόσιοι τετταράκοντα· ἐκ δὲ
 Κοροπασσοῦ τῆς Λυκαονίας εἰς Γαρσάουρα, πολίχμιον τῆς
 Καππαδοκίας, ἐπὶ τῶν ὄρων αὐτῆς ἰδρυμένον, ἑκατὸν εἴκοσιν·
 ἐντεῦθεν δ' εἰς Μάζακα, τὴν μητρόπολιν τῶν Καππαδόκων, διὰ
 Σοάνδου καὶ Σαδοσκόρων ἑξακόσιοι ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ
 τὸν Εὐφράτην μέχρι Τομισῶν, χωρίου τῆς Σωφηνῆς, διὰ Ἡρῶν
 πολίχνης χίλιοι τετρακόσιοι τετταράκοντα. Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας
 τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, τὰ αὐτὰ κείται καὶ παρὰ τῶ Ἄρτε-
 μιδώρῳ, ἅπερ καὶ παρὰ τῷ Ἐρατοσθένει. Λέγει δὲ καὶ Πολύ-
 βιος, περὶ τῶν ἐκεῖ μαλίστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνῳ. Ἄρχεται δ'

664. ἀπὸ Σαμοσάτων τῆς Κομμαγηνῆς, ἢ πρὸς τῇ διαβάσει καὶ τῷ Ζεύγματι κείται· εἰς δὲ Σαμόσατα ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Καππαδοκίας τῶν περὶ Τόμισαν ὑπερξέντι τὸν Ταῦρον σαδίου εἰρηκε τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Ῥοδίῳν Περαιάν, ἧς ὄριον τὰ Δαίδαλα, ἐφεξῆς πλέουσι πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, ἢ Λυκία κείται μέχρι Παμφυλίας· εἰδ' ἢ Παμφυλία· μέχρι Κιλικίων τῶν τραχέων· εἰδ' ἢ τούτων μέχρι τῶν ἄλλων Κιλικίων τῶν περὶ τὸν Ἴσσικὸν κόλπον· ταῦτα δ' ἐς ἴ μέρη μὲν τῆς Χερρόνησου, ἧς τὸν ἰσθμὸν ἔφαμεν τὴν ἀπὸ Ἴσσοῦ ὁδὸν μέχρι Ἀμισοῦ, ἢ Σινώπης, ὡς τινες. Ἡ ἐκτὸς δὲ τοῦ Ταύρου ἐν σενῇ παραλία τῇ ἀπὸ Λυκίας μέχρι τῶν περὶ Σόλους τόπων, τὴν νῦν Πομπηϊούπολιν. Ἐπειτα ἤδη εἰς πεδιά ἀναπέπταται ἢ κατὰ τὸν Ἴσσικὸν κόλπον παραλία ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ ἀρξαμένη. Ταύτην οὖν ἐπελθοῦσιν ὁ πᾶς περὶ τῆς χερρόνησου λόγος ἔσαι περιωδευμένους· εἶτα μεταθησόμεθα ἐπὶ τάλλα μέρη τῆς Ἀσίας, τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου. Τελευταῖα δ' ἐκθήσομεν τὰ περὶ τὴν Λιδύην.

§. 2.

Μετὰ τοίνυν Δαίδαλα, τὰ τῶν Ῥοδίῳν, ὄρος ἐς τῆς Λυκίας ὀμώνυμον αὐτοῖς Δαίδαλα, ἀφ' οὗ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν ὁ παράπλους ἅπας ὁ Λυκιακός, σαδίων χιλίων ἑπτακοσίων εἰκοσι, τραχὺς μὲν καὶ χαλεπός, ἀλλ' εὐλίμενος σφόδρα, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπων συνοικούμενος σωφρόνων· ἐπεὶ ἢ γε τῆς χώρας φύσις

φύσις παραπλησία· καὶ τοῖς Παμφύλοις ἐστὶ, καὶ τοῖς Τρα- 664.
χειώταις Κίλιξιν. Ἄλλ' ἐκεῖνοι μὲν ὀρμητηρίους ἐχρήσαντο τοῖς
τόποις πρὸς τὰ ληστήρια, αὐτοὶ πειρατεύοντες, ἢ τοῖς πειρα-
ταῖς λαφυροπόλια καὶ ναύσαθμα παρέχοντες· ἐν Σίδῃ γοῦν,
πόλει τῆς Παμφυλίας, τὰ ναυπήγια συνίστατο τοῖς Κίλιξιν ὑπὸ
κῆρυκά τε ἐπόλων ἐκεῖ τους ἀλόντας, ἐλευθέρους ὁμολογοῦντες.
Λύκιοι δ' οὕτω πολιτικῶς καὶ σωφρόνως ζῶντες διέτελεσαν,
ὥστ', ἐκείνων διὰ τὰς εὐτυχίας θαλαττοκρατησάντων μέχρι τῆς
Ἰταλίας, ὅμως ὑπ' οὐθενὸς ἐξήρθησαν αἰσχροῦ κέρδους, ἀλλ'
ἔμειναν ἐν τῇ πατρίῳ διοικήσει τοῦ Λυκιακοῦ συστήματος.

§. 3.

Εἰσὶ δὲ τρεῖς καὶ εἴκοσι πόλεις αἱ τῆς ψήφου μετέχουσαι·
συνέρχονται δὲ ἐξ ἐκάστης πόλεως εἰς κοινὸν συνέδριον, ἣν ἂν
δοκιμάσωσι πόλιν ἐλόμενοι. Τῶν δὲ πόλεων αἱ μέγισται μὲν
τριῶν ψήφων ἐστὶν ἐκάστη κυρία· αἱ δὲ μέσαι द्वεῖν· αἱ δ' ἄλλαι
μῖα· ἀνάλογον δὲ καὶ τὰς εἰσφοράς εἰσφέρουσι, καὶ τὰς 665.
ἄλλας λειτουργίας· Ἐξ δὲ τὰς μεγίστας ἔφη ὁ Ἄρτεμιδῶρος,
Ξάνθον, Πάταρα, Πίναρα, Ὀλυμπον, Μύρα, Τλών, κατὰ τὴν
ὑπέρθεσιν τὴν εἰς Κίδυραν κειμένην. Ἐν δὲ τῷ συνεδρίῳ πρῶτον
μὲν Λυκιάρχης αἰρεῖται, εἴτ' ἄλλαι ἀρχαὶ αἱ τοῦ συστήματος·
δικαστήριά τε ἀποδείκνυται κοινῇ· καὶ περὶ πολέμου δὲ, καὶ εἰρή-
νης, καὶ συμμαχίας ἐβουλεύοντο πρότερον· νῦν δ' οὐκ εἰκός,
ἀλλ' ἐπὶ τοῖς Ῥωμαίοις ταυτ' ἀνάγκη κείσθαι, πλην εἰ ἐκείνων
ἐπιτρεψάντων, ἢ ὑπὲρ αὐτῶν ἐκείνων εἴη χρήσιμον· ὁμοίως
δὲ καὶ δικασαὶ καὶ ἀρχοντες ἀνάλογον ταῖς ψήφοις ἐξ ἐκάστης
προχειρίζονται πόλεως. Οὕτω δ' εὐνομουμένοις αὐτοῖς συνέθη
παρὰ Ῥωμαίοις ἐλευθέρους διατελέσαι, τὰ πάτρια νέμουσι,
τοὺς δὲ ληστές ἐπιδεῖν ἄρδην ἠφανισμένους, πρότερον μὲν ὑπὸ
Σερουιλίου τοῦ Ἰσαυρικοῦ, καθ' ὃν χρόνον καὶ τὰ Ἰσαυρα

665. ἐκεῖνος καθεῖλεν ὑπερον δὲ Πομπηίου τοῦ Μάγνου, πλείων τῶν χιλίων καὶ τριακοσίων σκαφῶν ἐμπρήσαντος, τὰς δὲ κατοικίας ἐκκόψαντος, τῶν δὲ περιγενομένων ἀνθρώπων ἐν ταῖς μάχαις, τοὺς μὲν καταγαγόντος εἰς Σόλους, ἦν ἐκεῖνος Πομπηίουπόλιν ὠνόμασε, τοὺς δ' εἰς Δύμην λειπανδρήσασαν, ἦν νυνὶ Ῥωμαίων ἀποικία νέμεται. Οἱ ποιηταὶ δὲ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ, συγχέοντες τὰ ἔθνη, καθάπερ τοὺς Τρῶας, καὶ τοὺς Μυσοὺς, καὶ τοὺς Λυδοὺς, Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κᾶρας.

§. 4.

Μετὰ δὲ τὰ Δαίδαλα, τὸ τῶν Λυκίων ὄρος, πλησίον ἐστὶ Τελμισσός, πόλις γη Λυκίων, καὶ Τελμισσίς ἄκρα, λιμένα ἔχουσα. Ἐλαβε δὲ τὸ χωρίον τοῦτο παρὰ Ῥωμαίων Εὐμένης ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ πολέμῳ καταλυθείσης δὲ τῆς βασιλείας, ἀπέλαβον πάλιν οἱ Λύκιοι.

§. 5.

Εἰς' ἐξῆς ὁ Ἀντάραγος, ὄρειον ὄρος, ὑφ' ᾧ Καρμυλησσός, χωρίον ἐν φάραγγι ὠκημένον, καὶ μετὰ τοῦτον ὁ Κράγος, ἔχων ἄκρας ὀκτὼ καὶ πόλιν ὁμώνυμον. Περὶ ταῦτα μυθεύεται τὰ ὄρη τὰ περὶ τῆς Χιμαίρας· ἐστὶ δ' οὐκ ἄπωθεν καὶ ἡ Χιμαίρα φάραγξ τις, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. Ὑπόκειται δὲ τῷ Κράγῳ Πίναρα ἐν μεσογαίᾳ, τῶν μεγίστων οὕσα πόλεων ἐν τῇ Λυκίᾳ. Ἐνταῦθα δὲ Πάνδαρος τιμάται, τυχὸν ἴσως ὁμώνυμος τῷ Τρωϊκῷ ὡς καὶ,

Πανδαρίου κόρη, χλωρῆς ἀσπῶν

καὶ γὰρ τοῦτον ἐκ Λυκίας φασίν.

§. 6.

Εἰς' ὁ Ξάνθος ποταμός, ὃν Σύρθην ἑκάλουον οἱ πρότερον 665.
 ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς δέκα σταδίους, τὸ Λητώον ἐσιν·
 ὑπὲρ θε τοῦ ἱεροῦ προελθόντι ἐξήκοντα, ἡ πόλις ἡ τῶν Ξαν- 666.
 θίων ἐστί, μεγίστη τῶν ἐν Λυκίᾳ. Μετὰ δὲ τὸν Ξάνθου Πάταρα,
 καὶ αὕτη μεγάλη πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος,
 κτίσμα Πατάρου. Πτολεμαῖος δ' ὁ Φιλάδελφος ἐπισκευάσας,
 Ἀρσινόην ἑκάλεσε τὴν ἐν Λυκίᾳ· ἐπεκράτησε δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς
 ὄνομα.

§. 7.

Εἶτα Μύρα ἐν εἴκοσι σταδίοις ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ἐπὶ με-
 τεώρου λόφου. Εἰς' ἡ ἐκβολὴ τοῦ Λιμύρου ποταμοῦ, καὶ
 ἀνιόντι πεξῆ σταδίου εἴκοσι τὰ Λίμυρα πολίγῃ. Μεταξὺ δ' ἐν
 τῷ λεχθέντι παράπλω νησία πολλὰ καὶ λιμένες, ὧν καὶ Μεγίστη,
 νῆσος καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἡ [καὶ] Κισθήνη. Ἐν δὲ τῇ μεσο-
 γαίᾳ χωρία Φελλός, καὶ Ἀντίφελλος, καὶ ἡ Χίμαιρα, ἧς ἐμνή-
 σθημεν ἐπάνω.

§. 8.

Εἰς' Ἰερά ἄκρα, καὶ αἱ Χελιδόνιαι, τρεῖς νῆσοι τραχεῖαι,
 πάρισοι τὸ μέγεθος, ὅσον πέντε σταδίοις ἀλλήλων διέχουσαι·
 τῆς δὲ γῆς ἀφεςῆσιν ἑξαστάδιον· μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον
 ἔχει. Ἐντεῦθεν νομίζουσιν οἱ πολλοὶ τὴν ἀρχὴν λαμβάνειν τὸν
 Ταῦρον, διὰ τε τὴν ἄκραν ὑψηλὴν οὔσαν, καὶ καθήκουσαν ἀπὸ
 τῶν Πισιδικῶν ὄρων τῶν ὑπερκειμένων τῆς Παμφυλίας, καὶ
 διὰ τὰς προκειμένας νήσους, ἐχούσας ἐπιφανές τι σημεῖον ἐν
 τῇ Θαλάττῃ, κρασπέδου δίκην. Τὸ δ' ἀληθές, ἀπὸ τῆς Ροδίῳ
 Περαιᾶς ἐπὶ τὰ πρὸς Πισιδίαν μέρη συνεχῆς ἐσιν ἡ ὀρεινή·

666. καλεῖται δὲ καὶ αὕτη Ταῦρος. Δοκοῦσι δὲ καὶ αἱ Χελιδόναι κατὰ Κάνωδόν πως πίπτειν· τὸ δὲ διάγραμμα λέγεται τετρακισχιλίων σταδίων. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἱεράς ἄκρας ἐπὶ τὴν Ὀλίβια, λείπονται σταδίοι τριακόσιοι ἐξήκοντα ἑπτὰ· ἐν τούτοις δ' ἐστὶν ἢ τε Κράμβουσα καὶ ὁ Ὀλυμπος, πόλις μεγάλη, καὶ ὄρος ὁμώνυμον, ὃ καὶ Φοινικοῦς καλεῖται· εἶτα Κώρυκος αἰγιαλός.

§. 9.

Εἶτα Φασηλῖς, τρεῖς ἔχουσα λιμένας, πόλις ἀξιόλογος, καὶ λίμνη. Ὑπέρκειται δ' αὐτῆς τὰ Σόλυμα ὄρος, καὶ Τερμησσός, Πισιδικὴ πόλις, ἐπικειμένη τοῖς ρενοῖς, δι' ὧν ὑπέρβασίς ἐστὶν εἰς τὴν Μιλυάδα. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δὲ διὰ τοῦτο ἐξεῖλεν αὐτὴν, ἀνοῖξαι βουλόμενος τὰ ρενά. Περὶ Φασηλῖδα δ' ἐστὶ τὰ κατὰ Θαλατταν ρενά, δι' ὧν Ἀλέξανδρος παρήγαγε τὴν ρεατιάν. Ἔστι δ' ὄρος Κλίμαξ καλούμενον· ἐπίκειται δὲ τῷ Παμφυλίῳ πελάγει, ρεπὴν ἀπολεῖπον πάροδον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ, ταῖς μὲν νηνεμίαις γυμνουμένην, ὥστε εἶναι βάσιμον τοῖς ὁδεύουσι· πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ τῶν κυμάτων καλυπτομένην ἐπὶ πολὺ· ἢ μὲν οὖν διὰ τοῦ ὄρους ὑπέρβασις περίοδον ἔχει καὶ προσάντης ἐστὶ, τῷ δ' αἰγιαλῷ χρῶνται κατὰ τὰς εὐδίας. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος εἰς χειμέριον ἐμπεσῶν καιρὸν, καὶ τὸ πλέον ἐπιτρέπων τῇ τύχῃ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ κῦμα, ὥρμησε, καὶ ὅλην 667. τὴν ἡμέραν ἐν ὕδασι γενέσθαι τὴν πορείαν συνέβη, μέχρι ὁμφαλοῦ βαπτιζομένων. Ἔστι μὲν οὖν καὶ αὕτη ἡ πόλις Λυκισκὴ, ἐπὶ τῶν ὄρων ἰδρυμένη τῶν πρὸς Παμφυλίαν· τοῦ δὲ καινοῦ τῶν Λυκίων οὐ μετέχει, καὶ αὐτὴν δὲ συνέσκηκεν.

§. 10.

Ὁ μὲν οὖν Ποιητὴς ἑτέρους τῶν Λυκίων ποιεῖ τοὺς Σολύ-

μούς· ὑπὸ γὰρ τοῦ τῶν Λυκίων βασιλέως πεμφθεῖς ὁ Βελλε- 667.
ροφόντης ἐπὶ δεύτερον τοῦτον ἄθλον,

Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν.

Οἱ δὲ τοὺς Λυκίους πρότερον Σολύμους καλεῖσθαι φάσκοντες, ὕστερον δὲ Τερμίλας, ἀπὸ τῶν ἐκ Κρήτης συγκατελθόντων τῷ Σαρπηθῶνι, μετὰ δὲ ταῦτα Λυκίους, ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίου, ὃν ἐκπεσόντα τῆς οἰκείας ἐδέξατο Σαρπηθῶν ἐπὶ μέρει τῆς ἀρχῆς, οὐχ ὁμολογούμενα λέγουσιν Ὀμήρω· βελτίους δ' οἱ φάσκοντες, λέγεσθαι Σολύμους ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ, τοὺς νῦν Μιλίας προσαγορευομένους, περὶ ὧν εἰρήκαμεν.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

ΜΕΤὰ Φασηλίδα δ' ἐστὶν ἡ Ὀλβία, τῆς Παμφυλίας ἀρχή, μέγα ἔρυμα, καὶ μετὰ ταύτην ὁ Καταδρόακτης λεγόμενος, ἀφ' ὑψηλῆς πέτρας καταρράττων ποταμὸς πολὺς καὶ χειμαρρῶδης, ὥστε πόρρωθεν ἀκούεσθαι τὸν ψόφον. Εἶτα πόλις Ἄτταλεια, ἐπῶνυμος τοῦ κτίσαντος Φιλαδέλφου, καὶ οἰκίσαντος εἰς Κώρυκον πολίχμιον ἄλλην κατοικίαν, ὁμορον, καὶ μικρὸν περίθολον περιθέντος. Φασί δ' ἐν τῷ μεταξύ Φασηλίδος καὶ Ἄτταλείας δεῖκνυσθαι Θήβην τε καὶ Λυρησσαν, ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ Θήβης πεδίου τῶν Τρωϊκῶν Κιλικίων εἰς τὴν Παμφυλίαν ἐκ μέρους, ὡς εἶρηκε Καλλισθένης.

§. 2.

Εἰς' ὁ Κέσρος ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι σαδίους ἐξήκοντα Πέργη πόλις· καὶ πλησίον ἐπὶ μετεώρου τόπου τὸ τῆς Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερόν, ἐν ᾧ πανήγυρις κατ' ἔτος συντε-

667. λέγεται. Εἰς ὑπὲρ τῆς θαλάττης ὅσον τετταράκοντα σαδίοις πόλις ἐστὶν ὑψηλή... τοῖς ἐκ Πέργης ἔποπτος, εἶτα λίμνη εὐμεγέθης Καπρία· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ποταμὸς, ὃν ἀναπλεύσαντι ἐξήκοντα σαδίους Ἄσπενθος πόλις, εὐανδροῦσα ἰκανῶς, Ἀργείων κτίσμα· ὑπέγκριται δὲ ταύτης Πεδνηλισσός· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ νησιά προκείμενα πολλά· εἶτα Σίδη, Κυμαίων ἀποικος· ἔχει δ' Ἀσπενθῶν ἱερὸν. Πλησίον δ' ἐστὶ καὶ ἡ Κιβυρατῶν παραλία τῶν μικρῶν· εἰς δ' ὁ Μέλας ποταμὸς, καὶ ὑφορμος· εἶτα Πτολεμαῖς πόλις· καὶ μετὰ ταῦθ' οἱ ὄροι τῆς Παμφυλίας· καὶ τὸ Κορακῆσιον, ἀρχὴ τῆς τραχειάς Κιλικίας. Ὁ δὲ παράπλους ἅπας ὁ Παμφύλιος σαδίων εἰσὶν ἑξακόσιοι τετταράκοντα.

§. 3.

668. Φησὶ δὲ Ἡρόδοτος, τοὺς Παμφύλους τῶν μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος εἶναι λαῶν, μεγάλων τινῶν ἐκ Τροίας συνακολουθησάντων· τοὺς μὲν δὴ πολλοὺς ἐνθάδε καταρεῖναι, τινὰς δὲ σκεδασθῆναι πολλαχοῦ τῆς γῆς. Καλλίνος δὲ τὸν μὲν Κάλχαντα ἐν Κλάρῳ τελευτῆσαι τὸν βίον φησὶ· τοὺς δὲ λαοὺς μετὰ Μόψου τὸν Ταῦρον ὑπερθέοντας, τοὺς μὲν ἐν Παμφυλίᾳ μῆναι, τοὺς δ' ἐν Κιλικίᾳ μερισθῆναι καὶ Συρίᾳ, μέχρι καὶ Φοινίκης.

Κ Ε Φ. Ε.

§. 1.

Τῆς δὲ Κιλικίας, τῆς ἔξω τοῦ Ταύρου, ἡ μὲν λέγεται Τραχειά, ἡ δὲ Πεδιάς· Τραχειά μὲν, ἧς ἡ παραλία σπηθῆ ἐστὶ, καὶ οὐδὲν, ἡ σπανίως ἔχει τι χωρίον ἐπίπεδον· καὶ ἔτι ἧς ὑπέγκριται ὁ Ταῦρος, οὐκουμένης κακῶς, μέχρι καὶ τῶν προσ-

βορρῶν πλευρῶν τῶν περὶ Ἰσαυρα, καὶ τοὺς Ὀμοναδέας μέχρι 668. τῆς Πισιδίας· καλεῖται δ' ἡ αὐτὴ καὶ Τραχειώτις, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Τραχειῶται. Πεδιάς δ' ἡ ἀπὸ Σόλων καὶ Ταρσοῦ μέχρι Ἰσσοῦ, καὶ ἔτι ὧν ὑπέρκεινται κατὰ τὸ πρόσβορρον τοῦ Ταύρου πλευρὸν Καππάδοκες· αὕτη γὰρ ἡ χώρα τὸ πλεον πεδίων εὐπορεῖ καὶ χώρας ἀγαθῆς. Ἐπεὶ δὲ τούτων τὰ μὲν ἐστὶν ἐντὸς τοῦ Ταύρου, τὰ δ' ἐκτός· περὶ μὲν τῶν ἐντὸς εἴρηται· περὶ δὲ τῶν ἐκτός λέγωμεν, ἀπὸ τῶν Τραχειωτῶν ἀρξάμενοι.

§. 2.

Πρῶτον τοίνυν ἐστὶ τῶν Κιλικίων φρούριον τὸ Κορακήσιον, ἰδρυμένον ἐπὶ πέτρας ἀπορρῶγος, ᾧ ἐχρήσατο Διόδοτος, ὁ Τρύφων προσαγορευθεὶς, ὀρμητηρίῳ, καθ' ὃν καιρὸν ἀπέστησε τὴν Συρίαν τῶν βασιλέων, καὶ διεπόλεμι πρὸς ἐκείνους, τοτὲ μὲν κατορθῶν, τοτὲ δὲ πταίων. Τοῦτον μὲν οὖν Ἄντιοχος ὁ Δημητηρίου καταλείψας εἰς τι χωρίον, ἠνάγκασε διεργάσασθαι τὸ σῶμα. Τοῖς δὲ Κιλιξιν ἀρχῇ τοῦ τὰ πειρατικά συνίσασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλέων οὐδένεια, τῶν τότε ἐκ διαδοχῆς ἐπιστατούντων τῆς Συρίας ἄρα καὶ τῆς Κιλικίας· τῷ γὰρ ἐκείνου νεωτερισμῷ συνενεωτέρισαν καὶ οἱ ἄλλοι· διχοστατούντες τε ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους, ὑποχείριον ἐποίουν τὴν χώραν τοῖς ἐπιτιθεμένοις. Ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων ἐξαγωγή προὔκαλεῖτο μάλις αἰς τὰς κακουργίας, ἐπικερδες αὐτῇ γενομένη· καὶ γὰρ ἠλίσκοντο ῥαδίως· καὶ τὸ ἐμπορεῖον οὐκ ἄπωθεν παντελῶς ἦν μέγα καὶ πολυχρήματον, ἡ Δῆλος, δυναμένη μυριάδας ἀνδραπόδων αὐθημερὸν καὶ δεῖξασθαι, καὶ ἀποπέμψαι· ὥστε καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο· Ἐμπορε, κατὰ πλευσον, ἐξελοῦ, πάντα πέπραται. Αἴτιον δ' ὅτι πλούσιοι γενομένοι Ρωμαῖοι μετὰ τὴν Καρχηδόνας καὶ Κορίνθου κατασκαφῆν, οἰκετικαῖς ἐχρῶντο πολλαῖς· ὁρῶντες δὲ τὴν εὐπέτειαν 669.

669. οἱ λησαὶ ταύτην, ἐξήνθησαν ἀθρόως, αὐτοὶ καὶ ληϊζόμενοι, καὶ σώματεμποροῦντες. Συνήρουν δ' εἰς ταῦτα καὶ οἱ τῆς Κύπρου καὶ οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεῖς, ἐχθροὶ τοῖς Σύροις ὄντες· οὐδ' οἱ Ρόδιοι δὲ φίλοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥστ' οὐδὲν ἐβοήθουν· ἅμα δὲ καὶ οἱ λησαὶ προσποιούμενοι σώματεμπορεῖν, ἄληκτον τὴν κακουργίαν εἶχον. Ἄλλ' οὐδὲ Ῥωμαῖοὶ πω τοσοῦτον ἐφρόντιζον τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου, ἀλλ' ἐπεμφαν μὲν καὶ Σκιπίωνα τὸν Αἰμιλιανόν, ἐπισκεψόμενον τὰ ἔθνη καὶ τὰς πόλεις, καὶ πάλιν ἄλλους τινάς· ἐγνώσαν δὲ κακίαν τῶν ἀρχόντων συμβῆναι τοῦτο, εἰ καὶ τὴν κατὰ γένος διαδοχὴν τὴν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, αὐτοὶ κεκυρωκότες, ἠδοῦντο ἀφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ συμβῆναι τῆς μὲν χώρας ἐποίησε κυρίου Παρθυαίου, οἱ τὰ πέραν τοῦ Εὐφράτου κατέσχον· τὸ τελευταῖον δὲ καὶ Ἀρμενίους, οἱ καὶ τὴν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου προσέλαβον μέχρι καὶ Φοινίκης· καὶ τοὺς βασιλέας κατέλυσαν εἰς δύναμιν, καὶ τὸ γένος αὐτῶν σύμπαν, τὴν δὲ θάλατταν τοῖς Κίλιξι παρέδωκαν. Εἴτ' αὐξηθέντας ἠναγκάσθησαν καταλύειν Ῥωμαῖοι πολέμῳ καὶ μετὰ στρατιᾶς, οὓς αὐξομένους οὐκ ἐκόλυσαν. Ολιγωρίαν μὲν οὖν αὐτῶν χαλεπὸν καταγνώσασθαι πρὸς ἑτέροις δὲ ὄντες τοῖς ἐγγυτέρῳ, καὶ κατὰ χεῖρα μᾶλλον, οὐχ οἰοί τε ἦσαν τὰ ἀπωτέρω σκοπεῖν. Ταῦτα μὲν οὖν ἔδαξεν ἡμῖν ἐν παρεκδᾶσει διὰ βραχέων εἰπεῖν.

§. 3.

Μετὰ δὲ τὸ Κορακῆσιον Σύεδρα πόλις, εἰθ' Ἀμαξία ἐπὶ βουνοῦ κατοικία τις, ὑφορμον ἔχουσα, ὅπου καταγεται ἡ ναυπηγήσιμος ὕλη. Κέδρος δ' ἐστὶν ἡ πλείστη· καὶ δοκεῖ ταῦτα τὰ μέρη πλεονεκτεῖν τῇ τοιαύτῃ ξυλείᾳ· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀντώνιος τὰ χωρία ταῦτα τῇ Κλεοπάτρᾳ προσένειμεν, ἐπιτήδεια ὄντα πρὸς τὰς τῶν εὐδῶν κατασκευάς. Εἴτα Λαέρτης, φρούριον ἐπὶ

λόφου μαρσοειδούς, ὕφορμον ἔχον· εἶτα Σελινοῦς ποταμός· 669.
 εἶτα Κράγος, πέτρα περίκρημνος πρὸς Θαλάττη· εἶτα Χαρα-
 δροῦς ἔρυμα, καὶ αὐτὸ ὕφορμον ἔχον. Ὑπέρεκται δ' ὄρος
 Ἀνδρικλος, καὶ παράπλους τραχὺς, Πλατανισὸς καλούμενος· εἶτ'
 Ἄνεμούριον ἄκρα, καθ' ἣν ἡ ἠπειρος ἐγγυτάτω τῆς Κυπρίας
 ἐστὶν ἐπὶ Κρομμύου ἄκραν, ἐν διάρματι σαδίων τριακοσίων
 πενήκοντα. Εἰς μὲν οὖν τὸ Ἄνεμούριον ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς
 Παμφυλίας ὁ Κιλικίος παράπλους σαδίων ἐστὶν ὀκτακοσίων
 εἴκοσι· λοιπὸς δ' ἐστὶ μέχρι Σόλων ὅσον πεντακοσίων παράπλους
 σαδίων. Ἐν τούτῳ δ' ἐστὶ Νάγιδος πόλις πρῶτον μετὰ τὸ 670.
 Ἄνεμούριον· εἶτ' Ἀρσινόη, πρόσσορμον ἔχουσα· εἶτα τόπος
 Μελανία, καὶ Κελένδερει πόλις, λιμένα ἔχουσα. Τινὲς δὲ
 ταύτην ἀρχὴν τίθενται τῆς Κιλικίας, οὐ τὸ Καρακήσιον, ὧν
 ἐστὶ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος· καὶ φησὶν ἀπὸ μὲν τοῦ Πηλουσιακοῦ
 σώματος εἶναι τρισχιλίους ἑννακοσίους σαδίους εἰς Ὀρθωσιαν·
 ἐπὶ δὲ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλια ἑκατὸν τριάκοντα· ἐπὶ δὲ
 τὰς πύλας ἐξῆς πεντακόσια εἰκοσιπέντε· ἐπὶ δὲ τοὺς ὄρους τῶν
 Κιλικίων χίλια διακόσια ἐξήκοντα.

§. 4.

Εἰδ' Ὀλμοι, ὅπου πρότερον ὤκουν οἱ μὺν Σελευκεῖς· κτι-
 σθείσης δ' ἐπὶ τῷ Καλυκάδῳ τῆς Σελευκείας, ἐκεῖ μετωπί-
 σθησαν. Εὐθὺς γάρ ἐστὶν ἡ τοῦ Καλυκάδου ἐκβολὴ κάμφσαντι
 ἡἴονα, ποιούσαν ἄκραν, ἣ καλεῖται Σαρπηθῶν. Πλησίον δ' ἐστὶ
 τοῦ Καλυκάδου καὶ τὸ Ζεφύριον, καὶ αὕτη ἄκρα. Ἔχει δὲ ὁ
 ποταμὸς ἀνάπλουον εἰς τὴν Σελεύκειαν πόλιν εὐ συνοικουμένην,
 καὶ πολὺ ἀφρῶσαν τοῦ Κιλικίου καὶ Παμφυλίου τρόπου.
 Ἐνταῦθα ἐγένοντο καθ' ἡμᾶς ἄνδρες ἀξιόλογοι τῶν ἐκ τοῦ
 περιπάτου φιλοσόφων, Ἀθηναῖός τε καὶ Ξεναρχος, ὧν ὁ μὲν
 Ἀθηναῖος καὶ ἐπολιτεύσατο, καὶ ἐδημαγώγησε χρόνον τινα ἐν

670. τῆ πατρίδι· εἴτ' ἐμπροσθὼν εἰς τὴν Μουρήνα φιλίαν, ἐκείνω συναλωφύγων, φωραθείσης τῆς κατὰ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ σατραπείσης ἐπιβουλῆς· ἀναίτιος δὲ φανείς, ἀφείδη ὑπὸ Καίσαρος. Ὡς δ' ἐπανιόντα εἰς Ῥώμην ἠσπάζοντο, καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ πρῶτοι ἐντυγχάνοντες, τὸ τοῦ Εὐρπείδου ἔφη·

Ἦκω, νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
Λιπών.

Ὀλίγον δ' ἐπιβιοῦς χρόνον, ἐν συμπτώσει τῆς οἰκίας, ἐν ἧ ᾄκει, διεφθάρη, νύκτωρ γενομένη. Ξέναρχος δὲ, οὐ ἠήροασάμεθα ἡμεῖς, ἐν οἴκῳ μὲν οὐ πολὺ διέτριψεν· ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ καὶ Ἀθήνῃσι, καὶ τὸ τελευταῖον ἐν Ῥώμῃ, τὸν παιδευτικὸν βίον ἐλόμενος, χρῆσάμενος δὲ καὶ τῇ Ἀρείου φιλίᾳ, καὶ μετὰ ταῦτα τῆ τοῦ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, διετέλεσε μέχρι γήρωος ἐν τιμῇ ἀγόμενος· μικρὸν δὲ πρὸ τῆς τελευτῆς πηρωθεὶς τὴν ὄψιν, κατέσρεψε νόσῳ τὸν βίον.

§. 5.

Μετὰ δὲ τὸν Καλύκαδνον ἡ Ποικίλη λεγομένη πέτρα, κλίμακα ἔχουσα λατομητὴν, ἐπὶ Σελεύκειαν ἄγουσαν. Εἴτ' Ἀνεμούριον ἄκρα, ὁμώνυμος τῇ προτέρᾳ, καὶ Κράμβουσα νῆσος, καὶ Κώρυκος ἄκρα, ὑπὲρ ἧς ἐν εἴκοσι σταδίοις εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον, ἐν ᾧ ἡ ἀρίστη κρέκος φύεται. Ἔστι δὲ κοιλάς 671. μεγάλη κυκλωτερῆς, ἔχουσα περικειμένην ὄφρυν πετρῶδη πανταχόθεν, ἰκανῶς ὑψηλὴν· καταδάντι δ' εἰς αὐτὴν ἀνώμαλόν ἐστιν ἔδαφος, καὶ τὸ πολὺ πετρῶδες, μεσὸν δὲ τῆς θαμνώδους ὕλης ἀειθαλοῦς τε καὶ ἡμέρου· παρέσπαρται δὲ *καί* τὰ ἐδάφη τὰ φέροντα τὴν κρέκον. Ἔστι δὲ καὶ ἄντρον αὐτόθι, ἔχον πηγὴν μεγάλην, ποταμὸν ἐξεῖσαν καθαροῦ τε καὶ διαφανοῦς ὕδατος, εὐθὺς καταπίπτοντα ὑπὸ γῆν· ἐνεχθεὶς δ' ἀφανής, ἐξείσιν εἰς τὴν θαλάτταν· καλοῦσι δὲ Πικρὸν ὕδωρ.

§. 6.

Εἰς ἡ Ἐλαιούσσα νῆσος μετὰ Κώρυκον, προσκειμένη τῇ θῆτι. ἠπειρω, ἦν συνώκισεν Ἀρχέλαος, καὶ κατεσπεύασατο βασιλεῖον, λαβὼν τὴν Τραχειώτιν Κιλικίαν ὅλην, πλὴν Σελευκείας· καὶ ὄν τρόπον καὶ Ἀμύντας πρότερον εἶχε, καὶ ἔτι πρότερον Κλεοπάτρα. Εὐφυοῦς γὰρ ὄντος τοῦ τόπου πρὸς τὰ ληστήρια, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν (κατὰ γῆν μὲν, διὰ τὸ μέγεθος τῶν ὄρων, καὶ τῶν ὑποκειμένων ἐθνῶν, πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα, καὶ εὐκατατρόχασα· κατὰ θάλατταν δὲ, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς τε ναυπηγησίμου ὕλης, καὶ τῶν λιμένων, καὶ ἐρυμάτων, καὶ ὑποδεκτηρίων), ἐδόκει πρὸς ἅπαν τὸ τοιοῦτον βασιλεύεσθαι μᾶλλον τοὺς τόπους, ἢ ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις ἡγεμόσιν εἶναι, τοῖς ἐπὶ τὰς κρίσεις πεμπομένοις· οἱ μὴτ' αἰεὶ παρεῖναι ἔμελλον, μῆτε μετ' ὄπλων. Οὕτω μὲν Ἀρχέλαος ἔλαβε πρὸς τῇ Καππαδοκίᾳ τὴν Τραχειῖαν Κιλικίαν. Εἰσὶ δ' ὄροι ταύτης μετὰξὺ Σόλων τε καὶ Ἐλαιούσσης ὁ Λάμος ποταμὸς, καὶ κώμη ὁμώνυμος.

§. 7.

Κατὰ δὲ τὰς ἀκρωρείας τοῦ Ταύρου τὸ Ζηνικέτου πειρατήριον ἔστιν ὁ Ὀλυμπος, ὄρος τε καὶ φρούριον ὁμώνυμον, ἀφ' οὗ κατοπεύεται πᾶσα Λυκία, καὶ Παμφυλία, καὶ Πισιδία· ἀλόντος δὲ τοῦ ὄρους ὑπὸ τοῦ Ἰσαυρικοῦ, ἐνέπρησεν ἑαυτὸν πανοίκιον. Τούτου δ' ἦν καὶ ὁ Κώρυκος, καὶ ἡ Φασηλῖς, καὶ πολλὰ τῶν Παμφύλων χωρία· πάντα δ' εἶλεν ὁ Ἰσαυρικός.

§. 8.

Μετὰ δὲ Λάμον Σόλοι, πόλις ἀξιόλογος, τῆς ἄλλης Κιλικίας ἀρχή, τῆς περὶ τὸν Ἰσσόν, Ἀχαιῶν καὶ Ῥοδίων κτίσμα τῶν ἐκ

671. Λίνδου. Εἰς ταύτην λειπανδρήσασα Πομπηῖος Μάγνος κατόκησε τοὺς περιγενομένους τῶν πειρατῶν, οὓς μάλιστα ἔγνω σωτηρίας καὶ προνοίας τινὸς ἀξίους· καὶ μετωνόμασε Πομπηϊούπολιν. Γεγόνασι δ' ἄνδρες ἐνθάδε τῶν ὀνομασῶν, Χρύσιππός τε ὁ στωϊκὸς φιλόσοφος, πατὴρ ὧν Ταρσεῶς ἐκεῖθεν μετοικήσαντος· καὶ Φιλήμων, ὁ κωμικὸς ποιητής, καὶ Ἄρατος, ὁ τὰ Φαινόμενα συγγράψας ἐν ἔπεισι.

§. 9.

- Εἶτα Ζεφύριον ὁμώνυμον τῷ πρὸς Καλυκάδω. Εἰτ' Ἀγχιάλῃ μικρὸν ὑπὲρ τῆς Θαλάττης, κτίσμα Σαρδαναπάλου, φησὶν Ἄριστόβουλος· ἐνταῦθα δ' εἶναι μνημα τοῦ Σαρδαναπάλου, καὶ τύπον λιθινόν, συμβάλλοντα τοὺς τῆς δεξιᾶς χειρὸς δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα· ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιγραφὴν εἶναι φασὶν Ἀσσυρίοις γράμμασι τοιάνδε· ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ, Ὁ ἈΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΕΩ ΠΑΙΣ, ἈΓΧΙΑΛΗΝ ΚΑΙ ΤΑΡΣΟΝ ἘΔΕΙΜΕΝ ἩΜΕΡΗ ΜΙῆ. ἜΣΘΙΕ, ΠΙΝΕ, ΠΑΪΖΕ· ὩΣ Τ' ἌΛΛΑ ΤΟΥΤΟΥ ΟὐΚ ἌΞΙΑ· τοῦ ἀποκροτήματος (1). Μέννηται δὲ καὶ Χοιρίλος τοῦτου· καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί,

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείλειπται.

(1) Ἐν ταῖς πρὸ τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεσιν ἀμέσως μετὰ τὸ, ἀποκροτήματος, φέρονται οἱ ἑξῆς σίχιοι·

- « Εὐ εἰδώς, ὅτι θνήσκῃς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε
» Τερπόμενος θαλίησι· θανόντι τοι οὐ τις ὄνησις.
» Καὶ γὰρ ἐγὼ σποδὸς εἰμι, Νίνου μεγάλης βασιλεύσας·
» Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα, καὶ μετ' ἔρωτος
» Τέρπν' ἔπαθον· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια κείνα λείλειπται.
» Ἡδὲ σοφὴ βιότιοι παραινέσεις ἀνθρώποισιν »

οὓς, ἅτε μὴ γραφέντας ὑπὸ τοῦ Στράβωνος, πλὴν δεῖν τῶν τελευταίων τῶν μετ' ὀλίγα ἐπαχθισομένων, ἀποκχωρικά τοῦ κειμένου.

§. 10.

Ἰπέρκειται δὲ τὰ Κύνδα τῆς Ἀγχιάλης, ἔρυμα, ᾧ ἐχρή- 672.
σαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ· ἦρε δὲ τὰ χρήματα
Εὐμένης, ἀποσᾶς Ἀντιγόνου. Ἔτι δ' ὑπερθε τούτου τε καὶ
τῶν Σόλων ὀρεινὴ ἔστιν, ἐν ἣ Ὀλβη πόλις, Διὸς ἱερὸν ἔχουσα,
Αἶαντος ἴδρυμα τοῦ Τεύκρου· καὶ ὁ ἱερεὺς δυνάστης ἐγένετο τῆς
Τραχειώτιδος· εἴτ' ἐπέθεντο τῇ χώρᾳ τύραννοι πολλοί, καὶ
συνέστη τὰ λησθήρια. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταλύσιν, ἐφ' ἡμῶν
ἤδη, τὴν τοῦ Τεύκρου δυναστείαν ταύτην ἐκάλουν, τὴν δ' αὐτὴν
καὶ ἱερωσύνην· καὶ οἱ πλεῖστοί γε τῶν ἱερασαμένων ὠνομάζοντο
Τεῦκροί, ἢ Αἶαντες. Εἰσιούσα δὲ Ἄβα κατ' ἐπιγαμίαν εἰς τὸν
οἶκον τούτων, ἡ Ζηνοράνους θυγάτηρ, ἐνός τῶν τυράννων,
αὐτὴ κατέσχε τὴν ἀρχὴν, προλαβόντος τοῦ πατρὸς ἐν ἐπιτρό-
που σχήματι· ὕσερον δὲ καὶ Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα κατεχα-
ρίσαντο ἐκείνη, θεραπεύειαι ἐκλιπαρηθέντες· ἐπειθ' ἡ μὲν κατε-
λύθη, τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ γένους διέμεινεν ἡ ἀρχή. Μετὰ δὲ τὴν
Ἀγχιάλην αἰ τοῦ Κύνδου ἐκβολαὶ κατὰ τὸ Ῥήγμα καλούμενον.
Ἔστι δὲ λιμναζῶν τόπος, ἔχων καὶ παλαιὰ νεώρια, εἰς ὃν
ἐμπίπτει ὁ Κύνδος, ὁ διαρρέων μέσσην τὴν Ταρσόν, τὰς ἀρχὰς
ἔχων ἀπὸ τοῦ ὑπερκειμένου τῆς πόλεως Ταύρου· καὶ ἔστιν
ἐπίγειον ἢ λίμνη τῆς Ταρσοῦ.

§. 11.

Μέχρι μὲν δὴ δεῦρο ἡ παραλία πᾶσα, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων Πε- 673.
ραίας ἀρξάμενη, πρὸς ἰσημερινὰς ἀνατολάς ἀπὸ τῶν ὁμωνύμων
ἐκτείνεται δύσεων· εἴτ' ἐπὶ τὴν χειμερινὴν ἀνατολὴν ἐπιστρέφει
μέχρις Ἰσσοῦ, κἀντεῦθεν ἤδη καμπὴν λαμβάνει πρὸς νότον μέχρι
Φοινίκης· τὸ δὲ λοιπὸν πρὸς δύσιν μέχρι σηλῶν τελευτᾷ. Τὸ
μὲν οὖν ἀληθές, ὁ ἰσθμὸς τῆς περιωδευμένης Χερρόνησου οὗτός

673. ἔσιν ὁ ἀπὸ Ταρσοῦ καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Κύδνου μέχρι Ἄμισου· τὸ γὰρ ἐλάχισον ἐξ Ἄμισου διάστημα ἐπὶ τοὺς Κυλικῶν ὄρους τοῦτ' ἔσιν· ἐντεῦθεν δὲ ἑκατὸν εἰκοσὶν εἰσὶν εἰς Ταρσὸν σαδίοι· κακέϊθεν οὐ πλείους πέντε ἐπὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Κύδνου. Καὶ μὴν ἐπὶ γε Ἰσσοῦ καὶ τὴν κατ' αὐτὴν θαλαττὰν οὐτ' ἄλλη ὁδὸς συντομωτέρα ἔσιν ἐξ Ἄμισου τῆς διὰ Ταρσοῦ· οὐτ' ἐκ Ταρσοῦ ἐπὶ Ἰσσοῦ ἐγγυτέρω ἔσιν, ἢ ἐπὶ Κύδνον. Ὡςτε δῆλον, ὅτι ταῖς μὲν ἀληθείαις οὗτος ἂν εἴη ὁ ἰσθμὸς· λέγεται δ' ὁμως ὁ μέχρι τοῦ Ἰσσοῦ κόλπου, παρακλεπτόντων διὰ τὸ σημειῶδες. Διὰ δὲ τοῦτ' αὐτὸ καὶ τὴν ἐκ τῆς Ῥοδίας γραμμὴν μέχρι τοῦ Κύδνου κατηγάγομεν, τὴν αὐτὴν ἀποφαινόμενοι τῇ μέχρι Ἰσσοῦ, οὐδὲν παρὰ τοῦτο ποιούμενοι καὶ τὸν Ταῦρον φαμέν διήκειν ἐπ' εὐθείας τῆδε τῇ γραμμῇ μέχρι τῆς Ἰνδοκῆς.

§. 12.

Ἡ δὲ Ταρσὸς κεῖται μὲν ἐν πεδίῳ, κτίσμα δ' ἐστὶ τῶν μετὰ Τριπολέμου πλανηθέντων Ἀργείων κατὰ ζήτησιν Ἰούς· διαρρεῖ δ' αὐτὴν μέσην ὁ Κύδνος παρ' αὐτὸ τὸ γυμνάσιον τῶν νέων. Ἄτε δὲ τῆς πηγῆς οὐ πολὺ ἄπωθεν οὔσης, καὶ τοῦ ρεῖθρου διὰ φάραγγος βαθείας ἰόντος, εἴτ' εὐθὺς εἰς τὴν πόλιν ἐκπίπτοντος, ψυχρόν τε καὶ ταχὺ τὸ ρεῦμά ἐστιν, ὅθεν καὶ τοῖς παχυνευροῦσι καὶ ροῖζομένοις κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ.

§. 13.

Τοσαύτη δὲ τοῖς ἐνθάδε ἀνθρώποις σκουδῆ πρὸς τε φιλοσοφίαν, καὶ τὴν ἄλλην ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν γέγονεν, ὥσθ' ὑπερβέβληται καὶ Ἀθήνας, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἴ τινα ἄλλον τόπον δυνατόν εἰπεῖν, ἐν ᾧ σχολαὶ καὶ διατριβαὶ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν λογίων γεγόνασι. Διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἐνταῦθα μὲν οἱ φιλομαθοῦντες ἐπιχώριοι πάντες

εἰσί, ξένοι δ' οὐκ ἐπιδημοῦσι βραδίως· οὐδ' αὐτοὶ οὗτοι μένουσιν 673.
 αὐτόθι, ἀλλὰ καὶ τελειοῦνται ἐκδημήσαντες, καὶ τελειωθέντες
 ξενιτεύουσιν ἠδέως, κατέρχονται δ' ὀλίγοι. Ταῖς δ' ἄλλαις πό-
 λεσιν, ἃς ἀρτίως εἶπον, πλὴν Ἀλεξανδρείας, συμβαίνει τάναν-
 τία· φοιτῶσι γὰρ εἰς αὐτάς πολλοί, καὶ διατρίβουσιν αὐτόθι
 ἄσμενοι· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐ πολλοὺς, οὔτ' ἂν ἔξω φοι- 674.
 τώντας ἴδοις κατὰ φιλομάθειαν, οὔτ' αὐτόθι περὶ τοῦτο
 σπουδάζοντας. Ἀλεξανδρεῦσι δ' ἀμφοτέρα συμβαίνει· καὶ γὰρ
 δέχονται πολλοὺς τῶν ξένων, καὶ ἐκπέμπουσι τῶν ἰδίων οὐκ
 ὀλίγους. Καὶ εἰσὶ σχολαὶ παρ' αὐτοῖς παντοδαπαὶ τῶν ἄλλων
 περὶ λόγους τεχνῶν· καὶ τᾶλλα δ' εὐανδρεῖ καὶ πλείεον δύνα-
 ται, τὸν τῆς μητροπόλεως ἐπέχουσα λόγον.

§. 14.

Ἄνδρες δ' ἐξ αὐτῆς γεγόνασι, τῶν μὲν ζωϊκῶν Ἀντιπατρός
 τε καὶ Ἀρχέδημος καὶ Νέσωρ· ἔτι δ' Ἀθηνόδωροι δύο, ὧν ὁ
 μὲν, Κορδυλίῳν ἐπικαλούμενος, συνεδίωξε Μάρκῳ Κάτωνι,
 καὶ ἐτελευτα παρ' ἐκείνῳ· ὁ δὲ τοῦ Σάνδωνος, ὃν καὶ Κανανίτην
 φασὶν ἀπὸ κώμης τινός, Καίσαρος καθηγήσατο, καὶ τιμῆς
 ἔτυχε μεγάλης· κατιῶν τε εἰς τὴν πατρίδα ἤδη γηραιός, κατέ-
 λυσε τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν, κακῶς φερομένην ὑπὸ τε ἄλλων
 καὶ Βοηθοῦ, κακοῦ μὲν ποιητοῦ, κακοῦ δὲ πολίτου, δημοκο-
 πίας ἰσχύσαντος τὸ πλεον. Ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ Ἀντώνιος,
 κατ' ἀρχαῖς ἀποδεξάμενος τὸ γραφεῖν εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις
 νίκην ἔπος· καὶ ἔτι μᾶλλον ἢ εὐχέρεια ἢ ἐπιπολάζουσα παρὰ
 τοῖς Ταρσεῦσιν, ὥστ' ἀπαυτοσχεδιάζειν παραχρῆμα πρὸς τὴν
 δεδομένην ὑπόθεσιν· καὶ δὴ καὶ γυμνασιαρχίαν ὑποσχόμενος
 Ταρσεῦσι, τοῦτον ἀντὶ γυμνασιάρχου κατέστησε, καὶ τὰ ἀναλώ-
 ματα ἐπίσειυσεν αὐτῷ. Ἐφωράθη δὲ νοσφισάμενος τὰ τε ἄλλα
 καὶ τοῦλαιον· ἐλεγχόμενος δ' ὑπὸ τῶν κατηγόρων ἐπὶ τοῦ

674. Ἀντωνίου, παρηγεῖτο τὴν ὀργήν, σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα λέγων, ὅτι, « Ὅσπερ Ὀμηρος ἐξύμνησεν Ἀχιλλέα, καὶ Ἀγαμέμνονα, » καὶ Ὀδυσσεά, οὕτως ἐγὼ σε· οὐ δίκαιος οὖν εἰμι, εἰς τοιαύτας » ἄγεσθαι διαβολὰς ἐπὶ σοῦ· » Παραλαβὼν οὖν ὁ κατήγορος τὸν λόγον· « Ἄλλ' Ὀμηρος μὲν (ἔφη) ἔλαιον Ἀγαμέμνονος οὐκ ἔκλεψεν, ἀλλ' οὐδὲ Ἀχιλλέως· σὺ δέ· ὥστε δώσεις δίκην ». Διακρουσάμενος δ' οὖν θεραπεύειαι τισὶ τὴν ὀργήν, οὐδὲν ἤττον διετέλεσεν ἄγων καὶ φέρων τὴν πόλιν μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀντωνίου. Τοιαύτην δὲ τὴν πόλιν καταλαβὼν ὁ Ἀθηνόδωρος, τέως μὲν ἐπεχειρεῖ λόγῳ μετ' ἀγειν κακείνων καὶ τοὺς συσσειώτας· ὡς δ' οὐκ ἀπέιχοντο ὑβρεως οὐδεμιᾶς, ἐχρήσατο τῇ δοθείσῃ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐξουσίᾳ, καὶ ἐξέβαλεν αὐτοὺς, καταγνοὺς φυγήν. Οἱ δὲ πρῶτον μὲν κατετοιχογράφησαν αὐτοῦ τοιαῦτα·

675. Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ἐπεὶ δ' ἐκείνος, ἐν παιδιᾷς μέρει δεξάμενος, ἐκέλευσε παρεπιγράψαι,

— βρονταὶ δὲ γερόντων,

καταφρονήσας *δὲ* τις τοῦ ἐπιεικοῦς, εὐλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων, προσέβρανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ, νύκτωρ παριῶν τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ τῆς ζάσεως κατηγορῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, « Τὴν νόσον τῆς » πόλεως (ἔφη) καὶ τὴν καχεξίαν πολλαχόθεν σκοπεῖν ἔξεσι, καὶ » δὴ καὶ ἐκ τῶν διαχωρημάτων. » Οὗτοι μὲν στῶικοι ἄνδρες. Ἀκαδημαϊκὸς δὲ Νέστωρ ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ Μαρκέλλου καθηγησάμενος, τοῦ Ὀκταουίας παιδὸς, τῆς Καίσαρος ἀδελφῆς. Καὶ οὗτος δὲ προέση τῆς πολιτείας, διαδεξάμενος τὸν Ἀθηνόδωρον, καὶ διετέλεσε τιμώμενος παρά τε τοῖς ἡγεμόσι, καὶ ἐν τῇ πόλει.

§. 15.

Τῶν δ' ἄλλων φιλοσόφων,

Οὓς κεν εὐ γνοίην, καὶ τοῦνομα μυθησαίμην,

Πλουτιάδης τε ἐφένετο, καὶ Διογένης τῶν περιπολιζόντων, κα
σχολὰς

εχθράς διατιθεμένων εὐφυῶς· ὁ δὲ Διογένης καὶ ποιήματα 675.
ὥσπερ ἀπεφοίβαζε, τεθείσης ὑποθέσεως, τραγικά ὡς ἐπὶ
τὸ πολὺ. Γραμματικοὶ δὲ, ὧν καὶ συγγράμματά ἐστιν, Ἄρτε-
μιδωρός τε καὶ Διόδωρος· ποιητῆς δὲ τραγωδίας ἄριστος τῶν
τῆς Πλειάδος καταριθμουμένων, Διονυσίδης. Μάλιστα δ' ἡ
Ῥώμη δύναται διδάσκειν τὸ πλῆθος τῶν ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως
φιλολόγων. Ταρσέων γὰρ καὶ Ἀλεξανδρέων ἐστὶ μεσῆ. Τοιαύτη
μὲν ἡ Ταρσός.

§. 16.

Μετὰ δὲ τὸν Κύδνον ὁ Πύραμος ἐκ τῆς Καταουίας ῥέων,
οὔτερον καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν. Φησὶ δ' Ἄρτεμιδωρος, ἐν-
τευθεν εἰς Σόλους εὐθυπλοῖα σαδίους εἶναι πεντακοσίους.
Πηλείων δὲ καὶ Μαλλός, ἐφ' ὕψους κειμένη, κτίσμα Ἀμφιλό-
χου καὶ Μόψου, τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Μαντοῦς, περὶ ὧν πολλὰ
μυθολογεῖται· καὶ ὅθι καὶ ἡμεῖς ἐμνήσθημεν αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ
Καλχαντος λόγοις, καὶ τῆς ἐριδος, ἣν ἤρισαν περὶ τῆς μαντι-
κῆς ὁ τε Καλχας καὶ ὁ Μόψος· ταύτην γὰρ τὴν ἔριν μετα-
φέρουσιν ἔνιοι, καθάπερ καὶ Σοφοκλῆς, εἰς τὴν Κιλαϊάν,
καλέσας ἐκεῖνος αὐτὴν Παμφυλίαν τραγικῶς, καθάπερ καὶ
τὴν Λυκίαν, Κερίαν, καὶ τὴν Τροίαν καὶ Λυδίαν, Φρυγίαν·
καὶ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Καλχαντος ἐνταῦθα παραδιδόασιν
ἄλλοι τε, καὶ Σοφοκλῆς. Οὐ μόνον δὲ τὴν περὶ τῆς μαντικῆς
ἔριν μεμυθεύκασιν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρχῆς. Τὸν γὰρ Μόψον φασὶ
καὶ τὸν Ἀμφιλοχὸν ἐκ Τροίας ἐλθόντας κτίσαι Μαλλόν· εἴτ' 676.
Ἀμφιλοχὸν εἰς Ἄργος ἀπελθεῖν· δυσαρεσῆσαντα δὲ τοῖς ἐκεῖ,
πάλιν ἀνασρέψαι δεῦρο· ἀποκλειόμενον δὲ τῆς κοινωνίας, συμ-
βαλεῖν εἰς μονομαχίαν πρὸς τὸν Μόψον· πεσόντας δὲ ἀμφοτέ-
ρους, ταφῆναι μὴ ἐν ἐπόψει ἀλλήλοις· καὶ νῦν οἱ τάφοι δεί-
κνυνται περὶ Μάγαρσα τοῦ Πυράμου πλησίον. Ἐντευθεν δ'

676. ἦν Κράτης ὁ γραμματικὸς, οὗ φασι γενέσθαι μαθητὴν Παναίτιον.

§. 17.

ὑπέρεται δὲ τῆς παραλίας ταύτης Ἀλήτιον πεδίον, δι' οὗ Φιλώτας διήγαγεν Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἵππον, ἐκεῖνου τὴν φαλαγγα ἀγαγόντος ἐκ τῶν Σόλων διὰ τῆς παραλίας καὶ τῆς Μαλλωτίδος ἐπὶ τε Ἰσσὸν καὶ τὰς Δαρείου δυνάμεις. Φασὶ δὲ καὶ ἐναγίσαι τῷ Ἀμφιλόχῳ τὸν Ἀλέξανδρον, διὰ τὴν ἐξ Ἄργους συγγένειαν. Ἡσιόδος δ' ἐν Σόλοις ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀναιρεθῆναι τὸν Ἀμφιλόχον φησιν· οἱ δὲ περὶ τὸ Ἀλήτιον πεδίον· οἱ δ' ἐν Συρίᾳ, ἀπὸ τοῦ Ἀλήτιου ἀπίοντα διὰ τὴν ἔριν.

§. 18.

Μετὰ δὲ Μαλλὸν Αἰγαῖαι πολίχμιον, ὑφορμον ἔχον· εἴτ' Ἀμανίδες πύλαι, ὑφορμον ἔχουσαι, εἰς ἃς τελευτᾷ τὸ Ἀμανὸν ὄρος ἀπὸ τοῦ Ταύρου καθῆκον, ὃ τῆς Κιλικίας ὑπέρεται κατὰ τὸ πρὸς ἔω μέρος, αἰεὶ μὲν ὑπὸ πλειόνων δυναστεύμενον τυράννων, ἐχόντων ἐρύματα· καθ' ἡμᾶς δὲ κατέστη κύριος πάντων ἀνὴρ ἀξιόλογος, καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὀνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας, Ταρκονδίμοτος, καὶ τὴν διαδοχὴν τοῖς μετ' αὐτὸν παρέδωκε.

§. 19.

Μετὰ δὲ Αἰγαίας Ἰσσοὺς πολίχμιον, ὑφορμον ἔχων, καὶ ποταμὸς Πίναρος. Ἐνταῦθα ὁ ἀγὼν συνέπεσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δαρείῳ· καὶ ὁ κόλπος εἴρηται Ἰσσικός· ἐν αὐτῷ δὲ πόλις Ῥωσός, καὶ Μυρίανδρος ἑτέρα πόλις, καὶ Ἀλεξάνδρεια, καὶ Νικόπολις, καὶ Μόψου ἐξία· καὶ αἱ Πύλαι λεγόμεναι, ὄριον Κιλικίων τε καὶ Σύρων. Ἐν δὲ τῇ Κιλικίᾳ ἐστὶ καὶ τὸ τῆς Σαρπηδονίας

Ἄρτεμδος ἱερὸν καὶ μαντεῖον· τοὺς δὲ χρησμοὺς ἔνθεοι προ- 676.
θεσπίζουσιν.

§. 20.

Μετὰ δὲ τὴν Κιλικίαν πρώτη πόλις ἐστὶ τῶν Σύρων Σελεύ-
κεια ἢ ἐν Πιερίᾳ, καὶ πλησίον Ὀρόντης ἐκδίδωσι ποταμός.
Ἔστι δ' ἀπὸ Σελευκείας εἰς Σόλους ἐπ' εὐθείας πλοῦς ὀλίγον
ἀπολείπων τῶν χιλίων σταδίων.

§. 21.

Τῶν δ' ἐν Τροίᾳ Κιλικίων, ὧν Ὀμηρος μένεται, πολὺ
διεσώτων ἀπὸ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου Κιλικίων, οἱ μὲν ἀποφαί-
νουσιν ἀρχηγέτας τοὺς ἐν τῇ Τροίᾳ τούτων, καὶ δεικνύουσι
τινας τόπους κἀνταῦθα, ὥσπερ ἐν τῇ Παμφυλίᾳ Θήβην καὶ
Λυρνησσόν. Οἱ δ' ἔμπαλιν, καὶ Ἀλῆϊόν τι πεδίον κἀκεῖ δει-
κνύουσι. Περιωδευμένων δὲ καὶ τῶν ἔξω τοῦ Ταύρου μερῶν
τῆς προειρημένης Χερρόνησου, προσθετέον ἐστὶ καὶ ταῦτα.

§. 22.

Ὁ γὰρ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ νεῶν ἐτι καὶ ταῦτ' αὖ 677.
λέγει· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπὸ τῆς
κατηρηθμεῖσθαί φησιν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ τῆς χερρόνησου κατοί-
κους ὄντας, ἧς ὁ σενώτατος ἰσθμός ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ κατὰ
Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δ' ἐκτὸς πλευραὶ, φησί, τριγω-
νοειδοῦς οὐσης, εἰσὶ μὲν ἄνισοι παρήκουσι δὲ ἢ μὲν ἀπὸ Κιλι-
κίας ἐπὶ Χελιδονίας, ἢ δ' ἐνθένδε ἐπὶ τὸ σόμα τοῦ Εὐξείνου,
ἢ δ' ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθένδε. Τὸ μὲν οὖν μόνους τοὺς ἐν τῇ
χερρόνησῳ, διὰ τῶν αὐτῶν ἐλέγχοιτ' ἂν ψεῦδος ὄν, δι' ὧν
ἠλέγξαμεν πρότερον, μὴ μόνους τοὺς ἐντὸς Ἄλυος. Οἱ γὰρ
περὶ Φαρνακίαν τόποι, ἐν οἷς τοὺς Ἀλιζῶνας ἔφαμεν, ὥσπερ

677. ἔξω τοῦ Ἄλυός εἰσιν, οὕτω καὶ ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ, εἶπερ καὶ τῶν σενῶν τῶν μεταξύ Σινώπης καὶ Ἰσσοῦ· καὶ οὐ τούτων γε μόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν σενῶν τῶν μεταξύ Ἄμισοῦ τε καὶ Ἰσσοῦ· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἀφώρισται τὸν ἰσθμὸν, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν σενά, ἐκεῖνα ἀντὶ τούτων τιθεῖς. Πάντων δ' εὐηθέστατον τὸ, τὴν χερρόνησον τριγωνοειδῆ φήσαντα, τρεῖς ἀποφήνασθαι τὰς ἔξω πλευράς. Ὁ γὰρ τὰς ἔξω λέγων πλευρὰς ἔοικεν ὑπεξαίρουμένῳ τὴν κατὰ τὰ σενά, ὡς καὶ ταύτην οὔσαν πλευρᾶν, οὐκ ἔξω δὲ, οὐδ' ἐπὶ θαλάττῃ. Εἰ μὲν τοίνυν τὰ σενά ταῦτα οὕτως ἦν συνηγμένα, ὥσε μικρὸν ἀπολείπειν τοῦ συνάπτειν *ἐπ' ἀλλήλαις τὴν τε ἐπὶ Ἰσσοῦ καὶ τὴν ἐπὶ Σινώπην πίπτουσιν πλευρᾶν, ἐνεχώρει ἂν τριγωνοειδῆ λέγεσθαι τὴν χερρόνησον· νῦν δὲ γε, τρισχιλίους σαδίους ἀπολειπόντων μεταξύ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων σενῶν, ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνοειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν. Ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς περίοδον ἐπεγράψας. Μένου δ' ἂν ἡ αὐτῆ ἀμαθία, κἂν εἰς τοῦλάχισον καταγᾶγη διάστημα τις τὸν ἰσθμὸν, ὅσον εἰρήκασιν οἱ πλείεσσον ψευσαίμενοι, τὸ ἤμισυ τοῦ παντός, ὅσον εἴρηκε καὶ Ἀρτεμίδωρος, χιλίους καὶ πεντακοσίους σαδίους· οὐδὲ γὰρ τοῦτο συναγωγὴν περὶ τριγωνοειδοῦς ποιεῖ σχήματος. Ἄλλ' οὐδὲ τὰς πλευρὰς ὀρθῶς δέηται τὰς ἔξω, τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ μέχρι Χελιδονίων εἰπῶν· λοιπὴ γὰρ ἐστὶν ὅλη ἐπ' εὐθείας ἡ Λυκαϊκὴ παραλία ταύτη, καὶ ἡ τῶν Ῥοδίων Περαία μέχρι Φύσκου· ἐντεῦθεν δὲ καμπὴν λαβοῦσα ἡ ἠπειρος ἄρχεται τὴν δευτέραν καὶ δυσμικὴν ποιεῖν πλευρᾶν, ἄχρι Προποντίδος καὶ Βυζαντίου.

§. 23.

678. Φήσαντος δὲ τοῦ Ἐφόρου, ὅτι τὴν χερρόνησον κατοικεῖ ταύτην ἐκαίδεκα γένη, τρία μὲν Ἑλληνικά, τὰ δὲ λοιπὰ βάρ-

δαρα, χωρίς τῶν μιγάδων, ἐπὶ Θαλάττῃ μὲν Κίλικας καὶ 678.
 Λύκιοι, καὶ Πάμφυλοι, καὶ Βιθυννοὶ, καὶ Παφλαγονες, καὶ
 Μαριανδυννοὶ, καὶ Τρῶες, καὶ Κᾶρες· Πισίδαι δὲ καὶ Μυσοὶ,
 καὶ Χαλυβες, καὶ Φρύγες, καὶ Μιλύται ἐν τῇ μεσογαίᾳ· διαιτῶν
 ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος, ἑπτακαιδέκασόν φησιν εἶναι τὸ τῶν Γα-
 λατῶν, ὃ νεώτερόν ἐστι τοῦ Ἐφόρου. Τῶν δ' εἰρηρέων τὰ μὲν
 Ἑλληνικά μῆπω κατὰ τὰ Τρωϊκά κατωκίσθαι, τὰ δὲ βάρβαρα
 πολλὴν ἔχει σύγχυσιν διὰ τὸν χρόνον· καταλέγεσθαι δ' ὑπὸ
 τοῦ Ποιητοῦ τέ τε τῶν Τρώων, καὶ τῶν νῦν ὀνομαζομένων
 Παφλαγόνων, καὶ Μυσῶν, καὶ Καρῶν, καὶ Φρυγῶν, καὶ
 Λυκίων, Μήονας τε ἀντὶ Λυδῶν, καὶ ἄλλους ἀγνώστας, οἷον
 Ἀλιζῶνας καὶ Καύκωνας· ἐκτὸς δὲ τοῦ καταλόγου Κητειοῦς τε
 καὶ Σολύμους, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου, καὶ Λέγε-
 γας· Παμφύλους δὲ καὶ Βιθυνοὺς, καὶ Μαριανδυνοὺς, καὶ
 Πισίδας, καὶ Χαλυβας, καὶ Μιλύας, καὶ Καππαδοκας μὴ δ'
 ὀνομασθῆναι τοὺς μὲν, διὰ τὸ μὴδέπω τοὺς τόπους κατωικημένοι
 τούτους· τοὺς δὲ, διὰ τὸ ἑτέροις γένεσι περιέχεσθαι, ὡς Ἰδριεῖς
 μὲν καὶ Τερμίλαι Καρσι, Δολιῶνες δὲ καὶ Βέβρυκες Φρυξί.

§. 24.

Φαίνεται δ' οὔτε τοῦ Ἐφόρου τὴν ἀπόφασιν διαιτῶν ἰκανῶς,
 τέ τε τοῦ Ποιητοῦ ταράττων καὶ καταψευδομένων. Ἐφόρου τε γὰρ
 τοῦτο πρῶτον ἀπακτεῖν ἔχρη, τί δὴ τοὺς Χαλυβας τιθῆσιν ἐντὸς
 τῆς χερρόνησου, τοσοῦτον ἀφεςῶτας καὶ Σινώπης καὶ Ἄμισοῦ
 πρὸς ἔω; Οἱ γὰρ λέγοντες τὸν ἰσθμὸν τῆς χερρόνησου ταύτης
 τὴν ἀπὸ Ἰσσοῦ γραμμὴν ἐπὶ τὸν Εὐξείνιον, ὡς ἂν μεσημβρινὴν τινα
 τιθέασι ταύτην, [ἦν] οἱ μὲν εἶναι νομίζουσι τὴν ἐπὶ Σινώπης, οὐ
 δὲ τὴν ἐπ' Ἄμισοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν Χαλύβων οὐδεὶς· λοξὴ γὰρ ἐστὶ
 τελέως. Ὁ γὰρ *δη* διὰ Χαλύβων μεσημβρινὸς διὰ τῆς μικρᾶς
 Ἀρμενίας γράφοιτ' ἂν καὶ τοῦ Εὐφράτου, τὴν Καππαδοκίαν ὄλην

678. ἐντὸς ἀπολαμβάνων, καὶ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὸν Ἄμανόν, καὶ τὸν Ἰσικὸν κόλπον. Εἰ δ' οὖν καὶ τὴν λοξὴν γραμμὴν ὀρίζειν τὸν ἰσθμὸν συγχωρήσασιν, τὰ πλείεσθ' αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἡ Καππαδοκία, ἐντὸς ἀπολαμβάνοιτ' ἂν, καὶ ὁ νῦν ἰδίως λεγόμενος Πόντος, τῆς Καππαδοκίας μέρος ὦν τὸ πρὸς τῷ Εὐξείνῳ ὡς' εἰ τοὺς Χαλύβας τῆς χειρρόνησου Θετέον μέρος, πολὺ μᾶλλον τοὺς Κατάουας, καὶ Καππάδοκας ἀμφοτέρους, καὶ Λυκάουας δὲ, οὓς καὶ αὐτὸς παρήκε. Διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεσογαίοις ἔταξε τοὺς Χαλύβας, οὓς ὁ Ποιητὴς Ἀλιζῶνας ἐκάλεσεν, ὡσπερ
679. καὶ ἡμεῖς ἀπεδείξαμεν; Ἄμεινον γὰρ ἦν διελεῖν, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ φάναι, τοὺς δὲ ἐν τῇ μεσογαίᾳ ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Καππαδοκίας ποιητέον καὶ τῆς Κιλικίας. Ὁ δὲ τὴν μὲν οὐδ' ὠνόμασε· τοὺς Κιλικίας δὲ τοὺς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ μόνον εἴρηκεν. Οἱ οὖν ἐπ' Ἀντιπάτρῳ τῷ Δερβήτῃ, καὶ οἱ Ὀμονοθεῖς, καὶ ἄλλοι πλείους, αἱ συνάπτοντες τοῖς Πισιδαῖς,

Οἱ οὐκ ἴσασι θάλασσαν

Ἄνθρωποι, οὐδέ θ' ἄλλοι μεμιγμένον εἶδα ἔδουσι,

τίνα λάθωσι τάξιν; Ἄλλ' οὐδέ Λυδοῦς, οὐδέ Μήνοας εἴρηκεν, εἴτε δύο, εἴθ' οἱ αὐτοὶ εἰσι, καὶ εἴτε καθ' ἑαυτοὺς, εἴτ' ἐν ἐτέρῳ γένει περιεχομένους· οὕτω γὰρ ἐπίσημον ἔθνος οὐτ' ἀποκρύψαι δυνατόν, οὐθ' ὁ μὴ λέγων περὶ αὐτοῦ μηδεὶς, οὐκ ἂν δόξειε παραλιπεῖν τι τῶν κυριωτάτων.

§. 25.

Τίνες δ' εἰσὶν οἱ μιγάδες; οὐ γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν παρὰ τοὺς λεχθέντας τόπους, ἢ ὠνομάσθαι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παραλειφθῆναι ἄλλους, οὓς ἀποδώσομεν τοῖς μιγάσιν, οὐδέ γε αὐτῶν τινος τούτων, ὦν ἡ εἶπεν, ἢ παρέλιπε. Καὶ γὰρ εἰ κατεμίχθησαν, ἀλλ' ἡ ἐπικράτεια πεποιήκειν ἢ Ἑλλήνας, ἢ βαρβάρους· τρίτον δὲ γένος οὐδὲν ἴσμεν τὸ μικτόν.

§. 26.

Πῶς δὲ τρία γένη τῶν Ἑλλήνων ἐςί τὰ τὴν χερρρόνησον 679. οἰκοῦντα ; εἰ γὰρ, ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ αὐτοὶ ἦσαν Ἴωνες καὶ Ἀθηναῖοι, λεγέσθωσαν καὶ οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Αἰολεῖς οἱ αὐτοὶ, ὥστε δύω ἔθνη γίνοιτ' ἂν· εἰ δὲ διαιρετέον κατὰ τὰ ὕσερα [τά] ἔθνη, καθάπερ καὶ τὰς διαλέκτους, τέτταρα ἂν εἴη ἔθνη, καθάπερ καὶ *αι* διαλεκτοὶ. Οἰκοῦσι δὲ τὴν χερρρόνησον ταύτην, καὶ μάλισα κατὰ τὸν τοῦ Ἐφόρου διορισμὸν, οὐκ Ἴωνες μόνον, ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι, καθάπερ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα δεδήλωται. Τοιαῦτα μὲν δὴ πρὸς τὸν Ἐφορον διαπορεῖν ἄξιον. Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν ἐφρόντισεν οὐδέν· τοῖς δὲ ἑκαίδεκα ἔθνεσι προστίθησιν ἑπτακαίδεκατον τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρήσιμον λεχθῆναι, πρὸς δὲ τὴν δίαίταν τῶν ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου λεγομένων, ἢ παραλείπομένων, οὐ δέον· εἴρηκε δὲ τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα νεώτερα τῆς ἐκεῖνου ἡλικίας.

§. 27.

Μεταβάς δ' ἐπὶ τὸν Ποιητὴν, τοῦτο μὲν ὀρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσέγεγονέ τινα, καὶ ἠλλέλοιπε, καὶ διέσπασαι, καὶ συνῆκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν μέμνηται τινῶν ὁ Ποιητής· ἢ τῷ μῆπω τότε οἰκεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους τούτου, ἢ τῷ ἐν 680. ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. Τὴν γὰρ Καππαδοκίαν οὐκ εἴρηκεν, οὐδὲ τὴν Καταονίαν, οὐδ' αὐτὴν Λυκαονίαν, δι' οὐδέτερον τούτων· οὐ γὰρ ἔχομεν τοιαύτην ἰσορίαν ἐπ' αὐτῶν οὐδεμίαν. Γελοῖόν τε τὸ τοὺς Καππαδόκας καὶ Λυκάονας διὰ τί μὲν Ὅμηρος παρέλιπε, φροκτίσαι καὶ ἀπολογήσασθαι· διὰ τί δ' Ἐφορος παρῆλθε, παρελθεῖν καὶ αὐτὸν, καὶ ταῦτα παραδέ-

680. μενον πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τάνδρος, πρὸς τὸ ἐξετάσαι καὶ διαιτῆσαι· καί, ὅτι μὲν Μήονας ἀντὶ Λυδῶν Ὀμηρος εἶπε, διδάξαι· ὅτι δ' οὔτε Λυδοῦς, οὔτε Μήονας εἶρηκεν Ἐφραροσ, μὴ ἐπισημῆνασθαι.

§. 28.

Φήσας δὲ ἀγνώτων τινῶν μεμνήσθαι τὸν Ποιετὴν, Καύκωνας μὲν ὀρθῶς λέγει, καὶ Σολύμους, καὶ Κητείους, καὶ Λέλεγας, καὶ Κίλικας τοὺς ἐκ Θήβης πεδίου· τοὺς δ' Ἀλιζῶνας αὐτὸς πλάττει, μᾶλλον δ' οἱ πρῶτοι τοὺς Ἀλιζῶνας ἀγνοήσαντες, τίνες εἰσὶ, καὶ μεταγράφοντες πλεοναχῶς, καὶ πλάττοντες τὴν τοῦ ἀργύρου γενέσθην καὶ ἄλλα πολλὰ μέταλλα, ἐκλελειμμένα ἅπαντα. Πρὸς ταύτην δὲ τὴν φιλοτιμίαν κακείνας συνήγαγον τὰς ἰσθρίας, ἃς ὁ Σκήψιος τίθησι παρὰ Καλλισθέους λαβῶν καὶ ἄλλων τινῶν, οὐ καθαρώντων τῆς περι τῶν Ἀλιζῶνων ψευδοδοξίας· ὡς ὁ μὲν Τανταλου πλούτος καὶ τῶν Πελοπιδῶν ἀπὸ τῶν περι Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων ἐγένετο· ὁ δὲ Κάδμου [ἐκ τῶν] περι Θράκη καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀσύροις περι Ἄβυδον χρυσείων, ὧν καὶ νῦν ἐτι μικρὰ λείπεται· πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς παλαια μεταλλείας· ὁ δὲ Μίδου ἐκ τῶν περι τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυδίᾳ, [καί] τῆς μεταξύ Ἀταρνέως τε καὶ Περγάμου πολέχνης ἐρήμης, ἐκμεμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

§. 29.

Ἐτι καὶ ταῦτα μέμφαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου, ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτοπούντων πολλὰ παρὰ τὰς Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσῶς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλεγώρηκε μόνον, ἀλλὰ καί, τάναντία, εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὠσαίντως

λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Εἰάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν 68ο.
 ἔλθεῖν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ
 Πόντου· ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ
 Ἀσκανίας. Ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκα-
 νίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὀμηρος, ἧς ὁ Εἰάνθος·

Φόρκυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος Στοιειδῆς,
 Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίας.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν 68ι.
 Τρωϊκῶν γεγονυῖα· ἐν δὲ τοῖς Τρωϊκοῖς τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ
 Ποιητοῦ ἐπικουρικὸν ἦκεν ἐκ τῆς περαιίας ἐκ τῶν Βερεκύντων
 καὶ τῆς Ἀσκανίας. Τίνες οὖν [οἱ] Φρύγες ἦσαν,
 Οἱ ῥα τότε ἐσρατώντο παρ' ὄχθας Σαγαγάριοιο,
 δετε ὁ Πρίαμος,

ἐπικούρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην,
 φησί; Πῶς δὲ ἐκ μὲν Βερεκύντων μετεπέμπετο Φρύγας ὁ
 Πρίαμος, πρὸς οὓς οὐδὲν ἦν αὐτῷ συμβόλαιον, τοὺς δ' ὁμέ-
 ρους, καὶ οἷς αὐτὸς πρότερον ἐπεκούρησε, παρέλιπεν; Οὕτω
 δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν
 οὐχ' ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γάρ φησι καὶ τῆς Μυσιᾶς
 κόμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην ὁμώνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκά-
 νιον ποταμὸν ρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσοῖο παρ' ὕδατιν Ἀσκανίοιο·
 καὶ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δάματ' ἔχουσι ῥόω,
 Λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χελεσίν· ἔνθα Δολίων
 Υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δέ, φησι, Δολιονίδα καὶ Μυσιάν τὴν περὶ Κύζικον
 ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν. Εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ ἐμπαρ-
 τυρεῖται ὑπὸ τῶν δεικνυμένων νῦν, καὶ ὑπὸ τῶν ποιητῶν, τί

681. ἐκώλυε τὸν Ὅμηρον ταύτης μεμνησθαι τῆς Ἀσσανίας, ἀλλὰ μὴ τῆς ὑπὸ Ξάνθου λεγομένης; Εἴρηται δὲ καὶ πρότερον· περὶ τούτων ἐν τῷ περὶ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν λόγῳ· ὥς ἐχέτω πέρασ.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

- ΛΟΙΠὸν δὲ τὴν πρὸς νότου παρακειμένην τῇ χερσονήσῳ ταύτῃ περιοδεῦσαι νῆσον τὴν Κύπρον. Εἴρηται δ', ὅτι ἡ περιεχομένη θάλαττα ὑπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης καὶ Συρίας, καὶ τῆς λοιπῆς παραλίας μέχρι τῆς Ῥοδίων, σύνθετός πῶς ἐστὶν ἕκ τε τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους, καὶ τοῦ Παμφυλίου, καὶ τοῦ κατὰ τὸν Ἰσσηκὸν κόλπον. Ἐν δὲ ταύτῃ ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος, τὰ μὲν προσάρκτια μέρη συνάπτοντα ἔχουσα τῇ Τραχείᾳ Κιλικίᾳ, καὶ δ' ἂν δὴ καὶ προσεχασάτη τῇ ἠπειρῷ ἐς τὰ δ' ἑῶα τῷ Ἰσσηκῷ κόλπῳ, τὰ δ' ἐσπέρια τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμενα πελάγει, τὰ δὲ νότια τῷ Αἰγυπτίῳ. Τοῦτο μὲν οὖν σύρρον ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῷ Λιβυκῷ καὶ τῷ Καρπαθίῳ πελάγει· ἀπὸ δὲ τῶν νοτίων καὶ τῶν ἐῶων μερῶν ἢ τε Αἰγυπτός ἐστι, καὶ ἡ ἐφεξῆς παραλία μέχρι Σελευκείας τε καὶ Ἰσσοῦ· πρὸς ἄρκτον δ' ἢ τε Κύπρος καὶ τὸ Παμφύλιον πέλαγος. Τοῦτο δὲ ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων περιέχεται τοῖς τε ἄκροις τῆς Τραχείας Κιλικίας, καὶ τῆς Παμφυλίας, καὶ Λυκίας μέχρι τῆς Ῥοδίας· ἀπὸ δὲ τῆς δύσεως, τῇ Ῥοδίων νήσῳ· ἀπὸ δὲ τῆς ἀνατολῆς, τῇ Κύπρῳ τῇ
682. κατὰ Πάφον καὶ τὸν Ἀκάμαντα· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας σύρρον ἐστὶ τῷ Αἰγυπτίῳ πελάγει.

§. 2.

Ἐστὶ δὲ ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σαθίων τρισηλίων καὶ

τετρακοσίων εἴκοσι κατακολπίζοντι· μήκος δὲ ἀπὸ τῶν Κλειδῶν 681. ἐπὶ τὸν Ἀκάμαντα πεξῆ σαδίων χιλίων τετρακοσίων, ὀδεύοντι ἀπὸ ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν. Εἰσὶ δὲ αἱ μὲν Κλειδες νησία δύο προσκείμενα τῇ Κύπρῳ κατὰ τὰ ἐσωθινὰ μέρη τῆς νήσου, τὰ διέχοντα τοῦ Πυράμου σαδίους ἑπτακοσίους· ὁ δ' Ἀκάμας ἐστὶν ἄκρα δύο μασοὺς ἔχουσα καὶ ὕλην πολλήν, κείμενος μὲν ἐπὶ τῶν ἐσπερίων τῆς νήσου μερῶν, ἀνατεινῶν δὲ πρὸς ἄρκτους, ἐγγυτάτῳ μὲν πρὸς Σελινούντα τῆς Τραχείας Κιλικίας ἐν διάρματι σαδίων χιλίων· πρὸς Σίδην δὲ τῆς Παμφυλίας χιλίων καὶ ἑξακοσίων· πρὸς δὲ Χελιδονίας χιλίων ἑννακοσίων. Ἐστὶ δὲ ἑτερόμηκες τὸ ὅλον τῆς νήσου σχῆμα, καὶ πού καὶ ἰσθμούς ποιεῖ κατὰ τὰς τὸ πλάτος διοριζούσας πλευράς. ἔχει δὲ καὶ τὰ καθ' ἑκάστα, ὡς ἐν βραχέσιν εἰπεῖν, οὕτως, ἀρξαμένοις ἀπὸ τοῦ προσεχεστάτου σημείου τῆ ἠπειρώ.

§. 3.

Ἐφαμεν δὴ πού κατὰ τὸ Ἀνεμούριον, ἄκραν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικείμεναι τὰ τῶν Κυπρίων ἀκρωτήριον, τὴν Κρομμύου ἄκραν, ἐν τριακοσίοις καὶ πενήντα σαδίοις· ἐντεῦθεν δ' ἤδη ἐν δεξιᾷ τὴν νῆσον ἔχουσιν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἠπειρον, πρὸς ἄρκτον ὁ πλοῦς ἐστὶ καὶ πρὸς ἔω καὶ πρὸς τὰς Κλειδας εὐδυσπλοία σαδίων ἑπτακοσίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ Λάπαθός τε ἐστὶ πόλις, ὕψορον ἔχουσα καὶ νεώρια, Λακώνων κτίσμα καὶ Πραξάνδρου· καθ' ἣν ἡ Νάγιδος· εἶτ' Ἀφροδίσιον, καθ' ὃ σενὴ ἡ νῆσος· εἰς γὰρ Σαλαμίνα ὑπέρβασις σαδίων ἑβδομήκοντα· εἶτ' Ἀχαιῶν ἀκτὴ, ὅπου Τεῦκρος προσωρμίσθη πρῶτον, κτίσας Σαλαμίνα τὴν ἐν Κύπρῳ, ἐκθληθεῖς, ὡς φασιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τελαμώνος· εἶτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ τὴν ἄκραν τὴν Σαρπηδόνα· ἐκ δὲ τῆς Καρπασίας ὑπέρ-

682. Βασίς ἐστὶν ἰσθμοῦ τριάκοντα σταδίων πρὸς τὰς νήσους τὰς Καρπασίας, καὶ τὸ νότιον πέλαγος· εἶτ' ἄκρα καὶ ὄρος ἢ δ' ἀκρῶρεια καλεῖται Ὀλυμπος, ἔχουσα Ἀφροδίτης Ἀκραίας ναὸν, ἄδυτον γυναιξὶ καὶ ἀόρατον. Πρόκεινται δὲ πλησίον αἱ Κλειδες, καὶ ἄλλαι δὲ πλείους· εἶθ' αἱ Καρπασίαι νῆσοι, καὶ μετὰ ταύτας ἡ Σαλαμίς, ὅθεν ἦν Ἄριστος ὁ σύγγραφεὺς. Εἶτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμὴν· εἶτ' ἄλλος λιμὴν Λεύκολλα· εἶτ' ἄκρα Πηδάλιον, ἧς ὑπέρεκται λόφος τραχὺς, ὑψηλός, τραπεζοειδής, ἱερὸς Ἀφροδίτης, εἰς δὲ ἀπὸ Κλειδῶν σταδιοὶ ἐξακόσιοι ὀγδοήκοντα. Εἶτα κολπώδης καὶ τραχὺς παράπλους ὁ πλείων εἰς Κίτιον· ἔχει δὲ λιμένα κλεισόν· ἐντεῦθεν ἐστὶ Ζήνων τε ὁ τῆς
683. ζωϊκῆς αἰρέσεως ἀρχηγέτης, καὶ Ἀπολλώνιος ἰατρός· ἐντεῦθεν εἰς Βηρυτὸν σταδιοὶ χίλιοι πεντακόσιοι. Εἶτ' Ἄμαθους πόλις· καὶ μετὰ πολίχνη, Παλαιὰ καλουμένη, καὶ ὄρος μασειδὲς Ὀλυμπος· εἶτα Κουριάς χερρόνησώδης, εἰς ἣν ἀπὸ Θρόνων σταδιοὶ ἑπτακόσιοι. Εἶτα πόλις Κούριον, ὄρμον ἔχουσα, Ἀργείων κτίσμα. Ἦδη οὖν πάρεςι σκοπεῖν τὴν ῥαθυμίαν τοῦ ποιήσαντος, τὸ ἐλεγεῖον τοῦτο, οὗ ἡ ἀρχή,

Ἰραὶ τῷ Φοίβῳ, πολλὸν διὰ κῦμα θέουσαι,

Ἦλθομεν αἱ ταχιναι τόξα φυγεῖν ἔλαφοι,

εἶθ' Ἠθύλος ἐστίν, εἶθ' ὄρισσούν· φησὶ μὲν γὰρ ὀρμηθῆναι τὰς ἐλάφους Κωρυκίης ἀπὸ δειράδος· ἐκ δὲ Κιλίσσης ἠτόνος εἰς ἀκτὰς διανήξασθαι Κουριάδας, καὶ ἐπιφθέγγεται, ὅτι

Μυρίον ἀνδράσι θαῦμα νοεῖν πάρα, πῶς ἀνόδευτον

Χεῦμα δι' εἰρινῶν ἐδράμομεν Ζεφύρων.

Ἀπὸ γὰρ Κωρύκου περίπλους μὲν ἐστὶν εἰς Κουριάδα ἀκτὴν· οὔτε Ζεφύρω δὲ, οὔτε ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν νῆσον, ἐν ἀριστερᾷ δὲ διάρμα δ' οὐδέν. Ἀρχὴ δ' οὖν τοῦ δυσμικοῦ περίπλου τὸ Κούριον, τοῦ βλέποντος πρὸς Ρόδον· καὶ εὐθύς ἐστὶν ἄκρα, ἀφ' ἧς ρίπτουσι τοὺς ἀψαμένους τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος·

εἶτα Τρήτα, καὶ Βοόσουρα, καὶ Παλαίπαφος, ὅσον ἐν δέκα 683. σαδίους ὑπὲρ τῆς Θαλάττης ἰδρυμένη, ὕφορμον ἔχουσα, καὶ ἱερὸν ἀρχαῖον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης· εἶτ' ἄκρα Ζεφυρία, πρόσορμον ἔχουσα, καὶ ἄλλη Ἀρσιώνη, ὁμοίως πρόσορμον ἔχουσα· καὶ ἱερὸν ἄλλος· μικρὸν δ' ἀπὸ τῆς Θαλάττης ἢ Ἱεροκηπίς. Εἰδ' ἢ Πάφος, κτίσμα Ἀγαπήνορος, λιμένα ἔχουσα, καὶ ἱερά εὖ κατεσκευασμένα· διέχει δὲ πεζῇ σαδίους ἐξήκοντα τῆς Παλαιπάφου· καὶ πανηγυρίζουσι διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης κατ' ἔτος ἐπὶ τὴν Παλαιάπαφον ἄνδρες ὁμοῦ γυναιξίν, ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων συνιόντες. Φασὶ δ' εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Πάφου τινὲς εἶναι σαδίους τρισχιλίους ἐξακοσίους. Εἰδ' ὁ Ἀκάμας ἐςὶ μετὰ Πάφου· εἶτα πρὸς ἑω μετὰ τὸν Ἀκάμαντα πλοῦς εἰς Ἀρσιώνην πόλιν, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄλλος. Εἶτα Σόλοι πόλις, λιμένα ἔχουσα, καὶ ποταμὸν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης καὶ Ἰσίδος· κτίσμα δ' ἐςὶ Φαλήρου καὶ Ἀκάμαντος, Ἀθηναίων· οἱ δ' ἐνοικοῦντες Σόλιοι καλοῦνται· ἐντεῦθεν ἦν Στασάνωρ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐταίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἡξιωμένος. Ὑπέρκειται δ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις· εἰδ' ἢ Κρομμίου ἄκρα.

§. 4.

Τί δὲ δεῖ τῶν ποιητῶν θαυμάζειν, καὶ μάλιστα τῶν τοιούτων, οἷς ἢ πᾶσα περὶ τὴν φράσιν ἐςὶ σπουδῇ, τὰ τοῦ Δαμάσου συγκρίνοντας, ὅστις τῆς νήσου τὸ μῆκος ἀπὸ τῶν 684. ἄρκτων πρὸς μεσημβρίαν ἀποδίδωσιν, ἀπὸ Ἱεροκηπίας, ὡς φησιν, εἰς Κλειδας; Οὐδὲ ὁ Ἐρατοσθένης εὖ αἰτιώμενος γὰρ τοῦτον, οὐκ ἀπ' ἄρκτων φησὶν εἶναι τὴν Ἱεροκηπίαν, ἀλλ' ἀπὸ νότου· οὐδὲ γὰρ ἀπὸ νότου, ἀλλ' ἀπὸ δύσεως, εἴπερ ἐν τῇ δυσμικῇ πλευρᾷ κεῖται, ἐν ἣ καὶ ἡ Πάφος, καὶ ὁ Ἀκάμας. Διὰκεῖται μὲν οὕτως ἢ Κύπρος τῇ θέσει.

§. 5.

684. Κατ' ἀρετὴν δ' οὐδεμιᾶς τῶν νήσων λείπεται· καὶ γὰρ εὐοινός ἐστι καὶ εὐέλαιος· σίτω τε αὐτάρκει χρῆται· μέταλλά τε χαλκοῦ ἐσιν ἄφθονα τὰ ἐν Ταμασῶ, ἐν οἷς τὸ χαλκανθές γίνεται καὶ ὁ ἰὸς τοῦ χαλκοῦ, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χρήσιμα. Φησι δ' Ἐρατοσθένης, τὸ παλαιὸν ὕλομανούντων τῶν πεδίων, ὥστε κατέχεσθαι ὄρυμοις, καὶ μὴ γεωργεῖσθαι, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τοῦτο τὰ μέταλλα, δενδροτομούντων πρὸς τὴν καῦσιν τοῦ χαλκοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου· προσγενέσθαι δὲ καὶ τὴν ναυπηγίαν τῶν σάλων, ἤδη πλεομένης ἀδεῶς τῆς θαλάττης, καὶ μετὰ δυνάμεων· ὡς δ' οὐκ ἐξενίκων, ἐπιτρέψαι τοῖς βουλομένοις καὶ δυναμένοις ἐκκόπτειν, καὶ ἔχειν ἰδιόκτητον καὶ ἀτελεῖ τὴν διακαθαρθεῖσαν γῆν.

§. 6.

Πρότερον μὲν οὖν κατὰ πόλεις ἐτυραννοῦντο οἱ Κύπριοι· ἀφ' οὗ δ' οἱ Πτολεμαῖκοι βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγύπτου κατέστησαν, εἰς ἐκείνους καὶ ἡ Κύπρος περιέστη, συμπραττόντων πολλὰ καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ἐπεὶ δ' ὁ τελευταῖος ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τοῦ Κλεοπάτρας πατρὸς, τῆς κατ' ἡμᾶς βασιλίσσης, ἔδοξε πλημμελής τε εἶναι, καὶ ἀχάριστος εἰς τοὺς εὐεργέτας, ἐκεῖνος μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέσχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία κατ' αὐτήν. Μάλισα δ' αἴτιος τοῦ Ἀλέξδρου κατέστη τῷ βασιλεῖ Πόπλιος Κλαύδιος Πούλχηρ· ἐμπεσὼν γὰρ εἰς τὰ λησῆρια, τῶν Κιλικῶν ἀκμαζόντων τότε, λύτρον αἰτούμενος, ἐπέσειλε τῷ βασιλεῖ, δεόμενος πέμψαι, καὶ ρύσασθαι αὐτόν· ὁ δ' ἔπεμψε μὲν, μικρὸν δὲ τελέως, ὥς ε καὶ τοὺς λησὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν,

τὸν δ' ἄνευ λύτρων ἀπολύσαι. Σωθεὶς δ' ἐκεῖνος, ἀπεμνημό- 684.
νευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν· καὶ γενόμενος δήμαρχος, ἴσχυσε
τοσοῦτον, ὥστε ἐπέμφθη Μάρκος Κάτων, ἀφαιρησόμενος
τὴν Κύπρον τὸν κατέχοντα. Ἐκεῖνος μὲν οὖν ἔφθη διαχειρισά-
μενος αὐτὸν, Κάτων δὲ ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν Κύπρον, καὶ 685.
τὴν βασιλικὴν οὐσίαν διέθετο, καὶ τὰ χρήματα εἰς τὸ δημόσιον
ταμείον τῶν Ῥωμαίων ἐκόμισεν. Ἐξ ἐκείνου δ' ἐγένετο ἐπαρχία
ἡ νῆσος, καθάπερ καὶ νῦν ἐστὶ, στρατηγική· ὀλίγον δὲ χρόνον
τὸν μεταξύ, Ἀντώνιος Κλεοπάτρα καὶ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆς Ἀρσινόη
παρέδωκε· καταλυθέντος δὲ ἐκείνου, συγκατελύθησαν καὶ αἱ
διατάξεις αὐτοῦ πάσαι.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἐν τῷ πεντεκαίδεκάτῳ βιβλίῳ λέγει περί τῆς Ἰνδικῆς, Ἀριανῆς καὶ
Περσίδος.

Κ Ε Φ. Α.

§. 1.

Τὰ περιλειπόμενα τῆς Ἀσίας ἐς τὰ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου, πλὴν 685. Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Λυκίας· τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς μέχρι Νείλου μεταξύ τοῦ Ταύρου καὶ τῆς ἐξω θαλάττης τῆς νοτίου κείμενα. Μετὰ δὲ τὴν Ἀσίαν ἡ Λιβύη ἐς τὴν Ἰνδικῆς ἀρκτέον· πρώτη γὰρ ἔκκειται πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς μεγίστη.

§. 2.

Δεῖ δ' εὐγνωμόνως ἀκούειν περὶ αὐτῆς· καὶ γὰρ ἀπωτάτω ἐς τὴν, καὶ οὐ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων κατώπτευσαν αὐτήν· οἱ δὲ καὶ ἰδόντες, μέρη τινὰ εἶδον· τὰ δὲ πλείω λέγουσιν ἐξ ἀκοῆς· καὶ ἃ εἶδον δὲ, ἐν παρόδῳ στρατιωτικῇ καὶ ὁρόμῳ κατέμαθον. Διόπερ οὐδὲ τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἐξαγγέλλουσι· καὶ ταῦτα συγγράψαντες, ὡς ἂν πεφροντισμένως ἐξητασμένα, τινὲς δ' αὐτῶν καὶ συστρατεύσαντες ἀλλήλοις καὶ συνεπιδημήσαντες, καθάπερ οἱ Ἀλεξάνδρῳ συγκατασρεψάμενοι τὴν Ἀσίαν· ἀλλ

685. ἕκασος ἐκάσῳ τάναντία λέγει πολλάκις. Ὅπου δὲ περὶ τῶν ὄραθέντων οὕτω διαφέρονται, τί δεῖ νομίζειν περὶ τῶν ἐξ ἀκοῆς;

§. 3.

Καὶ μὴν οὐδ' οἱ πολλοῖς χρόνοι ὕσερον συγγράφαντές τι περὶ τούτων, οὐδ' οἱ νῦν πλείοντες ἐκεῖσε, ἀποφαίνονται τι ἀκριβές. Ἀπολλόδωρος γοῦν, ὁ τὰ Παρθιακά ποιήσας, μεμνη-
686. μένος καὶ τῶν τὴν Βακτριακὴν ἀποσησαύτων Ἑλλήνων παρὰ τῶν Συριακῶν βασιλέων, τῶν ἀπὸ Σελεύκου τοῦ Νικατόρος, φησὶ μὲν αὐτοὺς αὐξηθέντας, ἐπιθέσθαι καὶ τῇ Ἰνδικῇ· οὐδὲν δὲ προσανακαλύπτει τῶν πρότερον ἐγνωσμένων, ἀλλὰ καὶ ἐναντιολογεῖ, πλείω τῆς Ἰνδικῆς ἐκείνους, ἢ Μακεδόνας, κατασρέψασθαι λέγων. Εὐκρατίδαν γοῦν πόλις χιλίας ὑφ' ἑαυτῶ ἔχειν· ἐκείνους δὲ αὐτὰ τὰ μεταξὺ ἔσθαι τοῦ τε Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ὑπάνιος τὸν ἀριθμὸν ἐννέα, πόλις τε σχεῖν πεντακισχιλίας, ὧν μηδεμίαν εἶναι Κῶ τῆς Μεροπίδος ἐλάττω· ταύτην δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατασρεψάμενον Ἀλέξανδρον παραδοῦναι Πύρῳ.

§. 4.

Καὶ οἱ νῦν δὲ πλείοντες ἐξ Αἰγύπτου ἐμπορικοὶ τῷ Νεῖλῳ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς, σπάνιοι μὲν περιπεπελεύκασιν μέχρι τοῦ Γάγγου· καὶ οὗτοι δ' ἰδιῶται, καὶ οὐδὲν πρὸς ἰσορίαν χρήσιμοι τῶν τόπων. Κάκειθεν δὲ ἀφ' ἐνὸς τόπου, καὶ παρ' ἐνὸς βασιλέως, Πανθίνου, καὶ ἄλλου Πύρου, ἦκεν ὡς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν δῶρα καὶ πρεσβεία, καὶ ὁ κατακάσας ἑαυτὸν Ἀθήνησι σοφιστῆς Ἰνδός· καθάπερ καὶ ὁ Καλανος Ἀλεξάνδρῳ τὴν τοιαύτην θῆαν ἐπιδειξάμενος.

§. 5.

Εἰ τοίνυν ταῦτ' ἀφείς τις τὴν πρὸ τῆς Ἀλεξάνδρου στρατείας

ἐπιβλέποι μνήμην, πολὺ ἂν εὖροι τούτων τυφλότερα. Ἀλέξαν- 686.
δρον μὲν οὖν πιστεύειν τοῖς τοιούτοις εἰκὸς, τετυφωμένον ταῖς
τοσαύταις εὐτυχίαις· φησὶ γοῦν Νέαρχος, φιλονεικῆσαι αὐτὸν
διὰ τῆς Γεδρωσίας ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν, πετυσμένον, διότι
καὶ Σεμίραμις ἐστράτευσεν ἐπὶ Ἰνδούς, καὶ Κύρος, ἀλλ' ἢ
μὲν ἀνέστρεψε, φεύγουσα μετὰ εἴκοσιν ἀνθρώπων, ἐκεῖνος δὲ
μεθ' ἑπτά· ὡς σεμνὸν τὸ, ἐκείνων τοσαῦτα παθόντων, αὐτὸν
τὸ στρατόπεδον διασωῶσαι μετὰ νίκης διὰ τῶν αὐτῶν ἔθνων τε
καὶ τόπων. Ἐκεῖνος μὲν δὴ ἐπίστρευσεν.

§. 6.

Ἡμῖν δὲ τίς ἂν δίκαια γένοιτο πίσις περὶ τῶν Ἰνδικῶν ἐκ τῆς
τοιαύτης στρατείας τοῦ Κύρου, ἢ τῆς Σεμράμιδος; Συναπο-
φαίνεται δὲ πως καὶ Μεγασθένης τῷ λόγῳ τούτῳ, κελεύων
ἀπισεῖν ταῖς ἀρχαίαις περὶ Ἰνδῶν ἰστορίαις· οὔτε γὰρ παρ'
Ἰνδῶν ἔξω σαλῆναί ποτε στρατιάν, οὔτ' ἐπελθεῖν ἔξωθεν καὶ
κρατῆσαι, πλὴν τῆς μεθ' Ἡρακλέους καὶ Διονύσου, καὶ τῆς
νῦν μετὰ Μακεδόνων. Καίτοι Σέσωσριν μὲν τὸν Αἰγύπτιον καὶ
Τεάρκωνα τὸν Αἰθίοπα ἕως Εὐρώπης προελθεῖν. Ναβοκοδρό- 687.
σορον δὲ, τὸν παρὰ Χαλδαίοις εὐδοκμήσαντα Ἡρακλέους μάλ-
λον, καὶ ἕως Στηλῶν εἰλάσαι· μέχρι μὲν δὴ δεῦρο καὶ Τεάρ-
κωνα ἀφικέσθαι· ἐκεῖνον δὲ ἐκ τῆς Ἰβηρίας εἰς τὴν Θράκην
καὶ τὸν Πόντον ἀγαγεῖν τὴν στρατιάν. Ἰδάθυρσον δὲ τὸν Σκύθην
ἐπιδραμεῖν τῆς Ἀσίας μέχρι Αἰγύπτου· τῆς δὲ Ἰνδικῆς μηδὲνα
τούτων ἀψασθαι. Καὶ Σεμίραμιν δ' ἀποθανεῖν πρὸ τῆς ἐπιχει-
ρήσεως. Πέρσας δὲ μισθοφόρους μὲν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς μεταπέμ-
ψασθαι Ἰδρακας· ἐκεῖ δὲ μὴ στρατεῦσαι, ἀλλ' ἐγγὺς εἰλθεῖν
μόνον, ἠνῆκα Κύρος ἤλαυνεν ἐπὶ Μασσαγέτας.

§. 7.

687. Καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους δὲ καὶ Διονύσου Μεγασθένης μὲν μετ' ὀλίγων πρὸς ἡγεῖται τῶν δ' ἄλλων οἱ πλείους, ὧν ἔστι καὶ Ἐρατοσθένης, ἄριστα καὶ μυθώδη, καθάπερ καὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν. Ὁ μὲν γὰρ ἐν ταῖς Βάκχαις ταῖς Εὐριπίδου Διόνυσος τοιαῦτα νεανιεύεται·

Διπῶν δὲ Δυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε Περσῶν θ' ἠλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτριά τε τείχη, τὴν τε δύσχειμρον χθόνα
Μήδων ἐπελθῶν, Ἀραβίαν εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν.

Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ τίς ἔστι τὴν Νύσσαν καθυμνῶν, ὡς τῷ Διονύσῳ καθιερωμένον ὄρος·

Ὄθεν κατεῖδον τὴν βεβακχωμένην
Βροτοῖσι κλεινὴν Νύσσαν, ἣν ὁ βούκερος
Ἰακχος αὐτῷ μαίαν ἠδίστην νέμει,
Ὅπου τις ὄρνις οὐχὶ κλαγγάνει—,

καὶ τὰ ἐξῆς. *Καὶ μηροτραφῆς δὲ λέγεται*. Καὶ ὁ Ποιητὴς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἡδωνοῦ φησὶν οὕτως·

Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦτε κατ' ἠγάθεον Νυσήϊον.

Τοιαῦτα μὲν τὰ περὶ Διονύσου. Περὶ δὲ Ἡρακλέους οἱ μὲν ἐπὶ τὰναντία μόνον μέχρι τῶν ἐσπερίων περάτων ἰσοροῦσιν, οἱ δ' ἐφ' ἑκάτερα.

§. 8.

Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων Νυσαίους δὴ τινὰς ἔθνος προσωνόμασαν, καὶ πόλιν παρ' αὐτοῖς Νύσαν, Διονύσου κτίσμα, καὶ ὄρος τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως Μηρόν, αἰτιασάμενοι καὶ τὸν αὐτόθεο κισσόν, καὶ ἄμπελον, οὐδὲ ταύτην τελεσίκαρπον· ἀπορῥεῖ γὰρ ὁ βότρυς, πρὶν περκαῖσαι διὰ τοὺς ὄμβρους τοὺς ἄθην. Διόνυ-

σου δ' ἀπογόνους τοὺς Ὀξυθράκας, ἀπὸ τῆς ἀμπέλου τῆς παρ' 687. αὐτοῖς καὶ τῶν πολυτελῶν ἐξόδων, βασιχικῶς τὰς τε ἐκστρατείας ποιουμένων τῶν βασιλέων, καὶ τὰς ἄλλας ἐξόδους μετὰ τυμ- 688. πανισμοῦ καὶ εὐανθοῦς σολῆς· ὅπερ ἐπιπολάζει καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις Ἰνδοῖς. Ἄορνον δὲ τινα πέτραν, ἧς τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ὑπορρεῖ πλησίον τῶν πηγῶν, Ἀλεξάνδρου κατὰ μίαν προσβολὴν ἐλόντος, σεμνύοντες ἔφασαν, τὸν Ἡρακλέα τρεῖς μὲν προσβαλεῖν τῇ πέτρᾳ ταύτῃ, τρεῖς δ' ἀποκρουσθῆναι. Τῶν δὲ κοινω- νησάντων αὐτῷ τῆς στρατείας ἀπογόνους εἶναι τοὺς Σίδας, σύμβολα τοῦ γένους σώζοντας, τό τε δορὰς ἀμπέχεσθαι, καθάπερ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ σκυταληφορεῖν, καὶ ἐπικεκαῦ- σθαι βουσι καὶ ἡμίονοις ρόπαλον. Βεβαιοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον καὶ ἐκ τῶν περὶ τὸν Καύκασον καὶ τὸν Προμηθεά· καὶ γὰρ ταῦτα μετενηνόχασιν ἐκ τοῦ Πόντου δεῦρο ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως, ἰδόντες σπήλαιον ἐν τοῖς Παροπamisάδαϊς ἱερόν· τοῦτο γὰρ ἐνεδείξαντο Προμηθεῶς δεσμωτήριον, καὶ δεῦρο ἀφιγμένον τὸν Ἡρακλέα ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Προμηθεῶς, καὶ τοῦτον εἶναι τὸν Καύκασον, ὃν Ἕλληνες Προμηθεῶς δε- σμωτήριον ἀπέφηναν.

§. 9.

Ὅτι δ' ἐστὶ πλάσματα ταῦτα τῶν κολακευόντων Ἀλέξανδρον, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ μὴ ὁμολογεῖν ἀλλήλοις τοὺς συγγραφῆας ἄλλοι, ἀλλὰ τοὺς μὲν λέγειν, τοὺς δὲ μὴδ' ἀπλῶς μεμνησθαι. Οὐ γὰρ εἰκὸς, τὰ ἐνδοξα οὕτω καὶ τύφου πλήρη μὴ πεπύσθαι· ἢ πεπύσθαι μὲν, μὴ ἄξια δὲ μνήμης ὑπολαβεῖν, καὶ ταῦτα τοὺς πισωτάτους αὐτῶν. Ἐπειτα ἐκ τοῦ μὴδὲ τοὺς μεταξὺ, δι' ὧν ἔχρην τὴν ἐς Ἰνδοὺς ἀφίξιν γενέσθαι τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν Ἡρακλέα, μὴδὲν ἔχειν τεκμήριον δεικνύναι τῆς ἐκείνων ὁδοῦ διὰ τῆς σφετέρως γῆς. Καὶ ἡ τοῦ Ἡρακλέους δὲ σολῆ ἢ

688. τοιαύτη πολὺ νεωτέρα τῆς Τρωϊκῆς μνήμης ἐστὶ, πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις· τὰ δ' ἀρχαῖα ζόανα οὐχ οὕτω διεσκεύασαι.

§. 10.

Ὡς ἐν τοῖς τοιούτοις οὖν ἀποδέχασθαι δεῖ πᾶν τὸ ἐγγυτάτω πίεως. Ἐποίησάμεθα δ' ἡμεῖς καὶ ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ γεωγραφίας δίαitan, ἧ δυνατὸν ἦν, περὶ τούτων· καὶ νῦν ἐκείνοις τε ἐξ ἐτοίμου χρῆσόμεθα, καὶ ἕτερα προσθήσομεν, ὅσων ἂν δεῖν δοῖται πρὸς τὴν σαφήνειαν. Μαλιστα δ' ἐκ τῆς διαίτης ἐδόκει τῆς τότε πιστότατα εἶναι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐρατοσθένους ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Γεωγραφικῶν ἐκτεθέντα κεφαλαιωδῶς περὶ τῆς τότε νομιζομένης Ἰνδικῆς, ἣν ἵα Ἀλέξανδρος ἐπῆλθε· καὶ ἦν ὁ Ἰνδὸς ὄριον ταύτης τε καὶ τῆς Ἀριανῆς, ἣν ἐφεξῆς πρὸς τῇ 689. ἐσπέρα κειμένην Πέρσαι κατεῖχον· ὕψερρον γὰρ δὴ καὶ τῆς Ἀριανῆς πολλὴν ἔσχον οἱ Ἴνδοι λαβόντες παρὰ τῶν Μακεδόνων, ἔστι δὲ τοιαῦτα, ἃ λέγει ὁ Ἐρατοσθένης.

§. 11.

Τὴν Ἰνδικὴν περιώριεν, ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων, τοῦ Ταύρου τὰ ἔσχατα, ἀπὸ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐώας Θαλάττης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμῶδον, καὶ Ἰμαον, καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι, Μακεδόνες δὲ Καύκασον· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμός· τὸ δὲ νότιον καὶ τὸ προσεῶρον πλευρὸν, πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα, προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα, τῶν μείζονων πλευρῶν ἐκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίους ἑξαδίους, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἐωθινῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἐξ ἴσης ἐφ' ἐκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡῖονα. Τῆς μὲν

οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν Καυκασίων ὄρων ἐπὶ τὴν νότιον 689.
 Θαλάτταν σάθιοι μάλισα λέγονται μύριοι τρισχιλῖαι παρὰ τὸν
 Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ· ὡς' ἀπεινακτιῶν ἢ
 ἑωθινῇ, προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους, ἔσαι μυρίων
 καὶ ἑξακισχιλίων σαθίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τό τ'
 ἐλάχισον καὶ τὸ μέγιστον. Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν
 ἑω' τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιωτέρας εἰ-
 πεῖν καταμεμέτρηται γὰρ σχοίνοις, καὶ ἔστι ὁδὸς βασιλικὴ σαθίων
 δισμυρίων· τὰ δ' ἐπέκεινα σαχασμῶ λαμβάνεται διὰ τῶν ἀνάπλων
 τῶν ἐκ Θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων·
 εἴη δ' ἂν σαθίων ἑξακισχιλίων. Ἐσαι δὲ τὰ πᾶν, ἢ βραχύτατον,
 μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς ἐκ τε τῆς Ἀναγραφῆς τῶν σαθμῶν
 τῆς πεπιστευμένης μάλισα λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί, καὶ ὁ
 Μεγασθένης οὕτω συναποφαίνεται· Πατροκλῆς δὲ χιλίους ἑλαττόν
 φησι. Τούτῳ δὴ πάλιν τῷ διαστήματι προστεθὲν τὸ τῆς ἄκρας
 διάστημα τὸ προπίπτον ἐπὶ πλεον πρὸς τὰς ἀνατολάς, οἱ
 τρισχιλῖαι σάθιοι ποιήσουσι τὸ μέγιστον μῆκος· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ
 ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ παρὰ τὴν ἐξῆς ἡϊόνα,
 μέχρι τῆς λεχθείσης ἄκρας, καὶ τῶν ἀνατολικῶν αὐτῆς τερμά-
 των· οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα οἱ Κωνιακοὶ καλούμενοι.

§. 12.

Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὄραϊν, ὅσον διαφέρουσι αἱ τῶν ἄλλων
 ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν
 Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀνησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης,
 Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου,
 Μεγασθένους δὲ καὶ Δημάχου μετριάσαντων μᾶλλον ὑπὲρ γὰρ 690.
 δισμυρίους τιθέασι σαθίους, τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου Θαλάττης ἐπὶ
 τὸν Καύκασον. Δημάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐπίουσι
 τόπους. Πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται. Νῦν δὲ το-

690. σοῦτον εἶπεῖν ἰκανόν, ὅτι καὶ ταῦτα συνηγορεῖ τοῖς αἰτουμένοις συγγνώμην, ἐάν τι περὶ τῶν Ἰνδικῶν λέγοντες μὴ διίσχυρίζονται.

§. 13.

Ἄπαντα δ' ἐςὶ κατὰρρύτος ποταμοῖς ἡ Ἰνδική, τοῖς μὲν εἰς δύο τοὺς μεγίστους συρρήγνυμένοις, τὸν τε Ἰνδὸν καὶ τὸν Γάγγην· τοῖς δὲ κατ' ἴδια ζόμενα ἐκδιδοῦσιν εἰς τὴν θαλάτταν. Ἄπαντες δ' ἀπὸ τοῦ Καυκάσου τὴν ἀρχὴν ἔχουσι, καὶ φέρονται μὲν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τὸ πρῶτον, εἰδ' οἱ μὲν μένουσιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φορᾶς, καὶ μάλιστα οἱ εἰς τὸν Ἰνδὸν συμβαλλοντες· οἱ δ' ἐπιστρέφονται πρὸς ἔω, καθάπερ *καὶ* ὁ Γάγγης ποταμός· Οὗτος μὲν οὖν καταβάς ἐκ τῆς ὄρεινῆς, ἐπειδὴν ἀφῆται τῶν πεδίων, ἐπιστρέψας πρὸς ἔω, καὶ ρυεῖς παρὰ τὰ Παλίδοθρα, μεγίστην πόλιν, πρόεισιν ἐπὶ τὴν ταύτη θαλάτταν, καὶ μίαν ἐκβολὴν ποιεῖται, μέγιστος ὢν τῶν κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ποταμῶν. Ὁ δὲ Ἰνδὸς δυσι ζόμεσιν εἰς τὴν μεσημβρινὴν ἐκπίπτει θαλάτταν, ἐμπεριλαμβάνων τὴν Πατταληνὴν καλουμένην χώραν, παραπλησίαν τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τοσοῦτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, βρέχεται τοῖς θερινοῖς ὄμβροις ἡ Ἰνδική, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρος· πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροὶ, κριθαί, ὄσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι. Σχεδὸν δὲ τι τοῖς ἐν Αἰθιοπία καὶ κατ' Αἴγυπτον τὰ αὐτὰ φύεται καὶ ἐν τῇ Ἰνδικῇ· καὶ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς, πλὴν ἵππου ποταμίου, τὰ ἄλλα φέρουσι καὶ οἱ Ἰνδικοί· Ὀνησίκριτος δὲ καὶ τοὺς ἵππους γίνεσθαι φησὶ. Τῶν δ' ἀνθρώπων οἱ μὲν μεσημβρινοὶ τοῖς Αἰθίοψιν εἰσὶν ὅμοιοι κατὰ τὴν χροιάν· κατὰ δὲ τὴν ὄψιν καὶ τὴν τρίχω-

σιν τοῖς ἄλλοις· οὐδὲ γὰρ οὐλοτριχοῦσι διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ βρο-
αἲρος· οἱ δὲ βόρειοι, τοῖς Αἰγυπτίοις.

§. 14.

Τὴν δὲ Ταπροβάνην πελαγίαν εἶναι φασὶ νῆσον, ἀπέχουσαν
τῶν νοτιωτάτων τῆς Ἰνδικῆς τῶν κατὰ τοὺς Κωνιακοὺς πρὸς με-
σημβρίαν ἡμερῶν ἐπτά πλοῦν, μῆκος μὲν ὡς ὀκτακισχιλίων σα-
δίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν ἔχειν δὲ καὶ ἐλέφαντας. Τοιαῦται μὲν
αἱ τοῦ Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις. Προστεθεῖται δὲ καὶ αἱ τῶν
ἄλλων, εἴ πού τι προσακριβοῦσιν, εἰδοποιήσουσι τὴν γραφήν. β91.

§. 15.

Οἶον περὶ τῆς Ταπροβάνης Ὀνησίκριτός φησι, μέγεθος μὲν
εἶναι πεντακισχιλίων σαδίων, οὐ διορίσας μῆκος, οὐδὲ πλάτος·
διέχειν δὲ τῆς ἠπείρου πλοῦν ἡμερῶν εἴκοσι· ἀλλὰ κακοπλοεῖν
τὰς ναῦς, φαύλως μὲν ἰσιοπεποιημένας, κατεσκευασμένας δὲ
ἀμφοτέρωθεν ἐγκοιλίων μητρῶν χωρὶς· εἶναι δὲ καὶ ἄλλας
νῆσους αὐτῆς μεταξύ καὶ τῆς Ἰνδικῆς· νοτιωτάτην δ' ἐκείνην.
Κήτη δ' ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ'
ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις εἰκότα.

§. 16.

Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα
φέρει τὰ τοιαῦτα, ὅτι καὶ τὸ Ἑρμου, καὶ Καῦςρου πεδίον, καὶ
Μαιάνδρου, καὶ Καΐκου παραπλησίως εἴρηται, διὰ τὸ τὴν ἐπι-
φορουμένην τοῖς πεδίοις χοῦν αὔξειν αὐτὰ, μάλλον δὲ γεννᾶν,
ἐκ τῶν ὀρῶν καταφερομένην, ὄση εὐγεως καὶ μαλακῆ· καταφέρειν
δὲ τοὺς ποταμοὺς, ὥσε τούτων ὡς ἂν γεννήματα ὑπάρχειν τὰ
πεδία· καὶ εὖ λέγεσθαι, ὅτι τούτων ἐστὶ τὰ πεδία. Τοῦτο δὲ ταῦτόν
ἐστὶ τῷ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου λεχθέντι ἐπὶ τοῦ Νείλου, καὶ τῆς

691. ὑπ' αὐτῷ γῆς, ὅτι ἐκείνου θῶρόν ἐστὶ διὰ τοῦτο δ' ὀρθῶς
καὶ ὁμώνυμον τῇ Αἰγύπτῳ φησὶ λεχθῆναι τὸν Νεῖλον ὁ
Νεάρχος.

§. 17.

Ἄριστόβουλος δὲ μόνα καὶ ὑεσθαι καὶ νίφασθαι τὰ ὄρη καὶ
τὰς ὑπωρείας φησὶ· τὰ πεδία δὲ καὶ ὄμβρων ὁμοίως ἀπηλ-
λάχθαι καὶ νιφετῶν· ἐπακλύζεσθαι δὲ μόνον κατὰ τὰς ἀναβάσεις
τῶν ποταμῶν· νίφασθαι μὲν οὖν τὰ ὄρη κατὰ χειμῶνα· τοῦ δὲ
ἔαρος ἀρχομένου καὶ τοὺς ὄμβρους ἐνάρχεσθαι, καὶ αἰεὶ καὶ
μᾶλλον λαμβάνειν ἐπίθοσιν· τοῖς δ' ἐτησίαις καὶ ἀδιαλείπτως
νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἐκχεῖσθαι *καὶ* λάβρους ἕως ἐπιτολῆς
Ἄρκτουρου· ἐκ τε δὴ τῶν χιόνων καὶ τῶν ὑετῶν πληρουμένους
ποτιζειν τὰ πεδία. Κατανοηθῆναι δὲ ταῦτα καὶ ὑφ' αὐτοῦ,
καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων φησὶν «ὠρμηκότων μὲν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ἀπὸ
Παροπαμισαδῶν, μετὰ δυσμᾶς Πληϊάδων, καὶ διατριψάντων
κατὰ τὴν ὄρεινὴν, ἐν τε τῇ Ἀσπασίων, καὶ τῇ Ἀσσακανοῦ γῆ
τὸν χειμῶνα· τοῦ δ' ἔαρος ἀρχομένου καταβεθηκότων εἰς τὰ
πεδία, καὶ πόλιν Ταξίλα εὐμεγέθη, ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Ὑδάσπην
καὶ τὴν Πῶρου χώραν· τοῦ μὲν οὖν χειμῶνος ὕδωρ οὐκ ἰδεῖν,
ἀλλὰ χιόνας μόνον· ἐν δὲ τοῖς Ταξίλοις πρῶτον ὑσθῆναι· καὶ
ἐπειδὴ καταβᾶσιν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην, καὶ νικήσασι Πῶρον,
ὁδὸς ἦν ἐπὶ τὸν Ὑπανιν πρὸς ἔω, ἀκεῖθεν ἐπὶ τὸν Ὑδάσπην
πάλιν, ὑεσθαι συνεχῶς, καὶ μάλισα τοῖς ἐτησίαις· ἐπιτειλαν-
τος δὲ ἀρκτούρου, γενέσθαι παῦλαν· διατριψάντας δὲ περὶ τὴν
ναυπηγίαν ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ, καὶ πλεῖν ἀρξαμένους πρὸ δύσεως
πληϊάδος οὐ πολλαῖς ἡμέραις, καὶ τὸ φθινόπωρον πᾶν, καὶ
692. τὸν χειμῶνα, καὶ τὸ ἐπιὸν ἔαρ καὶ θέρος ἐν τῷ κατάπλῳ πραγ-
ματευθέντας, ἔλθεῖν εἰς τὴν Πατταληνὴν περὶ κυνὸς ἐπιτολῆν·
δέκα μὲν δὴ τοῦ κατάπλου γενέσθαι μῆνας, οὐδαμοῦ δ' ὑετῶν

694. γῆς διαδοθέντας ρίζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρουξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας ζελεχοῦσθαι ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντας, ἄλλην κακώρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην· καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὡς' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίων γίνεσθαι μακρὸν, πολυσύλω σκηνῇ ὅμοιον· λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπερίληπτα εἶναι τὰ ζελέχη. Κατὰ δὲ τὸν Ἀλεσίην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ἰάρωτιν καὶ Ἀρισόβουλος εἴρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένους ἔχόντων τοὺς κλάδους, καὶ περὶ τοῦ μεγέθους· ὡςδ' ὑφ' ἐνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἰπέας πενήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. λέγει δὲ ὁ Ἀρισόβουλος, καὶ ἄλλο δένδρον, μεγάλους λοβοὺς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μῆκος, πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ραδίως σώζεσθαι. Ἄπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φήσαντες, ἐωρᾶσθαι πέραν τοῦ Ἰαρώτιδος δένδρον ποιοῦν σκιὰν ταῖς μεσημβρίαῖς πεντασάδιον. Καὶ τῶν ἐριοφόρων [δὲ] δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαίρεθέντος δὲ τούτου, ξαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις.

§. 22.

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανῷ καὶ σῖτον αὐτοφυῆ λέγει πυρῶ παραπλήσιον· καὶ ἄμπελον, ὡς' οἰνοφορεῖν, τῶν ἄλλων ἄοινον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μήτ' αὐλὸν εἶναι, κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μήτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μηδὲν, πλην κυρτῶν καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θάυματοποιούς κεκτῆσθαι. Καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον τῶν τε σωτηρίων, καὶ τῶν ἐναντίων, ὥσπερ καὶ πολυχρώματον, καὶ οὗτος εἴρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Προστίθῃσι δ' οὗτος, ὅτι καὶ νόμος εἶη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρῃ καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ, τιμῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς βασι-

καὶ τὴν τῶν πελαγίων ἀνέμων ἐπικράτειαν. Μεγασθένης δὲ τὴν 693.
 εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται, τῷ δίκαρπον εἶναι καὶ
 δίφορον· καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον
 χειμερινόν, τὸν δὲ θερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος
 εὐρίσκεισθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἄνομβρον· ὥστε
 εὐετηρία ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς
 οὔσης· τοὺς τε ξυλίνους καρποὺς γενναῖσθαι πολλοὺς, καὶ τὰς
 ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλισα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυ-
 κείας καὶ φύσει καὶ ἐψήσει, χλιανομένου τοῦ ὕδατος τοῖς
 ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διός, καὶ τοῦ ποταμίου. Τρό-
 πον δὲ τινα λέγειν βούλεται, ὅτι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγο-
 μένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἐψησίς ἐστι·
 καὶ κατεργάζεται τοσοῦτον εἰς εὐεσομίαν, ὅσον καὶ ἡ διὰ πυρός·
 διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ
 ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον.
 Ἐκ τούτου δὲ Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδό-
 νας· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλων αὐτοῖς χρῆσθαι, καὶ
 τοῖς σάγμασι σάγης. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ Σηρικὰ, ἐκ τινων φλοιῶν
 ξαινομένης βύσσου. Εἶρηκε δὲ καὶ περὶ τῶν καλάμων, ὅτι 694.
 ποιούσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὔσῶν· καὶ δένδρον εἶναι καρπο-
 φόρον· ἐκ δὲ τοῦ καρποῦ μεθύειν.

§. 21.

Πολλὰ γὰρ δὴ* καὶ* δένδρα παράδοξα ἢ Ἰνδικῆ τρέφει, ὧν ἐστὶ
 καὶ τὸ νεύοντας ἔχον τοὺς κλάδους, τὰ δὲ φύλλα ἀσπίδος οὐκ
 ἐλάττω. Ὀησίκριτος δὲ καὶ περιεργότερον τὰ ἐν τῇ Μουσικανοῦ
 διεξιῶν, ἃ φησι νοτιώτατα εἶναι τῆς Ἰνδικῆς, δηγεῖται μεγάλα
 δένδρα εἶναι τινα, ὧν τοὺς κλάδους αὐξηθέντας ἐπὶ πήχεις καὶ
 δώδεκα, ἔπειτα τὴν λοιπὴν αὐξησην καταφερῆ λαμβάνειν, ὡς
 ἂν κατακαμπτομένους, ἕως ἂν ἀψωνται τῆς γῆς· ἔπειτα κατὰ

694. γῆς διαδοθέντας ῥιζοῦσθαι ὁμοίως ταῖς κατώρυξιν, εἴτ' ἀναδοθέντας σελεχοῦσθαι· ἐξ οὗ πάλιν ὁμοίως τῇ αὐξήσει κατακαμφθέντας, ἄλλην κατώρυγα ποιεῖν, εἴτ' ἄλλην· καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὡς' ἀφ' ἐνὸς δένδρου σκιαδίων γίνεσθαι μακρὸν, πολυσύλω σκηπῆ ὅμοιον· λέγει δὲ καὶ μεγέθη δένδρων, ὥστε πέντε ἀνθρώποις δυσπεριληπτα εἶναι τὰ σελέχη. Κατὰ δὲ τὸν Ἀκείσινην καὶ τὴν συμβολὴν τὴν πρὸς Ἰάρωτιν καὶ Ἄριστόβουλος εἶρηκε περὶ τῶν κατακαμπτομένους ἔχόντων τοὺς κλάδους, καὶ περὶ τοῦ μεγέθους· ὡςθ' ἐνὶ δένδρῳ μεσημβρίζειν σκιαζομένους ἰπέας πενήκοντα· οὗτος δὲ τετρακοσίους. λέγει δὲ ὁ Ἄριστόβουλος, καὶ ἄλλο δένδρον, μεγάλους λοβοὺς ἔχον, ὡς ὁ κύαμος, δεκαδακτύλους τὸ μήκος, πλήρεις μέλιτος· τοὺς δὲ φαγόντας οὐ ῥαδίως σώζεσθαι. Ἄπαντας δ' ὑπερβέβληνται περὶ τοῦ μεγέθους τῶν δένδρων οἱ φῆσαντες, ἐωραῖσθαι πέραν τοῦ Ἰαρώτιδος δένδρον ποιοῦν σκιάν ταῖς μεσημβρίας πεντασάδιον. Καὶ τῶν ἐρισφόρων [δὲ] δένδρων φησὶν οὗτος τὸ ἄνθος ἔχειν πυρῆνα· ἐξαιρεθέντος δὲ τούτου, ζαίνεσθαι τὸ λοιπὸν ὁμοίως ταῖς ἐρέαις.

§. 22.

Ἐν δὲ τῇ Μουσικανοῦ καὶ σῖτον αὐτοφυῆ λέγει πυρῶ παραπλήσιον· καὶ ἄμπελον, ὡς' οἰνοφορεῖν, τῶν ἄλλων αἰονον λεγόντων τὴν Ἰνδικήν· ὥστε μὴτ' αὐλὸν εἶναι, κατὰ τὸν Ἀνάχαρσιν, μὴτ' ἄλλο τῶν μουσικῶν ὀργάνων μηδὲν, πλήν κυμβαλῶν καὶ τυμπάνων, καὶ κροτάλων, ἃ τοὺς θανατοποιοὺς κεκτῆσθαι. Καὶ πολυφάρμακον δὲ καὶ πολὺρρίζον τῶν τε σωτηρίων, καὶ τῶν ἐναντίων, ὡσπερ καὶ πολυχρώματον, καὶ οὗτος εἶρηκε, καὶ ἄλλοι γε. Προστίθῃσι δ' οὗτος, ὅτι καὶ νόμος εἶη τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, εἰὰν μὴ προσανεύρῃ καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι· ἀνευρόντα δὲ, τιμῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς βασι-

λεῦσιν. ἔχειν δὲ καὶ κωνάμωμον, καὶ νάρδον, καὶ τὰ ἄλλα 695.
 ἀρώματα τὴν νότιον γῆν τὴν Ἰνδικὴν ὁμοίως, ὡσπερ τὴν Ἀρα-
 βίαν καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ἔχουσάν τε ἐμφερὲς ἐκείναις κατὰ
 τοὺς ἡλίους· διαφέρειν δὲ τῷ πλεονασμῷ τῶν ὑδάτων, ὥστ'
 ἔνακμον τὸν ἀέρα εἶναι, καὶ τροφικώτερον παρά ταῦτο, καὶ
 γόνιμον μᾶλλον, ὡς δ' αὐτως καὶ τὴν γῆν, καὶ τὸ ὕδωρ ἢ δὴ
 καὶ μείζω τὰ τε χερσαῖα τῶν ζώων, καὶ τὰ κατ' ὕδατος τὰ ἐν
 Ἰνδοῖς τῶν παρ' ἄλλοις εὐρίσκεισθαι. Καὶ τὸν Νεῖλον δ' εἶναι
 γόνιμον μᾶλλον ἐτέρων, καὶ μεγαλοφυῆ γεννᾶν καὶ τᾶλλα, καὶ
 τὰ ἀμφίδια· τὰς τε γυναικας ἐσθ' ὅτε καὶ τετραδάσμα τίκειν
 τὰς Αἰγυπτίας. Ἀριστοτέλης δὲ τινα καὶ πεντάδσμα ἰσορεῖ τετο-
 κέναι, καὶ αὐτὸς πολύγονον καλῶν τὸν Νεῖλον καὶ τρέφμιον, διὰ
 τὴν ἐκ τῶν ἡλίων μετρίαν ἐψησιω, αὐτὸ καταλειπόντων τὸ τρέ-
 φμιον, τὸ δὲ περιττὸν ἐπιδυμίωντων.

§. 23.

Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας καὶ τοῦτο συμβαίνειν εἰκὸς, ὅπερ
 φησὶν οὗτος, ὅτι τῷ ἡμίσει πυρὶ ἐψέϊται τὸ τοῦ Νεῖλου ὕδωρ,
 ἢ τὰ ἄλλα. Ὅσω δὲ γε, φησὶ, τὸ μὲν τοῦ Νεῖλου ὕδωρ δι' εὐ-
 ρείας ἔπεισι πολλὴν χώραν καὶ σενὴν, καὶ μεταβάλλει πολλὰ
 κλίματα καὶ πολλοὺς ἀέρας· τὰ δ' Ἰνδικὰ βέμματα ἐς πεδία
 ἀναχεῖται μείζω καὶ πλατύτερα, ἐνδιατρίβοντα πολὺν χρόνον
 τοῖς αὐτοῖς κλίμασι, τοσῶδε ἐκεῖνα τούτου τροφικώτερα· διότι
 καὶ τὰ κήτη μείζω τε, καὶ πλεῶν· καὶ ἐκ τῶν νεφῶν δὲ ἐφθὸν
 ἦδη χεῖσθαι τὸ ὕδωρ.

§. 24.

Τοῦτο δ' οἱ μὲν περὶ Ἀριστόβουλον οὐκ ἂν συγχωροῖεν, οἱ
 φάσκοντες μὴ ἕσθαι τὰ πεδία. Ὀνησικρίτῳ δὲ δοκεῖ *τόδε* τὸ
 ὕδωρ αἴτιον εἶναι τῶν ἐν τοῖς ζώοις ἰδιωμάτων, καὶ φέρει

695. σημείον τὸ καὶ τὰς χροὰς τῶν πονόντων βοσκημάτων ξενικῶν ἀλλάττεσθαι πρὸς τὸ ἐπιχώριον. Τοῦτο μὲν οὖν εὔ. οὐκέτι δὲ καὶ [τὸ] τοῦ μελανας εἶναι καὶ οὐλότριχας τοὺς Αἰθίοπας, ἐν ψιλοῖς τοῖς ὕδασι τὴν αἰτίαν τιθέναι, μέμπεσθαι δὲ τὸν Θεοδέκτην εἰς αὐτὸν τὸν ἥλιον ἀναφέροντα τὸ αἴτιον (ὅς φησιν οὕτως,

Οἷς ἀγχιτέρμων ἥλιος διφρηλατῶν,
 Σκοτεινὸν ἄνθος ἐξίχρωσε λεγνύος
 Εἰς σώματ' ἀνδρῶν, καὶ συνέσρεψεν κόμας
 Μορφαῖς ἀναυξήτοισι συντήξας πυρρός),

ἔχοι ἂν τινα λόγον. Φησὶ γὰρ μήτε ἐγγυτέρω τοῖς Αἰθίοσιν εἶναι τὸν ἥλιον, ἢ τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ κάθεται εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο ἐπικαίεσθαι πλέον· ὥστ' οὐκ εὔ λέγεσθαι ἀγχιτέρμονα αὐτοῖς τὸν ἥλιον, ἴσον πάντων διέχοντα· μήτε τὸ 696. θαλπος εἶναι τοῦ τοιοῦτου πάθους αἴτιον· μηδὲ γὰρ τοῖς ἐν γαστρὶ, ὧν οὐχ ἄπτεται ἥλιος. Βελτίους δὲ οἱ τὸν ἥλιον αἰτιώμενοι, καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπίκαυσιν, κατ' ἀπόληψιν σφοδρὰν τῆς ἐπιπολῆς ἱκμάδος· καθ' ὃ καὶ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ οὐλοτριχεῖν φάμεν, μηδ' οὕτω πεπλησμένως ἐπικεκαῦσθαι τὴν χροάν, δι' ὑγροῦ κοινωνοῦσιν ἀέρος. Ἐν δὲ τῇ γαστρὶ ἤδη κατὰ σπερματικῆν διάθεσιν τοιαῦτα γίνεται, οἷα τὰ γεννῶντα· καὶ γὰρ πάθη συγενικὰ οὕτω λέγεται, καὶ ἄλλαι ὁμοιότητες. Καὶ τὸ πάντων δ' ἴσον ἀπέχειν τὸν ἥλιον πρὸς αἴσθησιν λέγεται, οὐ πρὸς λόγον καὶ πρὸς αἴσθησιν, οὐχ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὡς φαμεν σημείου λόγον ἔχειν τὴν γῆν πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου σφαῖραν· ἐπεὶ πρὸς γὲ τὴν τοιαύτην αἴσθησιν, καθ' ἣν θαλπους ἀντιλαμβάνομεθα, ἐγγύθεν μὲν μᾶλλον, πόρρωθεν δὲ ἥττον, οὐκ ἴσον· οὕτω δ' ἀγχιτέρμων ὁ ἥλιος λέγεται τοῖς Αἰθίοσιν, οὐχ ὡς Ὀνησικρίτω δέδοκται.

§. 25.

Καί τοῦτο δὲ τῶν ὁμολογουμένων ἐστὶ, καὶ τῶν σωζόντων 696.
τὴν πρὸς τὴν Αἴγυπτον ὁμοιότητα καὶ τὴν Αἰθιοπίαν, ὅτι,
τῶν πεδίων ὅσα μὴ ἐπέκλυσα, ἀκαρπὰ ἐστὶ διὰ τὴν ἀνυδρίαν.
Νέαρχος δὲ τὸ ζητούμενον πρότερον ἐπὶ τοῦ Νείλου, πόθεν ἢ
πλήρωσις αὐτοῦ, διδάσκειν ἔφη τοὺς Ἰνδικούς ποταμούς, ὅτι
ἐκ τῶν θερυνῶν ὑμβρων συμβαίνει. Ἀλέξανδρον δ' ἐν μὲν τῷ
Ἰθάσπῃ κροκοδείλους ἰδόντα, ἐν δὲ τῷ Ἀκεσίῃ κυάμους Αἰ-
γυπτίους, εὐρηκέναι δόξαι τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς, καὶ παρα-
σκευάζεσθαι στόλον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὡς τῷ ποταμῷ τούτῳ
μέχρις ἐκεῖσε πλευσόμενον· μικρὸν δ' ὕστερον γνῶναι, ὅτι οὐ
δύναται, ὃ ἤλπισε·

Μίσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ρεῖθρα,
Ὡκεανὸς μὲν πρῶτα,

εἰς ὃν ἐκδιδῶσιν οἱ Ἰνδικοὶ πάντες ποταμοί· ἔπειτα ἢ Ἀριανή,
καὶ ὁ Περσικὸς κόλπος, καὶ ὁ Ἀράβιος, καὶ αὐτὴ ἢ Ἀραβία,
καὶ ἢ Τρωγλοδυτικὴ. Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν
θεμβρων τοιαῦτα λέγεται, καὶ τῆς πληρώσεως τῶν ποταμῶν,
καὶ τῆς ἐπικλύσεως τῶν πεδίων.

§. 26.

Δεῖ δὲ καὶ τὰ καθ' ἕκαστα περὶ τῶν ποταμῶν εἰπεῖν, ὅσα
πρὸς τὴν γεωγραφίαν χρήσιμα, καὶ ὅσων ἰστορίαν παρελήφα-
μεν. Ἄλλως τε γὰρ οἱ ποταμοί, φυσικοὶ τινες ὄροι καὶ μεγεθῶν
καὶ σχημάτων τῆς χώρας ὄντες, ἐπιτηδεύματα πολλὴν παρέ-
χουσι πρὸς ὄλην τὴν νῦν ὑπόθεσιν. Ὁ δὲ Νεῖλος καὶ οἱ κατὰ
τὴν Ἰνδικὴν πλεονέκτημά τι ἔχουσι παρὰ τοὺς ἄλλους, διὰ τὸ
τὴν χώραν ἀόικητον εἶναι χωρὶς αὐτῶν, πλωτὴν ἅμα καὶ γεωρ- 697.
γήσιμον οὔσαν, καὶ μήτε ἐφοδεύεσθαι δυναμένην ἄλλως, μήτ'

697. οἰκείσθαι τὸ παράπαν. Τοὺς μὲν οὖν εἰς τὸν Ἰνδὸν καταφερομένους ἰσοροῦμεν τοὺς ἀξίους μνήμης, καὶ τὰς χώρας, δι᾽ ὧν ἢ φορὰ τῶν δ' ἄλλων ἐστὶν ἀγνοια πλείων, ἢ γνῶσις. Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μάλισα ταῦτα ἀνακαλύψας, κατ' ἀρχὰς μὲν, ἠνικά οἱ Δαρεῖον δολοφονήσαντες ὤρμησαν ἐπὶ τὴν τῆς Βακτριανῆς ἀπόσασιν, ἔγνω προὔργιατάτον δὴ διώκειν καὶ καταλύειν ἐκείνους. Ἦκε μὲν οὖν τῆς Ἰνδικῆς πλησίον δι' Ἀριανῶν· ἀφείδ' αὐτὴν ἐν δεξιᾷ, ὑπερέβη τὸν Παροπαμισόν εἰς τὰ προσάρακτια μέρη καὶ τὴν Βακτριανήν· κατασρεψάμενος δὲ τάκει πάντα, ὅσα ἦν ὑπὸ Πέρσαις, καὶ ἐτι πλείω, τότε ἦδη καὶ τῆς Ἰνδικῆς ὠρέχθη, λεγόντων μὲν περὶ αὐτῆς πολλῶν, οὐ σαφῶς δέ. Ἀνέσρεψε δ' οὖν ὑπερθεῖς τὰ αὐτὰ ὄρη κατ' ἄλλας ὁδοὺς ἐπιτομωτέρας, ἐν ἀρισερᾷ ἔχων τὴν Ἰνδικήν, εἰτ' ἐπέσρεψεν αὐθις ἐπ' αὐτὴν, καὶ τοὺς ὄρους τοὺς ἐσπερίους αὐτῆς, καὶ τὸν Κώφην ποταμὸν καὶ τὸν Χοάσπην, ὃς εἰς τὸν Κώφην ἐμβαλλει ποταμὸν *καὶ* κατὰ Πληγήριον πόλιν, ῥυεῖς παρὰ Γώρυδα ἄλλην πόλιν, καὶ διεξιὼν τὴν τε Βανδοθηνήν καὶ τὴν Γανδαρίτιν. Ἐπυθάνετο δὲ οἰκῆσιμον εἶναι μάλισα καὶ εὐκαρπον τὴν ὄρεινήν καὶ προσάρακτιον· τὴν δὲ νότιον τὴν μὲν ἀνυδρον, τὴν δὲ ποταμὸν μόκλυσον καὶ τελέως ἔκφυρον, θηρίοις τε μᾶλλον, ἢ ἀνθρώποις σύμμετρον. ὤρμησεν οὖν τὴν ἐπαινουμένην κατακτᾶσθαι πρότερον, ἅμα καὶ τοὺς ποταμοὺς εὐπερατοτέρους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον, οὓς ἀναγκαῖον ἦν διαδαίνειν, ἐπικαρσίους ὄντας καὶ τέμνοντας, ἦν ἐπήει γῆν. ἅμα δὲ καὶ ἤκουσεν, εἰς ἐν πλείους συνιόντας ῥεῖν, καὶ τοῦτ' αἰεὶ καὶ μᾶλλον συμβαῖνον, ὅσῳ πλείον εἰς τὸ πρόσθεν πρόσκειν, ὡς εἶναι δυσπερατοτέραν, καὶ ταῦτα ἐν πλοίων ἀπορίᾳ. Δεδιώξ οὖν τοῦτο, διέβη τὸν Κώφην, καὶ κατεσρέφετο τὴν ὄρεινήν, ὅση ἐτέτραπτο πρὸς ἔω.

§. 27.

Ἦν δὲ μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἰς ὃ Ὑδάσπης, εἰς ὃ 697. Ἀκεσίνης, καὶ ὁ Ὑάρωτις, ὕδατος δ' ὁ Ὑπάνιος. Περαιτέρω γὰρ προελθεῖν ἐκωλύθη, τοῦτο μὲν μαντεῖοις τισὶ προσέχων, τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς σρατιαῆς ἀπηγορευκυίας ἤδη πρὸς τοὺς πόνους ἀναγκασθεῖς· μάλις α' δ' ἐκ τῶν ὑδάτων ἔκαμνον συνεχῶς ὕμενοι. Ταῦτ' οὖν ἐγένετο γινώριμα ἡμῖν τῶν ἐωθινῶν τῆς Ἰνδικῆς μερῶν, ὅσα ἐντὸς τοῦ Ὑπάνιος, καὶ εἴ τινα προσιζόρησαν οἱ 698. μετ' ἐκεῖνον περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιος προελθόντες μέχρι τοῦ Γάγγου καὶ Παλιβοῦρων. Μετὰ μὲν οὖν τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός ρεῖ· τὰ δὲ μεταξὺ τούτοις τοῖν δυεῖν ποταμοῖν ἔχουσιν Ἀσσηνοὶ τε, καὶ Μασσιανοὶ, καὶ Νυσαῖοι, καὶ Ἀσπάσιοι· εἰς ὃ Ἄσσηκανοῦ, ὀπού Μάσσηγα πόλις, τὸ βασιλεῖον τῆς χώρας. Ἦδη δὲ πρὸς τῷ Ἰνδῷ πάλιν ἄλλη πόλις Πευκολαΐτις, πρὸς ἣ Ζεύγματος γεγονότος ἐπεραίωσε τὴν σρατιάν.

§. 28.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ὑδάσπου Τάξιλα ἔστι, πόλις μεγάλη καὶ εὐνομοτάτη, καὶ ἡ περικειμένη χώρα συγνή, καὶ σφόδρα εὐδαίμων, ἤδη συνάπτουσα καὶ τοῖς πεδίοις. Ἐδέξαντό τε δὴ φιλανθρώπως τὸν Ἀλέξανδρον οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν Ταξιλλης, ἔτυχόν τε πλειόνων, ἢ αὐτοὶ παρέσχον· ὥστε φθονεῖν τοὺς Μακεδόνας καὶ λέγειν, ὡς οὐκ εἶχεν, ὡς ἔοικεν, Ἀλέξανδρος, οὐς εὐεργετήσῃ, πρὶν ἢ διέβη τὸν Ἰνδόν. Φασὶ δὲ τινες εἶναι τὴν χώραν ταύτην Αἰγύπτου μείζονα. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ τοῦ Ἀδισάρου χώρα, παρ' ᾧ δύο δράκοντας ἀπήγγελλον οἱ παρ' αὐτοῦ πρέσβεις τρέφεσθαι, τὸν μὲν ὀγδοήκοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ὡς εἶρηκεν Ὀνησίκριτος· ὃν οὐκ Ἀλεξάνδρου μάλλον, ἢ τῶν

698. παραδόξων ἀρχικυβερνήτην προσείποι τις ἄν. Πάντες μὲν γὰρ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ θάυμασόν ἀντὶ τὰ ληθούσας ἀποδέχονται μᾶλλον· ὑπερβαλέσθαι δὲ δοκεῖ τοὺς τοσοῦτους ἐκεῖνος τῇ τερατολογίᾳ. Λέγει δ' οὖν τινα καὶ πιθανά, καὶ μνήμης ἄξια, ὥστε καὶ ἀπίσθοντα μὴ παρελθεῖν αὐτά. Περὶ δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσι θηρεύουσι, καὶ τρέφουσι ἐν σπηλαίοις.

§. 29

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ὑδάσπου καὶ τοῦ Ἀκείνου ἢ τε τοῦ Πῶρου ἐστὶ, πολλὴ καὶ ἀγαθὴ, σχεδὸν τι καὶ τριακοσίων πόλεων, καὶ ἡ πρὸς τοῖς Ἡμωδοῖς ὄρεσιν ὕλη, ἐξ ἧς Ἀλέξανδρος κατήγαγε τῷ Ὑδάσπῃ, κόψας ἐλάτην τε πολλὴν καὶ πεύκην καὶ κέδρον, καὶ ἄλλα παντοῖα σελέχη ναυπηγήσιμα, ἐξ ὧν σόλον κατεσκευάσατο ἐπὶ τῷ Ὑδάσπῃ πρὸς ταῖς ἐκτισμέναις ὑπ' αὐτοῦ πόλεσιν ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ, ὅπου τὸν Πῶρον ἐνίκα διαβάς· ὧν τὴν μὲν Βουκεφαλίαν ὠνόμασεν, ἀπὸ τοῦ πεσόντος ἵππου κατὰ τὴν μάχην τὴν πρὸς τὸν Πῶρον· ἐκαλεῖτο δὲ Βουκεφαλᾶς ἀπὸ τοῦ πλατύς τοῦ μετώπου· πολεμιστῆς δ' ἦν ἀγαθός, καὶ αἰεὶ τούτῳ ἐκέχρητο.

699. κατὰ τοὺς ἀγῶνας· τὴν δὲ Νίκαιαν ἀπὸ τῆς νίκης ἐκαλεσεν. Ἐν δὲ τῇ λεχθείσῃ ὕλῃ, καὶ τὸ τῶν κερκοπιθήκων διηγῶνται πλήθος ὑπερβάλλον καὶ τὸ μέγεθος ὁμοίως· ὥστε τοὺς Μακεδόνας ποτὲ, ἰδόντας ἐν τισιν ἀερολοφίαις ψιλαῖς ἐσώτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς (καὶ γὰρ ἀνθρωπονούσατόν ἐστι τὸ ζῶον, οὐχ ἦττον τῶν ἐλεφάντων), στρατοπέδου λαβεῖν φαντασίαν, καὶ ὀρμηθῆναι μὲν ἐπ' αὐτούς, ὡς πολεμίους· μαζόντας δὲ παρὰ Ταξίλου, συνόντος τότε τῷ βασιλεῖ, τὴν ἀλήθειαν, παύσασθαι. Ἡ δὲ θήρα τοῦ ζώου διττὴ· μμητικὸν δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναφευκτικόν· οἱ οὖν θηρεύοντες, ἐπὰν ἴδωσιν ἐπὶ δένδρων ἰδρυμένον, ἐν ὄψει θέντες τρυβλίον ὕδωρ ἔχον, τοὺς

ἑαυτῶν ὀφθαλμοὺς ἐναλείφουσιν ἐξ αὐτοῦ· εἶτ', ἀντὶ τοῦ ὕδατος 699.
 ἰζοῦ τρυβλίον θέντες, ἀπίασιν καὶ λοχῶσιν πόρρωθεν· ἐπὶ δὲ
 καταπηθῆσαν τὸ θηρίον ἐγχρίσθαι τοῦ ἰζοῦ, καταμύσαντος δ'
 ἐπαλειφθῆ τὰ βλέφαρα, ἐπιόντες ζωγοῦσιν. Εἰς μὲν οὖν τρόπος
 οὗτος. Ἄλλος δέ· ὑποδυσάμενοι θυλάκους, ὡς ἀναξυρίδας,
 ἀπίασιν, ἄλλους καταλιπόντες δασεῖς, τὰ ἐντὸς κεχρισμένους
 ἰζῶ· ἐνδύντας δὲ εἰς αὐτοὺς ῥαδίως αἰροῦσι.

§. 30.

Καὶ τὴν Κάθαιαν δὲ τινες [καὶ] τὴν Σωπείθους, τῶν νομαρχῶν
 τινος κατὰ τήνδε τὴν μεσοποταμίαν τιθέασιν· ἄλλοι δὲ καὶ τοῦ
 Ἀκεσίου πέραν καὶ τοῦ Ἰαρώτιδος, ὁμορὰν τῆ τοῦ Πύρου,
 τοῦ ἐτέρου, ὅς ἦν ἀνεψιὸς τοῦ ὑπ' Ἀλεξάνδρου ἀλόγτος· κα-
 λουσι δὲ Γανδαρίδα τὴν ὑπὸ τούτῳ χώραν. Ἐν δὲ τῇ Καθαίᾳ
 καινότερον ἰσορεῖται τὸ περὶ τοῦ κάλλους, ὅτι τιμᾶται διαφε-
 ρήτως, ὡς ἵππων καὶ κυνῶν· βασιλέα τε γὰρ τὸν κάλλιστον
 αἰρεῖσθαι φησὶν Ὀνησίκριτος· γενόμενόν τε παιδίον μετὰ δῖμνον
 κρίνεσθαι δημοσίᾳ, πότερον ἔχει τὴν ἐνομον μορφήν καὶ τοῦ
 ζῆν ἀξίαν, ἢ οὐ· κριθέντα δ' ὑπὸ τοῦ ἀποδειχθέντος ἀρχοντος
 ζῆν, ἢ θανατοῦσθαι· βιάπτεσθαι τε πολλοῖς εὐανθεστάτοις
 χρώμασι τοὺς πώγωνας αὐτοῦ ταύτου χάριν, καλλωπιζομέ-
 νους· τοῦτο δὲ καὶ ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελῶς συχνούς τῶν Ἰνδῶν
 (καὶ γὰρ δὴ φέρειν τὴν χώραν χροῶς θουμασᾶς) καὶ θριξί, καὶ
 ἐσθῆσι· τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ ἄλλα μὲν εὐτελεῖς εἶναι, φιλο-
 κόσμους δέ. Ἴδιον δὲ τῶν Καθαίων καὶ τοῦτο ἰσορεῖται, τὸ
 αἰρεῖσθαι νυμφίον καὶ νύμφην ἀλλήλους· καὶ τὸ συγκατα-
 καίεσθαι τεθνεῶσι τοῖς ἀνδράσι τὰς γυναῖκας κατὰ τοιαύτην
 αἰτίαν, ὅτι, ἐρῶσαι ποτε τῶν νέων, ἀφισαῖντο τῶν ἀνδρῶν,
 ἢ φαρμακεύουσιν αὐτούς· νόμον οὖν θέσθαι τοῦτον, ὡς παυ- 700.
 σομένης τῆς φαρμακείας. Οὐ πιθανῶς μὲν οὖν ὁ νόμος, οὐδ' ἢ

700. αἰτία λέγεται. Φασὶ δ' ἐν τῇ Σωπείδους χώρα ὄρυκτῶν ἀλῶν ὄρος εἶναι, ἀρκεῖν δυνάμενον ὅλη τῇ Ἰνδικῇ· καὶ χρυσεῖα δὲ καὶ ἀργυρεῖα οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν ἄλλοις ὄρεσιν ἰσορεῖται καλά, ὡς ἐδήλωσε Γόργος ὁ μεταλλευτής. Οἱ δ' Ἰνδοὶ μεταλλείας καὶ χωνείας ἀπειρώς ἔχοντες, οὐδ', ὡν εὐποροῦσιν, ἴσασιν, ἀλλ' ἐπλούστερον μεταχειρίζονται τὸ πρᾶγμα.

§. 31.

Ἐν δὲ τῇ Σωπείδους καὶ τὰς τῶν κυνῶν ἀρετάς δηγοῦνται Σαυμασάς· λαθεῖν γοῦν τὸν Ἀλέξανδρον παρὰ τοῦ Σωπείδους κύνας πεντήκοντα καὶ ἑκατόν· διαπείρας δὲ χάριν λέοντι προσσφέντα δύο, κρατουμένων αὐτῶν, δύο ἄλλους ἐπαφεῖναι· τότε δ' ἤδη καθεστῶτων εἰς ἀντίπαλα, τὸν μὲν Σωπείδῃ κελεῦσαι τῶν κυνῶν ἓνα ἀποσπᾶν τοῦ σκέλους τινὰ λαβόμενον, εἴαν δὲ μὴ ὑπακούῃ, ἀποτεμεῖν· τὸν Ἀλέξανδρον δὲ κατ' ἀρχάς μὲν οὐ συγχωρεῖν ἀποτεμεῖν, φειδόμενον τοῦ κυνός· εἰπόντος δ', ὅτι τέτταρας ἀντιδώσω σοι, συγχωρῆσαι, καὶ τὸν κύνα περιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδείᾳ τομῇ, πρὶν ἀνεῖναι τὸ δῆγμα.

§. 32.

Ἡ μὲν οὖν μέχρι τοῦ Ἰθάσπου ὁδὸς τὸ πλεόν ἦν ἐπὶ μεσημβρίαν· ἢ δ' ἐνθένδε πρὸς ἔω μᾶλλον μέχρι τοῦ Ἰπάνιος· ἅπαντα δὲ τῆς ὑπωρείας μᾶλλον, ἢ τῶν πεδίων ἐχομένη. Ὁ δ' οὖν Ἀλέξανδρος ἀπὸ τοῦ Ἰπάνιος ἀνασρέψας ἐπὶ τὸν Ἰθάσπην καὶ τὸ ναύσαθμον, συνεκρέτει τὸν σόλον· εἴτ' ἐπλεῖ τῷ Ἰθάσπῃ. Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβαλλουσιν εἰς ἓνα τὸν Ἰνδόν, ὕδατος δ' ὁ Ἰπάνιος· πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντάς φασιν συρρέειν τοὺς γε ἀξιολόγους· πληρωθεῖς δ' ἐκ πάντων (ὡς καὶ

ἑφ' ἑκατὸν σαδίους, ὡς οἱ μὴ μετριάζοντες φασιν, εὐρύνεσθαι 700. κατὰ τινὰς τόπους· ὡς δ' οἱ μετριώτεροι, πεντήκοντα τὸ πλεῖ-
σον, ἐλάχισον δὲ ἑπτὰ· καὶ πολλὰ ἔθνη καὶ πόλεις εἶναι πέριξ),
ἔπειτα δυοὶ σόμασιν εἰς τὴν ναῖαν ἐκδίδωσι θαλάτταν, καὶ
τὴν Πατταληνὴν προσαγορευομένην ποιεῖ νῆσον. Ταύτην δ' ἔσχε
τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρος, ἀφείς τὰ πρὸς ἑω μέρη, πρῶτον μὲν
διὰ τὸ καλυθῆναι διαβῆναι τὸν Ἰπακιν· ἔπειτα καὶ ψευδῆ κατα-
μασῶν τῇ πείρᾳ τὸν προκατέχοντα λόγον, ὡς ἔκπυρα εἶη καὶ
θηρίοις μᾶλλον οἰκίσματα τὰ ἐν τοῖς πεδίοις, ἢ ἀνθρωπιῶ γένει·
διόπερ ὤρμησεν ἐπὶ ταῦτα, ἀφείς ἐκεῖνα, ὡς καὶ ἐγνώσθη
ταῦτα ἀντ' ἐκείνων, ἐπὶ πλέον.

§. 33.

Ἡ μὲν οὖν μεταξὺ τοῦ Ἰπάνιος καὶ τοῦ Ἰθάσπου λέγεται
ἑνέα ἔχειν ἔθνη· πόλεις δὲ εἰς πεντακισχιλίας, οὐκ ἐλάττωσ 701.
Κῶ τῆς Μεροπίδος· ἀρκεῖ δὲ πρὸς ὑπερβολὴν εἰρησθαι τὸ πλῆ-
θος· ἡ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἰνδαῦ καὶ τοῦ Ἰθάσπου, εἴρηται σχεδὸν
τι ὑφ' ὧν οἰκᾶται τῶν ἀξίων μνήμης. Κάτω δ' ἔξῃς εἰσὶν οἱ τε
Σίβαι λεγόμενοι, περὶ ὧν καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, καὶ
Μαλλοὶ, καὶ Ὀξυδράκαι, μεγάλα ἔθνη· Μαλλοὶ μὲν, παρ' οἷς
ἀποθανεῖν ἐκινδύνευσεν Ἀλέξανδρος, τρωθεὶς ἐν ἀλώφει πο-
λέωνος τινός· Ὀξυδράκαι δὲ, οὗς τοῦ Διοκύσου συγγενεὶς ἔφαμεν
μεμυθεῦσθαι. Πρὸς αὐτῇ δ' ἦδη τῇ Πατταληνῇ τὴν τε τοῦ
Μαυσιανοῦ λέγουσι, καὶ τὴν Σάβου, τὰ Σινδογάλια, καὶ ἔτι
τὴν Παρτικανοῦ, καὶ ἄλλων, ὧν ἐκράτησεν ἀπάντων Ἀλέξαν-
δρος, τὴν τοῦ Ἰνδαῦ παροικούντων ποταμίαν, ὑσάτης δὲ τῆς
Πατταληνῆς, ἣν ὁ Ἰνδὸς ποιεῖ, σχισθεὶς εἰς δύο προχοάς.
Ἄρισόβαυλος μὲν οὖν εἰς χιλίους σαδίους διέχειν ἀλλήλων φησὶν
αὐτάς· Νέαρχος δ' ὀκτακροῖους προσέειπεν· Ὀνησίκριτος δὲ
τὴν πλευράν ἐκάστην τῆς ἀπρλαμβανομένης νήσου, τριγώνου τὸ

701. σχῆμα, δισχίλιων· τοῦ δὲ ποταμοῦ τὸ πλάτος, καὶ ὁ σχίζεται εἰς τὰ ζῶματα, ὅσον διακοσίων καλεῖ δὲ τὴν νῆσον Δέλτα, καὶ φησὶν ἴσῃ εἶναι τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα, οὐκ ἀληθές τοῦτο λέγων. Τὸ γὰρ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα χιλίων καὶ τριακοσίων σαδίων ἔχειν λέγεται τὴν βάσιν, τὰς δὲ πλευράς ἑκατέραν ἐλάττω τῆς βάσεως. Ἐν δὲ τῇ Πατταλνῆ πόλιν ἐστὶν ἀξιόλογος τὰ Πατταλα, ἀφ' ἧς καὶ ἡ νῆσος καλεῖται.

§. 34.

Φησὶ δ' Ὀνησίκριτος, τὴν πλείστην παραλίαν τὴν ταύτη πολὺ τὸ τεναγῶδες ἔχειν, καὶ μάλιστα κατὰ τὰ ζῶματα τῶν ποταμῶν, διὰ τε τὴν χοῦν, καὶ τὰς πλημμυρίδας, καὶ τὸ μὴ πνεῖν ἀπογαίους, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πελαγίων ἀνέμων κατέχεσθαι τοὺς τόπους τὸ πλεόν. Λέγει δὲ καὶ περὶ τῆς Μουσικανοῦ χώρας ἐπὶ πλεόν ἐγκωμιάζων αὐτὴν, ὧν τινα καὶ ἄλλοις Ἰνδοῖς κοινὰ ἰσόρηται, ὡς τὸ μακρόβιον, ὥστε καὶ τριάκοντα ἔτη τοῖς ἑκατὸν προσλαμβάνειν (καὶ γὰρ τοὺς Σήρας ἔτι τούτων μακροβιωτέρους τινές φασι), καὶ τὸ λιτόβιον καὶ τὸ ὑγιεινόν, καὶ περ τῆς χώρας ἀφθονίαν ἀπάντων ἐχούσης. Ἴδιον δὲ τὸ συσσίτια τινα Λακωνικά αὐτοῖς εἶναι δημοσία σιτουμένων, ὅσα δ' ἐκ Σήρας ἐχόντων· καὶ τὸ χρυσῶ μὴ χρῆσθαι, μηδ' ἀργύρῳ, μεταλλῶν ὄντων· καὶ τὸ ἀντὶ δούλων τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῆσθαι νέοις, ὡς Κρήτες μὲν τοῖς Ἀφαμιώταις, Λάκωνες δὲ τοῖς Εἰλωσι· μὴ ἀκριβοῦν δὲ τὰς ἐπισήμας πλὴν ἰατρικῆς· ἐπὶ τιῶν γὰρ κακουργίαν εἶναι τὴν ἐπὶ πλεόν ἄσκησιν, οἷον ἐπὶ τῶν

702. πολεμικῶν, καὶ τῶν ὁμοίων· δίκην δὲ μὴ εἶναι, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· οὐκ ἐπ' αὐτῷ γὰρ τὸ μὴ παθεῖν ταῦτα· τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐπ' αὐτῷ ἐκάσῳ ὥστε ἀνέχεσθαι δεῖ, ἐάν τις παραβῇ τὴν πίσιν· ἀλλὰ καὶ προσέχειν, ὅτω πισευτέαν, καὶ μὴ

δικῶν πληροῦν τὴν πόλιν. Ταῦτα μὲν οἱ μετ' Ἀλεξάνδρου γρα- 702.
τεύσαντες λέγουσιν.

§. 35.

Ἐκδέδοται δέ τις καὶ Κρατεροῦ πρὸς τὴν μητέρα Ἀριστοπά-
τραν ἐπιστολή, πολλά τε ἄλλα παράδοξα φράζουσα, καὶ οὐχ
ὁμολογοῦσα οὐδενί, καὶ δὴ καὶ τὸ μέχρι τοῦ Γάγγου προελθεῖν
τὸν Ἀλέξανδρον· αὐτὸς τέ φησιν ἰδεῖν τὸν ποταμὸν, καὶ κήτη
τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ μεγέθους, καὶ πλάτους, καὶ βάρους πόρρω
πίσεως μάλλον; ἢ ἐγγύς. Ὅτι μὲν γὰρ μέγιστος τῶν μνημο-
νευομένων κατὰ τὰς τρεῖς ἡπείρους, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Ἰνδός,
τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ Νεῖλος, ἰκανῶς συμφω-
νεῖται· τὰ καθ' ἕκαστα δ' ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτοῦ λέγουσιν, οἱ
μὲν τριάκοντα σαδίων τοῦλάχισον πλάτος· οἱ δὲ *καὶ* τριῶν·
Μεγασθένης δὲ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι,
βάθος δὲ εἴκοσι ὀργυιῶν τοῦλάχισον.

§. 36.

Ἐπί δὲ τῇ συμβολῇ τούτου τε καὶ τοῦ ἄλλου ποταμοῦ τὰ
Παλίβοθρα ἰδρῦσθαι, σαδίων ὀγδοήκοντα τὸ μήκος, πλάτος
δὲ πεντεκαίδεκα, ἐν παραλληλογράμμῳ σχήματι, ξύλινον πε-
ρίβολον ἔχουσαν κατατετρημένον, ὥστε διὰ τῶν ὀπῶν τοξέειν·
προκεῖσθαι δὲ καὶ τάφρον φυλακῆς τε χάριν καὶ ὑποδοχῆς τῶν
ἐκ τῆς πόλεως ἀπορροῶν. Τὸ δ' ἔθνος, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὕτη,
καλεῖσθαι Πρασίους, διαφορώτατον τῶν πάντων· τὸν δὲ βασι-
λεύοντα ἐπώνυμον δεῖ τῆς πόλεως εἶναι Παλίβοθρον καλούμε-
νον πρὸς τῷ ἰδίῳ τῷ ἐκ γενετῆς ὀνόματι, καθάπερ τὸν Σαν-
δρόκοττον, πρὸς ὃν ἦκεν ὁ Μεγασθένης πεμφθεῖς. Τοιοῦτον
δὲ καὶ τὸ παρὰ τοῖς Παρθυαίοις Ἀρσάκαι γὰρ καλοῦνται πάν-
τες· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Ὀρώδης, ὁ δὲ Φραάτης, ὁ δ' ἄλλο τι.

§. 37.

702. Ἀρίστη δ' ὁμολογεῖται πᾶσα ἡ τοῦ Ἰπᾶνιος πέραν· οὐκ ἀκριβοῦται δὲ, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγνοίαν καὶ τὸν ἔκτοπισμὸν λέγεται πάντ' ἐπὶ τὸ μείζον, ἢ τὸ τερατωδέστερον· οἷα τὰ τῶν χρυσορύχων μυρμηκῶν, καὶ ἄλλων θηρίων τε καὶ ἀνθρώπων ἰδιομόρφων, καὶ δυνάμει τισιν ἐξηλλαγμένων· ὡς τοὺς Σήρας μακροβίουσ φασί, πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν παρατείνοντας. Λέγουσι δὲ καὶ ἀριστοκρατικὴν τινα σύνταξιν πολιτείας αὐτόθι ἐκ πεντακισχιλίων βουλευτῶν συνεσῶσαν, ὧν ἕκαστον παρέχεσθαι τῷ
703. κοινῷ ἐλέφαντα. Καὶ τίγρεις δ' ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δὲ τι καὶ διπλασίους λεόντων· δυνατοὺς δὲ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινα, ἀγόμενον ὑπὸ τεττάρων, τῷ ὀπισθίῳ σκέλει δραξάμενον ἡμίονου, βιάσασθαι καὶ ἐλκῦσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων κυνῶν, λευκοὺς, πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν· παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν· τὰς δὲ κέρκους μείζους θυεῖν πήχεων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοήθεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ κλοπὰς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιθανόχρους, γλυκυτέρους σύκων, ἢ μέλιτος. Ἄλλαχού δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους, ὡσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι, σαλαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασπίνοντας τὸν χρωῶτα τοῦ μὴ φυλαξαμένου. Καὶ σκορπίους εἶναι πτηνοὺς, ὑπερβάλλοντας μεγέθει. Φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον. Εἶναι δὲ καὶ κύνας ἀλμύμους, οὐ πρότερον μεδιέντας τὸ δηχθῆν, πρὶν εἰς τοὺς ῥώθωνας ὕδωρ καταχυθῆναι· ἐνίοις δ' ὑπὸ προθυμίας ἐν τῷ δήγματι διασρέφουσιν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τοῖς δὲ καὶ ἐκπίπτειν κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνός, καὶ ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ ῥύγχους, πρότερον ἢ ἀφεθῆναι.

§. 38.

Ἐν δὲ τῇ ὄρεινῃ Σιλίαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ 703.
 Δημόκριτον μὲν οὖν [οὐκ] ἀπίσειν, ἅτε πολλὴν τῆς Ἀσίας
 πεπλανημένον Ἀριστοτέλης δὲ ἀπίσει· καίπερ καὶ ἀέρων ὄντων
 λεπτῶν, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν· ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων
 ἀτμῶν ἐπισπαστικοὶ τινὲς εἰσι πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ οἶον ῥοφητικοὶ
 τοῦ ὑπερπετοῦς, ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου, καὶ ἡ σιδηρίτις
 τοῦ σιδήρου· τάχα δὲ καὶ καθ' ὕδατος τοιαῦταί τινες εἶεν ἀν-
 δυνάμεις. Ταῦτα μὲν οὖν φυσιολογίας ἔχεταιί τινος, καὶ τῆς
 περὶ τῶν ὄχουμένων πραγματείας· ὥστε ἐν ἐκείνοις ἐπισκεπτέον.
 Νυνὶ δ' ἔτι καὶ ταῦτα προσληπτέον, καὶ ὅσα ἄλλα τῆς γεωγρα-
 φίας ἐγγυτέρω.

§. 39.

Φησὶ δὲ τὸ τῶν Ἰνδῶν πληθὸς εἰς ἑπτὰ μέρη διηρῆσθαι, καὶ
 πρώτους μὲν τοὺς φιλοσόφους εἶναι κατὰ τιμὴν, ἐλαχίστους δὲ
 κατ' ἀριθμόν· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς ἰδίᾳ μὲν ἑκάστῳ τοὺς θύοντας, ἢ
 τοὺς ἐναγίζοντας· κοινῇ δὲ τοὺς βασιλέας κατὰ τὴν μεγάλην λεγο-
 μένην σύνοδον, καθ' ἣν τοῦ νέου ἔτους ἅπαντες οἱ φιλόσοφοι τῷ
 βασιλεῖ συνελθόντες ἐπὶ θύρας, ὃ τι ἀν ἑκάστος αὐτῶν συντάξῃ
 τῶν χρησίμων, ἢ τηρήσῃ πρὸς εὐετηρίαν καρπῶν τε καὶ ζώων, καὶ
 περὶ πολιτείας, προφέρει τοῦτο εἰς τὸ μέσον· ὃς δ' ἀν τρεῖς
 ἐψευσμένος ἄλῳ, νόμος ἐςὶ σιγαῖν διὰ βίου· τὸν δὲ κατέρθῳ-
 σακτα ἄφορον καὶ ἀτελῆ κρίνουσι. 704.

§. 40.

Δεύτερον δὲ μέρος εἶναι τὸ τῶν γεωργῶν, οἱ πλεῖστοί τε
 εἰσι καὶ ἐπιεικέστατοι, ἀσρατεία καὶ ἀδεία τοῦ ἐργάζεσθαι,
 πόλει μὴ προσιόντες, μηδ' ἄλλη χρεία, μηδ' ὀχλήσει κοινῇ·

*...

704. πολλάκις γοῦν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ, τοῖς μὲν παρα-
 τετάχθαι συμβαίνει καὶ διακινδυνεύειν πρὸς τοὺς πολεμίους· οἱ
 δ' ἀρούσι καὶ σκάπτουσιν ἀκινδύνως, προμάχους ἔχοντες
 ἐκείνους. Ἔσι δ' ἡ χώρα βασιλικὴ πᾶσα· μισθοῦ δ' αὐτὴν ἐπὶ
 τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν.

§. 41.

Τρίτον τὸ τῶν ποιμένων καὶ θηρευτῶν, οἷς μόνοις ἔξῃσι
 θηρεύειν, καὶ θρεμματοτροφεῖν, ὠνιά τε παρέχειν καὶ μισθοῦ
 ζεύγη· ἀντὶ δὲ τοῦ τὴν γῆν ἐλευθεροῦν θηρίων καὶ τῶν σπερ-
 μηλόγων ὀρνέων μετροῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως σίτου, πλάνητα
 καὶ σκηνίτην νεμόμενοι βίον. Ἴππου δὲ καὶ ἐλέφанта τρέφειν
 οὐκ ἔξῃσιν ἰδιώτῃ· βασιλικὸν δ' ἐκάτερον νεύομιζαι τὸ κτῆμα,
 καὶ εἰσὶν αὐτῶν ἐπιμεληταί.

§. 42.

Θήρα δὲ τῶν θηρίων τούτων τοιάδε. Χωρίον ψιλόν, ὅσον
 τεττάρων ἢ πέντε σαδίων, τάφρω περιχαράξαντες βαθεῖα,
 γεφυροῦσι τὴν εἴσοδον ξενωτάτῃ γεφύρᾳ· εἴτ' εἰσαφιάσι θηλείας
 τὰς ἡμερωτάτας τρεῖς, ἢ τέτταρας· αὐτοὶ δ' ἐν καλυθίοις κρυ-
 πτοῖς ὑποκάθηνται λοχῶντες· ἡμέρας μὲν οὖν οὐ προσίασιν οἱ
 ἄγριοι· νύκτωρ δ' ἐφ' ἕνα ποιοῦνται τὴν εἴσοδον· εἰσιόντων δὲ,
 κλείουσι τὴν εἴσοδον λάθρα· εἶτα τῶν ἡμέρων ἀθλητῶν τοὺς
 ἀλκιμωτάτους εἰσάγοντες, διαμάχονται πρὸς αὐτοὺς, ἅμα καὶ
 λιμῶ καταπονοῦντες· ἤδη δὲ καμνόντων, οἱ εὐθαρσέστατοι τῶν
 ἡνιόχων λάθρα καταβαίνοντες, ὑποδύνουσιν ἕκαστος τῇ γαστρὶ
 τοῦ οἰκείου ὀχήματος· ὀρμώμενος δ' ἐνθένδε, ὑποδύνει τῷ
 ἀγρίῳ, καὶ σύμποδα δεσμεῖ· γενομένου δὲ τούτου, κελεύουσι
 τοῖς τιθασσοῖς τύπτειν τοὺς συμποδισθέντας, ἕως ἂν πέσωσιν
 εἰς τὴν γῆν· πεσοντων δ' ὠμοδοίνοις ἱμάσι προσλαμβάνονται

τοὺς αὐχένας αὐτῶν πρὸς τοὺς τῶν τιθασσῶν ἵνα δὲ μὴ σει- 704.
όμενοι τοὺς ἀναβαίνειν ἐπ' αὐτοὺς ἐπιχειροῦντας ἀποσειοῦντο,
τοῖς τραχήλοις αὐτῶν ἐμβαλλονται κύκλω τομάς, καὶ κατ'
αὐτάς τοὺς ἱμάντας περιτιθέασιν, ὥσθ' ὑπ' ἀλγηδόνων εἴκειν
τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἡσυχάζειν. Τῶν δ' ἀλότων ἀπολέξαντες τοὺς
πρεσβυτέρους, ἢ νεωτέρους τῆς χρείας, τοὺς λοιποὺς ἀπά-
γουσιν εἰς τοὺς σταθμούς· δῆσαντες δὲ τοὺς μὲν πόδας πρὸς
ἀλλήλους, τοὺς δὲ αὐχένας πρὸς κίονα εὖ πεπηγότα, δαμά-
ζουσι λιμῶ· ἔπειτα χλόη καλάμου καὶ πόας ἀναλαμβάνουσι· 705.
μετὰ δὲ ταῦτα πειθαρχεῖν διδάσκουσι, τοὺς μὲν διὰ λόγου,
τοὺς δὲ μελισμῶ τι καὶ τυμπανισμῶ κηλοῦντες· σπάνιοι δ' οἱ
δυστιθάσσευτοι. Φύσει γὰρ διακίεονται πρῶτως καὶ ἡμέρως, ὥς'
ἐγγὺς εἶναι λογαῶ ζῶω· τινὲς γὰρ καὶ ἐξαίμους τοὺς ἡνιόχους ἐν
τοῖς ἀγῶσι πεσόντας ἀνελόμενοι σώζουσιν ἐκ τῆς μάχης· τοὺς δὲ
καὶ ὑποδύντας μεταξὺ τῶν προσθίων ποδῶν ὑπερμαχόμενοι
διέσωσαν· τῶν δὲ χορτοφόρων καὶ διδασκαλῶν εἴ τινα παρὰ
θυμὸν ἀπέκτειναν, οὕτως ἐπιποθοῦσιν, ὥσθ' ὑπ' ἀνίας ἀπ-
έχεσθαι τροφῆς· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀποκαρτερεῖν.

§. 43.

Βιβάζονται δὲ καὶ τίκτουσιν, ὡς ἵπποι, τοῦ ἔαρος μαλιζῶ·
καιρὸς δ' ἐστὶ τῷ μὲν ἄρρενι, ἐπειδὴν οἷσρα κατέχηται καὶ
ἀγριαίνῃ· τότε δὴ καὶ λίπους τι διὰ τῆς ἀναπνοῆς ἀνίσσιν, ἣν
ἔχει παρὰ τοὺς κροτάφους· ταῖς δὲ θηλείαις, ὅταν ὁ αὐτὸς οὐ-
τος πόρος ἀνεωγῶς τυγχάνῃ. Κύουσι δὲ τοὺς μὲν πλείους
ὀκτωκαίδεκα μῆνας, ἐλαχίστους δ' ἑκκαίδεκα· τρέφει δ' ἡ μήτηρ
ἕξ ἔτη· ζῶσι δ', ὅσον μακροβιώτατοι ἄνθρωποι, οἱ πολλοί· τινὲς
δὲ καὶ ἐπὶ διακόσια διατείνουσιν ἔτη. Πολύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι.
Ἄκος δὲ πρὸς ὀφθαλμίαν μὲν βόειον γάλα προσκλυζόμενον·
τοῖς πλείοις δὲ τῶν νοσημάτων ὁ μέλας οἶνος πινόμενος. Τραύ-

705. μασί δὲ ποτὸν μὲν βούτυρον ἐξάγει γὰρ τὰ σιδήρια· τὰ δ' ἔλκη σαρκῆν ὑεΐαις κυριώσιν. Ὀνησίκριτος δὲ καὶ ἕως τριακοσίων ἐτῶν ζῆν φησι· σπάνιον δὲ καὶ ἕως πεντακοσίων· κρατίστους δ' εἶναι περὶ τὰ διακόσια ἔτη· κυττωσθαι δὲ δεκαετίαν. Μείζους δὲ τῶν Λιδυκῶν καὶ ἑρρωμενεζέρους ἐκείνός τε εἶρηκε, καὶ ἄλλοι· ταῖς οὖν προβοσκίαις ἐπάλλξει καθαίρειν καὶ δένδρα ἀνασπᾶν πρόβριζα, διακνισαμένους εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Νέαρχος δὲ καὶ ποδάγρας ἐν ταῖς θήραις τίθεσθαι κατὰ τινὰς σωνδρόμους φησί· συνελαύνεσθαι δ' ὑπὸ τῶν τιθαστῶν τοὺς ἀγρίους εἰς ταύτας, κρειττόνων ὄντων, καὶ ἡνιοχουμένων. Οὕτως δ' εὐτιθασσεύτους εἶναι, ὥστε καὶ λιθάζειν ἐπὶ σκοπὸν μανθάνειν, καὶ ὄπλοις χρῆσθαι, νεῖν τε κάλλιξαι· μέγιστόν τε νομίζεσθαι κτήμα ἐλεφάντων ἄρμα· ἄγεσθαι δ' ὑπὸ ζυγὸν ἀχάλινους· γυναικᾶ δ' εὐθοκμεῖν, εἰ λάβοι παρά ἐραςοῦ δῶρον ἐλέφαντα. Οὗτος ὁ λόγος οὐχ ὁμολογεῖ τῷ φήσαντι μόνον βασιλέων κτήμα εἶναι ἵππον καὶ ἐλέφαντα.

§. 44.

Τῶν δὲ μυρμῆκων τῶν χρυσωρύχων δέρματα ἰδεῖν φησὶν οὗτος παρδαλαῖς ὅμοια. Μεγασθένης δὲ περὶ τῶν μυρμῆκων
706. οὕτω φησὶν, ὅτι ἐν Δέρδαις, ἔθνη μεγάλα τῶν προσεφώνων καὶ ὀρεινῶν Ἰνδῶν, ὀροπέδιον εἶη τρισχιλίων πῶς τὸν κύκλον σαδίων ὑποκειμένων δὲ τούτῳ χρυσωρυχείων, οἱ μεταλλεύοντες εἰεν μύρμηκες, θηρίων ἀλωπέκων οὐκ ἐλάττους, τάχος ὑπερφυῖς ἔχοντες, καὶ ζῶντες ἀπὸ θήρας. Ὀρύττουσι δὲ χειμῶνι τὴν γῆν· σωρεύουσί τε πρὸς τοῖς σομίσις, καθάπερ οἱ ἀσπάλλακες· ψῆγμα δ' ἐστὶ χρυσοῦ μικρᾶς ἐφήσεως δεόμενον. Τοῦθ' ὑποζυγίσι μετίασιν οἱ πλησιόχωροι λάθρα· φανερώς γὰρ διαμάχονται, καὶ διώκουσι φεύγοντας· καταλαβόντες δὲ διαχρῶνται καὶ αὐτούς, καὶ τὰ ὑποζύγια. Πρὸς δὲ τὸ λαθεῖν, κρέα θήρεια

προτιθέασι κατά μέρος· περισιπόμενων δ', ἀναιρούνται τὸ ψή- 706.
γμα, καὶ τοῦ τυχόντος τοῖς ἐμπόροις ἀργὸν διακίθενται, χω-
νεύειν οὐκ εἰδότες.

§. 45.

Ἐπεὶ δ' ἐν τῷ περὶ τῶν θηρευτῶν λόγῳ καὶ περὶ τῶν θηρίων
ἐμνήσθημεν, ὧν τε Μεγασθένης εἶπε καὶ ἄλλοι, προσθετέον
καὶ ταῦτα. Ὁ μὲν γὰρ Νέαρχος τὸ τῶν ἔρπετων θουμάζει
πλήθος καὶ τὴν κακίαν· ἀναφεύγειν γὰρ ἐκ τῶν πεδίων εἰς τὰς
κατοικίας, τὰς διαλανθανούσας ἐν ταῖς ἐπικλύσεσι, καὶ πληροῦν
τοὺς οἴκους· διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὑψηλὰς ποιῆσθαι τὰς κλίνας,
ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐξοικίζεσθαι πλεονασάντων· εἰ δὲ μὴ τὸ πολὺ
τοῦ πληθους ὑπὸ τῶν ὑδάτων διεφθείρετο, κἂν ἐρημωθῆναι
τὴν χώραν. Καὶ τὴν μικρότητα δ' αὐτῶν εἶναι χαλεπὴν, καὶ
τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους· τὴν μὲν, διὰ τὸ δυσφύλακτον·
τὴν δὲ, δι' ἰσχὺν, ὅπου καὶ ἐκκαϊδεκαπήχεις ἐχίδνας ὀραῖσθαι·
ἐπωθῶδες δὲ περιφοιτᾶν ἰᾶσθαι πεπιςευμένους, καὶ εἶναι σχε-
δὸν τι μόνην ταύτην ἰατρικὴν· μὴδὲ γὰρ νόσους εἶναι πολλὰς
διὰ τὴν λιτότητα τῆς διαίτης καὶ τὴν αἰουίαν· εἰ δὲ γένοιτο,
ἰᾶσθαι τοὺς σοφιστάς. Ἄριστόβουλος δὲ τῶν θρυλλομένων μεγα-
θῶν οὐδὲν ἰδεῖν φησιν· ἐχίδνας δὲ μόνου ἐννέα πηχῶν καὶ σπι-
θαμῆς. Καὶ ἡμεῖς δ' ἐν Αἰγύπτῳ κομισθεῖσαν ἐκεῖθεν τηλικαύτην
πως ἴδομεν. Ἐχει δὲ πολλοὺς φησι πολὺ ἐλάττους καὶ ἀσπί-
δας, σκορπίους δὲ μεγάλους. Οὐδὲν δὲ τούτων οὕτως ὀχλεῖν,
ὡς τὰ λεπτὰ ὀφείδια, οὐ μείζω σπιθαμαίων· εὐρίσκεσθαι γὰρ
ἐν σκηναῖς, ἐν σκεύεσιν, ἐν θριγκοῖς ἐγκεκρυμμένα· τοὺς δὲ
πληγέντας αἰμορροεῖν ἐκ παντὸς πόρου μετὰ ἐπωδυνίας· ἔπειτα
ἀποθνήσκειν, εἰ μὴ βοηθήσει τις εὐθύς· τὴν δὲ βοήθειαν ῥαδίαν
εἶναι, διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν Ἰνδικῶν ῥιζῶν καὶ φαρμάκων. Κρο- 707.
κοδείλους τε οὔτε πολλοὺς, οὔτε βληπτικούς ἀνθρώπων, ἐν τῷ

707. Ἰνδῶ φησιν εὐρίσκεσθαι· καὶ τὰ ἄλλα δὲ ζῶα τὰ πλείεστα τὰ αὐτὰ, γὰπερ ἐν τῷ Νεῖλῳ, γεννᾶσθαι, πλὴν ἵππου ποταμίου. Ὀνησίκριτος δὲ φησὶ καὶ τοῦτον γεννᾶσθαι. Τῶν δ' ἐκ Θαλάττης φησὶν Ἀριστόβουλος εἰς μὲν τὸν Νεῖλον ἀνατρέχειν μηδὲν, ἔξω θρίσσης καὶ κεσρέως καὶ δελφίνος, διὰ τοὺς κροκοδειλους, ἐν δὲ τῷ Ἰνδῶ πλῆθος· τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναθεῖν, τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκεσίνου. Περὶ μὲν οὖν τῶν θηρίων τσαυτὰ λέγεται· ἐπανιόντες δ' ἐπὶ τὸν Μεγασθῆνη, λέγωμεν τὰ ἐξῆς, ὧν ἀπελίπομεν.

§. 46.

Μετὰ γὰρ τοὺς θηρευτὰς καὶ τοὺς ποιμένας τέταρτόν φησιν εἶναι μέρος τοὺς ἐργαζομένους τὰς τέχνας, καὶ τοὺς καπηλικούς, καὶ οἷς ἀπὸ τοῦ σώματος ἡ ἐργασία· ὧν οἱ μὲν φόρον τελοῦσι, καὶ λειτουργίας παρέχονται τακτάς· τοῖς δ' ὀπλοποιοῖς καὶ ναυπηγοῖς μισθοὶ καὶ τροφαὶ παρὰ βασιλέως ἐκκείνται· μόνῳ γὰρ ἐργάζονται. Παρέχει δὲ τὰ μὲν ὄπλα τοῖς στρατιώταις ὁ στρατοφύλαξ, τὰς δὲ ναῦς μισθοῦ τοῖς πλέουσι ὁ ναύαρχος, καὶ τοῖς ἐμπόροις.

§. 47.

Πέμπτον ἐστὶ τὸ τῶν πηλεμιστῶν, οἷς τὸν ἄλλον χρόνον ἐν σχολῇ καὶ πότοις ὀβίος ἐστίν, ἐκ τοῦ βασιλικῆς διατρωμένους, ὥστε τὰς ἐξόδους, ὅταν ἡ χρεία, ταχέως ποιῆσθαι, πλὴν τῶν σωμάτων μηδὲν ἄλλο κομίζοντας παρ' ἑαυτῶν.

§. 48.

Ἐκτοὶ δ' εἰσὶν οἱ ἔφοροι. Τούτοις δ' ἐποπτεύειν δέδοται τὰ πραττόμενα, καὶ ἀναγγέλλειν λάθρα τῷ βασιλεῖ, συνεργοὺς ποιουμένους·

ποιουμένοις τὰς ἐταίρας, τοῖς μὲν ἐν τῇ πόλει τὰς ἐν τῇ πό- 707.
λει, τοῖς δὲ ἐν στρατοπέδῳ τὰς αὐτόθι· καθίστανται δ' οἱ
ἄριστοι καὶ πιστότατοι.

§. 49.

Ἐβδομοὶ δ' οἱ σύμβουλοι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἐξ
ῶν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων.
Οὐκ ἔστι δ' οὔτε γαμῆν ἐξ ἄλλου γένους, οὔτ' ἐργασίαν μετα-
λαμβάνειν ἄλλην ἐξ ἄλλης, οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν
αὐτὸν, πλὴν εἰ τῶν φιλοσόφων τις εἴη· ἑᾶσθαι γὰρ τοῦτον δι'
ἀρετὴν.

§. 50.

Τῶν δ' ἀρχόντων οἱ μὲν εἰσιν ἀγορανόμοι, οἱ δ' ἄσυνόμοι,
οἱ δ' ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν ὧν οἱ μὲν ποταμούς ἐξεργάζονται,
καὶ ἀναμετροῦσι τὴν γῆν, ὡς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰς κλεισὰς
διώρυχας, ἀφ' ὧν εἰς τὰς ὀχετείας ταμιεύεται τὸ ὕδωρ, ἐπι-
σκοποῦσιν, ὅπως ἐξ ἴσης πᾶσιν ἢ τῶν ὑδάτων παρεῖη χρῆσις.
Οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τῶν θηρευτῶν ἐπιμελοῦνται, καὶ τιμῆς καὶ κολά- 708.
σεώς εἰσι κύριοι τοῖς ἐπαξίοις· καὶ φορολογοῦσι δὲ, καὶ τὰς
τέχνας τὰς περὶ τὴν γῆν ἐπιβλέπουσιν, ὑλοτόμων, τεκτόνων,
χαλκῶν, μεταλλευτῶν ὁδοποιοῦσι δὲ, καὶ κατὰ δέκα σάδια
σῆλην τιθέασιν, τὰς ἐκτροπὰς καὶ τὰ διαστήματα δηλοῦσαν.

§. 51.

Οἱ δ' ἄσυνόμοι εἰς ἑξ πεντάδας διήρηνται· καὶ οἱ μὲν τὰ
δημουργικὰ σκοποῦσιν, οἱ δὲ ξενοδοχοῦσιν· καὶ γὰρ καταγω-
γὰς νέμουσι, καὶ τοῖς βίοις παρακολουθοῦσι, παρέδρους
δόντες· καὶ προπέμπουσιν ἢ αὐτούς, ἢ τὰ χρήματα τῶν ἀπο-
θανόντων νοσοῦντων τε ἐπιμελοῦνται, καὶ ἀποθανόντας θά-

708. πτουςι. Τρίτοι δ' εἰσὶν, οἱ τὰς γενέσεις καὶ θανάτους ἐξετάζουσι, ἅπότε καὶ πῶς, τῶν τε φόρων χάριν, καὶ ὅπως μὴ ἀφανεῖς εἴεν αἱ κρείττους καὶ χείρους γοναί, καὶ θάνατοι. Τεταρτοὶ οἱ περὶ τὰς καπηλείας καὶ μεταβολάς· οἷς μέτρων μέλει καὶ τῶν ὠραίων, ὅπως ἀπὸ συσσήμου πωλοῖτο. Οὐκ ἔστι δὲ πλείω τὸν αὐτὸν μεταβάλλεσθαι, πλὴν εἰ διττοὺς ὑποτελοῖη φόρους. Πέμπτοι δ' οἱ προεσῶτες τῶν δημιουργουμένων, καὶ πωλοῦντες ταῦτα ἀπὸ συσσήμου, χωρὶς μὲν τὰ καινὰ, χωρὶς δὲ τὰ παλαιὰ τῷ μινύντι δὲ ζημία· ἔκτοι δὲ καὶ ὕστατοι οἱ τὰς δεκάτας ἐκλέγοντες τῶν πωλουμένων· θάνατος δὲ τῷ κλέψαντι τὸ τέλος. Ἰδίᾳ μὲν ἕκαστοι ταῦτα, κοινῇ δ' ἐπιμελοῦνται τῶν τε ἰδίων καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῆς τῶν δημοσίων ἐπισκευῆς, τιμῶν τε, καὶ ἀγορᾶς, καὶ λιμένων, καὶ ἱερῶν.

§. 52.

Μετὰ δὲ τοὺς ἀσυννόμους τρίτη ἐστὶ συναρχία ἢ περὶ τὰ στρατιωτικά, καὶ αὕτη ταῖς πεντάσιν ἐξαχῆ διωρισμένα· ὧν τὴν μὲν μετὰ τοῦ ναυάρχου τάττουσι, τὴν δὲ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν βοϊκῶν ζευγῶν, δι' ὧν ὄργανα κομίζεται, καὶ τροφή αὐτοῖς τε καὶ κτήνεσι, καὶ τὰ ἄλλα χρήσιμα τῇ στρατιᾷ. Οὗτοι δὲ καὶ τοὺς διακόνους παρέχουσι, τυμπανιστὰς, κωδωνοφόρους, ἔτι δὲ καὶ ἵπποκόμους, καὶ μηχανοποιούς, καὶ τοὺς τούτων ὑπηρέτας· ἐκπέμπουσί τε πρὸς κώδωνα τοὺς χορτολόγους, τιμῇ καὶ κολάσει τὸ τάχος κατασκευαζόμενοι καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Τρίτοι δὲ εἰσὶν οἱ τῶν πεζῶν ἐπιμελούμενοι. Τεταρτοὶ δ' οἱ τῶν ἵππων. Πέμπτοι δ' ἄρματων. ἔκτοι δὲ ἐλεφάντων. Βασιλικοὶ τε σαθροὶ καὶ ἵπποις καὶ θηρίοις· βασι-
709. λικὸν δὲ καὶ ὄπλοφυλάκιον· παραδίδωσι γὰρ ὁ στρατικῶτης τὴν τε σκευὴν εἰς τὸ ὄπλοφυλάκιον, καὶ τὸν ἵππον εἰς τὸν ἵππων, καὶ τὸ θηρίον ὁμοίως. Χρῶνται δ' ἀγαλινώτοις. Τὰ δ' ἄρματα

ἐν ταῖς ὁδοῖς βόες ἔλκουσιν· οἱ δὲ ἵπποι ἀπὸ φορβιάς ἀγονται 709.
 τοῦ μὴ παρεμπίπρασθαι τὰ σκέλη, μηδὲ τὸ πρόθυμον αὐτῶν
 ὑπὸ τοῖς ἄρμασιν ἀμβλύνεσθαι. Δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι
 παραβάται πρὸς ἡνίοχῳ· ὁ δὲ τοῦ ἐλέφαντος ἡνίοχος τέταρτος,
 τρεῖς δ' οἱ ἀπ' αὐτοῦ τοξεύοντες.

§. 53.

Εὐτελεῖς δὲ κατὰ τὴν δίαίταν Ἴνδοι πάντες, μᾶλλον δ'
 ἐν ταῖς στρατείαις· οὐδ' ὄχλῳ περιττῶ χαίρουσι· διόπερ εὐκο-
 σμοῦσι. Πλείστη δ' ἐκεχειρία περὶ τὰς κλοπὰς· γενόμενος
 γοῦν ἐν τῷ Σανδροκόττου στρατοπέδῳ φησὶν ὁ Μεγασθένης,
 τετταράκοντά μυριάδων πλήθους ἰδρυμένου, μηδεμίαν ἡμέραν
 ἰδεῖν ἀνηνεγμένα κλέμματα πλειόνων, ἢ διακοσίων δραχμῶν
 ἄξια, ἀγράφοις καὶ ταῦτα νόμοις χρωμένοις· οὐδὲ γὰρ γράμ-
 ματα εἰδέναι αὐτοὺς, ἀλλ' ἀπὸ μνήμης ἕκαστα διοικεῖσθαι· Εὐ
 πράττειν δ' ὁμῶς διὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εὐτελειαν· οἶνον τε
 γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν θυσίαις μόνον· πίνειν δ' ἀπ' ὀρύξης
 ἀντὶ κριθίνου συντιθέντας. Καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρυζαν εἶναι
 ῥοφητήν. Καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ ἐν τοῖς συμβολαίοις τὴν
 ἀπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυθίκους εἶναι· οὔτε γὰρ
 ὑποθήκης, οὔτε παρακαταθήκης εἶναι δίκας· οὐδὲ μαρτύρων,
 οὐδὲ σφραγίδων αὐτοῖς δεῖν, ἀλλὰ πιθεύειν παραβαλλομένους·
 καὶ τὰ οἴκοι δὲ τὸ πλέον ἀφρουρεῖν. Ταῦτα μὲν δὴ σωφρονικά.
 Τᾶλλ' δ' οὐκ ἂν τις ἀποδέξαιτο· τὸ μόνους διαιτᾶσθαι ἀεὶ, καὶ
 τὸ μὴ μίαν εἶναι πᾶσιν ὥραν κοινήν δείπνου τε καὶ ἀρίστου,
 ἀλλ' ὅπως ἐκάσῳ φίλον. Πρὸς γὰρ τὸν κοινωνικὸν καὶ τὸν πο-
 λιτικὸν βίον ἐκείνως κρεῖττον.

§. 54.

Γυμνασίων δὲ μάλιχα τρίψιν δοκιμάζουσι καὶ ἄλλως, καὶ

709. διὰ σκυταλίδων ἐβενίνων λείων ἐξομαλίζονται τὰ σώματα. Λιγὴ δὲ καὶ αἱ ταφαί, καὶ μικρὰ χώματα. Ὑπεναντίως δὲ τῇ ἄλλῃ λιτότητι κοσμοῦνται· χρυσοφοροῦσι γάρ, καὶ διαλίθω κόσμῳ χρωῶνται, σινδόνας τε φοροῦσιν εὐανθεῖς, καὶ σκιάδια αὐτοῖς ἔπεται· τὸ γὰρ κάλλος τιμῶντες, ἀσκοῦσιν ὅσα καλλωπίζει τὴν ὄψιν. Ἀλήθειαν τε ὁμοίως καὶ ἀρετὴν ἀποδέχονται· διόπερ οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόνασιν, ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι. Πολλὰς δὲ γαμοῦσιν ὠνητάς παρὰ τῶν γονέων, λαμβάνουσί τε ἀντιδιδόντες ζευγος βοῶν ὧν τὰς μὲν εὐπειθείας χάριν, τὰς δ' ἄλλας ἡδονῆς καὶ πολυτεκνίας· εἰ δὲ μὴ
710. σωφρονεῖν ἀναγκάσαιεν, πορνεύειν ἔξεσι. Θυεὶ δὲ οὐδεὶς ἐσφρανωμένος, οὐδὲ θυμᾶ, οὐδὲ σπένδει, οὐδὲ σφάπτουσι τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ πνίγουσιν· ἵνα μὴ λελωθῆμενον, ἀλλ' ὀλόκληρον διδῶται τῷ θεῷ. Ψευδομαρτυρίας δ' ὁ ἄλους ἀκρωτηριάζεται· ὃ τε πηρώσας οὐ τὰ αὐτὰ μόνον ἀντιπάσχει, ἀλλὰ καὶ χειροκοπεῖται· ἐάν δὲ καὶ τεχνίτου χεῖρα, ἢ ὀφθαλμὸν ἀφέληται, θανατοῦται. Δούλοις δὲ οὗτος μὲν φησι μὴδὲνα Ἰνδῶν χρῆσθαι. Ὀνησίκριτος δὲ τῶν ἐν τῇ Μουσικανοῦ τοῦτ' ἴδιον ἀποφαίνει, καὶ ὡς κατόρθωμά γε· καθάπερ καὶ ἄλλα πολλὰ λέγει τῆς χώρας ταύτης κατορθώματα, ὡς εὐνομωτάτης.

§. 55.

Τῷ βασιλεῖ δ' ἡ μὲν τοῦ σώματος θεραπεία διὰ γυναικῶν ἐστίν, ὠνητῶν καὶ αὐτῶν παρὰ τῶν πατέρων· ἔξω δὲ τῶν θυρῶν οἱ σωματοφύλακες καὶ τὸ λοιπὸν στρατιωτικόν. Μεθύοντα δὲ κτείνασα γυνὴ βασιλέα, γέρας ἔχει συνεῖναι τῷ ἐκείνῳ διαδεξαμένῳ· διαδέχονται δ' οἱ παῖδες. Οὐδ' ὑπνοῖ μεθ' ἡμέραν ὁ βασιλεὺς· καὶ νύκτωρ δὲ καθ' ὥραν ἀναγκάζεται τὴν κοίτην ἀλλάττειν διὰ τὰς ἐπιβουλὰς. Τῶν τε μὴ κατὰ πόλεμον ἐξόδων μία μὲν ἐστίν ἢ ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐν αἷς δημερεύει διακούων

οὐδὲν ἦττον, κὰν ὥρα γένηται τῆς τοῦ σώματος Θεραπείας 710.
 αὕτη δ' ἐστὶν ἢ διὰ τῶν σκυταλίδων τρίψις· ἅμα γὰρ *καὶ* δια-
 κούει καὶ τρίβεται τεττάρων περισάντων τριβέων. Ἐτέρα δ' ἐστὶν
 ἢ ἐπὶ τὰς θυσίας ἐξοδος. Τρίτη δ' ἐπὶ θήραν βακχική τις,
 κύκλω γυναικῶν περικεχυμένων, ἐξωθεν δὲ τῶν δορυφόρων
 παρεσχοίμизαι δ' ἡ ὁδός· τῷ δὲ παρελθόντι ἐντὸς μέχρι γυναι-
 κῶν θάνατος· προηγούνται δὲ τυμπανισαὶ καὶ κωδωνοφόροι.
 Κυνηγετεῖ δ' ἐν μὲν τοῖς περιφράγμασι ἀπὸ βίματος τοξέων
 παρεσῶσι δ' ἔνοπλοι δύο, ἢ τρεῖς γυναῖκες· ἐν δὲ ταῖς ἀφράκτοις
 θήραις ἀπ' ἐλέφαντος· αἱ δὲ γυναῖκες αἱ μὲν ἐφ' ἀρμάτων, αἱ
 δ' ἐφ' ἵππων, αἱ δὲ καὶ ἐπ' ἐλεφάντων, ὡς καὶ συσρατεύου-
 σιν, ἡσχημένα παντὶ ὄπλῳ.

§. 56.

ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα πολλὴν ἀήθειαν πρὸς τὰ παρ' ἡμῶν
 ἔτι μέντοι μᾶλλον τὰ τοιάδε. Φησὶ γὰρ τοὺς τὸν Καύκασον
 οἰκοῦντας ἐν τῷ φανερωῖ γυναιξὶ μίσγεσθαι, καὶ σαρκοφαγεῖν
 τὰ τῶν συγγενῶν σώματα· πετροκυλιστάς δ' εἶναι κερκοπιθή-
 κους, οἱ λίθους κατακυλίουσι κρημνοδατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώ-
 κοντας· τὰ τε παρ' ἡμῶν ἡμερα ζῶα, τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις
 ἄγρια εἶναι. Ἴππους τε λέγει μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλά-
 μους δὲ, μῆκος μὲν τριάκοντα ὄργυιων τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ
 χαμαιλινεῖς πεντήκοντα· πάχος δὲ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς 711.
 μὲν εἶναι τρίπηχυν, τοῖς δὲ διπλασίαν.

§. 57.

Ἰπερεκπίπτων δ' ἐπὶ τὸ μυθῶδες, πεντασπιθάμους ἀνθρώ-
 πους λέγει καὶ τρισπιθάμους, ὧν τινὰς ἀμύκτηρας, ἀναπνοὰς
 ἔχοντας μόνον δύο ὑπὲρ τοῦ σώματος· πρὸς δὲ τοὺς τρισπι-
 θάμους πόλεμον εἶναι ταῖς γεράνοις (ὃν καὶ Ὀμηρον δηλοῦν)

711. καὶ τοῖς πέρδιξεν, οὓς χηνομεγέθεισ εἶναι· τούτους δ' ἐκλέγειν αὐτῶν τὰ ὠὰ καὶ φθεῖρειν· ἐκεῖ γὰρ ὠτοκοεῖν τὰς γεράνους· διόπερ μηδαμοῦ μήτ' ὠὰ εὐρίσκεισθαι γεράνων, μήτ' οὖν νεόττια· πλειστάκις δ' ἐκπίπτειν γέρανον, χαλκῆν ἔχουσαν ὠίδα ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν πληγμάτων. Ὅμοια δὲ καὶ τὰ περὶ τῶν Ἐνωτοκοιτῶν, καὶ τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, καὶ ἄλλων τερατωδῶν. Τοὺς μὲν οὖν ἀγρίους μὴ κομισθῆναι παρὰ Σανθρόκοττον· ἀποκαρτερεῖν γάρ· ἔχειν δὲ τὰς μὲν πτέρνας πρόσθεν, τοὺς δὲ ταρσοὺς ὀπισθεν καὶ τοὺς δακτύλους. Ἄσώμους δὲ τινὰς ἀχθῆναι, ἀνθρώπους ἡμέρους· οἰκεῖν δὲ περὶ τὰς πηγὰς τοῦ Γάγγου· τρέφεισθαι δ' ἀτμοῖς ὀπίτων κρεῶν, καὶ καρπῶν καὶ ἀνθέων ὀσμαῖς, ἀντὶ τῶν ζομάτων ἔχοντας τὰς ἀναπνοὰς· χαλεπαίνειν δὲ τοῖς δυσώδεσι, καὶ διὰ τοῦτο περιγίνεσθαι μόλις, καὶ μάλιστα ἐν στρατοπέδῳ. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων διηγείσθαι τοὺς φιλοσόφους Ὠκύποδάς τε ἰσοροῦντας, ἵππων μᾶλλον ἀπιόντας· Ἐνωτοκοίτας δὲ ποθήρη τὰ ὠτα ἔχοντας, ὡς ἐγκαθεύδειν· ἰσχυροὺς δ' ὡς' ἀνασπᾶν δένδρα, καὶ ῥήττειν νευράν· Μονομμάτους δὲ ἄλλους, ὠτα μὲν ἔχοντας κυνός, ἐν μέσῳ δὲ τῷ μετώπῳ τὸν ὀφθαλμὸν, ὀρθοχαίτας, λασίους τὰ στήθη. Τοὺς δὲ ἀμύκτηρας εἶναι παμφάγους, ὠμοφάγους, ὀλιγοχρονίους, πρὸ γήρωσ θνήσκοντας· τοῦ δὲ ζώματος τὸ ἄνω προχειλότερον εἶναι πολὺ. Περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ἵπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ, καὶ ἄλλοις μυθολόγοις. Μῦθος δὲ καὶ τὸ ὑπὸ Τιμαγένους λεχθῆν, ὅτι χαλκὸς ὕιοτο σαλαγμοῖς χαλκοῖς, καὶ σύροίτο. Ἐγγυτέρω δὲ πίσειός φησιν ὁ Μεγασθένης, ὅτι οἱ ποταμοὶ καταφέρουεν ψῆγμα χρυσοῦ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ φόρος ἀπάγοιτο τῷ βασιλεῖ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ συμβαίνει.

§. 58.

Περὶ δὲ τῶν φιλοσόφων λέγων, τοὺς μὲν ὀρεινοὺς αὐτῶν

φησὶν ὑμνητάς εἶναι τοῦ Διούσου, δεικνύοντας τεκμήρια, τὴν 711. ἀγρίαν ἄμπελον, παρὰ μόνοις αὐτοῖς φυομένην, καὶ κιττὸν, καὶ δάφνην, καὶ μυρρίνην, καὶ πύξον, καὶ ἄλλα τῶν ἀειθαλῶν, ὧν μηδὲν εἶναι πέραν τοῦ Εὐφράτου, πλὴν ἐν παραδείσοις σπάνια, καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας σωζόμενα. Διουσιακὸν δὲ καὶ τὸ σνθονοφορεῖν, καὶ τὸ μιτροῦσθαι, καὶ μυσοῦσθαι, 712. καὶ βάπτεσθαι ἀνδρα, καὶ τοὺς βασιλέας κωδωνοφορεῖσθαι καὶ τυμπανίζεσθαι κατὰ τὰς ἐξόδους. Τοὺς δὲ πεδιασίους τὸν Ἡρακλέα τιμᾶν. Ταῦτα μὲν οὖν μυθώδη, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐλεγχόμενα, καὶ μάλιστα περὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ οἴνου· πέραν γὰρ τοῦ Εὐφράτου καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐστὶ πολλή· καὶ ἡ Μεσοποταμία ὅλη καὶ ἡ Μηδία ἐξῆς μέχρι καὶ Περσίδος καὶ Καρμανίας· τούτων δὲ τῶν ἔθνῶν ἐκάστου πολὺ μέρος εὐάμπελον καὶ εὐοῖνον λέγεται.

§. 59.

Ἄλλην δὲ διαίρεσιν ποιεῖται *περὶ* τῶν φιλοσόφων, δύο γένη φάσκων, ὧν τοὺς μὲν Βραχμᾶνας καλεῖ, τοὺς δὲ Γαρμᾶνας. Τοὺς μὲν οὖν Βραχμᾶνας εὐδοκιμεῖν [μᾶλλον]· μᾶλλον γὰρ καὶ ὁμολογεῖν ἐν τοῖς δόγμασιν· ἦδη δ' εὐδὺς καὶ κυομένους ἔχειν ἐπιμελητάς λογίους ἄνδρας· οὓς προσιόντας, λόγῳ μὲν ἐπάδειν δοκεῖν καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν κυόμενον εἰς εὐτεχνίαν, τὸ δ' ἀληθεῖς, σωφρονικὰς τινὰς παραινέσεις καὶ ὑποθήκας δίδοναι· τὰς δ' ἦδη αἰκρωμένους, μάλιστα εὐτέκνους εἶναι νομίζεσθαι. Μετὰ δὲ τὴν γένεσιν ἄλλους καὶ ἄλλους διαδέχεσθαι τὴν ἐπιμελείαν, αἰεὶ τῆς μείζονος ἡλικίας χαριεσέρων τυγγανούσης διδασκάλων. Διατρίβειν δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐν ἄλσει πρὸ τῆς πόλεως, ὑπὸ περιβόλῳ συμμετρῷ, λιτῶς ζῶντας ἐν σιβάσι καὶ δораῖς, ἀπεχομένους ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, αἰκρωμένους λόγων σπουδαίων, μεταδιδόντας καὶ τοῖς ἐξέλουσι· τὸν δ' αἰκρω-

712. μενον οὔτε λαλῆσαι θέμις, οὔτε χρέμψασθαι, ἀλλ' οὐδὲ πτύσαι· ἢ ἐκβάλλεσθαι τῆς συνουσίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὡς ἀκολα-
 ζαίνοντα. Ἔτη δ' ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσαντα ἀναχωρεῖν
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ κτῆσιν ἕκαστον, καὶ ζῆν ἀδεῶς καὶ ἀνεμιένως
 μᾶλλον, σινδονοφοροῦντα, καὶ χρυσοφοροῦντα μετρίως ἐν ταῖς
 χερσὶ καὶ τοῖς ὠτί, προσφερόμενον σάρκας τῶν μὴ πρὸς τὴν
 χρεῖαν συνεργῶν ζώων, δριμέων καὶ ἀρτυτῶν ἀπεχόμενον·
 γαμῆν δ' ὅτι πλείσας εἰς πολυτεκνίαν· ἐκ πολλῶν γὰρ καὶ τὰ
 σπουδαῖα πλείω γίνεσθαι ἂν ἀδούλοις οὐσί τε τὴν ἐκ τέκνων
 ὑπηρεσίαν, ἐγγυτάτω οὖσαν, πλείω δεῖν παρασκευάζεσθαι. Ταῖς
 δὲ γυναιξὶ ταῖς γαμεταῖς μὴ συμφιλοσοφεῖν τοὺς Βραχμᾶνας· εἰ
 μὲν μοχθηραὶ γένοιτο, ἵνα μὴ τι τῶν οὐ θεμιτῶν ἐκφέρουεν
 εἰς τοὺς βεβήλους· εἰ δὲ σπουδαῖαι, μὴ καταλείποιεν αὐτοὺς.
 Οὐδένα γὰρ ἡδονῆς καὶ πόνου καταφρονοῦντα, ὡς δ' αὐτῶς
 ζωῆς καὶ θανάτου, ἐθέλειν ὑφ' ἑτέρῳ εἶναι· τοιοῦτον δ' εἶναι
713. τὸν σπουδαῖον καὶ τὴν σπουδαίαν. Πλείστους δ' αὐτοῖς εἶναι
 λόγους περὶ τοῦ θανάτου· νομίζειν γὰρ δὴ τὸν μὲν εὐδαδε
 βίον ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον γένεσιν εἰς
 τὸν ὄντως βίον, τὸν εὐδαίμονα, τοῖς φιλοσόφησασι· διὸ τῆ
 ἀσκήσει πλείστη χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐτοιμοθάνατον· ἀγαθὸν δὲ,
 ἢ κακὸν μηδὲν εἶναι τῶν συμβαινόντων ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ἂν
 τοῖς αὐτοῖς τοὺς μὲν ἄχθεσθαι, τοὺς δὲ χαίρειν, ἐνυπνιδεῖς
 ὑπολήψεις ἔχοντας· καὶ τοὺς αὐτοὺς τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν ἄχθε-
 σθαι, τοτὲ δ' αὖ χαίρειν μεταβαλλομένους. Τὰ δὲ περὶ φύσιν,
 τὰ μὲν εὐήθειαν ἐμφαίνειν φησὶν· ἐν ἔργοις γὰρ αὐτοὺς κρείτ-
 τους, ἢ λόγοις εἶναι, διὰ μύθων τὰ πολλὰ πεισομένους· περὶ
 πολλῶν δὲ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοδοξεῖν. Ὅτι γὰρ γεννητὸς ὁ κόσμος
 καὶ φθαρτὸς, λέγειν κάκεινους, καὶ ὅτι σφαιροειδῆς· ὃ τε διοικῶν
 αὐτὸν καὶ ποιῶν θεὸς δι' ὄλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· ἀρχαὶ
 δὲ τῶν μὲν συμπάντων ἕτεραι, τῆς δὲ κοσμοποιίας τὸ ὕδωρ·

πρὸς δὲ τοῖς τέτταρσι σοιχείοις πέμπτη τίς ἐστὶ φύσις, ἐξ ἧς ὁ 713.
 οὐρανὸς καὶ τὰ ἄστρα· γῆ δ' ἐν μέσῳ ἰδρυταὶ τοῦ παντός. Καὶ
 περὶ σπέρματος δὲ καὶ ψυχῆς ὁμοία λέγεται, καὶ ἄλλα πλείω.
 Παραπλέκουσι δὲ καὶ μύθους, ὡσπερ καὶ Πλάτων, περὶ τε
 ἀφθαρσίας ψυχῆς, καὶ τῶν καθ' ἄθου κρίσεων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.
 Περὶ μὲν τῶν Βραχμάνων ταῦτα λέγει.

§. 60.

Τοὺς δὲ Γαρμᾶνας, τοὺς μὲν ἐντίμωτάτους Ἰλοβίους φησὶν
 ὀνομάζεσθαι, ζῶντας ἐν ταῖς ὕλαις ἀπὸ φύλλων καὶ καρπῶν
 ἀγρίων, ἐσθῆτας δ' ἔχειν ἀπὸ φλοιῶν δενδρείων, ἀφροδισίων
 χωρὶς καὶ οἴνου· τοῖς δὲ βασιλεῦσι συνεῖναι, δι' ἀγγέλων πυν-
 θανομένοις περὶ τῶν αἰτίων, καὶ δι' ἐκείνων θεραπεύουσι καὶ
 λιτανεύουσι τὸ θεῖον. Μετὰ δὲ τοὺς Ἰλοβίους δευτερεύειν
 κατὰ τιμὴν τοὺς ἰατρικοὺς, *καὶ* ὡς περὶ τὸν ἀνθρώπον φιλο-
 σόφους, λιτούς μὲν, μὴ ἀγραύλους δὲ, ὀρύξη καὶ ἀλφίτοις
 τρεφομένους, ἃ παρέχειν αὐτοῖς πάντα τὸν αἰτηθέντα, *καὶ*
 ὑποδεξάμενον ξενία· δύνασθαι δὲ καὶ πολυγόνους ποιεῖν, καὶ
 ἀρρενογόνους, καὶ θηλυγόνους· διὰ φαρμακευτικῆς· τὴν δὲ ἰα-
 τρείαν διὰ σιτίων τὸ πλεόν, οὐ διὰ φαρμάκων ἐπιτελεῖσθαι·
 τῶν φαρμάκων δὲ μάλιστα εὐδοκιμεῖν τὰ ἐπίχριστα καὶ τὰ κατα-
 πλάσματα, τᾶλλα δὲ κακουργίας πολὺ μετέχειν. Ἀσκεῖν δὲ καὶ
 τούτους κάκεινους καρτερίαν τὴν τε ἐν πόνοις καὶ τὴν ἐν
 ταῖς ἐπιμοναῖς, ὥστ' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι
 τὴν ἡμέραν ὀλην· ἄλλους δ' εἶναι τοὺς μὲν μαντικούς καὶ
 ἐπωδούς, καὶ τῶν περὶ τοὺς κατοικομένους λόγων, καὶ νομί-
 μων ἐμπείρους, ἐπαιτοῦντας κατὰ κώμης καὶ πόλεις· τοὺς
 δὲ, χαριεστέρους μὲν τούτων καὶ ἀσειοτέρους, οὐδ' αὐτοὺς δὲ 714.
 ἀπεχομένους τῶν καθ' ἄθου θρυλλομένων, ὅσα δοκεῖ πρὸς

714. εὐαίθειαν καὶ ὁσιότητα [τείνειν]· συμφιλοσοφεῖν δ' ἐνίοις καὶ γυναικάς, ἀπεχομένας καὶ αὐτὰς ἀφροδισίων.

§. 61.

Ἀριστόβουλος δὲ τῶν ἐν Ταξίλοις σοφιστῶν ἰδεῖν δύο φησὶ, Βραχυμᾶνας ἀμφοτέρους, τὸν μὲν πρεσβύτερον ἐξυρμημένον, τὸν δὲ νεώτερον κομήτην, ἀμφοτέροις δ' ἀκολουθεῖν μαθητάς. Τὸν μὲν οὖν ἄλλον χρόνον κατ' ἀγορὰν διατρίβειν, τιμωμένους ἀντὶ συμβούλων, ἐξουσίαν ἔχοντας, ὃ τι ἂν βούλωνται τῶν ὠνίων, φέρεσθαι δωρεάν· ὅτι δ' ἂν προσίωσι, καταχεῖν αὐτῶν τοῦ σησαμίνου λίπους, ὥστε καὶ κατὰ τῶν ὀμμάτων ρεῖν· τοῦ τε μέλιτος πολλοῦ προκειμένου καὶ τοῦ σησάμου μάζας ποιουμένους ἔτρεφεσθαι δωρεάν· παρερχομένους δὲ καὶ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου τράπεζαν παρασάντας δειπνεῖν, [καὶ] καρτερίαν διδάσκειν, παραχωροῦντας εἰς τινα τόπον πλησίον· ὅπου τὸν μὲν πρεσβύτερον, πεσόντα ὑπτιον, ἀνέχεσθαι τῶν ἡλίων καὶ τῶν ὀμβρῶν· ἦδη γὰρ ἕιν, ἀρχομένου τοῦ ἔαρος· τὸν δ' ἐσάνκι μονοσκελῆ, ξύλον ἐπηρμημένον ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν, ὅσον τρίπηχυν· κάμνοντος δὲ τοῦ σκέλους, ἐπὶ χεῖρον μεταφέρειν τὴν βάσιν, καὶ διατελεῖν οὕτως τὴν ἡμέραν ὅλην. Φανῆναι δ' ἐγκρατέστερον μακροῦ τὸν νεώτερον· συνακολουθήσαντα γὰρ μικρὰ τῷ βασιλεῖ, ταχὺ ἀνασρέψαι πάλιν ἐπ' οἴκου, μετιόντος τε, αὐτὸν κελεῦσαι ἤκειν, εἰ τοῦ βούλοιο τυγχάνειν· τὸν δὲ συναπᾶραι μέχρι τέλους, καὶ μεταμφιάσασθαι, καὶ μεταθέσθαι τὴν διαίταν, συνόντα τῷ βασιλεῖ· ἐπιτιμώμενον δ' ὑπὸ τινῶν λέγειν, ὡς ἐκπληρώσειε τὰ τετταράκοντα ἔτη τῆς ἀσκήσεως, ἃ ὑπέσχετο. Ἀλέξανδρον δὲ τοῖς παισὶν αὐτοῦ δοῦναι δωρεάν.

§. 62.

Τῶν δ' ἐν Ταξίλοις νομίμων καινὰ καὶ ἀήθη λέγει, τό τε 714.
 τοὺς μὴ δυναμένους ἐκδιδόναι τὰς παιδας ὑπὸ πενίας, προσέγει
 εἰς ἀγορᾶν ἐν ἀκμῇ τῆς ὥρας, κόχλω τε καὶ τυμπάνοις; οἷσπερ
 καὶ τὸ πολεμικὸν σημαίνουσιν, ὄχλου προσκληθέντος· τῷ δὲ
 προσελθόντι τὰ ὀπίσθια πρῶτον ἀνασύρεσθαι μέχρι τῶν ὤμων,
 εἶτα τὰ πρόσθεν ἀρέσασαν δὲ καὶ συμπεσθεῖσαν, ἐφ' οἷς ἀν
 δοκῇ, συνοικεῖν. Καὶ τὸ γυψὶ ρίπτεσθαι τὸν τετελευτηκότα.
 Τὸ δὲ πλείους ἔχειν γυναϊκας, κοινὸν καὶ ἄλλων. Παρά τισι δ'
 ἀκούειν φησὶ καὶ συγκατακαιομένας τὰς γυναϊκὰς τοῖς ἀν-
 δράσι ἀσμένας· τὰς δὲ μὴ ὑπομενούσας, ἀδοξεῖν. Εἴρηται [δὲ]
 καὶ ἄλλοις ταῦτα.

§. 63.

Ὀνησίκριτος δὲ φησιν αὐτὸς πεμφθῆναι διαλεξόμενος τοῖς 715.
 σοφισταῖς τούτοις· ἀκούειν γὰρ τὸν Ἀλέξανδρον, ὡς γυμνοὶ
 διατελοῖεν, καὶ καρτερίας ἐπιμελοῦντο οἱ ἄνθρωποι; ἐν τιμῇ
 τε ἄγοιτο κλείση, παρ' ἄλλους δὲ μὴ βαδίζοιεν κληθέντες,
 ἀλλὰ κελύοιεν ἐκείνους φοιτᾶν παρ' αὐτοὺς, εἴ του μετασχεῖν
 ἐθέλοιεν τῶν πραττομένων, ἢ λεγομένων ὑπ' αὐτῶν. Τοιούτων
 δὴ ὄντων, ἐπειδὴ οὔτε αὐτῷ πρέπειν ἐδόκει παρ' ἐκείνους φοιτᾶν,
 οὔτε ἐκείνους βιάζεσθαι παρά τὰ πάτρια ποιεῖν τι ἄκοντας,
 αὐτὸς ἔφη πεμφθῆναι. Καταλαβεῖν δὲ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἀπὸ
 σαθίων εἴκοσι τῆς πόλεως, ἄλλον ἐν ἄλλῳ σχήματι ἐσῶτα, ἢ
 καθήμενον, ἢ κείμενον γυμνὸν, ἀκίνητον ἕως ἑσπέρας, εἰτ'
 ἀπερχόμενον εἰς τὴν πόλιν· χαλεπώτατον δ' εἶναι τὸ τὸν ἥλιον
 ὑπομεῖναι, οὕτω θερμὸν, ὥστε τῶν ἄλλων μηδένα ὑπομένειν
 γυμνοῖς ἐπιθῆναι τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ῥαδίως κατὰ μεσημβρίαν.

§. 64.

715. Διαλεχθῆναι δ' ἐνὶ τούτων Καλάνῳ, ὃν καὶ συνακολουθῆσαντῷ βασιλεῖ μέχοι Περισίδος, καὶ ἀποθανεῖν τῷ πατρίῳ νόμῳ, τεθέντα ἐπὶ πυρκαϊάν· τότε δ' ἐπὶ λίθων τυχεῖν κείμενον. Προσῳὼν οὖν, καὶ προσαγορεύσας, εἰπεῖν ἔφη, διότι πεμφθεῖη παρὰ τοῦ βασιλέως, ἀκροασόμενος τῆς σοφίας αὐτῶν, καὶ ἀπαγγελῶν πρὸς αὐτόν· εἰ οὖν μηδεὶς εἴη φθόνος, ἔτοιμος εἴη μετασχεῖν τῆς ἀκροάσεως. Ἰδόντα δ' ἐκείνον χλαμύδα καὶ καυσίαν φοροῦντα καὶ κρηπίδα, καταγελάσαντα, Τὸ παλαιὸν, φάναι, πάντ' ἦν ἀλφίτων καὶ ἀλεύρων πλήρη, καθάπερ νῦν κόνεως· καὶ κρῆναι δ' ἔρρεον, αἱ μὲν ὕδατος, γάλακτος δ' ἄλλαι, καὶ ὁμοίως μέλιτος, αἱ δ' οἴνου, τινὲς δ' ἐλαίου· ὑπὸ πλησμονῆς δ' οἱ ἀνθρώποι καὶ τρυφῆς εἰς ὕβριν ἐξέπεσον. Ζεὺς δέ, μισήσας τὴν κατάσασθιν, ἠφάνισε πάντα καὶ διὰ πόνου τὸν βίον ἀπέδειξε· σωφροσύνης δὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς παρελθούσης· εἰς μέσον, πάλιν εὐπορία τῶν ἀγαθῶν ὑπῆρξεν· ἐγγὺς δ' ἐστὶν ἤδη νυνὶ κόρου καὶ ὕβρεως τὸ πρᾶγμα, κινδυνεύει τε ἀφανισμὸς τῶν ὄντων γενέσθαι. Ταῦτα εἰπόντα κελεύειν, εἰ βούλοιο ἀκροάσασθαι, καταθέμενον τὴν σκευὴν, γυμνὸν ἐπὶ τῶν αὐτῶν λίθων κείμενον, μετέχειν τῶν λόγων. Ἀπορουμένου δὲ αὐτοῦ, Μάνθανιν, ὅσπερ ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος αὐτῶν, τῷ μὲν ἐπιπλῆξαι ὡς ὕβριση, καὶ ταῦτα ὕβρεως κατηγορήσαντι· αὐτὸν δὲ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰπεῖν· ὡς τὸν μὲν βασιλέα ἐπαινοίη, διότι ἀρχὴν τῶσαύτην διοικῶν, ἐπιθυμοίη σοφίας· μόνον γὰρ ἴδοι αὐτὸν ἐν ὄπλοις φιλοσοφοῦντα· ὠφελμιώτατον δ' εἴη τῶν ἀπάντων, εἰ οἱ τοιοῦτοι φρονοῖεν, οἷς πάρεσι δύναμις τοὺς μὲν ἐκουσίους πείθειν σωφρονεῖν, τοὺς δ' ἀκουσίους
716. ἀναγκάζειν· αὐτῷ δὲ συγγνώμη εἴη, εἰ δι' ἐρμηνέων τριῶν διαλεγόμενος, πλὴν φωνῆς μηδὲν πλεον συνιέντων, ἢ οἱ πολλοί,

μηδὲν ἰσχύσει τῆς ὠφελείας ἐπίδειξιν ποιήσασθαι· ὁμοιον γάρ, 716.
ὡς ἂν εἰ διὰ βορβόρου καθαρὸν ἀξιοῖ τις ὕδωρ ρεῖν.

§. 65.

Τὰ γοῦν λεχθέντα εἰς τοῦτ' ἔφη συντείνειν, ὡς εἶη λόγος ἄριστος, ὃς ἠδ' ὠνὴν καὶ λύπην ψυχῆς ἀφαιρήσεται· καὶ ὅτι λύπη καὶ πόνος διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ πολέμιον, τὸ δὲ φίλον αὐτοῖς· τὰ δὲ σώματα ἀσκοῦσι πρὸς πόνον, ἵν' αἰ γνῶμαι ῥωνύοντο, ἀφ' ὧν καὶ σάσεις παύοιεν, καὶ σύμβουλοι πᾶσιν ἀγαθῶν παρεῖεν, καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ· καὶ δὴ καὶ Ταξιλή νῦν συμβουλεύσαιεν, θέχεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· κρείττω μὲν γὰρ αὐτοῦ δεξάμενον, εὖ πείσεσθαι, χεῖρω δὲ, εὖ διαθήσειν. Ταῦτ' εἰπόντα ἐξερέσθαι, εἰ καὶ ἐν τοῖς Ἑλλήσι λόγοι τοιοῦτοι λέγοντο. Εἰπόντος δ', ὅτι καὶ Πυθαγόρας τοιαῦτα λέγοι, κελεύοι τε ἐμπύχων ἀπέχεσθαι, καὶ Σωκράτης, καὶ Διογένης, οὐ καὶ αὐτὸς ἀκροάσαιτο, ἀποκρίνασθαι, ὅτι τᾶλλα μὲν νομίζοι φρονίμως αὐτοῖς δοκεῖν· ἐν δ' ἁμαρτάνειν, νόμον πρὸ τῆς φύσεως τιθεμένους· οὐ γὰρ ἂν αἰσχύνεσθαι γυμνοὺς, ὥσπερ αὐτὸν, διαγῆν, ἀπὸ λιτῶν ζῶντας· καὶ γὰρ οἰκίαν ἀρίστην εἶναι, ἥτις ἂν ἐπισκευῆς ἐλαχίστης δέηται. Ἐφη δ' αὐτοὺς καὶ τῶν περὶ φύσιν πολλὰ ἐξετάσαι, καὶ προσημασιῶν ὀμβρῶν, ἀνχημῶν, νόσων· ἀπιόντας δ' εἰς τὴν πόλιν, κατὰ τὰς ἀγορὰς σκεδάννυσθαι· ὅτω δ' ἂν κομίζοντι σῦκα, ἢ βότρυς περιτύχῃσι, λαμβάνειν δῶρεᾶν παρέχοντος· εἰ δ' ἔλαιον εἶη, καταχεῖσθαι αὐτῶν καὶ ἀλείφεσθαι· ἅπασαν δὲ πλουσίαν οἰκίαν ἀνεῖσθαι αὐτοῖς μέχρι γυναικῶνίτιδος· εἰσιόντας δὲ δεῖπνου κοινωνεῖν καὶ λόγων. Αἰσχισον δ' αὐτοῖς νομίζεσθαι νόσον σωματικὴν· τὸν δ' ὑπονόησανταντα καθ' αὐτοῦ τοῦτο, ἐξάγειν ἑαυτὸν διὰ πυρὸς, νήσαντα πυρᾶν· ὑπαλειψάμενον δὲ, καὶ καθίσαντα ἐπὶ τὴν πυρᾶν, ὑφάψαι κελεύειν· ἀκίνητον δὲ καίεσθαι.

§. 66.

716. Νέαρχος δὲ περὶ τῶν σοφιστῶν οὕτω λέγει· τοὺς μὲν Βραχμαῖνας πολιτεύεσθαι, καὶ παρακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσι συμβούλους· τοὺς δ' ἄλλους σκοπεῖν τὰ περὶ τὴν φύσιν τούτων ὅτι εἶναι καὶ Κάλανον· συμφιλοσοφεῖν δ' αὐτοῖς καὶ γυναῖκας· τὰς δὲ διαίτας ἀπάντων σκληράς· Περὶ δὲ τῶν κατὰ τῶν ἄλλους νομῶν τοιαῦτα ἀποφαίνεται· τοὺς μὲν νόμους ἀγράφους εἶναι, τοὺς μὲν κοινοὺς, τοὺς δ' ἰδίους, ἀθήειαν ἔχοντας πρὸς τοὺς ἄλλων· οἷον τὸ τὰς παρθένους ἄλλον παρά τισι προκεῖσθαι τῷ πυγμῇ νικήσαντι, ὥστ' ἀπρόϊκους συνείναι· παρ' ἑλλοῖς δὲ, κατὰ συγγένειαν κοινῇ τοὺς καρποὺς ἐργασαμένους, ἐπὶ συγκομίσῳσιν, αἵρεσθαι φορτίον ἕκαστον εἰς διατροφήν τοῦ ἔτους· τὸν δ' ἄλλον ἐμπιπράναι τοῦ ἔχειν εἰσαυθίς ἐργάζεσθαι, καὶ μὴ ἄργον εἶναι. Ὀπλισμὸν δ' εἶναι τόξον καὶ οἴστους τριπήχεις, ἢ σάνιον, καὶ πέλτην, καὶ μάχαιραν πλατεῖαν τρίπηχυν· ἀντὶ δὲ χαλινῶν φιμοῖς χρῆσθαι, κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν ἤλοισ δὲ τὰ χεῖλη διαπεπάρθαι.

§. 67.

Τὴν δὲ φιλοτεχνίαν τῶν Ἰνδῶν ἐμφανίζων, σπόγγους φησὶν ἰδόντας παρά τοῖς Μακεδόσι, μιμήσασθαι, τρίχας καὶ σχοινία λεπτά καὶ ἀρπεδόνας διαρράψαντας εἰς ἔρια, καὶ μετὰ τὸ πιλῆσαι, τὰ μὲν ἐξεκλύσαντας, τὰ δὲ βράψαντας χροιαῖς· σκληροποιούς τε καὶ ληκυθοποιούς ταχὺ γενέσθαι πολλούς· ἐπισολὰς δὲ γράφειν ἐν σινδόσι λίαν κεκρωτημέναις, τῶν ἄλλων γράμμασι αὐτοὺς μὴ χρῆσθαι φαμένων· χαλκῷ δὲ χρῆσθαι χυτῷ, τῷ δ' ἑλατῷ μή· τὴν δ' αἰτίαν οὐκ εἶπε, καίτοι τὴν ἀτοπίαν εἰπὼν τὴν παρακολουθοῦσαν, ὅτι θραύεται κεράμου δίκην τὰ σκεύη πεσόντα. Τῶν δὲ περὶ τῆς Ἰνδικῆς λεγομένων

καὶ τοῦτ' ἐστὶν ὅτι, ἀπὸ τοῦ προσκυνεῖν, προσεῦχεσθαι τοῖς 717.
 βασιλεῦσι καὶ πᾶσι τοῖς ἐν ἐξουσίᾳ καὶ ὑπεροχῇ νόμος. Φέρει
 δὲ καὶ λιθίαν ἢ χώρα πολυτελῆ χρυσαλλων καὶ ἀνδράκων
 παντοίων, καθάπερ τῶν μαργαριτῶν.

§. 68.

Τῆς δ' ἀνομολογίας τῶν συγγραφέων ἔσω παράδειγμα καὶ ὁ
 περὶ τοῦ Καλαίου λόγος· ὅτι μὲν γὰρ συνῆλθεν Ἀλεξάνδρῳ,
 καὶ ἀπέθανεν ἐκὼν παρ' αὐτῷ διὰ πυρός, ὁμολογοῦσι τὸν δὲ
 τρόπον οὐ τὸν αὐτὸν φασιν, οὐδὲ κατὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. Ἄλλ'
 οἱ μὲν οὕτως εἰρήκασιν· συνακολουθῆσαι γὰρ αὐτόν, ὡς ἐγκω-
 μαστήν τοῦ βασιλέως ἔξω τῶν τῆς Ἰνδικῆς ὄρων, παρὰ τὸ κοι-
 νὸν ἔθος τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων· ἐκείνους γὰρ συνεῖναι τοῖς αὐτόθι
 βασιλεῦσι, ὑψηλομένους τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, ὡς τοὺς μάγους
 τοῖς Πέρσαις. Ἐν Πασαργάδαις δὲ νοσήσαντα, τότε πρῶτον
 αὐτῷ νόσου γενομένης, ἐξαγαγεῖν ἑαυτὸν, ἄγοντα ἔτος ἑβδο-
 μηκοσὸν καὶ τρίτον, μὴ προσέχοντα ταῖς τοῦ βασιλέως δεήσεσι
 γενομένης δὲ πυρᾶς, καὶ τεθείσης ἐπ' αὐτῆς χρυστῆς κλίνης,
 κατακλιθέντα εἰς αὐτήν, ἐγκαλυψάμενον ἐμπρησθῆναι. Οἱ δὲ
 ξύλον οἶκον γενέσθαι, φυλλάδος δ' ἐμπλησθέντος, καὶ ἐπὶ
 τῆς ζέγης πυρᾶς γενομένης ἐγκλεισθέντα, ὡσπερ ἐκέλευσε,
 μετὰ τὴν πομπὴν, μεθ' ἧς εἶχε... ῥίψαντα ἑαυτὸν, ὡς ἂν δοκὸν
 συνεμπρησθῆναι τῷ οἴκῳ. Μεγασθένος δ' ἐν μὲν τοῖς φιλοσό- 718.
 φοις οὐκ εἶναι θόγμα φησὶν ἑαυτοὺς ἐξάγειν· τοὺς δὲ ποιούντας
 τοῦτο, νεανικούς κρίνεσθαι, τοὺς μὲν σκληροὺς τῇ φύσει φερο-
 μένους ἐπὶ πληγῇ, ἢ κρημνῶν, τοὺς δ' ἀπόνους ἐπὶ βυθῶν,
 τοὺς δὲ πολυπόνους ἀπαγχομένους, τοὺς δὲ πυρώδεις εἰς πῦρ
 ὠθουμένους· οἷος ἦν καὶ ὁ Κάλαιος, ἀκόλαστος ἄνθρωπος,
 καὶ ταῖς Ἀλεξάνδρου τραπέζαις δεδουλωμένος. Τοῦτον μὲν οὖν

718. φέγεσθαι· τὸν δὲ Μάνθανιν ἐπαινέσθαι, ὅς, τῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγγέλων καλούντων πρὸς τὸν Διὸς υἱὸν, πειθομένῳ τε δῶρα ἔσεσθαι ὑπισχνουμένων, ἀπειθοῦντι δὲ κόλασιν, μίτε ἐκεῖνον φαίη Διὸς υἱὸν, ὃν γε ἄρχειν μῆδὲ πολλοσοῦ μέρους τῆς γῆς· μίτε αὐτῷ δεῖν τῶν παρ' ἐκεῖνου δωρεῶν, ὧ οὐδεὶς κόρος· μίτε δὲ ἀπειλῆς εἶναι φόβον, ὧ ζῶντι μὲν ἀρκοῦσα εἴη τροφὸς ἢ Ἰνδική, ἀποθανόντι δὲ, ἀπαλλάξαιτο τῆς σαρκὸς ὑπὸ γήρωσ τετραυχαμένης, μετασᾶς εἰς βελτίῳ καὶ καθαρώτερον βίον· ὡς' ἐπαινέσαι τὸν Ἀλέξανδρον καὶ συγχωρῆσαι.

§. 69.

Λέγεται δὲ καὶ ταῦτα παρὰ τῶν συγγραφέων· ὅτι σέβονται μὲν τὸν ὕμβριον Δία οἱ Ἴνδοι, καὶ τὸν Γάγγην ποταμὸν, καὶ τοὺς ἐγχωρίους δαίμονας· ὅταν δὲ βασιλεὺς λούῃ τὴν τρίχα, μεγάλην ἑορτὴν ἄγουσι, καὶ μεγάλα δῶρα πέμπουσι, τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ἕκαστος ἐπιδεικνύμενος κατὰ ἀμιλλαν. Τῶν τε μυθμῆκων τινὰς καὶ πτερωτοὺς λέγουσι τῶν χρυσαυρῶν ψήγματα τε χρυσοῦ καταφέρειν τοὺς ποταμοὺς, καθάπερ τοὺς Ἰθηρικούς. Ἐν δὲ ταῖς κατὰ τὰς ἑορτὰς πομπαῖς, πολλοὶ μὲν ἐλέφαντες πέμπονται χρυσῷ κεκοσμημένοι καὶ ἀργύρῳ, πολλὰ δὲ τέθριππα καὶ βοϊκὰ ζεύγη· εἴς' ἢ στρατιὰ κεκοσμημένη· καὶ χρυσώματα δὲ τῶν μεγάλων λεθῆτων καὶ κρατῆρων ὀργυαίων· καὶ τοῦ Ἰνδικοῦ χαλκοῦ τράπεζαί τε, καὶ θρόνοι, καὶ ἐκπώματα, καὶ λουτήρες, λιθοκόλλητα τὰ πλεῖστα σμαράγδοις καὶ βηρύλλοις καὶ ἀνθραξίν Ἰνδικοῖς· καὶ ἐσθῆς δὲ ποικίλη χρυσόπασος· καὶ θηρία, ἄρκοι, καὶ παρδάλεις, καὶ λέοντες τιθασσοί· καὶ τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφροδῶγγων πλῆθος. Ὁ δὲ Κλείταρχος φησιν ἀμάξας τετρακύκλους, δένδρα κομιζούσας τῶν μεγαλοφυλλων, ἐξ ὧν ἀπήρτηται γένη τιθασσευομένων ὀρνέων, ὧν εὐφωνότατον μὲν εἶρηκε τὸν ὠρίωνα·
λαμπρότατον

λαμπρότατον δὲ κατὰ τὴν ὄψιν, καὶ πλείστην ἔχοντα ποικιλίαν, 718.
τὸν καλούμενον κατρέα· τὴν γὰρ ἰδέαν ταῶ μαλίσα ἐγγίξω,
τὴν δὲ λοιπὴν εἰκονογραφίαν παρ' ἐκείνου ληπτέον.

§. 70.

Φιλοσόφους τε τοῖς Βραχμᾶσιν ἀντιδιαρροῦνται Πράμνας,
ἐριστικούς τινας καὶ ἐλεγκτικούς· τοὺς δὲ Βραχμᾶνας φυσιολο- 719.
γίαν καὶ ἀστρονομίαν ἀσκειν, γελωμένους ὑπ' ἐκείνων ὡς ἀλα-
ζόνας καὶ ἀνοήτους. Τούτων δὲ τοὺς μὲν ὄρεινους καλεῖσθαι,
τοὺς δὲ γυμνήτας, τοὺς δὲ πολιτικούς καὶ προσχωρίους· καὶ
τοὺς μὲν ὄρεινους δοραῖ ἐλάφων χρῆσθαι, πήρας δ' ἔχειν ῥιζῶν
καὶ φαρμάκων μεσᾶς, προσποιουμένους ἰατρικὴν μετὰ γοητείας
καὶ ἐπωδῶν, καὶ περιάπτων. Τοὺς δὲ γυμνήτας κατὰ τοῦνομα
γυμνοὺς διαζῆν, ὑπαιθρίους τὸ πλεον, καρτερίαν ἀσκοῦντας,
ἦν ἔφαμεν πρότερον μέχρις ἑπτὰ καὶ τριάκοντα [ἔτων]· καὶ γυ-
ναῖκας δὲ συνείναι, μὴ μιγνυμένας αὐτοῖς· τούτους δὲ θουμά-
ζεσθαι διαφερόντως.

§. 71.

Τοὺς δὲ πολιτικούς σινδονίτας κατὰ πόλιν ζῆν, ἢ κατ'
ἀγρούς, ἐνημμένους νεβρίδας, ἢ δορκάδων δοράς. Ὡς δ' εἰπεῖν,
Ἰνδοὺς ἐσθῆτι λευκῇ χρῆσθαι, καὶ σινδόσι λευκαῖς καὶ καρπά-
σοις (ὑπεναντίως τοῖς εἰποῦσιν εὐανδρέεατα αὐτοὺς ἀμπέχεσθαι
φορήματα), κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας, ἀναπλεκο-
μένους δὲ μιτροῦσθαι τὰς κόμας.

§. 72.

Ἄρτεμίδωρος δὲ τὸν Γάγγην φησὶν ἐκ τῶν Ἡμιωδῶν ὁρῶν
καταφερόμενον πρὸς νότον, ἐπειδὴν κατὰ τὴν Γάγγην γένηται
πόλιν, ἐπιστρέφειν πρὸς ἄνω μέχρι Παλιδοῦρων, καὶ τῆς εἰς τὴν

719. Θαλατταν ἐκβολῆς· τῶν δὲ συρρέοντων εἰς αὐτὸν, Οἰδάτην τινὰ καλεῖ· τρέφειν δὲ καὶ κροκοδείλους καὶ δελφῖνας. Λέγει δὲ καὶ ἄλλα τινὰ, συγκεχυμένως δὲ καὶ ἀργῶς, ὧν οὐ φροντισέον. Προσθεῖθι δ' ἂν τις τούτοις καὶ τὰ παρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ Νικολάου.

§. 73.

- Φησὶ γὰρ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ ἐπὶ Δάφνῃ παρατυχεῖν τοῖς Ἰνδῶν πρέσβεσιν, ἀφιγμένοις παρὰ Καίσαρα τὸν Σεβασόν· οὓς ἐκ μὲν τῆς ἐπιστολῆς πλείους δηλοῦσθαι· σωθῆναι δὲ τρεῖς μόνους, οὓς ἰδεῖν φησί· τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ μήκους τῶν ὁδῶν διαφθάρηναι τὸ πλεόν· τὴν δ' ἐπιστολὴν ἐλληνίζειν ἐν διφθέρα γεγραμμένην, δηλοῦσαν, ὅτι Πῶρος εἶη ὁ γράψας· ἐξακοσίων δὲ ἄρχων βασιλέων, ὅμως περὶ πολλοῦ ποιοῖτο φίλος εἶναι Καίσαρι, καὶ ἔτοιμος εἶη διδοῖν τε παρέχειν, ὅπῃ βούλεται, καὶ συμπράττειν, ὅσα καλῶς ἔχει. Ταῦτα μὲν ἔφη λέγειν τὴν ἐπιστολὴν. Τὰ δὲ κομισθέντα δῶρα προσενεγκεῖν ὅτιω οἰκέτας γυμνοὺς, ἐν περιζώμασι, καταπεπασμένους ἀρώμασιν· εἶναι δὲ τὰ δῶρα τὸν τε Ἑρμᾶν, ἀπὸ τῶν ὤμων ἀφηρημένον ἐκ νηπίου τοὺς βραχίονας, ὃν καὶ ἡμεῖς εἶδομεν· καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηχῶν δέκα, καὶ χελώνην ποταμίαν τρίπηχυν· πέρδικά τε μεζῶ γυπός. Συνῆν δὲ, ὡς φησι, καὶ ὁ Ἀθήνησι κατα-
 720. καύσας ἑαυτὸν· ποιεῖν δὲ τοῦτο τοὺς μὲν ἐπὶ κακοπραγία ζητοῦντας ἀπαλλαγὴν τῶν παρόντων· τοὺς δ' ἐπ' εὐπραγία, κατὰπερ τοῦτον. Ἄπαντα γὰρ κατὰ γνώμην πράξαντα μέχρι νῦν, ἀπιέναι δεῖν, μὴ τι τῶν ἀβουλήτων χρονίζουσι συμπέσοι· καὶ ὅη καὶ γελῶντα ἄλασθαι γυμνῶν ἐπαλλημιμένον ἐν περιζώματι ἐπὶ τὴν πυράν· ἐπιγεγράφαι δὲ τῷ τάφῳ· ΖΑΡΜΑΝΟΣ ΧΗΓΑΝ ΙΝΔΟΣ ΑΠΟ ΒΑΡΓΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ ΙΝΔΩΝ ΕΘΗ ΕΑΥΤΟΝ ΑΠΑΘΑΝΑΤΙΣΑΣ ΚΕΙΤΑΙ.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ τὴν Ἰνδοσὴν ἔστιν ἡ Ἄριανή, μερίς πρώτη τῆς ὑπὸ 720. Πέρσαις, τῆς μετὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, καὶ τῶν ἄνω σατραπειῶν, τῶν ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· τὰ μὲν νότια καὶ τὰ ἀρκτικά μέρη τῆ αὐτῆς θαλάττης καὶ τοῖς αὐταῖς ὄρεσιν ἀφοριζομένη, οἷσπερ καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ τῷ αὐτῷ ποταμῷ τῷ Ἰνδῷ, μέσον ἔχουσα αὐτὸν ἑαυτῆς τε καὶ τῆς Ἰνδοσῆς· ἐντεῦθεν δὲ πρὸς τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένη, μέχρι τῆς ἀπὸ Κασπίων πυλῶν εἰς Καρμανίαν γραφομένης γραμμῆς, ὥστε εἶναι τετράπλευρον τὸ σχῆμα. Τὸ μὲν οὖν νότιον πλευρὸν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν ἀρχεται τοῦ Ἰνδοῦ καὶ τῆς Πατταληνῆς, τελευτᾷ δὲ πρὸς Καρμανίαν καὶ τοῦ Περσικοῦ κόλπου τὸ ζῶμα, ἄκραν ἔχον ἐκκειμένην ἰκανῶς πρὸς νότον· εἶτα εἰς τὸν κόλπον λαμβάνει καμπὴν ὡς ἐπὶ τὴν Περσίδα. Οἰκοῦσι δὲ Ἄρβιες πρῶτον, ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἄρβει, τῷ ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ἐξῆς Ὠριτῶν, ὅσον χιλίων σαδίων ἔχοντες παραλίαν, ὡς φησι Νέαρχος. Ἰνδῶν δ' ἔστι μερίς καὶ αὕτη. Ἐστ' Ὠρίται ἔθνος αὐτόνομον· τούτων δ' ὁ παράπλους χιλίων ὀκτακοσίων· ὁ δὲ τῶν ἐξῆς Ἰχθυοφάγων, ἑπτακισχilioι τετρακόσιοι· ὁ δὲ τῶν Καρμανίων, τρισχilioι ἑπτακόσιοι μέχρι Περσίδος. ὡς δ' οἱ σύμπαντες μύριοι δισχilioι ἑννακόσιοι.

§. 2.

Ἄλιτενῆς δ' ἔστιν ἡ τῶν Ἰχθυοφάγων καὶ ἄδενδρος ἡ πλείστη, πλήρῃ φοινίκων, καὶ ἀκάνθης τινός, καὶ μυρικής· καὶ ὑδάτων δὲ καὶ τροφῆς ἡμέρου σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρώνται, καὶ αὐτοί, καὶ τὰ θρέμματα· καὶ τοῖς ἑμβρίοις ὑδασι καὶ ὀρυκτοῖς·

720. και τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει. Οἰκήσεις δὲ ποιοῦνται τοῖς ὄσείοις τῶν κητῶν χρώμενοι καὶ κόγχοις ὄσρέων τὸ πλεον, δοκοῖς μὲν ταῖς πλευραῖς καὶ ὑπερείμασι, θυρώμασι δὲ ταῖς σιαγῶσιν· οἱ σπόνδυλοι δ' αὐτοῖς εἰσὶν ὄλμοι, ἐν οἷς πτίσσουσι τοὺς ἰχθύας ἐν ἡλίῳ κατοπτήσαντες· εἴτ' ἀρ-
721. τοποιοῦνται στίτου μικρὰ καταμιζάντες· καὶ γὰρ μύλοι αὐτοῖς εἰσὶ, σιδήρου μὴ ὄντος. Καὶ τοῦτο μὲν ἤττον θυμασόν· καὶ γὰρ ἄλλοθεν ἐνέγκασθαι δυνατόν. Ἀλλὰ πῶς ἐπικιόπουσιν ἀποτριβέντα; λίθοις μέντοι φασίν, οἷς καὶ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκοντίσματα [τά] πεπυρακτωμένα ἀπαξύνουσι. Τοὺς δ' ἰχθύας, τοὺς μὲν ἐν κλιβάνοις κατοπτῶσι, τοὺς δὲ πλείους ὠμοφαγοῦσι· περιβάλλονται δὲ δικτύοις φλοιοῦ φοινικίνου.

§. 3.

Ἰπέρκειται δὲ τούτων ἡ Γεδρωσία, τῆς μὲν Ἰνδικῆς ἤττον ἔμπυρος, τῆς δ' ἄλλης Ἀσίας μᾶλλον, καὶ τοῖς καρποῖς καὶ τοῖς ὕδασι ἐνδεής, πλὴν θέρους, οὐ πολὺ ἀμείνων τῆς τῶν Ἰχθυοφάγων ἀρωματοφόρος δὲ, νάρδου μάλιχα καὶ σμύρνης, ὥστε τὴν Ἀλεξάνδρου στρατιάν ὀδεύουσαν ἀντὶ ὀρόφου καὶ σρωμάτων τούτοις χρῆσθαι, εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν παρά τοῦτο· γενέσθαι δ' αὐτοῖς θέρους τὴν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀφοδὸν ἐπίτηδες συνέβη· τότε γὰρ ὄμβρους ἔχειν τὴν Γεδρωσίαν, καὶ τοὺς ποταμοὺς πληροῦσθαι, καὶ τὰ ὑδρεῖα· χειμῶνος δ' ἐπιλείπειν· πίπτειν δὲ τοὺς ὄμβρους ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῖς προσαρκτίοις, καὶ ἐγγὺς τῶν ὄρων πληρουμένων δὲ τῶν ποταμῶν, καὶ τὰ πεδία τὰ πλησιάζοντα τῇ θαλάττῃ ποτίζεσθαι, καὶ ὑδρείων εὐπορεῖν· Προέπεμψε δ' εἰς τὴν ἔρημον μεταλλευτὰς τῶν ὑδρείων ὁ βασιλεὺς, καὶ τοὺς ναύσαθμα αὐτῷ καὶ τῷ σὸλῳ κατασκευάσοντας.

§. 4.

Τριχῆ γὰρ διελὼν τὰς δυνάμεις, τῇ μὲν αὐτὸς ὤρμησε διὰ 721.
τῆς Γεδρωσίας, ἀφιστάμενος τῆς Θαλάττης τὸ πλείζον πεντακο-
σίους σταδίους, ἐν ἅμα καὶ τῷ ναυτικῷ τὴν παραλίαν ἐπιτηδείαν
παρασκευάζοι· πολλάκις δὲ καὶ συνάπτων τῇ Θαλάττῃ, καίπερ
ἀπόρους καὶ τραχείας ἔχουση τὰς ἀκτάς· τὴν δὲ προέπεμψε
μετὰ Κρατεροῦ διὰ τῆς μεσογαίας, ἅμα χειρούμενόν τε τὴν
Ἀριανὴν, καὶ προϊόντα ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους, ἐφ' οὓς Ἀλέ-
ξανδρος τὴν πορείαν εἶχε· τὸ δὲ ναυτικὸν Νεάρχῳ καὶ Ὀνησι-
κρίτῳ, τῷ ἀρχικυβερνήτῃ, παραδοὺς, ἐκέλευσεν οἰκείας γά-
σεως ἐπιλαμβανομένους ἐπακολουθεῖν, καὶ ἀντιπαραπλεῖν αὐτοῦ
τῇ πορείᾳ.

§. 15.

Καὶ δὴ καὶ φθῖν ὁ Νεάρχος, ἤδη τοῦ βασιλέως τελοῦντος
τὴν ὁδὸν, αὐτὸς μετοπώρου κατὰ πλειάδος ἐπιτολὴν ἐσπερίαν
ἄρξασθαι τοῦ πλοῦ, μήπω μὲν τῶν πνευμάτων οἰκείων ὄντων,
τῶν δὲ βαρβάρων ἐπιχειρούντων αὐτοῖς καὶ ἐξελανούντων· κατα-
θάρρῃσαι γὰρ, ἀπελθόντος τοῦ βασιλέως, καὶ ἐλευθεριάσαι.
Κρατερός δ' ἀπὸ τοῦ Ὑδάσπου ἀρξάμενος δι' Ἀραχωτῶν ἦει
καὶ Δραγγῶν εἰς Καρμανίαν. Πολλὰ δ' ἔταλαιπώρει ὁ Ἀλέξαν-
δρος καθ' ὅλην τὴν ὁδὸν διὰ λυπρᾶς ἰών· πόρρωθεν δ' ὁμοίως 722.
ἐπεχορηγεῖτο μικρὰ καὶ σπάνια, ὥστε λιμώττειν τὸ στρατεύμα·
καὶ τὰ ὑποζύγια [δ'] ἐπέλιπε, καὶ τὰ σκεύη κατελείπετο ἐν ταῖς
ὁδοῖς καὶ τοῖς στρατοπέδοις· ἀπὸ δὲ τῶν φοινίκων ἦν ἡ σωτηρία,
τοῦ τε καρποῦ καὶ τοῦ ἐγκεφάλου. Φησί δὲ φιλονεικῆσαι τὸν
Ἀλέξανδρον, καίπερ εἰδὸτα τὰς ἀπορίας, πρὸς τὴν κατέχουσαν
δόξαν· ὡς Σεμίραμις μὲν, ἐξ Ἰνδῶν φεύγουσα, σωθεῖν μετὰ
ἀνδρῶν ὡς εἴκοσι, Κῦρος δὲ ἑπτὰ· εἰ δύναίτο αὐτὸς τοσοῦτον

722. κράτευμα διασωσαι διὰ τῆς αὐτῆς χώρας, νικῶν καὶ ταῦτα.

§. 6.

Πρὸς δὲ τῇ ἀπορίᾳ χαλεπὸν ἦν καὶ τὸ καῦμα, καὶ τὸ βᾶθος τῆς ψάμμου, καὶ ἡ θερμότης, ἔστι δ' ὅπου καὶ θῖνες ὑψηλοί, ὥστε πρὸς τῷ δυσχερῶς ἀναφέρειν τὰ σκέλη, καθάπερ ἐκ βυθοῦ, καὶ ἀναβάσεις εἶναι καὶ καταβάσεις· ἀνάγκη δ' ἦν καὶ στραμὸς ποιῆσθαι μακροὺς διὰ τὰ ὑδρεῖα, διακοσίων καὶ τετρακοσίων σταδίων, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἑξακοσίων, νυκτοποροῦντας τὸ πλεόν. Πόρρω δὲ τῶν ὑδρείων ἐστρατοπεδεύοντο ἐν τριάκοντα σταδίοις πολλάκις, τοῦ μὴ ἐμπορεῖσθαι κατὰ τὸ δίψος· πολλοὶ γὰρ ἐμπίπτοντες σὺν ὄπλοις ἔπνον, [καὶ] ἦσαν ὑποβρύχιοι, φυσώμενοι δ' ἐπέπλεον ἐκπεπνευκότες, καὶ τὰ ὑδρεῖα βραχέα ὄντα διέφθειρον· οἱ δ' ἐν τῷ ἡλίῳ κατὰ μέσην τὴν ὁδὸν ἀπηγορευκότες ὑπὸ δίψους· ἔπειτα τρομώδεις μετὰ παλμοῦ χειρῶν καὶ σκελῶν ἔζησκον παραπλησίως, ὡς ἂν ὑπὸ ῥίγους καὶ φρίκης ἐχόμενοι. Συνέβαινε δὲ τισι καὶ ἐτραπομένοις τὴν ὁδὸν καταδραθεῖν, κρατουμένοις ὑπὸ ὕπνου καὶ κόπου· ὑσερήσαντες δ' οἱ μὲν ἀπώλοντο πλάνη τῶν ὁδῶν, καὶ ὑπὸ ἀπορίας ἀπάντων, καὶ καύματος· οἱ δ' ἐσώθησαν πολλὰ ταλαιπωρήσαντες. Πολλὰ δὲ κατέκλυσε καὶ τῶν σωμάτων καὶ τῶν χρηστηρίων ἐπιπεσῶν χειμάρρους νύκτωρ· καὶ τῆς βασιλικῆς δὲ κατασκευῆς ἐξηλείφθη πολλή. Καὶ τῶν καθοδηγῶν δὲ κατ' ἄγνοιαν πολὺ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἐτραπομένων, ὥστε μηκέτι ὄραν τὴν θάλατταν, *δ* συνεῖς ὁ βασιλεὺς, ἐξαυτῆς ὤρμησε, ζητήσων τὴν ἡίονα· καὶ ἐπειδὴ εὔρε, καὶ ὀρύξας εἶδεν ὕδωρ πότιμον, μεταπέμπεται τὸ στρατόπεδον, καὶ λοιπὸν μέχρι ἡμερῶν ἑπτὰ πλησίον ἦει τῆς ἡίονος, εὐπορῶν ὑδρείας· ἔπειτ' αὖθις εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνεχώρησε.

§. 7.

Ἦν δέ τι ὁμοιον τῇ δάφνῃ φυτὸν, οὗ τὸ γευσάμενον τῶν 722. ὑποζυγίων ἀπέθνησκε μετὰ ἐπιληψίας καὶ ἀφροῦ· ἄκανθα δὲ τοὺς καρποὺς ἐπὶ τῆς γῆς ἐσρωμένη, καθάπερ οἱ σίκυοι, πλήρης ἦν ὀποῦ· τούτου δὲ ρανίδες, εἰς ὄφθαλμὸν ἐμπεσοῦσαι, 723. πᾶν ἀπετύφλουν ζῶον· οἱ τε ὠμοὶ φοίνικες ἐπνιγον πολλοὺς. Ἦν δὲ κίνδυνος καὶ ἀπὸ τῶν ὄφρων· ἐν γὰρ τοῖς θισίν ἐπεφύκει βοτάνῃ ταύτῃ δ' ὑποθεδυκότες ἐλύθησαν· τοὺς δὲ πληγέντας ἀπέκτεινον. Ἐν δὲ τοῖς Ὠρίταις τὰ τοξεύματα χρίεσθαι θασασίμοις φαρμάκοις ἔφασαν, ξύλινα ὄντα καὶ πεपुरασκωμένα· τρωθέντα δὲ Πτολεμαῖον κινδυνεύειν· ἐν ὕπνῳ δὲ παρασάντα τινὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, δεῖξαι ρίζαν αὐτόπρεμνον, ἣν κελεῦσαι τρίβοντα ἐπιτιθέναι τῷ τρωθέντι· ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενον, μεμνημένον τῆς ὄψεως, εὔρεϊν ζητοῦντα τὴν ρίζαν πολλὴν πεφυκυῖαν, καὶ χρῆσασθαι καὶ αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους· ἰδόντας δὲ τοὺς βαρβάρους εὐρημένον τὸ ἀλέξημα, ὑπηκόους γενέσθαι τῷ βασιλεῖ. Εἰκὸς δὲ τινα μνηῦσαι τῶν εἰδότην τὸ δὲ μυθῶδες προσετέθη κολακείας χάριν. Ἐλθὼν δ' εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν Γεδρωσίων ἐξηκοσαῖος ἀπὸ Ὠριτῶν, διαναπαύσας τὰ πλήθη μικρὸν, ἀπῆρεν εἰς τὴν Καρμανίαν.

§. 8.

Τὸ μὲν δὴ νότιον τῆς Ἀριανῆς πλευρὸν τοιαύτην τινὰ ἔχει τῆς παραλίας διάθεςιν, καὶ τῆς ὑπερκειμένης πλησίον γῆς τῆς τῶν Γεδρωσίων καὶ Ὠριτῶν. Πολλὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνέχουσα καὶ ἡ Γεδρωσία, μέχρι τοῦ συνάψαι Δράγγαις τε καὶ Ἀραχωτοῖς, καὶ Παροπαμισάδαϊς, περὶ ὧν Ἐρατοσθένης οὕτως εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἔχομέν τι λέγειν βέλτιον περὶ αὐτῶν. Ὁρίζεσθαι γάρ φησι τὴν Ἀριανὴν ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑω

723. τῷ Ἰνδῷ, πρὸς νότον δὲ τῇ μεγάλῃ Θαλάττῃ, πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Παροπαμισῷ, καὶ τοῖς ἐξῆς ὄρεισι μέχρι Κασπίων πυλῶν, τὰ δὲ πρὸς ἐσπέραν τοῖς αὐτοῖς ὄροις, οἷς ἡ μὲν Παρθυσινή πρὸς Μηδίαν, ἡ δὲ Καρμανία πρὸς τὴν Παρατακηνὴν καὶ Περσίδα διώρισται· πλάτος δὲ τῆς χώρας, τὸ τοῦ Ἰνδοῦ μῆκος, τὸ ἀπὸ τοῦ Παροπαμισοῦ μέχρι τῶν ἐκβολῶν, μύριοι καὶ δισχιλίοι σαδίοι· οἱ δὲ τρισχιλίους φασί. μῆκος δὲ ἀπὸ Κασπίων πυλῶν, ὡς ἐν τοῖς Ἀσιατικοῖς σαθμοῖς ἀναγράφεται, διττόν. Μέχρι μὲν Ἀλεξανδρείας τῆς ἐν Ἀρίοις ἀπὸ Κασπίων πυλῶν διὰ τῆς Παρθυσιαίας μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁδὸς· εἰδ' ἡ μὲν ἐπ' εὐθείας διὰ τῆς Βακτριανῆς καὶ τῆς ὑπερβάσεως τοῦ ὄρους εἰς Ὀρτόσπανα, καὶ τὴν ἐκ Βάκτρων τρίοδον, ἣτις ἐστὶν ἐν τοῖς Παροπαμισάδασι· ἡ δ' ἐκτρέπεται μικρὸν ἀπὸ τῆς Ἀρίας πρὸς νότον εἰς Προφθασίαν τῆς Δραγγιανῆς· εἶτα πάλιν ἡ λοιπὴ μέχρι τῶν ὄρων τῆς Ἰνδικῆς, καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ὥστε μακροτέρα ἐστὶν αὐτῇ ἢ διὰ τῶν Δραγγῶν καὶ Ἀραχωτῶν, σαδίων μυρίων
724. πεντακισχιλίων τριακοσίων ἢ πάσα. Εἰ δὴ τις ἀφέλοι τοὺς χιλίους τριακοσίους, ἔχοι ἂν τὸ λοιπὸν τὸ ἐπ' εὐθείας μῆκος τῆς χώρας, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων· οὐ πολὺ γὰρ ἔλαττον τῆς παραλίας, κἂν παραύξωσί τινες αὐτὸ, πρὸς τοῖς μυρίοις τὴν Καρμανίαν ἑξακισχιλίους τιθέντες· ἡ γὰρ σὺν τοῖς κόλποις φανοῦνται τιθέντες, ἡ σὺν τῇ ἐντὸς τοῦ Περσικοῦ κόλπου παραλίᾳ τῇ Καρμανικῇ. Ἐπεκτείνεται δὲ τοῦνομα τῆς Ἀριανῆς μέχρι μέρους τινὸς καὶ Περσῶν καὶ Μηδῶν, καὶ ἐτι τῶν πρὸς ἄρκτον Βακτριῶν καὶ Σογδιανῶν· εἰσι γὰρ πῶς καὶ ὁμόγλωττοι παρὰ μικρόν.

§. 9.

Ἡ δὲ τάξις τῶν ἔθνων τοιαύτη. Παρὰ μὲν τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, ὧν ὑπέγκειται ὁ Παροπαμισὸς ὄρος· εἰτ'

Ἀραχωτοὶ πρὸς νότον· εἰτ' ἐφεξῆς πρὸς νότον Γεδρωσηνοὶ σὺν 724.
 τοῖς ἄλλοις τοῖς τὴν παράλιον ἔχουσιν· ἅπασι δὲ παρά τὰ
 πλάτη τῶν χωρίων παράκειται ὁ Ἰνδός. Τούτων δ' ἐκ μέρους
 τῶν παρά τὸν Ἰνδὸν ἔχουσι τινα Ἰνδοὶ, πρότερον ὄντα Περσῶν·
 ἃ ἀφείλετο μὲν ὁ Ἀλέξανδρος τῶν Ἀριανῶν, καὶ κατοικίας
 ἰδίας συνεσήσατο· ἔδωκε δὲ Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Σανδρο-
 κόττω, συνθέμενος ἐπιγαμίαν, καὶ ἀντιλαβὼν ἐλέφαντας πεν-
 τακοσίους. Τοῖς Παροπαμισάδαις δὲ παράκειται πρὸς τὴν
 ἐσπέραν Ἄριοι, τοῖς δὲ Ἀραχωτοῖς Δράγγαι, καὶ τοῖς Γεδρω-
 σίοις· οἱ δ' Ἄριοι τοῖς Δράγγαις ἅμα καὶ πρὸς ἄρκτον παρά-
 κεινται, καὶ πρὸς ἐσπέραν, ἐγκυκλούμενοι μικρά πως· ἡ δὲ
 Βακτριανὴ τῇ τε Ἀρίᾳ πρὸς ἀριστερὸν παράκειται, καὶ τοῖς
 Παροπαμισάδαις, δι' ὧνπερ Ἀλέξανδρος ὑπερέβαλε τὸν Καύ-
 κασον, ἐλαύνων ἐπὶ τῶν Βάκτρων· πρὸς ἐσπέραν δὲ ἐφεξῆς εἰσὶ
 τοῖς Ἀρίοις Παρθυαῖοι, καὶ τὰ περὶ τὰς Κασπίους πύλας·
 πρὸς νότον δὲ τούτοις ἡ ἔρημος τῆς Καρμανίας· εἰδ' ἡ λοιπὴ
 Καρμανία καὶ Γεδρωσία.

§. 10.

Γνοίη δ' ἂν τις τὰ περὶ τὴν λεχθεῖσαν ὀρεινὴν ἔτι μᾶλλον,
 προσισορήσας τὴν ὁδὸν, ἣ ἐχρήσατο διώκων τοὺς περὶ Βῆσσον
 ὡς ἐπὶ Βάκτρων Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Παρθυνηῆς. Εἰς γὰρ τὴν
 Ἀριανὴν ἦκεν· εἰτ' εἰς Δράγγας, ὅπου Φιλώταν ἀνεῖλε τὸν
 Παρμενίωνος υἱόν, φωράσας ἐπιβουλὴν· ἔπεμψε δὲ καὶ εἰς Ἐκ-
 βάτανα τοὺς καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀνελοῦντας, ὡς κοινωνὸν
 τῆς ἐπιβουλῆς· φασὶ δ' αὐτοὺς ἐπὶ δρομάδων καμῆλων ὁδὸν
 ἡμερῶν τριάκοντα, ἢ καὶ τετταράκοντα, ἑνδεκαταίους διανύσαι,
 καὶ τελευτῆσαι τὴν πράξιν. Οἱ δὲ Δράγγαι, περισίζοντες τᾶλλα
 κατὰ τὸν βίον, οἴνου σπανίζουσι· γίνεται δὲ παρ' αὐτοῖς κατ-
 τίτερος. Εἰτ' ἐκ Δραγγῶν ἐπὶ τε τοὺς Εὐεργέτας ἦκεν, οὓς ὁ

724. Κύρος οὕτως ὠνόμασε, καὶ τοὺς Ἀραχωτοὺς· εἶτα διὰ τῶν
725. Παροπαμισαδῶν ὑπὸ πλειάδος δύσιν... ἔστι δ' ὄρεινῇ καὶ κεχινοβολητῷ τότε, ὥστε χαλεπῶς ὠδεύετο· πυκναὶ μέντοι κῶμαι δεχόμεναι, πάντων εὐποροὶ, πλὴν ἐλαίου, παρεμυθοῦντο τὰς δυσκολίας. Εἶχόν τε ἐν ἀρισερᾷ τὰς ἀκρωρείας. Ἔστι δὲ τὰ μεσημβρινὰ μὲν τοῦ ὄρους τοῦ Παροπαμισοῦ, Ἰνδικὰ τε καὶ Ἀριανὰ· τὰ δὲ προσάρκτια καὶ τὰ πρὸς ἐσπέραν Βάκτρια, *τοῖς Βακτρίοις βαρβάροις*. Διαχειμάσας δ' αὐτόθι, ὑπερδέξιον ἔχων τὴν Ἰνδικὴν, καὶ πόλιν κτίσας, ὑπερήκρισεν εἰς τὴν Βακτριανὴν διὰ ψιλῶν ὁδῶν, πλὴν τερμίνθου Σαμνώδους ὀλίγης, ἀπορούμενος καὶ τροφῆς, ὥστε ταῖς τῶν κτηνῶν σαρκί χρῆσθαι, καὶ ταύταις ὡμαῖς διὰ τὴν ἀξυλίαν· πρὸς δὲ τὴν ὠμοσιτίαν πεπτικὸν ἦν αὐτοῖς τὸ σίλφιον, πολὺ πεφυκός. Πεντακαδικαταῖος δὲ ἀπὸ τῆς κτισθείσης πόλεως καὶ τῶν χειμαδίων ἦκεν εἰς Δάραψα, πόλιν τῆς Βακτριανῆς.

§. 11.

Περὶ ταῦτα δὲ που τὰ μέρη τῆς ὁμόρου τῇ Ἰνδικῇ καὶ τὴν Χωαρηνὴν εἶναι συμβαίνει· ἔστι δὲ τῶν ὑπὸ τοῖς Παρθυαίοις αὕτη προσεχέσασθαι τῇ Ἰνδικῇ· διέχει δὲ τῆς Ἀριανῆς δι' Ἀραχωτῶν καὶ τῆς λεχθείσης ὄρεινῆς σαδῖους μυρίους ἐνναμισχιλίους. Ταύτην δὲ τὴν χώραν διεξιὼν Κρατερός, κατασρεφόμενος ἅμα τοὺς ἀπειθοῦντας, ἤει συμμίξει τὴν ταχίστην σπεύδων τῷ βασιλεῖ. Καὶ δὴ περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους σχεδὸν τι συνέδραμον εἰς τὴν Καρμανίαν αἱ πεζαὶ δυνάμεις ἀμφοτέραι. Καὶ μικρὸν ὕστερον οἱ περὶ Νέαρχον εἰσέπλεον εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, πολλὰ ταλαιπωρήσαντες διὰ τε τὴν ἄλλην ταλαιπωρίαν, καὶ τὰ μεγέθη τῶν κητῶν.

§. 12.

Εἰκὸς μὲν οὖν πρὸς ὑπερβολὴν ἠδολεσχῆναι πολλὰ τοὺς 725. πλεύσαντας, ὅμως δ' οὖν εἰρήκασι παραδηλοῦντες ἅμα καὶ τὸ παρασάν αὐτοῖς πάθος, θεὸτι προσδοκία μᾶλλον, ἢ κίνδυνος ὑπῆρχε τοῖς ἀληθεσί. Τὸ δὲ μάλισα ταραττον, φουσητήρων μεγέθη, ῥοῦν ἀπεργαζομένων μέγαν ἄθρόον, καὶ ἀχλὺν ἐκ τῶν ἀναφουσημάτων, ὥστε τὰ πρὸ ποδῶν μέρη μὴ ὄρασθαι· ἐπεὶ δ' οἱ καθηγεμόνες τοῦ πλοῦ, δεδιότων ταῦτα τῶν ἀνθρώπων, τὴν δ' αἰτίαν οὐχ ὀρώντων, ἐμήνησαν, ὅτι θηρία εἶη, τάχα δ' ἀπαλλάττειτο, σάλπιγγος ἀκούσαντα καὶ κρότου, ἐκ τούτου Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόδιον καθ' ἅπερ ἐκόλυον, καὶ ἅμα ταῖς σάλπιγγιν ἐφόβει· τὰ δὲ θηρία ἔδυνεν, εἰτ' ἀνεφαίνετο κατὰ πρύμναν, ὥστε ναυμαχίας ἀγωνίαν παρεῖχεν· ἀλλ' αὐτίκα ἀφίεσται.

§. 13.

Λέγουσι μὲν οὖν καὶ οἱ νῦν πλείοντες εἰς Ἰνδοὺς μεγέθη θηρίων καὶ ἐπιφανείας, ἀλλ' οὔτε ἀθρόων, οὔτ' ἐπιφερομένων πολλαίς, ἀλλ' ἀποσοθηθέντα τῇ κραυγῇ καὶ τῇ σάλπιγγι ἀπαλλάττεσθαι. Φασὶ δ' αὐτὰ μὲν μὴ πλησιάζειν τῇ γῆ, τὰ δ' ὅσα 726. διαλυθέντων ψιλωθέντα ἐκκυμαίνεσθαι ῥαδίως, καὶ χορηγεῖν τὴν λεχθεῖσαν ὕλην τοῖς ἰχθυοφάγοις περὶ τὰς καλυβοποιίας· Μέγεθος δὲ τῶν κητῶν φησὶν ὁ Νέαρχος τριῶν καὶ εἴκοσιν ὄργυιῶν. Πισευθέν τι δὲ ἰκανῶς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ σέλω φησὶν ὁ Νέαρχος ἐξελέγξαι ψεῦδος ὄν· ὡς εἶη τις ἐν τῷ πόρω νῆσος, ἢ ἀφανίζοι τοὺς προσορμισθέντας· κέρκουρον γὰρ τινα πλείοντα, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νῆσον ταύτην ἐγεγόνει, μηκέτι ὄραθῆναι· πεμφθέντας δὲ τινὰς ἐπὶ τὴν ζήτησιν, ἐκθῆναι μὲν μὴ θαρρῆν εἰς τὴν νῆσον ἐκπλέοντας· ἀνακαλεῖν δὲ κραυγῇ τοὺς ἀνθρώ-

226. πους· μηδενός δ' ὑπακούοντος, ἐπανελθεῖν. Ἀπάντων δ' αἰτιωμένων τὴν νῆσον, αὐτὸς ἔφη πλεῦσαι, καὶ προσορμισθεῖς ἐκβῆναι μετὰ μέρος τῶν συμπλευσάντων, καὶ περιελθεῖν τὴν νῆσον· ὡς δ' οὐδὲν εὕρισκον ἴχνος τῶν ζητουμένων, ἀπογνόντα ἐπανελθεῖν, καὶ διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἡ μὲν νῆσος ψευδῆ τὴν αἰτίαν ἔχοι, (καὶ γὰρ αὐτῶ καὶ τοῖς συνεκβάσιν ὁ αὐτὸς ὑπάρξει ἂν φθόρος), ἄλλος δὲ τις τρόπος τῶ κερκούρω ἀφανισμοῦ συμβαίη, μυρίων ὄντων δυνατῶν.

§. 14.

Ἡ δὲ Καρμανία τελευταία μὲν ἐστὶ τῆς ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκβολῆς· τὸ μέντοι πρῶτον αὐτῆς ἄκρον ἐκκεῖται πρὸς νότον εἰς τὴν μεγάλην Θαλάτταν· ποιῆσαν δὲ τὸ ζῶμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἄκραν, ἐν ἀπόψει οὖσαν, κάμπτεται πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον, ἕως ἂν συνάψῃ τῇ Περσίδι· πολλὴ δὲ καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ ἐστὶν ἐκτειωμένη μεταξὺ τῆς Γεδρωσίας καὶ τῆς Περσίδος, παραλλάττουσα πλέον τῆς Γεδρωσίας πρὸς τὴν ἄρκτον. Δηλοῖ δ' ἡ εὐκαρπία· καὶ γὰρ πάμπορος καὶ μεγαλόδενδρος, πλήν ἐλαίας, καὶ ποταμοῖς κατάρρυτος. Ἡ δὲ Γεδρωσία διαφέρει μικρὸν τῆς τῶν τῶν Ἰχθυοφάγων· ὥστ' ἀκαρπία κατέχει πολλάκις· διὸ φυλάττουσι τὸν ἐνιαύσιον καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιευόμενοι. Οἰησίκριτος δὲ λέγει ποταμὸν ἐν τῇ Καρμανίᾳ καταφέροντα ψήγματα χρυσοῦ· καὶ ὀρυκτοῦ δὲ εἶναι μέταλλον, καὶ ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ, καὶ μίλτου· ὄρη τε εἶναι δύο, τὸ μὲν ἀρσενικοῦ, τὸ δὲ ἀλός. ἔχει δὲ τινα καὶ ἔρημον συνάπτουσαν ἤδη τῇ Παρδυαίᾳ καὶ τῇ Παραϊτακηνῇ. Γεώργια δ' ἔχει παραπλήσια τοῖς Περσικοῖς, τά τε ἄλλα, καὶ ἄμπελον· ταύτης δ' ἡ Καρμανία λεγομένη παρ' ἡμῖν, καὶ δίπηχυν ἔχει πολλάκις τὸν βότρυν, πυκνὸρρώγα τε ὄντα καὶ μεγαλόρρώγα, ἣν εἰκὸς ἐκεῖ εὐεργε-

σέραν εἶναι. Χρῶνται δ' ὄνοις οἱ πολλοὶ καὶ πρὸς πόλεμον, γαῖαν σπᾶνει τῶν ἵππων ὄνον τε θύουσι τῷ Ἄρει, ὄνπερ καὶ σέβονται θεῶν μόνον, καὶ εἰσι πολεμισαί. Γαμεῖ δ' οὐδεὶς, πρὶν ἂν, πολεμίου κεφαλὴν ἀποτεμῶν, ἀνενέγκῃ ἐπὶ τὸν βασιλέα· ὁ δὲ τὸ κρανίον μὲν ἐπὶ τῶν βασιλείων ἀνατίθησι, τὴν δὲ γλῶσσαν λεπτοτομήσας καὶ καταμίξας ἀλεύρω, γευσάμενος αὐτὸς, δίδωσι τῷ ἀνενέγκαντι καὶ τοῖς οἰκείοις κατασιτήσασθαι· ἐνδοξότατος δ' ἐστίν, ὃ πλεῖσαι κεφαλαὶ ἀννηθήσαν. Νέαρχος δὲ τὰ πλεῖστα ἔθῃ καὶ τὴν διάλεκτον τῶν Καρμανιτῶν Περσικὰ τε καὶ Μηδικὰ εἶρηκε. Τὸ δὲ σῶμα τοῦ Περσικοῦ κόλπου [οὔ] μείζον διάρματος ἡμερησίου.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΜΕΤΑ δὲ Καρμανίαν ἢ Περσίς ἐστίν, πολλὴ μὲν ἐν τῇ παραλίᾳ τοῦ ἀπ' αὐτῆς ὀνομαζομένου κόλπου· πολὺ δὲ μείζων ἐν τῇ μεσογαίᾳ, καὶ μάλιστα ἐπὶ μῆκος τὸ ἀπὸ τοῦ νότου καὶ τῆς Καρμανίας ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰ περὶ Μηδίαν ἔθνη· Τριττὴ δ' ἐστὶ καὶ τῇ φύσει, καὶ τῇ τῶν ἀέρων κράσει. Ἡ μὲν γὰρ παραλία καυματηρά τε καὶ ἀμμώδης, καὶ σπανιστὴ καρποῖς ἐστὶ, πλὴν φοινίκων, ὅσον ἐν τετρακισχιλίοις καὶ τετρακοσίοις, ἢ τριακοσίοις, ἐξεταζομένη σαδίοις· κατασρέφουσα εἰς ποταμὸν μέγιστον τῶν ταύτη, καλούμενον Ὀρόατιν. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης ἐστὶ πάμφορος καὶ πεδινή, καὶ θρεμμάτων ἀρίστη τροφὸς, ποταμοῖς τε καὶ λίμναις πληθύνει. Τρίτη δ' ἐστὶν ἢ πρὸς βορρᾶν χειμέριος καὶ ὄρεινῃ· πρὸς δὲ ταῖς ἐσχατιαῖς εἰσὶν οἱ καμηλοβοσκοί. Μῆκος μὲν οὖν ἐστὶ κατ' Ἐρατοσθένη τὸ ἐπὶ τὰς ἄρκτους καὶ τὰς Κασπίους πύλας περὶ ὀκτακισχιλίουσ, κατὰ τινὰς προπιπτούσας ἄκρας. Λοιπὴ δ' ἐστὶν ἐπὶ

727. Κασπίους πύλας οὐ πλείων *ἢ* τῶν δισχιλίων. Πλάτος δὲ τὸ ἐν τῇ μεσογαίᾳ τὸ ἀπὸ Σούσων εἰς Περσέπολιν σαδίοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι· κἀντεῦθεν ἐπὶ τοὺς τῆς Καρμανίας ὄρους ἄλλοι χίλιοι ἑξακόσιοι. Φύλα δὲ οἰκεῖ τὴν χώραν οἷ τε Πατεισχορεῖς λεγόμενοι, καὶ οἱ Ἀχαιμενίδαι, καὶ οἱ Μάγοι· οὗτοι μὲν οὖν σεμνοῦ τινός εἰσι βίου ζηλωταί. Κύρτιοι δὲ καὶ Μάρδοι ληστρικοί· ἄλλοι δὲ γεωργικοί.

§. 2.

Σχεδὸν δὲ τι καὶ ἡ Σουσίς μέρος γεγένηται τῆς Περσίδος, μεταξὺ αὐτῆς κειμένη καὶ τῆς Βαβυλωνίας, ἔχουσα πόλιν ἀξιολογωτάτην τὰ Σούσα. Οἱ γάρ Πέρσαι κρατήσαντες Μήδων καὶ ὁ Κῦρος, ὀρῶντες τὴν μὲν οἰκίαν γῆν ἐπ' ἐσχάτοις που τατομένην, τὴν δὲ Σουσίδα ἐνδοτέρω καὶ πλησιαιτέραν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔδνεσιν, ἐνταῦθα ἔθεντο τὸ τῆς ἡγεμονίας βασιλείου· ἅμα καὶ τὸ ὁμορον τῆς χώρας ἀποδεξά-
728. μενοι, καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως, καὶ τρίτον τὸ μηδέποτε καθ' ἑαυτὴν τὴν Σουσίδα πραγμάτων μεγάλων ἐπήβολον γεγενῆναι, ἀλλ' αἰεὶ ὑφ' ἑτέροις ὑπάρξαι, καὶ ἐν μέρει τετάχθαι συστήματος μείζονος, πλὴν εἰ ἄρα τὸ παλαιὸν τὸ κατὰ τοὺς ἡρώας. Λέγεται γάρ δὴ κτίσμα Τιθωνοῦ τοῦ Μέμνονος πατρὸς, κύκλον ἔχουσα ἑκατὸν καὶ εἴκοσι σαδίων, παραμύκης τῷ σχήματι· ἢ δ' ἀκρόπολις ἐκαλεῖτο Μεμνόνειον. Λέγονται δὲ καὶ Κίσσιοι οἱ Σούσιοι. Φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ταφῆναι δὲ λέγεται Μέμνων περὶ Πάλτου τῆς Συρίας παρὰ Βαδᾶν ποταμῶν, ὡς εἴρηκε Σιμωνίδης ἐν Μέμνονι διδυράμβῳ τῶν Δηλιαίων. Τὸ δὲ τεῖχος ὠκοδόμητο τῆς πόλεως, καὶ ἱερά, καὶ βασιλεία παραπλησίως, ὥσπερ τὰ τῶν Βαβυλωνίων ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, κατὰ περ

εἰρήκασί τινες. Πολύκλειτος δὲ διακοσίων φησί τὸν κύκλον, καὶ 728. ἀτείχισον.

§. 3.

Κοσμήσαντες δὲ τὰ ἐν Σούσοις βασιλεια μάλις α τῶν ἄλλων, οὐδὲν ἤττον καὶ τὰ ἐν Περσεπόλει, καὶ τὰ ἐν Πασαργάδαις ἐξετίμησαν· καὶ ἦ γε γάζα, καὶ οἱ θησαυροὶ, καὶ τὰ μνήματα ἐνταῦθα ἦν τοῖς Πέρσαις, ὡς ἐν τόποις ἐρμυνοτέροις, καὶ ἅμα προγονικοῖς. Ἦν δὲ καὶ ἄλλα βασιλεια τὰ ἐν Γάβαις, ἐν τοῖς ἀνωτέρω που μέρεσι τῆς Περσίδος, καὶ τὰ ἐν τῇ παραλίᾳ, τὰ κατὰ τὴν Ταόκην λεγομένην. Ταῦτα μὲν τὰ κατὰ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν· οἱ δ' ὕστερον ἄλλοις καὶ ἄλλοις ἐχρήσαντο, ὡς ἐκὸς, εὐτελεστέροις τισίν, ἅτε καὶ τῆς Περσίδος ἡλαττωμένης ὑπὸ τῶν Μαιεδόνων, καὶ ἔτι μᾶλλον ὑπὸ τῶν Παρθυαίων. Καὶ γὰρ εἰ βασιλεύονται μέχρι νῦν, ἴδιον βασιλέα ἔχοντες οἱ Πέρσαι, τῇ γε δυνάμει πλεῖζον ἀπολείπονται, καὶ τῷ Παρθυαίων προσέχουσι βασιλεῖ.

§. 4.

Τὰ μὲν οὖν Σούσα ἐν μεσογαίοις κεῖται ἐπὶ τῷ Χοάσπῃ ποταμῷ, περαιτέρω ἢ κατὰ τὸ ζυγμα· ἡ δὲ χώρα μέχρι τῆς Θαλάττης καθήκει· καὶ ἔστιν αὐτῆς ἡ παραλία μέχρι τῶν ἐκβολῶν σχεδόν τι τοῦ Τίγριος, ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Περσικῆς παραλίας, σαδίων ὡς τρισχιλίων. Ρεῖ δὲ διὰ τῆς χώρας ὁ Χοάσπης εἰς τὴν αὐτὴν τελευτῶν παραλίαν, ἀπὸ τῶν Οὐξίων τὰς ἀρχὰς ἔχων. Παρεμπίπτει γὰρ τις ὄρεινὴ τραχεῖα καὶ ἀπότομος μεταξὺ τῶν Σουσίων καὶ τῆς Περσίδος, ξενὰ ἔχουσα δυσπάροδα, καὶ ἀνθρώπους ληξιάς· οἱ μισθοὺς ἐπράττοντο καὶ αὐτοὺς τοὺς βασιλέας, κατὰ τὴν ἐκ Σούσων εἰς Πέρσας εἰσβολήν. Φησί δὲ Πολύκλειτος εἰς λίμνην τινὰ συμβάλλειν τὸν τε Χοάσπην καὶ

728. τὸν Εὐλαιον, καὶ ἔτι τὸν Τίγριν, εἰτ' ἐκείθεν εἰς τὴν θάλατταν ἐκδιδόναι· πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ καὶ ἐμπορεῖον εἶναι, τῶν ποταμῶν οὐ δεχομένων τὰ ἐκ τῆς θαλάττης, οὐδὲ καταπεμπόντων διὰ τοὺς καταρράκτας ἐπίτηδες γενομένους, περὶ δ' ἐμπορευομένων ὀκτακοσίους γὰρ εἶναι σαδίους εἰς Σούσα λέγουσιν· Ἄλλοι δὲ φασὶ τοὺς διὰ Σούσων ποταμούς εἰς ἓν ρεῦμα τὸ τοῦ Τίγριος συμπίπτειν, κατὰ τὰς μεταξὺ διώρυχας τοῦ Εὐφράτου· διὰ δὲ τοῦτο κατὰ τὰς ἐκβολὰς ὀνομάζεσθαι Πασίτιγριν.

§. 5.

Νῆαρχος δὲ τὸν παράπλου τῆς Σουσίδος τεναγῶδη φήσας, πέρασ αὐτοῦ λέγει τὸν Εὐφράτην ποταμόν· πρὸς δὲ τῷ ζώματι κώμην οἰκεῖσθαι τὴν ὑποδεχομένην τὰ ἐκ τῆς Ἀραβίας φορτία· συνάπτει γὰρ ἐφεξῆς τὴν τῶν Ἀράβων παραλίαν τῷ ζώματι τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Πασίτιγριος· τὸ δὲ μεταξὺ πᾶν ἐπέχειν λίμνην, τὴν ὑποδεχομένην τὸν Τίγριν. ἀναπλεύσαντι δὲ τῷ Πασίτιγρει σαδίους πενήκοντα καὶ ἑκατὸν, τὴν σχεδίαν εἶναι τὴν ἄγουσαν ἐπὶ Σούσων ἐκ τῆς Περσίδος, ἀπέχουσαι Σούσων σαδίους ἐξήκοντα· τὸν δὲ Πασίτιγριν ἀπὸ τοῦ Ὄροάτιδος διέχειν περὶ δισχιλίους σαδίους· διὰ δὲ τῆς λίμνης ἐπὶ τὸ ζῶμα τοῦ Τίγριος τὸν ἀνάπλου εἶναι σαδίων ἑξακοσίων· πλησίον δὲ τοῦ ζώματος κώμην οἰκεῖσθαι *τὴν* Σουσιανὴν, διέχουσαι τῶν Σούσων σαδίους πεντακοσίους· ἀπὸ δὲ τοῦ ζώματος τοῦ Εὐφράτου μέχρι Βαβυλῶνος τὸν ἀνάπλου εἶναι διὰ γῆς οἰκουμένης καλῶς σαδίων πλείονων, ἢ τρισχιλίων. Ὀνησίκριτος δὲ πάντας φησὶν ἐκβάλλειν εἰς τὴν λίμνην, τὸν τε Εὐφράτην, καὶ τὸν Τίγριν· ἐκπεσόντα δὲ πάλιν τὸν Εὐφράτην ἐκ τῆς λίμνης ἰδίῳ ζώματι πρὸς τὴν θάλατταν συνάπτειν.

§. 6.

§. 6.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα πλείω σενά διεκβάλλοντι τὰ ἐν τοῖς Οὐξίοις 729.
κατ' αὐτὴν τὴν Περσίδα, ἃ καὶ αὐτὰ βία διήλθεν Ἀλέξανδρος,
κατὰ τε τὰς Περσικὰς πύλας, καὶ κατ' ἄλλους τόπους διεξιῶν
τὴν χώραν, καὶ κατοπτεῦσαι σπεύδων τὰ κυριώτατα μέρη, καὶ
τὰ γασοφυλάκια, ἃ τοσούτοις χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο, οἷς
ἐδασμολόγησαν Πέρσαι τὴν Ἀσίαν· ποταμοὺς δὲ διέβη πλείους
τοὺς διαρρέοντας τὴν χώραν, καὶ καταφερομένους εἰς τὸν Περ-
σικὸν κόλπον. Μετὰ γάρ τὸν Χοάσπην ὁ Κοπράτας ἐστὶ, καὶ
ὁ Πασίτιγρις, ὃς ἐκ τῆς Οὐξίας καὶ αὐτὸς ρεῖ· ἔστι δὲ καὶ
Κῦρος ποταμὸς, διὰ τῆς κοίτης καλουμένης Περσίδος ῥέων
περὶ Πασαργάδας, οὗ μετέβαλε τοῦνομα ὁ βασιλεὺς, ἀντὶ
Ἀγραδάτου μετονομάσας Κῦρον. Πρὸς αὐτῇ δὲ τῇ Περσε-
πόλει τὸν Ἀράξην διέβη· ἦν δὲ ἡ Περσέπολις ἔχουσα βασιλεία
ἐκπρεπῆ, καὶ μάλις α τῇ πολυτελείᾳ τῶν κειμένων. Ρεῖ δ' ὁ Ἀρά-
ξης ἐκ τῶν Παραϊτακῶν συμβάλλει δ' εἰς αὐτὸν ὁ Μῆδος, ἐκ
Μηδίας ὀρηθεῖς. Φέρονται δὲ δι' αὐλῶνος παμφόρου συνά-
πτοντος τῇ Καρμανίᾳ καὶ τοῖς ἐωθινοῖς μέρεσι τῆς χώρας,
καθάπερ καὶ αὐτῇ ἡ Περσέπολις. Ἐνέπρησε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος 730.
τὰ ἐν Περσεπόλει βασιλεία, τιμωρῶν τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι κα-
κείνων ἰσρά καὶ πόλεις οἱ Πέρσαι πυρὶ καὶ σιδήρῳ διεπόρ-
θησαν.

§. 7.

Ἐἰτ' εἰς Πασαργάδας ἦκε· καὶ τοῦτο δ' ἦν βασιλείον ἀρ-
χαῖον. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν Κύρου τάφον εἶδεν ἐν παραδείσῳ,
πύργου οὐ μέγαν, τῷ δάσει τῶν δένδρων ἐναποκεκρυμμένον,
κάτωθεν μὲν σηρεὸν, ἄνω δὲ σέγγην ἔχοντα καὶ σηκόν, σέγγην
τελέως ἔχοντα τὴν εἴσοδον· δι' ἧς παρελθεῖν εἰσὼ φησὶν Ἀριστό-

750. βουλος, κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, καὶ κοσμήσαι τὸν τάφον·
 ἰδεῖν δὲ κλίνην τε χρυσῆν, καὶ τράπεζαν σὺν ἐκπώμασι, καὶ
 πύελον χρυσῆν, καὶ ἐσθῆτα πολλήν, κόσμον τε λιθοκόλλητον·
 κατὰ μὲν οὖν τὴν πρώτην ἐπιδημίαν ταῦτ' ἰδεῖν· ὕστερον δὲ συ-
 ληθῆναι, καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐκκομισθῆναι, τὴν δὲ κλίνην θραυ-
 σθῆναι μόνον καὶ τὴν πύελον, μεταθέντων τὸν νεκρὸν, δι' οὗ
 δῆλον γενέσθαι, διότι προνομευτῶν ἔργον ἦν, οὐχὶ τοῦ Σα-
 τράπου, καταλιπόντων, ἀ μὴ δυνατὸν ἦν ῥαδίως ἐκκομίσαι·
 συμβῆναι δὲ ταῦτα, καίπερ φυλακῆς περιχειμένης μάγων,
 σίτισιν λαμβανόντων καθ' ἡμέραν πρόβατον, διὰ μηνὸς δ' ἵππον.
 Ἀλλ' ὁ ἐκτοπισμὸς τῆς Ἀλεξάνδρου σρατιᾶς εἰς Βακτρὰς, καὶ
 Ἰνδοὺς, πολλὰ τε ἄλλα νεωτερισθῆναι παρεσκευάσε, καὶ δὴ
 καὶ τοῦθ' ἐν τῶν νεωτερισθέντων ὑπῆρξεν. Οὕτω μὲν οὖν Ἀρι-
 στόβουλος εἶρηκε· καὶ τὸ ἐπίγραμμα δὲ ἀπομνημονεύει τοῦτο,
 Ὡ ἌΦΘΡΩΠΕ, ΕΓΩ ΚΥΡΟΣ ΕΙΜΙ, Ὁ ΤΗΝ ἈΡΧΗΝ ΤΟΙΣ
 ΠΕΡΣΑΙΣ ΚΤΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΚΑΙ ΤΗΣ ἈΣΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ· ΜΗ
 ΟΥΝ ΦΘΟΝΗΣΗΣ ΜΟΙ ΤΟΥ ΜΝΗΜΑΤΟΣ. Ὀνησίκριτος δὲ τὸν
 μὲν πύργον δεκάσεγον εἶρηκε· καὶ ἐν μὲν τῇ ἀνωτάτῳ σέγγῃ κεῖσθαι
 τὸν Κύρον· ἐπίγραμμα δ' εἶναι Ἑλληνικὸν, Περσικοῖς κεχαραγ-
 μένον γραμμασιν· ΕΝΘΑΔ' ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ.
 ΒΑΣΙΛΕΩΝ· καὶ ἄλλο περσίζον πρὸς τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 8.

Μέμνηται δ' Ὀνησίκριτος καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Δαρείου τάφῳ
 γράμμα τόδε· ΦΙΛΟΣ ἦν ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΙΣ· ἸΠΠΕΥΣ ΚΑΙ ΤΟΞΟ-
 ΤΗΣ ἈΡΙΣΤΟΣ ΕΓΕΝΟΜΗΝ· ΚΥΝΗΓΩΝ ἘΚΡΑΤΟΥΝ· ΠΑΝΤΑ
 ΠΟΙΕΙΝ ΗΓΩΝΑΜΗΝ. Ἄριστος δ' ὁ Σαλαμίνιος πολὺ μὲν ἐστὶ
 κρείττερος τούτων· λέγει δὲ δίσσεγον τὸν πύργον καὶ μέγαν· ἐν
 δὲ τῇ Περσῶν διαδοχῇ ἰδρῖσθαι· φυλάττεσθαι δὲ τὸν τάφον·

ἐπίγραμμα δὲ τὰ λεχθέν Ἑλληνικόν, καὶ ἄλλο Περσικόν πρὸς 730.
τὸν αὐτὸν νοῦν.

§. 9.

Τοὺς δὲ Πασαργάδας ἐτίμησε Κῦρος, ὅτι τὴν ὑστάτην μάχην ἐνίκησεν Ἀσσύρην ἐνταῦθα τὸν Μῆδον, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἀσίας μετήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν, καὶ πόλιν ἔκτισε, καὶ βασιλεῖον κατεσκευάσασε τῆς νίκης μνημεῖον· πάντα δὲ τὰ ἐν τῇ Περσίδι χρήματα ἐξεσκευάσατο εἰς τὰ Σοῦσα, καὶ αὐτὰ θησαυρῶν καὶ 731.
κατασκευῆς μεσά· οὐδὲ τοῦθ' ἠγεῖτο βασιλεῖον, ἀλλὰ τὴν Βαβυλῶνα, καὶ διανοεῖτο ταύτην προσκατασκευάζειν· κἀνταῦθα δ' ἔκειντο θησαυροί. Φασὶ δὲ, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τῶν ἐν τῷ στρατοπέδῳ τῶν παρὰ ταῦτα *μὴ* ληφθέντων, αὐτὰ τὰ ἐν Σούσοις, καὶ τὰ ἐν Περσίδι τέτταρας μυριάδας ταλάντων ἐξετασθῆναι· τινὲς δὲ καὶ πέντε λέγουσιν· ἄλλοι δὲ πάντα πάντοθεν συναχθῆναι παραδεδώκασιν εἰς Ἑκβάτανα ὀκτωκαίδεκα μυριάδας ταλάντων· τὰ δὲ Δαρείῳ φυγόντι ἐκ τῆς Μηδίας συνεκομοσθέντα τάλαντα ὀκτακισχίλια διήρπασαν οἱ δολοφονήσαντες αὐτόν.

§. 10.

Τὴν γοῦν Βαβυλῶνα προέκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁρῶν καὶ τῷ μεγέθει πολὺ ὑπερβαλλούσαν, καὶ τοῖς ἄλλοις. Εὐδαίμων δ' εὔσα ἢ Σουσίς, ἔκπυρον τὸν ἀέρα ἔχει καὶ καυματηρὸν, καὶ μάλιστα τὸν περὶ τὴν πόλιν, ὡς φησὶν ἐκεῖνος· τὰς γοῦν σαύρας καὶ ταὺς ἕφεις θέρους, ἀκμάζοντας τοῦ ἡλίου κατὰ μεσημβρίαν, μὴ φθάνειν διαθῆναι τὰς ὁδοὺς τὰς ἐν τῇ πόλει, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι· ὅπερ τῆς Περσίδος μηδαμοῦ συμβαίνειν, καίπερ νοτιωτέρας οὔσης· λουτρά δὲ ψυχρὰ προτεθέντα, ἐκθερμαίνεσθαι παραχρῆμα, τὰς δὲ κριθὰς, διασπαρείσας εἰς τὸν

731. ἥλιον, ἄλλοθεν, καθάπερ ἐν τοῖς ἵπνοις τὰς κάχυς· διὸ καὶ τὰς ζέγαις ἐπὶ δύο πῆχεις *τὴν* γῆν ἐπιτίθεισθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι σενούς μὲν, μακροὺς δὲ ποιεῖσθαι τοὺς οἴκους, ἀπορουμένους μὲν μακρῶν δοκῶν, δεομένους δὲ μεγάλων οἰκῶν διὰ τὸ πνίγος. Ἴδιον δὲ τι πάσχειν τὴν φοινικίνην δοκόν· σφεραῖν γὰρ οὔσαν, παλαιουμένην, οὐκ εἰς τὸ κάτω τὴν ἔνδοσιν λαμβάνειν, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦσθαι τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχειν τὴν ὄροφν. Αἴτιον δὲ τῶν καυμάτων λέγεται, τὸ ὑπερκεῖσθαι πρὸς ἄρκτον ὄρη ὑψηλά τὰ προεκδεχόμενα ἅπαντας τοὺς βορείους ἀνέμους· ὑπερπετεῖς γὰρ πνέοντες ἀπὸ τῶν ἀκρωτηρίων μετέωροι, τῶν πεδίων οὐ προσάπτονται, ἀλλὰ παρελαύνουσιν εἰς τὰ νοτιώτερα τῆς Σουσιίδος· αὕτη δὲ νηνεμίασι κατέχεται, καὶ μάλιστα τότε, ἡνίκα ἐτησίου τὴν ἄλλην γῆν καταψύχουσιν ἐκκαιομένην ὑπὸ τῶν καυμάτων.

§. 11.

Πολύσιτος δ' ἄγαν ἐξίν, ὥστε ἑκατοντάχουν δι' ὀμαλοῦ καὶ κριθῆν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν· ἐξί δ' ὅτε καὶ διακοσιοντάχουν· διόπερ οὐδὲ πυκνάς τὰς ἀΐλακας τέμνουσι· πυκνούμεναι γὰρ, κωλύουσιν αἱ ῥίζαι τὴν βλάσθη. Τὴν δ' ἄμπελον, οὐ φυομένην πρότερον, Μακεδόνες κατεφύτευσαν κάκει, καὶ ἐν Βαβυλωνί· οὐ ταφρεύοντες, ἀλλὰ παττάλους σεσιδηρωμένους ἐξ ἄκρων πῆ-
752. τοντες, εἴτ' ἐξαιρουντες, ἀντί δ' αὐτῶν τὰ κλήματα καθιέντες εὐθέως. Ἡ μὲν δὴ μεσόγαια [τοιαύτη· ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐξί καὶ ἀλίμενος]. Καὶ φησὶν ὁ Νέαρχος, μηδὲ καθοδηγῶν ἐπιχωρίων τυγχάνειν, ἡνίκα τῷ σόλῳ παρέπλει πρὸς τὴν Βαβυλωνίαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς· ὅτι προσόρμους οὐκ ἔχειν, οὐδ' ἀνθρώπων εὐπορεῖν οἷός τ' ἦν, τῶν ἡγησομένων κατ' ἐμπειρίαν.

§. 12.

Γειτινᾶ δὲ τῆ Σουσίδι τῆς Βαβυλωνίας ἢ Σιτακηνὴ μὲν πρό- 732.
 τερον, Ἀπολλωνιάτις δὲ ὕστερον προσαγορευθεῖσα. Ἀπὸ τῶν
 ἄρκτων δ' ὑπέρκεινται ἀμφοῖν πρὸς ἕω Ἐλυμαῖοί τε καὶ
 Παραιτακηνοί, ληστρικοὶ ἄνδρες, καὶ ὄρεινῇ τραχείᾳ πεποισθότες·
 μᾶλλον δ' οἱ Παραιτακηνοὶ τοῖς Ἀπολλωνιάταις ἐπίκεινται, ὡς
 καὶ χεῖρον ἐκείνους διατιθέασιν. Οἱ δὲ Ἐλυμαῖοι κάκεινους καὶ
 τοῖς Σουσίσις, τούτοις δὲ καὶ οἱ Οὕξιοι προσπολεμοῦσιν· ἦττον
 δὲ νῦν, ὡς εἰκὸς, διὰ τὴν τῶν Παρθυαίων ἰσχὺν, ὑφ' οἷς εἰσὶν
 ἅπαντες οἱ αὐτῆ. Εὐ μὲν οὖν πραττόντων ἐκείνων, εὐ πράτ-
 τουσιν ἅπαντες, καὶ οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· γασιαζόντων δὲ, ὅπερ
 συμβαίνει πολλάκις (καὶ δὴ καὶ ἐφ' ἡμῶν), ἄλλοτ' ἄλλως συμ-
 βαίνει, καὶ οὐ τὰ αὐτὰ πᾶσι· τοῖς μὲν γὰρ συνήνεγκεν ἢ ταραχῆ,
 τοῖς δὲ παρὰ γνώμην ἀπήντησεν. Ἡ μὲν δὴ χώρα ἢ τε Περσίς,
 καὶ ἡ Σουσιανὴ τοιαύτη. * Ἡ δὲ παραλία τεναγώδης ἐστὶ καὶ
 ἀλίμενος*.

§. 13.

* Διὰ τοῦτο γοῦν* τὰ [δ'] ἔθνη τὰ Περσικὰ, καὶ τούτοις καὶ
 Μήδοις τὰ αὐτὰ, καὶ ἄλλοις πλείοσι, περὶ ὧν εἰρήκασι μὲν
 πλείους, τὰ δὲ καίρια καὶ ἡμῖν λεκτέον. Πέρσαι τοίνυν ἀγάλ-
 ματα μὲν καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύονται· θύουσι δὲ ἐν ὑψηλῷ
 τόπῳ, τὸν οὐρανὸν ἠγούμενοι Δία· τιμῶσι δὲ καὶ Ἥλιον, ὃν
 καλοῦσι Μίθρην· καὶ Σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ
 γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ· θύουσι δ' ἐν καθαρῷ τόπῳ,
 κατευξάμενοι καὶ παρασησάμενοι τὸ ἱερεῖον ἐσεμμένον· μελί-
 σαντος δὲ τοῦ μάγου τὰ κρέα, τοῦ ὑψηγομένου τὴν ἱερουργίαν,
 ἀπίασι διελόμενοι, τοῖς θεοῖς οὐδὲν ἀπονείμχντες μέρος· τῆς
 γὰρ ψυχῆς φασι ταῦ ἱερείου δεῖσθαι τὸν θεόν, ἄλλου δὲ

732. οὐδενός· ἅμωσ δὲ τοῦ ἐπίπλου τι μικρὸν τιθέασιν, ὡς λέγουσιν εἰτινες, ἐπὶ τὸ πῦρ.

§. 14.

Διαφερόντως δὲ τῷ πυρὶ καὶ τῷ ὕδατι θύουσι, τῷ μὲν πυρὶ προστιθέντες ξηρὰ ξύλα τοῦ λέπους χωρὶς, πιμελὴν ἐπιτιθέντες ἄνωθεν· εἴθ' ὑφάπτουσιν ἔλαιον καταχέαντες, οὐ φυσῶντες, ἀλλὰ ρίπίζοντες· τοὺς δὲ φυσήσαντας, ἢ νεκρὸν ἐπὶ πῦρ θέντας, ἢ βόλβιτον, θανατοῦσι. Τῷ δὲ ὕδατι, ἐπὶ λίμνην, ἢ ποταμὸν, 733. ἢ κρήνην ἐπιθέντες, βόθρον ὀρύξαντες εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μὴ τι τοῦ πλησίον ὕδατος ἀίμαχθεῖν, ὡς μανοῦντες· εἴτ' ἐπὶ μυρρίνην, ἢ δάφνην διαθέντες τὰ κρέα, ῥάβδοις λεπταῖς ἐφάπτονται οἱ μάγοι, καὶ ἐπάδουσιν, ἀποσπένδοντες ἔλαιον ὁμοῦ γάλακτι καὶ μέλιτι κεκραμένον, οὐκ εἰς πῦρ, οὐκ εἰς ὕδωρ, ἀλλ' εἰς τοῦδαφος· τὰς δ' ἐπωδάς ποιοῦνται πολὺν χρόνον ῥάβδων μυρικίνων λεπτῶν δέσμην κατέχοντες.

§. 15.

Ἐν δὲ τῇ Καππαδοκίᾳ (πολὺ γὰρ ἐστὶ τὸ τῶν μάγων φύλον, οἳ καὶ Πύραιδοι καλοῦνται· πολλὰ δὲ καὶ τῶν Περσικῶν θεῶν ἱερά), οὐδὲ μαχαίρα θύουσι, ἀλλὰ κορμῶ τινί, ὡς ἂν ὑπέρω τύπτοντες. Ἐστὶ δὲ καὶ Πυραιδεῖα, σηκοὶ τινες ἀξιόλογοι· ἐν δὲ τούτοις μέσοις βωμῶσ, ἐν ᾧ πολλή τε σποδός, καὶ πῦρ ἄσβεστον φυλάττουσιν οἱ μάγοι· καθ' ἡμέραν δὲ εἰσιόντες, ἐπάδουσιν ὦραν σχεδόν τι πρὸ τοῦ πυρός, τὴν δέσμην τῶν ῥάβδων ἔχοντες, τιάρας περικείμενοι πλωτάς, καθεικνίας ἐκατέρωθεν, μέχρι τοῦ καλύπτειν τὰ χεῖλη, τὰς παραγναθίδας. Ταῦτα δ' ἐν τοῖς τῆς Ἀναίτιδος καὶ τοῦ Ὠμανοῦ ἱεροῖς νενομίσται· τούτων δὲ καὶ σηκοὶ εἰσι, καὶ ξόανον τοῦ Ὠμανοῦ πομπεύει. Ταῦτα

μὲν οὖν ἡμεῖς ἐωράκαμεν· ἐκεῖνα δ' ἐν ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις 733.
λέγεται, καὶ τὰ ἐφεξῆς.

§. 16.

Εἰς γὰρ ποταμὸν οὐτ' οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται Πέρσαι, οὐδὲ λούονται, οὐδὲ νεκρὸν ἐκβάλλουσιν, οὐδ' ἄλλα τῶν δοκούντων εἶναι μυσαρῶν. Ὅτῳ δ' ἂν θύσῃσι θεῶ, πρῶτῳ τῷ πυρὶ εὔχονται.

§. 17.

Βασιλεύονται δ' ὑπὸ τῶν ἀπὸ γένους· ὁ δ' ἀπειδῶν, ἀποτμηθεὶς κεφαλὴν καὶ βραχίονα, ρίπτεται. Γαμοῦσι δὲ πολλὰς, καὶ ἅμα παλλακὰς τρέφουσι πλείους, πολυτεκνίας χάριν. Τῶν θέσσι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ἄλλα πολυτεκνίας κατ' ἔτος· τὰ δὲ τρεφόμενα μέχρι τεττάρων ἐτῶν οὐκ ἄγεται τοῖς γονεῦσιν εἰς οἶκον. Οἱ δὲ γάμοι κατὰ τὰς ἀρχαῖς τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας ἐπιτελοῦνται· παρέρχεται δ' ἐπὶ τὸν θαλαμὸν προφαγίων μῆλον, ἢ καμήλου μυελόν, ἄλλο δ' οὐδὲν τὴν ἡμέραν ἐκείνην.

§. 18.

Ἀπὸ δὲ πέντε ἐτῶν ἕως τετάρτου καὶ εἴκοσι παιδεύονται τοξεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, καὶ ἰππάξεσθαι, καὶ ἀληθεύειν, διδασκαλοῖς τε λόγων τοῖς σωφρονεστάτοις χρῶνται, οἱ καὶ τὸ μνησῶδες πρὸς τὸ συμφέρον ἀνάγοντες παραπλέκουσι, καὶ μέλους χωρὶς, καὶ μετ' ὠδῆς, ἔργα θεῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῶν ἀρίστων παραδιδόντες. Συνάγουσι δ' εἰς ἓνα τόπον φόφῳ χαλκοῦ πρὸ ὄρθρου, διεγείροντες ὡς ἐπὶ ἐξοπλισίαν, ἢ θήραν τάξαντες δ' ἀνὰ πεντήκοντα ἡγεμόνα τῶν βασιλέως τινα παίδων αὐτοῖς, ἢ Σατράπου, τρέχοντι κελεύουσιν ἐπεσθαι, χωρίον ἀφο- 754.
ρίσαντες τριάκοντα, ἢ τετταράκοντα σταδίων. Ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ

734. λόγον ἐκάστου μαθήματος, ἅμα καὶ μεγαλοφωνίαν, καὶ πνεῦμα, καὶ πλευράν ἀσκοῦντες· καὶ πρὸς καύμα δὲ, καὶ πρὸς ψύχος, καὶ ὄμβρους, καὶ χειμάρρων διαβάσεις, ὥστ' ἄβροχα φυλάττειν καὶ ὄπλα καὶ ἐσθῆτα· καὶ ποιμαίνειν δὲ, καὶ ἀγραυλεῖν, καὶ καρποῖς ἀγρίοις χρῆσθαι, τερμίνθῳ, δρυοβαλάνοις, ἀχράδι. Καλοῦνται δ' οὗτοι Κάρδακες, ἀπὸ κλοπείας τρεφόμενοι· Κάρδα γάρ τὸ ἀνδρῶδες καὶ πολεμικὸν λέγεται. Ἡ δὲ καθ' ἡμέραν διαίτα ἄρτος μετὰ τὸ γυμνάσιον, καὶ μᾶζα, καὶ κάρδαμον, καὶ ἄλων χόνδρος, καὶ κρέα ὀπτά, ἢ ἐφθὰ ἐξ ὕδατος· ποτὸν δ' ὕδωρ. Θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βαλλόντες καὶ τοξεύματα, καὶ σφενδονοῦντες. Δείλης δὲ φυτουργεῖν, καὶ ῥίζοτομεῖν ἀσκοῦσι, καὶ ὀπλοποιεῖν, καὶ λίνα καὶ ἄρκυς φιλοτεχνεῖν. Οὐχ ἄπτονται δὲ τῶν θηρευμάτων οἱ παῖδες, ἀλλὰ κομίζειν οἴκαδε ἔθος. Τίθεται δ' ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἄλλα δρόμου, καὶ τῶν ἐν τοῖς πεντάθλοις. Κοσμοῦνται δ' οἱ παῖδες χρυσῷ, τὸ πυρωπὸν τιθεμένων ἐν τιμῇ· διὸ οὐδὲ νεκρῶ προσφέρουσι, καθάπερ οὐδὲ τὸ πῦρ κατὰ τιμὴν. Στρατεύονται δὲ καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ εἴκοσιν ἐτῶν ἕως πενήκοντα, πεζοί τε καὶ ἵππεις· ἀγορᾶς δὲ οὐχ ἄπτονται· οὔτε γὰρ πωλοῦσιν, οὔτ' ὠνοῦνται.

§. 19.

Ὀπλίζονται δὲ γέρρω ῥομβοειδεῖ· παρά δὲ τὰς φαρέτρας σαγάρεις ἔχουσι καὶ κοπίδας· περὶ δὲ τῆ κεφαλῇ πύλημα πυργωτόν· θώραξ δ' ἐστὶν αὐτοῖς φοιδωτός· Ἔσθῆς δὲ, τοῖς ἡγεμόσι μὲν ἀναξυρίς τριπλῆ, χιτῶν δὲ χειριδωτός διπλοῦς ἕως γόνατος, [οὔ] ὁ ὑπενδύτης μὲν λευκός, ἀνδρινός δ' ὁ ἐπάνω· ἱμάτιον δὲ θέρους μὲν πορφυροῦν, ἢ ἰάνθινον, χειμῶνος δ' ἀνδρινόν· τιάραι παραπλήσιαι ταῖς τῶν μάγων, ὑπόδημα κοῖλον διπλοῦν· τοῖς δὲ πολλοῖς χιτῶν ἕως μεσοκνημίου διπλοῦς· ῥάκος δὲ σινδονίου περὶ τῆ κεφαλῇ· ἔχει δ' ἑκαστος τόξον καὶ σφενδόνην. Δειπνοῦσι

δὲ πολυτελῶς Πέρσαι, τιθέντες καὶ ὀλομελῆ, καὶ πολλὰ, καὶ 734.
ποικίλα· κόσμος τε λαμπρὸς ἑρωμνῆς, ἐκπωμάτων τε καὶ τῶν
ἄλλων, ὥς ε χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ πάντα λάμπειν.

§. 20.

Ἐν οὖν τὰ μέγιστα βουλευόνται, καὶ βεβαιότερα τῶν ἐν
νήψει τίθενται. Τῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς συναντώντων, τοὺς μὲν
γνωρίμους καὶ ἰσοτίμους φιλοῦσι προσιόντας, τοῖς δὲ ταπεινο-
τέροις παραβάλλουσι τὴν γνάθον, καὶ δέχονται ταύτη τὸ φί-
λημα· οἱ δ' ἔτι ταπεινότεροι προσκυνοῦσι μόνον. Θάπτουσι δὲ
κηρῶ περιπλάσαντες τὰ σώματα· τοὺς δὲ μάγους οὐ θάπτου- 735.
σιν, ἀλλ' οἰωνοβρότους ἑῷσι· τούτοις δὲ, καὶ μητράσι συν-
έρχεσθαι πάτριον νενόμισται. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἔδη. Ἐς δ'
ἴσως καὶ ταῦτα τῶν ἐθίμων, ἃ φησι Πολύκριτος.

§. 21.

Ἐν γὰρ Σούσοις ἐκάσῳ τῶν βασιλέων ἐπὶ τῆς ἄκρας ἰδίᾳ
πεποιῆσθαι οἴκησιν, καὶ θησαυροὺς, καὶ παραθέσεις, ὧν
ἐπράττοντο φόρων, ὑπομνήματα τῆς οἰκονομίας· πράττεσθαι
δ' ἐκ μὲν τῆς παραλίας ἀργύριον, ἐκ δὲ τῆς μεσογαίας, ἃ φέρει
ἐκάσῃ χώρᾳ, ὥστε καὶ φάρμακα, καὶ τρίχα, [καὶ] ἑρέαν, ἢ τι
τοιούτ' ἕτερον, καὶ θρέμματα ὁμοίως. Τὸν δὲ διατάξαντα τοὺς
φόρους Δαρεῖον εἶναι τὸν μακρόχειρα, κάλλιστον ἀνθρώπων,
πλὴν τοῦ μήκους τῶν βραχιόνων καὶ τῶν πήχεων· ἄπτεισθαι
γὰρ καὶ τῶν γονάτων. Τὸν δὲ πλεῖστον χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἐν
κατασκευαῖς εἶναι, νομίματι δὲ οὐ πολλῶ· πρὸς τε τὰς θωρακῆς
ἐκεῖνα κεχαρισμένα νομίζειν μᾶλλον, καὶ πρὸς κειμηλίων ἀπό-
θεσιν· τὸ δὲ νόμισμα τὸ πρὸς τὰς χρεῖας ἀρκοῦν ἱκανὸν εἶναι,
κόπτειν δὲ πάλιν τὸ τοῖς ἀναλώμασι σύμμετρον.

§. 22.

735. Τὰ μὲν οὖν ἔζη σωφρονικὰ τὰ πλείω. Διὰ δὲ τὸν πλοῦτον εἰς τρυφήν ἐξέπεσον οἱ βασιλεῖς, ὥστε πυρὸν μὲν ἐξ Ἄσσου τῆς Αἰολίδος μετήσσαν, οἶνον δ' ἐκ Συρίας τὸν Χαλυβώνιον, ὕδωρ δὲ ἐκ τοῦ Εὐλαίου πάντων ἐλαφρότατον, ὡς' ἐν Ἀττικῇ κοτύλη δραχμῇ ἀφολκότερον εἶναι.

§. 23.

- Συνέβη δὲ τοῖς Πέρσαις ἐνδοξοτάτοις γενέσθαι τῶν βαρβάρων παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τῶν μὲν ἄλλων οὐδένες τῶν τῆς Ἀσίας ἀρξάντων Ἑλλήνων ἤρξαν, οὐδ' ἤδεισαν οὔτ' ἐκείνοι τούτους, οὐδ' οἱ Ἕλληνες τοὺς βαρβάρους· ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον ἐκ τῆς πόρρωθεν ἀκοῆς. Ὀμηρος γοῦν οὔτε τὴν τῶν Σύρων, οὔτε τὴν τῶν Μήδων ἀρχὴν οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἂν, Θήβας Αἰγυπτίας ὀνομάζων, καὶ τὸν ἐκεῖ, καὶ τὸν ἐν Φοινίκη πλοῦτον, τὸν ἐν Βαβυλῶνι, καὶ Νίνῳ, καὶ Ἐκβατάνοις παρεσιώπησε. Πρῶτοι δὲ Πέρσαις Ἑλλήνων ἐπῆρξαν, Λυδοὶ δὲ ἐπῆρξαν μὲν, ἀλλ' οὔτε τῆς Ἀσίας ὅλης, ἀλλὰ μέρους τινὸς μικροῦ, τοῦ ἐντὸς Ἄλως μόνου· καὶ τούτου ἐπ' ὀλίγον χρόνον τὸν κατὰ Κροῖσον καὶ Ἀλυάττην. Κρατηθέντες δ' ὑπὸ Περσῶν, εἰ καὶ τι* τῆς* δόξης ἦν αὐτοῖς, ἀφηρέθησαν τοῦθ' ὑπ' ἐκείνων. Πέρσαις δ', ἀφ' οὗ κατέλυσαν τὰ Μήδων, εὐθύς καὶ Λυδῶν ἐκράτησαν, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἕλληνας ὑπηκόους ἔσχον· ὕστερον δὲ διέβησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ
736. ἡττηθέντες πολλοῖς ἀγῶσιν καὶ πολλαῖς, ὅμως διετέλεσαν τὴν Ἀσίαν μέχρι τῶν ἐπὶ Θαλάττη τόπων κατέχοντες, ἕως ὑπὸ Μακεδόνων κατεπολεμήθησαν.

§. 24.

Ὁ μὲν οὖν εἰς τὴν ἡγεμονίαν καταστήσας αὐτοὺς Κύρος ἦν 736. διαδεξάμενος δὲ τοῦτον Καμβύσης [ὁ] υἱὸς, ὑπὸ τῶν μάγων κατελύθη. Τούτους δ' ἀνελόντες οἱ ἑπτὰ Πέρσαι, Δαρείῳ τῷ Ὑγιάσπου παρέδωσαν τὴν ἀρχήν· εἰς οἱ ἀπὸ τούτου διαδεχόμενοι κατέληξαν εἰς Ἄρσην· ὃν ἀποκτείνας Βαγῶς, ὁ εὐνοῦχος, κατέσχευε Δαρεῖον, οὐκ ὄντα τῆς γένους τῶν βασιλέων. Τοῦτον δὲ καταλύσας Ἀλέξανδρος, αὐτὸς ἤρξε δώδεκα *ἢ ἑνδεκά* ἔτη· εἰς πλείους τοὺς διαδεξαμένους, καὶ τοὺς ἐπιγόνους τούτων, μερισθεῖσα ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀσίας διελύθη. Συνέμεινε δ' ὅσον πενήκοντα ἐπὶ τοῖς διακοσίαις ἔτη. Νῦν δ' ἤδη καὶ αὐτοὺς συνεχῶς οἱ Πέρσαι, βασιλέας ἔχουσιν ὑπηκόους ἑτέροις βασιλεῦσι, πρότερον μὲν Μακεδόσι, νῦν δὲ Παρθυαίοις.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ ἐκκαίδεκατον περιέχει τὴν Ἀσσυρίαν γῆν, ἐν ἣ Βαβυλῶν καὶ Νίνος, πόλεις μέγισται, καὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν καὶ Μεσοποταμίαν, Συρίαν πᾶσαν, Φοινίκην, Παλαιστίνην, Ἀραβίαν πᾶσαν, καὶ ὅσα τῆς Ἰνδικῆς τῇ Ἀραβίᾳ συνάπτει, καὶ τὴν Σαρακηνῶν, ἣν Σκηνῆτιν καλεῖ, καὶ πᾶσαν τὴν παρακειμένην τῇ τε ἡμετέρα θάλασση καὶ τῇ ἐρυθρᾷ.

ΚΕΦ Α.

§. 1.

Τῇ δὲ Περσίδι καὶ τῇ Σουσιανῇ συνάπτουσιν οἱ Ἀσσύριοι κα- 736.
λοῦσι δ' οὕτω τὴν Βαβυλωνίαν, καὶ πολλὴν τῆς κύκλω γῆς, ἣς ἐν μέρει καὶ ἡ Ἄτουρία ἐστίν, ἐν ἧπερ ἡ Νίνος, καὶ ἡ Ἀπολ-
λωνιάτις, καὶ Ἐλυμαῖοι, καὶ Παραϊτάκαι, καὶ ἡ περὶ τὸ Ζάγριον
ὄρος Χαλωνῆτις, καὶ τὰ περὶ τὴν Νίνον πεδία, Δολομηνή τε,
καὶ Καλακηνή, καὶ Χαζηνή, καὶ Ἀδιαβηνή, καὶ τὰ τῆς Μεσο-
ποταμίας ἔθνη, τὰ περὶ Γορδουαίους, καὶ τοὺς περὶ Νίσιδιν
Μύγδονας μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ τὸν Εὐφράτην, καὶ
τῆς πέραν τοῦ Εὐφράτου πολλῆς, ἣν Ἄραβες κατέχουσι, καὶ
οἱ ἰδίως ὑπὸ τῶν νῦν λεγόμενοι Σύροι, μέχρι Κιλίκων καὶ
Φοινίκων καὶ Ἰουδαίων καὶ Λιβύων, καὶ τῆς θαλάττης τῆς 737.
κατὰ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος, καὶ τὸν Ἰσσηκὸν κόλπον.

§. 2.

737. Δοκεῖ δὲ τὸ τῶν Σύρων ὄνομα διατεῖναι, ἀπὸ μὲν τῆς Βαβυλωνίας μέχρι τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου, ἀπὸ δὲ τούτου μέχρι τοῦ Εὐξείνου τοπαλαίου. Οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἱ τε πρὸς τῷ Ταύρω καὶ οἱ πρὸς τῷ Πάντῳ, μέχρι νῦν Λευκόσυροι καλοῦνται, ὡς ἂν ὄντων τινῶν Σύρων καὶ Μελάνων· οὔτοι δ' εἰσὶν οἱ ἐκτὸς τοῦ Ταύρου· λέγω δὲ Ταῦρον μέχρι τοῦ Ἀμανοῦ διατείνων ταῖνομα. Οἱ δ' ἰσοροῦντες τὴν Σύρων ἀρχὴν, ὅταν φῶσι, Μήδους μὲν ὑπὸ Περσῶν καταλυθῆναι, Σύρους δὲ ὑπὸ Μήδων, αὐκ. ἄλλους τινὰς τοὺς Σύρους λέγουσιν, ἀλλὰ τοὺς ἐν Βαβυλώνι καὶ Νίνῳ κατεσκευασμένους τὸ βασιλεῖον· ὧν ὁ μὲν Νίνος ἦν ὁ τὴν Νίνον ἐν τῇ Ἀτουρίᾳ κτίσας· ἡ δὲ τούτου γυνή, ἥπερ καὶ διεδέξατο τὸν ἄνδρα, Σεμίραμις· ἥς ἐστὶ κτίσμα ἢ Βαβυλῶν. Οὔτοι δὲ ἐκράτησαν τῆς Ἀσίας· καὶ τῆς Σεμιράμιδος, χωρὶς τῶν ἐν Βαβυλώνι ἔργων, πολλὰ καὶ ἄλλα κατὰ πᾶσαν γῆν σχεδὸν δεῖκνυται, ὅση τῆς ἠπείρου ταύτης ἐστὶ, τὰ τε χῶματα, ἃ δὴ καλοῦσι Σεμιράμιδος, καὶ τείχη, καὶ ἐρυμάτων κατασκευαὶ καὶ συρίγγων τῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ ὑδρείων, καὶ κλιμάκων, καὶ διαρύχων ἐν ποταμοῖς καὶ λίμναις, καὶ ὁδοῦν, καὶ γεφυρῶν. Ἀπέλιπον δὲ τοῖς μεθ' ἑαυτοὺς τὴν ἀρχὴν μέχρι τῆς Σαρδαναπάλου καὶ Ἀρβάκου· μετέστη δ' εἰς Μήδους ὕστερον.

§. 3.

Ἡ μὲν οὖν Νίνος πόλις ἠφανίσθη παραχρῆμα μετὰ τὴν τῶν Σύρων καταλυσιν. Πολὺ δὲ μείζων ἦν τῆς Βαβυλώνος, ἐν πεδίῳ κειμένη τῆς Ἀτουρίας· ἡ δ' Ἀτουρία τοῖς περι Ἄρθηλα τόποις δημορῆς ἐστὶ, μεταξὺ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν. Τὰ μὲν οὖν Ἄρθηλα τῆς Βαβυλωνίας ὑπάρχει, ἃ κατ' αὐτὸν εἰς·

ἐν δὲ τῇ περαιᾷ τοῦ Λύκου τὰ τῆς Ἀτουρίας πεδιά τῇ Νίνῳ 737. περιέκειται. Ἐν δὲ τῇ Ἀτουρίᾳ ἐστὶ Γαυγάμηλα κώμη, ἐν ἣ συνέβη νικηθῆναι καὶ ἀποβαλεῖν τὴν ἀρχὴν Δαρείου. Ἐστὶ μὲν οὖν τόπος οὐκ ἐπίσημος οὗτος· καὶ τοῦνομα μεθερμηνευθέν ἐστὶ Καμήλου οἶκος· ὠνόμασε δ' οὕτω Δαρείος ὁ Ὑδάσπου, κτῆμα θούς εἰς διατροφὴν τῇ καμήλῳ τῇ συμπεπονηκυῖα μάλισα κατὰ τὴν ὁδόν, τὴν διὰ τῆς ἐρήμου Σκυθίας, μετὰ τῶν φορτίων, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ διατραφὴ τῷ βασιλεῖ. Οἱ μὲντοι Μακεδόνες, τοῦτο μὲν ὄρωντες κώμιον εὐτελες, τὰ δὲ Ἄρβηλα κατοικίαν ἀξιάλογον, κτίσμα, ὡς φασιν, Ἄρβήλου τοῦ Ἀθμονέως, περὶ Ἄρβηλα τὴν μάχην καὶ νίκην κατεφῆμισαν, καὶ τοῖς συγγραφεῦσι οὕτω παρέδωκαν.

§. 4.

Μετὰ δὲ Ἄρβηλα καὶ τὸ Νικατόριον ὄρος (ὃ προσωνόμασεν Ἀλέξανδρος νικήσας τὴν περὶ Ἄρβηλα μάχην) ὁ Κάπρος ἐστὶ ποταμὸς, ἐν ἴσῳ διασῆματι, ὅσῳ καὶ ὁ Λύκος· ἡ δὲ χώρα Ἀρτακηνὴ λέγεται. Περὶ Ἄρβηλα δὲ ἐστὶ καὶ Δημητριᾶς πόλις, 738. ἢ τε τοῦ Νάφθα πηγὴ, καὶ τὰ πυρὰ, καὶ τὸ τῆς Ἀναίας ἱερόν, καὶ Σαδράματ, τὸ Δαρείου τοῦ Ὑδάσπου βασιλείου, καὶ ὁ Κυπαρισσῶν, καὶ ἡ τοῦ Κάπρου διάβασις, συνάπτουσα ἤδη Σελευκεία καὶ Βαβυλώνι.

§. 5.

Ἡ δὲ Βαβυλὼν καὶ αὕτη μὲν ἐστὶ ἐν πεδίῳ τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε σταδίων· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ τῶν μὲν μεσοπυργίων πῆχεις πενήκοντα, τῶν δὲ πύργων ἐξήκοντα· ἡ δὲ πάροδος τοῖς ἐπὶ τοῦ τείχους, ὥστε τέθριππα ἐναντιόδρομεῖν ἀλλήλοις ῥαδίως· διόπερ τῶν ἑπτὰ θεμάτων λέγεται καὶ τοῦτο, καὶ ὁ κρεμασὸς κῆπος, ἔχων ἐν τετραγώνῳ σχήματι ἐκάστην

738. πλευράν τεττάρων πλέθρων· συνέχεται δὲ ψαλιδώμασι καμαρώ-
 τοῖς, ἐπὶ πεττῶν ἰδρυμένοις κυβοειδῶν ἄλλοις ἐπ' ἄλλοις· οἱ
 δὲ πεττοὶ κοῖλοι πλήρεις γῆς, ὥστε δέξασθαι φυτὰ δένδρων τῶν
 μεγίστων, ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου κατεσκευασμένοι,
 καὶ αὐτοὶ, καὶ αἱ ψαλίδες, καὶ τὰ καμαρώματα. Ἡ δ' ἀνωτάτω
 ζέγη προσβάσεις κλιμακωτάς ἔχει, παρακειμένους δ' αὐταῖς
 καὶ κοχλίας, δι' ὧν τὸ ὕδωρ ἀνήγον εἰς τὸν κῆπον ἀπὸ τοῦ
 Εὐφράτου συνεχῶς οἱ πρὸς τοῦτο τεταγμένοι. Ὁ γὰρ ποταμὸς
 διὰ μέσης ρεῖ τῆς πόλεως σαδιαῖος τὸ πλάτος· ἐπὶ δὲ τῷ πο-
 ταμῷ ὁ κῆπος. Ἔστι δὲ καὶ ὁ τοῦ Βῆλου τάφος αὐτόθι, νῦν
 μὲν κατεσκαμμένος, Ξέρξης δ' αὐτὸν κατέσπασεν, ὡς φασιν· ἦν
 δὲ πυραμὶς τετράγωνος ἐξ ὀπτῆς πλίνθου, καὶ αὐτὴ σαδιαία
 τὸ ὕψος, σαδιαία δὲ καὶ ἐκάστη τῶν πλευρῶν· ἦν Ἀλέξανδρος
 ἐβούλετο ἀνασκευάσαι· πολὺ δ' ἦν ἔργον καὶ πολλοῦ χρόνου
 (αὐτὴ γὰρ ἡ χοῦς εἰς ἀνακιάθαρσιν μυρίοις ἀνδράσι δυεῖν μη-
 νῶν ἔργον ἦν), ὥς' οὐκ ἔφθη τὸ ἐγχειρηθῆν ἐπιτελέσαι· παρα-
 χρηθὴν γὰρ ἡ νόσος καὶ ἡ τελευτὴ συνέπεσε τῷ βασιλεῖ. Τῶν δ'
 ὕστερον οὐδεὶς ἐφρόντισεν· ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ ὀλιγορήθῃ, καὶ
 κατήρειψαν τῆς πόλεως, τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' ὁ χρόνος,
 καὶ ἡ τῶν Μακεδόνων ὀλιγογρία περὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ μάλιστα
 ἐπειδὴ τὴν Σελεύκειαν ἐπὶ τῷ Τίγρει, πλησίον τῆς Βαβυλωνῶς
 ἐν τριακοσίοις πού σαδίοις, ἐτείχισε Σέλευκος, ὁ Νικαίτωρ. Καὶ
 γὰρ ἐκεῖνος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἅπαντες περὶ ταύτην ἐσπούδασαν
 τὴν πόλιν, καὶ τὸ βασιλεῖον ἐνταῦθα μετήνεγκαν· καὶ δὴ καὶ
 νῦν ἡ μὲν γέγονε Βαβυλωνῶς μείζων, ἡ δ' ἔρημος ἡ πολλή,
 ὥς' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἀν' ὀκνησαί τιμα εἰπεῖν, ὅπερ ἔφη τις τῶν
 κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ·

Ἐρημία μεγάλη· στὶν ἡ Μεγάλη πόλις.

739. Διὰ δὲ τὴν τῆς ὕλης σπάνω ἐκ φοινικίνων ξύλων αἱ οἰκοδομαὶ
 συντελοῦνται, καὶ δοκοῖς καὶ σύλοις· περὶ δὲ τοὺς σύλους
 σρέφοντες

ερέφοντες ἐκ τῆς καλάμης σχοινία περιτιθέασιν, εἴτ' ἐπαλεί- 739
φοντες χρώμασι καταγράφουσι· τὰς δὲ θύρας ἀσφάλτῳ ὑψηλαὶ
δὲ καὶ αὐται, καὶ οἱ οἴκοι καμαρωτοὶ πάντες διὰ τὴν ἀξυλίαν.
Ψιλλὴ γὰρ ἡ χώρα καὶ θαμνώδης ἡ πολλή, πλὴν φοίνικος·
οὗτος δὲ πλεῖστος ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ, πολὺς δὲ καὶ ἐν Σούσοις,
καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ Περσίδι, καὶ ἐν τῇ Καρμανίᾳ. Κεράμῳ δ'
οὐ χρῶνται· οὐδὲ γὰρ κατομβροῦνται. Παραπλήσια δὲ καὶ τὰ
ἐν Σούσοις καὶ ἐν τῇ Σιτακηνῇ.

§. 6.

Ἀφώριστο δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ κατοικία τοῖς ἐπιχωρίοις φιλο-
σόφοις, τοῖς Χαλδαίοις προσαγορευομένοις, οἳ περὶ ἀστρονομίαν
εἰσὶ τὸ πλεόν· προσποιῶνται δὲ τινες καὶ γενεθλιαλογεῖν, οὓς
οὐ καταδέχονται οἱ ἕτεροι. Ἔστι δὲ καὶ φύλόν τι τῶν Χαλ-
δαίων, καὶ χώρα τῆς Βαβυλωνίας ὑπ' ἐκείνων οἰκουμένη,
πλησιάζουσα καὶ τοῖς Ἄραφι, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας λεγομένη
θαλάττῃ. Ἔστι δὲ καὶ τῶν Χαλδαίων τῶν ἀστρονομικῶν γένη
πλείω. Καὶ γὰρ Ὀρχηνοὶ τινες προσαγορεύονται, καὶ Βορσιπ-
πηνοὶ, καὶ ἄλλοι πλείους, ὡς ἂν κατὰ αἰρέσεις, ἄλλα καὶ
ἄλλα νέμοντες περὶ τῶν αὐτῶν δόγματα. Μέμνηται δὲ καὶ τῶν
ἀνδρῶν ἐνίων οἱ Μαθηματικοὶ, καθάπερ Κιδήνα τε καὶ Να-
βουριανοῦ, καὶ Σουδίνου· καὶ Σέλευκος δ' ὁ ἀπὸ τῆς Σελευ-
κειᾶς Χαλδαῖός ἐστι, καὶ ἄλλοι πλείους ἀξιόλογοι ἄνδρες.

§. 7.

Τὰ δὲ Βόρσιππα ἱερά πόλις ἐστὶν Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος,
λινουργεῖον μέγα. Πληθύνουσι δὲ ἐν αὐτῇ νυκτερίδες μείζους
πολὺ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις· ἀλίσκονται δ' εἰς βρῶσιν, καὶ ταρι-
χεύονται.

§. 8.

739. Περιέχεται ὃ ἡ χώρα τῶν Βαβυλωνίων, ἀπὸ μὲν τῆς ἡοῦς, ὑπὸ τε Σουσίων καὶ Ἐλυμαίων καὶ Παρατακηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας, ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῶν Χαλδαίων μέχρις Ἀράβων τῶν Μεσηνῶν· ἀπὸ δὲ τῆς ἐσπέρας, ὑπὸ τε Ἀράβων τῶν Σκηνιτῶν μέχρι τῆς Ἀδιαθηῆς καὶ τῆς Γορδουαίας· ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων, ὑπὸ τε Ἀρμενίων καὶ Μήδων μέχρι τοῦ Ζάγρου καὶ τῶν περὶ αὐτὸ ἐθνῶν.

§. 9.

Διαρρεῖται ὃ ὑπὸ πλείονων μὲν ποταμῶν ἡ χώρα, μεγίστων δὲ τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος· μετὰ γὰρ τοὺς Ἰνδικούς οὗτοι λέγονται δευτερεύειν κατὰ τὰ νότια μέρη τῆς Ἀσίας οἱ ποταμοὶ ἔχουσι ὃ ἀνάπλους, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Ὀπιν καὶ τὴν νῦν Σελευκείαν (ἡ δὲ Ὀπις, κόμη, ἐμπορεῖον τῶν κύκλων τόπων), ὁ δ' ἐπὶ Βαβυλῶνα, πλείονων ἢ τρισχιλίων σταδίων. Οἱ μὲν οὖν 740. Πέρσαι τοὺς ἀνάπλους ἐπίτηδες κωλύειν ἐθέλοντες, φόβῳ τῶν ἔξωθεν ἐφόδων, καταρράκτας χειροποίητους κατεσκευάσεισαν· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἐπιὼν, ὄσους οἴος τε ἦν, ἀνεσκεύασε, καὶ μάλικα τοὺς ἐπὶ τὴν Ὀπιν. Ἐπεμελήθη δὲ καὶ τῶν διωρύχων· πλημμυρεῖ γὰρ ὁ Εὐφράτης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους, ἀπὸ τοῦ ἕαρος ἀρξάμενος, ἥνικα τήκονται αἱ χιόνες αἱ ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας, ὥς' ἀνάγκη λιμνάζεσθαι καὶ κατακλύζεσθαι τὰς ἀρούρας, εἰ μὴ διοχετεύοι τις ταφρεῖαις καὶ διώρυξι τὸ ἐκπίπτον τοῦ ροῦ καὶ ἐπιπολάζον ὕδωρ, καθάπερ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ τοῦ Νείλου· ἐντεῦθεν μὲν οὖν αἱ διώρυχες γεγένηται. Χρεῖα δὲ ἐστὶν ὑπουργίας μεγάλης· βαθεῖα γὰρ ἡ γῆ, καὶ μαλακῆ, καὶ εὐένδοτος, ὥςτε καὶ ἐκσύρεται ῥαδίως ὑπὸ τῶν βρυμάτων, καὶ γυμνοὶ τὰ πεδία, πληροὶ δὲ τὰς διώρυχας, καὶ τὰ εἴματα

αὐτῶν ἐμφράττει ῥαδίως ἢ χούς· οὕτω δὲ συμβαίνει πάλιν, τὴν 740. ὑπέρχουσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὰ πρὸς τῇ θαλάττῃ πεδία ἐκπίπτουσιν, λίμνας ἀποτελεῖν καὶ ἔλη, καὶ καλαμῶνας, ἐξ ὧν καλάμινα πλέκεται παντοῖα σκεύη, τὰ μὲν ὑγροῦ δεκτικά, τῇ ἀσφαλτῷ περιλειφόντων, τοῖς δ' ἄλλοις ψιλῶς χρωμένων· καὶ ἰςία δὲ ποιοῦνται καλάμινα, ψιάδοις, ἢ ῥιψὶ παραπλήσια.

§. 10.

Τὸ μὲν οὖν παντάπασι κωλύειν τὴν τοιαύτην πλημμύραν, οὐχ οἶόν τε ἴσως· τὸ δὲ τὴν δυνατὴν προσφέρειν βοήθειαν, ἡγεμόνων ἀγαθῶν ἐσιν. Ἡ δὲ βοήθεια αὕτη, τὴν μὲν πολλὴν παρέρχουσιν ἐμφράξει κωλύειν, τὴν δὲ πληρῶσιν, ἣν ἢ χούς ἐργάζεται, τὸνναντίον, ἀνακαθάρσει τῶν διωρύχων, καὶ ἐξανοίξει τῶν σομάτων. Ἡ μὲν οὖν ἀνακαθαρσις ῥαδίᾳ· ἢ δὲ ἐμφραξις πολυχειρίας δεῖται· εὐένδοτος γὰρ οὕσα ἢ γῆ καὶ μαλακῆ, τὴν ἐπιφορηθεῖσαν οὐχ ὑπομένει χοῦν, ἀλλ' εἴκουσα συνεφέλκεται κάκιστήν, καὶ ποιεῖ δυσέγχωσον τὸ σῶμα. Καὶ γὰρ καὶ τάχους δεῖ πρὸς τὸ ταχέως κλεισθῆναι τὰς διώρυχας, καὶ μὴ πᾶν ἐκπεσεῖν ἐξ αὐτῶν τὸ ὕδωρ. Ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους, ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν· ταπεινωθεῖς δὲ, τὰς ἐποχεταιίας οὐ δύναται παρέχεσθαι κατὰ καιρὸν, ὧν δεῖται πλεῖστον τοῦ θέρους ἔμπυρος οὕσα ἢ χώρα καὶ καυματηρά· διαφέρει δ' οὐδὲν ἢ τῷ πλήθει τῶν ὑδάτων κατακλύζεσθαι τοὺς καρπούς, ἢ, τῇ λειψυδρίᾳ, τῷ δίψει διαφθείρεσθαι· ἅμα δὲ καὶ τοὺς ἀνάπλους, πολὺ τὸ χρῆσιμον ἔχοντας, αἰεὶ λυμαινομένους * γὰρ * ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν λεχθέντων παθῶν, οὐχ οἶόν τε ἐπανορθοῦν, εἰ μὴ ταχὺ μὲν ἐξανόηγοιτο τὰ σῶμα τῶν διωρύχων, ταχὺ δὲ κλειοῖντο, καὶ αἱ διώρυχες αἰεὶ μετριάξοιεν, ὥστε μήτε πλεονάζειν ἐν αὐταῖς τὸ ὕδωρ, μήτ' ἔλλειπειν.

§. 11.

741. Φησὶ δ' Ἀριστόβουλος τὸν Ἀλέξανδρον αὐτὸν, ἀναπλέοντα, καὶ κυβερνῶντα τὸ σκάφος, ἐπισκοπεῖν καὶ ἀνακαθαίρειν τὰς διώρυχας μετὰ τοῦ πλήθους τῶν συνακολουθησάντων· ὡς δ' αὐτῶς καὶ τὰ ζώμια ἐμφράττειν, τὰ δ' ἀνοίγειν· κατανοήσαντα δὲ μίαν τὴν μάλιςα συντείνουσαν ἐπὶ τὰ ἔλη, καὶ τὰς λίμνας τὰς πρὸ τῆς Ἀραβίας, δυσμεταχειρίσον ἔχουσαν τὸ ζώμα, καὶ μὴ ῥαδίως ἐμφράττεσθαι δυναμένην διὰ τὸ εὐένδοτον καὶ μαλακόγειον, ἄλλο ἀνοῖξει καὶνὸν ζώμα ἀπὸ σαθίων τριάκοντα ὑπόπετρον λαβόντα χωρίον, κάκει μεταγαγεῖν τὸ ῥεῖθρον· ταῦτα δὲ ποιεῖν, προνοοῦντα ἅμα καὶ τοῦ μὴ τὴν Ἀραβίαν δυσεῖσθολον τελέως ὑπὸ τῶν λιμνῶν, ἢ καὶ τῶν ἐλῶν ἀποτελεσθῆναι, νησιζούσαν ἤδη διὰ τὸ πλήθος τοῦ ὕδατος· διανοεῖσθαι γὰρ δὴ κατακτάσθαι τὴν χώραν ταύτην, καὶ εὐλοῦς καὶ ὄρημητῆρια ἤδη κατεσκευάσθαι, καὶ πλοῖα, τὰ μὲν ἐν Φοινίκῃ τε καὶ Κύπρῳ ναυπηγησάμενον διαλυτὰ τε καὶ γομφωτὰ, ἃ κρημσθέντα εἰς Θαψακον, σαθίοις [χιλίοις] ἑπτα[κοσίοις], εἶτα τῶ ποταμῷ κατακομισθῆναι μέχρι Βαβυλῶνος· τὰ δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ συμπηξάμενον τῶν ἐν τοῖς ἄλσεσι καὶ τοῖς παραδείσοις κυπαρίττων· σπάνις γὰρ ὕλης ἐνταῦθα· ἐν δὲ Κοσσαίοις, καὶ ἄλλοις τισί, μετρία τίς ἐστὶν εὐπορία. Σκήψασθαι μὲν οὖν αἰτίαν τοῦ πολέμου φησὶν, ἐπειδὴ μόνου τῶν ἀπάντων οὐ πρεσβεύσαιτο οἱ Ἄραβες ὡς αὐτὸν· τὸ δ' ἄληθές ὀργόμενον πάντων εἶναι κύριον· καὶ ἐπεὶ δύο θεοὺς ἐπυνθάνετο τιμᾶσθαι μόνους ὑπ' αὐτῶν, τὸν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον, τοὺς τὰ κυριώτατα πρὸς τὸ ζῆν παρέχοντας, τρίτον ὑπολαβεῖν ἑαυτὸν τιμῆσθαι, κρατήσαντα, καὶ ἐπιτρέψαντα τὴν πάτριον αὐτονομίαν ἔχειν, ἣν εἶχον πρότερον. Ταῦτά τε δὴ πραγματεύεσθαι περὶ τὰς διώρυχας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ τοὺς τάφους σκευωρεῖσθαι

τούς τῶν βασιλέων καὶ δυναστῶν· τοὺς γὰρ πλείστους ἐν ταῖς 741. λίμναις εἶναι.

§. 12.

Ἐρατοσθένης δὲ, τῶν λιμνῶν μνησθεὶς τῶν πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ, φησὶ τὸ ὕδωρ, ἀπορούμενον διεξόδων, ἀνοῖξαι πόρους ὑπὸ γῆς· καὶ δι' ἐκείνων ὑποφέρεσθαι μέχρι Κοιλοσούρων· ἀναθλίβεσθαι δὲ εἰς τοὺς περὶ Ῥινοκόλουρα καὶ τὸ Κάσιον ὄρος τόπους, καὶ ποιεῖν τὰς ἐκεῖ λίμνας καὶ τὰ βάραθρα· οὐκ οἶδα δ', εἰ πιθανῶς εἴρηκεν. Αἱ γὰρ τοῦ Εὐφράτου παρεκχύσεις, αἱ ποιοῦσαι τὰς πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ λίμνας καὶ τὰ ἔλη, πλησίον εἰσὶ τῆς κατὰ Πέρσας θαλάττης· ὁ δὲ διείργων ἰσθμὸς, οὔτε πολὺς ἐστίν, οὔτε πετρώδης, ὥστε ταύτη μᾶλλον εἰκὸς ἦν βιάσασθαι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θαλάτταν, εἴθ' ὑπὸ γῆν, εἴτ' ἐπιπολῆς, ἢ 742. πλείους τῶν ἐξακισχιλίων σαδίων διανύειν, ἀνδρον καὶ ξηρὰν οὕτω· καὶ ταῦτα ὄρων ἐν μέσῳ κειμένων, τοῦ τε Λιθάνου καὶ τοῦ Ἀντιλιθάνου καὶ τοῦ Κασίου. Οἱ μὲν δὴ τοιαῦτα λέγουσι.

§. 13.

Πολύκλειτος δὲ φησὶ μὴ πλημμυρεῖν τὸν Εὐφράτην· διὰ γὰρ πεδίων φέρεσθαι μεγάλων, τὰ δ' ὄρη τὰ μὲν δισχιλίους ἀφεςῆναι σαδίους, τὰ δὲ Κοσσαῖα μόλις χιλίους, οὐ πᾶν ὑψηλά, οὐδὲ νιφόμενα σφοδρῶς, οὐδ' ἀθρόαν ἐπιφέροντα τῇ χιόνι τὴν τῆξιν· εἶναι γὰρ καὶ τὰ ὕψη τῶν ὄρων ἐν τοῖς ὑπὲρ ἑκκατάνων μέρεσι τοῖς προσβορείοις· ἐν δὲ τοῖς πρὸς νότον σχιζόμενα καὶ πλατυνόμενα πολὺ ταπεινοῦσθαι, ἅμα δὲ καὶ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος ἐκδέχεσθαι τὸν Τίγριν. Τὸ μὲν οὖν ὕδατος ῥηθὲν φανερῶς ἄτοπον· εἰς γὰρ τὰ αὐτὰ κατέρχεται πεδία· καὶ οὕτως τὰ πλημμυρεῖν λεχθέντα ὕψη τῶν ὄρων ἀνωμαλίαν ἔχει· πῆ μὲν ἐξηρμένα μᾶλλον, τὰ βόρεια· πῆ δὲ πλατυνόμενα, τὰ

742. μεσημβρινά· ἡ δὲ χιῶν οὐ τοῖς ὕψει κρίνεται μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κλίμασι· τὸ τε αὐτὸ ὄρος τὰ βόρεια μέρη νίφεται μᾶλλον, ἢ τὰ νότια· καὶ τὴν χιόνα συμμένουσαν ἔχει μᾶλλον ἐκεῖνα, ἢ ταῦτα. Ὁ μὲν οὖν Τίγρις ἐκ τῶν νοτιωτάτων μερῶν τῆς Ἀρμενίας, ἃ πλησίον ἐστὶ τῆς Βαβυλωνίας, δεχόμενος τὸ ἐκ τῶν χιόνων ὕδωρ οὐ πολὺ ὄν, ἔτε ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς, ἦττον ἀν πλημμύροι· ὁ δὲ Εὐφράτης τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δέχεται τῶν μερῶν, καὶ οὐκ ἐξ ἑνὸς ὄρους, ἀλλὰ πολλῶν (ὡς ἐδήλουν ἐν τῇ περιηγήσει τῆς Ἀρμενίας), προσιθίς τὸ μῆκος τοῦ ποταμοῦ, ὅσον μὲν τὸ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἀρμενίᾳ διέξεισι καὶ τῇ μικρᾷ· ὅσον δὲ τὸ ἐκ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας καὶ τῆς Καππαδοκίας διὰ τοῦ Ταύρου διεκβαλὼν ἕως Θαψάκου φέρεται, τὴν κάτω Συρίαν καὶ τὴν Μεσοποταμίαν ἀφορίζων· ὅσον δὲ τὸ λοιπὸν μέχρι Βαβυλῶνος καὶ τῆς ἐκβολῆς, ὁμοῦ τρισμυρίων καὶ ἐξακισχιλίων σταδίων. Τὰ μὲν οὖν περὶ τὰς διώρυχας τοιαῦτα.

§. 14.

Ἡ δὲ χώρα φέρει κριθὰς μὲν, ὅσας οὐκ ἄλλη· καὶ γὰρ τριακοσιάχοι λέγουσι. Τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ φοίνικος παρέχεται· καὶ γὰρ ἄρτος, καὶ οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιστα, τὰ τε πλεκτὰ παντοῖα ἐκ τούτου· τοῖς δὲ πυρῆσιν ἀντ' ἀνδράκων οἱ χαλκεῖς χρῶνται· βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις εἰς τροφήν εἰσι βουσί καὶ προβάτοις. Φασὶ δ' εἶναι καὶ Περσικὴν ὠδήν, ἐν ἣ τὰς ὠφελείας τοῦ φοίνικος τριακοσίας καὶ ἐξήκοντα διαριθμοῦνται. Ἐλαίω δὲ χρῶνται τῷ σησαμίνῳ τὸ πλεόν· οἱ δ' ἄλλοι 743. τόποι σπανίζονται τούτου τοῦ φυτοῦ.

§. 15.

Γίνεται δ' ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ καὶ ἄσφαλτος πολλή, περὶ ἧς Ἐρατοσθένης μὲν οὕτως εἶρηκεν· ὅτι ἡ μὲν ὑγρὰ, ἦν καλοῦσι

νάφθαν, γίνεταί ἐν τῇ Σουσίδι, ἡ δὲ ξηρὰ, δυναμένη πῆ- 743:
 τεσθαι, ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ· ταύτης δ' ἐστὶν ἡ πηγὴ τοῦ Εὐφρά-
 του πλησίον· πλημμύροντος δὲ τούτου κατὰ τὰς τῶν χιόνων
 τήξεις, καὶ αὐτὴ πληροῦται, καὶ ὑπέρχουσιν εἰς τὸν ποταμὸν
 λαμβάνει· ἐνταῦθα δὲ συνίστανται βῶλοι μεγάλοι πρὸς τὰς οἰ-
 κοδομάς ἐπιτίθειαι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἄλλοι δὲ καὶ
 τὴν ὑγρὰν ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ γίνεσθαι φασί. Περὶ μὲν οὖν τῆς
 ξηρᾶς εἴρηται πόσον τὸ χρήσιμον τὸ ἐκ τῶν οἰκοδομιῶν μά-
 λιστα· φασὶ δὲ καὶ πλοῖα πλέεσθαι, ἐμπλασθέντα δ' ἀσφάλτω
 πυκνοῦσθαι. Τὴν δ' ὑγρὰν, ἣν νάφθαν καλοῦσι, παράδοξον
 ἔχειν συμβαίνει τὴν φύσιν· προσαχθεῖς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ
 πλησίον, ἀναρπάζει τὸ πῦρ, καὶ ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσ-
 αγάγῃς, φλέγεται· σβέσαι δ' ὕδατι οὐχ οἶόν τε (ἐκκαίεται γὰρ
 μάλλον, πλὴν εἰ πάνυ πολλῶ), ἀλλὰ πηλῶ καὶ ὄξει, καὶ συ-
 πτηρίᾳ *καὶ ἰξῶ* πνιγὲν κατασβέννυται. Πείρας δὲ χάριν φασὶν
 Ἀλέξανδρον ἐν λουτρῶ περιχέαι παιδὶ τοῦ νάφθα, καὶ προσαγα-
 γεῖν λύχνον· φλεγόμενον δὲ τὸν παῖδα, ἐγγὺς ἔλθειν τοῦ ἀπο-
 λέσθαι, πλὴν πολλῶ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι, ἐξίσχυσαν
 καὶ διέσωσαν οἱ περιεσῶτες. Ποσειδῶνιος δὲ φησὶ τοῦ ἐν τῇ
 Βαβυλωνίᾳ νάφθα τὰς πηγὰς, τὰς μὲν εἶναι λευκοῦ, τὰς δὲ
 μέλανος· τούτων δὲ τὰς μὲν εἶναι θείου ὑγροῦ, λέγω δὴ τὰς
 τοῦ λευκοῦ· ταύτας δ' εἶναι τὰς ἐπισπῶσας τὰς φλόγας· τὰς
 δὲ τοῦ μέλανος, ἀσφάλτου ὑγρᾶς, ᾧ ἀντ' ἐλαίου τοὺς λύχνους
 καίουσι.

§. 16.

Πάλαι μὲν οὖν ἡ Βαβυλὼν ἦν μητρόπολις τῆς Ἀσσυρίας,
 νῦν δὲ Σελεύκεια, ἡ ἐπὶ τῷ Τίγρει λεγομένη, Πλησίον δ' ἐστὶ
 κώμη, Κτησιφῶν λεγομένη, μεγάλη· ταύτην δ' ἐποιοῦντο χει-
 μάδιον οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς, φειδόμενοι τῶν Σελευκῶν,

743. ἵνα μὴ κατασφραμεύουιντο ὑπὸ τοῦ Σκυθικοῦ φύλου καὶ στρατιωτικοῦ· δυνάμει οὖν Παρθικῆ πόλις ἀντὶ κώμης ἐστὶ, καὶ τὸ μέγεθος τοσοῦτόν γε πλήθος δεχομένη, καὶ τὴν κατασκευὴν ὑπ' ἐκείνων αὐτῶν κατεσκευασμένη, καὶ τὰ ὄνια, καὶ τὰς τέχνας προσφόρους ἐκείνοις πεπορισμένη. Εἰώθασι γὰρ ἐνταῦθα τοῦ χειμῶνος δάγειν οἱ βασιλεῖς διὰ τὸ εὐάερον· θέρους δὲ, ἐν Ἑκβατάνοις καὶ τῇ Ἰρκανίᾳ διὰ τὴν ἐπικράτειαν τῆς παλαιᾶς δόξης. Ὡσπερ δὲ Βαβυλωνίαν τὴν χώραν καλοῦμεν, οὕτω καὶ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἐκεῖθεν Βαβυλωνίους καλοῦμεν, οὐκ ἀπὸ τῆς
744. πόλεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χώρας· ἀπὸ δὲ τῆς Σελευκείας ἦττον, κὰν ἐκεῖθεν ὦσι, καθάπερ Διογένη τὸν Στωϊκὸν φιλόσοφον.

§. 17.

Ἐστὶ δὲ καὶ Ἀρτέμιτα, πόλις ἀξιόλογος, διέχουσα πεντακοσίους τῆς Σελευκείας σταδίους, πρὸς ἔω τὸ πλέον, καθάπερ καὶ ἡ Σιτακηνή. Καὶ γὰρ αὕτη, πολλή τε καὶ ἀγαθὴ, μέση Βαβυλῶνος τέτακται καὶ τῆς Σουσιδος, ὥσε τοῖς ἐκ Βαβυλῶνος εἰς Σούσα βραδίξουσι διὰ τῆς Σιτακηνῆς ἢ ὁδοῦ ἅπασα· πρὸς ἔω δ' ἐστὶ καὶ τοῖς ἐκ Σούσων εἰς τὴν μεσόγαιαν τῆς Περσίδος διὰ τῆς Οὐξίας, καὶ τοῖς ἐκ τῆς Περσίδος εἰς τὰ μέσα τῆς Καρμανίας. Τὴν μὲν οὖν Καρμανίαν ἐγκυκλοῦται πρὸς ἄρκτον ἢ Περσίς, πολλή οὖσα· ταύτη δὲ συνάπτει ἡ Παραιτακηνή καὶ ἡ Κοσσαία μέχρι Κασπίων πυλῶν, ὄρεινά καὶ λησρική ἔθνη· τῇ δὲ Σουσιδί ἡ Ἐλυμαῖτις, καὶ αὐτὴ τραχεῖα ἢ πολλή, καὶ λησρική· τῇ δὲ Ἐλυμαίτιδι τὰ περὶ τὸν Ζάγγρον καὶ ἡ Μηδιά.

§. 18.

Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσὶ τοξόται τὸ πλέον, καθάπερ καὶ οἱ συνεχεῖς ὄρεινοί, προνομεύοντες αἰεὶ· χώραν γὰρ ἔχουσι ὀλίγην τε καὶ λυπράν, ὥς' ἐκ τῶν ἀλλοτριῶν ἀνάγκη ζῆν· ἀνάγκη δὲ

καὶ ἰσχύειν· ἅπαντες γάρ εἰσι μάχιμοι· τοῖς γούν Ἐλυμαίοις 744.
 συνεμάχουν μύριοι καὶ τρισχίλιοι, πολεμοῦσι πρὸς τε Βαβυ-
 λωνίους καὶ Σουσίους. Οἱ δὲ Παραϊτακηνοὶ μᾶλλον μὲν τῶν
 Κοσσαιῶν ἐπιμελοῦνται γῆς· ὁμῶς δὲ καὶ αὐτοὶ λησθηρίων οὐκ
 ἀπέχονται. Ἐλυμαῖοι δὲ καὶ μείζω τούτων κέκτηνται χώραν καὶ
 ποικιλωτέραν. Ὅση μὲν οὖν ἀγαθῇ, γεωργοὺς ἔχει τοὺς ἐνοι-
 κοῦντας· ἢ δ' ὀρεινῇ στρατιώτας τρέφει, τοξότας τοὺς πλεί-
 στους· πολλὴ δὲ οὖσα, πολὺ καὶ τὸ στρατιωτικὸν παρέχεται,
 ὥστε καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, δύναμιν κεκτημένος μεγάλην, οὐκ
 ἀξιοῖ τῷ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖ παραπλήσιως τοῖς ἄλλοις
 ὑπήκοος εἶναι· ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μακεδόνας ὕπερον,
 τοὺς τῆς Συρίας ἄρχοντας, διέκειτο. Ἀντίοχον μὲν οὖν τὸν
 Μέγαν, τὸ τοῦ Βήλου συλᾶν ἱερὸν ἐπιχειρήσαντα, ἀνεῖλον ἐπι-
 θέμενοι καθ' αὐτοὺς οἱ πλησίον βάρβαροι. Ἐκ δὲ τῶν ἐκείνω
 συμβάντων παιδευθεὶς ὁ Παρθυαῖος, χρόνοις ὕπερον, ἀκούων
 τὰ ἱερά πλοῦσια παρ' αὐτοῖς, ὁρῶν δ' ἀπειθοῦντας, ἐμβάλλει
 μετὰ δυνάμεως μεγάλης· καὶ τό τε τῆς Ἀθηναῆς ἱερὸν εἶλε, καὶ
 τὸ τῆς Ἀρτέμιδος, τὰ Ζάρα, καὶ ἦρε ταλάντων μυρίων γάζαν·
 ἠρέθη δὲ καὶ πρὸς τῷ Ἡδυφῶντι ποταμῷ Σελεύκεια, μεγάλη
 πόλις· Σολόχη δ' ἐκαλεῖτο πρότερον. Τρεῖς δ' εἰσὶν εἰς τὴν χώραν
 εὐφυεῖς εἰσβολαί· ἐκ μὲν τῆς Μηθίας καὶ τῶν περὶ τὸν Ζάγρον
 τόπων, διὰ τῆς Μασσαβατικῆς, ἐκ δὲ τῆς Σουσίδος, διὰ τῆς
 Γαδιανῆς (ἐπαρχία δ' εἰσὶν αὐταὶ τῆς Ἐλυμαίας ἢ τε Γαδιανῆ 745.
 καὶ ἡ Μασσαβατικῆ)· τρίτη δ' ἐστὶν ἢ ἐκ τῆς Περισίδος. Ἐστὶ δὲ
 καὶ Κυρδιανὴ ἐπαρχία τῆς Ἐλυμαίδος. Ὀμοροὶ δ' εἰσὶ τούτοις
 Σαγατηνοὶ τε καὶ Σιλακηνοὶ, δυναστεῖαι μικραί. Τοσαῦτα μὲν οὖν
 καὶ τοιαῦτα ἔθνη πρὸς ἔω, τὰ ὑπερκείμενα τῆς Βαβυλωνίας.
 Πρὸς ἄρκτον δὲ τὴν Μηθίαν ἔφαμεν καὶ τὴν Ἀρμενίαν· ἀπὸ
 δὲ δύσεώς ἐστιν ἡ Ἀδιαθηνὴ καὶ ἡ Μεσοποταμία.

§. 19.

745. Τῆς μὲν οὖν Ἀδιαβηνῆς ἡ πλείστη πεδιάς ἐστὶ, καὶ αὐτὴ τῆς Βαβυλωνίας μέρος οὖσα, ἔχουσα δ' ὅμως ἄρχοντα ἴδιον· ἔστι ὄπη καὶ τῇ Ἀρμενίᾳ προσχωροῦσα. Οἱ γὰρ Μήδοι καὶ οἱ Ἀρμένιοι, τρίτοι δὲ Βαβυλώνιοι, τὰ μέγιστα τῶν ἐθνῶν τῶν ταύτη διετέλουν οὕτως ἐξ ἀρχῆς συνεσῶτες, ὥς' ἀλλήλοις ἐπιτίθεσθαι κατὰ καιροὺς τοὺς οἰκείους ἕκαστοι, καὶ πάλιν διαλύεσθαι· καὶ τοῦτο μέχρι καὶ τῆς τῶν Παρθυαίων ἐπικρατείας διέμεινε. Τῶν μὲν οὖν Μήδων καὶ τῶν Βαβυλωνίων ἐπάρχουσι Παρθυαῖοι· τῶν δ' Ἀρμενίων οὐδ' ἀπαξ· ἀλλ' ἔφοδοι μὲν γεγόνασι πολλάκις, ἀνά κράτος δ' οὐχ ἐάλωσαν, ἀλλ' ὁ γε Τιγράνης καὶ ἑρρωμένως ἀντεπεκράτησεν, ὡς ἐν τοῖς Ἀρμενιοκοῖς εἴρηται. Ἡ μὲν οὖν Ἀδιαβηνὴ τοιαύτη. Καλοῦνται δ' οἱ Ἀδιαβηνοὶ καὶ Σακκόποδες. Περί δὲ τῆς Μεσοποταμίας ἐροῦμεν ἐφεξῆς, καὶ τῶν πρὸς μεσημβρίαν ἐθνῶν, ἐπιόντες ἐπὶ μικρὸν πρότερον τὰ λεγόμενα περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν παρὰ τοῖς Ἀσσυριοῖς.

§. 20.

Τάλλα μὲν οὖν ἔοικε τοῖς Περσικοῖς· ἴδιον δὲ, τὸ καθεστάναι τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἑκάστης ἄρχοντας φυλῆς, οἱ τὰς ἐπιγάμους κόρας προσάγοντες εἰς τὸ πλῆθος, ἀπακηρύττουσι τοῖς νυμφίοις αἰεὶ τὰς ἐντιμοτέρας πρώτας. Οὕτω μὲν αἱ συζυγίαι τελοῦνται. Ὅσαίσι δ' ἂν μιχθῶσιν ἀλλήλοις, ἐπιθυμιάσαντες ἐξανίστανται ἑκάτερος χωρὶς· ὄρθρου δὲ λούονται, πρὶν ἀγγεῖου τινὸς ἄψασθαι· παραπλησίως γὰρ, ὥσπερ ἀπὸ νεκροῦ τὸ λουτρὸν ἐν ἔθει ἐστίν, οὕτω καὶ ἀπὸ συνουσίας. Πάσαις δὲ ταῖς Βαβυλωνίαις ἔθος, κατὰ τι λόγιον, ξένω μίγνυσθαι, πρὸς τι Ἀφροδίσιον ἀφικομέναις μετὰ πολλῆς θεραπείας καὶ ὄχλου· θώμιγγι δ' ἔσεται ἑκάστη· ὁ δὲ προσιῶν, καταθεῖς ἐπὶ τὰ

γόνατα, ὅσον καλῶς ἔχει ἀργύριον, συγγίνεται, ἄπωθεν τοῦ 745.
 τεμένους ἀπαγαγών· τὸ δ' ἀργύριον ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης νομί-
 ζεται. Ἀρχεῖα δ' ἐςί τρία, τὸ τῶν ἀφειμένων ἥδη τῆς στρατείας,
 καὶ τὸ τῶν ἐνδοξοτάτων, καὶ τὸ τῶν γερόντων, χωρὶς τοῦ ὑπὸ
 τοῦ βασιλέως καθιζαμένου. Τούτου δ' ἐςί καὶ τὸ τὰς παρ- 746.
 θένους ἐκδιδόναι, καὶ τὸ τὰς περὶ τῆς μοιχείας δικάζειν δίνας·
 ἄλλου δὲ τὸ τὰς τῆς κλοπῆς, τρίτου τὸ περὶ τῶν βιαιῶν. Τοὺς
 δ' ἀρρώστους εἰς τὰς τριόδους ἐκτιθέντες, πυνθάνονται τῶν
 παριόντων, εἴ τίς τι ἔχοι λέγειν τοῦ πάθους ἄκος· οὐδεὶς τέ
 ἐσιν οὕτω κακὸς τῶν παριόντων, ὃς οὐκ ἐντυχῶν, εἴ τι φρονεῖ
 σωτήριον, ὑποτίθεται. Ἐσθῆς δ' αὐτοῖς ἐςί χιτῶν λινοῦς ποδή-
 ρης, καὶ ἐπενδύτης ἔρεοῦς, ἱμάτιον λευκόν· κόμη μακρὰ, ὑπό-
 δημα ἐμβάδι ὁμοιον. Φοροῦσι δὲ καὶ σφραγῖδα, καὶ σκηπτρον
 οὐ λιτὸν, ἀλλ' ἐπίσημον ἔχον ἐπάνω μῆλον, ἢ ρόδον, ἢ κρῖνον,
 ἢ τι τοιοῦτον· ἀλείφονται δ' ἐκ τοῦ σησαύμου· θρηνοῦσι δὲ τοὺς
 ἀποθανόντας, ὡς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων· θάπτουσι
 δ' ἐν μέλιτι, κηρῷ περιπλάσαντες. Τρεῖς δ' εἰσὶ φρατρίαὶ τῶν
 ἀπόρων σίτου· ἔλειοι δ' εἰσὶν οὗτοι καὶ ἰχθυοφάγοι, διαιτώμενοι
 παραπλησίως τοῖς κατὰ τὴν Γεδρωσίαν.

§. 21.

[Ἡ] Μεσοποταμία δ' ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὠνόμασαι· εἴρη-
 ται δ', ὅτι κεῖται μεταξὺ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριος, καὶ ὅτι
 ὁ μὲν Τίγρις τὸ ἐωθρινὸν αὐτῆς μόνον κλύζει πλευρὸν, τὸ δὲ
 ἐσπέριον καὶ νότιον ὁ Εὐφράτης· πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Ταῦρος, ὁ
 τοὺς Ἀρμενίους διορίζων ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας. Τὸ μὲν οὖν
 μέγιστον, δ' ἀφίστανται, διάστημα ἀπ' ἀλλήλων, τὸ πρὸς τοῖς
 ὄρεσιν ἐςί· τοῦτο δ' ἂν εἴη τὸ αὐτὸ, ὅπερ εἴρηκεν Ἐρατοσθέ-
 νης, τὸ ἀπὸ Θαψάκου, καθ' ὃ ἦν τὸ ζεῦγμα τοῦ Εὐφράτου τὸ
 παλαιὸν ἐπὶ τὴν τοῦ Τίγριος διάβασιν, καθ' ἣν διέβη Ἀλέξανδρος

746. αὐτὸν, δισχιλίων τετρακοσίων· τὸ δ' ἐλάχισον μικρῶ πλέον τῶν διακοσίων κατὰ Σελεύκειάν που καὶ Βαβυλῶνα. Διαῖρεται δ' ὁ Τίγρις τὴν Θωυτίτιν καλουμένην λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· περαιωθεὶς δ' ἐπὶ θάτερον χεῖλος κατὰ γῆς δύεται μετὰ πολλοῦ ψόφου καὶ ἀναφουσημάτων· ἐπὶ πολὺ δ' ἐνεχθεὶς ἀφανῆς, ἀνίσχει πάλιν οὐ πολὺ ἄπωθεν τῆς Γορδυαίας· οὕτω δὲ σφοδρῶς διεκβάλλει τὴν λίμνην, ὡς φησὶν Ἐρατοσθένης, ὥσε, ἀλμυρὰν αὐτὴν οὔσαν, καὶ ἀνιχθῆναι, γλυκεῖαν κατὰ τοῦτ' εἶναι τὸ μέρος καὶ ῥοώδη, καὶ ἰχθύων πλήρη.

§. 22.

Ἐπὶ μῆκος δὲ συχνὸν προπέπτωκεν ἡ συναγωγὴ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ πλοίῳ πῶς ἔοικε· ποιεῖ δὲ τὸ πλείστον τῆς περιφερείας ὁ Εὐφράτης· καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τῆς Θαψάκου μέχρι Βαβυλῶνος, ὡς εἴρηκεν Ἐρατοσθένης, τετρακισχίλιοι καὶ ὀκτακόσιοι σταδίοι· τὸ δ' ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, 747. ἤπερ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων σταδίων ἕως ἐπὶ Θαψακόν.

§. 23.

Ἐστὶ δ' ἡ μὲν παρῶρειος εὐδαίμων ἰκανῶς· ἔχουσι δ' αὐτῆς τὰ μὲν πρὸς τῷ Εὐφράτῃ καὶ τῷ Ζεύγματι, τῷ τε νῦν τῷ κατὰ τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τῷ παλαι τῷ κατὰ τὴν Θαψακόν, οἳ τε Μύγδονες κατονομασθέντες ὑπὸ τῶν Μακεδόνων· ἐν αἷς ἐστὶν ἡ Νίσιδις, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀντιόχειαν τὴν ἐν τῇ Μυγδονίᾳ προσηγόρευσαν, ὑπὸ τῷ Μασίῳ ὄρει κειμένην· καὶ Τιγρανόκερτα· καὶ τὰ περὶ Κάρρας καὶ Νικηφόριον χωρία, καὶ Χορδίραζα, καὶ Σίννακα, ἐν ἣ Κράσσος διεφθάρη, δόλω ληφθεὶς ὑπὸ Σουρήνα, τοῦ τῶν Παρθυαίων στρατηγοῦ.

§. 24.

Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει τὰ τῶν Γορδυαίων χωρία, οὓς οἱ παλαι 747.
 Καρδούχους ἔλεγον, καὶ αἱ πόλεις, ὧν Σάρισά τε καὶ Σάταλκα,
 καὶ Πίνακα, κράτιστον ἔρυμα, τρεῖς ἄκρας ἔχουσα, ἐκάστην
 ἰδίῳ τείχει τετειχισμένην, ὥσε οἶον τρίπολιν εἶναι. Ἄλλ' ὁμως
 καὶ ὁ Ἀρμένιος εἶχεν ὑπήκοον, καὶ οἱ Ῥωμαῖοι βίᾳ παρελάβον,
 καίπερ ἔδοξαν οἱ Γορδυαῖοι διαφερόντως ἀρχιτεκτονικοὶ τινες
 εἶναι, καὶ πολιορκητικῶν ὀργάνων ἔμπειροί· διόπερ αὐτοῖς εἰς
 ταῦτα ὁ Τυγράνης ἐχρήσατο. Ἐγένετο δὲ καὶ ἡ λοιπὴ Μεσοπο-
 ταμία ὑπὸ Ῥωμαίοις. Πομπήϊος δ' αὐτῆς τὰ πολλὰ τῷ Τυγράνῃ
 προσέειπεν, ὅσα ἦν ἀξιόλογα· ἔστι γὰρ εὐβοτος ἡ χώρα καὶ
 εὐερνής, ὥσε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν, καὶ ἄρωμα, τὸ ἀμωμον
 καὶ λεοντίβοτός ἐστι· φέρει δὲ καὶ τὸν νάφθαν, καὶ τὴν γαγγίτιν
 λίθον, ἣν φεύγει τὰ ἔρπετά.

§. 25.

Λέγεται δὲ Γόρδus ὁ Τριπτολέμου τὴν Γορδυνην οἰκῆσαι·
 ὕσερον δὲ καὶ Ἐρετριεῖς, οἱ ἀναρπασθέντες ὑπὸ Περσῶν. Περί
 μὲν οὖν Τριπτολέμου δηλώσομεν ἐν τοῖς Συριακοῖς αὐτίκα.

§. 26.

Τὰ δὲ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ
 ἀπώτερω τῶν ὄρων, ἀνυθρα καὶ λυπρά ὄντα, ἔχουσιν οἱ Σκη-
 νῖται Ἀραβες, ληστρικοὶ τινες καὶ ποιμενικοὶ, μεδισάμενοι βρα-
 δίως εἰς ἄλλους τόπους, ὅταν ἐπιλείπωσιν αἱ νομαὶ καὶ αἱ
 λεηλασίαι. Τοῖς οὖν παρωρείοις ὑπὸ τε τούτων κακοῦσθαι συμ-
 βαίνει, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων ὑπέρκεινται δὲ καὶ καταδυνα-
 στεύουσι διὰ τὴν ἰσχύν· τέλος δ' ὑπ' ἐκείνοις εἰσὶ τὸ πλέον, ἢ

747. τοῖς Παρθυαίοις· ἐν πλευραῖς γάρ εἰσι κάκεινοι, τὴν τε Μηδίαν ἔχοντες καὶ τὴν Βαβυλωνίαν.

§. 27.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ Τύγριος ῥεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν
 748. ἄλλος Ἀδὸρράς· διὰ δὲ τῶν Σκηνητῶν, ὑπὸ τινων Μαλίων νυνὶ λεγομένων, καὶ τῆς ἐκείνων ἐρημίας, ἡ ὁδὸς τοῖς ἐκ τῆς Συρίας εἰς Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα ἐμπορευομένοις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν διάβασις τοῦ Εὐφράτου κατὰ τὴν Ἀνθεμουσίαν ἐστὶν αὐτοῖς, τόπον τῆς Μεσοποταμίας· ὑπέρκειται δὲ τοῦ ποταμοῦ, σχοίνους τέτταρας διέχουσα, ἡ Βαμβύκη, ἣν καὶ Ἐδεσσαν, καὶ Ἰεράν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἧ τιμῶσι τὴν Συρίαν θεὸν τὴν Ἀταργάτιν. Διαβάντων γὰρ, ἡ ὁδὸς ἐστὶ διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι Σκηνηῶν, ἀξιολόγου πόλεως, ἐπὶ τοὺς τῆς Βαβυλωνίας ὄρους, ἐπὶ τινος διώρυχος ἰδρυμένης. Ἐστὶ δ' ἀπὸ τῆς διαβάσεως μέχρι Σκηνηῶν ἡμερῶν πέντε καὶ εἴκοσι ὁδός. Καμηλίται δ' εἰσὶ καταγωγὰς ἔχοντες· τοτὲ μὲν ὑδρείων εὐποροῦντες, λακκαίαν τὸ πλεόν, τοτὲ δ' ἐπακτοῖς χρώμενοι τοῖς ὕδασι. Παρέχουσι δ' αὐτοῖς οἱ Σκηνηῖται τὴν τε εἰρήνην καὶ τὴν μετριότητα τῆς τῶν τελῶν πράξεως, ἧς χάριν, φεύγοντες τὴν παραποταμίαν, διὰ τῆς ἐρήμου παραβάλλονται, καταλιπόντες ἐν δεξιᾷ τὸν ποταμὸν ἡμερῶν σχεδόν τι τριῶν ὁδόν. Οἱ γὰρ παροικοῦντες ἐκατέρωθεν τὸν ποταμὸν Φύλαρχοι, χώραν οὐκ εὐπορον ἔχοντες, ἥττον δὲ ἄπορον νεμόμενοι, δυναστείαν ἕκαστος ἰδίαν περιβεβλημένος, ἴδιον καὶ τελώνιον ἔχει, καὶ τοῦτο οὐ μέτριον. Χαλεπὸν γὰρ ἐν τοῖς τοσοῦτοις, καὶ τούτοις αὐθάδεσι, κοινὸν ἀφορισθῆναι μέτρον τὸ τῷ ἐμπόρῳ λυσιτελές. Διέχουσι δὲ τῆς Σελευκειᾶς αἱ Σκηναὶ σχοίνους ὀκτωκαίδεκα.

§. 28.

Ὄριον δ' ἐστὶ τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὁ Εὐφράτης καὶ ἡ 748. περαιοῖα τὰ δ' ἐντὸς ἔχουσι Ῥωμαῖοι, καὶ τῶν Ἀράβων οἱ φύλαρχοι μέχρι Βαβυλωνίας, οἱ μὲν μᾶλλον ἐκείνοις, οἱ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις προσέχοντες, οἷσπερ καὶ πλησιόχωροί εἰσιν ἦττον μὲν Σκηνῖται οἱ Νομάδες, οἱ τῷ ποταμῷ πλησίον, μᾶλλον δ' οἱ ἄπωθεν, καὶ πρὸς τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ. Οἱ δὲ Παρθυαῖοι καὶ πρότερον μὲν ἐφρόντιζον τῆς πρὸς Ῥωμαίους φιλίας, τὸν δὲ ἄρξαντα πολέμου Κράσσον ἠμύναντο· καὶ αὐτοὶ ἄρξαντες τῆς μάχης τῶν ἴσων ἔτυχον, ἠνίκα ἔπεμψαν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν Πάκωρον. Ἀντώνιος δὲ, συμβούλῳ τῷ Ἀρμενίῳ χρώμενος, προὔδοθῃ, καὶ κακῶς ἐπολέμησεν· ὁ δ' ἐκείνον διαδεξάμενος Φραάτης, τοσοῦτον ἐσπούδασε περὶ τὴν φιλίαν τὴν πρὸς Καίσαρα τὸν Σεβαστὸν, ὥστε καὶ τὰ τρόπαια ἔπεμψεν, ἃ κατὰ Ῥωμαίων ἀνέστησαν Παρθυαῖοι· καὶ καλέσας εἰς σύλλογον Τίτιον, τὸν ἐπιστατοῦντα τότε τῆς Συρίας, τέτταρας παῖδας γνησίους ἐνεχείρισεν ὄμηρα αὐτῷ, Σεραспаδάνην, καὶ Ῥωδάσπην, καὶ Φραάτην, καὶ Βοκάνην, καὶ γυναῖκας τούτων δύο, καὶ υἱεῖς τέτταρας, δεδιώς τὰς γάσεις καὶ τοὺς ἐπιτιθεμένους αὐτῷ· ἥδει γὰρ μηδένα ἰσχύσοντα καθ' ἑαυτὸν, ἂν μὴ τινα προσλάβῃ 749. τοῦ Ἀρσακίου γένους, διὰ τὸ εἶναι σφόδρα φιλαρσάκας τοὺς Παρθυαίους· ἐκποδῶν οὖν ἐποίησε τοὺς παῖδας, ἀφελῆσθαι ζητῶν τὴν ἐλπίδα ταύτην τοὺς κακουργοῦντας. Τῶν μὲν οὖν παίδων ὅσοι περίεσιν ἐν Ῥώμῃ, δημοσίᾳ βασιλικῶς τημελοῦνται· καὶ οἱ λοιποὶ δὲ βασιλεῖς πρεσβευόμενοι, καὶ εἰς συλλόγους ἀφικνούμενοι διατετελέκασιν.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

749. Ἡ δὲ Συρία πρὸς ἄρκτον μὲν ἀφώρισται τῇ Κιλικίᾳ καὶ τῷ Ἄμανῳ ἀπὸ Θαλάττης δ' ἐπὶ τὸ ζεύγμα τοῦ Εὐφράτου γάδιοί εἰσιν ἀπὸ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Ζεύγματος τοῦ κατὰ Κομμαγηνῆν, οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες, οὐκ ἐλάττους τῶν χιλίων καὶ τετρακοσίων· πρὸς ἑω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἀραψι· πρὸς δὲ νότον τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτιακῷ πελάγει μέχρι Ἰσσοῦ.

§. 2.

Μέρη δ' αὐτῆς τίθεμεν, ἀπὸ τῆς Κιλικίας ἀρξάμενοι καὶ τοῦ Ἄμανοῦ, τὴν τε Κομμαγηνῆν, καὶ τὴν Σελευκίδα καλουμένην τῆς Συρίας· ἔπειτα τὴν κοίλην Συρίαν· τελευταίαν δ' ἐν μὲν τῇ παραλίᾳ, τὴν Φοινίκην, ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ, τὴν Ἰουδαίαν. Ἔνιοι δὲ τὴν Συρίαν ὅλην εἰς τε Κοιλοσύρους καὶ Φοινίκας διελόντες, τούτοις ἀναμεμίχθαι φασὶ τέτταρα ἔθνη, Ἰουδαίους, Ἰδομαίους, Γαζαίους, Ἀζωτίους, γεωργικούς μὲν, ὡς τοὺς Σύρους καὶ Κοιλοσύρους, ἐμπορικούς δὲ, ὡς τοὺς Φοινίκας· καθόλου μὲν οὕτω.

§. 3.

Καθ' ἕκαστα δὲ ἡ Κομμαγηνὴ μικρὰ τις ἐστίν· ἔχει δ' ἐρυμνὴν πόλιν Σαμόσατα, ἐν ἣ τὸ βασίλειον ὑπῆρχε· νῦν δ' ἐπαρχία γέγονε· χώρα δὲ περικείται σφόδρα εὐδαίμων, ὀλίγη δέ. Ἐνταῦθα δὲ νῦν ἐστὶ τὸ Ζεύγμα τοῦ Εὐφράτου· κατὰ τοῦτο δὲ Σελεύκεια.

Σελεύκεια ἰδρυται, φρούριον τῆς Μεσοποταμίας, προσωρι- 749-
σμένον ὑπὸ Πομπηίου τῆ Κομμαγηνῆ· ἐν ᾧ τὴν Σελίνην ἐπι-
κληθεῖσαν Κλεοπάτραν Τυγράνης ἀνείλε, καθεῖρξας χρόνον τινά,
ἡνίκα τῆς Συρίας ἐξέπεσεν.

§. 4.

Ἡ δὲ Σελευκίς ἀρίστη μὲν ἐστὶ τῶν λεχθεῖσων μερίδων, καλεῖ-
ται δὲ Τετράπολις, καὶ ἔστι, κατὰ τὰς ἐξεχούσας ἐν αὐτῇ πό-
λεις, ἐπεὶ πλείους γέ εἰσι· μέγισται δὲ τέτταρες, Ἀντιόχεια ἢ
ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Σελεύκεια ἢ ἐν Πιερία, καὶ Ἀπάμεια *δὲ* καὶ
Λαοδίκεια· αἵπερ καὶ ἐλέγοντο ἀλλήλων ἀδελφαὶ διὰ τὴν ὁμό-
νοιαν, Σελεύκου τοῦ Νικάτορος κτίσματα. Ἡ μὲν οὖν μεγίστη,
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπώνυμος, ἢ δ' ἐρυμνοτάτη αὐτοῦ· αἱ δ'
ἄλλαι, ἢ μὲν Ἀπάμεια τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀπάμας, ἢ δὲ
Λαοδίκεια τῆς μητρός. Οἰκείως δὲ τῇ τετραπόλει, καὶ εἰς σα- 750.
τραπείας διήρητο τέτταρας ἢ Σελευκίς, ὡς φησι Ποσειδώνιος,
εἰς ὄσας καὶ ἡ Κοιλὴ Συρία, εἰς μίαν δ' ἢ Μεσοποταμία. Ἐστὶ
δ' ἢ μὲν Ἀντιόχεια, καὶ αὕτη τετράπολις, ἐκ τεττάρων συν-
εσῶσα μερῶν· τετείχισται δὲ καὶ κοινῶ τείχει, καὶ ἰδίῳ καθ'
ἕκασον τὸ κτίσμα· τὸ μὲν οὖν πρῶτον αὐτῶν ὁ Νικάτωρ συν-
ώκισε, μεταγαγὼν ἐκ τῆς Ἀντιγονίας τοὺς οἰκητόρας, ἣν πλη-
σίον ἐτείχισεν Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου μικρῶ πρότερον· τὸ δὲ
δεύτερον τοῦ πλήθους τῶν οἰκητόρων ἐστὶ κτίσμα· τὸ δὲ τρίτον
Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου· τὸ δὲ τέταρτον Ἀντιόχου τοῦ Ἐπι-
φανοῦς.

§. 5.

Καὶ δὴ καὶ μητρόπολις ἐστὶν αὕτη τῆς Συρίας, καὶ τὸ βασι-
λειον ἐνταῦθα ἰδρυτο τοῖς ἄρχουσι τῆς χώρας· οὐ πολὺ τε λεί-
πεται καὶ δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκειάς τῆς ἐπὶ τῷ Τίγρει,

75ο. καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ. Συνώκησε δ' ὁ Νικάτωρ ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἀπογόνους Τριπτολέμου, περὶ οὗ μικρῶ πρόσθεν ἐμνήσθημεν· διόπερ Ἀντιοχεῖς ὡς ἥρωα τιμῶσι, καὶ ἄγουσιν ἑορτὴν ἐν τῷ Κασίῳ ὄρει τῷ περὶ Σελεύκειαν. Φασὶ δ' αὐτὸν ὑπ' Ἀργείων πεμφθέντα ἐπὶ τὴν Ἰοῦς ζήτησιν, ἐν Τύρῳ πρῶτον ἀφανοῦς γενηθείσης, πλανᾶσθαι κατὰ τὴν Κιλικίαν· ἐνταῦθα δὲ τῶν σὺν αὐτῷ τινᾶς Ἀργείων κτίσαι τὴν Ταρσὸν ἀπελθόντας παρ' αὐτοῦ· τοὺς δ' ἄλλους συνακολουθήσαντας εἰς τὴν ἐξῆς παραλίαν, ἀπογνόντας τῆς ζητήσεως, ἐν τῇ ποταμίᾳ τοῦ Ὀρόντου καταμεῖναι σὺν αὐτῷ· τὸν μὲν οὖν υἱὸν τοῦ Τριπτολέμου Γόρδυν, ἔχοντά τινος τῶν σὺν τῷ πατρὶ λαῶν, εἰς τὴν Γορδυαίαν ἀποικῆσαι· τῶν δ' ἄλλων τοὺς ἀπογόνους συνοίκους γενέσθαι τοῖς Ἀντιοχεῦσιν.

§. 6.

Ἰπέρκειται δὲ τετταράκοντα σταδίους ἡ Δάφνη, κατοικία μετρία· μέγα δὲ καὶ συνηρεφές ἄλσος, διαρρέομενον πηγαίοις ὕδασι· ἐν μέσῳ δὲ ἄστυλον τέμενος, καὶ νεῶς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος. Ἐνταῦθα δὲ πανηγυρίζειν ἔθος τοῖς Ἀντιοχεῦσι καὶ τοῖς ἀστυγείοσι· κύκλος δὲ τοῦ ἄλσους ὀγδοήκοντα σταδίοι.

§. 7.

Ῥεῖ δὲ τῆς πόλεως πλησίον Ὀρόντης ποταμός· οὗτος δ' ἐκ τῆς Κοίλης Συρίας τὰς ἀρχὰς ἔχων, εἰδ' ὑπὸ γῆν ἐνεχθεῖς, ἀναδίδωσι πάλιν τὸ ρεῦμα, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμείων εἰς τὴν Ἀντιόχειαν προελθὼν, πλησιάσας τῇ πόλει, πρὸς τὴν θαλάτταν καταφέρεται τὴν κατὰ Σελεύκειαν· τὸ δ' ὄνομα τοῦ γεφυρωσάντος αὐτὸν Ὀρόντου μετέλαβε, καλούμενος πρότερον Τυφῶν. Μυθεύουσι δ' ἐνταῦθα πού τὰ περὶ τὴν κεραύνωσιν τοῦ Τυφῶνος, καὶ τοὺς Ἀρίμους, περὶ ὧν εἶπομεν καὶ πρότερον· φασὶ

δὲ τυπτόμενον τοῖς κεραυνοῖς (εἶναι δὲ δράκοντα) φεύγειν, 75i. κατάδυσιν ζητοῦντα· τοῖς μὲν οὖν ὄλκοις ἐντεμεῖν τὴν γῆν, καὶ ποιῆσαι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν, ἀναρρήξαι τὴν πηγὴν· ἐκ δὲ τούτου γενέσθαι τοῦνομα τῷ ποταμῷ. Πρὸς δύσιν μὲν οὖν θάλαττα ὑπόκειται τῇ Ἀντιοχείᾳ κατὰ Σελεύκειαν, πρὸς ἣ καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁ Ὀρόντης ποιεῖται, διεχούση τῶν μὲν ἐκβολῶν σαδίους τετταράκοντα, τῆς δ' Ἀντιοχείας ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀνάπλους δ' ἐκ θαλάττης ἐστὶν εἰς τὴν Ἀντιόχειαν αὐθημερόν. Πρὸς ἔω δ' ὁ Εὐφράτης ἐστὶ καὶ ἡ Βαμβύκη καὶ ἡ Βέροια καὶ ἡ Ἡράκλεια τῇ Ἀντιοχείᾳ, πολίχνηα τυραννούμενά ποτε ὑπὸ Διουσιίου τοῦ Ἡρακλέωνος. Διέχει δ' ἡ Ἡράκλεια σαδίους εἴκοσι τοῦ τῆς Ἀθηῶν ἱεροῦ τῆς Κυρρήσιδος.

§. 8.

Εἶτα ἡ Κυρρήσικὴ μέχρι τῆς Ἀντιοχίδος. Ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐστὶ τό τε Ἄμανόν πλησίον, καὶ ἡ Κομμαγηνή. Συνάπτει δὲ τούτοις ἡ Κυρρήσικὴ μέχρι δεῦρο παρατείνουσα. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶ πόλις Γίνδαρος, ἀκρόπολις τῆς Κυρρήσικῆς, καὶ λησῆριον εὐφυές, καὶ Ἡράκλειόν τι καλούμενον ἱερὸν πλησίον· περὶ οὗς τόπους ὑπὸ Οὐεντιδίου Πάκορος διεφθάρη, ὁ πρεσβύτατος τῶν τοῦ Παρθυαίου παιδῶν, ἐπισρατεύσας τῇ Συρίᾳ. Τῇ δὲ Γινδάρῳ συνάπτουσι αἱ Πάγραι τῆς Ἀντιοχίδος, χωρίον ἐρμυνόν, κατὰ τὴν ὑπέρθεσιν τοῦ Ἄμανοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀμανίδων πυλῶν εἰς τὴν Συρίαν κείμενον. Ὑποπίπτει μὲν οὖν ταῖς Πάγραις τὸ τῶν Ἀντιοχέων πεδίον, δι' οὗ ρεῖ ὁ Ἄρκευθος ποταμός, καὶ ὁ Ὀρόντης, καὶ ὁ Λαβότας. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ πεδίῳ ἐστὶ καὶ ὁ Μελεάγρου χάραξ, καὶ ὁ Οἰνοπάρας πάταμος· ἐφ' ᾧ τὸν Βάλαν Ἀλέξανδρον μάχῃ νικήσας ὁ Φιλομήτωρ Πτολεμαῖος ἐτελεύτησεν ἐκ τραύματος. Ὑπέρκειται δ' αὐτῶν λόφος Τραπεζῶν ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καλούμενος, ἐφ' ᾧ Οὐεντιδίου πρὸς

751. Φαρναπάτην, τὸν Παρθυαίων στρατηγόν, ἔσχε τὸν ἀγῶνα. Πρὸς θαλάττη δὲ τούτων ἐστὶν ἡ Σελεύκεια, καὶ ἡ Πιερία, ὄρος συνεχές τῷ Ἄμανῳ· καὶ ἡ Ῥώσος, μεταξύ Ἰσσοῦ καὶ Σελευκείας ἰδρυμένη. Ἐκαλεῖτο δ' ἡ Σελεύκεια πρότερον Ἰδατος ποταμοῦ ἔρυμα δὲ ἐστὶν ἀξιόλογον καὶ κρεῖττον βίας ἢ πόλις, διόπερ καὶ ἔλευθέραν αὐτὴν ἔκρινε Πομπήϊος, ἀποκλείσας Τυγράνην. Πρὸς νότον δ' ἐστὶ τοῖς μὲν Ἀντιοχεῦσιν Ἀπάμεια, ἐν μεσογαίᾳ κειμένη· τοῖς δὲ Σελευκεῦσι τὸ Κάσιον ὄρος καὶ τὸ Ἀντικάσιον· ἔτι δὲ πρότερον, μετὰ τὴν Σελεύκειαν, αἱ ἐκβολαὶ τοῦ Ὀρόντου· εἶτα τὸ Νυμφαῖον, σπήλαιόν τι ἱερόν· εἶτα τὸ Κάσιον· ἐφεξῆς δὲ Ποσειδῖον πολίχνη, καὶ Ἡράκλεια.

§. 9.

Εἶτα Λαοδικεῖα, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κάλλιφα ἐκτισμένη, καὶ εὐλίμενος πόλις, χώραν τε ἔχουσα πολυοῖνον πρὸς τῇ ἄλλῃ
752. εὐκαρπία. Τοῖς μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῦσιν αὕτη παρέχει τὸ πλεῖστον τοῦ οἴνου, τὸ ὑπερκείμενον τῆς πόλεως ὄρος πᾶν κατάμπελον ἔχουσα μέχρι σχεδόν τι τῶν κορυφῶν· αἱ δὲ κορυφαὶ τῆς μὲν Λαοδικείας πολὺ ἄπωθέν εἰσιν, ἡρέμα ἀπ' αὐτῆς καὶ κατ' ὀλίγον ἀνακλινόμεναι· τῆς Ἀπαμείας δ' ὑπερκύπτουσιν ἐπ' ὄρθιον ὕψος ἀνατεταμέναι. Ἐλύπησε δ' οὐ μετρίως Δολοβέλλας καταφυγῶν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐμπολιορκηθεῖς ὑπὸ Κασσίου μέχρι θανάτου, συνδιαφθεύρας ἑαυτῷ καὶ τῆς πόλεως πολλὰ μέρη.

§. 10.

Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει, τὸ πλεόν εὐερκῆ· λόφος γάρ ἐστιν ἐν πεδίῳ κοίλῳ τετειχισμένος καλῶς, ὃν ποιῆ χερρόνησιζοντα ὁ Ὀρόντης· καὶ λίμνη περικειμένη μεγάλη, εἰς ἑλῆ πλατεῖα, λειμῶνάς τε βουβότους καὶ ἵπποβότους διαχομένη, ὑπερβάλλοντας τὸ μέγεθος· ἢ τε δὴ πόλις οὕτως ἀσφαλῶς

κεῖται· καὶ δὴ καὶ Χερρόνησος ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ 752.
 χώρας εὐπορεῖ παμπούλης εὐδαίμονος, δι' ἧς ὁ Ὄρόντης ρεῖ·
 καὶ περιπόλια συχνὰ ἐν ταύτῃ. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Νικάτωρ
 Σέλευκος τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ τὸ πλεόν
 τῆς στρατιᾶς, καὶ οἱ ὕστερον βασιλεῖς. Ἐκαλεῖτο δὲ *καὶ* Πέλλα
 ποτὲ ὑπὸ τῶν πρώτων Μακεδόνων, διὰ τὸ τοὺς πλείους τῶν
 Μακεδόνων ἐνταῦθα οἰκῆσαι τῶν στρατευομένων· τὴν δὲ Πέλλαν,
 ὡσπερ μητρόπολιν γεγονέναι τῶν Μακεδόνων, τὴν Φιλίππου καὶ
 Ἀλεξάνδρου πατρίδα. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ λογιστήριον τὸ στρα-
 τιωτικόν, καὶ τὸ ἵπποτρόφιον· θήλειαι μὲν ἵπποι βασιλικαὶ
 πλείους τῶν τρισμυρίων, ὄχεια δὲ τούτων τριακόσια· ἐνταῦθα
 δὲ καὶ πωλοδάμναι, καὶ ὄπλομάχοι, καὶ ὅσοι παιδεύται τῶν
 πολεμικῶν, ἐμισθοδοτοῦντο. Δηλοῖ δὲ τὴν δύναμιν ταύτην ἡ τε
 τοῦ Τρύφωνος ἐπικληθέντος Διοδότου παραύξεις, καὶ ἐπί-
 θεσις τῇ βασιλείᾳ τῶν Σύρων, ἐντεῦθεν ὀρμηθέντος. Ἐγγεγέννητο
 μὲν γὰρ ἐν Κοσιανοῖς, φρουρίῳ τινὶ τῆς Ἀπαμέων γῆς· τρα-
 φεῖς δ' ἐν τῇ Ἀπαμείᾳ, καὶ συσαθεῖς τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
 περὶ αὐτὸν, ἐπειδὴ νεωτερίζειν ὥρμησεν, ἐκ τῆς πόλεως ταύτης
 ἔσχε τὰς ἀφορμὰς καὶ τῶν περιουκίδων, Λαρίσσης τε καὶ τῶν
 Κοσιανῶν, καὶ Μεγάρων, καὶ Ἀπολλωνιάς, καὶ ἄλλων τοιού-
 των, αἱ συνετέλουν εἰς τὴν Ἀπάμειαν ἅπασαι. Ἐκεῖνός τε δὴ
 βασιλεὺς τῆσδε τῆς χώρας ἀνεδείχθη, καὶ ἀντέσχε πολὺν
 χρόνον· Βάσσος τε Καικίλιος μετὰ θυεῖν ταγμάτων ἀπατήσας
 τὴν Ἀπάμειαν διεκαρτέρησε τοσοῦτον χρόνον πολιορκούμενος
 ὑπὸ θυεῖν στρατοπέδων μεγάλων Ῥωμαϊκῶν, ὡς οὐ πρότερον
 εἰς τὴν ἐξουσίαν ἦκε, πρὶν ἐκὼν ἐνεχείρισεν ἑαυτὸν, ἐφ' οἷς
 ἐβεβούλητο· καὶ γὰρ τὴν στρατιάν ἀπέτρεφεν ἡ χώρα, καὶ συμ- 753.
 μάχων ἠπόρει τῶν πλησίων φυλάρχων, ἐχόντων εὐερκῆ χωρία·
 ὧν ἐστὶ καὶ ἡ Λυσιᾶς, ὑπὲρ τῆς λίμνης κειμένη τῆς πρὸς
 Ἀπαμείᾳ, καὶ Ἀρέθουσα ἡ Σαμφικεράμου καὶ Ἰαμβλίχου, τοῦ

753. ἐκείνου παιδός, φυλάρχων τοῦ Ἐμεσηνῶν ἔθρους· οὐ πόρρω δ' εὐδ' Ἡλιούπολις, καὶ Χαλκίς ἢ ὑπὸ Πτολεμαίῳ τῷ Μενναίου, τῷ τὸν Μαρσύαν κατέχοντι καὶ τὴν τῶν Ἰτουραίων ὀρεινήν. Τῶν δὲ συμμαχούντων τῷ Βάσσῳ ἦν καὶ Ἀλχαιδάμος, ὁ τῶν Ῥαμβαίων βασιλεὺς τῶν ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Νομάδων· ἦν δὲ φίλος Ῥωμαίων· ἀδικεῖσθαι δὲ νομίσας ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἐκπεσὼν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, ἐμισθοφόροι τότε τῷ Βάσσῳ. Ἐντεῦθεν δ' ἐς τὴν Ποσειδώνιος ὁ Στωϊκός, ἀνὴρ τῶν κατ' ἡμᾶς φιλοσόφων πολυμαθέςατος.

§. 11.

Ὀμορος δ' ἐς τὴν Ἀπαμέων, πρὸς ἑω μὲν ἢ τῶν Φυλάρχων Ἀράβων καλουμένη Παραποταμία, καὶ ἢ Χαλκιδικῆ, ἀπὸ τοῦ Μαρσύου κατήκουσα, καὶ πᾶσα ἢ πρὸς νότον τοῖς Ἀπαμεῦσιν, ἀνδρῶν Σκηνητῶν τὸ πλεόν· παραπλήσιοι δ' εἰσὶ τοῖς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ νομάσιν· αἶε δ' οἱ πλησιαίτεροι τοῖς Σύροις ἡμερώτεροι, καὶ ἦττον Ἀραβες, καὶ Σκηνηῖται, ἡγεμονίας ἔχοντες συντεταγμένους μᾶλλον, καθάπερ ἢ Σαμψικεράμου Ἀρέθουσα, καὶ ἢ Γαμβάρου, καὶ ἢ Θέμελλα, καὶ ἄλλαι τοιαῦται.

§. 12.

Τοιαύτη μὲν ἢ μεσόγαια τῆς Σελευκίδος. Ὁ δὲ παράπλους ὁ λοιπὸς ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἐς τὸ τοιοῦτος. Τῇ γὰρ Λαοδικείᾳ πλησιάζει πολίχνια, τὸ τε Ποσειδίου, καὶ τὸ Ἡράκλειον, καὶ τὰ Γάβαλα· εἴτ' ἤδη ἢ τῶν Ἀραβίων παραλία Πάλτος, καὶ Βαλαναία, καὶ Κάρνος, τὸ ἐπίνειον τῆς Ἀράδου, λιμένιον ἔχον· εἴτ' Ἐνυδρα, καὶ Μάραθος, πόλις ἀρχαία Φοινίκων κατεσπασμένη (τὴν δὲ χώραν Ἀράδιοι κατεκληρούχησαν), καὶ τὰ Σίμυρα τὸ ἐφεξῆς χωρίον. Τούτοις δ' ἢ Ὀρθωσία συνεχῆς ἐστὶ, καὶ ὁ Ἐλεύθερος ὁ πλησίον ποταμὸς, ὃν περ ὄριον ποιοῦν-

ταί τινες τῆς Σελευκίδος πρὸς τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Κοίλην 753.
Συρίαν.

§. 13.

Πρόκειται δ' ἡ Ἄραδος ῥαχιώδους τινὸς καὶ ἀλιμένου παρα-
λίας, μεταξύ τοῦ τε ἐπινείου αὐτῆς μάλισα, καὶ τῆς Μαράθου,
δέχουσα τῆς γῆς σαδίου εἴκοσι. Ἐσι δὲ πέτρα περίκλυτος,
ὅσον ἑπτὰ τὸν κύκλον σαδίων, πλήρης κατοικίας· τοσαύτη δ'
εὐανθρία κέχρηται μέχρι καὶ νῦν, ὥσε πολυορόφους οἰκοῦσι
τὰς οἰκίας. Ἐκτίσαν δ' αὐτὴν φυγάδες, ὡς φασιν, ἐκ Σιδόνης.
Τὴν δ' ὑδρείαν, τὴν μὲν ἐκ τῶν ὀμβρίων καὶ λακκαίων ὑδάτων
ἔχουσι, τὴν δ' ἐκ τῆς περαίας· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐκ τοῦ πό- 754.
ρου μικρὸν πρὸ τῆς πόλεως ὑδρεύονται, πηγὴν ἔχοντα ἀφθόου
ὑδατος· εἰς ἣν περικατασρέφεται κλιβανός, καθεθεῖς ἀπὸ τοῦ
ὑδρευομένου σκάφους, μαλυθοῦς, εὐρύσομος, εἰς πυθμένι-
συνηγμένος σενὸν, ἔχοντα τρῆμα μέτριον· τῷ δὲ πυθμένι περιέ-
σφιγκται σωλὴν σκύτινος (εἴτε ἄσκωμα δεῖ λέγειν, εἴτε ἄλλο τι),
ὁ δεχόμενος τὸ ἀναθλιβόμενον ἐκ τῆς πηγῆς διὰ τοῦ κλιβάνου
ὑδαρ. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἀναθλιβὲν τὸ τῆς θαλάττης ἐςί·
περιμεΐναντες δὲ τὴν τοῦ καθαροῦ καὶ ποτίμου ὑδατος ῥύσιν,
ὑπολαμβάνουσι εἰς ἀγγεῖα παρεσκευασμένα, ὅσον ἂν θέη, καὶ
πορθμύουσι εἰς τὴν πόλιν.

§. 14.

Τὸ παλαιὸν μὲν οὖν οἱ Ἀράδιοι καθ' αὐτοὺς ἐβασιλεύοντα
παραπλησίως, ὡσπερ καὶ τῶν ἄλλων ἐκάστη πόλεων τῶν Φοι-
νικίδων· ἔπειτα τὰ μὲν οἱ Πέρσαι, τὰ δ' οἱ Μακεδόνες, τὰ δὲ
νῦν Ῥωμαῖοι μετέδηκαν εἰς τὴν παροῦσαν τάξιν. Οἱ δ' οὖν
Ἀράδιοι μετὰ τῶν ἄλλων Φοινίκων ὑπήκουον τῶν Συριακῶν
βασιλέων, ἅτε φίλων· ἔπειτα, σασιασάντων ἀδελφῶν θυεῖν, τοῦ

754. τε Καλλινίκου Σελεύκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἰέρακος προσαγορευθέντος, προσθέμενοι τῷ Καλλινίκῳ, ποιοῦνται συμβάσεις, ὡς' ἐξείναι δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτοὺς, καὶ μὴ ἐκδιδοῦναι ἄκοντας· μὴ μέντοι μηδ' ἐκπλεῖν εἴαν ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι βασιλέα. Συνέβη δὲ ἐκ τούτου αὐτοῖς μεγάλα πλεονεκτήματα· οἱ γὰρ καταφεύγοντες ἐπ' αὐτοὺς οὐχ οἱ τυχόντες ἦσαν, ἀλλ' οἱ τὰ μέγιστα πεπιστευμένοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων δεδιότες· ἐπιξενούμενοι δ' αὐτοῖς, εὐεργέτας ἠγοῦντο, καὶ σωτῆρας τοὺς ὑποδεξαμένους· ἀπεμνημόνευόν τε τὴν χάριν, καὶ μάλις ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν· ὡς' ἐκ τούτου χώραν τε ἐκτήσαντο τῆς περαίας πολλήν, ἧς τὴν πλείστην ἔχουσι καὶ νῦν, καὶ τᾶλλα εὐθύνουν. Προσέθεσαν δὲ τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ, καὶ πρόνοιαν καὶ φιλοπονίαν πρὸς τὴν θαλαττουργίαν· ὀρώντες τε τοὺς γειτονεύοντας Κιλικίας τὰ πειρατήρια συνισαμένους, οὐδ' ἄπαξ ἐκοινώνησαν αὐτοῖς τῆς τοιαύτης ἐπιτηδεύσεως.

§. 15.

Μετὰ δὲ Ὄρθωσίαν ἐςὶ καὶ τὸν Ἐλεύθερον Τρίπολις, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν ἐπίκλησιν εἰληφυῖα· τριῶν γάρ ἐςὶ πόλεων κτίσμα, Τύρου, Σιδόνης, Ἀράδου· τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἐςὶ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς δὲ τελευτᾶ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος· μεταξὺ δὲ Τριήρης, χωρίον τι.

§. 16.

Δύο δὲ ταῦτ' ἐςὶν ὄρη τὰ ποιοῦντα τὴν Κοιλὴν καλουμένην Συρίαν, ὡς ἂν παράλληλα, ὃ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος,
755. μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης ἀρχόμενα ἄμφω· ὁ μὲν Λίβανος τῆς κατὰ Τρίπολιν, κατὰ τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον μάλις· ὁ δ' Ἀντιλίβανος τῆς κατὰ Σιδόνα· τελευτῶσι δ' ἐγγὺς τῶν Ἀρα-

βίων ὄρων ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς, καὶ τῶν Τραχόνων ἐκεῖ λε- 755.
 γομένων, εἰς ἄλλαδ' ἄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα. Ἀπολείπουσι
 δὲ μεταξὺ πεδίων κοῖλον πλάτος μὲν τὸ ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ δια-
 κοσιῶν σαδίων, μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς Θαλάττης εἰς τὴν με-
 σόγαιαν ὁμοῦ τι διπλάσιον. Διαρρέεται δὲ ποταμοῖς ἄρδουσι
 χώραν εὐδαίμονά τε καὶ πάμφορον, μεγίστῳ δὲ τῷ Ἰορδάνῃ.
 ἔχει δὲ καὶ λίμνην, ἣ φέρει τὴν ἀρωματῆτιν σκῆνον, καὶ κάλα-
 μον· ὡς δ' αὐτως καὶ ἔλη· καλεῖται δ' ἡ λίμνη Γεννησαρῆτις·
 φέρει δὲ καὶ βαλσαμον. Τῶν δὲ ποταμῶν ὁ μὲν Χρυσορρόας,
 ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χώρας, εἰς τὰς
 ὀχρεΐας ἀναλίσκεται σχεδόν τι· πολλὴν γὰρ ἐπάρδει καὶ βαθειῶν
 σφόδρα· τὸν δὲ Λύκον καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναπλέουσι φορτίοις,
 Ἀράδιοι δὲ μάλιχα.

§. 17.

Τῶν δὲ πεδίων τὸ μὲν πρῶτον, τὸ ἀπὸ τῆς Θαλάττης,
 Μάκρας καλεῖται, καὶ Μάκρα πεδίων· ἐν τούτῳ δὲ Ποσειδώνιος
 ἰσορεῖ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὄραθῆναι νεκρὸν, μῆκος μὲν
 σχεδόν τι *καὶ* πλεθριαῖον, πάχος δ', ὡς δ' ἵππεας ἐκατέρωθεν
 παρασάντας ἀλλήλους μὴ καθορᾶν, χάσμα δὲ, ὡς' ἔφιππον
 δέξασθαι· τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπεραίρουσαν θυρεοῦ.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Μάκραν ἐστὶν ὁ Μαρσύας, ἔχων τινὰ καὶ ὄρεινὰ,
 ἐν οἷς ἡ Χαλκίς, ὡσπερ ἀρόπολις τοῦ Μαρσίου· ἀρχὴ δ'
 αὐτοῦ Λαοδικεῖα ἢ πρὸς Λιβάνῳ. Τὰ μὲν οὖν ὄρεινὰ ἔχουσι
 πάντα Ἰτουραῖοί τε καὶ Ἄραβες, κακοῦργοι πάντες· οἱ δ' ἐν τοῖς
 πεδίοις, γεωργοὶ κακοῦμενοι δ' ὑπ' ἐκείνων ἄλλοτε ἄλλης βοη-
 θεΐας δέονται. Ὀρμητηρίοις δ' ἐρυμνοῖς χρώνται· καθάπερ οἱ
 τὸν Λίβανον ἔχοντες, ἄνω μὲν ἐν τῷ ὄρει Σινναῖν, καὶ Βόρραμα,

755. καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα ἔχουσι τείχη, κάτω δὲ Βότρυν, καὶ Γίγαρτον, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς Θαλάττης σπήλαια, καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Θεοῦ προσώπῳ φρούριον ἐπιτεθὲν, ἃ κατέσπασε Πομπήϊος, ἀφ' ὧν τὴν τε Βύβλον κατέτρεχον καὶ τὴν ἐφεξῆς ταύτῃ Βηρυτὸν, αἱ μεταξὺ κεῖνται Σιδόνος, καὶ τοῦ Θεοῦ προσώπου. Ἡ μὲν οὖν Βύβλος, τὸ τοῦ Κινύρου βασιλείον, ἱερά ἐστι τοῦ Ἀδώνιδος· ἦν τυραννουμένην ἠλευθέρωσε Πομπήϊος, πελεκίσας ἐκεῖνον· κεῖται δ' ἐφ' ὕψους τινὸς μικρὸν ἄπωθεν τῆς Θαλάττης.

§. 19.

Εἶτα μετὰ ταύτην Ἄδωνις ποταμὸς, καὶ ὄρος Κλίμαξ, καὶ Παλαίθυβλος· εἰδ' ὁ Λύκος ποταμὸς καὶ Βηρυτός· αὕτη δὲ κατ-
756. ἐσπίασθη μὲν ὑπὸ Τρύφωνος, ἀνελήφθη δὲ νῦν ὑπὸ Ῥωμαίων, δεξαμένη δύο τάγματα, ἃ ἱδρυσεν Ἀγρίππας ἐνταῦθα, προσθεὶς καὶ τοῦ Μαρσίου πολλήν, μέχρι καὶ τῶν τοῦ Ὀρόντου πηγῶν, αἱ πλησίον τοῦ τε Λιβάνου, καὶ τοῦ Παραδείσου, καὶ τοῦ Αἰγυπτίου τείχους περὶ τὴν Ἀπαμέων γῆν εἰσί. Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐπὶ Θαλάττῃ.

§. 20.

Ἰπὲρ δὲ τοῦ Μαρσίου ἐστὶν ὁ καλούμενος Αὐλῶν βασιλικὸς, καὶ ἡ Δαμασκηνὴ χώρα, διαφερόντως ἐπαινουμένη· ἐστὶ δὲ καὶ ἡ Δαμασκὸς πόλις ἀξιόλογος, σχεδόν τι καὶ ἐπιφανεσάτη τῶν ταύτῃ κατὰ τὰ Περσικά. Ἰπέρκεινται δ' αὐτῆς δύο λεγόμενοι Τράχωνες, ἐπὶ τὰ πρὸς Ἀράβων μέρη καὶ Ἰτουραίων ἀναμιξ, ὄρη δύσδατα, ἐν οἷς καὶ σπήλαια βαθύσομα· ὧν ἐν καὶ τετρακισχιλίους ἀνθρώπους δεξασθαι δυνάμενον ἐν καταδρομαῖς, αἱ τοῖς Δαμασκηνοῖς γίνονται πολλαχόθεν. Τὸ μέντοι πλεον τοὺς ἀπὸ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐμπόρους λεηλατοῦσιν οἱ βάρβαροι· ἢ ττον δὲ συμβαίνει, καταλυθέντων νυνὶ τῶν περὶ

Ζηνοδώρον ληστῶν διὰ τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων εὐνομίαν, καὶ διὰ 756.
τὴν ἐκ τῶν στρατιωτῶν ἀσφαλείαν τῶν ἐν τῇ Συρίᾳ τρεφομένων.

§. 21.

Ἄπαντα μὲν οὖν ἡ ὑπὲρ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον
καὶ τὴν Ἀραβίαν αὐσίχουσα χώρα Κοίλη Συρία καλεῖται· ἰδίως
δ' ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ τῷ Ἀντιλιβάνῳ ἀφορισμένη. Τῆς δὲ λοι-
πῆς, ἡ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία, Φοινίκη
καλεῖται, σενή τις καὶ ἀλιτενής· ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσόγαια
μέχρι τῶν Ἀράβων, ἡ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία
λέγεται.

§. 22.

Ἐπεὶ οὖν τὴν ἰδίως λεγομένην Κοίλην Συρίαν ἐπεληλύθαμεν,
ἐπὶ τὴν Φοινίκην μέτιμεν. Ταύτης δὲ τὰ μὲν ἀπὸ Ὀρθωσίας
μέχρι Βηρυτοῦ, λόγου τετύχηκε. Μετὰ δὲ Βηρυτόν ἐς Σιδῶν
ὅσον ἐν τετρακοσίοις σταδίοις· μεταξὺ δὲ ὁ Ταμύρας ποταμὸς,
καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἄλσος, καὶ Λεόντων πόλις. Μετὰ δὲ
Σιδόνα, μεγίστη τῶν Φοινίκων καὶ ἀρχαιοτάτη πόλις Τύρος
ἐστίν, ἐνάμιλλος αὐτῇ κατὰ τε μέγεθος, καὶ κατὰ τὴν ἐπι-
φάνειαν, καὶ τὴν ἀρχαιότητα ἐκ πολλῶν μύθων παραδεδομένην.
Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρυλλήκασιν μᾶλλον· Ὀμηρος
δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου. Αἱ δὲ εἰς τὴν Λιβύην καὶ τὴν
Ἰθρηίαν ἀποικίαι, μέχρι καὶ ἔξω σηλῶν, τὴν Τύρον πλέον
ἐξυμνοῦσιν ἄμφοτεροι δ' οὖν ἐνδοξοὶ καὶ λαμπροὶ καὶ παλαιοὶ
καὶ νῦν ὀποτέραν δ' ἂν τις εἴπη μητρόπολιν Φοινίκων, ἕρις
ἐν ἀμφοτέραις ἐστίν. Ἡ μὲν οὖν Σιδὼν ἐπὶ εὐφρεῖ λιμένι τῆς
ἠπείρου τὴν ἰδρυσιν ἔχει.

§. 23.

756. Τύρος δ' ἐστὶν ὅλη νῆσος σχεδόν τι, συνωκισμένη παραπλη-
 757. σίως ὡσπερ ἡ Ἄραδος· συνῆπται δὲ χώματι πρὸς τὴν ἠπειρον,
 ὃ κατεσκεύαστε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος· δύο δ' ἔχει λιμένας,
 τὸν μὲν κλεισθόν, τὸν δ' ἀνειμένον, ὃν Αἰγύπτιον καλοῦσιν.
 Ἐνταῦθα δὲ φασὶ πολυεγέους τὰς οἰκίας, καὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ
 μᾶλλον· διὸ καὶ, σεισμῶν γενομένων, ἀπολιπεῖν μικρὸν τοῦ
 ἄρθῃν ἀφανισθῆναι τὴν πόλιν. Ἠτύχησε δὲ καὶ ὑπ' Ἀλεξάν-
 δρου πολιορκία ληφθεῖσα· ἀλλὰ τῶν τοιούτων συμφορῶν κατέστη
 κρείττων, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὴν τῆ τε ναυτιλίας, καθ' ἣν ἀπάν-
 των τῶν αἰεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς πορφυρείοις.
 πολὺ γὰρ ἐξήτασαι πασῶν ἡ Τυρία καλλίστη πορφύρα· καὶ ἡ
 θῆρα πλησίον, καὶ τᾶλλα εὐπορα τὰ πρὸς βαφὴν ἐπιτήδεια·
 Καὶ δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βα-
 φείων· πλουσίαν δὲ διὰ τὴν τοιαύτην εὐανδρίαν. Οὐχ ὑπὸ τῶν
 βασιλέων δ' ἐκρίθησαν αὐτόνομοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν
 Ῥωμαίων, μικρὰ ἀναλώσαντες, βεβαιωσάντων τὴν ἐκείνων γνώ-
 μην. Τιμᾶται δὲ καθ' ὑπερβολὴν Ἡρακλῆς ὑπ' αὐτῶν. Τῆς δὲ
 περὶ τὰς ναυσολίας δυνάμεως, τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος τῶν
 ἀποικίδων ἐς τὴν πόλεων τεκμήριον· οὗτοι μὲν οὖν τοιοῦτοι.

§. 24.

Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλιτέχνοι,
 καθάπερ καὶ ὁ Ποιητῆς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι περὶ τε
 ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι
 καὶ τῆς νυκτιπλοίας· ἐμπορικὸν γὰρ καὶ ναυκληρικὸν ἐκάτερον
 καθάπερ καὶ τῶν Αἰγυπτίων εὕρημα γεωμετρίαν φασὶ, ἀπὸ τῆς
 χωρομετρίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται, συγχέων τοὺς ὄρους
 κατὰ τὰς ἀναβάσεις. Τοῦτο μὲν οὖν παρ' Αἰγυπτίων ἦκειν εἰς

τοὺς Ἕλληνας πεπιστεύκασιν ἀστρονομίαν δὲ καὶ ἀριθμητικὴν 757. παρὰ Φοινίκων· νυνὶ δὲ πάσης καὶ τῆς ἄλλης φιλοσοφίας εὐπορίαν πολὺ πλείστην λαβεῖν ἔστιν ἐκ τούτων τῶν πόλεων. Εἰ δὲ δεῖ Ποσειδωνίῳ πιστεῦσαι, καὶ τὸ περὶ τῶν ἀτόμων δόγμα παλαιοῦ ἔστιν ἀνδρὸς Σιδονίου, Μώχου, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν χρόνων γεγονότος. Τὰ μὲν οὖν παλαιὰ ἔασθω· καὶ ἡμᾶς δὲ ἐκ Σιδόνος μὲν ἔνδοξοι φιλόσοφοι γεγόνασι, Βοηθός τε, ᾧ συνεφιλοσοφήσαμεν ἡμεῖς τὰ Ἀριστοτέλεια, καὶ Διόδωτος, ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἐκ Τύρου δὲ Ἀντίπατρος, καὶ μικρὸν πρὸ ἡμῶν Ἀπολλώνιος, ὃ τὸν Πίνακα ἐκθεῖς τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων. Διέχει δὲ τῆς Σιδόνος ἢ Τύρος οὐ πλείους τῶν διακοσίων σταδίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ πολίχμιον, Ὀρνίθων πόλις 758. λεγομένη· εἶτα πρὸς Τύρω ποταμὸς ἐξείσι. Μετὰ δὲ τὴν Τύρον ἡ Παλαιτύρος ἐν τριάκοντα σταδίοις.

§. 25.

Εἶθ' ἡ Πτολεμαῖς ἔστι, μεγάλη πόλις, ἣν Ἄκην ὠνόμαζον πρότερον· ἣ ἐχρῶντο ὀρηκτηρίῳ πρὸς τὴν Αἴγυπτον οἱ Πέρσαι. Μεταξὺ δὲ τῆς Ἄκης καὶ Τύρου θινώδης αἰγιαλὸς ἔστιν, ὃ φέρων τὴν ὑαλίτιν ἄμμον· ἐνταῦθα μὲν οὖν φασὶ μὴ χεῖσθαι· κομισθεῖσαν δὲ εἰς Σιδόνα τὴν χωνεῖαν δέχεσθαι· τινὲς δὲ καὶ τοῖς Σιδονίοις εἶναι *τὴν* ὑαλίτιν ψάμμον ἐπιτηδεῖαν εἰς χύσιν· οἱ δὲ πᾶσαν πανταχοῦ χεῖσθαι φασίν. Ἦκουσα δ' ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῶν ὑαλουργῶν, εἶναι τινα καὶ κατ' Αἴγυπτον ὑαλίτιν γῆν, ἧς χωρὶς οὐχ οἶόν τε τὰς πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς κατασκευὰς ἀποτελεσθῆναι· καθάπερ καὶ ἄλλοις ἄλλων μιγμάτων δεῖν. Καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ πολλὰ παρεύρισκεσθαι φασί, καὶ πρὸς τὰς χροᾶς καὶ πρὸς τὴν ραζώνην τῆς κατασκευῆς, καθάπερ ἐπὶ τῶν κρυσαλλοφανῶν· ὅπου γε καὶ τρυβλίον χαλκοῦ πρίασθαι καὶ ἐκπωμάτιόν ἔστιν.

§. 26.

758. Ἰσορεῖται δὲ παράδοξον πάθος τῶν πάνυ σπανίων κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τοῦτον, τὸν μεταξὺ τῆς τε Τύρου καὶ τῆς Πτολεμαίδος. Καθ' ὃν γὰρ καιρὸν οἱ Πτολεμαεῖς μάχην συνήψαν πρὸς Σάρπηδόνα τὸν στρατηγὸν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς, ἐπέκλυσεν ἐκ τοῦ πελάγους κύμα τοὺς φεύγοντας ὁμοίον πλημμυρίδι· καὶ τοὺς μὲν εἰς τὸ πέλαγος ἀφήρπασε καὶ διέφθειρεν· οἱ δ' ἐν τοῖς κοίλοις τόποις ἔμειναν νεκροί· διαδεξαμένη δὲ ἡ ἄμπωτις πάλιν ἀνεκάλυψε, καὶ ἔδειξε τὰ σώματα τῶν κειμένων ἀναμιξ ἐν νεκροῖς ἰχθύσι. Τοιαῦτα δὲ καὶ περὶ τὸ Κάσιον συμβαίνει τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ· σπασμῶ τινι ὀξεῖ καὶ παλμῶ περιπιπτούσης τῆς γῆς, καὶ εἰς ἑκάτερον μεταβαλλομένης ἅπαξ· ὥστε τὸ μὲν μετεωρισθὲν αὐτῆς μέρος ἐπάγειν τὴν θάλατταν, τὸ δὲ συνιζῆσαν δέξασθαι τραπομένης δὲ τὴν ἀρχαίαν πάλιν εἶδραν ἀπολαβεῖν τὸν τόπον· ποτὲ μὲν οὖν καὶ ἐξαλλάξεώς τις γενομένης, ποτὲ δ' οὐ· τάχα καὶ περιόδοις τισὶν ἐνδεδεμένων τῶν τοιούτων παθῶν, ἀθλοῖς ἡμῖν, καθάπερ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον ἀναβάσεων λέγεται, διαφορῶν γιγνομένων, ἀθλον δὲ τὴν τάξιν ἐχουσῶν.

§. 27.

Μετὰ δὲ τὴν Ἄκην, Στράτωνος πύργος πρόσορμον ἔχων. Μεταξὺ δὲ ὁ τε Κάρμηλος τὸ ὄρος, καὶ πολυχινῶν ὀνόματα, πλεον δ' οὐδὲν, Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων [πόλις], καὶ Κροκοδείλων πόλις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· εἶτα δρυμὸς μέγας τις.

§. 28.

759. Εἶτα Ἰόππη, καθ' ἣν ἡ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου παραλία σημειωδῶς ἐπὶ τὴν ἄρκτον κάμπτεται, πρότερον ἐπὶ τὴν ἑω

τεταμένη. Ἐνταῦθα δὲ μυθεύουσι τινες τὴν Ἀνδρομέδαν ἐκ- 759.
 τεθῆναι τῷ κῆτει· ἐν ὕψει γάρ ἐστιν ἰκανῶς τὸ χωρίον, ὡς'
 ἀφοραῖσθαι φασιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ Ἱεροσόλυμα, τὴν τῶν Ἰουδαίων
 μητρόπολιν· καὶ δὴ καὶ ἐπινεῖω τούτῳ κέχρηται καταδάντες
 μέχρι θαλάττης οἱ Ἰουδαῖοι· τὰ δ' ἐπίνεια τῶν ληστῶν, λησῆρια
 δηλονότι ἐσί. Τούτων δὲ καὶ ὁ Κάρμηλος ὑπῆρξε, καὶ ὁ δρυ-
 μός· καὶ δὴ καὶ εὐάνδρησεν οὗτος ὁ τόπος, ὡς' ἐκ τῆς πλησίον
 κόμης Ἰαμνείας, καὶ τῶν κατοικιῶν τῶν κύκλω, τέτταρας μυ-
 ριάδας ὀπλίξασθαι. Εἰσὶ δ' ἐντεῦθεν εἰς τὸ Κάσιον τὸ πρὸς
 Πηλουσίῳ μικρῷ πλείους ἢ χίλιοι σαδίοι· τριακόσιοι δ' ἄλλοι
 πρὸς αὐτὸ τὸ Πηλούσιον.

§. 29.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ καὶ ἡ Γαδαρίς ἐστιν, ἣν καὶ αὐτὴν ἐξειδιά-
 σαντο οἱ Ἰουδαῖοι· εἰτ' Ἀζωτός, καὶ Ἀσκάλων. Ἀπὸ δὲ Ἰαμνείας
 εἰς Ἀζωτὸν καὶ Ἀσκάλωνα εἰσὶν ὅσον διακόσιοι σαδίοι. Κρομμύ-
 οῖς τ' ἀγαθὴ ἐστιν ἡ χώρα τῶν Ἀσκαλωνιτῶν· πόλισμα δὲ
 μικρόν. Ἐντεῦθεν ἦν Ἀντίοχος ὁ φιλόσοφος, μικρόν πρὸ ἡμῶν
 γεγονώς. Ἐκ δὲ τῶν Γαδάρων Φιλόδημός τε ὁ Ἐπικούρειος
 γεγονώς, καὶ Μελέαγρος, καὶ Μένιππος ὁ σπουδογέλοιος,
 καὶ Θεόδωρος ὁ κατ' ἡμᾶς ρήτωρ.

§. 30.

Εἰθ' ὁ τῶν Γαζαίων λιμὴν πλησίον ὑπέρεκειται δὲ καὶ ἡ
 πόλις ἐν ἑπτὰ σαδίοις, ἐνδοξός ποτε γενομένη, κατσπασμένη
 δ' ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ μένουσα ἔρημος. Ἐντεῦθεν δ' ὑπέρ-
 βασίς λέγεται χιλίων διακοσίων ἐξήκοντα σαδίων εἰς Ἄιλαναν
 πόλιν, ἐπὶ τῷ μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου κειμένην· διττός δ'
 ἐστίν· ὁ μὲν εἰσερχών [εἰς] τὸ πρὸς τῇ Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Γάζῃ μέρος,
 ἐν Αἰλανίτην προσαγορεύουσι ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ πύλεως· ὁ δ'

759. εἰς τὸ πρὸς Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν Ἡρώων πόλιν, εἰς δὲ ἐκ Πηλουσίου ἢ ὑπέρθεσις ἐπιτομωτέρα· δι' ἐρήμων δὲ καὶ ἀμμωδῶν χωρίων αἱ ὑπερβάσεις ἐπὶ καμήλων· πολὺ δὲ καὶ τὸ τῶν ἔρπετων ἐν αὐταῖς πλήθος.

§. 31.

Μετὰ δὲ Γάζαν Ῥαφία, ἐν ἣ [ἡ] μάχῃ συνέβη Πτολεμαίῳ τε τῷ τετάρτῳ, καὶ Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ. Εἶτα Ῥινοκόλουρα, ἀπὸ τῶν εἰσωκισμένων, [κεκολουσμένων] τὰς ῥίνας, οὕτω καλουμένη· τῶν γὰρ Αἰθίοπων τις ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον, ἀντὶ τοῦ ἀναιρεῖν τοὺς κακούργους, ἀποτέμνων τὰς ῥίνας, ἐνταῦθα κατώκειεν, ὡς οὐκ ἂν ἔτι τολμήσοντας κατελθεῖν, διὰ τὴν αἰσχύνην τῆς ὄψεως.

§. 32.

Καὶ αὐτὴ μὲν οὖν ἢ ἀπὸ Γάζης λυπρὰ πᾶσα καὶ ἀμμώδης· ἔτι δὲ μᾶλλον ἢ ἐφεξῆς τοιαύτη, ἢ ὑπερκειμένην ἔχουσα 760. τὴν Σερβωνίδα λίμνην παραλλήλον πρὸς τῇ Θαλάττῃ, μικρὰν δίοδον ἀπολείπουσαν μεταξὺ, μέχρι τοῦ Ἐκρήγματος καλουμένου, μήκος ὅσον διακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ τὸ μέγιστον πενήκοντα· τὸ δ' Ἐκρηγμα συγκέχρωται. Εἶτα συνεχῆς ἄλλη τοσαύτη ἢ ἐπὶ τὸ Κάσιον, κακειῶθεν ἐπὶ τὸ Πηλούσιον.

§. 33.

Ἐστὶ δὲ τὸ Κάσιον θινώδης τις λόφος ἀκρωτηριαζῶν, ἀνυδρος, ὅπου τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα κεῖται, καὶ Διὸς ἔστιν ἱερὸν Κασίου· πλησίον δὲ ἐσφάγη ὁ Μάγνος δολοφνηθεὶς ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. Εἶθ' ἢ ἐπὶ Πηλούσιον ὁδὸς, ἐν ἣ τὰ Γέρρα, καὶ ὁ Χαβρίου λεγόμενος χάραξ, καὶ τὰ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ βάραιθρα, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Νεῖλος, φύσει κοίλων

κοιλῶν καὶ ἐλωδῶν ὄντων τῶν τόπων. Τοιαύτη μὲν ἡ Φοινίκη. 760. Φησὶ δ' Ἄρτεμιδῶρος εἰς τὸ Πηλούσιον, ἐκ μὲν Ὀρθωσίας εἶναι σαδίους τρισχιλίους ἑξακοσίους πεντήκοντα κατακαθλιπίζοντι· ἐκ δὲ Μελαινῶν, ἢ Μελανίας, τῆς Κιλικίας τῆς πρὸς Κελένδεριν, ἐπὶ μὲν τὰ μεθόρια τῆς Κιλικίας, καὶ τῆς Συρίας, χιλίους καὶ ἐνάκοσίους εἴκοσι· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὸν Ὀρόντην πεντακοσίους εἴκοσι· εἴτ' ἐπὶ Ὀρθωσίαν, χιλίους ἑκατὸν τριάκοντα.

§. 34.

Τῆς δ' Ἰουδαίας τὰ μὲν ἐσπέρια ἄκρα τὰ πρὸς τῷ Κασίῳ κατέχουσιν Ἰδουμαῖοί τε καὶ ἡ λίμνη. Ναβαταῖοι δ' εἰσὶν οἱ Ἰδουμαῖοι· κατὰ ζάσιν δ' ἐκπεσόντες ἐκεῖθεν, προσεχώρησαν τοῖς Ἰουδαίοις, καὶ τῶν νομίμων τῶν αὐτῶν ἐκείνοις ἐκοινώνησαν. Πρὸς Θαλάττη δὲ ἡ Σερβωνίς τὰ πολλὰ κατέχει, καὶ ἡ συνεχὴς μέχρι Ἱεροσολύμων· καὶ γὰρ ταῦτα πρὸς Θαλάττη ἐστὶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπινείου τῆς Ἰόππης εἴρηται, ὅτι ἐστὶν ἐν ὄψει. Ταῦτα μὲν προσάρκτια· τὰ πολλὰ δ' ὡς ἕκαστα εἰσὶν ὑπὸ φύλων οἰκούμενα μικτῶν, ἐκ τε Αἰγυπτίων ἐθνῶν καὶ Ἀραβίων καὶ Φοινίκων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ τὴν Γαλιλαίαν ἔχοντες, καὶ τὸν Ἰερικοῦντα καὶ τὴν Φιλαδέλφειαν καὶ Σαμάρειαν, ἣν Ἡρώδης Σεβαστὴν ἐπωνόμασεν. Οὕτω δ' ὄντων μιγάδων, ἡ κρατοῦσα μάλισα φήμη τῶν περὶ τὸ ἱερόν τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πιστευομένων, Αἰγυπτίους ἀποφαίνει τοὺς προγόνους τῶν νῦν Ἰουδαίων λεγομένων.

§. 35.

Μωσῆς γὰρ τις τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων ἔχων τι μέρος τῆς [Κάτω] καλουμένης χώρας, ἀπῆρεν ἐκεῖσε ἐνθένδε δυσχεράνας τὰ καθεστῶτα, καὶ συνεξήραν αὐτῷ πολλοὶ τιμῶντες τὸ θεῖον. Ἐφη γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἐδίδασκεν, ὡς οὐκ ὀρθῶς φρονοῖεν Αἰγύπτιοι

- 76ο. Θηρίοις εικάζοντες καὶ βοσκήμασι τὸ θεῖον, οὐδ' οἱ Λίβυες οὐκ εὖ δὲ οὐδ' οἱ Ἕλληνες, ἀνθρώπομόρφους τυποῦντες· εἴη
- 76ι. γὰρ ἂν τοῦτο μόνον θεὸς τὸ περιέχον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ γῆν καὶ θάλατταν, ἃ καλοῦμεν οὐρανὸν, καὶ κόσμον, καὶ τὴν τῶν ὄντων φύσιν. Τούτου δὴ τίς ἂν εἰκόνα πλάττειν θαρρήσειε νοῦν ἔχων ὁμοίαν τινὶ τῶν παρ' ἡμῖν; ἀλλ' ἔαυθι δειπάσαν ξοἰνοποιίαν, τέμενος [δ'] ἀφορίσαντας καὶ σηκὸν ἀξιόλογον, τιμᾶν ἔδους χωρὶς. Ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους, τοὺς εὐνοεῖρους· καὶ προσδοκᾶν δεῖν ἀγαθὸν παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ δῶρον ἀεὶ τι, καὶ σημεῖον, τοὺς σωφρόνως ζῶντας καὶ μετὰ δικαιοσύνης, τοὺς δ' ἄλλως μὴ προσδοκᾶν.

§. 36.

Ἐκεῖνος μὲν οὖν τοιαῦτα λέγων ἔπεισεν εὐγκώμονας ἀνδρας οὐκ ὀλίγους, καὶ ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κτίσμα. Κατέσχε δὲ ῥαδίως, οὐκ ἐπίφθονον ἐν τῷ χωρίῳ, οὐδ' ὑπὲρ οὗ ἂν τις ἐσπουδασμένως μαχέσασαιτο· ἔστι γὰρ πετρῶδες, αὐτὸ μὲν εὐῦδρον, τὴν δὲ κύκλω χώραν ἔχον λυπρὰν καὶ ἀνυδρὸν, τὴν δ' ἐντὸς ἐξήκοντα σταδίων, καὶ ὑπόπετρον. Ἄμα δ' ἀντὶ τῶν ὄπλων τὰ ἱερά προβάλλετο καὶ τὸ θεῖον, ἰδρυσιν τούτου ζητεῖν ἀξίῳν, καὶ παραδώσειν ὑπισχνούμενος τοιοῦτον σεβασμὲν, καὶ τοιαύτην ἱεροποιίαν, ἣτις οὔτε δαπάναις ὀχλήσει τοὺς χρωμένους, οὔτε θεοφορίας, οὔτε ἄλλαις πραγματείαις ἀτόποις. Οὗτος μὲν οὖν, εὐδοκιμήσας τούτοις, συνεστήσατο ἀρχὴν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀπάντων προσχωρησάντων ῥαδίως τῶν κύκλω διὰ τὴν ὁμιλίαν καὶ τὰ προτεινόμενα.

§. 37.

Οἱ δὲ διαδεξάμενοι χρόνους μὲν τινὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς διέμεινον

δικαιοπραγούντες, καὶ θεοσεβεῖς ὡς ἀληθῶς ὄντες· ἔπειτ' ἐφισα- 76i.
 μένων ἐπὶ τὴν ἱερωσύνην, τὸ μὲν πρῶτον δεισιδαιμόνων, ἔπειτα
 τυραννικῶν ἀνθρώπων, ἐκ μὲν τῆς δεισιδαιμονίας αἱ τῶν βρω-
 μάτων ἀποσχέσεις, ὧν περ καὶ νῦν ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς ἀπέχεσθαι,
 καὶ περιτομαί, καὶ ἔκτομαί, καὶ εἴ τινα τοιαῦτα ἐνομίσθη· ἐκ
 δὲ τῶν τυραννίδων τὰ ληστῆρια. Οἱ μὲν γάρ, ἀφισάμενοι τὴν
 χώραν ἐκάκουν, καὶ αὐτὴν καὶ τὴν γειννῶσαν· οἱ δὲ, συμπράτ-
 τοντες τοῖς ἄρχουσι καθήρπαζον τὰ ἀλλότρια, καὶ τῆς Συρίας
 κατεσρέφοντο καὶ τῆς Φοινίκης πολλήν. Ἦν δ' ὁμοῦς εὐπρέ-
 πειά τις περὶ τὴν ἀκρόπολιν αὐτῶν, οὐχ ὡς τυραννεῖον βδελυ-
 τομένων, ἀλλ' ὡς ἱερὸν σεμνυνόντων καὶ σεβομένων.

§. 38.

Πέφυκε γὰρ οὕτω, καὶ κοινόν ἐστι τοῦτο καὶ τοῖς Ἕλλησι
 καὶ τοῖς βαρβάροις. Πολιτικοὶ γὰρ ὄντες ἀπὸ προσάγματος
 κοινου ζῶσιν· ἄλλως γὰρ οὐχ οἶόν τε τοὺς πολλοὺς ἐν τι καὶ
 ταῦτο ποιεῖν ἡρμοσμένως ἀλλήλοις, ὅπερ ἦν τὸ πολιτεύεσθαι,
 καὶ ἄλλως πῶς νέμειν βίον κοινόν. Τὸ δὲ πρόσαγμα διττόν· ἢ
 γὰρ παρὰ θεῶν, ἢ παρὰ ἀνθρώπων. Καὶ οἱ γε ἀρχαῖοι τὸ 76a.
 παρὰ τῶν θεῶν ἐπρέσθευον μᾶλλον καὶ ἐσέμνυνον· καὶ διὰ
 τοῦτο καὶ ὁ χρησηριαζόμενος ἦν τότε πολὺς, καὶ τρέχων, εἰς
 μὲν Δωδώνην, ὅπως

Ἐκ θρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούση,
 συμβούλῳ τῷ Διὶ χρώμενος· εἰς δὲ Δελφοὺς,

Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μπεύων μαθεῖν,

Εἰ μηκέτ' εἶη·

αὐτὸς δ' ὁ παῖς

Ἔσειχε, τοὺς τεκόντας ἐκμαθεῖν θέλων,

Πρὸς δῶμα Φοῖβου.

Καὶ ὁ Μίνως παρὰ τοῖς Κρησίν

Ἐννέωρος βασιλεὺς Διὸς μεγάλου ἄριστός·

762. δι' ἐννέα ἐτῶν, ὡς φησι Πλάτων, ἀναβαίνων ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ Διὸς, καὶ παρ' ἐκείνου τὰ προστάγματα λαμβάνων, καὶ διακομίζων εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Τὰ δ' ὅμοια ἐποίει καὶ Λυκοῦργος ὁ ζηλωτὴς αὐτοῦ· πυκνὰ γάρ, ὡς ἔοικεν, ἀποδημῶν, ἐπυθάνετο παρὰ τῆς Πυθίας, ἃ προσήκει παραγγέλλειν τοῖς Λακεδαιμονίοις.

§. 39.

Ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἀληθείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίευστο· καὶ ἐνενόμισο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντις ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα, καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες· καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας·

Τὰ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἴψ πεπνύσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσι.

Τοιοῦτος δὲ [καὶ] ὁ Ἀμφιάραος, καὶ ὁ Τροφώνιος, καὶ ὁ Ὀρφεὺς, καὶ ὁ Μουσαῖος, καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις, Πυθαγόρειός τις, καθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βοιρεβίξῃ θεσπίζων, Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορανοῖς Ἀχαΐκαρος· παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί· παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι καὶ νεκρομάντις, καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντις καὶ ὑδρομάντις· παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυριοῖς οἱ Χαλδαῖοι· παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ οἰωνοσκόποι. Τοιοῦτος δὲ τις ἦν καὶ ὁ Μωσῆς, καὶ οἱ διαδεξάμενοι ἐκείνον, τὰς μὲν ἀρχὰς λαβόντες οὐ φαύλας, ἐκτραπόμενοι δ' ἐπὶ τὸ χεῖρον.

§. 40.

Ἦδη οὖν φανερώς τυραννουμένης τῆς Ἰουδαίας, πρῶτος ἀνθ' ἱερέως ἀνέδειξεν ἑαυτὸν βασιλεῖα Ἀλέξανδρος· τούτου δ' ἦσαν υἱοὶ Ὑρκανός τε καὶ Ἀριζόβουλος· διαφερομένων δὲ περὶ

τῆς ἀρχῆς, ἐπῆλθε Πομπήϊος καὶ κατέλυσεν αὐτούς, καὶ τὰ 762.
 ἐρύματα αὐτῶν κατέσπασε, καὶ αὐτὰ ἐν πρώτοις τὰ Ἱεροσόλυμα
 βία καταλαβὼν ἦν γὰρ πετρῶδες καὶ εὐερκὲς ἔρυμα, ἐντὸς
 μὲν εὐῦδρον, ἐκτὸς δὲ παντελῶς διψηρόν· τάφρον λατομητὴν 763.
 ἔχον, βάρδος μὲν ἐξήκοντα ποδῶν, πλάτος δὲ πεντήκοντα καὶ
 διακοσίων· ἐκ δὲ τοῦ λίθου τοῦ λατομηθέντος ἐπεπύργωτο τὸ
 τεῖχος τοῦ ἱεροῦ. Κατελάβετο δ', ὡς φασί, τηρήσας τὴν τῆς
 νησείας ἡμέραν, ἡνίκα ἀπέιχοντο οἱ Ἰουδαῖοι παντὸς ἔργου,
 πληρώσας τὴν τάφρον, καὶ ἐπιβαλὼν τὰς διαβάθρας· κατασπά-
 σαι δ' οὖν ἐκέλευσε τὰ τεῖχη πάντα, καὶ ἀνείλεν εἰς δύναμιν τὰ
 ληστήρια καὶ τὰ γαζοφυλάκια τῶν τυράννων. Ἦν δὲ δύο μὲν
 τὰ ταῖς εἰσβολαῖς ἐπικείμενα τοῦ Ἱερικουῦντος, Θρηξ τε καὶ
 Ταῦρος, ἄλλα δὲ Ἀλεξάνδριόν τε καὶ Ὑρκάνιον, καὶ Μαχαι-
 ροῦς, καὶ Λυσίας, καὶ τὰ περὶ τὴν Φιλαδέλφειαν, καὶ ἡ περὶ
 Γαλιλαίαν Σκυθόπολις.

§. 41.

Ἱερικοῦς δ' ἐστὶ πεδίον κύκλῳ περιεχόμενον ὄρεινῃ τινι, καὶ
 πρὸς αὐτὸ κεκλιμένῃ· ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ
 Φοινικῶν, μεμιγμένῃ ἔχων καὶ ἄλλην ὕλην ἡμερου καὶ εὐκαρ-
 πον, πλεονάζων δὲ τῷ φοίνικι, ἐπὶ μῆκος σαδίων ἑκατὸν,
 διάρρητος ἅπας καὶ μεσὸς κατοικιῶν· ἐστὶ δ' αὐτοῦ καὶ βασι-
 λειον, καὶ ὁ τοῦ βαλσάμου Παράδεισος· ἐστὶ δὲ τὸ φυτὸν θα-
 μνωδὲς, κυτίσω ἑοικὸς καὶ τερμίνθῳ, ἀρωματίζον· αὐτὸν τὸν φλοιὸν
 ἐπισχίσαντες, ὑπολαμβάνουσιν ἀγγείοις τὸν ὀπὸν, γλίσχρω
 γάλακτι παραπλήσιον· ἀναληφθεὶς δ' εἰς κογχάρια λαμβάνει
 πῆξιν. Λύει δὲ κεφαλαγίας θυμασῶς, καὶ ὑποχύσεις ἀρχομέ-
 νας, καὶ ἀμβλυωπίας· τίμιος οὖν ἐστὶ [καὶ διὰ τοῦτο], καὶ διότι
 ἐνταῦθα μόνον γεννᾶται. Καὶ ὁ Φοινικῶν δὲ τοιοῦτος, ἔχων τὸν
 καρυωτὸν φοίνικα ἐνταῦθα μόνον, πλὴν τοῦ Βαβυλωνίου, καὶ τοῦ

763. ἐπέκεινα πρὸς τὴν ἑω. Μεγάλη οὖν ἀπ' αὐτῶν ἡ πρόσσδος. Καὶ τῷ ξυλοβαλοσάμῳ δὲ ὡς ἀρώματι χρῶνται.

§. 42.

Ἡ δὲ Σερδωνίς λίμνη, πολλὴ μὲν ἐστὶ καὶ γὰρ χιλίων ζαδίων εἰρήκασί τινες τὸν κύκλον· τῇ μέντοι παραλίᾳ παρεκτέταται μικρῶ τιτι πλέον τῶν δικηοσίων ζαδίων μῆκος ἐπιλαμβάνουσα, ἀρχιδασθῆς, βαρύτατον ἔχουσα ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ προδάντα, εὐθύς ἐξαίρεσθαι· μεστὴ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δὲ ἀναφυσάται κατὰ καιροῦς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βάρους μετὰ πομφολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια, λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἀθλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται καὶ χαλκός καὶ ἄργυρος καὶ πᾶν τὸ ζιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκευὴ γνωρίζουσιν οἱ περιουκούντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτῆς, ποιησάμενοι σχεδίας καλαμίνας.

764. Ἐστὶ δ' ἡ ἄσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραυνομένη μὲν ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἀναφυσωμένη καὶ διαχειομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πάγον ἰσχυρὸν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, οἶόν ἐστὶ τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ, ὥστε τομῆς καὶ κοπῆς δεῖσθαι· εἴτ' ἐπιπολάζουσα διὰ τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος, καθ' ἣν ἔφαμεν μηδὲ κολύμβου δεῖσθαι, μηδὲ βαπτίζεσθαι τὸν ἐμβάντα, ἀλλ' ἐξαίρεσθαι· προσπλεύσαντες δὲ ταῖς σχεδίαις, κόπτουσι καὶ φέρονται τῆς ἀσφάλτου ὅσον ἕκαστος δύναται.

§. 43.

Τὸ μὲν οὖν συμβαῖνον τοιοῦτον. Γόητας δὲ ὄντας, σκήπτεσθαι φησὶν ἐπιβάς ὁ Ποσειδώνιος τοὺς ἀνθρώπους, καὶ οὐρα

καὶ ἄλλα δυσώδη ὑγρά *ἄ* περικαταχέαντας, καὶ ἐκπίσαντας, 764.
 πῆττειν τὴν ἀσφάλτον, εἶτα τέμνει· εἰ μὴ τις ἐστὶν ἐπιτηδειότης
 τῶν οὖρων τοιαύτη, καθάπερ καὶ ἐν ταῖς κύρσει τῶν λιθιῶν-
 των, καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν οὖρων ἢ χρυσοκόλλα συνίσταται. Ἐν
 μέσῃ δὲ τῇ λίμνῃ τὸ πάθος συμβαίνειν εὐλογον, ὅτι καὶ ἡ πηγὴ
 τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀσφάλτου κατὰ μέσῃ ἐστὶ, καὶ τὸ πλῆθος·
 ἄτακτος δὲ ἡ ἀναφύσησις, ὅτι καὶ ἡ τοῦ πυρὸς κίνησις οὐκ ἔχει
 τάξιν ἡμῖν φανεράν, ὥσπερ καὶ ἄλλων πνευμάτων πολλῶν.
 Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀπολλωνίᾳ τῇ Ἡπειρώτιδι.

§. 44.

Τοῦ δ' ἔμπυρον τὴν χώραν εἶναι καὶ ἄλλα τεκμήρια φέρουσι
 πολλά· καὶ γὰρ πέτρας τινὰς ἐπικεκαυμένας δεικνύουσι τραχείας
 περὶ Μοασάδα, καὶ σήραγγας πολλαχού, καὶ γῆν τεφρώδη· σα-
 γόνας τε πίσης ἐκ λισσάδων λειβομένας, δυσώδεις πόρρωθεν,
 [καὶ] ποταμούς ζέοντας, κατοικίας δὲ ἀνατετραμμένας σπο-
 ράδην· ὥστε πιστεύειν ταῖς θρυλλουμένοις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων,
 ὡς ἄρα ὠκοῦντό ποτε τρισκαίδεκα πόλεις. ἐνταῦθα, ὧν τῆς
 μητροπόλεως, Σοδόμων, σώζοιτο κύκλος ἐξήκοντά που σαδίων·
 ὑπὸ δὲ σεισμῶν, καὶ ἀναφουσημάτων πυρὸς, καὶ θερμῶν ὑδάτων
 ἀσφαλτωδῶν τε καὶ θειωδῶν, ἢ λίμνη προπέσει, καὶ [αἱ] πέτραι-
 πυρίληπτοι γένοιτο· αἱ τε πόλεις, αἱ μὲν καταποθεῖεν, ἅς δ'
 ἐκλίποιεν οἱ δυνάμενοι φυγεῖν. Ἐρατοσθένης δὲ φησι τάναντία·
 λιμναζούσης τῆς χώρας, ἐκρήγμασιν ἀνακαλυφθῆναι τὴν πλείσθη,
 καθάπερ τὴν Θετταλίαν.

§. 45.

Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν τῇ Γαδαρίδι ὕδωρ μοχθηρὸν λιμναῖον, οὗ τὰ
 γευσάμενα κτήνη τρίχας καὶ ὀπλάς καὶ κέρατα ἀποβάλλει. Ἐν
 δὲ ταῖς καλουμέναις Ταριχείαις, ἢ λίμνη μὲν ταριχείας ἰχθύων

764. ἀσειάς παρέχει, φύει δὲ δένδρα καρποφόρα, μηλείαις ἐμπερῆ·
 χρωῶνται δ' Αἰγύπτιοι τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς ταριχείας τῶν
 νεκρῶν.

§. 10.

Πομπήϊος μὲν οὖν, περικόψας τινὰ τῶν ἐξιδιασθέντων ὑπὸ
 765. τῶν Ἰουδαίων κατὰ βίαν, ἀπέδειξεν [Ἰρκανῶ] τὴν ἱερω-
 σύνην τῶν δ' ἀπὸ γένους τις ὕπερον, Ἡρώδης, ἀνὴρ ἐπιχώ-
 ριος, παραδύς εἰς τὴν ἱερωσύνην, τοσοῦτον διήνεγκε τῶν πρὸ
 αὐτοῦ, καὶ μάλιχα τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὀμιλία καὶ πολιτεία,
 ὥστε καὶ βασιλεὺς ἐχημάτισε, δόντος τὸ μὲν πρῶτον Ἀντωνίου
 τὴν ἐξουσίαν, ὕπερον δὲ καὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ· τῶν δ'
 υἱῶν τοὺς μὲν αὐτὸς ἀνείλεν, ὡς ἐπιβουλεύσαντας αὐτῶν τοὺς δὲ
 τελευτῶν διαδόχους ἀπέλιπε, μερίδας αὐτοῖς ἀποδύς. Καίσαρ
 δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς ἐτίμησε τοῦ Ἡρώδου, καὶ τὴν ἀδελφὴν Σα-
 λώμην, καὶ τὴν ταύτης συγατέρα Βερενίκην. Οὐ μὲντοι εὐτύχη-
 σαν οἱ παῖδες, ἀλλ' ἐν αἰτίαις ἐγένοντο· καὶ ὁ μὲν φυγῇ διε-
 τέλει παρὰ τοῖς Ἀλλόβριξι Γαλαταῖς λαβῶν οἰκισιν· οἱ δὲ
 Θερραπεία πολλὴ εὗροντο κάθοδον, τετραρχίας ἀποδειχθείσης
 ἐκατέρω.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

Ἰ Π Ε Ρ Κ Ε Ι Τ Α Ι δὲ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς Κοίλης Συρίας,
 μέχρι Βαβυλωνίας καὶ τῆς τοῦ Εὐφράτου ποταμίας, πρὸς νότον
 Ἀραβία πᾶσα, χωρὶς τῶν ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ Σκηνητῶν. Περί
 μὲν οὖν τῆς Μεσοποταμίας καὶ τῶν νεμομένων αὐτὴν ἔθνων
 εἴρηται. Τὰ δὲ πέραν τοῦ Εὐφράτου, τὰ μὲν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς
 αὐτοῦ νέμονται Βαβυλώνιοι καὶ τὸ τῶν Χαλδαίων ἔθνος· εἴρηται

δὲ καὶ περὶ τούτων. Τὰ δ' ἐξῆς τῆς Μεσοποταμίας μέχρι Κοίλης 765. Συρίας, τὸ μὲν πλησιάζον τῷ ποταμῷ καὶ τῇ Μεσοποταμίᾳ, Σκηνῖται κατέχουσιν Ἄραβες, δυναστείας ἀποτετμημένοι μικρὰς ἐν λυπροῖς χωρίοις διὰ τὰς ἀνυδρίας· γεωργούντες μὲν ἢ οὐδὲν, ἢ μικρὰ, νομάς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν θρεμματίων, καὶ μάλισα καμήλων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἔρημός ἐστι πολλή· τὰ δὲ τούτων ἔτι νοτιώτερα ἔχουσιν οἱ τὴν Εὐθαίμονα καλουμένην Ἀραβίαν οἰκοῦντες. Ταύτης δὲ τὸ μὲν προσάρκτιον πλευρὸν ἢ λεχθεῖσα ἐστὶν ἔρημος· τὸ δ' ἑῶον ὁ Περσικὸς κόλπος, τὸ δὲ ἐσπέριον ὁ Ἀράβιος, τὸ δὲ νότιον ἢ μεγάλη θάλαττα ἢ ἔξω τῶν κόλπων ἀμφοῖν, ἦν ἅπασαν Ἐρυθρὰν καλοῦσιν.

§. 2.

Ὁ μὲν οὖν Περσικὸς κόλπος λέγεται καὶ ἡ κατὰ Πέρσας θάλαττα. Φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ἐρατοσθένης οὕτως· ὅτι τὸ μὲν σῶμα φησὶν εἶναι σενὸν οὕτως, ὥστ' ἐξ Ἀρμόζου, τοῦ τῆς Καρμανίας ἀκρωτηρίου, τῆς Ἀραβίας ἀφοραῖται τὸ ἐν Μάκαις· ἀπὸ δὲ τοῦ σῶματος ἢ ἐν δεξιᾷ παραλία, περιφερῆς οὔσα, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τῆς Καρμανίας πρὸς ἑὼ μικρὸν, εἶτα πρὸς ἄρκτον νεύει, καὶ μετὰ ταῦτα πρὸς τὴν ἐσπέραν μέχρι Τερηδόνος καὶ τῆς ἐκβολῆς τοῦ Εὐφράτου· περιέχει δὲ τὴν τε Καρμανίαν παραλίαν, καὶ τὴν Περσῶν καὶ Σουσιῶν, καὶ Βαβυλωνίων ἀπὸ μέρους, ὅσον μυρίων οὔσαν σαδίων· περὶ 766. ὧν καὶ ἡμεῖς εἰρήκαμεν· τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐξῆς ἐπὶ τὸ σῶμα πάλιν ἄλλοι τοσοῦτοι, καθάπερ καὶ Ἀνδροσθένη λέγειν φησὶ τὸν Θάσιον, τὸν καὶ Νεάρχω συμπλεύσαντα, [καὶ] καθ' αὐτόν· ὥστε δῆλον ἐκ τούτων εἶναι, διότι μικρὸν ἀπολείπεται τῷ μεγέθει τῆς κατὰ τὸν Εὐξείνου θάλαττης αὕτη ἢ θάλαττα· λέγειν δὲ φησὶν ἐκείνον περιπεπλευκότα σὺν τῶν κόλπον, ὅτι ἀπὸ Τερηδόνος ἐξῆς, ἐν δεξιᾷ ἔχοντι τὴν ἠπειρον, ὁ παράπλους ἔχει

766. προκειμένην νήσον Ἰκαρον, καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἄγιον ἐν αὐτῇ, καὶ μαντεῖον Ταυροπόλου.

§. 3.

Παραπλεύσαντι δὲ τῆς Ἀραβίας εἰς δισχιλίους καὶ τετρακοσίους σταδίους, ἐν βαθεῖ κόλπῳ κεῖται πόλις Γέρρα Χαλδαίων φυγάδων ἐκ Βαβυλώνας, οἰκούντων τὴν ἀλμυρίδα, καὶ ἔχοντων ἀλίνας τὰς οἰκίας· ἐπεὶ δὲ λεπίδες τῶν ἀλῶν, ἀφισάμεναι κατὰ τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνὰ τοὺς τοίχους συνέχουσι· διέχει δὲ τῆς θαλάττης διακοσίους σταδίους ἢ πόλις· πεζέμποροι δ' εἰσὶν οἱ Γεράριοι τὸ πλεόν τῶν Ἀραβίων φορτίων καὶ ἀρωμάτων. Ἀρισόβουλος δὲ, τούναντίον, φησὶ τοὺς Γεράριους τὰ πολλὰ σχεδίασι εἰς τὴν Βαβυλωνίαν ἐμπορεῦεσθαι, ἐκεῖθεν δὲ τῷ Εὐφράτῃ τὰ φορτία ἀναπλεῖν εἰς Θάψακον, εἶτα πεζῇ κομίζεσθαι πάντη.

§. 4.

Πλεύσαντι δ' ἐπὶ πλεόν ἄλλαι νῆσοι, Τύρος καὶ Ἀραδός εἰσιν, ἱερά ἔχουσαι τοῖς Φοινικίοις ὅμοια· καὶ φασὶ γε οἱ ἐν αὐταῖς οἰκούντες τὰς ὁμωνύμους τῶν Φοινίκων νήσους καὶ πόλεις ἀποίκους ἑαυτῶν εἶναι. Διέχουσι δὲ αἱ νῆσοι αὗται Τερηδόνας μὲν δεχήμερον πλοῦν, τῆς δὲ κατὰ τὸ εἶμα ἄκρας τῆς ἐν Μάκαις ἡμερήσιον.

§. 5.

Ἀπὸ δὲ τῆς Καρμανίας εἰρήκασι, καὶ Νέαρχος, καὶ Ὀρθαγόρας, νήσον Ὠγυρον κεῖσθαι πρὸς νότον πελαγίαν ἐν δισχιλίους σταδίους· ἐν ἧ τάφρῳ Ἐρύθρα δεικνύται, χῶμα μέγα, ἀγρίοις φοίνιξι κατάφυτον· τοῦτον δὲ βασιλεῦσαι τῶν τόπων,

καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν θαλάτταν ἐπώνυμον καταλιπεῖν· δηλώσαι δὲ 766.
ταῦτά φησιν αὐτοῖς Μιθρωπάσῃν τὸν Ἀρήνιου τοῦ Φρυγίας
σατράπου, φυγόντα μὲν Δαρεῖον, διατρίψαντα δ' ἐν τῇ νήσῳ,
συμμίξαντα δὲ αὐτοῖς καταχθεῖσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον,
καὶ ζητοῦντα κάθοδον δι' αὐτῶν εἰς τὴν οἰκείαν.

§. 6.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς παραλίαν κατὰ βυθοῦ φύ-
εται δένδρα ὁμοία δάφνη καὶ ἐλαία, ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα
ὑπερφανῇ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυ-
πτόμενα· καὶ ταῦτα τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὔσης, ὥσε
ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον. Περὶ μὲν οὖν τῆς κατὰ Πέρσας θα- 767.
λάττης, ἣν ἑῶαν πλευρὰν ἔφαμεν εἶναι τῆς εὐδαίμονος Ἀρα-
βίας, τοιαῦτα εἶρηκεν Ἐρατοσθένης.

§. 7.

Φησὶ δ' ὁ Νέαρχος τὸν Μιθρωπάσῃν ἐντυχεῖν αὐτοῖς μετὰ
Μαζήνου· τὸν δὲ Μαζήνην ἐπάρχειν νήσου τινὸς τῶν ἐν τῷ
Περσικῷ κόλπῳ· καλεῖσθαι δὲ τὴν νήσον Ὀάρακτα· εἰς ταύτην
δὲ τὸν Μιθρωπάσῃν καταφυγόντα, ξενίας τυχεῖν κατὰ τὴν ἐξ
Ὠγύρου γενομένην ἄφοδον· καὶ δὴ καὶ συνελθεῖν τῷ Μαζήνη
συσσασθόμενον τοῖς ἐν τῷ σόλῳ Μακεδόσι, τὸν δὲ Μαζήνην
καὶ καθηγεμόνα τοῦ πλοῦ γενέσθαι. Λέγει δὲ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ
Περσικοῦ παράπλου νήσον, ἐν ἣ μαργαρίτης πολὺς καὶ πολυ-
τίμητός ἐσιν· ἐν ἄλλαις δὲ ψῆφοι τῶν διαυγῶν καὶ λαμπρῶν· ἐν
δὲ ταῖς πρὸ τοῦ Εὐφράτου νήσοις δένδρα φύεσθαι λιθάνου
πνέοντα, ὧν τὰς ρίζας κλωμένων, ὁπὸν ρεῖν· παγούρων τε καὶ
ἐχίνων μεγέθη, ὅπερ κοινὸν ἐν πάσῃ τῇ ἔξω θαλάττῃ· τοὺς μὲν
γὰρ εἶναι μείζους καυσιῶν, τοὺς δὲ καὶ δικοτύλους· ἐποκειλαν
δὲ κῆτος ἰδεῖν πεντήκοντα πηχῶν.

Κ Ε Φ. Δ.

§. 1.

767. **ΑΡΧΗ** δὲ τῆς Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶν ἡ Μακινή· πρόκειται δὲ ταύτης τῇ μὲν ἡ ἔρημος τῶν Ἀράβων, τῇ δὲ τὰ ἔλη τὰ κατὰ Χαλδαίους, ἃ ποιεῖ παρεκχεόμενος ὁ Εὐφράτης, τῇ δὲ ἡ κατὰ Πέρσας Θαλάττα. Δυσάερος [δ'] οὔσα καὶ ὀμιχλώδης, καὶ ἔπομβρος ἄμα καὶ καυματηρὰ, καλλίκαρπός ἐστιν ὁμως· ἡ δ' ἄμπελος ἐν ἔλεσι φύεται, καλαμίναις ῥίψιν ἐπιβαλλομένης γῆς, ὅση δέξαιτ' ἂν τὸ φυτόν· ὥστε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἴτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν ἔδραν.

§. 2.

Ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὰς Ἐρατοσθένους ἀποφάσεις, ἃς ἐξῆς περὶ τῆς Ἀραβίας ἐκτίθεται. Φησί δὲ περὶ τῆς προσαρκτίου καὶ ἐρήμης, ἥτις ἐστὶ μετὰ τῆς τε εὐδαίμονος Ἀραβίας, καὶ τῆς Κοιλοσύρων καὶ Ἰουδαίων, μέχρι τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀραβίου κόλπου· διότι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, ἥτις ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλου μυχῷ τοῦ Ἀραβίου κόλπου, πρὸς μὲν τὴν Ναβαταίαν πέτραν εἰς Βαβυλῶνα, πεντακισχίλιοι ἐξακόσιοι, πᾶσα μὲν πρὸς ἀνατολὰς Θερινὰς, διὰ δὲ τῶν παρακειμένων Ἀραβίων ἐθνῶν, Ναβαταίων τε καὶ Χαυλοταίων καὶ Ἀγραίων· ὑπὲρ δὲ τούτων ἡ Εὐδαίμων ἐστὶν, ἐπὶ μυρίους καὶ δισχιλίους ἐκκειμένη σαδίους πρὸς νότον, μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ πελάγους. ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ μὲν πρῶτοι, μετὰ τοὺς Σύρους καὶ τοὺς Ἰουδαίους, ἀνθρωποι γεωργοί. Μετὰ δὲ τούτους διάμμός ἐστι γῆ καὶ λυπρὰ, φοίνικας ἔχουσα ὀλίγους, καὶ ἄκανθαν καὶ μυρίκην, καὶ ὀρυκτὰ ὕδατα, καθάπερ καὶ ἡ Γεδρωσία· Σκηνῖται δ' ἔχουσιν αὐτὴν Ἀραβες.

καμηλοβοσκοί. Τὰ δ' ἔσχατα πρὸς νότον καὶ ἀνταίρωνα τῇ 768. Αἰθιοπία βρέχεται θερινοῖς ὄμβροισι καὶ δισπορεῖται παραπλησίως τῇ Ἰνδικῇ· ποταμοὺς δ' ἔχει καταναλισκομένους εἰς πεδιά καὶ λίμνας· εὐκαρπία δ' ἐστὶν ἢ τε ἄλλη, καὶ μελιτουργία δαψιλῆς, βοσκημάτων τε ἀφθονία, πλὴν ἵππων καὶ ἡμόνων καὶ ὑῶν ὄρεά τε παντοῖα, πλὴν χηνῶν καὶ ἀλεκτοριδῶν. Κατοικεῖ δὲ τὰ μέγιστα τέτταρα ἔθνη τὴν ἐσχάτην λεχθεῖσαν χώραν· Μιναῖοι μὲν ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν μέρει· πόλις [δ'] αὐτῶν ἢ μεγίστη Κάρνα· ἐχόμενοι δὲ τούτων Σαβαῖοι· μητρόπολις δ' αὐτῶν Μαριαβα· τρίτοι δὲ Κατταβανεῖς, καθήκοντες πρὸς τὰ σενά· καὶ τὴν διάβασιν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· τὸ δὲ βασιλεῖον αὐτῶν Τάμνα καλεῖται· πρὸς ἑω δὲ μάλις Χατραμωῖται· πόλιν δ' ἔχουσι Καβάτανον.

§. 3.

Μοναρχοῦνται δὲ πᾶσαι καὶ εἰσὶν εὐδαίμονες, κατεσκευασμένοι καλῶς ἱεροῖς τε καὶ βασιλείοις· αἱ τε οἰκίαι ταῖς Αἰγυπτίαις εὐοίκασι κατὰ τὴν τῶν ξύλων ἐνδεδεινῆς χώραν δ' ἐπέχουσι οἱ τέτταρες νόμοι μείζω τοῦ κατ' Αἰγυπτὸν Δέλτα. Διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν οὐ παῖς παρὰ πατρός, ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς, μετὰ τὴν κατάσασιν τοῦ βασιλέως· ἅμα γὰρ τῷ κατασῆναί τινα εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀναγράφονται τὰς ἐγκύους γυναῖκας τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, καὶ ἐφιστάσι φύλακας· ἧτις [δ'] ἂν πρώτη τέκη, τὸν αὐτῆς υἱὸν νόμος ἐστὶν ἀναληφθέντα τρέφεσθαι βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενον.

§. 4.

Φέρει δὲ λιβανωτὸν μὲν ἢ Κατταβανία, σμύρναν δὲ ἢ Χατραμωῖτις· καὶ ταῦτα δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα μεταβάλλονται τοῖς ἐμπόροις. Ἔρχονται δὲ πρὸς αὐτοὺς ἐξ Αἰλιανῶν μὲν εἰς

768. Μιναιαν ἐν ἑβδομήκοντα ἡμέραις. Ἔστι δ' ἡ Αἴλινα πόλις ἐν Σατέρῳ μυχῶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ κατὰ Γάζαν, τῷ Αἴλιανίτῃ καλουμένῳ, καθάπερ εἰρήκαμεν. Γαβαῖοι δ' εἰς τὴν Χατραμωτίτιν ἐν τετταράκοντα ἡμέραις ἀφικνοῦνται. Τοῦ δ' Ἀραβίου κόλπου, τὸ μὲν παρά τὴν Ἀραβίαν πλευρὸν ἀρχομένοις ἀπὸ τοῦ Αἴλιανίτου μυχοῦ, καθάπερ οἱ περὶ Ἀλέξανδρον ἀνεγραψαν καὶ Ἀναξικράτη, μυρίων καὶ τετρακισχιλίων σταδίων ἐσὶν· εἴρηται δὲ ἐπὶ πλεόν. Τὸ δὲ κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, ὅπερ ἐσὶν ἐν δεξιᾷ ἀποπλέουσι ἀπὸ Ἡρώων πόλεως, μέχρι μὲν Πτολεμαΐδος, καὶ τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας, ἐνακισχιλιοὶ πρὸς μεσημβρίαν σταδιοὶ, καὶ μικρὸν ἐπὶ τὴν ἑω· ἐντεῦθεν δὲ μέχρι τῶν ξενῶν, ὡς τετρακισχιλιοὶ καὶ πεντακόσιοι, πρὸς τὴν ἑω
769. μᾶλλον. Ποιεῖ δὲ ἄκρα τὰ ξενὰ πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν, Δειρὴν καλουμένην, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον αὐτῇ· κατοικοῦσι δὲ Ἰχθυοφάγοι. Καὶ φασὶν ἐνταῦθα σήλην εἶναι Σεσώστριος τοῦ Αἰγυπτίου, μνηύουσαν ἱεροῖς γράμμασι τὴν διάβασιν αὐτοῦ. Φαίνεται γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα καὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν πρῶτος κατασρεψάμενος οὗτος, εἶτα διαβάς εἰς τὴν Ἀραβίαν, κάκτευθεν τὴν Ἀσίαν ἐπελθὼν τὴν σύμπασαν· διὸ καὶ πολλαχοῦ Σεσώστριος χάρακες προσαγορεύονται, καὶ ἀφιδρύματά ἐσιν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερῶν. Τὰ δὲ κατὰ Δειρὴν ξενὰ συνάγεται εἰς σταδίους ἐξήκοντα· οὐ μὴν ταῦτά γε καλεῖται νυνὶ ξενὰ· ἀλλὰ προσπλεύσασιν ἀπωτέρω, καθ' ὃ τὸ μὲν διάρμα ἐστὶ τὸ μεταξὺ τῶν ἠπείρων διακοσίων πού σταδίων· ἐξ δὲ νῆσοι συνεχεῖς ἀλλήλαις, τὸ διάρμα ἐκπληροῦσαι, ξενοὺς τελέως διάπλους ἀπολείπουσι, δι' ὧν σχεδιαῖς τὰ φορτία κομίζουσι δεῦρο κάκεισε· καὶ λέγουσι ταῦτα ξενὰ. Μετὰ δὲ τὰς νήσους ὁ ἐξῆς πλοῦς ἐσὶν ἐγκολπιζέουσι παρά τὴν σμυρνοφόρον, ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἄμα καὶ τὴν ἑω· μέχρι πρὸς τὴν τὸ κιννάμωμον φέρουσαν, ὅσον πεντακισχιλίων σταδίων· πέραν δὲ ταύτης οὐδένα ἀφίχθαί φασὶ μέχρι νῦν. Πόλις

δ' ἐν μὲν τῇ παραλία μὴ πολλάς εἶναι, κατὰ δὲ τὴν μεσόγαιαν 769. πολλάς οἰκουμένας καλῶς. Τὰ μὲν δὴ τοῦ Ἐρατοσθένους περὶ τῆς Ἀραβίας τοιαῦτα. Προσθετέον δὲ καὶ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων.

§. 5.

Φησὶ δ' Ἀρτεμίδωρος τὸ ἀντικείμενον ἐκ τῆς Ἀραβίας ἀκρωτήριον τῇ Δειρῇ καλεῖσθαι Ἀκύλαν· τοὺς δὲ περὶ τὴν Δειρὴν κολοβούς εἶναι τὰς βαλάνους. Ἀπὸ δὲ Ἡρώων πόλεως πλέουσι κατὰ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, πόλιν εἶναι Φιλωτέραν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου προσαγορευθεῖσαν, Σατύρου κτίσμα τοῦ πέμφθέντος ἐπὶ τὴν διερεύνησιν τῆς τῶν ἐλεφάντων θήρας καὶ τῆς Τρωγλοδυτικῆς· εἶτα ἄλλην πόλιν Ἀρσινόην· εἶτα Θερμῶν ὑδάτων ἐκβολὰς πικρῶν καὶ ἀλμυρῶν, κατὰ πέτρας τινὸς ὑψηλῆς ἐκλιθόντων εἰς τὴν θαλάτταν· καὶ πλησίον ὄρος ἐστὶν ἐν πεδίῳ μιλιῶδες· εἶτα Μυὸς ὄρμον, ὃν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον καλεῖσθαι, λιμένα μέγαν, τὸν εἰσπλουν ἔχοντα σκολιὸν προκεῖσθαι δὲ νήσους τρεῖς, δύο μὲν ἐλαίαις κατασκήους, μίαν δ' ἦττον κατάσκιον, μελεαγρίθων μεσὴν· εἶθ' ἐξῆς τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον, καὶ αὐτὸν κατὰ τὴν Θηβαίδα κείμενον, καθάπερ τὸν Μυὸς ὄρμον, ὅντως δὲ ἀκάθαρτον· καὶ γὰρ ὑφάλεις χοιράσι καὶ βραχίαις ἐκτετράχυνται, καὶ πνοιαῖς καταγιγυύσαις τὸ πλεόν. Ἐνταῦθα δὲ ιδρύσθαι Βερενίκην πόλιν ἐν βάρει τοῦ κόλπου. 770.

§. 6.

Μετὰ δὲ τὸν κόλπον ἡ Ὀφιώδης καλουμένη νῆσος ἀπὸ τοῦ συμβεδηκότος, ἦν ἡλευθέρωσε τῶν ἐρπετῶν ὁ βασιλεὺς, ἅμα καὶ διὰ τὰς φθοράς τῶν προσορμιζομένων ἀνθρώπων τὰς ἐκ τῶν θηρίων, καὶ διὰ τὰ τοπαζία. Λίθος δὲ ἐστὶ διαφανῆς χρυσοειδὲς ἀποσίλδων φέγγος, ὃν μεθ' ἡμέραν μὲν οὐ ράδιον ἰδεῖν ἐστὶ· περιαιγεῖται γὰρ· νύκτωρ δ' ὀρώσιν οἱ συλλέγοντες·

770. περικαθάψαντες δὲ ἀγγεῖον ἰσημείου χάριν, μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσι· καὶ ἦν σύστημα ἀνθρώπων ἀποδεδειγμένων εἰς τὴν φυλακὴν τῆς λιθίας ταύτης καὶ τὴν συναγωγὴν, σιταρκοῦμενον ὑπὸ τῶν τῆς Αἰγύπτου βασιλέων.

§. 7.

Μετὰ δὲ τὴν νῆσον ταύτην πολλά ἐξιν Ἰχθυοφάγων γένη καὶ Νομάδων· εἴθ' ὁ τῆς Σωτείρας λιμὴν, ὃν ἐκ κινδύνων μεγάλων τινὲς σωθέντες τῶν ἡγεμόνων ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλεσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξάλλαξις πολλὴ τῆς παραλίας καὶ τοῦ κόλπου· τὸν γὰρ παράπλου οὐκέτι συμβαίνει τραχὺν εἶναι, συνάπτειν δὲ πῶς τῇ Ἀραβίᾳ, καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι σχεδόν τι καὶ ἐπὶ δύο ὀργυιάς· ποάζειν τε τὴν ἐπιφάνειαν, διαφανιζομένου τοῦ μῖου καὶ τοῦ φύκου, ὅπερ πλεονάζει κατὰ τὸν πόρον· ὅπου γε καὶ δένδρα φύεται καθ' ὕδατος παρά τοῖς ἐνταῦθα· ἔχει δὲ καὶ κυνῶν πλῆθος τῶν θαλαττίων ὁ πόρος. Εἰθ' οἱ Ταῦροι, δύο ὄρη, τύπον τινὰ πόρρωθεν δεικνύντα τοῖς ζώοις ὁμοιον· εἴτ' ἄλλο ὄρος ἱερὸν ἔχον τῆς Ἰσιδος, Σεσώστριος ἀφίδρυμά· εἶτα νῆσος ἐλαία κατάφυτος ἐπικλυζομένη· μεθ' ἣν ἡ Πτολεμαῖς πρὸς τῇ θήρᾳ τῶν ἐλεφάντων, κτίσμα Εὐμήδους τοῦ πεμφθέντος ἐπὶ τὴν θήραν ὑπὸ τοῦ Φιλαδέλφου, λάθρα περιβαλομένου χερρόνησῳ τινὶ τάφρῳ καὶ περίβολῳ, εἴτ' ἐκθεραπεύσαντος τοὺς κωλύοντας, καὶ κατεσκευασμένου φίλου ἀντὶ δυσμενῶν.

§. 8.

Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἐκδίδωσιν ἀπόσπασμα τοῦ Ἄσαθόρα καλουμένου ποταμοῦ, ὃς ἐκ λίμνης τὴν ἀρχὴν ἔχων, μέρος μὲν τι ἐκδίδωσι, τὸ δὲ πλεόν συμβάλλει τῷ Νείλῳ· εἶτα νῆσοι ἐξ Λατομίαι καλούμεναι· καὶ μετὰ ταῦτα τὸ Σαβαίτικόν σῶμα λεγόμενον·

λεγόμενον· καὶ ἐν τῇ μεσογαίᾳ φρούριον τὸ Σούχου ἱδρυμα· εἶτα 770.
 λιμὴν καλούμενος Ἐλαία, καὶ ἡ Στράτωνος νῆσος· εἶτα λιμὴν
 Σαβά, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, ὁμώνυμον αὐτῶ· ἡ δ' ἐν βάθει
 τούτων χώρα Τηνεσίς λέγεται· ἔχουσι δ' αὐτὴν οἱ παρὰ Ψαμμι-
 τίχου φυγάδες Αἰγυπτίων· ἐπονομαζόνται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἀν
 ἐπήλυδες βασιλεύονται δ' ὑπὸ γυναικός, ὑφ' ἣν ἐστὶ καὶ ἡ Μερόη, 771.
 πλησίον τῶν τόπων τούτων οὔσα, ἐν τῷ Νείλῳ νῆσος, ὑπὲρ ἧς
 ἄλλη ἐστὶ νῆσος οὐ πολὺ ἄπωθεν ἐν τῷ ποταμῷ, κατοικία τῶν
 αὐτῶν τούτων φυγάδων. Ἀπὸ δὲ Μερόης ἐπὶ τήνδε τὴν Θαλατ-
 ταν εὐζώνῳ ὁδῷ ἡμερῶν πεντεκαίδεκα. Περὶ δὲ τὴν Μερόην καὶ
 ἡ συμβολὴ τοῦ τε Ἀσαδόρα καὶ τοῦ Ἀσαπού, καὶ ἔτι τοῦ Ἀσα-
 σάβα πρὸς τὸν Νεῖλον.

§. 9.

Παροικοῦσι δὲ τούτοις οἱ ῥιζοφάγοι καὶ Ἐλείοι προσαγο-
 ρεούμενοι, διὰ τὸ ἐκ τοῦ παρακειμένου ῥιζοτομοῦντας ἔλους,
 κόπτειν λίθοις, καὶ ἀναπλάσσειν μάζας, ἠλιάσαντάς δὲ σιτεῖσθαι.
 Λεοκτόβοτα δ' ἐστὶ τὰ χωρία· ταῖς δ' ὑπὸ κυνός ἐπιτολὴν ἡμέ-
 ραις ὑπὸ κωνόπων μεγαλῶν ἐξελαύνεται τὰ θηρία ἐκ τῶν
 τόπων. Εἰσὶ δὲ καὶ σπερματοφάγοι πλησίον, οἳ τῶν σπερμάτων
 ἐπιλειπόντων ὑπὸ τῶν ἀκροδρύων τρέφονται, σκευάζοντες παρα-
 πλησίως, ὡσπερ οἱ ῥιζοφάγοι τὰς ῥίζας. Μετὰ δὲ τὴν Ἐλαίαν
 αἱ Δημητρίου σκοπαὶ, καὶ βωμοὶ Κόνωνος· Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ
 καλάμων Ἰνδικῶν φύεται πλῆθος· καλεῖται δὲ ἡ χώρα Κορακίου·
 ἦν δὲ τις ἐν βάθει Ἐνδέρα, γυμνητῶν ἀνθρώπων κατοικία,
 τόξοις χρωμένων καλαμίνοις καὶ πεπυρακτωμένοις οἷσι· ἀπὸ
 δένδρων δὲ τοξεύουσι τὰ θηρία τὸ πλεον, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπὸ
 γῆς· πολὺ δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πλῆθος τῶν ἀγρίων βοῶν· ἀπὸ
 δὲ τῆς τούτων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων κρεωφαγίας ζῶσιν· ἐπὶ
 δὲ μὴδὲν θηρεύουσι, τὰ ξηρὰ δέρματα ἐπ' ἀνδρακίᾳς ὀπτῶν-

771. τες, ἀρκοῦνται τῇ τοιαύτῃ τροφῇ. Ἔθος δ' ἐσὶν αὐτοῖς ἀγῶνα τοξείας προτιθέναι τοῖς ἀνήθοις παισὶ. Μετὰ δὲ τοὺς Κόνωνος βωμούς· ἡ Μήλωνος λιμὴν· ὑπέρκειται δ' αὐτῷ φρούριον καὶ κυνήγια πλείω· εἶτα ὁ Ἀντιφίλου λιμὴν· καὶ οἱ ὑπὲρ τούτου Κρεωφάγοι, κολοβοὶ τὰς βαλάνους, καὶ αἱ γυναῖκες Ἰουδαϊκῶς ἐκτετριμέναι.

§. 10.

Ἐτι δ' ὑπὲρ τούτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν οἱ Κυναμολγοί, ὑπὸ δὲ τῶν ἐντοπίων Ἄγραυι καλούμενοι, κατάκομοι [καί] καταπώγωνες, κύνας ἐκτρέφοντες εὐμεγέθεις, οἷς θηρεύουσι τοὺς ἐπερχομένους ἐκ τῆς πλησιοχώρου βόας Ἰνδικούς, εἷδ' ὑπὸ θηρίων ἐξελαυνομένους, εἴτε σπάνει νομῆς· ἢ δ' ἔφοδος αὐτῶν ἀπὸ θερινῶν τροπῶν μέχρι μέσου χειμῶνος. Τῷ δ' Ἀντιφίλου λιμένι ἐξῆς ἐστὶ λιμὴν καλούμενος Κολοβῶν ἄλσος· καὶ Βερενίκη πόλις ἢ κατὰ Σαβάς, καὶ Σαβαὶ πόλις εὐμεγέθης· εἶτα τὸ τοῦ Εὐμένους ἄλσος. Ὑπέρκειται δὲ πόλις Δαραβά, καὶ κυνήγιον ἐλεφάντων, τὸ πρὸς τῷ φρέατι καλούμενον· κατοικοῦσι δ' Ἐλεφαντοφάγοι, τὴν θήραν ποιοῦμενοι τοιαύτην ἀπὸ τῶν δένδρων ἰθύντες ἀγέλην διὰ τοῦ δρυμοῦ φερομένην, τῇ μὲν οὐκ ἐπιτίθενται· τοὺς δ' ἀποπλανηθέντας ἐκ τῶν ὀπισθεν λάθρα προσιόντες νευροκοπεῦσι· τινὲς δὲ καὶ τοξεύμασιν ἀναιροῦσιν αὐτούς, χολῇ βεβαμμένοις ὄφρων οἷστοις· ἢ δὲ τοξεία διὰ τριῶν ἀνδρῶν συντελεῖται, τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον, καὶ προβεβηκότων τοῖς ποσὶ, τοῦ δ' ἔλκοντος τὴν νευράν. Ἄλλοι δὲ, σημειωσάμενοι τὰ δένδρα, οἷς εἰώθασι προσανακαύεσθαι, προσιόντες ἐκ θατέρου μέρους τὸ σέλεχος ὑπακόπτουσαν· ἐπὰν οὖν προσιὸν τὸ θηρίον ἀποκλῖνῃ πρὸς αὐτὸ, πεσόντος τοῦ δένδρου πίπτει καὶ αὐτό· ἀναστῆναι δὲ μὴ δυναμένου διὰ τὸ τὰ σκέλη διηνεκές ὅς οὖν ἔχει καὶ ἀκαμπές, καταπηδήσαντες ἀπὸ τῶν δένδρων

ἀνατέμνουσιν αὐτό· τοὺς δὲ κυνηγοὺς οἱ Νομάδες Ἀκαθάρτους 772.
καλοῦσιν.

§. 11.

Ἰπέρεκειται δὲ τούτων ἔθνος οὐ μέγα Στροβοδοφάγων, παρ' οἷς ὄρνεις εἰσὶ μέγεθος ἐλάφων ἔχοντες, πέτεσθαι μὲν οὐ δυνάμενοι, θέοντες δὲ ὀξέως, καθάπερ οἱ γρουθοκάμηλοι· θηρεύουσι δ' αὐτούς, οἱ μὲν τόξοις, οἱ δὲ, ταῖς δοραῖς τῶν γρουθῶν σκεπασθέντες, τὴν μὲν δεξιὰν καλύπτουσι τῷ τραχηλιμαίῳ μέρει, καὶ κινουσὶν οὕτως, ὥσπερ τὰ ζῶα κινεῖται τοῖς τραχήλοις, τῇ δὲ ἀριστερᾷ ἀπέρμα πραχέουσαι ἀπὸ πήρας παρηρητημένης, καὶ τούτῳ θελεάσαντες τὰ ζῶα εἰς φάραγγας συνωδοῦσιν· ἐν ταῦθα δ' ἐφεσώτες ξυλοκόποι κατακόπτουσι. Καὶ ἀμπέχονται δὲ καὶ ὑποσρώννυνται τὰ δέρματα ταῦτα. Πολεμοῦσι δὲ τούτοις οἱ Σίλλοι καλούμενοι Αἰθίοπες, κέρασθ' ὀρύγων ὄπλοις χρώμενοι.

§. 12.

Πλησιόχωροι δὲ τούτοις εἰσὶ μελανιώτεροί τε τῶν ἄλλων, καὶ βραχυτέροι, καὶ βραχυδιώτατοι [οἱ Ἀκριδοφάγοι]· τὰ γὰρ τετὰ ταρακόντα ἔτη σπανίως ὑπερτιθέασιν, ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός· ζῶσι δ' ἀπὸ ἀκρίδων, ἃς οἱ ἐαρνεῖ λίβες καὶ ζέφυραι, πνέοντες μεγάλοι, συνελάνουσιν εἰς τοὺς τόπους τούτους· ἐν ταῖς χαράδραις δὲ ἐμβαλλόντες ὕλην καπνώδη, καὶ ὑφάψαντες μικρὸν, ὑπερπετασθεῖσῶν, εἶτα σκοτουμένων καὶ πιπτουσῶν, συγκόψαντες αὐτὰς μεθ' ἄλμυρίδος μάζας ποιοῦνται καὶ χρωῦνται. Τούτων δ' ἔρημος ὑπέρεκειται, νομάς δαψιλεῖς ἔχουσα· ἐκλειφθεῖσα δ' ὑπὸ πλῆθους σκορπιῶν, καὶ 773. φαλαγγίων τῶν τετραγνάθων καλουμένων, ἐπιπολάσαντός ποτε καὶ ἀπεργασαμένου τοῖς ἀνθρώποις φυγῆν παντελεῖ.

§. 13.

773. Μετὰ δὲ Εὐμένους λιμένα μέχρι Δειρῆς, καὶ τῶν κατὰ τὰς
 δεξιὰς νήσους σενῶν, Ἰχθυοφάγοι καὶ Κρεωφάγοι κατοικοῦσι καὶ
 Καλοβοὶ, μέχρι πῆς μεσσαγαίας. Εἰσὶ δὲ καὶ Θῆραι πλείους ἐλε-
 φάντων, καὶ πόλεις ἄσσημοι, καὶ νησία πρὸ τῆς παραλίας·
 Νομάδες δ' οἱ πλείους, ὀλίγοι δ' οἱ γεωργοῦντες. Παρὰ τισι
 δὲ τούτων φύεται σῦραξ οὐκ ὀλίγος. Συνάγουσι δὲ ταῖς ἀμπώ-
 τεσιν οἱ Ἰχθυοφάγοι τοὺς ἰχθύς· ἐπιρρίψαντες δὲ ταῖς πέτραις
 κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον· εἴτ' ἐξοπτήσαντες, τὰς ἀκάνθας μὲν
 σωρεύουσι, τὴν δὲ σάρκα πατήσαντες, μαῖζας ποιοῦνται· πάλιν
 δὲ ταύτας ἠλιάζοντες σιτοῦνται· χειμῶνος δ' ἀδυνατήσαντες
 συνάγειν τοὺς ἰχθύς, τὰς σωρευμένας ἀκάνθας κόψαντες,
 μαῖζας ἀναπλάττονται, καὶ χρῶνται· τὰς δὲ νεαρὰς ἐκμυζῶσι.
 Ἔνιοι δὲ τὰς κόγχας ἐχούσας τὴν σάρκα σιτεύουσι, καταβάλλον-
 τες εἰς χαράδρια καὶ συσάδας θαλάττης· εἴτ' ἰχθύδια παραρ-
 ριπτοῦντες τροφὴν αὐταῖς χρῶνται ἐν τῇ τῶν ἰχθύων σπάνει·
 ἔστι δ' αὐτοῖς καὶ ἰχθυοτροφεῖα παντοῖα, ἀφ' ὧν ταμιεύονται·
 Ἔνιοι δὲ τῶν τῆν ἄνδρον παραλίαν οἰκούντων, διὰ πέντε ἡμέ-
 ρων ἐπὶ τὰ ὕδρευμα ἀναβαίνουσι πανοικί μετὰ παιανισμοῦ·
 ῥιφέντες δὲ πρηνεῖς πίνουσι βοῶν δάκην, ἕως ἐκτυμπακνώσεως
 τῆς γαστρὸς· εἶτα ἀπίασιν ἐπὶ θαλάτταν πάλιν· Οἰκοῦσι δ' ἐν
 σπηλαιαῖς, ἢ μάνδραις ξεγασαῖς, ἀπὸ δοκῶν μὲν καὶ ξρωτήρων
 τῶν κητειῶν ὄστων καὶ ἀκανθῶν, φυλλάδος δ' ἐλατῆς.

§. 14.

Οἱ δὲ Χελωνοφάγοι τοῖς ὄστροις αὐτῶν σκεπάζονται μεγά-
 λοις οὖσιν, ὥστε καὶ πλεῖσθαι ἐν αὐτοῖς· ἔνιοι δὲ, τοῦ φύκου
 ἀποδεδλημένου πολλοῦ καὶ θῆρας ὑψηλᾶς καὶ λοφώδεις ποιοῦν-
 τος, ὑπορύττοντες ταύτας ὑποικοῦσι· τοὺς δὲ νεκροὺς ῥίπτουσι

τροφήν τοῖς ἰχθύσιν, ἀναλαμβάνομένους ὑπὸ τῶν πλημμυρί- 773.

δων. Τῶν δὲ νήσων τινὲς τρεῖς ἐφεξῆς κεῖνται, ἡ μὲν Χελωνῶν, ἡ δὲ Φωκῶν, ἡ δ' Ἰεράκων λεγομένη· πᾶσα δ' ἡ παραλία φοινικᾶς τε ἔχει, καὶ ἐλαιῶνας, καὶ θαφνωνας, οὐχ ἡ ἐντὸς τῶν σενῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκτὸς πολλή· Ἔστι δὲ τις καὶ Φιλίππου νῆσος, καὶ ἣν ὑπέρκειται τὸ Πυθαγγέλου καλού-
μενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον· εἴτ' Ἀρσινόη πόλις καὶ λιμὴν καὶ μετὰ ταῦτα ἡ Δειρή· καὶ τούτων ὑπέρκειται θῆρα τῶν ἐλεφάντων· Ἀπὸ δὲ τῆς Δειρῆς ἡ ἐφεξῆς ἐστὶν ἀρωματοφόρος·

πρώτη μὲν ἡ τὴν σμύρναν φέρουσα, καὶ αὐτὴ μὲν Ἰχθυοφάγων καὶ Κρεωφάγων· φύει δὲ καὶ περσέαν καὶ συκάμινον Αἰγυπτίαν· ὑπέρκειται δ' ἡ Λίχα θῆρα τῶν ἐλεφάντων· πολλαχοῦ δ' εἰσὶ συσάδες τῶν ὀμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηραθεισῶν, οἱ ἐλέφαντες ταῖς προσοκίσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι φρεωρυχοῦσι, καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ· Ἐν δὲ τῇ παραλίᾳ ταύτῃ μέχρι τοῦ Πυθολάου ἀκρωτη- 774.
ρίου δύο λίμναι εἰσὶν εὐμεγέθεις· ἡ μὲν ἀλμυροῦ ὕδατος, ἣν καλοῦσι θάλατταν, ἡ δὲ γλυκέος, ἣ τρέφει καὶ ἵππους ποταμίους καὶ κροκοδείλους· περὶ δὲ τὰ χεῖλη πάπυρον ὀρώνται γὰρ καὶ ἴβεις περὶ τὸν τόπον· ἤδη δὲ καὶ οἱ πλησίον τῆς ἄκρας τοῦ Πυθολάου τὰ σώματα ὀλόκληροί εἰσι· Μετὰ δὲ τούτους ἡ Λι-
βαντοφόρος· ἐνταῦθα ἄκρα ἐστὶ, καὶ ἱερὸν αἰγυριῶνα ἔχον· Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ποταμίᾳ τῆς Ἰσίδος λεγομένη, καὶ ἄλλη τις Νεῖλος, ἄμφω σμύρναν καὶ λίβανον παραπεφυκότα ἔχουσαι· Ἔστι δὲ καὶ δεξαμενὴ τις τοῖς ἐκ τῶν ὀρῶν ὕδασι πληρουμένη, καὶ μετὰ ταῦτα Λέοντος σκοπή, καὶ Πυθαγγέλου λιμὴν· ἡ δ' ἐξῆς ἔχει καὶ ψευδοκασσίαν· Συνεχῶς δ' εἰσὶ ποταμίαι τε πλείους, ἔχουσαι λίβανον παραπεφυκότα, καὶ ποταμοὶ μέχρι Κινναμυροφόρου· ὁ δ' ὀρίζων ταύτην ποταμὸς φέρει καὶ φλοῦν πάμπολυν· εἴτ' ἄλλος ποταμὸς, καὶ Δαφνοῦς λιμὴν· καὶ πο-
ταμίᾳ Ἀπόλλωνος καλουμένη, ἔχουσα πρὸς τῷ λιβάνῳ καὶ

774. σμύρναν καὶ κιννάμωμον· τοῦτο δὲ πλέον ἀκμάζει *μᾶλλον* περὶ τοὺς ἐν βᾶθει τόπους· εἰθ' ὁ Ἐλέφας τὸ ὄρος, ἐκκείμενον εἰς θαλάτταν, καὶ διώρυξ, καὶ ἐξῆς Ψυγμοῦ λιμὴν μέγας, καὶ ἴδρυμα τὸ Κυνακισφάλων καλούμενον· καὶ τελευταῖον ἀκρωτήριον τῆς παραλίας ταύτης τὸ Νότου κέρας. Κάμψαντι δὲ τοῦτο, ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, οὐκέτι, φησὶν, ἔχομεν λιμένων ἀναγραφάς, οὐδὲ τόπων, διὰ τὸ μηδέτι εἶναι γινώριμα [τὰ] ἐν τῇ ἐξῆς παραλίᾳ.

§. 15.

Εἰσὶ [δὲ] καὶ σῆλαι καὶ βωμοὶ Πυθολάου, καὶ Λίγα, καὶ Πυθαγγέλου, καὶ Λέοντος, καὶ Χαριμότρου, κατὰ τὴν γινώριμον παραλίαν τὴν ἀπὸ Δειρῆς μέχρι Νότου κέρως· τὸ δὲ διάστημα οὐ γινώριμον. Πληθύνει δ' ἐλέφασιν ἡ χώρα, καὶ λέουσι τοῖς καλουμένοις μύρμηξιν· ἀπετραμμένα δ' ἔχουσι τὰ αἰδοῖα καὶ χρυσοειδῆ τὴν χροάν, φιλότεροι δὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν· φέρει δὲ καὶ παρδαλεῖς ἀλκίμους, καὶ ῥινοκέρωτας· οὗτοι δὲ μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες, [οὐχ], ὡσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν, ἐπὶ σειρᾶν τῷ μήκει· καίπερ ἑωρακέναι φήσας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· ἀλλὰ σχεδὸν τι ὅσον τῷ ὕψει, ἀπὸ γε τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος· οὐδὲ πύξω· τὸ χροῶμα ἐμπερές, ἀλλ' ἐλέφαντι μᾶλλον· μέγεθος δ' ἐστὶ ταύρου· μορφή δ' ἐγγυτάτω συάγρου, καὶ μάλις α κατὰ τὴν προτομήν, πλήν τῆς ῥίνος, ὅτι ἐστὶ κέρας σιμὸν σφειρότερον ὀσέου παντός· χρῆται δ' ὄπλῳ, καθάπερ καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ὁ σύαγρος· ἔχει δὲ καὶ τύλας δύο, ὡς ἂν σπείρας δρακόντων, ἀπὸ τῆς ῥάχεως

775. μέχρι τῆς γαστρὸς περικειμένας, τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ ὑφ' ἡμῶν ὁραθέντος καῦτα φαιμέν ἡμεῖς· ἐκεῖνος δὲ προσδιασαφεῖ, διότι καὶ ἐλεφαντόμαχον ἰδίως ἐστὶ τὸ ζῶον περὶ τῆς νομῆς, ὑποδύνον τῇ προτομῇ,

καὶ ἀνακεῖρον τὴν γαστέρα, ἀν μὴ προληφθῇ τῇ προβοσκίῃ καὶ 775.
τοῖς ὁδοῦσι.

§. 16.

Γίνονται δ' ἐν τούτοις τοῖς τόποις καὶ αἱ καμηλοπαρδάλεις, οὐδὲν ὅμοιον ἔχουσαι παρδάλει· τὸ γὰρ ποικίλαν τῆς χροᾶς νεβρίσι μᾶλλον ἔοικε, ραβδωτοῖς σπίλοις κατεσυγμέναις· τελῶς δὲ τὰ ὀπίσθια ταπεινότερα τῶν ἐμπροσθίων ἐσίν, ὥστε δοκεῖν συγκαθῆσθαι τῷ οὐραίῳ μέρει, τὸ ὕψος βοῦς ἔχοικτι, τὰ δὲ ἐμπρόσθια σκέλη τῶν καμηλείων οὐ λείπεται· τράχηλος δ' εἰς ὕψος ἐξηρμένος ὀρθός, τὴν κορυφὴν δὲ πολὺ ὑπερπετεσέραν ἔχει τῆς καμήλου· διὰ δὲ τὴν ἀσυμμετρίαν ταύτην οὐδὲ τάχος οἶμαι τοσοῦτον εἶναι περὶ τὰ ζῶον, ὅσον εἴρηκεν Ἀρτεμίδωρος, ἀνυπέβλητον φήσας· ἀλλ' οὐδὲ θηρίον ἐσίν, ἀλλὰ βόσκημα μᾶλλον· οὐδεμίαν γὰρ ἀγριότητα ἐμφαίνει. Γίνονται δὲ, φησί, καὶ σφίγγες καὶ κυνοκέφαλοι, καὶ κῆποι, λέοντος μὲν πρόσωπον ἔχοντες, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πάνθηρος, μέγεθος δὲ δορκάδος· καὶ ταῦροι δ' εἰσίν ἄγριοι καὶ σαρκυφάγοι, μεγέθει πολὺ τοὺς παρ' ἡμῖν ὑπερβεβλημένοι καὶ τάχει, πυρρῶι τὴν χροᾶν. Κροκούττας δ' ἐστὶ μίγμα λύκου καὶ κυνός, ὡς φησιν οὗτος· Ἄ δ' ὁ Σκήψιος λέγει Μητρόδωρος ἐν τῷ Περὶ συνηθείας βιβλίῳ, μύθοις ἔοικε, καὶ οὐ φροντισέον αὐτῶν. Καὶ δρακόντων δ' εἴρηκε μετέθρη τριάκοντα πηγῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος, ἐλέφαντας καὶ ταύρους χειρουμένων, μετριάσας ταύτη γε· Οἱ γὰρ Ἰνδοῖκοι μυθωδέσεναι, καὶ οἱ Λιδυκαῖ· οἷς γε καὶ πόα ἐπιπεφυκέναι λέγεται.

§. 17.

Νομαδικὸς μὲν οὖν ὁ βίος τῶν Τρωγλοδυτῶν, τυραννοῦνται δὲ καθ' ἕκαστα· κοινὰ δὲ καὶ γυναῖκες καὶ τέκνα, πλὴν τοῖς τυράννοις· τῷ δὲ τὴν τυράννου φθειραντι πρόδοτον ἢ ζημία ἐστὶ

775. ζιθίζονται δ' ἐπιμελῶς, [ὡς] αἱ γυναῖκες· περίκεινται δὲ τοῖς τραχήλοις κογχία ἀντί βασκανίων. Πολεμοῦσι δὲ περὶ τῆς νομῆς, κατ' ἀρχὰς μὲν διωθούμενοι ταῖς χερσίν, εἶτα λίθοις· ὅταν δὲ τραῦμα γένηται, καὶ τοξεύμασι καὶ μαχαιρίσι διαλύουσι δ' αἱ γυναῖκες εἰς μέσους προιοῦσαι, καὶ δεήσεις προσενέγκασαι. Τροφή δ' ἔκ τε σαρκῶν καὶ τῶν ὀστέων κοπτομένων ἀναμιξ καὶ εἰς τὰς δοράς ἐνειλουμένων, εἴτ' ὀπτωμένων, καὶ ἄλλως πολλαχῶς σκευαζομένων ὑπὸ τῶν μαγείρων, οὓς καλοῦσιν ἀκαθάτους·
776. ὥστε μὴ κρεωφαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀσσοφαγεῖν, καὶ δερματοφαγεῖν· χρῶνται δὲ καὶ τῷ αἵματι καὶ τῷ γάλακτι καταμίξαντες. Ποτὸν δὲ τοῖς μὲν πολλοῖς ἀπόβρεγμα παλιούρου, τοῖς δὲ τυράννοις μελίκρατον, ἀπ' ἄνθους τινὸς ἐπιεζομένου τοῦ μελιτος. Ἔστι δ' αὐτοῖς χειμῶν μὲν, ἤνικα οἱ ἐτησίαι πνέουσι· κατομβροῦνται γάρ· ἔρος δ' ὁ λοιπὸς χρόνος. Γυμνῆται δὲ καὶ δερματοφόροι, καὶ σκυταληφόροι διατελοῦσιν· εἰσι δ' οὐ κολοδοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περιτετημημένοι τινὲς, καθάπερ Αἰγύπτιοι. Οἱ δὲ Μεγάβαροι Αἰθίοπες τοῖς ῥοπαλοῖς καὶ τύλους προστιθέασι σιδηροῦς· χρῶνται δὲ καὶ λόγχαις καὶ ἀσπίσιν ὠμοθυρσίναις. Οἱ δὲ λοιποὶ Αἰθίοπες τόξοις καὶ λόγχαις· θάπτουσι δὲ τινες τῶν Τρωγλοδυτῶν, ῥάβδοις παλιουρίναις δήσαντες τὸν αὐχένα τῶν νεκρῶν πρὸς τὰ σκέλη· ἔπειτα εὐθύς καταλεύουσιν ἰλαροὶ, γελῶντες ἅμα, ἕως ἂν τοῦ σώματος τὴν ὄψιν ἀποκρύψωσιν· εἴτ' ἐπιθέντες κέρας αἰγείου, ἀπίασιν. Ὀδοιποροῦσι δὲ νύκτωρ ἐκ τῶν ἀρρένων θρεμμάτων κώδωνας ἐξάφαντες, ὥστ' ἐξίσασθαι τὰ θηρία τῷ ψόφῳ· καὶ λαμπάσι δὲ καὶ τόξοις ἐπὶ τὰ θηρία χρῶνται, καὶ διαγρυπνοῦσι τῶν ποιμνίων χάριν, ὡδῆτινι χρώμενοι πρὸς τῷ πυρί.

§. 18.

Ταῦτ' εἰπὼν περὶ τῶν Τρωγλοδυτῶν καὶ τῶν προσχώρων

Αἰθιοπῶν, ἐπάνεισιν ἐπὶ τοὺς Ἄραβας· καὶ πρώτους ἔπεισι 776.
 τοὺς τὸν Ἀράβιον κόλπον ἀφορίζοντας, καὶ ἀντικειμένους τοῖς
 Τρωγλοδύταις, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ Ποσειδίου. Φησὶ δὲ ἐνδο-
 τέρῳ κεῖσθαι τοῦτο τοῦ Αἰλανίτου μυχοῦ· συνεχῆ δὲ τοῦ Πο-
 σειδίου Φοινικῶνα εἶναι εὐδρον, τιμασθαί τε κομιδῆ, διὰ τὸ
 πᾶσαν τὴν κύκλῳ καυματηράν τε καὶ ἄνυδρον καὶ ἄσκιον ὑπάρ-
 χειν· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν εὐκαρπίαν τῶν φοινίκων εἶναι θαυ-
 μασὴν· προεσθήκασι δὲ τοῦ ἄλσους ἀνήρ καὶ γυνή, διὰ γένους
 ἀποδεδειγμένοι, δερματοφόροι, τροφὴν ἀπὸ τῶν φοινίκων ἔχον-
 τες· κοιτάζονται δ' ἐπὶ δένδρων καλυβοποιησάμενοι διὰ τὸ
 πλῆθος τῶν θηρίων. Εἰς' ἐξῆς ἐς ἡσος Φωκῶν, ἀπὸ τοῦ πλί-
 θους τῶν θηρίων τούτων ὠνομασμένη. Πλησίον δ' αὐτῆς ἀρω-
 τήριον, ὃ διατείνει πρὸς τὴν Πέτραν τὴν τῶν Ναβαταίων καλου-
 μένων Ἀράβων καὶ τὴν Παλαιστίνην χώραν, εἰς ἣν Μιναῖοί τε καὶ
 Γερραῖοι, καὶ πάντες οἱ πλησιόχωροι τὰ τῶν ἀρωμάτων φορτία
 κομίζουσιν. Εἰς' ἄλλη παραλία, πρότερον μὲν Μαρανιτῶν κα-
 λουμένη (ὧν οἱ μὲν ἦσαν γεωργαί, τινὲς δὲ Σκηνῖται), νῦν δὲ
 Γαρινδαίων, ἀνελόντων ἐκείνους ὄθλω· ἐπέθεντο γὰρ αὐτοῖς
 πενταετηρικὴν τινα πανήγυριν ἐπιτελοῦσι· καὶ τούτους δὲ διέφ- 777-
 θειραν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπελθόντες ἄρδην διελυμῆναντο. Εἰς' ὃ
 Αἰλανίτης κόλπος, καὶ ἡ Ναβαταία, πολὺ ἀνδρας οὔσα χώρα καὶ
 εὐβοτος· οἰκοῦσι δὲ καὶ νήσους προκειμένας πλησίον, οἱ πρότε-
 ρον μὲν καθ' ἡσυχίαν ἦσαν, ὕστερον δὲ σχεδιάς ἐληίζοντο τοὺς
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου πλέοντας· δίκας δ' ἔτισαν, ἐπελθόντος σόλου,
 καὶ ἐκπορθήσαντος αὐτούς. Ἐξῆς δ' ἐς ἡσος πεδίον εὐδενδρόν τε
 καὶ εὐδρον, βοσκημάτων παντοίων μεσόν, ἄλλων τε καὶ
 ἡμίονων ἀγρίων· καὶ καμήλων καὶ ἐλάφων καὶ θορκαδῶν
 πλῆθος· λέοντες τε καὶ παρδαλεῖς καὶ λύκοι συχνοί. Πρό-
 κειται δὲ νήσος καλουμένη Δία· εἶτα κόλπος ὅσον πεντακοσίων
 σταδίων, ὄρσει περικλειόμενος καὶ δυσεισθῶλ ὁμάτι· περιτοι-

777. κοῦσι δὲ θηρευτικοὶ ἄνδρες τῶν χερσαίων ἀγρευμάτων. Εἰτ' ἔρημοι τρεῖς νῆσοι πλήρεις ἐλαιῶν, οὐ τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τῶν ἐντοπίων, ἃς καλοῦμεν Αἰθιοπικὰς· ὧν τὸ δάκρυον καὶ ἰατρικῆς δυνάμεώς ἐστιν. Ἐφεξῆς δ' ἐστὶν αἰγιαλὸς λιθώδης· καὶ μετὰ τοῦτον τραχεῖα καὶ δυσπαράπλευρος ὅσον χιλίων σαδίων παραλία σπάνει λιμένων καὶ ἀγκυρσβολίων· ὄρος γὰρ παρατείνει τραχὺ καὶ ὑψηλόν· εἰδ' ὑπώρειαι σπηλαιώδεις μέχρι τῆς θαλάττης, τοῖς ἐτησίαις μάλιστ' αὐταῖς τότε ἐπομβρίαις ἀδοθήθητον παρέχουσαι τὸν κίνδυνον. Ἐξῆς δ' ἐστὶ κόλπος νήσους ἔχων σποράδας· καὶ συνεχεῖς θίνες ψάμμου μελαίνης τρεῖς ἄγαν ὑψηλοί· καὶ μετὰ τούτους Χαρμόδας λιμὴν ὅσον σαδίων τὸν κύκλον ἑκατὸν, ρενὸν καὶ ἐπικίνδυνόν ἔχων τὸν εἰσπλουον παντὶ σκάφει· ρεῖ δὲ καὶ ποταμὸς εἰς αὐτόν· ἐν μέσῳ δὲ νῆσος εὐδενδρος καὶ γεωργήσιμος· Εἰτ' ἐστὶ παραλία τραχεῖα, καὶ μετὰ ταύτην κόλποι τινὲς, καὶ χώρα Νομάδων, ἀπὸ καμηλῶν ἐχόντων τὸν βίον· καὶ γὰρ πολεμοῦσιν ἀπ' αὐτῶν, καὶ ὀδεύουσι, καὶ τρέφονται τῷ τε γάλακτι χρώμενοι καὶ ταῖς σαρκί. Ρεῖ δὲ ποταμὸς δι' αὐτῶν ψήγμα χρυσοῦ καταφέρων, οὐκ ἴσασι δ' αὐτὸ κατεργάζεσθαι· καλοῦνται δὲ Δέβαι, οἱ μὲν Νομάδες, οἱ δὲ καὶ γεωργοί. Οὐ λέγω δὲ τῶν ἐθνῶν τὰ ὀνόματα τὰ παλαιὰ, διὰ τὴν ἀδοξίαν καὶ ἅμα ἀτοπίαν τῆς ἐκφορᾶς αὐτῶν. Ἐχόμενοι δ' εἰσὶν ἡμερώτεροι τούτων ἄνδρες, εὐκρατοτέραν οἰκοῦντες γῆν· καὶ γὰρ εὐδρός ἐστὶ καὶ εὐδενδρος·
778. χρυσὸς τε ὀρυκτὸς γίνεται παρ' αὐτοῖς οὐ ψήγματος, ἀλλὰ βωλαρίων χρυσοῦ, καθάρσεως οὐ πολλῆς δεομένων, μέγεθος δ' ἐχόντων ἐλάχισον μὲν πυρῆνος, μέσον δὲ μεσπίλου, μέγιστον δὲ καρύου· τρήσαντες δὲ ταῦτα ἐναλλάξ διαφανέσι λίθοις ὄρους ποιοῦνται διεύροντες λίνον· περιτίθενται δὲ περὶ τοὺς τραχήλους καὶ καρπούς· πωλοῦσι δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀστυγεῖτονας εὐωνον τὸν χρυσόν, τριπλάσιον ἀντιτιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλά-

σιον δὲ τοῦ ἀργύρου· διὰ σε τὴν ἀπειρίαν τῆς ἐργασίας, καὶ 778.
τὴν σπάνιν τῶν ἀντιλαμβάνομένων, ὧν ἡ χρεία πρὸς τοὺς βίους
ἀναγκαιοτέρα.

§. 19.

Συνάπτει δ' ἡ τῶν Σαβαίων εὐδαιμονεσάτη μεγίστου ἔθνος,
παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κιννάμωμον· ἐν δὲ τῇ
παραλία καὶ βάλαμον, καὶ ἄλλη τις πόα σφόδρα εὐώδης,
ταχὺ δ' ἐξίτηλον τὴν ὁδὸν ἔχουσα· εἰσι δὲ καὶ φοίνικες εὐώ-
δεις, καὶ κάλαμος· ὄφεις δὲ σπιθαμαῖοι, φοικεοὶ τὴν χροάν,
προσαλλόμενοι καὶ μέχρι λαγόνος, τὸ δῆγμα ἔχοντες ἀνήκεσον.
Διὰ δὲ τὴν ἀφθονίαν τῶν καρπῶν ἀργοὶ καὶ ῥάθυμοι τοῖς βίοις
εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι· κοιτάζονται δὲ ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων,
ἐκτέμνοντες οἱ πολλοὶ καὶ δημοτικοί· διαδεχόμενοι δ' οἱ σύν-
εγγυς αἰεὶ τὰ φορτία, τοῖς μετ' αὐτοὺς παραδιδῶσι μέχρι
Συρίας καὶ Μεσοποταμίας· καρούμενοι δ' ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν,
αἴρουσι τὸν κάρφον ἀσφάλτου θυμιάματι, καὶ τράγου πώγωνος.
Ἡ δὲ πόλις τῶν Σαβαίων, ἡ Μαριάβα, κεῖται μὲν ἐπ' ὄρους
εὐδένδρου· βασιλεία δ' ἔχει κύριον τῶν κρίσεων καὶ τῶν ἄλλων·
ἐκ δὲ τῶν βασιλείων οὐ θέμις ἐξεῖναι, ἢ καταλεύουσιν αὐτὸν
παραχρῆμα οἱ ὄχλοι κατὰ τι λόγιον· ἐν χλιθῇ δ' ἐστὶ γυναικεία
καὶ αὐτὸς καὶ οἱ περὶ αὐτόν· τὰ δὲ πλήθη, τὰ μὲν γεωργεῖ,
τὰ δ' ἐμπορεύεται τὰ ἀρώματα, τὰ τε ἐπιχώρια καὶ τὰ ἀπὸ
τῆς Αἰθιοπίας, πλέοντες ἐπ' αὐτὰ διὰ τῶν σεκῶν δερματίνοις
πλοίοις· τοσαῦτα δ' ἐστὶ τὸ πλῆθος, ὥστ' ἀντιφρυγάνων, καὶ
τῆς καυσίμου ὕλης, χρῆσθαι κινναμώμῳ καὶ κασσία καὶ τοῖς
ἄλλοις. Γίνεται δ' ἐν τοῖς Σαβαίοις καὶ τὸ λάριμον, εὐωδέ-
σατον θυμίαμα. Ἐκ δὲ τῆς ἐμπορείας οὗτοί τε καὶ Γεράραιοι
πλουσιώτατοι πάντων εἰσὶν, ἔχουσί τε παμπληθῆ κατασκευὴν
χρυσωμάτων τε καὶ ἀργυρωμάτων, κλινῶν τε καὶ τριπόδων καὶ

778. κρατήρων, σὺν ἐκπώμασι καὶ τῇ τῶν οἰκῶν πολυτελείᾳ· καὶ γὰρ θυρώματα καὶ τοῖχοι καὶ ὀροφαὶ δι' ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου λιθοκολλήτου τυγχάνει διαπεποικλιμένα. Ταῦτα μὲν περὶ τούτων εἴρηκε· τᾶλλα δὲ τὰ μὲν παραπλησίως τῷ Ἐρατοσθένει λέγει· τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἰσορριῶν παρατίθηται.

§. 20.

779. Ἐρυθρὰν γὰρ λέγειν τινας τὴν θαλάτταν ἀπὸ τῆς χροιάς τῆς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων ἐκ τῆς ἐπακάσεως, ἀμφοτέρως γὰρ εἰκάζει. Κτησίαν δὲ τὸν Κνίδιον πηγὴν ἰσορεῖν ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θαλάτταν ἐρευθῆς καὶ μιλιτώδης ὕδωρ. Ἀγαθαρχίδην δὲ τὸν ἐκείνου πολίτην παρὰ τινος Βόξου, τὸ γένος Πέρσου, ἰσορῆσαι, διότι Πέρσης τις Ἐρύθρας, ἱπποφορβίου τινὸς ὑπὸ λεαίνης, οἰσρῶ κατασχομένης, ἐξελαθέντος μέχρι θαλάττης, κάκειθεν εἰς νῆσον τινα διάβαντός, σχεδίαν πηξάμενος, πρῶτος περαιωθεὶς πρὸς τὴν νῆσον· ἰδὼν δὲ καλῶς οἰκήσιμον, τὴν μὲν ἀγέλην εἰς τὴν Περσίδα ἀπαγάγοι πάλω ἀποίκους δ' ἐκεῖ σείλαι τε, καὶ τὰς ἄλλας νήσους, καὶ τὴν παραλίαν, ἐπώνυμον δὲ ποιήσειεν ἑαυτοῦ τὸ πέλαγος. Τοὺς δὲ Περσέως υἱὸν ἀποφαίνεσθαι τὸν Ἐρυθρὰν, ἡγήσασθαι τε τῶν τόπων. Λέγεται δ' ὑπὸ τινων τὰ ἀπὸ τῶν σενῶν τοῦ Ἀραβίου κόλπου μέχρι τῆς κινναμωμοφόρου τῆς ἐσχάτης πεντακισχιλίων σταδίων, οὐκ εὐκρινῶς, εἴτ' ἐπὶ νότον, εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνατολάς. Λέγεται δὲ καὶ διότι ὁ σμάρραγθος καὶ ὁ βήρυλλος ἐν τοῖς τοῦ χρυσοῦ μεταλλοῖς ἐγγίνεται. Εἰσὶ δὲ [καὶ] ἄλλες εὐώδεις ἐν Ἀραψίν, ὡς φησι Ποσειδώνιος.

§. 21.

Ἡρῶτοι δ' ὑπὲρ τῆς Συρίας Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν 779. εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ πολλάκις κατέτρεχον αὐτῆς, πρὶν Ῥωμαίων γενέσθαι· νῦν δὲ κάκεινοι Ῥωμαίοις εἰσὶν ὑπήκοοι καὶ Σύροι· Μητρόπολις δὲ τῶν Ναβαταίων ἐστὶν ἡ Ἡτέρα καλουμένη· κείται γὰρ ἐπὶ χωρίου τάλλα ὄμαλου καὶ ἐπιπέδου, κύκλω δὲ πέτρα φρουρουμένου, τὰ μὲν ἐκτὸς ἀποκρήνου καὶ ἀποτόμου, τὰ δ' ἐντὸς πηγᾶς ἀφθόους ἔχοντος εἰς τε ὑδρείαν καὶ κηρείαν. Ἐξω δὲ τοῦ περιβάλλου χώρου ἄρημος ἢ πλείσθη, καὶ μάλις ἢ πρὸς Ἰουδαίαν· ταύτη δὲ καὶ ἐγγυτάτω ἐστὶ τριῶν ἢ τεττάρων ὁδῶν ἡμερῶν εἰς Ἱερικουῦντα, εἰς δὲ τὸν Φοινικῶνα πέντε. Βασιλεύεται μὲν οὖν ὑπὸ τινος ἀεὶ τῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους· ἔχει δ' ὁ βασιλεὺς ἐπίτροπον τῶν ἐταίρων τινα, καλούμενον ἀδελφόν· σφόδρα δ' εὐνομεῖται. Γενόμενος γοῦν ἡμῶν Πατριάρχης Πιπύριος Ἀθηνόδωρος, ἀνὴρ φιλόσοφος καὶ ἡμῖν ἐταῖρος, διηγεῖτο Θαυμαζῶν· εὐρεῖν γὰρ ἐπιδημοῦντας ἔφη πολλοὺς μὲν Ῥωμαίων, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἄλλων ξένων· τοὺς μὲν οὖν ξένους ὄραν κρινομένους πολλάκις, καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους· τῶν δ' ἐπιχωρίων οὐδένας ἀλλήλους ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ τὴν πᾶσαν εἰρήνην ἄγοντας πρὸς ἑαυτοὺς.

§. 22.

Πολλὰ δὲ καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τοὺς Ἀραβας στρατεία 780. νεωστὶ γενηθεῖσα ἐφ' ἡμῶν, ὧν ἡγεμῶν ἦν Αἴλιος Γάλλος, διδάσκει τῶν τῆς χώρας ἰδιωμάτων. Τοῦτον δ' ἐπεμψεν ὁ Σεβαστὸς Καίσαρ διαπειρασόμενον τῶν ἔθνων, καὶ τῶν τόπων τούτων τε καὶ τῶν Αἰθιοπικῶν, ὁρῶν τὴν τε Τρωγλοδυτικὴν τὴν προσεχῆ τῇ Αἰγύπτῳ, γειτονεύουσαν τούτοις, καὶ τὸν

780. Ἀράβιον κόλπον γενὸν ὄντα τελέως τὸν διείργοντα ἀπὸ τῶν Τρωγλοδυτῶν, τοὺς Ἄραβας· προσοικειοῦσθαι δὴ διανοήθη τούτους, ἢ κατασφραγίσθαι· ἦν δ' ἔτι καὶ τὸ πολυχρημάτους ἀκούειν ἐκ παντὸς χρόνου, πρὸς ἄργυρον καὶ χρυσὸν τὰ ἀρώματα διατιθεμένους, καὶ τὴν πολυτελεστάτην λιθίαν, ἀναλίσκοντας τῶν λαμβανομένων τοῖς ἔξω μὲν· ἢ γὰρ φίλοις ἤλιπε πλουσίοις χρῆσασθαι, ἢ ἐχθρῶν κρατήσειν πλουσίων· ἐπῆρε δ' αὐτὸν καὶ ἡ παρά τῶν Ναβαταίων ἐλπίς, φίλων ὄντων καὶ συμπράξειν ἅπανθ' ὑπισχνομένων.

§. 23.

Ἐπὶ τούτοις μὲν οὖν ἔσειλε τὴν στρατείαν ὁ Γάλλος. Ἐξήπατσε δ' αὐτὸν ὁ Ναβαταίων ἐπίτροπος Συλλαῖος· ὑποσχόμενος μὲν ἠγήσασθαι τὴν ὁδὸν, καὶ χορηγήσειν ἅπαντα καὶ συμπράξει· ἅπαντα δ' ἐξ ἐπιβουλῆς πράξας, καὶ οὔτε παράπλου ἀσφαλῆ μνηύων, οὔθ' ὁδὸν, ἀλλὰ ἀνοδίαις καὶ κυκλοπορείαις καὶ πάντων ἀπόροις χωρίοις, ἢ ραχίαις ἀλιμένοις παραβάλλων, ἢ χοιράδων ὑφάλων μεσαῖς, ἢ τεναγώδεσι· πλείζον δὲ αἱ πλημμυρίδες ἐλύπουν, ἐν τοιούτοις καὶ ταῦτα χωρίοις, καὶ αἱ ἀμπώτεις. Πρῶτον μὲν δὴ τοῦθ' ἀμάρτημα συνέθη, τὸ μακρὰ κατασκευάσασθαι πλοῖα, μηδενὸς ὄντος, μὴδ' ἔσομένου κατὰ θαλάτταν πολέμου. Οὐδὲ γὰρ κατὰ γῆν σφόδρα πολεμισαί εἰσιν, ἀλλὰ κάπηλοι μᾶλλον οἱ Ἄραβες, καὶ ἐμπορικοὶ, μῆτι γε κατὰ θαλάτταν· ὁ δ' οὐκ ἔλαττον ὀγδοήκοντα ἐναυπηγήσατο δίκροτα, καὶ τριήρεις καὶ φασήλους, κατὰ Κλεοπατρίδα τὴν πρὸς τῇ παλαιᾷ διώρυγι τῇ ἀπὸ τοῦ Νείλου. Γνοὺς δὲ διεψευσμένος, ἐναυπηγήσατο σκευαγωγὰ ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, οἷς ἐπλευσεν ἔχων περὶ μυρίου πεζοῦς τῶν ἐκ τῆς Αἰγύπτου Ῥωμαίων, καὶ τῶν συμμάχων, ὧν ἦσαν Ἰουδαῖοι μὲν πεντακόσιοι, Ναβαταῖοι δὲ χίλιοι μετὰ τοῦ Συλλαίου. Πολλὰ δὲ παθῶν καὶ

ταλαιπωρηθεῖς, πεντεκαίδεκαταῖος ἦκεν εἰς Λευκὴν κώμην τῆς 780. Ναβαταίων γῆς, ἐμπορεῖον μέγα, πολλὰ τῶν πλοίων ἀποβαλῶν, ὧν ἕνια καὶ αὐτανδρα, ὑπὸ δυσπλοίας, πολεμίου δ' οὐδενός· τοῦτο δ' ἀπειργάσατο ἡ τοῦ Συλλαίου κακία τοῦ περὶ φήσαντος ἀνόδευτα εἶναι στρατοπέδοις εἰς τὴν Λευκὴν κώμην, 781. εἰς ἣν καὶ ἐξ ἧς οἱ καμηλέμποροι, τοσούτω πληθεῖ ἀνδρῶν καὶ καμηλῶν ὀδεύουσιν ἀσφαλῶς καὶ εὐπόρως εἰς Πέτραν [καὶ] ἐκ Πέτρας, ὥστε μὴ διαφέρειν μηδὲν στρατοπέδου.

§. 24.

Συνέβαινε δὲ τοῦτο, τοῦ μὲν βασιλέως τοῦ Θούδα μὴ πολὺ φροντίζοντος τῶν κοινῶν, καὶ μάλις τῶν κατὰ πόλεμον (κοινὸν δὲ τοῦτο πᾶσι τοῖς Ἀράβων βασιλεῦσι), ἅπαντα δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἐπιτρόπου ποιουμένου ἐξουσίᾳ τοῦ Συλλαίου· τούτου δ' ἅπαντα ὄλω στρατηγούντος, καὶ ζητούντος, ὡς οἶμαι, καταπτεῦσαι μὲν τὴν χώραν, καὶ σμυξέσθαι τινὰς αὐτῶν πόλεις καὶ ἔσθην μετὰ τῶν Ῥωμαίων, αὐτὸν δὲ καταστῆναι κύριον ἀπάντων, ἀφανισθέντων ἐκείνων ὑπὸ λιμοῦ καὶ κόπου καὶ νόσων, καὶ ἄλλων, ὅσα ὄλω παρεσκευάσεν ἐκεῖνος· εἰς γοῦν τὴν Λευκὴν κώμην κατῆρεν, ἥδη σομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη παραζομένης τῆς στρατιᾶς, ἐπιχωρίοις πάσῃσι, τῶν μὲν περὶ τὰ σῶμα, τῶν δὲ περὶ τὰ σκέλη παραλυσίαν τῶν ἀθλούντων, ἕκ τε τῶν ὑδρείων καὶ τῶν βοτανῶν. Ἡναγκάσθη γοῦν τό τε θέρους καὶ τὸν χειμῶνα διατελέσαι αὐτόθι, τοὺς ἀσθενούντας ἀνακτώμενος. Ἐκ μὲν οὖν τῆς Λευκῆς κώμης εἰς Πέτραν, ἐντεύθεν δ' εἰς Ρίνοκόλουρα τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ Φοινίκης τὰ φορτία κομίζεται, κἀντεύθεν εἰς τοὺς ἄλλους· νυνὶ δὲ τὸ πλεον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῷ Νεῖλῳ κατάγεται· τὰ δ' ἐκ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς εἰς Μυὸς ὄρμον· εἰδ' ὑπέρθεσις εἰς Κοπτὸν τῆς Θηβαίδος, καμηλοῖς, ἢ διώρυγι τοῦ Νεῖλου, κἀκεῖθεν εἰς Ἀλε-

781. ξάνδρειαν. Πάλιν ἐκ τῆς Δευκῆς κόμης ὁ Γάλλος ἀνακεύξας τὴν στρατίαν, διὰ τοιούτων ἦει χωρίων, ὥστε καὶ ὕδωρ καμῆλοις κομίζειν, μοχθηρία τῶν ἡγεμόνων τῆς ὁδοῦ· διόπερ πολλαῖς ἡμέραις ἦκεν εἰς τὴν Ἀρέτα γῆν συγγενοῦς τῷ Ὀδόδα. Ἐδέξατο μὲν οὖν αὐτὸν Ἀρέτας φιλικῶς, καὶ δῶρα προσήνεγκεν. Ἡ δὲ τοῦ Συλλαίου προδοσία κακείνῃ ἐποίησε τὴν χώραν δυσπόρευτον· τριάκοντα γοῦν ἡμέραις διήλθεν αὐτὴν, ξειᾶς καὶ φοινίκας ὀλίγους παρέχουσαν, καὶ βούτυρον ἀντ' ἐλαίου, διὰ τὰς ἀνοδίας· ἢ δ' ἐξῆς, ἦν ἐπήγει, Νομάδων ἦν, ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀληθῶς, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀραρηνή· βασιλεὺς δ' ἦν Σάβος· καὶ ταύτην ἀνοδίαις διήλθε κατατρίψας ἡμέρας πεντήκοντα, μέχρι πόλεως Νεγραύων, καὶ χώρας εἰρηλικῆς τε καὶ ἀγαθῆς. Ὁ μὲν οὖν βασιλεὺς ἔφυγεν, ἢ δὲ πόλις ἐξ ἐφόδου κατελήφθη. Ἐκεῖθεν ἡμέραις ἕξ ἦκεν ἐπὶ τοῦ ποταμόν. Συναψάντων δ' αὐτάτῃ τῶν βαρβάρων εἰς μάχην, περὶ μυρίου αὐτῶν ἔπεσον·
782. τῶν δὲ Ῥωμαίων δύο· ἐχρῶντο γὰρ ἀπείρως τοῖς ὅπλοις, ἀπόλεμοι τελείως ὄντες, τόξοις τε καὶ λόγχαις [καὶ] ξίφεσι καὶ σφενδόλαις· οἱ πλείοσι δ' αὐτῶν ἀμφισόμοις πελέκεσιν· εὐθύς δὲ καὶ τὴν πόλιν εἴλε καλουμένην Ἀσαῖ, ἀπολειφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Ἐντεῦθεν εἰς Ἄθρουλλα πόλιν ἦκε, καὶ κρατήσας αὐτῆς ἀκουτι, φρουρῶν ἐμβαλῶν, καὶ παρασκευάσας ἐφόδια σίτου καὶ φοινίκων, εἰς πόλιν Μαρσναβά προσήλθεν, ἔθρους τοῦ Ῥωμαϊκῶν, δι ἦσαν ὑπὸ Ἰασάρῳ. Ἐξ μὲν οὖν ἡμέρας προσβαλὼν ἐπολιόρκει· λειψυδρίας δ' οὔσης, ἀπέστη. Δύο μὲν οὖν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέσχε τῆς Ἀρωματοφόρου, καθάπερ τῶν αἰχμαλιώτων ἀκούειν ἦν. Ἐξ δὲ μηνῶν χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς κατέτριψε φαύλως ἀγόμενος· ἔγνω δ' ἀναστρέφων, ὅφτι τὴν ἐπιβαλὴν καταμαδῶν, καὶ κατ' ἐτέρας ὁδοὺς ἐπανελθῶν. Ἐνναταῖος μὲν οὖν εἰς Νέγρανα ἦκεν, ὅπου ἡ μάχη συμβεδήκει· ἐνδεκαταῖος δ' ἐκειθεν εἰς Ἐπτὰ φρέατα καλούμενα ἀπὸ τοῦ συμβεδηκότος·
- ἐντεῦθεν

ἐντεῦθεν ἤδη δι' εἰρηνικῆς εἰς Χάαλλα κώμην, καὶ πάλιν ἄλλην 782.
 Μαλόθην πρὸς ποταμῷ κειμένην, ἀφικνεῖται· εἶτα δι' ἐρήμης
 ὀλίγα ὑδρεῖα ἐχούσης ὁδὸς, μέχρι Ἐγρας κώμης· ἔτι δὲ τῆς
 Οβόδα, κείται δ' ἐπὶ Θαλάττης. Τὴν δὲ πᾶσαν ὁδὸν ἐξηκοσαῖος
 ἐξήνυσε κατὰ τὴν ἐπάνοδον, ἀναλώσας ἐξ μῆνας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς
 ὁδῷ· ἐντεῦθεν δ' ἐπεραιώσε τὴν στρατιὰν ἐνδεκαταῖος εἰς Μυὸς
 ὄρμον, εἶθ' ὑπερθεῖς εἰς Κοπτὸν, μετὰ τῶν ὀνηθῆναι δυ-
 ναμένων κατῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· τοὺς δ' ἄλλους ἀπέβαλεν,
 οὐχ ὑπὸ πολεμίων, ἀλλὰ νόσων καὶ κόπων καὶ λιμοῦ, καὶ
 μοχθηρίας τῶν ὁδῶν· ἐπεὶ κατὰ πόλεμον ἑπτὰ γε μόνον δια-
 φθαρῆσαι συνέβη. Δι' αὖς αἰτίας οὐδ' ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν γνῶσιν
 τῶν τόπων ὦνησεν ἡ στρατεία αὕτη· μικρὰ δ' ὅμως συνήρησεν·
 ὁ δ' αἴτιος τούτων ὁ Συλλαῖος. Ἔτισε δὲ δίκας ἐν Ρώμῃ,
 προσποιούμενος μὲν φιλίαν, ἐλεγχθεὶς δὲ πρὸς ταύτη τῇ πονηρίᾳ
 καὶ ἄλλα κακουργῶν, καὶ ἀποτιμηθεὶς τὴν κεφαλὴν·

§. 25.

Τὴν μὲν οὖν ἀρωματοφόρον διαιροῦσιν εἰς τέτταρας μερίδας,
 ὥσπερ εἰρήκαμεν τῶν ἀρωμάτων δὲ, λίβανον μὲν καὶ σμύρναν
 ἐκ δένδρων γίνεσθαι φασί, κασσίαν δὲ ἐκ θάμνων· τινὲς δὲ
 τὴν πλείω ἐξ Ἰνδῶν εἶναι· τοῦ δὲ λιβάνου βέλτερον τὸν πρὸς τῇ
 Περσίδι. Κατ' ἄλλην δὲ διαίρεσιν, σύμπασαν τὴν Εὐδαίμονα
 πενταχῇ σχίζουσιν εἰς βασιλείας· ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει
 καὶ προαγωνιστὰς ἀπάντων, ἡ δὲ τοὺς γεωργοὺς, παρ' ὧν ὁ
 σῖτος εἰς τοὺς ἄλλους εἰσάγεται, ἡ δὲ τοὺς βαναυσοτεχνούοντας·
 καὶ ἡ μὲν σμυρνοφόρος, ἡ δὲ λιβανωτοφόρος· αἱ δ' αὐταὶ καὶ
 τὴν κασσίαν καὶ τὸ κινάμωμον καὶ τὴν νάρδον φέρουσι. Παρ' 783.
 ἀλλήλων δ' οὐ μεταφοιτᾷ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλ' ἐν τοῖς πα-
 τριοῖς διαμένουσιν ἕκαστοι. Οἶνος δ' ἐκ φοινίκων ὁ πλείων.
 Ἀδελφοὶ τιμιώτεροι τῶν τέκνων· καὶ κατὰ πρεσβυγένειαν βασι-

783. λείουσαι οἱ ἐκ τοῦ γένους, καὶ ἄλλας ἀρχὰς ἄρχουσι. Κοινὴ κτήσις ἅπασιν τοῖς συγγενέσι, κύριος δὲ ὁ πρεσβύτατος· μία δὲ καὶ γυνὴ πᾶσιν, ὃ δὲ φθάσας εἰσιὼν μίγνυται, προθείς τῆς θύρας τὴν ῥάβδον· ἐκάσῳ γὰρ ῥαβδοφορεῖν ἔθος· νυκτερεύει δὲ παρὰ τῷ πρεσβυτάτῳ· διὸ καὶ πάντες ἀδελφοὶ πάντων εἰσὶ· μίγνυται δὲ καὶ μητράσι. Μοιχῶν δὲ ζημία θάνατος· μοιχὸς δ' ἐστὶν ὁ ἐξ ἄλλου γένους. Θυγάτηρ δὲ τῶν βασιλέων τινὸς Θαυμασῆ τὸ κάλλος, ἔχουσα ἀδελφοὺς πεντεκαίδεκα, ἐρώντας αὐτῆς πάντας, καὶ διὰ τοῦτ' ἀδιαλείπτως ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ παριόντα ὡς αὐτὴν, κάμνουσα ἤδη, παραδέδοται νοήματι χρῆσασθαι τοιούτῳ. Ποιησαμένη ῥαβδους ὁμοίας ταῖς ἐκείνων, ὅτ' ἐξήκει παρ' αὐτῆς τις, αἰεὶ τινα προὔτιθει τῆς θύρας τὴν ὁμοίαν ἐκείνην, καὶ μικρὸν ὑστέρον ἄλλην, σοχαζομένη, ὅπως μὴ ἐκείνη τὴν παραπλησίαν ἔχη ὁ μέλλων προσιέναι· καὶ δὴ, πάντων κατ' ἀγορὰν ποτὲ ὄντων, ἕνα προσιόντα τῇ θύρᾳ, καὶ ἰδόντα τὴν ῥάβδον, ἐκ μὲν ταύτης εἰκάσαι, διότι παρ' αὐτῇ τις εἶη· ἐκ δὲ τοῦ τοῦς ἀδελφοὺς πάντας ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλιπεῖν, ὑπονοῆσαι μοιχόν· δραμόντα δὲ πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐπαγαγόντα, ἐκεῖνον ἐλεγχεθῆναι καταψευσάμενον τῆς ἀδελφῆς.

§. 26.

Σάφρονες δ' εἰσὶν οἱ Ναβαταῖοι καὶ κτητικοί, ὥστε καὶ δημοσίᾳ τῷ μὲν μειώσαντι τὴν οὐσίαν ζημία κεῖται, τῷ δ' αὐξήσαντι τιμαί. Ὀλιγόδουλοι δ' ὄντες, ὑπὸ τῶν συγγενῶν διακονοῦνται τὸ πλεον, ἢ ὑπ' ἀλλήλων, ἢ αὐτοδιάκονοι, ὥστε καὶ μέχρι τῶν βασιλέων διατείνειν τὸ ἔθος. Συσσίτια δὲ ποιοῦνται κατὰ τρισκαίδεκα ἀνθρώπους· μουσουργοὶ δὲ δύο τῷ συμποσίῳ ἐκάσῳ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ὄγκῳ μεγάλῳ πολλὰ συνεχῆ ποιεῖ συμπόσια· πίνει δ' οὐδεὶς πλείω τῶν ἔνδεκα ποτηρίων, ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρυσῷ ἐκπώματι. Οὕτω δ' ὁ βασιλεὺς ἐστὶ δη-

μοτικός, ὥστε πρὸς τῷ αὐτοδιακόνῳ καὶ ποτ' ἀντιδιακόνον τοῖς 783.
 ἄλλοις αὐτὸν γίνεσθαι· πολλοὺς δὲ καὶ ἐν τῷ δήμῳ δίδωσιν
 εὐθύνας· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐξετάζεται τὰ περὶ τὸν βίον. Οἰκήσεις
 δὲ διὰ λίθου πολυτελεῖς· αἱ δὲ πόλεις ἀτείχιστοι δι' εἰρήνην. Εὐ-
 καρπος ἡ πολλή, πλὴν ἐλαίου· χρῶνται δὲ σησαμίνῳ. Πρόβατα
 λευκότριχα, βόες μεγάλοι, ἵππων ἄφορος ἡ χώρα· κάμηλοι δὲ 784.
 τὴν ὑπουργίαν ἀντ' ἐκείνων παρέχονται. Ἀχίτωνες δ' ἐν περιζώ-
 μαισι, καὶ βλαυτίοις προΐασι, καὶ οἱ βασιλεῖς· ἐν πορφύρᾳ δ'
 οὔτοι. Εἰσαγωγήμα δ' ἐστὶ τὰ μὲν τελέως, τὰ δ' οὐ παντελῶς,
 ἄλλως τε καὶ [τὰ] ἐπιχωριάζοντα, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος
 καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀρωμάτων· χαλκὸς δὲ καὶ σίδηρος, καὶ ἔτι
 πορφυρᾶ ἐσθῆς, σῦραξ, κρόκος τε καὶ κοσάρια, τόρευμα, γραφή,
 πλάσμα, οὐκ ἐπιχώρια. Ἰσα κοπρία ἡγοῦνται τὰ νεκρὰ σώματα·
 καθάπερ Ἡράκλειτός φησι, Νέκυες κοπρίων ἐκβλητό-
 τεροι· διὸ καὶ παρὰ τοὺς κοπρῶνας κατορύττουσι καὶ τοὺς
 βασιλεῖς. Ἡλιον τιμῶσιν, ἐπὶ τοῦ δώματος ἰδρυσάμενοι βωμὸν,
 σπένδοντες ἐν αὐτῷ καθ' ἡμέραν καὶ λιβανωτίζοντες.

§. 27.

Τοῦ δὲ Ποιητοῦ λέγοντος,

Αἰθίοπας δ' ἐκόμην, καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρεμβούς,
 διαφοροῦσι μὲν καὶ περὶ τῶν Σιδονίων, εἴτε τινὰς χρῆ λέγειν
 τῶν ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ κατοικούντων, ὧν ἄποικοι οἱ παρ' ἡμῖν
 Σιδόνιοι, καθάπερ καὶ Τυρίους τινὰς ἐκεῖ νησιώτας ἰσοροῦσι
 καὶ Ἀραδίους, ὧν ἀποίκους τοὺς παρ' ἡμῖν φασίν, εἴτ' αὐτοὺς
 τοὺς Σιδονίους. Ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τῶν Ἐρεμβῶν ἡ ζήτησις, εἴτε
 τοὺς Τρωγλοδύτας ὑπουοητέον λέγεσθαι, καθάπερ οἱ τὴν ἐτυ-
 μολογίαν βιαζόμενοι ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν, ὅπερ ἐστὶν
 εἰς τὴν γῆν, εἴτε τοὺς Ἀραβας. Ὁ μὲν οὖν Ζήνων ὁ ἡμέτερος
 μεταγράφει οὕτως·

Καὶ Σιδονίους, Ἀραβίας τε.

784. Πιθανώτερον δὲ Ποσειδώνιος γράφει, τῷ παρὰ μικρὸν ἀλλάζει,

Καὶ Σιδονίους καὶ Ἀρεμβούς,

ὡς τοῦ Ποιητοῦ τοὺς νῦν Ἄραβας οὕτω καλέσαντος, καθάπερ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὠνομάζοντο κατ' αὐτόν· Φησὶ δὲ ταῦτα τρία ἔθνη συνεχῆ ἀλλήλοις ἰδρυμένα, ὁμογένειάν τινα ἐμφαίνειν πρὸς ἄλληλα, καὶ διὰ τὸ παρακειμένοις ὀνόμασι κεκληθῆσθαι, τοὺς μὲν Ἀρμενίους, τοὺς δὲ Ἄραβας, τοὺς δὲ Ἀρεμβούς· ὥσπερ δὲ πιθανῶς ὑπολαμβάνειν ἔστιν, εἰς τρία διηρησθαι κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἐξαλλατομένων, οὕτω καὶ τοῖς ὀνόμασι χρῆσασθαι πλείοσιν ἀνθ' ἑνός. Οὐδ' οἱ Ἐρεμνοὺς γράφοντες πιθανοί· τῶν γὰρ Αἰθιοπῶν μᾶλλον ἴδιον. Λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἀρίμους ὁ Ποιητής· οὓς φησὶ Ποσειδώνιος δέχεσθαι δεῖν, μὴ τόπον τινὰ τῆς Συρίας, ἢ τῆς Κιλικίας, ἢ ἄλλης τινὸς γῆς, ἀλλὰ τὴν Συρίαν

785. αὐτήν. Ἀραμαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ τάχα δ' οἱ Ἕλληνες Ἀρμαῖοὺς ἐκάλουν, ἢ Ἀρίμους. Αἱ δὲ τῶν ὀνομάτων μεταπτώσεις, καὶ μάλιστα τῶν βαρβαρικῶν, πολλαί· καθάπερ τὸν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ Φάρζιριν Παρύσατιν, Ἀταργάτιν δὲ τὴν Ἀθάραν· Δερκετῶ δ' αὐτὴν Κτησίας καλεῖ. Τῆς δὲ τῶν Ἀράδων εὐδαμονίας καὶ Ἀλέξανδρον ἂν τις ποιῆσαιτο μάρτυρα τὸν διανοσηθέντα, ὡς φασὶ, καὶ βασιλεῖον αὐτὴν ποιήσασθαι μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον. Πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατελύθησαν τελευτήσαντος παραχρῆμα τὸν βίον· μία δ' οὖν καὶ αὕτη τῶν ἐπιχειρήσεων ἦν, εἰ μὲν ἐκόντες παραδέχοντο αὐτόν· εἰ δὲ μὴ, ὡς πολεμήσαντος· καὶ δὴ ὄρων μῆτε πρότερον, μῆθ' ὕστερον πέμψαντας ὡς αὐτὸν πρέσβεις, παρεσκευάζετο πρὸς τὸν πόλεμον, ὥσπερ εἰρήκαμεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὸ ἑπτακαίδεκατον περιέχει Αἴγυπτον ἅπασαν καὶ Λιβύην πᾶσαν,

ΚΕΦ. Α.

§. 1.

ἘΠΕΙ δὲ τὴν Ἀραβίαν ἐφοδεύοντες καὶ τοὺς κόλπους συμπε- 785.
ριελάβομεν τοὺς σφίγγοντας αὐτῆν, καὶ ποιούντας χερρρόνησον,
τὸν Περσικὸν καὶ τὸν Ἀράβιον· τούτῳ δὲ τινα συμπεριωδεύθη
καὶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ τῆς Αἰθιοπίας τὰ τῶν Τρωγλοδυτῶν,
καὶ τῶν ἐξῆς μέχρι τῶν ἐσχάτων τῆς Κιναμωμοφόρου· τὰ λει-
πόμενα καὶ συνεχῆ τοῖς ἔθνεσι ταύτοις, ταῦτα δ' ἐς τὰ περὶ
τὸν Νεῖλον, ἐκδετέον· μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Λιβύην ἔπιμεν, ἥπερ
ἐς τὴν λοιπὴν τῆς συμπάσης γεωγραφίας. Κάνταῦθα δ' Ἐρατοσθέ-
νους ἀποφάσεις προεκδετέον.

§. 2.

Φησὶ δὴ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πρὸς τὴν ἑσπέραν ἐννασιο-
σίους σαδίους διέχειν τὸν Νεῖλον, παραπλήσιον ὄντα κατὰ

786. τὸ ζῶμα τῷ γράμματι τῷ $\bar{\nu}$ κειμένῳ ἀνάπαλιν· Ῥυεῖς γάρ, φησι, ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὰς ἄρκτους ὡς δισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σαδίους, πάλιν ἀνασρέφει πρὸς μεσημβριαν καὶ τὴν χειμερινὴν δύσιν ὡς τρισχιλίους καὶ ἑπτακοσίους σαδίους, καὶ σχεδὸν ἀντάρας τοῖς κατὰ Μερὸν τόποις, καὶ εἰς τὴν Λιβύην πολὺς προσπεσὼν, καὶ τὴν ἐτέραν ἐπισροφὴν ποιησάμενος, πρὸς τὰς ἄρκτους φέρεται, πεντακισχιλίους μὲν καὶ τριακοσίους σαδίους ἐπὶ τὸν μέγαν καταρράκτην, παρεπισρέφων μικρὸν πρὸς τὴν ἔω, χιλίους δὲ καὶ διακοσίους τοὺς ἐπὶ τὸν ἐλάττω τὸν κατὰ Συήνην, πεντακισχιλίους δὲ, ἄλλους καὶ τριακοσίους ἐπὶ τὴν Θαλάτταν. Ἐμβαλλουσι δ' εἰς αὐτὸν δύο ποταμοὶ, φερόμενοι μὲν ἐκ τινῶν λιμνῶν ἀπὸ τῆς ἔω, περιλαμβάνοντες δὲ νῆσον εὐμεγέθη τὴν Μερὸν, ὧν ὁ μὲν Ἀσαθόρας καλεῖται, κατὰ τὸ πρὸς ἔω πλευρὸν ῥέων, ἄτερος δ' Ἀσάπου· οἱ δ' Ἀσασίβαν καλοῦσι· τὸν δ' Ἀσάπουν ἄλλον εἶναι, ῥέοντα ἐκ τινῶν λιμνῶν ἀπὸ μεσημβρίας, καὶ σχεδὸν τὸ κατ' εὐθείαν σῶμα τοῦ Νείλου τοῦτον ποιεῖν· τὴν δὲ πλήρωσιν αὐτοῦ τοὺς Σερινοὺς ἕμβρους παρασκευάζειν. Ὑπὲρ δὲ τὰς συμβολὰς τοῦ Νείλου, σαδίους ἑπτακοσίους, Μερὸν εἶναι πόλιν ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· ἄλλην δ' εἶναι νῆσον ὑπὲρ τῆς Μερόης, ἣν ἔχουσιν οἱ Αἰγυπτίῳν φυγάδες, οἱ ἀποσάντες ἀπὸ Ψαμμιτίχου· καλοῦνται δὲ Σεμβρίται, ὡς ἂν ἐπήλυδες· βασιλεύονται δὲ ὑπὸ γυναικὸς, ἐπαρχούσης καὶ τῶν ἐν Μερὸν. Τὰ δὲ κατωτέρω ἐκατέρωθεν Μερόης, παρὰ μὲν τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν, Μεγάβαροι, καὶ Βλέμμυες, Αἰθιοπῶν ὑπακούοντες, Αἰγυπτίοις δ' ὁμοροὶ περὶ Θαλάτταν δὲ Τρωγλοδύται. διεσᾶσι δὲ εἰς δέκα ἢ δώδεκα ἡμερῶν ὁδὸν οἱ κατὰ τὴν Μερὸν Τρωγλοδύται τοῦ Νείλου. Ἐξ ἀριστερῶν δὲ τῆς ῥύσεως τοῦ Νείλου Νοῦβαι κατοικοῦσιν ἐν τῇ Λιβύῃ, μέγα ἔθνος, ἀπὸ τῆς Μερόης ἀρξάμενοι μέχρι τῶν ἀγκώνων, οὐχ ὑποταττόμενοι τοῖς Αἰθιοπῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ

κατὰ πλείους βασιλείας διειλημμένοι. Τῆς δ' Αἰγύπτου τὸ 786. παρὰ τὴν θάλατταν ἐς ἢ ἀπὸ τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος πρὸς τὸ Κανωβικὸν εἰς χίλιοι τριακόσιοι. Ἐρατοσθένης μὲν οὖν οὕτως.

§. 3.

Δεῖ δὲ ἐπὶ πλέον εἰπεῖν καὶ πρῶτον τὰ περὶ τὴν Αἴγυπτον, ὅπως ἀπὸ τῶν γνωριμωτέρων ἐπὶ τὰ ἐξῆς προΐωμεν. Κοινὰ μὲν γάρ τινα καὶ ταύτῃ τῇ χώρᾳ, καὶ τῇ συνεχεῖ, καὶ ὑπὲρ αὐτὴν τῇ τῶν Αἰθιοπίων ὁ Νεῖλος παρασκευάζει, ποτίζων τε αὐτὰς κατὰ τὰς ἀναβάσεις, καὶ τοῦτ' οἰκῆσιμον αὐτῶν τὸ μέρος ἀπολείπων μόνον τὸ καλυπτόμενον ἐν ταῖς πλημμυρίσι, τὸ δ' ὑπερδέξιον, καὶ μετεωρότερον τοῦ ρεύματος πᾶν, αἰκίητον ἐκατέρωθεν διεξιὼν καὶ ἔρημον διὰ τὴν αὐτὴν ἀνυδρίαν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Αἰθιοπίαν 787. οὔτε πᾶσαν διέξεισιν ὁ Νεῖλος, οὔτε μόνος, οὔτ' ἐπ' εὐθείας, οὔτ' οἰκουμένην καλῶς· τὴν δὲ Αἴγυπτον, καὶ μόνος, καὶ πᾶσαν, καὶ ἐπ' εὐθείας ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταρράκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἀρξάμενος, οἵπερ εἰσὶν ὄροι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἕως τῶν ἐπὶ θάλατταν ἐκβολῶν τοῦ Νεῖλου. Καὶ μὴν οἱ γε Αἰθίοπες τὸ πλέον νομαδικῶς ζῶσι καὶ ἀπόρωσ, διὰ τε τὴν λυπρότητα τῆς χώρας, καὶ τὴν τῶν ἀέρων ἀσυμμετρίαν, καὶ τὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκτοπισμὸν· τοῖς δ' Αἰγυπτίοις ἅπαντα τάναντία συμβέβηκε· καὶ γὰρ πολιτικῶς καὶ ἡμέρως ἐξ ἀρχῆς ζῶσι, καὶ ἐν γνωρίμοις ἰδρυνταὶ τόποις, ὥς τε καὶ αἱ διατάξεις αὐτῶν μνημονεύονται· καὶ ἐπαινοῦνται γε, δοκοῦντες ἀξίως χρῆσασθαι τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, μερίσαντές τε εὖ καὶ ἐπιμηληθέντες. Βασιλεῖα γὰρ ἀποδείξαντες, τριχῆ τὸ πλῆθος διείλον· καὶ τοὺς μὲν στρατιώτας ἐκάλεσαν, τοὺς δὲ γεωργοὺς, τοὺς δὲ ἱερέας· καὶ τοὺς μὲν τῶν ἱερῶν ἐπιμελητάς, τοὺς δ' ἄλλους τῶν περὶ τὸν ἀνδρωπον· καὶ τοὺς μὲν ἐν τῷ πολέμῳ, τοὺς δ'

787. ὅσα ἐν εἰρήνῃ, γῆν τε καὶ τέχνας ἐργαζομένους· ἀφ' ὧν περ καὶ αἱ πρόσοδοι συνήγοντο τῷ βασιλεῖ. Οἱ δ' ἱερεῖς καὶ φιλοσοφίαν ἤσκουν, καὶ ἀστρονομίαν, ὁμιληταὶ τε τῶν βασιλέων ἦσαν. Ἡ δὲ χώρα τὴν μὲν πρώτην διαίρεσιν εἰς νομοὺς ἔσχε, δέκα μὲν ἡ Θηβαίς, δέκα δ' ἡ ἐν τῷ Δέλτα, ἑκαταίδεκα δ' ἡ μεταξύ· ὡς δὲ τινες, τοσοῦτοι ἦσαν οἱ σύμπαντες νομοί, ὅσαι αἱ ἐν τῷ λαβυρινθῷ αὐλαί· αὐταὶ δ' ἐλάττους τῶν τριάκοντα· πάλιν δ' οἱ νομοὶ τομὰς ἄλλας ἔσχον· εἰς γὰρ τοπαρχίας οἱ πλείους διήρητο, καὶ αὐταὶ δ' εἰς ἄλλας τομὰς· ἐλάχισται δ' αἱ ἄρουραι μερίδες. Ἐδέησε δὲ τῆς ἐπ' ἀριστερὰς καὶ κατὰ λεπτόν διαίρεσεως διὰ τὰς συνεχεῖς τῶν ὄρων συγχύσεις, ἃς ὁ Νεῖλος ἀπεργάζεται κατὰ τὰς αὐξήσεις, ἀφαιρῶν καὶ προστιθεῖς, καὶ ἐναλλάττων τὰ σχήματα, καὶ τὰλλα σημεῖα ἀποκρύπτων, οἷς διακρίνεται τό τε ἀλλότριον καὶ τὸ ἴδιον· ἀνάγκη δὴ ἀναμετρεῖσθαι πάλιν καὶ πάλιν· Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τὴν γεωμετρίαν συσῆναί φασιν, ὡς τὴν λογιστικὴν καὶ ἀριθμητικὴν παρὰ Φοινίκων διὰ τὰς ἐμπορίας. Τριχῆ δὲ διήρητο, ὡσπερ τὸ σύμπαν, καὶ τὸ ἐν ἐκάστῳ νομῷ πλήθος, εἰς τρία ἴσα μερισθείσης τῆς χώρας. Ἡ δὲ περὶ τὸν ποταμὸν πραγματεία διαφέρει τοσοῦτον, ὅσον τῇ ἐπιμελείᾳ νικᾶν τὴν φύσιν. Φύσει γὰρ πλείονα φέρει καρπὸν, καὶ ποτισθεῖσα μάλ-
788. λον· φύσει δὲ καὶ ἡ μείζων ἀνάβασις τοῦ ποταμοῦ πλείω ποτίζει γῆν· ἀλλ' ἡ ἐπιμελεία πολλάκις καὶ τῆς φύσεως ἐξίσχυσεν ἐπιλιπούσης, ὡς καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους ἀνάβασεις τοσαύτην ποτισθῆναι γῆν, ὅσην ἐν ταῖς μείζουσι, διὰ τε τῶν διωρύγων καὶ τῶν παραχωμάτων. Ἐπὶ γοῦν τῶν πρὸ Πετραμίου χρόνων ἡ μεγίστη μὲν ἦν φορὰ καὶ ἀνάβασις, ἡνίκα ἐπὶ τεσσαρασεκαίδεκα πῆχεις ἀνέβαιεν ὁ Νεῖλος· ἡνίκα δ' ἐπ' ὀκτῶ, συνέβαινε λιμός· ἐπ' ἐκείνου δὲ ἄρξαντος τῆς χώρας, καὶ δώδεκα μόνον πληρῶσαντος πῆχεις τοῦ Νεῖλομετρίου, μεγίστη ἦν ἡ φορὰ καὶ

ὀκτώ ποτε μόνον πληρώσαντος, λιμεῦ οὐδεὶς ἤσθητο. Τοιαύτη γ88.
 μὲν ἢ διάταξις. Τὰ δ' ἐξῆς λέγωμεν νυνί.

§. 4.

Ἀπὸ γὰρ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων ρεῖ ἐπ' εὐθείας πρὸς ἄρκτους ὁ Νεῖλος, ἕως τοῦ καλουμένου χωρίου Δέλτα· εἴτ' ἐπὶ κορυφὴν σχιζόμενος *ὁ Νεῖλος*, ὡς φησὶν ὁ Πλάτων, ὡς ἂν τριγώνου κορυφὴν ἀποτελεῖ τὸν τόπον τοῦτον· πλευράς δὲ τοῦ τριγώνου τὰ σχιζόμενα ἐφ' ἑκάτερα ρεῖθρα καθῆκοντα μέχρι τῆς Θαλάττης, τὸ μὲν ἐν δεξιᾷ, τῆς κατὰ Πηλουσίον, τὸ δ' ἐν ἀριστερᾷ, τῆς κατὰ Κάνωβον, καὶ τὸ πλησίον Ἡράκλειον προσαγορευόμενον· βᾶσιν δὲ τὴν παραλίαν τὴν μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου· Γέγονε δὲ ἡ νῆσος ἕκ τε τῆς Θαλάττης καὶ τῶν ρευμάτων ἀμφοῖν τοῦ ποταμοῦ· καὶ καλεῖται Δέλτα διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ σχήματος· τὸ δ' ἐπὶ τῇ κορυφῇ χωρίον ὁμωνύμως κέκληται, διὰ τὸ ἀρχὴν εἶναι τοῦ λεχθέντος σχήματος· καὶ ἡ κώμη δὲ ἡ ἐπ' αὐτῷ καλεῖται Δέλτα. Δύο μὲν οὖν ταῦτα τοῦ Νεῖλου σόματα, ὧν τὸ μὲν Πηλουσιακὸν καλεῖται, τὸ δὲ Κανωδικὸν καὶ Ἡρακλειωτικόν· μεταξὺ δὲ τούτων ἄλλαι πέντε εἰσὶν ἐκβολαὶ αἱ γε ἀξιόλογοι, λεπτότεραι δὲ πλείους· ἀπὸ γὰρ τῶν πρώτων μερῶν ἀπορρώγες πολλαὶ καθ' ὄλην μερισθεῖσαι τὴν νῆσον, πολλὰ καὶ ρεῖθρα καὶ νήσους ἐποίησαν, ὡςδ' ὄλην γενέσθαι πλωτῆν διωρύγων ἐπὶ διώρυξι τμηθειῶν, αἱ κατὰ ῥασιώνην πλέονται τοσαύτην, ὡσε καὶ ὄσρακινα ἐνίοις εἶναι πορθμεῖα. Τὴν μὲν οὖν περίμετρον ὅσον τρισχιλίων σαδίων ἐστὶν ἡ σύμπασα νῆσος· κατοικοῦσι δ' αὐτὴν, καὶ τὴν κάτω χώραν σὺν ταῖς ἀπαντικρὺ ποταμίαις τοῦ Δέλτα· ἐν δὲ ταῖς ἀναβάσεσι τοῦ Νεῖλου καλύπτεται πᾶσα καὶ πελαγίζει, πλὴν τῶν οἰκήσεων· αὐταὶ δ' ἐπὶ λόφων αὐτοφυῶν, ἢ χρωμάτων ἰδρυνται, πόλεις τε ἀξιόλογοι καὶ κῶμαι, νησιζουσαι

789. κατά την πόρρωθεν ὄψιν. Πλείους δ' ἢ τετταράκοντα ἡμέρας τοῦ θέρους διαμεῖναι τὸ ὕδωρ, ἔπειθ' ὑπόβασιν λαμβάνει κατ' ὀλίγον, καθάπερ καὶ τὴν αὐξησιν ἔσχεν· ἐν ἐξήκοντα δὲ ἡμέραις τελέως γυμνοῦται καὶ ἀναψύχεται τὸ πεδίον· ὅσω δὲ θάττον ἢ ἀνάψυξις, τοσῶδε θάττον ὁ ἀροτὸς καὶ ὁ σπόρος· θάττον δὲ, παρ' οἷς τὰ μείζω θάλη. Τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Δέλτα ποτίζεται, πλὴν ὅτι ἐπ' εὐθείας ὅσον τετρακισχίλιους σταδίους, δι' ἐνὸς ρείθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἰ μὴ πού τις ἐντρέχει νῆσος, ὧν ἀξιολογώτατη ἢ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν περιέχουσα· ἢ εἴπου τις ἐκτροπὴ διώρυγι ἐπὶ πλεόν εἰς λίμνην μεγάλην καὶ χώραν, ἣν ποτίζειν δύναται, καθάπερ ἐπὶ τῆς τὸν Ἀρσινοΐτην νομὸν ποιούσης, καὶ τὴν Μοίριδος λίμνην, καὶ τῶν εἰς τὴν Μαρειῶτιν ἀναχεομένων. Συλλήθην δ' εἰπεῖν, ἡ ποταμία μόνον ἐστὶν Αἴγυπτος ἢ ἐκατέρωθεν ἐσχάτη τοῦ Νείλου, σπάνιον εἶ που τριακοσίων σταδίων ἐπέχουσα συνεχῶς πλάτος τὸ οἰκήσιμον, ἀρξαμένη ἀπὸ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας, μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ Δέλτα. Ἔοικεν οὖν κειρία ψυχομένη ἐπὶ μῆκος, ὑπεξαιρουμένων τῶν ἐπὶ πλεόν ἐκτροπῶν. Ποιεῖ δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς ποταμίας, ἧς λέγω, καὶ τῆς χώρας, τὰ ὄρη τὰ ἐκατέρωθεν ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων καταγόμενα, μέχρι τοῦ Αἰγυπτίου πελάγους· ἐφ' ὅσον γὰρ ταῦτα παρατείνει, καὶ διέσκηεν ἀπ' ἀλλήλων, ἐπὶ τοσοῦτον καὶ ὁ ποταμὸς συνάγεται τε καὶ διαχεῖται, καὶ διασχηματίζει τὴν χώραν διαφόρως τὴν οἰκήσιμον. Ἡ δὲ ὑπὲρ τῶν ὀρῶν ἐπὶ συνεχρὸν ἀοίκητός ἐστιν.

§. 5.

Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι σοχασμῶ τὸ πλεόν, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γεννηθέντες, ἤσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερειῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον, τῆς Αἰθιοπίας τῆς ἄνω κλυζομένης, καὶ μάλιστα

ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι· παυσαμένων δὲ τῶν ὄμβρων, παυομένην 789.
κατ' ὀλίγον τὴν πλημμυρίδα· τοῦτο δ' ὑπῆρξε μάλιχα δῆλον
τοῖς πλέουσι τὸν Ἀράβιον κόλπον μέχρι τῆς Κιναναμοφόρου,
καὶ τοῖς ἐκπεπομένοις ἐπὶ τὴν τῶν ἐλεφάντων Σήραν, καὶ εἴ
τινες ἄλλαι χρεῖαι παρώξυνον ἐκείσε ἄνδρας προχειρίζεσθαι
τοὺς τῆς Αἰγύπτου βασιλέας τοὺς Πτολεμαϊκοὺς. Οὗτοι γὰρ
ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· διαφερόντως δ' ὁ Φιλάделφος ἐπι-
κληθεὶς, φιλιζορῶν, καὶ διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος
διαγωγὰς αἰεὶ τινὰς καὶ τέρψεις ζητῶν καινότερας. Οἱ παλαιοὶ δὲ
βασιλεῖς οὐ πάνυ ἐφρόντισαν τῶν τοιούτων· καίπερ οἰκεῖοι σο-
φίας γεγονότες καὶ αὐτοὶ, καὶ οἱ ἱερεῖς, μεθ' ὧν ἦν αὐτοῖς ὁ 790.
πλείων βίος· ὥστε καὶ θαυμάζειν ἄξιον καὶ διὰ τοῦτο, καὶ διότι
Σέσωφρις τὴν Αἰθιοπίαν ἐπῆλθεν ἅπασαν μέχρι τῆς Κινανω-
μοφόρου, καὶ ὑπομνήματα τῆς στρατείας αὐτοῦ καὶ νῦν ἔτι
δεῖκνυται, σῆλαι καὶ ἐπιγραφαί. Καμβύσης τε τὴν Αἴγυπτον
κατασχὼν, προῆλθε καὶ μέχρι τῆς Μερῆς μετὰ τῶν Αἰγυπτίων·
καὶ δὴ καὶ τοῦνομα τῆ τε νῆσῳ καὶ τῆ πόλει τοῦτο παρ'
ἐκείνου τεθῆναι φασι, ἐκεῖ τῆς ἀδελφῆς ἀποθανούσης αὐτῷ
Μερῆς· οἱ δὲ γυναῖκά φασι· τὴν ἐπωνυμίαν οὖν ἐχαρίσατο
αὐτῇ τιμῶν τὴν ἀνδρωπον. Θουμασὸν οὖν, πῶς ἐκ τῶν τοι-
ούτων ἀφορμῶν οὐ τελέως ἐναργῆς ἦν ἡ περὶ τῶν ὄμβρων
ἱστορία τοῖς τότε· καὶ ταῦτα τῶν ἱερέων φιλοπραγμονέστερον
ἀναφερόντων εἰς τὰ ἱερά γράμματα, καὶ ἀποτιθεμένων ὅσα
μάθησιν περιττὴν ἐπιφαίνει· Εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν,
ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δὴ ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ
οὐ; καὶ ἐν τοῖς νοτιωτάτοις, ἐν δὲ τῇ Θεβαίδι, καὶ τῇ περὶ
Συήνην οὐ συμπίπτουσιν ὄμβροι; τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβά-
σεις μὴ ζητεῖν, μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων, οἷους Ποσει-
δώνιος εἴρηκε. Φησὶ γὰρ Καλλισθένης λέγειν τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων
αἰτίαν τῶν θερυνῶν, παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα· ἐκείνου δὲ

790. παρά Θρασυάλκου τοῦ Θασίου (τῶν ἀρχαίων δὲ φυσικῶν εἰς οὗτος)· ἐκείνον δὲ παρ' ἄλλου· τὸν δὲ παρ' Ὀμήρου, διῆκετά φασκοντος τὸν Νεῖλον·

Ἄψ δ' εἰς Αἰγύπτιοι, διῆκετίος ποταμοῖο.

- Ἄλλ' ἐὼ ταῦτα, πολλῶν εἰρηκότων, ὧν ἀρκέσει δύο μηνύσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ Περὶ τοῦ Νεῖλου βιβλίον, Εὐδωρόν τε καὶ Ἀρίσωνα τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως, τὰ γε ἄλλα καὶ ἤ φράσει, καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταῦτά ἐσι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. Ἐγὼ γοῦν, ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολήν, ἐκ θατέρου θατέρον ἀντέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ τὰλλότρια ὑποβαλόμενος, ἐν Ἄμμωνος εὐροι τις ἂν· Εὐδωρος δ' ἠτιάτο τὸν Ἀρίσωνα· ἢ μὲντοι φράσις Ἀρισώνειος μᾶλλον ἐστίν. Οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι τὸ οἰκούμενον αὐτὸ καὶ ποτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Νεῖλου μόνον Αἰγυπτον ἐκάλου, ἀπὸ τῶν περὶ Συήνην τόπων ἀρξάμενοι μέχρι τῆς θαλάττης· οἱ δ' ὕστερον μέχρι νῦν προσέλαβον, ἐκ μὲν τῶν πρὸς ἑὼ μερῶν [τὰ] μεταξὺ τοῦ Ἀραβίου κόλπου καὶ τοῦ Νεῖλου σχεδόν τι πάντα (οἱ δ' Αἰθίοπες οὐ πάνυ χρώνται τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάττῃ)· ἐκ δὲ
791. τῶν ἐσπερίων τὰ μέχρι τῶν Αὐάσεων, καὶ ἐν τῇ παραλίᾳ τὰ ἀπὸ τοῦ Κανωθικοῦ στόματος μέχρι Καταβαθμοῦ καὶ τῆς Κυρηναίων ἐπικρατείας. Οἱ τε γὰρ ἀπὸ τοῦ Πτολεμαίου βασιλεῖς ἴσχυσαν ἐπὶ τοσοῦτον, οἱ γε καὶ τὴν Κυρηναίαν αὐτὴν κατέσχον καὶ διενείμαντο πρὸς τὴν Αἰγυπτον, καὶ τὴν Κύπρον· Ῥωμαῖοί τε οἱ διαδεξάμενοι τὴν ἐκείνων ἐπαρχίαν, κρίναντες τὴν Αἰγυπτον ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄροις διεφύλαξαν. Αὐάσεις δ' οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι τὰς οἰκουμένας χώρας, περιεχομένας κύκλω μεγάλαις ἐρημίαις, ὡς ἂν νήσους πελαγίας· πολὺ δὲ τοῦτ' ἐστὶ κατὰ τὴν Λιβύην· τρεῖς δ' εἰσὶν αἱ πρόσχωροι τῇ Αἰγύπτῳ καὶ ὑπ' αὐτῇ τεταγμένα. Τὰ μὲν οὖν καθ' ὅλου καὶ ἀνωτάτω περὶ

τῆς Αἰγύπτου, ταῦτα λέγομεν· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ, καὶ τὰς 79¹. ἀρετὰς αὐτῆς, νῦν διέξιμεν.

§. 6.

Ἐπει θὲ τὸ πλείστον τοῦ ἔργου τούτου καὶ τὸ κυριώτατον ἡ Ἀλεξάνδρειά ἐστι καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ἐντεῦθεν ἀρκτέον. Ἔστι τοίνυν ἡ ἀπὸ Πηλουσίου παραλία πρὸς τὴν ἐσπέραν πλέουσι, μέχρι μὲν τοῦ Κανωβικοῦ ζόματος, χιλίων που καὶ τριακοσίων σαδίων, ὃ δὴ καὶ βάσιν τοῦ Δέλτα ἔφαμεν· ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ Φάρον τὴν νῆσον ἄλλοι σαδίοι πενήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. Ἡ δὲ Φάρος νησίον ἐστὶ παράμηκες, προσεχέςατον τῇ ἠπείρῳ, λιμένα πρὸς αὐτὴν ποιοῦν ἀμφίσομον. Ἡῶν γὰρ ἐστὶ κολπώδης, ἄκρας εἰς τὸ πέλαγος προβεβλημένη δύο· τούτων δὲ μεταξύ ἡ νῆσος ἰδρυται κλείουσα τὸν κόλπον· παραβέβληται γὰρ αὐτῷ κατὰ μῆκος· τῶν δ' ἄκρων τῆς Φάρου τὸ μὲν ἑῶν μᾶλλον ἐστὶ προσεχές τῇ ἠπείρῳ, καὶ τῇ κατ' αὐτὴν ἄκρα· καλεῖται δ' ἡ Ἄκρα Λοχιάς, καὶ ποιεῖ τὸν λιμένα ἀμφίσομον πρὸς δὲ τῇ σενότῃ τοῦ μεταξύ πόρου καὶ πέτραι εἰσίν, αἱ μὲν ὑφαλοί, αἱ δὲ καὶ ἐξέχουσαι, τραχύνουσαι πᾶσαν ὥραν τὸ προσπίπτου ἐκ τοῦ πελάγους κλυδώνιον. Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς νησίδος ἄκρον πέτρα περίκλυτος, ἔχουσα πύργον Θαυμασιῶς κατασκευασμένον λευκοῦ λίθου πολυόροφον, ὁμώνυμον τῇ νήσῳ· τοῦτον δ' ἀνέσθηκε Σώστρατος Κνίδιος, φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωϊζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησιν ἡ ἐπιγραφή (1). Ἀλιμένου γὰρ οὔσης καὶ ταπεινῆς τῆς ἐκατέρωθεν παραλίας, ἐχούσης δὲ καὶ χοιράδας καὶ βράχη τινα, ἔδει σημείου τινὸς ὑψηλοῦ καὶ λαμπροῦ τοῖς ἀπὸ τοῦ πελάγους προσπλέουσιν, ὡς εὐσοχεῖν τῆς εἰσβολῆς τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ ἐσπέριον δὲ ζόμα 79α.

(1) Ἐπίγραμμα· ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ ΚΝΙΔΙΟΣ ΔΕΞΙΦΑΝΟΥΣ ΘΕΟΪΣ ΣΩΤΗΡΕΙΝ ὙΠΕΡ ΤῶΝ ΠΛΩΪΖΟΜΕΝΩΝ.

792. οὐκ εὐείσοβλόν ἐσιν· οὐ μὴν τοσαύτης γε δεῖται προνοίας· ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο ἄλλον λιμένα τὸν τοῦ Εὐνόσου καλούμενον· πρόκειται δ' οὗτος τοῦ ὀρυκτοῦ καὶ κλεισοῦ λιμένος· ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ λεχθέντος πύργου τοῦ Φάρου τὸν εἰσπλουν ἔχων, ὁ μέγας ἐς ἡμῖν· οὗτοι δὲ συνεχεῖς ἐν βάθει ἐκείνῳ, τῷ ἑπτασάδῳ καλούμενῳ χώματι διειργόμενοι ἀπ' αὐτοῦ, παράκεινται· τὸ δὲ χῶμά ἐστιν ἀπὸ τῆς ἡπείρου γέφυρα ἐπὶ τὴν νῆσον κατὰ τὸ ἐσπέριον αὐτῆς μέρος ἐκτεταμένη, δύο διάπλους ἀπολείπουσα μόνον εἰς τὸν Εὐνόσου λιμένα, καὶ αὐτοὺς γεγεφυρωμένους· ἦν δ' οὐ γέφυρα μόνον ἐπὶ τὴν νῆσον τὸ ἔργον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὑδραγωγίον, ὅτε γε ὤκειτο νῦν δ' ἠρήμωσεν αὐτὴν ὁ θεὸς Καῖσαρ ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρέας πολέμῳ, τεταγμένην μετὰ τῶν βασιλέων· ὀλίγοι δ' οἰκοῦσι πρὸς τῷ πύργῳ ναυτικοὶ ἄνδρες. Ὁ γοῦν μέγας λιμὴν πρὸς τῷ κεκλιῆσθαι καλῶς τῷ τε χώματι καὶ τῇ φύσει, ἀγχιβαθῆς τέ ἐστιν, ὥστε τὴν μεγίστην ναῦν ἐπὶ κλίμακος ὀρμεῖν· καὶ εἰς πλείους σχίζεται λιμένας. Οἱ μὲν οὖν πρότεροι τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖς, ἀγαπῶντες οἷς εἶχον, καὶ οὐ πάνυ ἐπεισάκτων δεόμενοι, διαβεβλημένοι πρὸς ἅπαντας τοὺς πλείοντας, καὶ μάλιστα τοὺς Ἕλληνας (πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας κατὰ σπάνιον γῆς), ἐπέστησαν φυλακὴν τῷ τόπῳ τούτῳ, κελεύσαντες ἀπείργειν τοὺς προσιόντας· κατοικίαν δ' αὐτοῖς ἔδωσαν τὴν προσαγορευομένην Ῥακώτιν, ἣ νῦν μὲν τῆς Ἀλεξανδρέων πόλεως ἐστὶ μέρος τὸ ὑπερκείμενον τῶν νεωρίων· τότε δὲ κώμη ὑπῆρχε. Τὰ δὲ κύκλῳ τῆς κώμης Βουκόλοις παρέδωσαν, δυναμένοις καὶ αὐτοῖς κωλύειν τοὺς ἔξωθεν ἐπιόντας. Ἐπελθὼν δὲ Ἀλέξανδρος, καὶ ἰδὼν τὴν εὐκαιρίαν, ἔγνω τειχίζειν ἐπὶ τῷ λιμένι τὴν πόλιν· τῆς δ' ὕστερον ἐπηκολουθηκίας εὐδαιμονίας τῇ πόλει μνημονεύουσί τι σημεῖον κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κτίσματος συμβάν· τῶν γὰρ ἀρχιτεκτόνων τῇ λευκῇ γῇ διασημαινομένων τὴν τοῦ περιδόλου γραμ-

μὴν, ἐπιλιπούσης τῆς γῆς, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιόντος, οἱ διοικηταὶ τῶν ἀλφίτων μέρος τῶν παρεσκευασμένων τοῖς ἐργάταις παρέσχον, δι' ὧν καὶ αἱ ὁδοὶ κατετμήθησαν εἰς πλείους· τοῦτ' οὖν οἰωνίσθαι λέγονται πρὸς ἀγαθοῦ γεγονός.

§. 7.

Ἡ δ' εὐκαιρία πολύτροπος· ἀμφίλυζόν τε γὰρ ἐστὶ τὸ χωρίον δυσὶ πελάγεσι, τῷ μὲν ἀπὸ τῶν ἄρκτων τῷ Αἰγυπτίῳ λεγομένῳ, τῷ δ' ἀπὸ μεσημβρίας τῷ τῆς λίμνης τῆς Μαρείας, ἢ καὶ Μαρεῶτις λέγεται· πληροὶ δὲ ταύτην πολλῶς διώρουξιν ὁ Νεῖλος ἄνωθεν τε καὶ ἐκ πλαγίων, δι' ὧν καὶ τὰ εἰσκομιζόμενα πολλῶ πλείω τῶν ἀπὸ θαλάττης ἐστίν· ὡςδ' ὁ λιμὴν ὁ λιμναῖος ὑπῆρχε πλουσιώτερος τοῦ θαλαττίου· ταύτη δὲ καὶ τὰ ἐκκομιζόμενα ἐξ Ἀλεξανδρείας πλείω τῶν εἰσκομιζομένων ἐστὶ. Γνωστὸν δ' ἂν τις ἔν τε τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τῇ Δικαιαρχίᾳ γενόμενος, ὁρῶν τὰς ὀκτάδας, ἔν τε τῷ κατάπλῳ καὶ ἐν ταῖς ἀναγωγαῖς, ὅσον βαρύτεραι τε καὶ κουφότεραι θεῦρο κάκεισε πλείειν. Πρὸς δὲ τῷ πλούτῳ τῶν καταγομένων ἐκατέρωσε εἰς τε τὸν κατὰ θαλάτταν λιμένα καὶ εἰς τὸν λιμναῖον, καὶ τὸ εὐάερον ἄξιον σημειώσεώς ἐστι· ὃ καὶ αὐτὸ συμβαίνει διὰ τὸ ἀμφίλυζον, καὶ τὸ εὐκαιρον τῆς ἀναβάσεως τοῦ Νεῖλου. Αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις αἱ ἐπὶ λιμνῶν ἰδρυμέναι βαρεῖς καὶ πνιγώδεις ἔχουσι τοὺς ἀέρας ἐν τοῖς καύμασι τοῦ θέρους· ἐπὶ γὰρ τοῖς χειλεσιν αἱ λίμναι τελματοῦνται διὰ τὴν ἐκ τῶν ἡλίων ἀναθυμίασιν· βορβορώδους οὖν ἀναφερομένης τοςαύτης ἰκμάδος, νοσώδης ὁ ἀήρ ἔλκεται, καὶ λοιμικῶν κατάρχει παθῶν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ, τοῦ θέρους ἀρχομένου, πληρούμενος ὁ Νεῖλος πληροὶ καὶ τὴν λίμνην, καὶ οὐδὲν ἔα τελματώδες, τὸ τὴν ἀνάφορα ποιῆσον μοχθηράν· τότε δὲ καὶ οἱ ἐτησαὶ πνέουσιν ἐκ τῶν βορείων,

793. καὶ τοῦ τοσοῦτου πελάγους. ὡσεὶ κάλλιςα τοῦ Θέρους Ἀλεξανδρεῖς διάγουσιν.

§. 8.

Ἔστι δὲ χλαμυδοειδὲς τὸ σχῆμα τοῦ ἐδάφους τῆς πόλεως· οὐ τὰ μὲν ἐπὶ μῆκος πλευρὰ ἔστι τὰ ἀμφίκλυσα, ὅσον τριάκοντα σταδίων ἔχοντα διάμετρον, τὰ δὲ ἐπὶ πλάτος οἱ ἰσθμοὶ, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἐλάτερος, σφιγγόμενος τῇ μὲν ὑπὸ θαλάττης, τῇ δ' ὑπὸ τῆς λίμνης. Ἄπαντα μὲν οὖν ὁδοῖς κατατέμνεται ἰππηλάτοις καὶ ἄρματηλάτοις· δυοὶ δὲ πλατυτάταις ἐπὶ πλεόν ἢ πλείθρον ἀναπεπταμέναις, αἱ *δὴ* δίχα καὶ πρὸς ὀρθὰς τέμνουσιν ἄλλας. Ἔχει δ' ἡ πόλις τεμένη τε κοινὰ κάλλιςα, καὶ τὰ βασιλεια, τέταρτον ἢ καὶ τρίτον τοῦ παντὸς περιβόλου μέρος. Τῶν γὰρ βασιλείων ἕκαστος, ὡσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναστήμασι προσεφίλοκαλεῖ τινὰ κόσμον, οὕτω καὶ οἴκησιν ἰδίᾳ περιεβάλλετο πρὸς ταῖς ὑπαρχούσαις, ὡσεὶ νῦν, τὸ τοῦ Ποιητοῦ,

Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν·

- ἅπαντα μέντοι συναφῇ καὶ ἀλλήλοις καὶ τῷ λιμένι, καὶ ὅσα ἔξω αὐτοῦ. Τῶν δὲ βασιλείων μέρος ἐστὶ καὶ τὸ Μουσεῖον, 794. ἔχον περίπατον καὶ ἐξέδραν, καὶ οἶκον μέγαν, ἐν ᾧ τὸ συσσίτιον τῶν μετεχόντων τοῦ Μουσειῦ φιλολόγων ἀνδρῶν. Ἔστι δὲ τῇ συνόδῳ ταύτῃ καὶ χρήματα κοινὰ, καὶ ἱερεὺς ὁ ἐπὶ τῷ Μουσειῷ τεταγμένος, τότε μὲν ὑπὸ τῶν βασιλείων, νῦν δ' ὑπὸ Καίσαρος. Μέρος δὲ τῶν βασιλείων ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Σῆμα, ὁ περιβόλος ἦν, ἐν ᾧ αἱ τῶν βασιλείων ταφαί, καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου· ἔφθη γὰρ τὸ σῶμα ἀφελόμενος Περδίκκας ὁ τοῦ Λάγου Πτολεμαῖος, κατακομίζοντα ἐκ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἐκτρεπόμενον ταύτῃ κατὰ πλεονεξίαν καὶ ἐξιδιασμὸν τῆς Αἰγύπτου· καὶ δὴ καὶ ἀπώλετο διαφθαρεῖς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐπελθόντος τοῦ Πτολεμαίου καὶ κατακλείσαντος αὐτὸν ἐν

ἐν νήσῳ ἐρήμῃ· ἐκεῖνος μὲν οὖν ἀπέθανε περιπαρεῖς ταῖς σα- 794.
ρίσσις, ἐπελθόντων ἐπ' αὐτὸν τῶν σρατιητῶν. Σὺν αὐτῷ
δὲ *καὶ* οἱ βασιλεῖς, Ἀριδαίος τε καὶ τὰ παιδία τὰ Ἀλεξάνδρου
καὶ ἡ γυνὴ Ρῶξάνη, ἀπῆραν εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ σῶμα τοῦ
Ἀλεξάνδρου κομίσας ὁ Πτολεμαῖος ἐκήδευσεν ἐν τῇ Ἀλεξαν-
δρείᾳ· ὅπου νῦν ἔτι κεῖται, οὐ μὴν ἐν τῇ αὐτῇ κυελῷ· ὑαλίῃ
γὰρ αὕτη, ἐκεῖνος δ' ἐν χρυσῇ κατέθηκεν. Ἐσύλησε δ' αὐτὴν ὁ
Κόκκης, καὶ Παρείσακτος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος, ἐκ τῆς Συ-
ρίας ἐπελθὼν, καὶ ἐκπεσῶν εὐδύς, ὡς' ἀνόνητα αὐτῷ τὰ
σῦλα γενέσθαι.

§. 9.

Ἐστὶ δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ λιμένι, κατὰ μὲν τὸν εἰσπλουν ἐν δεξιᾷ
ἡ νῆσος καὶ ὁ πύργος ὁ Φάρος· κατὰ δὲ τὴν ἐτέραν χεῖρα αἱ τε
χοιράδες, καὶ ἡ Λοχιάς ἄκρα, ἔχουσα βασιλειον. Εἰσπλεύ-
σαντι δ' ἐν ἀρισερᾷ, ἐστὶ συνεχῆ τοῖς ἐν τῇ Λοχιάδι τὰ ἐνδο-
τέρῳ βασιλεια, πολλὰς καὶ ποικίλας ἔχοντα διαίτας καὶ ἄλση·
τούτοις δ' ὑπόκειται ὁ τε ὀρυκτὸς λιμὴν καὶ κλειστὸς, ἴδιος τῶν
βασιλέων, καὶ ἡ Ἀντίρροδος, νησίον προκείμενον τοῦ ὀρυκτοῦ
λιμένος, βασιλειον ἅμα καὶ λιμένιον ἔχον· ἐκάλεσαν δ' οὕτως,
ὡς ἂν τῇ Ρόδῳ ἐνάμιλλον. Ὑπέρκειται δὲ τούτου τὸ θέατρον
εἶτα τὸ Ποσειδίου, ἀγκῶν τις ἀπὸ τοῦ Ἐμπορείου καλουμένου
προπεπτωκῶς, ἔχων ἱερὸν Ποσειδῶνος· ὃ προσθεῖς χῶμα Ἀν-
τώνιος, ἔτι μᾶλλον προνεῦον εἰς μέσον τὸν λιμένα, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ
κατεσκευάσε δίαιταν βασιλικήν, ἣν Τιμώνιον προσηγόρευσε.
Τοῦτο δ' ἔπραξε τὸ τελευταῖον, ἡνίκα προλειφθεὶς ὑπὸ τῶν
φίλων ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν ἐν Ἀκτίῳ κατοπρα-
γίαν, Τιμώνιον αὐτῷ κρίνας τὸν λοιπὸν βίον, ὃν διάξειν ἔμελ-
λεν ἔρημος τῶν τοσοῦτων φίλων. Εἶτα τὸ Καισάριον καὶ τὸ

794. Ἐμπορεῖον, καὶ [αἰ] Ἀποσάσεις· καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια μέχρι τοῦ ἑπτασταδίου. Ταῦτα μὲν τὰ περὶ τὸν μέγαν λιμένα.

§. 10.

795. Ἐξῆς δ' Εὐνόσου λιμὴν μετὰ τὸ ἑπταστάδιον· καὶ ὑπὲρ τούτου ὄρυκτος, ἐν καὶ Κιβωτὸν καλοῦσιν, ἔχων καὶ αὐτὸς νεώρια. Ἐνδοτέρω δὲ τούτου διώρυξ πλωτὴ μέχρι τῆς λίμνης τεταμένη τῆς Μαρεώτιδος· ἔξω μὲν οὖν τῆς διώρυγος μικρὸν ἔτι λείπεται τῆς πόλεως· εἴθ' ἡ Νεκρόπολις *καὶ* τὸ προάσειον, ἐν ᾧ κῆποι τε πολλοί, καὶ ταφαὶ καὶ καταγωγαί, πρὸς τὰς ταριχείας τῶν νεκρῶν ἐπιτήθειαι. Ἐντὸς δὲ τῆς διώρυγος τό τε Σαράπκιον καὶ ἄλλα τεμένη ἀρχαῖα, ἐλλειμμένα πως διὰ τὴν τῶν νεῶν κατασκευὴν τῶν ἐν Νικοπόλει· καὶ γὰρ ἀμφιθέατρον καὶ στάδιον, καὶ οἱ πεντετηρικοὶ ἀγῶνες ἐκεῖ συντελοῦνται· τὰ δὲ παλαιὰ ὠλιγόρηται. Συλλήθδην δ' εἰπεῖν, ἡ πόλις μεσῆ ἔστι ἀναθημάτων καὶ ἱερῶν· κάλλισον δὲ τὸ γυμνάσιον, μείζους ἢ σταδίας ἔχον τὰς σταδίας ἐν μέσῳ [δὲ] τὸ τε δικαστήριον καὶ τὰ ἄλλα. Ἔστι δὲ καὶ Πάνειον, ὕψος τι χειροποίητον, σροβιλοειδές, ἐμπερές ὄχθῳ πετρώδει, διὰ κοχλίου τὴν ἀνάβασιν ἔχον· ἀπὸ δὲ τῆς κορυφῆς ἔστιν ἀπιδεῖν ὅλην τὴν πόλιν ὑποκειμένην αὐτῷ πανταχόθεν. Ἀπὸ δὲ τῆς Νεκροπόλεως ἢ ἐπὶ τὸ μῆκος πλατεῖα διατείνει παρά τὸ γυμνάσιον μέχρι τῆς πύλης τῆς Κανωδικῆς· εἰδ' Ἴπποδρόμος καλούμενός ἐστι, καὶ αἱ παρακείμεναι ἄλλαι μέχρι τῆς διώρυγος τῆς Κανωδικῆς. Διὰ δὲ τοῦ Ἴπποδρόμου διελθόντι ἡ Νικόπολις ἔστι, ἔχουσα κατοικίαν ἐπὶ θαλάττῃ πόλεως οὐκ ἐλάττω τριάκοντα δὲ εἰσιν ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας στάδιοι. Τοῦτου δὲ ἐτίμησεν ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ τὸν τόπον, ὅτι ἐνταῦθα ἐνίκα τῇ μάχῃ τοὺς ἐπεξιόντας ἐπ'

αὐτὸν μετὰ Ἀντωνίου· καὶ λαβὼν ἐξ ἐφόδου τὴν πόλιν, ἠνάγκ- 795.
 κασε τὸν μὲν Ἀντώνιον ἑαυτὸν διαχειρίσασθαι, τὴν δὲ Κλεοπά-
 τραν ζῶσαν ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐξουσίαν· μικρὸν δ' ὕστερον κακείνη
 ἑαυτὴν ἐν τῇ φρουρᾷ διεχειρίσατο λάθρα δῆγματι ἀσπίδος,
 ἢ φαρμάκῳ ἐπιχρίσῃ· λέγεται γὰρ ἀμφοτέρως· καὶ συνέβη
 καταλυθῆναι τὴν τῶν Λαγιδῶν ἀρχὴν, πολλὰ συμμείναςα ἔτη.

§. 11.

Πτολεμαῖος γὰρ ὁ Λάγου διεδέξατο Ἀλέξανδρον, ἐκεῖνον
 δὲ [ὁ] Φιλιάδελφος, τοῦτον δὲ ὁ Εὐεργέτης, εἶθ' ὁ Φιλοπάτωρ,
 ὁ τῆς Ἀγαθακλείας, εἶθ' ὁ Ἐπιφανής, εἶθ' ὁ Φιλομήτωρ,
 παῖς παρὰ πατρὸς αἰεὶ διαδεχόμενος· τοῦτον δ' ἀδελφὸς διεδέ-
 ξατο ὁ δεύτερος Εὐεργέτης, ὃν καὶ Φύσκωνα προσαγορεύουσι·
 τοῦτον δ' ὁ Λάβουρος ἐπικληθεὶς Πτολεμαῖος· τοῦτον δ' ὁ Αὐ-
 λητής ὁ κατ' ἡμᾶς, ὃσπερ ἦν τῆς Κλεοπάτρας πατήρ. Ἄπαντες 796.
 μὲν οὖν οἱ μετὰ τὸν τρίτον Πτολεμαῖον, ὑπὸ τρυφῆς διεφθα-
 ρμένοι, χειρὸν ἐπολιτεύσαντο· χεῖρισα δ' ὁ τέταρτος καὶ ὁ ἑβδό-
 μος καὶ ὁ ὕστατος ὁ Αὐλητής· ὃς χωρὶς τῆς ἄλλης ἀσελγείας
 χοραύλην ἤσκησε· καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐσεμνύνετο ἐπὶ τοσοῦτον,
 ὥς οὐκ ὤκνει συντελεῖν ἀγῶνας ἐν τοῖς βασιλείοις, εἰς οὓς
 παρῆει διάμιλλησόμενος τοῖς ἀνταγωνισαῖς. Τοῦτον μὲν οὖν οἱ
 Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον· τριῶν δ' αὐτῷ θυγατέρων οὐσῶν, ὧν
 μία γνησία, ἢ πρεσβυτάτη, ταύτην ἀνέδειξαν βασιλισσαν· υἱοὶ
 δ' αὐτοῦ δύο νήπιοι τῆς τότε χρείας ἐξέπιπτον τελέως. Τῇ δὲ
 καταστροφῇ μετεπέμψαντο ἄνδρα ἐκ τῆς Συρίας Κυβισσάκτην
 τινὰ, προσποιησάμενον τοῦ γένους εἶναι τῶν Συριακῶν βασι-
 λέων· τοῦτον μὲν οὖν ὀλίγων ἡμερῶν ἀπεσραγαλλισεν ἡ βασι-
 λισσα, οὐ φέρουσα τὸ βίβανασσιν αὐτοῦ καὶ τὸ ἀγλευθῆρον.

796. Ἦκε δ' ἀντ' ἐκείνου προσποιησάμενος καὶ αὐτὸς εἶναι Μιθριδάτου υἱὸς τοῦ Εὐπάτορος Ἀρχέλαος· ὃς ἦν υἱὸς μὲν Ἀρχελαίου τοῦ πρὸς Σύλλαν διαπολεμήσαντος, καὶ μετὰ ταῦτα τιμηθέντος ὑπὸ Ῥωμαίων, πάππος δὲ τοῦ βασιλεύσαντος Καππαδόκων ὑστάτου καθ' ἡμᾶς, ἱερεὺς δὲ τῶν ἐν Πόντῳ Κομάνων. Γαβινίῳ δὲ τότε συνδιέτριβεν, ὡς συστρατεύσων ἐπὶ Παρθυαίους· λαθῶν δὲ τοῦτον κομίζεται διὰ τινος εἰς τὴν βασιλισσαν, καὶ ἀναδείκνυται βασιλεύς. Ἐν τούτῳ τὸν Αὐλητὴν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην, δεξάμενος Πομπήσιος Μάγνος, συνίστησι τῇ συγκλήτῳ, καὶ διαπράττεται κάθοδον μὲν τούτῳ, τῶν δὲ πρέσβων τῶν πλείστων (ἐκατὸν ὄντων) ὄλεθρον, τῶν καταπρεσβευσάντων αὐτοῦ· τούτων δ' ἦν καὶ Δίων ὁ Ἀκαδημαῖκός, ἀρχιπρεσβευτῆς γεγυώς. Καταχθεῖς οὖν ὑπὸ Γαβινίου Πτολεμαῖος, τὸν τε Ἀρχέλαον ἀναιρεῖ καὶ τὴν θυγατέρα· χρόνον δ' οὐ πολὺν τῇ βασιλείᾳ προσθεῖς, τελευτᾷ νόσῳ, καταλιπὼν δύο μὲν υἱεῖς, δύο δὲ θυγατέρας, πρεσβυτάτην δὲ Κλεοπάτραν. Οἱ μὲν οὖν Ἀλεξανδρεῖς ἀπέδειξαν βασιλέας τὸν τε πρεσβύτερον τῶν παίδων καὶ τὴν Κλεοπάτραν· οἱ δὲ συνόντες τῷ παιδί κατασασιάσαντες ἐξέβαλον τὴν Κλεοπάτραν, καὶ ἀπῆρε μετὰ τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν Συρίαν. Ἐν τούτῳ Πομπήσιος Μάγνος ἦκε φεύγων ἐκ Παλαιφαρσαλίου πρὸς τὸ Πηλούσιον καὶ τὸ Κάσσιον ὄρος· τοῦτον μὲν οὖν δολοφονοῦσιν οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως· ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε μεираκίσκον διαφθεῖρει, καὶ καθίστησι βασιλισσαν τῆς Αἰγύπτου τὴν Κλεοπάτραν μεταπεμφάμενος ἐκ τῆς φυγῆς· συμβασιλεύειν δ' ἀπέδειξε τὸν λοιπὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, νέον παντελῶς ὄντα. Μετὰ δὲ τὴν Καῖσαρος τελευτὴν καὶ τὰ ἐν Φιλίπποις, διαβάς Ἀντώνιος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἐξετίμησεν ἐπὶ πλέον τὴν Κλεοπάτραν, ὥςτε καὶ γυναῖκα ἔκρινε, καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐξ αὐτῆς, τὸν τε Ἀκτιακὸν πόλεμον συνήρατο ἐκείνη καὶ συν-
- 797.

ἔφυγε· καὶ μετὰ ταῦτα ἐπακρολουθήσας ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ 797· ἀμφοτέρους κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ἔπαυσε παροινουμένην.

§. 12.

Ἐπαρχία δὲ νῦν ἐστὶ, φόρους μὲν τελευτῶσα ἀξιολόγους, ὑπὸ σωφρόνων δὲ ἀνδρῶν διοικουμένη τῶν πεμπομένων ἐπαρχῶν αἰεί. Ὁ μὲν οὖν πεμφθεὶς τὴν τοῦ βασιλέως ἔχει τάξιν· ὑπ' αὐτῷ δ' ἐστὶν ὁ δικαιοδότης, ὁ τῶν πολλῶν κρίσεων κύριος· ἄλλος δ' ἐστὶν ὁ προσαγορευόμενος Ἰδιολόγος, ὃς τῶν ἀδεσπᾶτων καὶ τῶν εἰς Καῖσαρα πίπτειν ὀφειλόντων ἐξεταστὴς ἐστὶ· παρέπονται δὲ τούτοις ἀπελεύθεροι Καίσαρος καὶ οἰκονόμοι, μείζω καὶ ἐλάττω πεπιστευμένοι πράγματα. Ἔστι δὲ καὶ στρατιωτικῷ τρία τάγματα, ὧν τὸ ἐν κατὰ τὴν πόλιν ἴδρυται, τὰλλα δ' ἐν τῇ χώρᾳ· χωρὶς δὲ τούτων ἐννέα μὲν εἰσι σπεῖραι Ῥωμαίων, τρεῖς μὲν ἐν τῇ πόλει, τρεῖς δ' ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας ἐν Συήνῃ, φρουρὰ τοῖς τόποις, τρεῖς δὲ κατὰ τὴν ἄλλην χώραν. Εἰσὶ δὲ καὶ ἵππαρχαίαι τρεῖς ὁμοίως διατεταγμέναι κατὰ τοὺς ἐπικαιρίους τόπους. Τῶν δ' ἐπιχωρίων ἀρχόντων κατὰ πόλιν μὲν, ὃ τε ἐξηγητὴς ἐστὶ, πορφύραν ἀμπεχόμενος, καὶ ἔχων πατρίους τιμὰς, καὶ ἐπιμελείαν τῶν τῇ πόλει χρησίμων, καὶ ὁ ὑπομνηματογράφος, καὶ [ὁ] ἀρχιδικαστὴς· τέταρτος δὲ ὁ νυκτερινὸς στρατηγός. Ἦσαν μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τῶν βασιλέων αὐταὶ αἱ ἀρχαί· κακῶς δὲ τῶν βασιλέων πολιτευομένων, ἠφανίζετο καὶ ἡ τῆς πόλεως εὐκαιρία διὰ τὴν ἀνομίαν. Ὁ γοῦν Πολύβιος, γεγονὼς ἐν τῇ πόλει, βδελύττεται τὴν τότε κατάσασιν, καὶ φησὶ τρία γένη τὴν πόλιν οἰκεῖν, τό τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φύλον, ὃξὺ καὶ πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, πολὺ καὶ ἀνάγωγον· ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεπον τοὺς τὰ ὄπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον, ἢ ἀρχεσθαι δεδιδαχ-

997. μένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν. Τρίτον δ' ἦν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας· κρεῖττον δ' ἐκείνων ὁμῶς· καὶ γὰρ, εἰ μιγάδες, Ἕλληνες ὁμῶς ἀνέκαθεν ἦσαν, καὶ ἐμémνητο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους. Ἐφανισμένοι δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μά-
 λιστα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' ὃν ἦκεν εἰς τὴν
 998. Ἀλεξάνδρειαν ὁ Πολύβιος (κατασασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονακίς τοῖς στρατικώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ διέφθειρε), τοιούτων δὴ, φησὶν, ὄντων τῶν ἐν τῇ πόλει, λοιπὸν ἦν τῷ ὄντι τὸ τοῦ Ποιητοῦ·

Αἴγυπτόνδ' ἵναί, θελιχὴν ὁδὸν ἀργαλίην τε,

§. 13.

Τοιαῦτα δ' ἦν, εἰ μὴ χεῖρω, καὶ τὰ τῶν ὑπερον βασιλέων. Ῥωμαῖοι δ' εἰς δύναμιν, ὡς εἰπεῖν, ἐπηνώρθωσαν τὰ πολλά· τὴν μὲν πόλιν διατάξαντες, ὡς εἶπον· κατὰ δὲ τὴν χώραν ὑποστρατήγους τινὰς καὶ νομάρχας καὶ ἐθνάρχας καλουμένους ἀποδείξαντες, πραγμάτων οὐ μεγάλων ἐπισατεῖν ἤξιωμένους. Τῆς δ' εὐκαιρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν τὸ μέγιστόν ἐστιν, ὅτι τῆς Αἰγύπτου πάσης μόνος ἐστὶν ὁ τόπος οὗτος πρὸς ἄμφω πεφυκῶς εὖ, τὰ τε ἐκ θαλάττης διὰ τὸ εὐλίμενον, καὶ τὰ ἐκ τῆς χώρας, ὅτι πάντα εὐμαρῶς ὁ ποταμὸς πορθημεύει, συνάγει τε εἰς τοιοῦτο χωρίον, ὅπερ μέγιστον ἐμπορεῖον τῆς οἰκουμένης ἐστί. Τῆς μὲν οὖν πόλεως ταύτας ἂν τις λίγοι τὰς ἀρετάς· τῆς Αἰγύπτου δὲ τὰς προσόδους ἐν τινι λόγῳ Κικέρων φράζει, φήσας κατ' ἐνιαυτὸν τῷ τῆς Κλεοπάτρας πατρὶ τῷ Αὐλητῇ προσφέρεσθαι φόρον ταλάντων μυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων. Ὅπου οὖν ὁ κάκισα καὶ ῥαθυμότατα τὴν βασιλείαν διοικῶν τοσαῦτα προσωδεύετο, τί χρὴ νομίσαι τὰ νῦν, διὰ τοσαύ-

της ἐπιμελείας οἰκονομούμενα, καὶ τῶν Ἰνδοῶν ἐμποριῶν καὶ 798.
 τῶν Τρωγλοδυτικῶν ἐπηυξημένων ἐπὶ τοσοῦτον; Πρῶτερον μὲν
 γε οὐδ' εἴκοσι πλοῖα ἐθάρρει τὸν Ἀράβιον κόλπον διαπερᾶν,
 ὥσε ἐξω τῶν σενῶν ὑπερκύπτειν· νῦν δὲ καὶ σόλοι μεγάλοι
 σέλλονται μέχρι τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῶν ἄκρων τῶν Αἰθιοπικῶν,
 ἐξ ὧν ὁ πολυτιμώτατος κομίζεται φόρτος εἰς τὴν Αἴγυπτον,
 κάντευθεν παλιν εἰς τοὺς ἄλλους ἐκπέμπεται τόπους· ὥσε τὰ
 τέλη διπλάσια συνάγεσθαι, τὰ μὲν εἰσαγωγικά, τὰ δὲ ἐξαγω-
 γικά· τῶν δὲ βαρυτίμων βαρέα καὶ τὰ τέλη· καὶ γὰρ δὴ καὶ
 μονοπωλίας ἔχει. Μόνη γὰρ ἡ Ἀλεξάνδρεια τῶν τοιούτων, ὡς
 ἐπὶ τὸ πολὺ, καὶ ὑποδοχεῖόν ἐστι, καὶ χορηγεῖ τοῖς ἐκτός. Ἐτι
 δὲ μᾶλλον κατιθεῖν ἐς τὴν εὐφυῖαν ταύτην περιοδεύοντι τὴν
 χώραν, καὶ πρῶτον τὴν παραλίαν ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ Κατα-
 βαθμοῦ· μέχρι δεῦρο γὰρ ἐσιν ἡ Αἴγυπτος· ἡ δ' ἐξῆς ἐστὶ
 Κυρηναία, καὶ οἱ περιοικούντες βάρβαροι Μαρμαρίδαι.

§. 14.

Ἀπὸ μὲν οὖν Καταβαθμοῦ εἰς Παραιτόνιον εὐθυπλοοῦντι,
 σαδίων ἐστὶν ἑννακισίων ὁ δρόμος· πόλις δ' ἐστὶ καὶ λιμὴν μέγας
 τετταράκοντά που σαδίων· καλοῦσι δ' οἱ μὲν Παραιτόνιον τὴν 799.
 πόλιν, οἱ δ' Ἀμμωνίαν. Μεταξὺ δὲ ἡ τε Αἴγυπτίων κώμη καὶ
 ἡ Νησίσφυρα ἄκρα, καὶ Τυνδάριοι σιόπελοι, νησίδια τέτταρα,
 ἔχοντα λιμένα· εἰθ' ἐξῆς ἄκρα Δρέπανον· καὶ νῆσος Αἰνησίπασσα,
 ἔχουσα λιμένα· καὶ κώμη Ἄπις, ἀφ' ἧς εἰς μὲν Παραιτόνιον
 σαδίιοι ἑκατὸν, εἰς δὲ Ἀμμωνος ὁδὸς ἡμερῶν πέντε, ἀπὸ δὲ
 τοῦ Παραιτονίου χίλιοι που καὶ τριακόσιοι σαδίιοι. Μεταξὺ δὲ
 πρῶτον μὲν ἄκρα λευκόγειος, Λευκὴ ἀκτὴ καλουμένη· ἔπειτα
 Φοινικοῦς λιμὴν, καὶ Πνιγεὺς κώμη· εἶτα νῆσος Σιδονία,

799. λιμένα ἔχουσα· εἶτ' Ἀντίφραι, μικρὸν ἀπωτέρω τῆς Θαλάττης. Ἄπαντα μὲν ἡ χώρα αὕτη οὐκ εὖοινοσ, πλείω δεχομένου τοῦ κεράμου Θαλατταν, ἡ οἶνον, δυ δὴ καλοῦσι Λιθυκόν· ὧ δὴ καὶ τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φύλον χρῆται τῶν Ἀλεξανδρέων· σκώπτονται δὲ μάλισα αἱ Ἀντίφραι. Εἶθ' ὁ Δέρις λιμὴν, καλούμενος οὕτως διὰ τὴν πλησίον πέτραν μέλαιναν, δέρει ἐρικυϊαν· ὀνομάζουσι δὲ καὶ Ζεφύριον τὴν πλησίον τόπον· εἶτ' ἄλλοσ λιμὴν Λεύκασπισ, καὶ ἄλλοι πλείουσ· εἶτα Κυνοῦσ σημα· εἶτα Ταπόσειρισ οὐκ ἐπὶ Θαλάττῃ, πανήγυριν δεχομένη μεγάλην· καὶ ἄλλη δ' ἐςὶ Ταπόσειρισ ἐπέκεινα τῆσ πόλεωσ ἰκανῶσ· αὐτῆσ δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ Θαλάττῃ πετρῶδεσ χωρίον, καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλοὺσ τοὺσ κωμαζόντασ ἅπασαν ὥρασ ἔτουσ· εἶθ' ἡ Πλινθίνη, καὶ Νικίου κόμη· καὶ Χερρόνησοσ φρούριον, πλησίον ἡθῆ τῆσ Ἀλεξανδρείασ καὶ τῆσ Νεκροπόλεωσ ἐν ἐβδομηκοντα σαδίουσ. Ἡ δὲ Μαρειά λιμὴν, παρατείνουσα μέγρι καὶ δεῦρο, πλάτοσ μὲν ἔχει πλείονων ἢ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν σαδίων, μῆκοσ δ' ἑλαττόνων ἢ τριακοσίων. Ἐχει δ' ὀκτῶ νήσοσ, καὶ τὰ κύκλια πάντα οἰκούμενα καλῶσ· εὖοινία τέ ἐσι περὶ τοὺσ τόπουσ, ὥσε καὶ διαρκεῖσθαι πρὸσ παλαιῶσιν τὸν Μαρειώτην οἶνον.

§. 15.

Φύεται δ' ἐν τοῖσ Αἰγυπτιακοῖσ ἔλεσι καὶ ταῖσ λίμναισ ἡ τε βίβλοσ καὶ ὁ Αἰγύπτιοσ κύαμοσ, ἐξ οὔ τὸ κιβώριον, σχεδόν τε ἰσοῦψεισ ῥάβδοι ὅσον δεκάποδεσ. Ἄλλ' ἡ μὲν βίβλοσ ψιλῆ ῥάβδοσ ἐστὶν ἐπ' ἄλρω ἔχουσα χαίτην. Ὁ δὲ κύαμοσ κατὰ πολλὰ μέρη φύλλα καὶ ἄνθη ἐκφέρει, καὶ καρπὸν ὁμοιον τῷ παρ' ἡμῖν κυάμῳ, μεγέθει μόνον καὶ γεύσει διαλλάττοντα. Οἱ οὖν κυαμῶνεσ ἡδέϊαν ὄψιν παρέχουσι καὶ τέρψιν τοῖσ ἐνευωχεῖσθαι

βουλομένοις· εὐωχοῦνται δ' ἐν σιάφαις θαλαμηγοῖς, ἐνδύνοντες 800. εἰς τὸ πύκνωμα τῶν κυάμων, καὶ σιαζόμενοι τοῖς φύλλοις· ἔσι γὰρ σφόδρα μεγάλα, ὥστε καὶ ἀντὶ ποτηρίων καὶ τρυβλίων χρῆσθαι· ἔχει γάρ τινα καὶ κοιλότητα ἐπιτηδείαν πρὸς τοῦτο· καὶ δὴ καὶ ἡ Ἀλεξάνδρεια μεσῆ τούτων ἐστὶ κατὰ τὰ ἐργαστήρια, ὡς σκεύεσι χρωμένων· καὶ οἱ ἀγροὶ μίαν τινὰ τῶν προσόδων καὶ ταύτην ἔχουσι τὴν ἀπὸ τῶν φύλλων. Ὁ μὲν δὴ κύαμος τοιοῦτος. Ἡ δὲ βίβλος ἐνταῦθα μὲν οὐ πολλὴ φύεται· οὐ γὰρ ἀσκειῖται· ἐν δὲ τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα πολλή, ἡ μὲν χείρων, ἡ δὲ βελτίων ἢ ἱερατικῆ. Κἀνταῦθα δὲ τινες τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων μετήνεγκαν τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐντρέχειαν, ἣν ἐκεῖνοι παρεῦρον ἐπὶ τοῦ φοίνικος, καὶ μάλιχα τοῦ καρυωτοῦ, καὶ τοῦ βαλσάμου· οὐ γὰρ ἕωσι πολλαχοῦ φύεσθαι, τῇ δὲ σπάνει τιμὴν ἐπιτιθέντες, τὴν πρόσσodon αὐτοῖς αὔξουσι, τὴν δὲ κοινὴν χρεῖαν διαλυμαίνονται.

§. 16.

Ἐν δεξιᾷ δὲ τῆς Κανωδικῆς πύλης ἐξίοντι, ἡ διώρυξ ἐστὶν ἢ ἐπὶ Κάνωβον συναπτουσα τῇ Λίμνῃ· ταύτη δὲ καὶ ἐπὶ Σχεδῖαν ὁ πλοῦς ἐπὶ τὸν μέγαν ποταμὸν καὶ ἐπὶ τὸν Κάνωβον, πρῶτον δὲ ἐπὶ τὴν Ἐλευσίνα· ἔσι δ' αὕτη κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Νικοπόλεως, ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωδικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρίζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχὴ τις Κανωδισμοῦ, καὶ τῆς ἐκεῖ λαμυρίας. Ἀπὸ δὲ τῆς Ἐλευσίνας προελθοῦσαι μικρὸν ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ διώρυξ, ἀνάγουσα ἐπὶ τὴν Σχεδῖαν· διέχει δὲ τετράσχοινον τῆς Ἀλεξανδρείας ἢ Σχεδῖα, κατοικία πόλεως· ἐν ἣ τὸ ναύσταθμον τῶν θαλαμηγῶν πλοίων, ἐφ' οἷς οἱ ἡγεμόνες εἰς τὴν ἄνω χώραν ἀναπλεύουσιν· ἐνταῦθα δὲ καὶ

800. τὸ τελώνιον τῶν ἀνωθεν καταγομένων, καὶ ἀναγομένων· οὗ χάριν καὶ σχεδία ἐξευκται ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀφ' ἧς καὶ τοῦνομα τῷ τόπῳ. Μετὰ δὲ τὴν διώρυγα τὴν ἐπὶ Σχεδίαν ἄγουσαν, ὁ ἐξῆς ἐπὶ τὸν Κάνωβον πλοῦς ἐστὶ παράλληλος τῇ παραλίᾳ τῇ ἀπὸ Φάρου μέχρι τοῦ Κανωβαίου στόματος· σπηὴ γὰρ τις ταινία μεταξὺ διήκει τοῦ τε πελάγους καὶ τῆς διώρυγος, ἐν ᾗ ἐστὶν ἢ τε μικρὰ Ταπόσειρις μετὰ τὴν Νικόπολιν, καὶ τὸ Ζεφυρίον, ἄκρα ναίσκον ἔχουσα Ἀρσινόης Ἀφροδίτης. Τὸ δὲ παλαιὸν καὶ Θῶνιν τινα πόλιν ἐνταῦθα φασιν, ἐπώνυμου τοῦ βασιλέως τοῦ δεξαμένου Μενελάου τε καὶ Ἑλένης ξενία. Περὶ οὖν τῶν τῆς Ἑλένης φαρμάκων φησὶν οὕτως ὁ Ποιετής·

801. Ἐσθλά, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην, Θῶνος παράκοιτις.

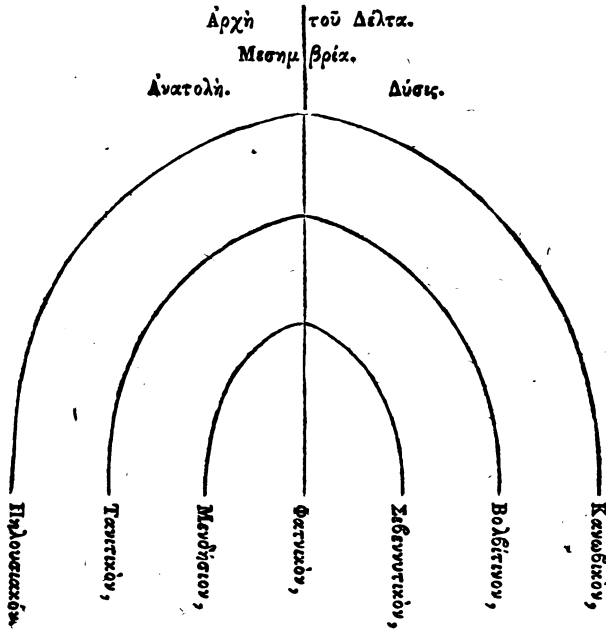
§. 17.

Κάνωβος δ' ἐστὶ πόλις ἐν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίαις ἀπὸ Ἀλεξανδρείας περὶ ἰούσιν, ἐπώνυμος Κανώβου τοῦ Μενελάου κυβερνήτου, ἀποθανόντος αὐτόθι, ἔχουσα τὸ τοῦ Σαραπίδος ἱερὸν πολλῇ ἀγιστεῖα τιμώμενον, καὶ Θεραπειᾶς ἐκφέρον, ὥστε καὶ τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἄνδρας πιεσεῖν, καὶ ἐγκοιμᾶσθαι αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἢ ἐτέρους. Συγγραφοῦσι δὲ τινες καὶ τὰς Θεραπειᾶς, ἄλλοι δὲ ἀρετὰς τῶν ἐνταῦθα λογίων. Ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυρισῶν ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι· πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νύξ πληθεῖ, τῶν [μὲν] ἐν τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας, καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· τῶν δ' ἐν αὐτῷ τῷ Κανώβῳ καταγωγᾶς ἔχοντων ἐπικειμένους τῇ διώρυγι, εὐφρεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἄνεσιν καὶ εὐωχίαν.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὸν Κανώβον ἐστὶ τὸ Ἡράκλειον, Ἡρακλέους ἔχον

ιερον· εἶτα τὸ Κανωδικὸν ζῶμα, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Δέλτα. Τὰ δ' 8οι. ἐν δεξιᾷ τῆς Κανωδικῆς διώρυγος, ὁ Μενελαΐτης ἐστὶ νομὸς, ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου καλούμενος, οὐ, μὰ Δία, ἀπὸ τοῦ ἥρωος, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ὧν καὶ Ἀρτεμίδωρος. Μετὰ δὲ τὸ Κανωδικὸν ζῶμα ἐστὶ τὸ Βολβίτινον· εἶτα τὸ Σεβεννυτικόν, καὶ τὸ Φατυκὸν, τρίτον ὑπάρχον τῷ μεγέθει παρὰ τὰ πρῶτα δύο, οἷς ὠρισαὶ τὸ Δέλτα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόρρω τῆς κορυφῆς σχίζεται εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ Δέλτα. Τῷ δὲ Φατυκῷ συνάπτει τὸ Μενδήσιον· εἶτα τὸ Ταυτικόν, καὶ τελευταῖον τὸ Πηλουσιακόν. Ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλα τούτων μεταξὺ, ὡς ἂν ψευδοζῶματα, ἀσημότερα. Ἐχει μὲν εὖν εἰσαγωγὰς τὰ ζῶματα, ἀλλ' οὐκ εὐφρεῖς, οὐδὲ μεγαλοῖς πλοίοις, ἀλλ' ὑπηρετικοῖς, διὰ τὸ βραχέα εἶναι

801. καὶ ἐλώδη. Μαλιγα μέντοι τῷ Κανωδικῷ ζώματι ἐχρῶντο, ὡς ἐμπορεῖω, τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν λιμένων ἀποκεκλεισμένων, ὡς προεῖπομεν. Μετὰ δὲ τὸ Βολβίτινον ζώμα ἐπὶ πλεόν ἔκκεται ταπεινὴ καὶ ἀμμώδης ἄκρα· καλεῖται δὲ Ἄγνου κέρας· εἶθ' ἡ Περσέως σκοπή· καὶ τὸ Μιλησίων τεῖχος· πλεύσαντες γὰρ ἐπὶ Ψαμμίτου τριάκοντα ναυσὶ Μιλήσιοι κατὰ Κυαζάρη (οὗτος δ' ἦν τῶν Μήδων), κατέσχον εἰς τὸ ζώμα τὸ Βολβίτινον· εἶτ' ἐκδάντες ἐτείχισαν τὸ λεχθὲν κτίσμα· χρόνῳ δ' ἀναπλεύσαντες εἰς τὸν Σαίτικόν νομόν, καταναυμαγήσαντες Ἴναρον, πόλιν ἔκτισαν Ναύκρατιν οὐ πολὺ τῆς Σχεδίας ὑπερθεν. Μετὰ δὲ τὸ
802. τῶν Μιλησίων τεῖχος ἐπὶ τὸ Σεβεννυτικὸν προϊόντι ζώμα, λίμναι εἰσίν, ὧν ἡ ἐτέρα Βουτικὴ καλεῖται ἀπὸ Βούτου πόλεως. Καὶ ἡ Σεβεννυτικὴ δὲ πόλις, καὶ ἡ Σαῖς, μητρόπολις τῆς κάτω χώρας, ἐν ἣ τιμῶσι τὴν Ἀθηναῖν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ αὐτῆς ἡ θήκη κεῖται τοῦ Ψαμμίτου· περὶ δὲ τὴν Βούτον καὶ Ἐρμόπολις ἐν νήσῳ κειμένη. Ἐν δὲ τῇ Βούτῳ Λητοῦς ἐστὶ μαρτεῖον.

§. 19.

Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ τῇ ὑπὲρ τοῦ Σεβεννυτικοῦ καὶ Φατικοῦ ζώματος Ξοῖς ἐστὶ καὶ νῆσος καὶ πόλις ἐν τῷ Σεβεννυτικῷ νομῷ. Ἐστὶ δὲ καὶ Ἐρμού πόλις, καὶ Λύκου πόλις, καὶ Μένδης, ὅπου τὸν Πᾶνα τιμῶσι, καὶ τῶν ζώων τράγον· ὡς δὲ Πίνδαρος φησιν, οἱ τράγοι ἐνταῦθα γυναιξὶ μίγνυνται·

Μένδητα παρά κρημνὸν θαλάσσης
Ἐσχατον, Νείλου κέρας, αἰγιόγαται
Ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται·

Πλησίον δὲ Μένδητος καὶ Διὸς πόλις, καὶ αἱ περὶ αὐτὴν λίμναι, καὶ Λεοντόπολις· εἶτ' ἀπωτέρω ἡ Βούσιρις πόλις ἐν τῷ Βουσιρίτῃ νομῷ, καὶ Κυνὸς πόλις. Φησὶ δ' Ἐρατοσθένης, κοινὸν μὲν εἶναι τοῖς βαρβάροις πᾶσιν ἔθος τὴν ξηνηλασίαν·

τοὺς δ' Αἰγυπτίους ἐλέγχουσαι διὰ τῶν περὶ τὸν Βούσιριν με- 802.
 μυθευμένων ἐν τῷ Βουσιρίτη νομῷ, διαβάλλειν τὴν ἀξενίαν
 βουλομένων τοῦ τόπου τούτου τῶν ὕστερον· οὐ βασιλέως, μὰ
 Δία, οὐδὲ τυράννου γενομένου τινὸς * τοῦ* Βουσίριδος· προσ-
 επιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ,

Αἴγυπτόνδ' ἴναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλίην τε,

προσλαμβάνοντος πρὸς τοῦτο πάμπλου καὶ τοῦ ἀλιμένου,
 καὶ τοῦ μηδὲ τὸν ὄντα λιμένα ἀνεῖσθαι τὸν πρὸς τῇ Φάρῳ,
 φρουρεῖσθαι δ' ὑπὸ βουκόλων ληστῶν, ἐπιτιθεμένων τοῖς προσορ-
 μιζομένοις. Καρχηδονίους δὲ καταποντοῦν, εἴ τις τῶν ξένων
 εἰς Σαρδῶν παραπλεύσειεν, ἢ ἐπὶ σήλας· διὰ δὲ ταῦτ' ἀπισεῖ-
 σθαι τὰ πολλὰ τῶν ἐσπερίων. Καὶ τοὺς Πέρσας δὲ κακῶς
 ἠγεῖσθαι τοῖς πρέσβεσι τὰς ὁδοὺς κύκλω καὶ διὰ δυσκόλων.

§. 20.

Συνάπτει δὲ καὶ ὁ Ἀθριδίτης νομὸς, καὶ ἔτι ὁ Προσωπίτης
 νομὸς, ἐν ᾧ Ἀφροδίτης πόλις· Ὑπὲρ δὲ τὸ Μενδήσιον γῶμα
 καὶ τὸ Ταντικόν, λίμνη μεγάλη, καὶ ὁ Μενδήσιός ἐστι νομὸς,
 καὶ ὁ Λεοντοπολίτης, καὶ πόλις Ἀφροδίτης, καὶ ὁ Φαρθητίτης
 νομὸς· εἶτα τὸ Ταντικόν γῶμα, ὃ τινες Σαῖτικόν λέγουσι· καὶ
 ὁ Τανίτης νομὸς, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ μεγάλη Τάνις.

§. 21.

Μεταξὺ δὲ τοῦ Ταντικοῦ καὶ τοῦ Πηλουσιακοῦ λίμναι, καὶ
 ἔλη μεγάλα καὶ συνεχῆ, κώμας πολλὰς ἔχοντα· Καὶ αὐτὸ δὲ
 τὸ Πηλούσιον κύκλω περικείμενα ἔχει ἔλη, ἃ τινες βάραθρα
 καλοῦσι, καὶ τέλματα· ὥκισται δ' ἀπὸ θαλάττης ἐν πλείοσιν ἢ
 εἴκοσι σταδίους· τὸν δὲ κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σταδίους εἴκοσιν·
 ὠνόμασαι δ' ἀπὸ τοῦ πηλοῦ καὶ τῶν τελμάτων. Ταύτη δὲ καὶ 803.
 δυσείσβολός ἐστιν ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῶν ἐωθινῶν τόπων τῶν κατὰ

803. Φοινίκην καὶ τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἐκ τῆς Ἀραβίας δὲ τῆς Ναβα-
ταίων, ἧτις ἐστὶ προσεχῆς, διὰ τούτων ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἡ
ὁδός. Ἡ δὲ μεταξύ τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου,
Ἀραβία μὲν ἐστὶ, καὶ ἐπὶ γε τῶν ἄκρων αὐτῆς ἴδρυται τὸ
Πηλούσιον· ἀλλ' ἔρημος ἅπασά ἐστι καὶ ἄβατος στρατοπέδῳ. Ὁ
δὲ μεταξύ ἰσθμὸς τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ'
Ἡρώων πόλιν, ἑννακοσίων μὲν ἐστὶ σταδίων, ὡς δὲ Ποσειδωνίος
φησιν, ἑξαττῶν ἢ χιλίων καὶ πεντακοσίων· πρὸς δὲ τῷ ἄνυ-
δρος εἶναι καὶ ἀμμώδης, ἐρπετῶν πλῆθος ἔχει τῶν ἀμμοδυτῶν.

§. 22.

Ἀπὸ δὲ Σχεδιάς ἀναπλεύουσιν ἐπὶ Μέμφιν, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσι
πάμπολλαι κώμαι μέχρι τῆς Μαρείας λίμνης, ὧν ἐστὶ καὶ ἡ
Χαβρίου κώμη λεγόμενη· ἐπὶ δὲ τῷ ποταμῷ Ἐρμούπολις ἐστὶν·
εἶτα Γυναικῶν πόλις, καὶ νομὸς Γυναικοπολίτης· ἐφεξῆς δὲ
Μώμεμφις, καὶ Μωμεμφίτης νομὸς· μεταξύ δὲ διώρυγες
πλείους εἰς τὴν Μαρεώτιν. Οἱ δὲ Μωμεμφῖται τὴν Ἀφροδίτην
τιμῶσι, καὶ τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάρπερ ἐν Μέμφει
ὁ Ἄπις, ἐν Ἡλίου δὲ πόλει ὁ Μνεῦις· οὗτοι μὲν οὖν θεοὶ νο-
μίζονται. Οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις (παρὰ πολλοῖς γὰρ δὴ ἐν
τε τῷ Δέλτα καὶ ἔξω αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἄρρην, τοῖς δὲ θήλεια
τρέφεται), οὗτοι δὲ θεοὶ μὲν οὐ νομίζονται, ἱεροὶ δέ.

§. 23.

Ἵπὲρ δὲ Μωμέμφεώς εἰσι δύο νιτρίαι, πλείους νίτρον ἔχου-
σαι, καὶ νομὸς νιτριώτης. Τιμάται δ' ἐνταῦθα ὁ Σάραπις, καὶ
παρὰ μόνους τούτους θύεται ἐν Αἰγύπτῳ πρόβατον· πλησίον δὲ
καὶ ἐνταῦθα πόλις Μενέλαος· ἐν ἀρισεραῖ δὲ ἐν τῷ Δέλτα, ἐπὶ μὲν
τῷ ποταμῷ Ναύκρατις· ἀπὸ δὲ τοῦ ποταμοῦ δίσχοινον διέχουσα
ἡ Σαῖς, καὶ μικρὸν ταύτης ὑπερθε τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἄνυλον, ἐν ᾧ

κείσθαι τὸν Ὄσιριν φασιν. Ἀμφισβητοῦσι δὲ τούτου πολλοὶ, καὶ 805.
 μάλιχα οἱ τὰς Φιλὰς οἰκοῦντες τὰς ὑπὲρ Συήνης καὶ τῆς Ἐλε-
 φαντίνης. Μυθεύουσι γὰρ δὴ, διότι ἡ Ἰσις κατὰ πολλοὺς τόπους
 κατὰ γῆς θείῃ σοροῦς τοῦ Ὄσιρίδος· μία δὲ τούτων ἦν ἔχουσα
 τὸν Ὄσιριν, ἀφανὴς πᾶσι· τοῦτο δὲ πράξειε λαθεῖν βουλομένη
 τὸν Τυφῶνα, μὴ ἐπελθῶν ἐκρίψει τὸ σῶμα τῆς θήκης.

§. 24.

Ἀπὸ μὲν δὴ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὴν τοῦ Δέλτα κορυφὴν αὐτῆ
 ἢ περιήγησις. Φησὶ δ' ὁ Ἀρτεμίδωρος σχοῖνων ὄκτῳ καὶ εἴκοσι 804.
 τὸν ἀνάπλου, τοῦτο δ' εἶναι· σαδίων ὄκτακοσίων τετταρά-
 κοντα, λογιζόμενος τριακοντασαδίων τὴν σχοῖνον. Ἡμῖν μέντοι
 πλέουσι, ἄλλοτ' ἄλλῳ μέτρῳ χρώμενοι τῶν σχοῖνων ἀπεδί-
 δωσαν τὰ διαστήματα, ὥςτε καὶ τετταρακοντασαδίου, καὶ ἔτι
 μείζους, κατὰ τόπους ὁμολογεῖσθαι παρ' αὐτῶν. Καὶ διότι
 παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις ἄσατόν ἐστι τὸ τῆς σχοῖνου μέτρον, αὐτὸς
 Ἀρτεμίδωρος ἐν τοῖς ἐξῆς δηλοῖ. Ἀπὸ μὲν γὰρ Μέμφεως μέχρι
 Θηβαίδος τὴν σχοῖνον ἐκάστην φησὶν εἶναι σαδίων ἑκατὸν εἴκο-
 σιν· ἀπὸ δὲ τῆς Θηβαίδος μέχρι Συήνης ἐξήκοντα· ἀπὸ δὲ
 Πηλουσίου πρὸς τὴν αὐτὴν ἀναπλέουσι κορυφὴν, σχοῖνους μὲν
 πέντε καὶ εἴκοσι φησὶ, σαδίου δὲ ἑπτακοσίου πεντήκοντα, τῷ
 αὐτῷ μέτρῳ χρῆσάμενος. Πρώτην δ' ἐκ τοῦ Πηλουσίου προέλ-
 θούσιν εἶναι διώρυγα τὴν πληροῦσαν τὰς κατὰ τὰ ἔλη καλου-
 μένας λίμνας, αἱ δύο μὲν εἰσὶν, ἐν ἀρισερᾷ δὲ κείνται τοῦ
 μεγάλου ποταμοῦ ὑπὲρ τὸ Πηλούσιον ἐν τῇ Ἀραβίᾳ. Καὶ ἄλλας
 δὲ λίμνας λέγει καὶ διώρυγας ἐν τοῖς αὐτοῖς μέρεσιν ἔξω τοῦ
 Δέλτα. Ἔστι δὲ καὶ νομὸς Σεθρωίτης παρὰ τὴν ἐτέραν λίμνην·
 ἓνα δὲ τῶν δέκα τῶν ἐν τῷ Δέλτα διαριθμῆται καὶ τοῦτον·
 εἰς δὲ ταύτας τὰς λίμνας συμβάλλουσι καὶ ἄλλαι * δύο *
 διώρυγες.

§. 25.

804. Ἄλλη δ' ἐστὶν ἐκδιδοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ τὸν Ἀραβίον κόλπον, καὶ πόλιν Ἀρσινόην, ἣν ἔνιοι Κλεοπατρίδα καλοῦσι. Διαρρέει δὲ *καὶ* διὰ τῶν πικρῶν καλουμένων λιμνῶν, αἱ πρότερον μὲν ἦσαν πικραὶ, τμηθείσης δὲ τῆς διώρυγος τῆς λεχθείσης μετεβαλοντο τῇ κράσει τοῦ ποταμοῦ· καὶ νῦν εἰσὶν εὐφοὶ, μεσαι δὲ καὶ τῶν λιμναίων ὀρνέων. Ἐτμήθη δὲ ἡ διώρυξ κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ Σεσώωριος πρὸ τῶν Τρωϊκῶν· οἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ Ψαμμίτου παιδὸς, ἀρξαμένω μόνον, εἴτ' ἐκλιπόντος τὸν βίον· ὕστερον δὲ ὑπὸ Δαρείου τοῦ πρώτου διαδεξαμένου τὸ ἐξῆς ἔργον. Καὶ οὗτος δὲ, δόξη ψευθεῖ πεισθεῖς, ἀφῆκε τὸ ἔργον περὶ συντέλειαν ἤδη· ἐπέισθη γὰρ μετεωροτέραν εἶναι τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν τῆς Αἰγύπτου, καὶ, εἰ διακοπεῖη πᾶς ὁ μεταξὺ ἰσθμὸς, ἐπικλυσθήσεσθαι τῇ θάλαττῃ τὴν Αἴγυπτον. Οἱ μέντοι Πτολεμαῖκοι βασιλεῖς διακόψαντες, κλεισὸν ἐποίησαν τὸν Εὐρίππον, ὥστε, ὅτε βούλοιντο, ἐκπλεῖν ἀκωλύτως εἰς τὴν ἐξω θάλατταν, καὶ εἰσπλεῖν πάλιν. Εἴρηται δὲ καὶ περὶ τῆς τῶν ὑδάτων ἐπιφανείας καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπομνήμασι.

§. 26.

Πλησίον δὲ τῆς Ἀρσινόης καὶ ἡ τῶν Ἡρώων ἐςὶ πόλις καὶ ἡ Κλεοπατρίς ἐν τῷ μυχῶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου τῷ πρὸς Αἴγυπτον, καὶ λιμένες, καὶ κατοικία, διώρυγές τε πλείους, καὶ λίμναι πλησιάζουσαι τούτοις· ἐνταῦθα δ' ἐςὶ καὶ ὁ Φαγρωριοπολίτης νομὸς, καὶ πόλις Φαγρωριόπολις. Ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς διώρυγος τῆς ἐκδιδοῦσης εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν ἀπὸ κώμης ἄρχεται Φακκούσης, ἧ συνεχῆς ἐςὶ καὶ ἡ Φίλωνος κώμη· πλάτος δ' ἔχει

ἔχει πηχῶν ἑκατὸν ἢ διώρυξ; βάθος δ' ὅσον ἀρκεῖν μυριοφόρῳ 805.
 νηϊ' οὕται δ' οἱ τόποι πλησιαζουσι τῇ κορυφῇ τοῦ Δέλτα.

§. 27.

Αὐτοῦ δὲ καὶ ἡ Βουβασὸς πόλις, καὶ ὁ Βουβασίτης νομός·
 καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ὁ Ἡλιοπολίτης νομός. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ἡ τοῦ
 Ἡλίου πόλις, ἐπὶ χώματος ἀξιολόγου κειμένη, τὸ ἱερὸν ἔχουσα
 τοῦ Ἡλίου, καὶ τὸν βουὺν τὸν Μνεῦϊν ἐν σηκῷ τινὶ τρεφόμενον,
 ὃς παρ' αὐτοῖς νενόμισται Θεὸς, ὡσπερ καὶ ἐν Μέμφει ὁ Ἄπις.
 Πρόκεινται δὲ τοῦ χώματος λίμναι, τὴν ἀνάχυσιν ἐκ τῆς πλη-
 σίον διώρυγος ἔχουσαι. Νυνὶ μὲν οὖν ἐστὶ πανέρημος ἡ πόλις,
 τὸ ἱερὸν ἔχουσα τῷ Αἰγυπτίῳ τρόπῳ κατασκευασμένον ἀρχαῖον,
 ἔχον πολλὰ τεκμήρια τῆς Καμβύσουμανίας καὶ ἱεροσυλίας, ὃς
 τὰ μὲν πυρὶ, τὰ δὲ σιδήρῳ διελωβάτο τῶν ἱερῶν; ἀκρωτη-
 ριάζων καὶ περικαίων, καθάπερ καὶ τοὺς ὀβελίσκους· ὧν δύο
 καὶ εἰς Ρώμην ἐκομίσθησαν, οἱ μὴ κεκακωμένοι τελέως· ἄλλοι
 δ' εἰσὶ κακεῖ, καὶ ἐν Θήβαις, τῇ νῦν Διοσπόλει, οἱ μὲν ἐσῶτες
 ἀκμὴν πυρίθρωτοι, οἱ δὲ καὶ κείμενοι.

§. 28.

Τῆς δὲ κατασκευῆς τῶν ἱερῶν ἡ διάθεσις τοιαύτη. Κατὰ
 τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς τὸ τέμενος λιθόσρωτόν ἐστιν ἔδαφος,
 πλάτος μὲν ὅσον πλεθριαῖον, ἢ καὶ ἑλαττον, μῆκος δὲ καὶ
 τριπλάσιον, καὶ τετραπλάσιον ἔστι ὄπου, καὶ μείζον· καλεῖται
 δὲ ὁδὸς τοῦτο, καθάπερ Καλλιμάχος εἶρηκεν·

Ὁ δρόμος ἱερὸς οὗτος Ἀνούειδος.

Διὰ δὲ τοῦ μήκους παντὸς ἐξῆς ἐφ' ἐκάτερα τοῦ πλάτους
 σφίγγες ἴδρυνται λίθιναι, πήχεις εἴκοσιν, ἢ μικρῶν πλείους ἀπ'
 ἀλλήλων διέχουσαι, ὡσθ' ἓνα μὲν ἐκ δεξιῶν εἶναι εἶχον
 τῶν σφίγγων, ἓνα δ' ἐξ εὐωνύμων· μετὰ δὲ τὰς σφίγγας

805. πρόπυλον μέγα , εἴτ' ἄλλο προελθόντι πρόπυλον , εἴτ' ἄλλο· οὐκ ἔστι δὲ διωρισμένος ἀριθμὸς, οὔτε τῶν προπύλων, οὔτε τῶν σφιγγῶν· ἄλλα δ' ἐν ἄλλοις ἱεροῖς, ὡσπερ καὶ τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τῶν δρόμων. Μετὰ δὲ τὰ προπύλαια ὁ νεῶς, πρόναον ἔχων μέγαν καὶ ἀξιόλογον. Τὸν δὲ σηκὸν σύμμετρον, ξόανον δ' οὐδὲν, ἢ οὐκ ἀνθρωπόμορφον, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων ζώων τινός· τοῦ δὲ προνάου παρ' ἐκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά· ἔστι δὲ ταῦτα ἰσοῦψῃ τῷ νεῶ τείχη δύο,
806. κατ' ἀρχὰς μὲν ἀφεςῶτα ἀπ' ἀλλήλων μικρῶ πλέον, ἢ τὸ πλάτος ἐστὶ τῆς κρηπίδος τοῦ νεῶ· ἔπειτ' εἰς τὸ πρόσθεν προΐοντι, κατ' ἀπονευούσας γραμμὰς μέχρι πηχῶν πενήκοντα ἢ ἐξήκοντα· ἀναγλυφὰς δ' ἔχουσιν οἱ τοῖχοι οὔτοι μεγάλων εἰδώλων, ὁμοίων τοῖς Τυρρῆνικοῖς, καὶ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δημιουργημάτων. Ἔστι δὲ τις καὶ πολύσυλος οἶκος, καθάπερ ἐν Μέμφει, βαρβαρικὴν ἔχων τὴν κατασκευὴν· πλὴν γὰρ τοῦ μεγάλους εἶναι, καὶ πολλούς, καὶ πολυσίχους τοὺς σύλους, οὐδὲν ἔχει χάριεν, οὐδὲ γραφικόν, ἀλλὰ ματαιοπονίαν ἐμφαίνει μάλλον.

§. 29.

Ἐν δὲ τῇ Ἡλιουπόλει καὶ οἴκους εἶδομεν μεγάλους, ἐν οἷς διέτριβον οἱ ἱερεῖς· μάλις γὰρ δὴ ταύτην κατοικίαν ἱερέων γεγονέναι φασὶ τὸ παλαιὸν, φιλοσόφων ἀνδρῶν καὶ ἀστρονομικῶν· ἐκλείοιπε δὲ καὶ τοῦτο νυνὶ τὸ σύστημα, καὶ ἡ ἄσκησις. Ἐκεῖ μὲν οὖν οὐδεὶς ἡμῖν ἐδείκνυτο τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως προεσῶς· ἀλλ' οἱ ἱεροποιοὶ μόνον, καὶ ἐξηγηταὶ τοῖς ξένοις τῶν περὶ τὰ ἱερά. Παρηκολούθει δὲ τις ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναπλέοντι εἰς τὴν Αἴγυπτον Αἰλίω Γάλλω τῷ ἡγεμόνι, Χαιρήμων τοῦνομα, προσποιούμενος τοιαύτην τινα ἐπισήμην· γελῶμενος δὲ τὸ πλέον, ὡς ἀλαζῶν καὶ ἰδιώτης· ἐκεῖ δ' οὖν ἐδείκνυτο οἱ τε τῶν ἱερέων

οἴκοι, καὶ Πλάτωνος· καὶ Εὐδόξου διατριβαί. Συνανέβη γὰρ 806. δὴ τῷ Πλάτῳ ὁ Εὐδόξος δεῦρο, καὶ συνδιέτριψαν τοῖς ἱερεῦσιν ἐκεῖνι ἐνταῦθα τρισκαίδεκα ἔτη, ὡς εἴρηται τιτι· περιττοὺς γὰρ ὄντας κατὰ τὴν ἐπιστήμην τῶν οὐρανίων, μουσικούς δὲ καὶ δυσμεταδότους, τῷ χρόνῳ καὶ ταῖς θεραπειαῖς ἐξελιπάρισαν, ὥστε τινὰ τῶν θεωρημάτων ἰσορῆσαι· τὰ πολλὰ δὲ ἀπεκρύψαντο οἱ βάρβαροι. Οὗτοι δὲ [καὶ] τὰ ἐπιτρέχοντα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς μόρια ταῖς τριακοσίαις ἐξηκονταπέντε ἡμέραις εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐνιαυσίου χρόνου παρέδοσαν· ἀλλ' ἠγνοεῖτο τέως ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς καὶ ἄλλα πλείω, ἕως οἱ νεώτεροι ἀστρολόγοι παρέλαβον παρὰ τῶν μεθερμηνεύσαντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τὰ τῶν ἱερέων ὑπομνήματα· καὶ ἔτι νῦν παραλαμβάνουσι τὰ ἀπ' ἐκείνων, ὁμοίως καὶ τὰ τῶν Χαλδαίων.

§. 30.

Ἐντεῦθεν δὲ ὁ Νεῖλός ἐστιν ὁ ὑπὲρ τοῦ Δελτα τοῦτου δὲ τὰ μὲν δεξιὰ καλοῦσι Λιβύην, ἀναπλέοντι, ὡσπερ καὶ τὰ περὶ τὴν Μαρεῶτιν· τὰ δ' ἐν ἀρισερᾷ Ἀραβίαν. Ἡ μὲν οὖν Ἠλιοπολίτις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Κερκέσουρα πόλις κατὰ τὰς Εὐδόξου κειμένη σκοπᾶς· δέικνται γὰρ σκοπὴ τις πρὸ τῆς Ἡλίου πόλεως, καθάπερ καὶ πρὸ τῆς Κνίδου, πρὸς 807. ἣν ἐσημειοῦτο ἐκεῖνος τῶν οὐρανίων τινὰς κινήσεις· ὁ δὲ νομὸς Λητοπολίτης οὗτος. Ἀναπλεύσαντι δ' ἐς Ἱ Βαβυλῶν, φρούριον ἐρυμνὸν, ἀποστάντων ἐνταῦθα Βαβυλωνίων τινῶν, εἶτα διαπραξαμένων ἐνταῦθα κατοικίαν παρὰ τῶν βασιλέων· νυνὶ δ' ἐς Ἱ στρατόπεδον ἐνὸς τῶν τριῶν ταγμάτων τῶν φρουρούντων τὴν Αἴγυπτον· ῥᾶχις δ' ἐστίν ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου μέχρι Νείλου καθήκουσα, δι' ἧς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τροχοὶ καὶ κοχλῖαι τὸ ὕδωρ ἀνάγουσιν, ἀνδρῶν ἑκατὸν πενήκοντα ἐργαζομένων,

807. δεσμίων· ἀφορῶνται δ' ἐνθένδε τηλαυγῶς αἱ Πυραμίδες ἐν τῇ περαίᾳ ἐν Μέμφει, καὶ εἰσὶ πλησίον.

§. 31.

Ἐγγὺς δὲ καὶ ἡ Μέμφις αὐτῇ, βασιλεῖον τῶν Αἰγυπτίων· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ Δέλτα τρισχοίνων εἰς αὐτὴν· ἔχει δὲ ἱερά τό τε τοῦ Ἄπιδος, ὃς ἔστιν ὁ αὐτὸς καὶ Ὅσιρις· ὅπου ὁ βοῦς ὁ Ἄπις ἐν σηκῷ τινι τρέφεται, Θεός, ὡς ἔφην, νομιζόμενος, διάλευκος τὸ μέτωπον καὶ ἄλλα τιμὰ μικρά τοῦ σώματος, τὰ δ' ἄλλα μέλας· οἷς σημείοις αἰεὶ κρίνουσι τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὴν διαδοχὴν, ἀπογενομένου τοῦ τὴν τιμὴν ἔχοντος. Ἐστὶ δ' αὐλὴ προκειμένη τοῦ σηκοῦ, ἐν ἣ καὶ ἄλλος σηκὸς τῆς μητρὸς τοῦ βοός· εἰς ταύτην δὲ τὴν αὐλὴν ἐξαφίᾳσι τὸν Ἄπιν καθ' ὥραν τιμὰ, καὶ μάλιστα πρὸς ἐπίδειξιν τοῖς ξένοις· ὀρώσι μὲν γὰρ καὶ διὰ θυρίδος ἐν τῷ σηκῷ, βούλονται δὲ καὶ ἔξω· ἀποσκιρτήσαντα δ' ἐν αὐτῇ μικρὰ, ἀναλαμβάνουσι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν γάσιν. Τό τε δὴ τοῦ Ἄπιδός ἔστιν ἱερὸν παρακείμενον τῷ Ἡραίσειῳ, καὶ αὐτὸ τὸ Ἡραίσειον, πολυτελῶς κατεσκευασμένον ναοῦ τε μεγέθει καὶ τοῖς ἄλλοις. Πρόκειται δ' ἐν τῷ δρόμῳ καὶ μονόλιθος κολοσσός· ἕδος δ' ἔστιν ἐν τῷ δρόμῳ τούτῳ ταύρων ἀγῶνας συντελεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, οὓς ἐπίτηδες τρέφουσί τινες, ὥσπερ οἱ ἵπποτρόφοι· συμβάλλουσι γὰρ εἰς μάχην ἀφέντες· ὁ δὲ κρείττων νομισθεὶς ἄθλου τυγχάνει. Ἐστὶ δ' ἐν Μέμφει καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν, Θεᾶς Ἑλληνίδος νομιζομένης· τινὲς δὲ Σελήνης ἱερὸν εἶναι φασιν.

§. 32.

Ἐστὶ δὲ καὶ Σεράπειον ἐν ἀμμώδει τόπῳ σφόδρα, ὡσθ' ὑπ' ἀνέμων θῖνας ἀμμῶν σωρεύεσθαι, ἐφ' ὧν αἱ σφίγγες, αἱ μὲν καὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἐωρῶντο ὑφ' ἡμῶν κατακλωσμένοι, αἱ

δ' ἠμφανεῖς· ἐξ ὧν εἰκάζειν παρῆν τὸν κίνδυνον, εἴ τῳ βαδί- 807.
 ζοντι πρὸς τὸ ἱερόν λαίλαψ ἐπιπέσοι. Πόλις δ' ἐστὶ μεγάλη τε
 καὶ εὐανδρὸς, δευτέρα μετὰ Ἀλεξάνδρειαν, μιγάδων ἀνδρῶν,
 καθάπερ καὶ τῶν ἐκεῖ συνωκισμένων. Πρόκεινται δὲ καὶ λίμναι
 τῆς πόλεως καὶ τῶν βασιλείων, ἃ νῦν μὲν κατέσπασαι καὶ ἔστιν
 ἔρημα· ἰδρυταὶ δ' ἐφ' ὕψους καθήκοντα μέχρι τοῦ κάτω τῆς 808.
 πόλεως ἐδάφους· συνάπτει δ' ἄλσος αὐτῷ καὶ λίμνη.

§. 33.

Τετταράκοντα δ' ἀπὸ τῆς πόλεως σαδίουσ προελθόντι, ὄρεινῆ
 τις ὄφρῦς ἐστίν, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν Πυραμίδες εἰσὶ, τάφοι τῶν βα-
 σιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι· τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἐπτά
 Θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ γὰρ σαδιαῖαι τὸ ὕψος, τετράγωνοι
 τῷ σχήματι, τῆς πλευρᾶς ἐκάστης μικρῶ μείζον τὸ ὕψος ἔχου-
 σαι· μικρῶ δὲ καὶ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐστὶ μείζων· ἔχει δ' ἐν ὕψει
 μέσως πῶς τῶν πλευρῶν λίθον ἐξαιρέσιμον· ἀρθέντος δὲ, σύ-
 ριγξ ἐστὶ σκολιὰ μέχρι πῆς θήκης. Αὗται μὲν οὖν ἐγγὺς ἀλλήλων
 εἰσὶ τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ· ἀποτέρω δ' ἐστίν, ἐν ὕψει μείζονι τῆς
 ὄρεινης, ἡ τρίτη πολὺ ἐλάττων ταῖν δυεῖν, πολὺ δὲ μείζονος θα-
 πάνης κατεσκευασμένη· ἀπὸ γὰρ Θεμελίων μέχρι μέσου σχεδὸν
 τι μέλανος λίθου ἐστίν· ἐξ οὗ καὶ τὰς θυνείας κατασκευάζουσι κο-
 μίζοντες πόρρωθεν· ἀπὸ γὰρ τῶν τῆς Αἰθιοπίας ὄρων, καὶ τῷ
 σκληρὸς εἶναι καὶ δυσκατέργαστος, πολυτελῆ τὴν πραγματείαν πα-
 ρέσχε. Λέγεται δὲ τῆς ἑταίρας τάφος γεγρονῶς ὑπὸ τῶν ἐρασῶν,
 ἦν Σαπφῶ μὲν, ἡ τῶν μελῶν ποιήτρια, καλεῖ Δωρίχαν, ἐρω-
 μένην τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Χαράξου γεγονυῖαν, οἶνον κατάγοντος
 εἰς Ναύκρατιν Αἰσίοιον κατ' ἐμπορίαν· ἄλλοι δ' ὀνομάζουσι
 Ροδῶπιν· μυθεύουσι δ' ὅτι λουομένης αὐτῆς ἐν τῶν ὑποδημά-
 των * αὐτῆς* ἀρπάσας ἀετὸς παρὰ τῆς Θεραπαίνης, κομίσειεν
 εἰς Μέμφιν, καὶ τοῦ βασιλέως δικαιοδοτοῦντος ἐν ὑπαίθρῳ, γενό-

808. μενος κατά κορυφήν αὐτοῦ ῥίψει τὸ ὑπόδημα εἰς τὸν κόλπον· ὁ δὲ καὶ τῷ ῥυθμῷ τοῦ ὑποδήματος, καὶ τῷ παραδόξῳ κινήσεις, περιπέμψει εἰς τὴν χώραν κατὰ ζήτησιν τῆς φοροῦσης ἀνθρώπου τούτου· ἐν τῇ πόλει δὲ εὐρεθεῖσα τῶν Ναυκρατιτῶν ἀναχθεῖη, καὶ γένοιτο γυνὴ τοῦ βασιλέως· τελευτήσασα δὲ τοῦ λεχθέντος τύχοι τάφου.

§. 34.

Ἐν δὲ τι τῶν ὀραθέντων ὑφ' ἡμῶν ἐν ταῖς Πυραμίσι παραδόξων οὐκ ἄξιον παραλιπεῖν. Ἐκ γὰρ τῆς λατύπης σωροὶ τινες πρὸ τῶν Πυραμίδων κεῖνται· ἐν τούτοις δ' εὐρίσκεται ψήγματα καὶ τύπων καὶ μεγέθει φακοειδῆ· ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἴου ἡμιλεπίσων ἐπιτρέχει. Φασὶ δ' ἀπολιθωθῆναι λείψανα τῆς τῶν ἐργαζομένων τροφῆς· οὐκ ἀπέοικε δὲ· καὶ γὰρ οἴκοι παρ' ἡμῖν λόφος τίς ἐστὶν ἐν πεδίῳ παραμήκης· οὗτος δ' ἐστὶ μεζῶς ψήφων φακοειδῶν λίθου πωρείας. Καὶ αἱ θαλάττιαι δὲ καὶ αἱ ποτάμια ψήφοι σχεδὸν τι τὴν αὐτὴν ἀπορίαν ὑπογράφουσιν· ἀλλ' αὐταὶ μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ρεύματος εὐρεσιλογίαν τιὰ ἔχουσιν, ἐκεῖ δ' ἀπορωτέρα ἢ σκέψις· εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις.

809. καὶ διότι περὶ τὸ μέταλλον τῶν λίθων, ἐξ ὧν αἱ Πυραμίδες γεγόνασιν, ἐν ὕψει ταῖς Πυραμίσι δὴν πέραν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, Τρωϊκόν τι καλεῖται πετρῶδες ἰκανῶς ὄρος, καὶ σπήλαια ὑπ' αὐτῷ, καὶ κόμη πλησίον καὶ τούτοις καὶ τῷ ποταμῷ, Τροία καλουμένη, κατοικία παλαιὰ τῶν Μενελάω συγκατακολουθησάντων αἰχμαλώτων Τρώων, καταμεινάντων δ' αὐτόθι.

§. 35.

Μετὰ δὲ Μέμφιν Ἄκανθος, πόλις ὁμοίως ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ τὸ τοῦ Ὀσίριδος ἱερὸν, καὶ τὸ τῆς Ἀκάνθης ἄσος τῆς Θεβαϊκῆς, ἐξ ἧς τὸ κόμμι. Εἶθ' ὁ Ἀφροδιτοπολίτης νομὸς, καὶ ἡ ὁμώνυμος

πόλις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἣ λευκὴ βαῦς ἱερὰ τρέφεται. Εἰθ' ὁ Ἡρα- 809.
 κλειώτης νομὸς ἐν νήσῳ μεγάλη, καθ' ἣν ἡ διώρυξ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ
 εἰς τὴν Λιθύνη ἐπὶ τὸν Ἀρσωϊτὴν νομὸν, ὡσεὶ καὶ θῖσομον εἶναι
 τὴν διώρυγα, μεταξύ μέρους τινὸς τῆς νήσου παρεμπύπτοντος.
 Ἔστι δ' ὁ νομὸς οὗτος ἀξιολογώτατος τῶν ἀπάντων κατὰ τε τὴν
 ἀρετὴν, καὶ τὴν κατασκευὴν· ἐλαιόφυτός τε γὰρ μόνος ἐστὶ
 μεγάλας καὶ τελείας δένδρεσι καὶ καλλικάρποις· εἰ δὲ συγκομί-
 ζοι καλῶς τις, καὶ εὐέλαιος· ὀλιγορῶντες δὲ τούτου, πολὺ
 μὲν ποιοῦσιν ἔλαιον, μοχθηρὸν δὲ κατὰ τὴν ὁδμήν. Ἡ δ' ἄλλη
 Αἴγυπτος ἀνέλαιός ἐστι, πλὴν τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν κήπων,
 οἱ μέχρι τοῦ ἔλαιον χορηγεῖν ἱκανοί εἰσιν, ἔλαιον δ' οὐχ ὑπουρ-
 γοῦσιν. Οἶνον δὲ οὐκ ὀλίγον ἐκφέρει, σίτον τε καὶ ὄσπρια, καὶ
 τὰλλα σπέρματα πάμπολλα. Θαυμαστὴν δὲ καὶ τὴν λίμνην ἔχει
 τὴν Μοίριδος καλουμένην πελαγίαν τῷ μεγέθει καὶ τῇ χροᾷ
 Σαλαττοειδῆ· καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς δὲ ἐστὶν ὄρα ἑοικότας τοῖς
 Σαλαττίοις· ὡς ὑπονοεῖν τὰ αὐτὰ περὶ τῶν κατὰ Ἄμμωνα τόπων
 καὶ τούτων (καὶ γὰρ οὐδὲ πάμπολυ ἀφεστᾶσιν ἀλλήλων καὶ
 τοῦ Παραιτονίου), μὴ, ὡσπερ τὸ ἱερόν ἐκεῖνο εἰκάξειν ἐς πρό-
 τερον ἐπὶ τῇ Σαλάττῃ ἰδρῦσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν τεκμηρίων,
 καὶ ταῦθ' ὁμοίως τὰ χωρία πρότερον ἐπὶ τῇ Σαλάττῃ ὑπῆρ-
 χεν· ἡ δὲ κάτω Αἴγυπτος καὶ τὰ μέχρι τῆς λίμνης τῆς Σερβω-
 νίτιδος πέλαγος ἦν, σύρρουν τυχὸν ἴσως τῇ Ἐρυθρᾷ τῇ κατὰ
 Ἡρώων πόλιν καὶ τὸν Αἰλανίτην μυχόν.

§. 36.

Εἰρηται δὲ περὶ τούτων διὰ πλειόνων ἐν τῷ πρώτῳ ὑπομνή-
 ματι τῆς γεωγραφίας· καὶ νῦν δ' ἐπὶ τοσοῦτον ὑπομνησέον, [τὸ]
 τῆς φύσεως ἅμα καὶ τὸ τῆς προνοίας ἔργον εἰς ἓν συμφέροντας.
 Τὸ μὲν τῆς φύσεως, ὅτι τῶν πάντων εἰς ἓν συννευόντων τὸ τοῦ
 ἔλου μέσον, καὶ σφαιρουμένων περὶ τοῦτο, τὸ μὲν πυκνό-

809. τaton και μεσαίτατόν ἐσιν ἡ γῆ, τὸ δ' ἦττον τοιοῦτον *και*
 810. ἐφεξῆς τὸ ὕδωρ· ἐκάτερον δὲ σφαῖρα, ἡ μὲν σφραῖα, ἡ δὲ
 κοίτη, ἐντὸς ἔχουσα τὴν γῆν. Τὸ δὲ τῆς προνοίας, ὅτι βεβού-
 ληται, και αὐτὴ ποικίλτρια τις οὔσα, και μυρίων ἔργων δη-
 μιουργός, ἐν τοῖς πρώτοις ζῶα γεννᾶν, ὡς πολὺ διαφέροντα
 τῶν ἄλλων, και τούτων τὰ κράτισα, θεούς τε και ἀνθρώπους,
 ὧν ἕνεκεν και τὰ ἄλλα συνέσθηκε. Τοῖς μὲν οὖν θεοῖς ἀπέδειξε
 τὸν οὐρανόν, τοῖς δ' ἀνθρώποις τὴν γῆν, τὰ ἄκρα τῶν τοῦ
 κόσμου μερῶν ἄκρα δὲ τῆς σφαίρας τὸ μέσον και τὸ ἐξωτάτω.
 Ἄλλ' ἐπειδὴ τῇ γῇ περιέκειται τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δ' ἐνυδρον ζῶον
 ὁ ἀνθρωπος, ἀλλὰ χερσαῖον και ἐναέριον, και πολλοῦ κοινωρικόν
 φωτός, ἐποίησεν ἐξοχὰς ἐν τῇ γῇ πολλὰς και εἰσοχὰς, ὡστ'
 ἐν αἷς μὲν ἀπολαμβάνεσθαι τὸ σύμπαν, ἡ και τὸ πλέον ὕδωρ,
 ἀποκρύπτει τὴν ὑπ' αὐτῷ γῆν· ἐν αἷς δ' ἐξέχει τὴν γῆν, ἀπο-
 κρύπτουσαν ὑφ' αὐτῆς τὸ ὕδωρ, πλὴν ὅσον χρήσιμον τῷ ἀν-
 θρωπείῳ γένει, και τοῖς περι αὐτὸ ζώοις και φυτοῖς. Ἐπεὶ δ'
 ἐν κινήσει συνεχεῖ τὰ σύμπαντα, και μεταβολαῖς μεγάλαις
 (οὐ γὰρ οἶόν τε ἕλλως τὰ τοιαῦτα, και τσοαῦτα, και τηλι-
 καῦτα, ἐν τῷ κόσμῳ διοικεῖσθαι), ὑποληπτέον μήτε τὴν γῆν
 αἰεὶ συμμένειν οὕτως, ὡς' αἰεὶ τηλικαύτην εἶναι, μηδὲν προστι-
 θεῖσαν αὐτῇ, μηδ' ἀφαιρουσαν, μήτε τὸ ὕδωρ· μήτε τὴν ἔδραν
 ἔχειν τὴν αὐτὴν ἐκάτερον, και ταῦτα εἰς ἄλληλα φυσικω-
 τάτης οὔσης και ἐγγυτάτω τῆς μεταπτώσεως· ἀλλὰ και τῆς γῆς
 πολλὴν εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν, και τῶν ὑδάτων πολλὰ χερσοῦ-
 σθαι τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ και ἐν τῇ γῇ. Κατ' αὐτὴν [τε]
 τσοαῦται διαφοραί· ἡ μὲν γὰρ εὐθρυπτος, ἡ δὲ σφραῖα και
 πετρώδης, και σιδηρίτις, και οὕτως ἐπὶ τῶν ἄλλων. Ὁμοίως
 δὲ και ἐπὶ τῆς ὑγρᾶς οὐσίας· ἡ μὲν γὰρ ἄλμυρίς, ἡ δὲ
 γλυκεῖα και πότιμος, ἡ δὲ φαρμακώδης, και σωτήριος και
 ἀλέθριος, και ψυχρά και θερμή. Τί οὖν θαυμαστόν, εἴ τινα

μέρη τῆς γῆς, ἃ νῦν οἰκεῖται, Θαλάττη πρότερον κατείχето, 810.
τὰ δὲ νῦν πελάγη πρότερον ὤκειτο; Καθάπερ καὶ πηγὰς τὰς
πρότερον ἐκλιπεῖν συνέβη, τὰς δὲ ἀνεῖσθαι, καὶ ποταμοὺς καὶ
λίμνας. Οὕτω δὲ καὶ ὄρη καὶ πεδία εἰς ἀλλήλα μεταπίπτειν
περὶ ὧν καὶ πρότερον εἰρήκαμεν πολλὰ, καὶ νῦν εἰρήσθω.

§. 37.

Ἡ δ' οὖν Μοίριδος λίμνη διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ βάθος
ικανὴ ἐστὶ, κατὰ *τε* τὰς ἀνάβασεις τὴν πλημμυρίδα φέρειν,
καὶ μὴ ὑπερπολάζειν εἰς τὰ οἰκούμενα καὶ πεφυτευμένα· εἶτα
ἐν τῇ ἀποβάσει, τὸ πλεονάζον ἀποδῦσα τῇ αὐτῇ διώρυγι κατὰ
θάτερον τῶν σομάτων, ἔχειν ὑπολειπόμενον τὸ χρήσιμον πρὸς 811.
τὰς ἐποχεταιίας, καὶ αὐτὴ καὶ ἡ διώρυξ. Ταῦτα μὲν φυσικὰ
ἐπίκειται δὲ τοῖς σώμασιν ἀμφοτέροις τῆς διώρυγος κλειθρα,
οἷς ταμεύουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες τό τε εἰσρέον ὕδωρ καὶ τὸ
ἐκρέον. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ τοῦ λαβυρίνθου κατασκευὴ πάρισον
ταῖς πυραμίσιν ἐστὶν ἔργον, καὶ ὁ παρακείμενος τάφος τοῦ κατα-
σκευάσαντος βασιλέως τὸν λαβύρινθον. Ἐστὶ δὲ τὰ κατὰ τὸν πρῶ-
τον εἰσπλον τὸν εἰς τὴν διώρυγα παρελθόντι, ὅσον τριάκοντα
ἢ τετταράκοντα σαδίους, ἐπίπεδόν τι τραπεζῶδες χωρίον, ἔχον
κώμην τε καὶ βασιλείον μέγα ἐκ πολλῶν βασιλείων, ὅσοι πρό-
τερον ἦσαν νομοί· τὸσαῦται γάρ εἰσιν αὐλαὶ περίσυλοι συνεχεῖς
ἀλλήλαις, ἐφ' ἓνα ἔϊχον πᾶσαι καὶ ἐφ' ἑνὸς τοίχου, ὡς ἂν
τείχους μακροῦ προκειμένας ἔχοντος τὰς αὐλάς· αἱ δ' εἰς
αὐτὰς ὁδοὶ καταντικρὺ τοῦ τείχους εἰσὶ· πρόκεινται δὲ τῶν
εἰσόδων κρυπταὶ τινες μακραι καὶ πολλαί, δι' ἀλλήλων ἔχουσαι
σκολιάς τὰς ὁδοὺς, ὥστε χωρὶς ἡγεμόνος μηδεὶ τῶν ξένων
εἶναι δυνατὴν τὴν εἰς ἐκάστην αὐλὴν πάροδόν τε καὶ ἔξοδον. Τὸ
δὲ θαυμαστὸν, ὅτι αἱ εἶναι τῶν οἰκῶν ἐκάστου μονολίθοι καὶ
τῶν κρυπτῶν τὰ πλάτη μονολίθοις ὡσαύτως ἐξετάσαι πλάξιν,

811. ὑπερβαλλούσαις τὸ μέγεθος, ξύλων οὐδαμοῦ καταμιγγμένων, οὐδ' ἄλλης ὕλης οὐδεμιᾶς· ἀναβάντα τε ἐπὶ τὸ ζέγος, οὐ μεγάλη ὕψει, ἅτε μονοζέγω, ἕξιν ἰδεῖν πεδίον λίθων ἐκ τηλικούτων λίθων· ἐντεῦθεν δὲ πάλιν εἰς τὰς αὐλάς ἐκπίπτοντα, ἐξῆς ὄραν κειμένας ὑπὸ μονολίθων κιώνων ὑπηρεισμένας ἐπτά καὶ εἴκοσι· καὶ οἱ τοῖχοι δὲ οὐκ ἐξ ἑλαττόνων τῷ μεγέθει λίθων σύγκεινται. Ἐπὶ τέλει δὲ τῆς οἰκοδομίας ταύτης, πλεόν ἢ σαδίου ἐπεχούσης, ὁ τάφος ἐστὶ, πυραμὶς τετράγωνος, ἐκάστην τετράπλευρόν πως ἔχουσα τὴν πλευρὰν καὶ τὸ ὕψος ἴσον. Ἰσμάνδης δ' ὄνομα ὁ ταφεῖς. Πεποιῆσθαι δὲ φασὶ τὰς αὐλάς τοσαύτας, ὅτι τοὺς νομοὺς ἔθος ἦν ἔχεισε συνέρχεσθαι πάντας ἀρισίνδην μετὰ τῶν οἰκείων ἱερέων καὶ ἱερείων, Θυσίας τε * καὶ Θεοδοσίας* καὶ δικαιοδοσίας περὶ τῶν μεγίστων, χάριν κατήγετο δὲ τῶν νομῶν ἕκαστος εἰς τὴν ἀποδειχθεῖσαν αὐλήν αὐτῶ.

§. 38.

Παραπλεύσαντι δὲ ταῦτα ἐφ' ἑκατὸν σαδίους, πόλις ἐστὶν Ἀρσινόη, Κροκοδείλων δὲ πόλις ἐκαλεῖτο πρότερον· σφόδρα γὰρ ἐν τῷ νομῷ τούτῳ τιμῶσι τὸν κροκόδειλον, καὶ ἔστιν ἱερὸς παρ' αὐτοῖς, ἐν λίμνῃ καθ' αὐτὸν τρεφόμενος, χειροῦθης τοῖς ἱερεῦσι· καλεῖται δὲ Σοῦχος· τρέφεται δὲ σιτίοις, καὶ κρέασι, καὶ οἴνω, προσφερόντων αἰεὶ τῶν ξένων, τῶν ἐπὶ τὴν Θέαν ἀφικνουμένων.

812. Ὁ γοῦν ἡμέτερος ξένος, ἀνὴρ τῶν ἐντίμων αὐτόθι, μυσαγωγῶν ἡμᾶς, συνῆλθεν ἐπὶ τὴν λίμνην, κομίζων ἀπὸ τοῦ δείπνου πλακουντάριόν τι καὶ κρέας ὀπτὸν, καὶ προχοθιδίον τι μελικράτου· εὗρομεν δὲ ἐπὶ τῷ χεῖλει κείμενον τὸ θηρίον· προσιόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέσθησαν αὐτοῦ τὸ σῶμα, ὁ δὲ ἐνέσθηκε τὸ πέμμα, καὶ πάλιν τὸ κρέας, ὅτι τὸ μελίκρατον κατήρασε· καθαλόμενος δὲ εἰς τὴν λίμνην, διῆξεν εἰς τὸ πέραν. Ἐπελθόντος δὲ καὶ ἄλλου τῶν ξένων, κομίζοντος ὁμοίως ἀπρχῆν,

λαβόντες περιήλθον δρόμῳ, καὶ καταλαβόντες προσήνεγκαν 812.
ὁμοίως τὰ προσερχθέντα.

§. 39.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀρσινοΐτην καὶ τὸν Ἡρακλεωτικὸν νομὸν Ἡρακλέους πόλις, ἐν ἧ ὁ ἰχνεύμων τιμᾶται ὑπεναντίως τοῖς Ἀρσινοΐταις. Οἱ μὲν γὰρ τοὺς κροκοδείλους τιμῶσι, καὶ διὰ τοῦτο ἢ τε διώρυξ αὐτῶν μεσῆ ἔσι τῶν κροκοδείλων, καὶ ἢ τοῦ Μοίριδος λίμνη· σέβονται γὰρ καὶ ἀπέχονται αὐτῶν· οἱ δὲ τοὺς ἰχνεύμονας, τοὺς ὀλεθριωτάτους τοῖς κροκοδείλοις, καθάπερ καὶ ταῖς ἀσπίσι· καὶ γὰρ τὰ ὡὰ διαφθεῖρουσιν αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τὰ θηρία τῷ πληῷ θωρακισθέντες· κυλισθέντες γὰρ ἐν αὐτῷ, ξηραίνονται πρὸς τὸν ἥλιον· εἶτα τὰς ἀσπίδας μὲν, ἢ τῆς κεφαλῆς ἢ τῆς οὐρᾶς λαβόμενοι, κατασπῶσιν εἰς τὸν ποταμὸν καὶ διαφθεῖρουσι, τοὺς δὲ κροκοδείλους ἐνεδρεύσαντες, ἠνίχ' ἀνῆλιάζονται κεχληνότες, ἐμπίπτουσιν εἰς τὰ χάσματα, καὶ διαφαγόντες τὰ σπλάγγνα καὶ τὰς γαστέρας, ἐκδύνουσιν ἐκ νεκρῶν τῶν σωμάτων.

§. 40.

Ἐξῆς δ' ἔστιν ὁ Κυνοπολίτης νομὸς, καὶ Κυνῶν πόλις, ἐν ἧ ὁ Ἄνουβις τιμᾶται, καὶ τοῖς κυσὶ τιμὴ καὶ σίτισις τέτακται εἰς ἱερά. Ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ὀξύρυγχος πόλις, καὶ νομὸς ὁμώνυμος· τιμῶσι δὲ τὸν ὀξύρυγχον, καὶ ἔστιν αὐτοῖς ἱερὸν ὀξύρυγχου, καίτοι καὶ τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κρινῆ τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γὰρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινῇ τιμῶσιν Αἰγύπτιοι, καθάπερ τῶν πεζῶν μὲν τρία, βουῖν, κύνα, αἰλουρου· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἱέρακα καὶ ἴβιν· τῶν δ' ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθύν καὶ ὀξύρυγχον· ἄλλα δ' ἔστιν, ἃ τιμῶσι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι, καθάπερ Σαῖται πρόβατον καὶ Θηβαῖται·

812. λάτον δὲ τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθύν Λατοπολίται· λύκον δὲ Λυκοπολίται· κυνοκέφαλον δὲ Ἐρμοπολίται· κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατὰ Μέμφιν· ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκνῶς Σατύρω, τάλλα δὲ κυνὸς καὶ ἄρκτου μεταξύ· γεννάται δ' ἐν Αἰθιοπία· αἰτὸν δὲ Θηβαῖοι· λέοντα δὲ Λεοντοπολίται, αἶγα
813. δὲ καὶ τράγον Μενδήσιοι, μυγαλῆν δὲ Ἄθριβίται, ἄλλοι δ' ἄλλο τι· τὰς δ' αἰτίας οὐχ ὁμολογουμένας λέγουσιν.

§. 41.

Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἐρμοπολιτικὴ φυλακὴ, τελώνιον τι τῶν ἐκ τῆς Θηβαίδος καταφερομένων· ἐντεῦθεν ἀρχὴ τῶν ἐξηκοντασάδιων σχοίνων, ἕως Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης· εἶτα ἡ Θηβαϊκὴ φυλακὴ, καὶ διώρυξ φέρουσα ἐπὶ Τάνιν· εἶτα Λύκων πόλις, καὶ Ἄφροδίτης, καὶ Πανῶν πόλις, λιουργῶν καὶ λιθουργῶν κατοικία παλαιά.

§. 42.

Ἐπειτα Πτολεμαϊκὴ πόλις, μεγίστη τῶν ἐν τῇ Θηβαίδι, καὶ οὐκ ἐλάττων Μέμφεως, ἔχουσα καὶ σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τρόπῳ. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος, ἐν ἣ τὸ Μεμνῶνειον βασίλειον, θαυμασῶς κατεσκευασμένον ὀλόλιθον, τῇ αὐτῇ κατασκευῇ, ἥπερ τὸν λαδύρινθον ἔφαμεν, οὐ πολλαπλοῦν δὲ καὶ κρήνην ἐν βάρει κειμένην, ὥστε καταβαίνειν εἰς αὐτὴν κατὰ καμψυεισῶν ψαλίθων διὰ μονολίθων ὑπερβαλλόντων τῷ μεγέθει καὶ τῇ κατασκευῇ. Ἔστι δὲ διώρυξ ἡ ἄγουσα ἐπὶ τὸν τόπον ἀπὸ τοῦ μεγάλου ποταμοῦ. Περὶ δὲ τὴν διώρυγα αἰωνῶν τῶν Αἰγυπτίων ἄλλος ἐστὶν, ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἔοικε δὲ ὑπάρξει ποτὲ ἡ Ἄβυδος πόλις μεγάλη, δευτερεύουσα μετὰ τὰς Θήβας· νυνὶ δ' ἐστὶ κατοικία μικρά· εἰ δ', ὡς φασιν, ὁ Μέμνων ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων Ἰσμάνης λέγεται, καὶ ἡ λαδύ-

ριθος Μεμνόνειον ἂν εἴη, καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔργον, οὐπερ καὶ τὰ 813.
 ἐν Ἄβυδῳ, καὶ τὰ ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ἐκεῖ λέγεται τινα Μεμνό-
 νεια. Κατὰ δὲ τὴν Ἄβυδὸν ἐστὶν ἡ πρώτη Αὔασις ἐκ τῶν λεχ-
 θειῶν τριῶν ἐν τῇ Λιβύῃ, διέχουσα ὁδὸν ἡμερῶν ἑπτὰ ἐν-
 θένδε δι' ἐρημίας, εὐδρὸς τε κατοικία καὶ εὐνοιος, καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἰκανή· δευτέρα δ' ἡ κατὰ τὴν Μοίριδος λίμνην· τρίτη δὲ
 ἡ κατὰ τὸ μαντεῖον τὸ ἐν Ἄμμωνι· καὶ αὗται δὲ κατοικίαι εἰσὶν
 ἀξιόλογοι.

§. 43.

Πολλὰ δ' εἰρηκότες περὶ τοῦ Ἄμμωνος, τοσοῦτον εἰπεῖν
 βουλόμεθα· ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῇ καὶ ἡ μαν-
 τικὴ καθόλου, καὶ τὰ χρησθήρια· νυνὶ δ' ὀλιγωρία κατέχει
 πολλή, τῶν Ῥωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιδύλλης χρησμοῖς, καὶ
 τοῖς Τυρρῆνικοῖς Θεοπροπίοις, διὰ τε σπλάγχμων, καὶ ὀρνι-
 θείας, καὶ διοσημιῶν. Διόπερ καὶ τὸ ἐν Ἄμμωνι σχεδόν τι
 ἐκλείπεται χρησθήριον, πρότερον δὲ ἐτετίμητο. Δηλοῦσι δὲ μά-
 λιστα τοῦτο οἱ τὰς Ἀλεξάνδρου πράξεις ἀναγράψαντες, προσ-
 τιθέντες μὲν πολὺ καὶ τὸ τῆς κολακείας εἶδος, ἐμφαίνοντες
 δὲ τι καὶ πίστεως ἄξιον. Ὁ γοῦν Καλλισθένης φησὶ τὸν Ἀλέ- 814.
 ξάνδρον φιλοδοξῆσαι μάλιστα ἀνελθεῖν ἐπὶ τὸ χρησθήριον,
 ἐπειδὴ καὶ Περσέα ἤκουσε πρότερον ἀναβῆναι καὶ Ἡρακλέα·
 ὀρμήσαντα δ' ἐκ Παραιτονίου, καίπερ νότων ἐμπεσόντων,
 βιάσασθαι· πλανώμενον δ' ἀπὸ τοῦ κοινορτοῦ σωθῆναι γενο-
 μένων ὄμβρων, καὶ δυεῖν κοράκων ἡγήσαμένων τὴν ὁδὸν, ἥδη
 τούτων κολακευτικῶς λεγομένων. Τοιαῦτα δὲ καὶ τὰ ἐξῆς· μόνῳ
 γὰρ δὴ τῷ βασιλεῖ τὸν ἱερέα ἐπιτρέψαι παρελθεῖν εἰς τὸν
 νεῶν μετὰ τῆς συνήθους σολῆς, τοὺς δ' ἄλλους μετενδύναι τὴν
 ἐσθῆτα, ἐξωθέν τε τῆς Θεμισείας ἀκρόασασθαι πάντας πλὴν
 Ἀλεξάνδρου, τοῦτον δ' ἔνδοθεν εἶναι· οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς

814. καὶ Βραγχίδαις τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι
καὶ συμβόλοις τὸ πλεόν, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ,
Ἢ, καὶ κυανῆσιν ἐπ' ἄφρῦσι νεύσε. Κρονίων,

τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου· τοῦτο μέντοι ῥητῶς
εἶπεῖν τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός.
Προστραγωδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνός
τὸ ἐν Βραγχίδαις μαντεῖον ἐκλελοιπότητος, ἐξ ὅτου τὸ ἱερόν ὑπὸ
τῶν Βραγχιδῶν σεσύλητο ἐπὶ Ξέρξου περσισάντων, ἐκλελοιπιίας
δὲ καὶ τῆς κρήνης, τότε ἢ τε κρήνη ἀνάσχοι, καὶ μαντεῖα
πολλὰ οἱ Μιλησίων πρέσβεις κομίσαιεν εἰς Μέμφιν περὶ τῆς
ἐκ Διὸς γενέσεως τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τῆς ἐσομένης περὶ
Ἄρβηλα νίκης, καὶ τοῦ Δαρείου θανάτου, καὶ τῶν ἐν Λακε-
δαίμονι νεωτερισμῶν. Περὶ δὲ τῆς εὐγενείας καὶ τὴν Ἐρυθραίαν
Ἀθηναῖδα φησὶν ἀνεῖπεῖν· καὶ γὰρ ταύτην ὁμοίαν γενέσθαι τῇ
παλαιᾷ Σιδύλλῃ τῇ Ἐρυθραίᾳ. Τὰ μὲν δὴ τῶν συγγραφέων
τοιαῦτα.

§. 44.

Ἐν δὲ τῇ Ἀβύδῳ τιμῶσι τὸν Ὅσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ
Ὀσίριδος οὐκ ἔξεσιν, οὔτε ὠδὸν, οὔτε αὐλητὴν, οὔτε ψάλτην
ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔθος. Μετὰ
δὲ τὴν Ἀβυδὸν Διόσπολις ἢ μικρὰ· εἶτα Τέντυρα πόλις· ἐν-
ταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κρο-
κόδειλος ἡτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενό-
μισται. Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καίπερ εἰδότες τὴν κακίαν τοῦ ζώου,
καὶ ὡς ὀλέθριον τῷ ἀνθρωπέῳ γένει, σέβονται ὁμῶς, καὶ
ἀπέχονται· οὔτοι δὲ πάντα τρόπον ἀνιχνεύουσι, καὶ διαφεί-
ρουσιν αὐτούς· ἔνιοι δ' ὥσπερ τοὺς Ψύλλους φασι τοὺς πρὸς
τῇ Κυρηναίᾳ φυσικὴν τινα ἀντιπάθειαν ἔχειν πρὸς τὰ ἕρπετά,
οὔτως καὶ τοὺς Τεντυρίτας πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε

μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ καὶ κολυμβᾶν ἀδεῶς, καὶ 814.
 διαπερᾶν, μηδενὸς ἄλλου θαρρῶντος. Εἷς τε τὴν Ῥώμην κο-
 μισθεῖσι τοῖς κροκοδείλοις, ἐπιδείξωσ χάριν, συνηκολούθουν 815.
 οἱ Τεντυρίται· γενομένης τε δεξαμενῆς καὶ πηγματοῦ τινος
 ὑπὲρ μιᾶς τῶν πλευρῶν, ὥστε τοῖς θηρίοις ἐκβασι τοῦ ὕδατος
 ἡλιασθήριον εἶναι, ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ τοτὲ μὲν ἐξέλκοντες διατύω
 πρὸς τὸ ἡλιασθήριον, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν θεατῶν ὄρασθῆναι, ἐμ-
 βαίνοντες ἅμα εἰς τὸ ὕδωρ· τοτὲ δὲ πάλιν εἰς τὴν δεξαμενὴν
 κατασπῶντες. Τιμῶσι δὲ Ἀφροδίτην ὀπισθεν δὲ τοῦ νεῶ τῆς
 Ἀφροδίτης, Ἰσιδὸς ἐς ἰερόν· εἶτα Τυφῶνεια καλούμενα, καὶ
 ἢ εἰς Κοπτὸν θιώρουξ, πόλιν κοινὴν Αἰγυπτίων τε καὶ Ἀράβων.

§. 45.

Ἐντεῦθεν ἐς ἰσθμὸς εἰς τὴν Ἐρυθρὰν κατὰ πόλιν Βερε-
 νίκην, ἀλίμενον μὲν, τῇ δ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἰσθμοῦ καταγωγὰς
 ἐπιτηδείους ἔχουσαν. Λέγεται δ' ὁ Φιλάδελφος πρῶτος στρατο-
 πέδω τεμεῖν τὴν ὁδὸν ταύτην ἀνυδροῦν οὖσαν, καὶ κατασκευάσαι
 σταθμούς, ὥσπερ τοῖς ἐμπορίοις ὀδεύμασι, καὶ διὰ τῶν καμη-
 λων· τοῦτο δὲ πράξει διὰ τὸ τὴν Ἐρυθρὰν δύσπλου εἶναι, καὶ
 μάλισα τοῖς ἐκ τοῦ μυχοῦ πλοῖζομένοις. Ἐφάνη δὲ τῇ πείρᾳ
 πολὺ τὸ χρήσιμον· καὶ νῦν ὁ Ἰνδικὸς φόρτος ἅπας καὶ ὁ Ἀρά-
 βιος, καὶ τοῦ Αἰθιοπικοῦ ὁ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ κατακομιζό-
 μενος εἰς Κοπτὸν φέρεται· καὶ τοῦτ' ἐς ἰσθμὸν τῶν τοιού-
 των φορτίων. Οὐκ ἄποθεν δὲ τῆς Βερενίκης ἐς ἰσθμὸς ἕρμος
 πόλις, ἔχουσα τὸ ναύσταθμον τῶν πλοῖζομένων· καὶ τῆς Κοπτοῦ
 οὐ πολὺ ἀφῆσθηκεν ἡ καλουμένη Ἀπόλλωνος πόλις, ὥστε καὶ αἱ
 διορίζουσαι τὸν ἰσθμὸν δύο πόλεις ἐκατέρωθεν εἰσιν. Ἀλλὰ νῦν
 ἡ Κοπτὸς καὶ ὁ ἰσθμὸς εὐδοκιμεῖ, καὶ χρῶνται τοῖς
 τόποις τούτοις. Πρότερον μὲν οἷον ἐνυκτοπόρουσ πρὸς τὰ
 ἄσπρα βλέποντες οἱ καμηλέμποροι, καὶ καθάπερ οἱ πλείοντες

815. ὠδεον, κομίζοντες καὶ ὕδωρ· νυνὶ δὲ καὶ ὕδρεια κατεσκευάσασιν, ὀρύξαντες πολὺ βάθος· καὶ ἐκ τῶν οὐρανίων, καίπερ ὄντων σπανίων, ὁμῶς δεξαμενάς πεποιήνται· ἡ δ' ὁδὸς ἐστὶν ἐξ ἡ ἑπτὰ ἡμερῶν. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσθμῷ τούτῳ καὶ τὰ τῆς σμαράγδου μέταλλά ἐστὶ, τῶν Ἀράβων ὀρυττόντων βαθεῖς τινὰς ὑπονόμους, καὶ ἄλλων λίθων πολυτελῶν.

§. 46.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλλωνος πόλιν αἱ Θῆβαι· καλεῖται δὲ νῦν Διὸς πόλις·

Αἰθ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἀν' ἐκάσῃν
Ἄνδρες ἐξιχνεύσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.

Ὄμηρος μὲν οὕτω· λέγει δὲ καὶ τὸν πλοῦτον·

Οὐδ' ὅσα Θῆβαι

Αἰγυπτίας, ὅθι πλείεα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται.

816. Καὶ ἄλλοι δὲ τοιαῦτα λέγουσι, μητρόπολιν τιθέντες τῆς Αἰγύπτου ταύτην· καὶ νῦν δ' ἴχνη δείκνυται τοῦ μεγέθους αὐτῆς ἐπὶ ὀγδοήκοντα σταδίους τὸ μῆκος· ἔστι δ' ἱερά πλείω· καὶ τούτων δὲ τὰ πολλὰ ἠκρωτηρίασε Καμβύσης. Νυνὶ δὲ κωμηδὸν συνοικεῖται, μέρος μὲν τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ἐν ἧπερ ἡ πόλις μέρος δὲ τι καὶ ἐν τῇ περαιᾷ, ὅπου τὸ Μεμνόνειον. Ἐνταῦθα δὲ δυεῖν κολοσσῶν ὄντων μονολίθων ἀλλήλων πλησίον, ὁ μὲν σώζεται, τοῦ δ' ἐτέρου τὰ ἄνω μέρη τὰ ἀπὸ τῆς καθέδρας πέπτωκε, σεισμοῦ γενηθέντος, ὡς φασι. Πεπίστευται δ', ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἐκάσῃν ψόφος, ὡς ἀν.πληγῆς οὐ μεγάλης, ἀποτελεῖται, ἀπὸ τοῦ μένοντος ἐν τῷ θρόνῳ καὶ τῇ βάσει μέρους. Καγὼ δὲ παρῶν ἐπὶ τῶν τόπων μετὰ Γαλλοῦ Αἰλίου, καὶ τοῦ πληθους τῶν συνόντων αὐτῷ φίλων τε καὶ στρατιωτῶν, περὶ ὥραν πρώτην ἤκουσα τοῦ ψόφου, εἴτε δὲ ἀπὸ τῆς βάσεως, εἴτε ἀπὸ τοῦ κολοσσοῦ, εἴτ' ἐπίτηδες τῶν κύκλω καὶ περὶ τὴν
βάσιν

βάσιν ἰδρυμένων τινὸς ποιήσαντος τὸν φόρον, οὐκ ἔχω δισχυ- 816.
 ρίσασθαι· διὰ γὰρ τὸ ἄθλον τῆς αἰτίας πᾶν μᾶλλον ἐπέρχεται
 πιστεύειν, ἢ τὸ ἐκ τῶν λίθων οὕτω τεταγμένων ἐκπέμπεσθαι
 τὸν ἥχον. Ὑπὲρ δὲ τοῦ Μεμνονείου θῆκαι βασιλέων ἐν σπη-
 λαίοις λατομηταὶ περὶ τετταράκοντα, θαυμασῶς κατεσκευασ-
 μέναι, θεᾶς ἄξια· ἐν δὲ ταῖς θῆκαις ἐπὶ τινῶν ὀβελίσκων ἀνα-
 γραφαὶ δηλοῦσαι τὸν πλοῦτον τῶν τότε βασιλέων, καὶ τὴν ἐπι-
 κράτειαν, ὡς μέχρι Σκυθῶν, καὶ Βακτριῶν, καὶ Ἰνδῶν, καὶ
 τῆς νῦν Ἰωνίας διατείνασάν, καὶ φόρων πλήθος, καὶ στρατιᾶς
 περὶ ἑκατὸν μυριάδας. Λέγονται δὲ καὶ ἀστρονόμοι καὶ φιλό-
 σοφοι μάλιστα οἱ ἐνταῦθα ἱερεῖς· τούτων δ' ἐστὶ καὶ τὸ τὰς
 ἡμέρας μὴ κατὰ σελήνην ἄγειν, ἀλλὰ κατὰ ἥλιον, τοῖς τρια-
 κονθημέροις δώδεκα μηνσὶν ἐπαγόντων πέντε ἡμέρας κατ' ἐνιαυ-
 τὸν ἕκαστον· εἰς δὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ, ἐπι-
 τρέχοντος μορίου τινὸς τῆς ἡμέρας, περίσδόν τινα συντιθέασιν
 ἐξ ὄλων ἡμερῶν, καὶ ὄλων ἐνιαυτῶν τοσοῦτων, ὅσα μόρια τὰ
 ἐπιτρέχοντα συνελθόντα ποιῶν ἡμέραν· Ἀνατιθέασιν δὲ τῷ Ἑρμῇ
 πᾶσαν τὴν τοιαύτην σοφίαν· τῷ δὲ Διὶ, ὃν μάλιστα τιμῶσιν,
 εὐειδεδεᾶτη καὶ γένους λαμπροτάτου παρθένος ἱερᾶται, ἃς κα-
 λοῦσιν οἱ Ἕλληες παλλάδας· αὕτη δὲ καὶ παλλακεύει, καὶ
 σύνεσιν οἷς βούλεται, μέχρις ἂν ἡ φυσικὴ γένηται τοῦ σώματος
 κάθαρσις· μετὰ δὲ τὴν κάθαρσιν δίδεται πρὸς ἄνδρα· πρὶν δὲ
 δοθῆναι, πένθος αὐτῆς ἄγεται μετὰ τὸν τῆς παλλακειᾶς
 καιρόν.

§. 47.

Μετὰ δὲ Θήβας Ἑρμωνίδις πόλις, ἐν ἣ ὁ τε Ἀπόλλων τι- 817.
 μάται καὶ ὁ Ζεὺς· τρέφεται δὲ καὶ ἐνταῦθα βοῦς. Ἐπειτα Κρο-
 κοδειλων πόλις, τιμῶσα τὸ θηρίον· εἶτα Ἀφροδίτης πόλις, καὶ
 μετὰ ταῦτα Λατόπολις, τιμῶσα Ἀθηναῖν καὶ τὸν Λάττον· εἶτα

817. Είλειθυίας πόλις καὶ ἱερόν· ἐν δὲ τῇ περαιᾷ Ἰεράκων πόλις, τὸν ἰέρακα τιμῶσα· ἐτ' Ἀπόλλωνος πόλις, καὶ αὕτη πολεμοῦσα τοῖς κροκοδειλοῖς.

§. 48.

Ἡ δὲ Συήνη καὶ ἡ Ἐλεφαντίνη, ἡ μὲν ἐπὶ τῶν ὄρων τῆς Αἰθιοπίας καὶ τῆς Αἰγύπτου πόλις· ἡ δ' ἐν τῷ Νεῖλῳ προκειμένη τῆς Συήνης νῆσος ἐν ἡμισαδίῳ, καὶ ἐν ταύτῃ πόλις ἔχουσα· ἱερόν Κνούφιδος, καὶ Νειλομέτριον, καθάπερ Μέμφις. Ἔστι δὲ τὸ Νειλομέτριον συννόμῳ λίθῳ κατεσκευασμένον ἐπὶ τῇ ὄχθῃ τοῦ Νείλου φρέαρ, ἐν ᾧ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου σημειοῦνται, τὰς μεγίστας τε καὶ ἐλαχίστας, καὶ τὰς μέσας· συναναβαίνει γὰρ καὶ συνταπεινοῦται τῷ ποταμῷ τὸ ἐν τῷ φρέατι ὕδωρ. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοίχῳ τοῦ φρέατος παραγραφαί, μέτρα τῶν τελείων καὶ τῶν ἄλλων ἀναβάσεων· ἐπισκοποῦντες οὖν ταύτας, διασημαῖουσι τοῖς ἄλλοις, ὅπως εἰδῆεν· πρὸ πολλοῦ γὰρ ἴσασιν ἐκ τῶν τοιούτων σημείων καὶ μέτρων τὴν ἐσομένην ἀνάβασιν, καὶ προδηλοῦσι. Τοῦτο δὲ καὶ τοῖς γεωργοῖς χρήσιμον, τῆς τῶν ὑδάτων ταμιείας χάριν, καὶ παραχωμάτων, καὶ διωρύγων, καὶ ἄλλων τοιούτων· καὶ τοῖς ἡγεμόσι, τῶν προσόδων χάριν· αἱ γὰρ μείζους ἀναβάσεις μείζους καὶ τὰς προσόδους ὑπαγορεύουσιν. Ἐν δὲ τῇ Συήνῃ καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ, τὸ διασημαῖνον τὰς θερινὰς τροπὰς· διότι τῷ τροπικῷ κύκλῳ ὑπέκεινται οἱ τόποι οὗτοι, καὶ ποιοῦσιν ἀσκίους τοὺς γινόμενας κατὰ μεσημβρίαν· ἀπὸ γὰρ τῶν ἡμετέρων τόπων, λέγω δὲ τῶν Ἑλλαδικῶν, προιοῦσιν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἐνταῦθα πρῶτον ὁ ἥλιος κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γίνεται, καὶ ποιεῖ τοὺς γινόμενας ἀσκίους κατὰ μεσημβρίαν· ἀνάγκη δὲ, κατὰ κορυφὴν ἡμῖν γινόμενου, καὶ εἰς τὰ φρέατα βαλλεῖν μέχρι τοῦ ὕδατος τὰς αὐγάς, κὰν βαθυτάτα ἢ κατὰ κείθετον γὰρ ἡμεῖς τε ἔξα-

μεν, καὶ τὰ ὀρύγματα τῶν φρεάτων κατασκευάσαι. Εἰσὶ δ' 817.
ἐνταῦθα τρεῖς σπεῖραι Ῥωμαίων ἰδρυμένοι φρουρᾶς χάριν.

§. 49.

Μικρὸν δ' ὑπὲρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μικρὸς καταρράκτης, ἐφ' ᾧ καὶ Θέαν τινὰ οἱ σκαφῖται τοῖς ἡγεμόσιν ἐπιθεῖννυται· ὁ μὲν γὰρ καταρράκτης ἐστὶ κατὰ μέσον τὸν ποταμὸν, πετρώδης τις ὄφρυς, ἐπίπεδος μὲν ἄνωθεν, ὥστε δέχεσθαι τὸν ποταμὸν, τελευτῶσα δ' εἰς κρημνὸν, καθ' οὗ καταρρήγνυται τὸ ὕδωρ· ἐκατέρωθεν δὲ πρὸς τῇ γῇ ρεῖθρον, ὃ μαλιστα καὶ ἀνάπλουον 818.
ἔχει· ἀναπλεύσαντες οὖν ταύτη, καταρρέουσιν ἐπὶ τὸν καταρράκτην, καὶ ὠθούνται μετὰ τῆς σκάφης ἐπὶ τὸν κρημνὸν, καὶ σώζονται σὺν αὐταῖς ἀπαθεῖς. Τοῦ δὲ καταρράκτου μικρὸν ἐπάνω τὰς Φιλᾶς εἶναι συμβαίνει, κοινήν κατοικίαν Αἰθιοπίων τε καὶ Αἰγυπτίων, κατασκευασμένην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην, καὶ τὸ μέγεθος ἴσην, ἱερά ἔχουσαν Αἰγύπτια, ὅπου καὶ θρνεον τιμάται, ὃ καλοῦσι μὲν ἰέρακα, οὐθέν δὲ ὅμοιον ἔμοιγε ἐφαίνετο ἔχειν τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἰέραξιν· ἀλλὰ καὶ τῷ μεγέθει μείζον ἦν, καὶ τῇ ποικιλίᾳ πολὺ ἐξηλλαγμένον. Αἰθιοπικὸν δ' ἔφασαν εἶναι, κάκειθεν κομίζεσθαι, ὅταν ἐκλίπη, καὶ πρότερον· καὶ δὴ καὶ τότε ἐδείχθη ἡμῖν πρὸς ἑλλείψει ὄν δια νόσον.

§. 50.

Ἦλθομεν δ' εἰς Φιλᾶς ἐκ Συήνης ἀπὴν θι' βμαλοῦ σφόδρα πεδίου σαδίους ὁμοῦ τι ἑκατόν· παρ' ὅλην δὲ τὴν ὁδὸν ἦν ἰδεῖν ἐκατέρωθεν πολλαχοῦ, ὥσπερ ἔρμαϊα, πέτρων ἠλίβατον σρογγύλον, λείων ἱκανῶς, ἐγγὺς σφαιροειθοῦς, τοῦ μέλαος καὶ σκληροῦ λίθου, ἐξ οὗ αἱ θυεῖαι γίνονται, ἐπὶ πέτρῳ κείμενον μείζονι, καὶ ἐπ' ἐκεῖνῳ πάλιν ἄλλοι· ἔτι δ' ὅτε αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς ἐκείντο

818. οί πέτροι· ἦν δ' ὁ μὲν μέγιστος τὴν διάμετρον ποδῶν οὐκ ἑλατόνων ἢ δώδεκα, ἅπαντες δὲ μείζους ἢ ἡμίσεις τούτων. Διέβημεν δὲ εἰς τὴν νῆσον ἐπὶ πάκτωνος ὁ δὲ πάκτων διὰ σκυταλίδων πεπηγός ἐσι σκαφίον, ὥστ' εἰκέναι διαπλοκίνω' ἐσῶτες δ' ἐν ὕδατι, ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι, ῥαδίως ἐπεραιώθημεν οὐ δεδιότες· ἀκίνδυνα γὰρ ἐσιν, ἂν μὴ τις ὑπέργουμον ποιήσῃ τὸ πορῶμεϊον.

§. 51.

Καθ' ὅλην δὲ τὴν Αἴγυπτον τοῦ φοίνικος ἀγεννοῦς ὄντος, καὶ ἐκφέροντος καρπὸν οὐκ εὐθρωτον ἐν τοῖς περὶ τὸ Δέλτα τόποις, καὶ περὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὁ ἐν τῇ Θηβαίδι φοίνιξ ἄριστος τῶν ἄλλων φύεται. Θαυμάζειν οὖν ἄξιον, πῶς ταῦτο κλίμα βίκοῦντες τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ ὄμοροι οἱ περὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τοσοῦτον διαλλάττουσιν, ἐκείνης πρὸς τῷ ἄλλῳ φοίνικι καὶ τὸν καρυωτὸν γεννώσης, οὐ πολὺ κρεῖττονα τοῦ Βαβυλωνίου. Διττός δ' ἐσὶν ὃ τε ἐν τῇ Θηβαίδι, καὶ ὁ ἐν Ἰουδαίᾳ, ὃ τε ἄλλος καὶ ὁ καρυωτός· σκληρότερος δ' ὁ Θηβαϊκός, ἀλλὰ τῇ γεύσει εὐσομώτερος. Ἐσὶ δὲ καὶ νῆσος ἢ μάλις ἐκφέρουσα τὸν ἄριστον, μεγίστην τελοῦσα πρόσσδον τοῖς ἡγεμόσι· βασιλικὴ γὰρ ἦν, ἰδιώτη δ' οὐ μετῆν· καὶ νῦν τῶν ἡγεμόνων ἐσὶ.

§. 52.

- Πολλὰ δ' Ἡρόδοτός τε καὶ ἄλλοι φλυαροῦσιν, ὥσπερ μέλος, ἢ ρυθμὸν, ἢ ἡδυσμά τι τῷ λόγῳ τὴν τερατείαν προσφέροντες·
819. οἶον καὶ τὸ φάσκειν περὶ τὰς νήσους τὰς πρὸς τῇ Συνήνῃ καὶ τῇ Ἐλεφαντίνῃ (πλείους δ' εἰσὶ) τὰς πηγὰς τοῦ Νείλου εἶναι, καὶ βάθος ἄδυsson ἔχειν τὸν πόρον· κατὰ τοῦτον τὸν τόπον. Νήσους δ' ὁ Νεῖλος κατεσπαρμένας ἔχει παμπόλλας, τὰς μὲν

καλυπτομένας ὄλας ἐν ταῖς ἀναβάσεσι , τὰς δ' ἐκ μέρους· ἐπο- 819.
χτεύεται δὲ τοῖς κοχλίας τὰ λίαν ἔξαλα.

§. 53.

Ἦν μὲν οὖν ἡ Αἴγυπτος εἰρηνικὴ τὸ πλεόν ἐξ ἀρχῆς διὰ τὸ αὐταρκες τῆς χώρας , καὶ τὸ δυσείσβολον τοῖς ἔξωθεν· ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων ἀλιμένῳ παραλία , καὶ πελάγει τῷ Αἰγυπτίῳ φρουρομένη· ἀπὸ δὲ τῆς ἑω καὶ τῆς ἑσπέρας ἐρήμοις ὄρεσι , τοῖς τε Λιβυκοῖς καὶ τοῖς Ἀραβίοις , ὡσπερ ἔφαμεν· λοιπὰ δὲ τὰ πρὸς νότον , Τρωγλοδῦται , Βλέμμυες , καὶ Νοῦβαι , καὶ Μεγάβαροι οἱ ὑπὲρ Συήνης Αἰθίοπες· εἰσὶ δ' οὔτοι Νομάδες , καὶ οὐ πολλοί , οὐδὲ μάχιμοι , δοκοῦντες δὲ τοῖς πάλαι , διὰ τὸ ληστρικῶς ἀφυλάκτοις ἐπιτίθεσθαι πολλάκις· οἱ δὲ πρὸς μεσημβρίαν καὶ Μερόην ἀνήκοντες Αἰθίοπες , οὐδ' οὔτοι πολλοί , οὔτε ἐν συστροφῇ , ἅτε ποταμίαν μακράν καὶ ξενὴν καὶ σκολιὰν οἰκοῦντες , οἶαν προείπομεν· οὐδὲ παρεσκευασμένοι καλῶς , οὔτε πρὸς πόλεμον , οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον . Καὶ νῦν δὲ διάκειται παραπλησίως ἡ χώρα πάσα· σημεῖον δὲ· τρισὶ γοῦν σπεύραις , οὐδὲ ταύταις ἐντελέσι , ἱκανῶς ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἡ χώρα φρουρεῖται . Τολμήσασι δὲ τοῖς Αἰθίοψιν ἐπιθέσθαι , κινδυνεῦσαι τῇ χώρᾳ συνέπεσε τῇ σφετέρᾳ . Καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ δυνάμεις αἱ ἐν Αἰγύπτῳ , οὔτε τοσαῦταί τινές εἰσιν , οὔτε ἀθρόαις ἐχρήσαντο οὐδ' ἀπάξ Ῥωμαῖοι· οὔτ' αὐτοὶ γάρ εἰσιν Αἰγύπτιοι πολεμισαί , καίπερ ὄντες παμπληθεῖς , οὔτε τὰ περίεθνη . Γάλλος μὲν γε Κορνήλιος , ὁ πρῶτος κατασφαιεὶς ἑπαρχος τῆς χώρας ὑπὸ Καίσαρος , τὴν τε Ἡρώων πόλιν ἀποσάσαν ἐπελθὼν δι' ὀλίγων εἴλε· σάσαν τε γενηθεῖσαν ἐν τῇ Θηβαίδι διὰ τοὺς φόρους ἐν βραχεῖ κατέλυσε . Πιτρώνιός τε ὕστερον , τοῦ Ἀλεξανδρέων πλήθους τοσοῦτων μυριάδων ὀρμήσαντος ἐπ' αὐτὸν μετὰ λίθων βολῆς , αὐτοῖς τοῖς περὶ ἑαυτὸν

819. στρατώταις ἀντίσχε· καὶ διαφθεΐρας τινὰς αὐτῶν, τοὺς λοιποὺς ἔπαυσε. Γάλλος τε Αἴλιος μέρει τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φρουρᾶς εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐμβαλὼν, εἴρηται, τίνα τρόπον ἐξήλεγξε τοὺς ἀνθρώπους ἀπολέμους ὄντας· εἰ δὲ μὴ ὁ Συλλαῖος αὐτὸν προὔδιδου, κἄν κατεσρέφατο τὴν Εὐδαίμονα πᾶσαν.

§. 54.

820. Αἰγύπτῳ δυνάμειος ἀπεσπᾶσθαι μετὰ Γάλλου Αἰλίου, πολεμοῦντος πρὸς τοὺς Ἄραβας, ἐπῆλθον τῇ Θηβαΐδι καὶ τῇ φρουρᾷ τῶν τριῶν σπειρῶν τῶν κατὰ Συήνην, καὶ ἐλόντες ἐφθασαν τὴν τε Συήνην καὶ τὴν Ἐλεφαντίνην καὶ Φιλὰς ἐξ ἐφόδου, διὰ τὸ ἀφνίδιον, καὶ ἐξηνδραποδίσαντο, ἀνέσπασαν [δὲ] καὶ τοὺς Καίσαρος ἀνδριάντας· ἐπελθὼν *δὲ* ἐλάττωσιν ἢ μυρίοις πεζοῖς Πετρῶνιος, ἰππεῦσι δὲ ὀκτακοσίοις, πρὸς ἀνδρας τρισμυρίους, πρῶτον μὲν ἠνάγκασεν ἀναφυγεῖν αὐτοὺς εἰς Ψέλχιν, πόλιν Αἰθιοπικὴν, καὶ πρεσβεύεται τὰ τε ληφθέντα ἀπαιτῶν, καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἧς ἤρξαν πολέμου· λεγόντων δ', ὡς ἀδικοῦντο ὑπὸ τῶν νομάρχων, ἀλλ' οὐκ ἔφη τούτους ἡγεμόνας εἶναι τῆς χώρας, ἀλλὰ Καίσαρα· αἰτησαμένων δ' ἡμέρας τρεῖς εἰς βουλὴν, καὶ μηδὲν, ὧν ἔχρην, ποιούντων, προσβαλὼν ἠνάγκασε προσελθεῖν εἰς μάχην· ταχὺ δὲ τροπὴν ἐποίησε, συντεταγμένων τε κακῶς καὶ ὠπλισμένων· μεγάλους γὰρ εἶχον θυρεοὺς, καὶ τούτους ὠμοβοῖνους, ἀμυντήρια δὲ πελέκεις, οἱ δὲ κοντοὺς, οἱ δὲ καὶ ξίφη. Τινὲς μὲν οὖν εἰς τὴν πόλιν συνηλάθησαν, οἱ δ' εἰς τὴν ἐρημίαν ἔφυγον· τινὰς δὲ νῆσος πλησίον ὑπεδέξατο ἐμβαίντας εἰς τὸν πόρον· οὐ γὰρ πολλοὶ ἦσαν ἐνταῦθα οἱ κροκόδειλοι διὰ τὸν ῥοῦν. Τούτων δ' ἦσαν καὶ οἱ τῆς βασιλείσης στρατηγοὶ τῆς Κανδάκης, ἢ καθ' ἡμᾶς ἤρξε τῶν Αἰθιοπῶν, ἀνδρική τις γυνή, πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν· τούτους τε δὴ ζωγρίᾳ λαμβάνει ἀπαν-

τας, ἐπιπλεύσας σχεδίασι τε καὶ ναυσί, καὶ καταπέμπει παρα- 820.
 χρημα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐπελθὼν τε τὴν Ψέλχιν αἰρεῖ· προσ-
 ριθιμωμένου δὲ τοῖς ἐαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ
 μάχῃ, τοὺς σωθέντας ὀλίγους παντάπασι συνέθη γενέσθαι.
 Ἐκ δὲ Ψέλχιος ἦκεν εἰς Πρῆμνιν, ἐρυμνὴν πόλιν, διελθὼν τοὺς
 Θῦνας, ἐν οἷς ὁ Καμβύσου κατεχώσθη στρατός, ἐμπειρόντος
 ἀνέμου· προσβαλὼν δὲ ἐξ ἐφόδου τὸ φρούριον αἰρεῖ, καὶ μετὰ
 ταῦτα ὤρμησεν ἐπὶ Ναπάτων· τοῦτο δ' ἦν τὸ βασιλεῖον τῆς
 Κανδάκης, καὶ ἦν ἐνταῦθα υἱὸς αὐτῆς· καὶ αὐτὴ δ' ἐν τινι
 πλησίον ἰδρυτο χωρίῳ. Πρεσβευσαμένης δὲ περὶ φιλίας, καὶ
 ἀποδοῦσης τοὺς ἐκ Συήνης αἰχμαλώτους καὶ τοὺς ἀνδριάτας,
 ἐπελθὼν λαμβάνει καὶ τὰ Νάπατα, φυγόντος τοῦ παιδός, καὶ
 κατασκάπτει· ἐξανδραποδισάμενος δ' ἀναγράφει πάλιν εἰς τοῦ-
 πίσω μετὰ τῶν λαφύρων, δύσσοδα κρίνας τὰ προσωτέρω· τὴν
 δὲ Πρῆμνιν τειχίσας βέλτιον, φρουρὰν ἐμβαλὼν, καὶ τροφὴν
 δυεῖν ἐνιαυτῶν τετρακοσίοις ἀνδράσιν, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν·
 καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοὺς μὲν ἐλαφυροπώλησε, χιλίους δὲ 821.
 Καίσαρι ἐπέμψε νεωσὶ ἐκ Καντάβρων ἤκοντι· τοὺς δὲ καὶ νόσοι
 διεχρήσαντο. Ἐν τούτῳ μυριάσι Κανδάκη πολλαῖς ἐπὶ τὴν φρου-
 ρὰν ἐπῆλθε. Πετρώνιος δ' ἐξοβοήθησε, καὶ φθάνει προεισελθὼν
 εἰς τὸ φρούριον· καὶ πλείοσι παρασκευαῖς ἐξασφαλισάμενος
 τὸν τόπον, πρεσβευσαμένων, ἐκέλευσεν ὡς Καίσαρα πρεσ-
 βεύεσθαι· οὐκ εἰδέναι δὲ φασκόντων, ὅστις εἶη Καίσαρ, καὶ
 ὅπη βαδίζεον εἶη παρ' αὐτὸν, ἔδωκε τοὺς παραπέμψοντας· καὶ
 ἦγον εἰς Σάμον, ἐνταῦθα τοῦ Καίσαρος ὄντος, καὶ μέλλοντος
 εἰς Συρίαν ἐντεῦθεν προΐεμαι, Τιβέριον εἰς Ἀρμενίαν ἐλλόν-
 τος. Πάντων δὲ τυχόντων, ὧν ἔθεόντα, ἀφήκεν αὐτοῖς καὶ τοὺς
 φόρους, οὓς ἐπέσθησε.

Κ Ε Φ. Β.

§. 1.

821. ΠΟΛΛὰ δ' εἶρηται περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν ἐν τοῖς πρότερον, ὥς συμπεριωθευμένα ἂν εἴη τῇ Αἰγύπτῳ καὶ τὰ τούτων. Ὡς δ' εἰπεῖν, καὶ τὰ ἄκρα τῆς οἰκουμένης τὰ παρακειμένα τῇ δυσκράτῳ διὰ καῦμα ἢ ψύχος, ἀνάγκη ἀποτεύγματα εἶναι τῆς εὐκράτου καὶ ἐλαττώματα· ταῦτα δ' ἐκ τῶν βίων δῆλα καὶ τῆς πρὸς τὰς χρείας τὰς ἀνθρωπικὰς ἀπορίας· κακόβιοί τε δὴ καὶ γυμνήτες εἰσὶ τὰ πολλὰ καὶ Νομάδες· τὰ τε βοσκήματα αὐτοῖς ἐς μικρὰ, πρόβατα καὶ αἴγες καὶ βόες· καὶ κύνες μικροί, ταχεῖς δὲ καὶ μάχιμοι. Τάχα δὲ καὶ τοὺς Πυγμαίους ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυίας ἐπενόησαν καὶ ἀνέπλασαν· ἑωρακῶς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἐξηγεῖται τῶν πίσεως ἀξίων ἀνδρῶν.

§. 2.

Ζῶσι δ' ἀπὸ κέγγρου καὶ κριθῆς, ἀφ' ὧν καὶ ποτὸν αὐτοῖς ἐσιν· [ἀντί] δὲ ἐλαίου, βούτυρον καὶ ζῆαρ· οὐδ' ἀκρόδρυα ἔχουσι, πλὴν φοινίκων ὀλέγων ἐν κήποις βασιλικῶς· ἐνιοὶ δὲ καὶ πᾶν σιτοῦνται, καὶ κλώνας ἀπαλοὺς, καὶ λωτὸν, καὶ καλάμου ρίζαν· κρέασι δὲ χρῶνται, καὶ αἵματι, καὶ γαλακτι, καὶ τυρῷ. Σέβονται δ' ὡς θεοὺς τοὺς βασιλέας, κατακλείδους ὄντας καὶ οἰκουροὺς τὸ πλεόν. Ἔσι δὲ τὸ μέγιστον αὐτοῖς βασιλεῖον ἢ Μερὴν, πόλις ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· τὴν δὲ νῆσον Συρροειδῆ φασὶ τὸ σχῆμα· τὰ δὲ μέγεθος τάχα πρὸς ὑπερβολὴν εἶρηται, μῆκος μὲν ὅσον τρισχιλίων σταδίων, εὖρος δὲ χιλίων. Ἐχει δὲ συχνὰ καὶ ὄρη, καὶ δάση μεγάλα· οἰκοῦσι δ' αἱ μὲν

Νομάδες, οἱ δὲ θηρευτικοί, οἱ δὲ γεωργοί. Ἔστι δὲ καὶ χαλ- 821.
 κωρυχεῖα, καὶ σιδηρουργεῖα, καὶ χρυσεῖα, καὶ λίθων γένη
 πολυτελών. Περιέχεται δ' ἀπὸ μὲν τῆς Λιδύης διῶσι μεγάλοις,
 ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἀνωθεν δ' ἐκ νότου
 ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσαβόρα καὶ τοῦ Ἀσά-
 ποδος καὶ τοῦ Ἀσασόδα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ ἐφεξῆς ῥύσις τοῦ 822.
 Νείλου *καὶ* μέχρι Αἴγυπτου, κατὰ τὴν λεχθεῖσαν πρότερον
 σκολιότητα τοῦ ποταμοῦ. Ἐν δὲ ταῖς πόλεσιν αἱ οἰκῆσεις ἐκ φοι-
 νικίων σχιζῶν διαπλεκόμεναι καὶ τοίχων ἐκ πλίνθων. Ὀρυκτοὶ
 δὲ ἄλλες, καθάπερ ἐν τοῖς Ἀραβί. Πλεονάζει δὲ τῶν φυτῶν, ὅ
 τε φοίνιξ καὶ ἡ περσέα, καὶ ὁ ἔβενος, καὶ ἡ κερατία. Θήρα
 δὲ καὶ ἐλεφάντων ἐστὶ, καὶ λεόντων, καὶ παρδαλεων· εἰσὶ δὲ
 καὶ δράκοντες οἱ ἐλεφαντομάχοι, καὶ ἄλλα θηρία πλείω· κατα-
 φεύγει γὰρ ἀπὸ τῶν ἐμπυροτέρων καὶ αὐχμηροτέρων ἐπὶ τὰ
 ὑδρηλά καὶ ἐλώδη.

§. 3.

Ἰπέρκειται δὲ τῆς Μερῆς ἡ *τε* Ψεβῶα, λίμνη μεγάλη, γῆ-
 σον ἔχουσα οἰκουμένην ἰκανῶς. Συμβαίνει δὲ τοῦ Νείλου τὴν μὲν
 δυσμικὴν παραποταμίαν ἐχόντων τῶν Λιδύων, τὴν δὲ πέραν Αἰθιό-
 πων, παρὰ μέρος αὐτῶν τὴν ἐπικράτειαν εἶναι τῶν νήσων καὶ τῆς
 ποταμίας, ἐξελαινομένων τῶν ἐτέρων καὶ παραχωρούντων τοῖς
 κρείττοσι γενομένοις. Χρῶνται δὲ καὶ τόξοις Αἰθίοπες τετραπή-
 χεσι ξυλίνοις, πεπυρακτωμένοις. Ὀπλίζουσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας,
 ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῶ κρίκω·
 κωδιοφόροι δ' εἰσιν, ἐρέαν οὐκ ἔχοντες, τῶν προβάτων αἰγοτρι-
 χούντων· οἱ δὲ γυμνήτες εἰσιν, οἱ καὶ περιέζωνται μικρὰ κώδια,
 ἢ τρίχινα πλέγματα εὐϋφῆ. Θεὸν δὲ νομίζουσι, τὸν μὲν ἀθάνα-
 του, τοῦτον δ' εἶναι τὸν αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώ-
 νυμόν τινα, καὶ οὐ σαφῆ· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πολὺ τοὺς εὐεργέτας καὶ

822. βασιλικούς θεούς νομίζουσι, καὶ τούτων τοὺς μὲν βασιλέας κοινοὺς ἀπάντων σωτήρας καὶ φύλακας, τοὺς δ' ἰδιώτας, ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Τῶν δὲ πρὸς τῇ διακεκαυμένη τινὲς καὶ ἄθεοι νομίζονται· οὓς γε καὶ τὸν ἡλίον φασιν ἐχθαίρειν, καὶ κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν προσιδῶσιν ἀνίσχοντα, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς, καταφεύγειν τε εἰς τὰ ἔλη. Οἱ δ' ἐν Μερῷ καὶ Ἡρακλέα, καὶ Πᾶνα, καὶ Ἰσιν σέβονται πρὸς ἄλλω τινὶ βαρβαρικῷ θεῷ. Τοὺς δὲ νεκροὺς οἱ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν ἐκρίπτουσι, οἱ δ' οἴκοι κατέχουσι περιχέαντες ὕαλον· τινὲς δὲ ἐν κεραμίαις σοροῖς κατορύττουσι κύκλω τῶν ἱερῶν ὄρκον τε τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπαιτοῦσι, καὶ πάντων ἀγιστεύουσι μάλισα. Βασιλέας τε καθιστᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἢ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἢ ἀνδρείας, ἢ πλοῦτου. Ἐν δὲ τῇ Μερῷ κυριωτάτην τάξιν ἐπεῖχον οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιόν· οἱ γε καὶ τῷ βασιλεῖ προσέταττον ἔσθ' ὅτε ἀποθνήσκειν πέμψαντες ἄγγελον, καὶ καδί-
823. ζασαν ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον· ὕστερον δὲ κατέλυσέ τις τῶν βασιλέων τὸ ἔθος, ἐπιὼν μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὸ ἱερόν, ὅπου ὁ χρυσοῦς νεὼς ἔστι, καὶ τοὺς ἱερέας ἀποσφάζας πάντας. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἔθος Αἰθιοπικόν· ὃς γὰρ ἂν τῶν βασιλέων πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὅπως οὖν, τὸ αὐτὸ πάσχουσι οἱ συνόντες αὐτῷ μάλισα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσι· ἐκ δὲ τούτου φυλακὴ τοῦ βασιλέως ἔστι πλείη παρ' αὐτῶν. Περι μὲν Αἰθιοπίων ἀρκέσει ταῦτα.

§. 4.

Τοῖς δ' Αἰγυπτιακοῖς καὶ ταῦτα προσθετέον ὅσα ἰδιάζοντα, οἷον ὁ Αἰγύπτιος λεγόμενος κύαμος, ἐξ οὗ τὸ κιθώριον, καὶ ἡ βίβλος· ἐνταῦθα γὰρ καὶ παρ' Ἰνδοῖς μόνον· ἢ δὲ περσέα ἐνταῦθα μόνον, καὶ παρ' Αἰθίοψι, δένδρον μέγα, καρπὸν ἔχον γλυκὺν καὶ μέγαν· καὶ ἡ συκάμινος ἢ ἐκφέρουσα τὸν λεγόμενον

καρπὸν συκόμερον· σύκῳ γὰρ ἔοικεν· ἄτιμον δ' ἐστὶ κατὰ τὴν 823.
γεῦσιν· γίνεται δὲ καὶ τὸ κόρσειδν, ὁμοιον τῷ πεπέρει τράγγημα,
μικρῷ αὐτοῦ μείζον. Ἰχθύες δ' ἐν τῷ Νείλω πολλοὶ μὲν καὶ
ἄλλοι, χαρακτηῖρα ἴδιον ἔχοντες καὶ ἐπιχώριον, γνωριμώτατοι
δὲ ὁ τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτὸς, καὶ λάτος, καὶ ἀλάθης,
καὶ κορακίνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαγρώριος, ὃν καὶ φάγρον
καλοῦσιν· ἔτι σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα, κεςρεύς· ὅςρακιών,
δίλυχνος, φύσα, βούς, κοχλίας μεγάλοι, φωνῆν ὀλολυγόντιν
ὁμοίαν φθεγγόμενοι· ζῶα [δ'] ἐπιχώρια, καὶ ὁ ἰχνεύμων, καὶ
ἡ ἀσπίς ἢ Αἰγυπτία, ἴδιον δὲ τι ἔχουσα παρὰ τὰς ἐν ἄλλοις·
διττὴ δ' ἐστίν, ἢ μὲν σπιθαμιαία, ἢ ἡπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα,
ἢ δ' ἐγγὺς ὀργυιάς, ὡς καὶ Νίκανδρος ὁ τὰ Θηριακὰ γράψας
εἶρηκε. Καὶ τῶν ὀρνέων ἴβις, καὶ ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος· ἡμερος
γὰρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ὁ αἰλουρος, καὶ ὁ νυκτικόραξ,
ιδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γὰρ ἀετοῦ μέγεθος ἴσχει καὶ
φθέγγεται βαρὺ· ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ μέγεθος, καὶ φθογγὴν
διάφορον· ἡμερώτατον δ' ἡ ἴβις, πελαργώδης μὲν κατὰ σχῆμα
καὶ μέγεθος· διττὴ δὲ τὴν χρόαν· ἢ μὲν πελαργώδης, ἢ δὲ ὄλη
μέλαινα. Μεσῆ δ' αὐτῶν ἀπασα τρίσδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πῆ
μὲν χρησίμως, πῆ δ' οὐ χρησίμως· χρησίμως μὲν, ἔτι πᾶν
θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ ἐν τοῖς κρεωπωλείοις καὶ τοῖς ὀψοπω-
λείοις ἀποκαθάρατα· δυσχρήσως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ
ἀκαθάarton, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρῶν
καὶ τῶν ἀλλοτριῶν μολυσμοῦ πάντος.

§. 5.

Ἀληθές δὲ καὶ τὸ Ἡροδότου· καὶ ἐξιν Αἰγυπτιακὸν τὸ τὸν
μὲν πηλὸν ταῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ σῆαρ τὸ εἰς τὴν ἀρτοποιίαν
τοῖς ποσί. Καὶ οἱ κάκειις δὲ ἴδιόν τι ἄρτου γένος, σατικὸν 824.
κοιλίας· καὶ τὸ κῆκι, καρπὸς τις σπειρόμενος ἐν ἀρούραις, ἐξ

824. οὐ ἔλαιον ἀποθλίβεται, εἰς μὲν λύχνον τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας σχεδὸν τι πᾶσιν, εἰς ἄλειμμα δὲ τοῖς πενεσερείοις καὶ ἐργατικωτέροις, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξί· καὶ τὰ κόκκινα δὲ πλέγματα Αἰγυπτιακά ἐσι, φυτοῦ τινος, ὅμοια τοῖς σχοινοῖσι ἢ φοινικίνοις. Τὸ δὲ ζύθος ἰδίως μὲν σκευάζεται παρ' ἐκείνοις κοινὸν δ' ἐς ἰ πολλοῖς· καὶ παρ' ἐκάστοις δὲ αἱ σκευαβαίαι διάφοροι. Καὶ τοῦτο δὲ τῶν ζηλουμένων μάλις παρ' αὐτοῖς, τὰ πάντα τρέφειν τὰ γεννώμενα παιδία· καὶ τὸ περιτέμνειν, καὶ τὰ θήλεα ἐκτέμνειν, ὅπερ καὶ τοῖς Ἰουδαίοις νόμιμον· καὶ οὗτοι δὲ εἰσιν Αἰγύπτιοι τὸ ἀνέκαθεν, καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν τῷ περὶ ἐκείνων λόγῳ. Φησί δ' Ἄριστόβουλος, μηδὲν ἀνατρέχειν ὄψον εἰς τὸν Νεῖλον ἐκ τῆς θαλάττης, πλὴν κεςρέως, καὶ θρίσσης, καὶ δελφῖνος, διὰ τοὺς κροκοδείλους· τοὺς μὲν δελφίνας διὰ τὸ κρείττους εἶναι· τοὺς δὲ κεςρέας τῷ παραπέμπεσθαι ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατὰ τινα οἰκείωσιν φυσικὴν· τῶν δὲ χοίρων ἀπέχεσθαι τοὺς κροκοδείλους, σρογγύλων ὄντων, καὶ ἐχόντων ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, φεροῦσας κίνδυνον τοῖς θηρίοις. Ἀναθεῖν μὲν οὖν ἕαρος τοὺς κεςρέας γόνον ἔχοντας· μικρὸν δὲ πρὸ δύσεως Πλειάδος καταβαίνειν τεξομένους ἀθρόους, ὅτε καὶ ἡ ἄλωσις αὐτῶν γίνεται περιπιπτόντων τοῖς φράγμασι ἀθρόων· τοιαύτην δὲ τινα εἰκάζειν ἐς ἰ καὶ περὶ τῆς θρίσσης αἰτίαν. Ταῦτα καὶ περὶ Αἰγύπτου.

Κ Ε Φ. Γ.

§. 1.

ΠΕΡΙ δὲ Λιβύης ἐφεξῆς λέγωμεν, ὅπερ συμπάσης τῆς γεωγραφίας λείπεται μέρος. Εἴρηται μὲν οὖν καὶ πρότερον πολλά περὶ αὐτῆς· ἀλλὰ νῦν ὅσα καίρια προσυπομνησέου,

προσθέντας καὶ τὰ μὴ λεχθέντα πρότερον. Οἱ μὲν οὖν πρὸς 824. τὰς ἠπείρους τὴν οἰκουμένην διελόντες ἀνίσως διεῖλον· ἐμφαίνει γὰρ τὸ τριχῆ τὸ εἰς τρία ἴσα τοσοῦτον δ' ἀπολείπεται τοῦ τρίτου εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης ἢ Λιβύῃ, ὥςτε καὶ συντεθεισα μετὰ τῆς Εὐρώπης οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξειε τῇ Ἀσίᾳ. Τάχα δὲ καὶ τῆς Εὐρώπης ἐλάττων ἐστί· κατὰ δὲ τὴν δύναμιν καὶ πολλῶ τινι ἔρημος γὰρ ἐστὶν ἢ πολλὴ τῆς μεσογαίας καὶ τῆς παρωκεανίτιδος· κατοικίαις δὲ κατάσικτός ἐστι μικραῖς, καὶ σποράσι καὶ Νομαδικαῖς ταῖς πλείσταις· πρὸς δὲ τῇ ἐρημίᾳ καὶ τὸ θηριοτρόφον ἐξελαύνει καὶ ἐκ τῆς δυναμένης οἰκεῖσθαι πολὺ δὲ καὶ τῆς διακεκαυμένης ἐπιλαμβάνει ζώης. Ἡ μὲντοι 825. καθ' ἡμᾶς εὐδαιμόνως οἰκεῖται πᾶσα παραλία ἢ μεταξὺ Νείλου καὶ Στηλῶν, καὶ μάλιστα ἢ ὑπὸ Καρχηδονίοις γενομένη· ἀνυδρίαί τε τινες κἀνταῦθα παρεμπίπτουσιν, οἶαι αἰ περὶ τε τὰς Σύρτεις, καὶ τοὺς Μαρμαρίδας, καὶ τὸν Καταβαθμόν. Ἐστὶ δὲ ὀρθογωνίου τριγώνου τὸ σχῆμα, ὡς ἂν τις ἐν ἐπιπέδῳ νοήσῃ, βάσιν μὲν ἔχον τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν, τὴν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου καὶ Νείλου μέχρι Μαυρουσίας καὶ Στηλῶν· πρὸς ὀρθὰς δὲ ταύτη πλευρᾶν, ἣν ὁ Νεῖλος ποιεῖ μέχρι Αἰθιοπίας, προσεκβαλλόντων ἡμῶν ἕως Ωλεανού· τὴν δ' ὑποτείνουσιν τῇ ὀρθῇ, τὴν παρωκεανίτιν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Αἰθιοπῶν καὶ Μαυρουσίων. Τὸ μὲν οὖν κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ λεχθέντος σχήματος, ἤδη πῶς ὑποπίπτον τῇ διακεκαυμένη, λέγομεν ἐξ εἰκασμοῦ διὰ τὸ ἀπρόσιτον, ὥστ' οὐδὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς χώρας ἔχομεν ἂν λέγειν· τὸ μὲντοι τοσοῦτον ἐν τοῖς πρόσθεν λόγοις ἔφαμεν, ὅτι ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Μερόην τὸ βασιλεῖον τῶν Αἰθιοπῶν, πρὸς νότον ἰόντι, ζᾶδιοί εἰσι περὶ μυρίους· ἐκείθεν δ' ἐπ' εὐθείας ἐπὶ τοὺς ὄρους τῆς διακεκαυμένης καὶ τῆς οἰκουμένης ἄλλοι τρισχίλιοι. Τοῦτ' οὖν αὐτὸ θετέον τὸ μέγιστον πλάτος τῆς Λιβύης, μυρίους

825. καὶ τρισχιλίους ἢ τετρακισχιλίους σταδίους· μῆκος δὲ μικρῶν ἔλαττον, ἢ διπλάσιον. Τὰ καθ' ὅλου μὲν ταῦτα περὶ Λιβύης. Τὰ καθ' ἕκαστα δὲ λεκτέον, ἀρχαμένοις ἀπὸ τῶν ἐσπερίων μερῶν καὶ τῶν ἐπιφανεσέρων.

§. 2.

Οἰκοῦσι δ' ἐνταῦθα Μαυρούσιοι μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, Λιβυκὸν ἔθνος μέγα καὶ εὐδαίμων, Μαῦροι δ' ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν ἐπιχωρίων, ἀντίπορθμον τῇ Ἰθρίᾳ. Κατὰ τοῦτο δὲ καὶ ὁ κατὰ τὰς Στήλας τὰς Ἡρακλείους πορθμὸς ἐστὶ, περὶ οὗ πολλὰ εἴρηται. Ἐξω δὲ προελθόντι τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ, τὴν Λιβύην ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντι, ὄρος ἐστίν, ὅπερ οἱ μὲν Ἕλληνες Ἄτλαντα καλοῦσιν, οἱ βάρβαροι δὲ Δύρην. Ἐντεῦθεν δὲ πρόπους ἔκκεται τις ὕψατος πρὸς δύσιν τῆς Μαυρουσίας αἱ Κώτεις λεγόμεναι· πλησίον δὲ καὶ πολίχιον μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ὅπερ Τίγγα καλοῦσιν οἱ βάρβαροι, Λίγγα δὲ Ἀρτεμίδωρος προσηγόρευκε, Ἐρατοσθένης δὲ Λίξον· κεῖται δ' ἀντίπορθμον τοῖς Γαδείοις ἐν διάρματι σταδίων ὀκτακοσίων, ὅσον ἐκάτερα διέχει τοῦ κατὰ τὰς Στήλας πορθμοῦ· πρὸς νότον δὲ τῇ Λίξῳ καὶ ταῖς Κώτεσι

826. παράκειται κόλπος, Ἐμπορικὸς καλούμενος, ἔχων Φοινικικὰς ἐμπορικὰς κατοικίας. Ἐστὶ μὲν οὖν πᾶσα ἡ συνεχὴς τῷ κόλπῳ τούτῳ παραλία κολπώδης, ὑπεξαιρουμένῳ δὲ τοὺς κόλπους καὶ τὰς ἐξοχὰς κατὰ τὸ σχῆμα τὸ τριγωνοειδές, ὃ ὑπέγραψα, νοεῖσθω μᾶλλον ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν ἅμα καὶ τὴν ἔω λαμβάνουσα τὴν αὐξησιν ἢ ἡπειρος. Τὸ δ' ὄρος διὰ μέσης ἐκτεινόμενον τῆς Μαυρουσίας, τὸ ἀπὸ τῶν Κώτειν μέχρι Σύρτειν, οἰκεῖται καὶ αὐτὸ καὶ ἄλλα παράλληλα αὐτῷ, κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπὸ τῶν Μαυρουσίων· ἐν βᾶθει δὲ τῆς χώρας ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν Λιβυκῶν ἔθνῶν, οἱ Γαιτούλοι λέγονται.

§. 3.

Πλείσα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλία τῇ ἐκτὸς προσε- 826.
 φεύσαντο οἱ συγγραφεῖς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ Ὄφελια περίπλου·
 περὶ ὧν ἐμνήσθημεν δὴ που καὶ πρότερον, καὶ νῦν δὲ λέγομεν,
 συγγνώμην αἰτούμενοι τῆς τερατολογίας, ἐὰν που βιασθῶμεν
 ἐκπεσεῖν εἰς τι τοιοῦτον, φεύγοντες τὸ πάντα σιγῇ παραπέμπειν,
 καὶ τρόπον τινὰ πηροῦν τὴν ἱστορίαν. Φατὶ δ' οὖν τὸν Ἐμπο-
 ρικὸν κόλπον ἄντρον ἔχειν, εἴσω δεχόμενον τὴν θαλάτταν ἐν
 ταῖς πλημμυρίσι μέχρι καὶ ἑπτὰ σταδίων· προκείμενον δὲ τούτου
 ταπεινὸν καὶ ὀμαλὸν χωρίον, ἔχον Ἡρακλέους βωμὸν, ὃν οὐκ
 ἐπικλύζεσθαι φασιν ὑπὸ τῆς πλημμυρίδος· ἐν μὲν δὴ τι τῶν
 πλασμάτων νομίζω τοῦτο. Ἐγγὺς δὲ τούτου τὸ ἐν τοῖς ἐξῆς
 κόλποις κατοικίας λέγεσθαι παλαιᾶς Τυρίων, ἃς ἐρήμους εἶναι
 νῦν, οὐκ ἐλαττόνων ἢ τριακοσίων πόλεων· ἃς οἱ Φαρούσιοι καὶ
 οἱ Νιγρίται ἐξεπόρθησαν· διέχειν δὲ τούτους τῆς Λιγγὸς φασιν
 ἡμερῶν τριάκοντα ὁδόν.

§. 4.

Τὰ μέντοι τὴν Μαυρουσίαν εὐδαίμονα εἶναι χώραν, πλὴν
 ὀλίγης ἐρήμου, καὶ ποταμοῖς τε καὶ λίμναις κεχορηγησθαι,
 παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. Μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος
 ὑπερβαλλόντως ἐστὶ, καὶ πάμφορος· τὰς γοῦν μονοξύλους τρα-
 πέζας, ποικιλωτάτας καὶ μεγίστας, ἐκείνη τοῖς Ῥωμαίοις χορηγεῖ.
 Τοὺς δὲ ποταμοὺς ἔχειν φασὶ καὶ κροκοδείλους, καὶ ἄλλα γένη
 ζῶων ἐμπερῆ τοῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ· τινὲς δὲ καὶ τὰς τοῦ Νεῖλου
 πηγὰς πλησιάζειν οἴονται τοῖς ἄκροις τῆς Μαυρουσίας. Ἐν
 ποταμῷ δὲ τιμὴ γεννάσθαι βδέλλας ἑπταπῆχεις, κατατετρημένα
 ἐχούσας τὰ βραγχία, δι' ὧν ἀναπνεύουσι. Καὶ ταῦτα δὲ λέγουσι
 περὶ τῆς χώρας, ὅτι ἄμπελος φύεται δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος

826. δυσπεριληπτος, βότρυν πηχναῖον προσαποδιδοῦσα βοτάνη τε ὑψηλή πάσα καὶ λάχανον, ἄρον καὶ δρακόντιον· οἱ δὲ τῶν σαφυλίῶν καυλοὶ καὶ ἵππομαράθου καὶ σκολύμων δωδεκα-
827. πήχεις, τὸ δὲ πάχος παλαισῶν τεττάρων. Καὶ δρακόντων δὲ, καὶ ἐλεφάντων, καὶ δορκάδων, καὶ βουβάλων, καὶ τῶν παραπλησίων ζῶων, λεόντων τε καὶ παρδαλεων, παντοδαπὴ τροφὸς ἢ χώρα ἐστὶ. Φέρει δὲ καὶ γαλαῶν αἰλούροις ἴσας καὶ ὁμοίας, πλὴν ὅτι τὰ ῥύγχη προπέπτωκε μᾶλλον· πιθήκων τε πάμπολυ πληθος· περὶ ὧν καὶ Ποσειδώνιος εἴρηκεν, ὅτι πλέων ἐκ Γαδεύρων εἰς τὴν Ἰταλίαν, προσενεχθεῖη τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ καὶ ἴδοι τῶν θηρίων μεσόν τινα τούτων ἀλιτενῆ δρυμόν, τῶν μὲν ἐπὶ τοῖς δένδροις, τῶν δ' ἐπὶ γῆς, ἐχόντων ἐνίων καὶ σκύμνους, καὶ ἐπεχόντων μασόν· γελᾶν οὖν ὄρων βαρυμάςους, ἐνίους δὲ φαλακρούς, τοὺς δὲ, κηλήτας, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπιφαίνοντας σίνη.

§. 5.

Ἰπὲρ ταύτης δ' ἐστὶν ἐπὶ τῇ ἔξω θαλάττῃ ἢ τῶν Ἑσπερίων καλουμένων Αἰθιοπίων χώρα, καθῶς οἰκουμένη τὸ πλεόν. Ἐνταῦθα δὲ καὶ καμηλοπαρδαλεῖς φησὶν Ὑψικράτης γεννάσθαι, καὶ ἐλέφαντας, καὶ τοὺς καλουμένους Ῥίξεις· οἱ ταυροειδεῖς μὲν εἰσι τὴν μορφήν, κατὰ δὲ τὴν δίαιταν καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀλκὴν τὴν πρὸς μάχην ἐλέφασιν ἐοίκασιν· δράκοντάς τε λέγει μεγάλους, οἷς γε καὶ πόαν ἐπιπεφυκέναι· τοὺς δὲ λέοντας τοῖς πῶλοις τῶν ἐλεφάντων ἐπιτίθεσθαι· αἰμάξαντας δὲ φεύγειν, ἐπιουσῶν τῶν μητέρων· τὰς δ', ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμαγμένους, κτεινεῖν· ἐπανιόντας δὲ τοὺς λέοντας ἐπὶ τὰ πτώματα, νεκροφαγεῖν. Βόγον δὲ, τὸν βασιλέα τῶν Μαυρουσίων, ἀνάβαντα ἐπὶ τοὺς Ἑσπερίους Αἰθιοπίας, καταπέμψαι τῇ γυναικὶ θῶρα,

δώρα, καλάμους τοῖς Ἰνδοκοῖς ὁμοίους, ὧν ἕκαστον γόνυ χοί- 817.
νικας χωρεῖν ἄκτώ· καὶ ἀσπαράγων δ' ἔμπερῆ μεγέθη.

§. 6.

Εἰς δὲ τὴν ἐντὸς Θαλατταν πλέουσιν ἀπὸ Λιγγός, πόλις
ἐς Ἴ Ζήλις, καὶ Τίγα· εἶτα τῶν Ἑπτὰ ἀδελφῶν μνήματα, καὶ
τὸ ὑπερκείμενον ὄρος, ὄνομα Ἀθύλη, πολύθηρον καὶ μεγαλό-
δενδρον. Τοῦ δὲ κατὰ τὰς σήλας πορθμοῦ τὸ μὲν μῆκος λέγε-
ται σαδίων ἑκατὸν εἴκοσι, τὸ δ' ἐλάχιστον πλάτος κατὰ τὸν
Ἐλέφαντα ἐξήκοντα. Εἰσπλεύσαντι δ' ἐξῆς πόλεις τε καὶ ποταμοὶ
πλείους μέχρι Μολοχάθ ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει τὴν Μαυρουσίων καὶ
τὴν Μασσαιτυλίων γῆν. Καλεῖται δὲ καὶ ἄκρα μεγάλη πλησίον
τοῦ ποταμοῦ* καὶ* Μεταγώνιον, τόπος ἀνυδρος καὶ λυπρός,
σχεδὸν δὲ τι καὶ τὸ ὄρος τὸ ἀπὸ τῶν Κώτεων μέχρι δεῦρο πα-
ρατείνει· μῆκος δὲ ἀπὸ τῶν Κώτεων ἐπὶ τοὺς ὄρους τοὺς τῶν
Μασσαιτυλίων σαδίοι πεντακισχίλιοι· ἔξι δὲ τὸ Μεταγώνιον
κατὰ νέαν που Καρχηδόνα ἐν τῇ περαιᾷ. Τιμοσθένης δ' οὐκ εὖ
κατὰ Μασσαλίαν φησὶν· ἔξι δ' ἐκ Καρχηδόνας νέας διάρμα εἰς 828.
Μεταγώνιον σαδίοι τρισχίλιοι· παράπλους δὲ εἰς Μασσαλίαν
ὑπὲρ ἑξακισχιλίου.

§. 7.

Οὕτω δ' εὐδαίμονα χώραν οἰκοῦντες τὴν πλείσθη οἱ Μαυ-
ρούσιοι, διατελοῦσιν ὁμῶς καὶ μέχρι δεῦρο τοῦ χρόνου νομα-
δικῶς ζῶντες οἱ πολλοί. Καλλωπίζονται δ' ὁμῶς κόμης ἐμπλοκῆ,
καὶ πώγωνι, καὶ χρυσοφορίᾳ, σμήξει τε ὀδόντων, καὶ ὀνυ-
χισμῶ· σπάνιον τε ἂν ἴδοις ἀπτομένους ἀλλήλων ἐν τοῖς περι-
πάτοις, τοῦ παραμένειν αὐτοῖς ἄδικτον τὸν κόσμον τῶν τριχῶν.
Μάχονται δ' ἵπποταί· τὸ πλεόν ἀπὸ ἄκοντος, σχοινοχαλίνους
χρώμενοι τοῖς ἵπποις καὶ γυμνοῖς· ἔχουσι δὲ καὶ μαχίρας· οἱ

828. δὲ πεζοὶ τὰς τῶν ἐλεφάντων ὁρὰς, ὡς ἀσπίδας προβαλλονται· τὰς δὲ τῶν λεόντων καὶ παρθαλεων καὶ ἄρκτων ἀμπέχονται, καὶ ἐγκοιμῶνται. Σχεδὸν δὲ τι καὶ οὗτοι, καὶ οἱ ἐφεξῆς Μασσαῖσυλοι, καὶ κοινῶς Λίβυες, κατὰ τὸ πλεόν ὁμοιοσκευοὶ εἶσι καὶ τᾶλλα ἐμφορεῖς, μικροῖς ἵπποις ἠρώμενοι, ὄξεσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν, ὥστ' ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι· περιτραχήλια δὲ ξύλινα, ἢ τρίχινα, ἀφ' ὧν ὁ ῥυτήρ ἀπήρηται· ἔνιοι δὲ καὶ χωρὲς ὀλκῆς ἐπονται, ὡς κύνες· πέλτη μικρὰ βυρσίνη, πλατύλογχα μικρὰ ἄζωσοι, πλατύσημοι χιτῶνες· ἐπιπόρημα, ὡς ἔφην, ὁρὰ καὶ προθωράκιον. Φαρούσιοι δὲ καὶ Νίγηρες, οἱ ὑπὲρ τούτων οἰκοῦντες πρὸς τοῖς Ἑσπερίοις Αἰθίοψι, καὶ τοξέουσι, καθάπερ οἱ Αἰθίοπες· ἠρώμενοι δὲ καὶ δρεπανηφόροι ἄρμασι. Μίσγονται δὲ καὶ τοῖς Μαυρουσίοις οἱ Φαρούσιοι διὰ τῆς ἐρήμου σπανίως, ὑπὸ ταῖς κοιλίαις τῶν ἵππων ὑπαρτῶντες τοὺς ἀσκούς τοῦ ὕδατος· ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς Κίρταν ἀφικνοῦνται διὰ τινων τόπων ἐλωδῶν καὶ λιμνῶν. Τινὰς δ' αὐτῶν καὶ Τρωγλοδυτικῶς οἰκεῖν φασίν, ὀρύττοντας τὴν γῆν. Λέγεται δὲ κἄν ταῦτα τοὺς θερινοὺς ὄμβρους ἐπιπολάζειν, χειμῶνος δὲ εἶναι ἀνυδρίαν. Ἐνίοις δὲ τῶν ταύτη βαρβάρων, καὶ ὄφρων, καὶ ἰχθύων ὁρᾶις, ἀμπεχόναις τε καὶ σρώμασι χρῆσθαι. Τοὺς δὲ Μαυρουσίους ἔνιοι φασίν Ἰνδοὺς εἶναι, τοὺς συγκατελθόντας Ἡρακλεῖ δεῦρο. Μικρὸν μὲν οὖν πρὸ ἡμῶν οἱ περὶ Βόγον βασιλείς καὶ Βόκχον κατεῖχον αὐτήν, φίλοι Ῥωμαίων ὄντες· ἐκλιπόντων δὲ τούτων, Ἰούδας παρέλαθε τὴν ἀρχήν, δόντος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν ἀρχήν πρὸς τῆ πατρῴα· υἱὸς δ' ἦν Ἰούδα τοῦ πρὸς Καίσαρα τὸν θεὸν πολεμήσαντος μετὰ Σκιπίωνος. Ἰούδας μὲν οὖν νεωστὶ ἐτελεύτα τὸν βίον· διαδέδεται δὲ τὴν ἀρχήν υἱὸς Πτολεμαῖος, γεγονὼς ἐξ Ἀντωνίου θυγατρὸς καὶ Κλεοπάτρας.

§. 8.

Ἄρτεμίδωρος δ' Ἐρατοσθένει μὲν ἀντιλέγει, διότι Λίξον 829. τινά φησι πόλιν περὶ τὰ ἄκρα τῆς Μαυρουσίας τὰ ἑσπέρια ἀντὶ Λιγγός· Φοινικιάς δὲ πόλεις κατεσκευασμένας παμπόλλας τινάς, ὧν οὐδὲν ἔσω ἰδεῖν ἴχνος· ἐν δὲ τοῖς Ἑσπερίοις Αἰθίοψι *τοὺς ἀέρας πλατεῖς φήσας* ταῖς τε ὀρθριναῖς ὥραις καὶ ταῖς δειλιναῖς, παχεῖς καὶ ἀχλυώδεις εἶναι τοὺς ἀέρας· πῶς γὰρ ἐν ἀυχμώδεσι καὶ καυματηροῖς τόποις ταῦτ' εἶναι; Αὐτὸς δὲ τούτων πολὺ χεῖρω λέγει περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Μεταβάσας γὰρ τινὰς ἰσορεῖ Λωτοφάγους, οἱ τὴν ἀνυδρον νέμοιντο, σιτοῖντο δὲ λωτὸν, πόαν τινά καὶ ρίζαν, ἀφ' ἧς οὐδὲν δέοιντο ποτοῦ. Παρήκειν δ' αὐτοὺς μέχρι τῶν ὑπὲρ Κυρήνης τόπων· τοὺς δ' ἐκεῖ καὶ γαλακτοποτεῖν, καὶ κρεωφαγεῖν, καίπερ ταυτοκλινεῖς ὄντας. Καὶ Γαβίνιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων συγγραφεὺς οὐκ ἀπέχεται τῆς τερατολογίας τῆς περὶ τὴν Μαυρουσίαν· πρὸς γὰρ τῇ Τηγγί Ἀνταίου μνῆμα ἰσορεῖ, καὶ σκελετὸν πηχῶν ἐξήκοντα, ὃν Σερτώριον γυμνῶσαι, καὶ πάλιν ἐπιβαλεῖν γῆν. Καὶ τὰ περὶ τῶν ἐλεφάντων μυθώδη φησὶ γὰρ τᾶλλα μὲν Θηρία φεύγειν τὸ πῦρ, τοὺς δ' ἐλέφαντας πολεμεῖν καὶ ἀμύνεσθαι, διότι τὴν ὕλην φθεῖρει· πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους διαμάχεσθαι κατασκόπους προπέμποντας· καὶ ὅταν ἴδωσιν ἐκείνους [φεύγοντας], φεύγειν καὶ αὐτοὺς, ἐπειδὴν δὲ τραύματα λάβωσιν, ἰετηρίαν πρότεινεν κλάδους, ἢ βοτάνην, ἢ κόνιν.

§. 9.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Μαυρουσίων γῆν ἢ τῶν Μασσαισυλίων ἔσιν, ἀπὸ τοῦ Μολοχάθ ποταμοῦ τὴν ἀρχὴν λαμβάνουσα, τελευτῶσα δὲ ἐπὶ τὴν ἄκραν, ἢ καλεῖται [Τρητὸν], ὄριον τῆς τε Μασσαισυλίων, καὶ τῆς Μασσυλιαίων γῆς· εἰς αὐτὴν δ' εἰσὶν ἀπὸ

829. τοῦ Μεταγωνίου μέχρι τοῦ Τρητοῦ ἑξακισχίλιοι οἱ δ' ἐλάττους φασίν. ἔχει δ' ἡ παραλία πόλεις τε πλείους καὶ ποταμούς, καὶ χώραν εὐφυῆ τῶν δ' ἐν ὀνόματι ἀρκεῖ μνησθῆναι. Ἔστι δὲ πόλις Σίγα ἐν χιλίοις σαδίοις ἀπὸ τῶν λεχθέντων ὄρων, *καὶ* βασιλεῖον Σύφακος· κατέσπασαι δὲ νῦν τὴν δὲ χώραν μετὰ Σύφακα κατέσχε Μασσανίσσης, εἶτα Μικίφας· εἶτα *καὶ* οἱ ἐκείνου διαδεξάμενοι· καὶ ἡμᾶς δὲ Ἰούδας, ὁ πατὴρ τοῦ νεωσὶ τελευτήσαντος Ἰούδα· κατέσπασαι δὲ καὶ Ζάμα τὸ τούτου βασιλεῖον ὑπὸ Ῥωμαίων. Μετὰ δὲ τὴν Σίγαν Θεῶν λιμὴν ἐν ἑξακισίοις σαδίοις· εἴτ' ἄλλοι ἄσημοι τόποι. Τὰ μὲν οὖν ἐν βάρθει τῆς χώρας ὄρεινά καὶ ἔρημα ἔσθ' ὅτε παρέσπαρται, ἃ κατέχουσιν οἱ Γαιτοῦλοι μέχρι καὶ Σύρτεων· τὰ δ' ἐκεῖ πρὸς Θαλάττη καὶ πεδία εὐδαίμονά ἐστι, καὶ πόλεις πολλαί, καὶ ποταμοί, καὶ λίμναι.

§. 10.

830. Ποσειδώνιος δ' οὐκ οἶδ' εἰ ἀληθής, φήσας ὀλίγους καὶ μικροὺς διαρρεῖσθαι ποταμοὺς τὴν Λιθύνην πολλοὺς γὰρ Ἀρτεμίδωρος εἶρηκε καὶ μεγάλους. Ἐν δὲ τῇ μεσογαίᾳ ταῦτ' ἀληθέσσερον εἰπεῖν· εἶρηκε δὲ τούτου τὴν αἰτίαν αὐτός· μὴ γὰρ καταμβρεῖσθαι τοῖς ἀρκτικοῖς μέρεσι· κατὰπερ οὐδὲ τὴν Αἰθιοπίαν φασί, διὸ πολλάκις λοιμικὰ ἐμπίπτειν ὑπὸ αὐχμῶν, καὶ τὰς λίμνας τελευτῶν πίμπλασθαι, καὶ τὴν ἀκρίδα ἐπιπολάζειν. Ἔτι φησί τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρά εἶναι· τὸν γὰρ ἥλιον ἀνίσχοντα ταχὺ παραλλάττει, τὰ δ' ἐσπέρια ξηρά· ἐκεῖ γὰρ κατασρέφειν· ὑγρά γὰρ καὶ ξηρά, τὰ μὲν παρ' ὑδάτων ἀφθονίαν ἢ σπάνιον λέγεται· τὰ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἡλίων· βούλεται δὲ λέγειν τὰ παρὰ τοὺς ἡλίους· ταῦτα δὲ πάντες ἀρκτικοῖς καὶ μεσημβρινοῖς κλίμασιν ἀφορίζουσι· καὶ μὴν ἀνατολικά τε καὶ δυσμικά, τὰ μὲν πρὸς τὰς οἰκίσεις λεγόμενα κατὰ ἐκάστην τὴν

οἴκησιν, καὶ τὴν μετάπτωσιν τῶν ὀριζόντων, ἄλλα καὶ ἄλλα 830.
 ἔσιν· ὡς' οὐδ' ἔνεσι καθολικῶς εἰπεῖν ἐπὶ τῶν ἀπεριλήπτων τὸ
 πλῆθος, ὅτι τὰ μὲν ἀνατολικά ὑγρά, τὰ δὲ δυσμικά ξηρά. Ὡς δὲ
 λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἑσχατίας τὰς τοιαύ-
 τας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδική, καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοιτ' ἂν κατὰ γε τὴν
 τοιαύτην ἀπόφασιν. Τίς οὖν ἡ πιθανότης τῆς αἰτιολογίας; ἐν
 γὰρ περιφορᾷ συνεχῆ τε καὶ ἀδιαλείπτῳ τοῦ ἡλίου τίς ἂν εἴη
 καταστροφή; τό τε τάχος τῆς παραλλαγῆς πανταχοῦ ἴσον.
 Ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐνάργειάν ἐστι, τὰ ἑσχατα τῆς Ἰβηρίας ἢ
 τῆς Μαυρουσίας, τὰ πρὸς δῦσιν, ξηρά λέγειν ἀπάντων μά-
 λιστα, καὶ τὸ περιέχον εὐκρατον ἔχειν, καὶ πλείστων ὑδάτων
 εὐπορεῖν. Εἰ δὲ τὸ κατασφύρειν τοιοῦτον εἴληπται, ὅτι ἐνταῦθα
 τὰ ὑψατα τῆς οἰκουμένης ὑπὲρ γῆς γίνεται, τί τοῦτο συντείνει
 πρὸς ξηρασίαν; καὶ γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τόποις
 τῆς οἰκουμένης τοῖς ταυτοκλινέσι, τὸν ἴσον διαλειπὼν χρόνον
 τὸν τῆς νυκτός, ἐπάνεισι πάλιν καὶ θερμαίνει τὴν γῆν.

§. II.

Ἐστὶ δὲ που αὐτόθι καὶ ἀσφάλτου πηγὴ, καὶ χαλκωρυχεῖα
 καὶ σκορπίων δὲ καὶ πτηνῶν καὶ ἀπτερόν λέγεται πλῆθος,
 μεγέθει δὲ ἑπτασπονδύλων ὁμοίως δὲ καὶ φαλάγγια, καὶ
 μεγέθει καὶ πλήθει διαφέροντα· σαύρας δὲ διπήχεις φασίν. Ἐν
 μὲν οὖν τῇ παρωρείῳ λίθους εὕρισκεσθαί φασιν τοὺς Λυχνίτας
 καὶ Καρχηδονίους λεγομένους· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις ὄσρακιῶν καὶ
 χηραμίδων πλῆθος, οἷον ἐν τοῖς περὶ τοῦ Ἄμμωνος λόγοις
 εἰρήκαμεν. Καὶ δένδρον δὲ ἐστὶ μελίλωτον καλούμενον, ἐξ οὗ 831.
 σκευάζουσιν οἶνον. Τινὲς δ' αὐτῶν καὶ δίλκρον ἔχουσι τὴν γῆν,
 καὶ δύο θερσικά καρποῦνται, τὰ μὲν θερρινά, τὰ δὲ ἑαρινά· ἔστι
 δὲ ἡ καλάμη πεντάπηχυς τὸ ὕψος, πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύ-
 λου· τὸν δὲ καρπὸν διακοσιοτετταρακοντάχουν ἀποδίδωσι· τοῦ δὲ

831. ἄρος οὐδὲ σπεύρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συγδεθεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι σάχυϊ κατὰ τὸν θερισμόν ἀρκοῦνται· τελεσικαρπεῖ γὰρ τὸν θερινὸν καρπὸν. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κημίδας ἔχοντες ἐργάζονται, καὶ τᾶλλα δὲ μέρη διψθεροῦνται· καθεύδοντες δὲ περιχίρουνσι τοὺς κληνόποδας σκορόδοις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδαῦσιν.

§. 12.

Ἦν δ' ἐν τῇ παραλία ταύτῃ πόλις Ἰὼλ ὄνομα, ἣν ἐπικτίσας Ἰούδας ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατήρ, μετωνόμασε Καισάρειαν, ἔχουσα καὶ λιμένα, καὶ πρὸ τοῦ λιμένος νησίον. Μεταξὺ δὲ τῆς Καισαρείας καὶ τοῦ Τρητοῦ μέγας ἐστὶ λιμὴν, ὃν Σάλδαν καλοῦσι· τοῦτο δ' ἐστὶν ὄριον τῆς ὑπὸ τῷ Ἰούδα, καὶ τῆς ὑπὸ τοῖς Ῥωμαίοις· πολυτρόπως γὰρ οἱ μερισμοὶ γεγένηται τῆς χώρας, ἅτε τῶν νεμομένων αὐτὴν πλείονων γενομένων, καὶ τῶν Ῥωμαίων ἄλλοτ' ἄλλως τούτων τοῖς μὲν φίλοις χωρῶν, τοῖς δὲ καὶ πολεμίοις· ὥστε καὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ χαρίζεσθαι συνέβαιεν ἄλλοις ἄλλα, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον. Ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· ἡ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδονίᾳ καὶ τῇ Μασσυλιαίων ἀνθηροτέρα τε καὶ κατεσκευασμένη βέλτιον, καίπερ κεκακωμένη διὰ τὰ Καρχηδόνια τὸ πρῶτον, ἔπειτα διὰ τὸν πρὸς Ἰουγούρθαν πόλεμον· ἐκεῖνος γὰρ Ἀδάρβαλα ἐκπολιορκήσας ἐν Ἰτύκῃ καὶ ἀνελῶν, φίλον ὄντα Ῥωμαίων, ἐπέπλησε τὴν χώραν πολέμου· εἴτ' ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις συνέστρεψαν πόλεμοι· τελευταῖος δὲ ὁ πρὸς Σκιπίωνα Καίσαρι τῷ Θεῷ συσᾶς, ἐν ᾧ καὶ Ἰούδας ἀπέθανε· συνηφανίσθησαν δὲ τοῖς ἡγεμόσι καὶ αἱ πόλεις, Τισιαοὺς τε, καὶ Οὔατα, καὶ Θάλα, ἔτι δὲ καὶ Κάψα τὸ γαζοφυλάκιον τοῦ Ἰουγούρθα, καὶ Ζάμα, καὶ Ζίγχα, καὶ πρὸς αἷς κατεπολέμησε Καῖσαρ Σκιπίωνα ὁ Θεός, πρὸς Ρουσπίω μὲν πρῶτον

νικῶν, εἶτα πρὸς Οὐζίτοις, εἶτα πρὸς Θάψω, καὶ τῇ πλησίον 831.
λίμνη καὶ ταῖς ἄλλαις· πλησίον δὲ καὶ Ζέλλα καὶ Ἀχόλλα,
ἐλεύθεραι πόλεις· εἶλε δ' ἐξ ἐφόδου Καῖσαρ τὴν [Κέρκινύαν]
νῆσον, καὶ Θέναν, πολίχνην ἐπιθαλαττιδιάν. Τούτων πασῶν,
αἱ μὲν τελείως ἠφανίσθησαν, αἱ δ' ἡμίσπασοι κατελείφθησαν.
Φαράν δ' οἱ Σκιπίωνος ἵππεις ἐνέπρησαν.

§. 13.

Μετὰ δ' οὖν Τρητὸν ἢ Μασσυλιαίων ἐς καὶ ἡ Καρχηδονίων 832.
παραπλησία χώρα. Κίρτα τέ ἐστιν ἐν μεσογαίᾳ, τὸ Μασσανί-
σου καὶ τῶν ἐξῆς διαδόχων βασιλείων, πόλις εὐεργεσάτη, κατ-
εσκευασμένη καλῶς τοῖς πᾶσι· καὶ μάλις αὖτὸς Μικίψα, ὅστις
καὶ Ἕλληνας συνώκισεν ἐν αὐτῇ, καὶ τοσαύτην ἐποίησεν, ὥστ'
ἐκπέμπειν μυρίους ἵππέας, διπλασίους δὲ πεζούς. Ἡ τε δὴ
Κίρτα *πόλις* ἐνταῦθα, καὶ οἱ δύο Ἴππῶνες, ὁ μὲν πλησίον
Ἰτύκης, ὁ δὲ ἀποτέρω πρὸς τῷ Τρητῷ μάλλον, ἄμφω βασι-
λεια. Ἡ δὲ Ἰτύκη δευτέρα μετὰ Καρχηδόνα τῷ μεγέθει καὶ τῷ
ἀξιόματι καταλυθείσης δὲ τῆς Καρχηδόνας, ἐκείνη ἦν ὡς αὖ
μητρόπολις τοῖς Ῥωμαίοις, καὶ ὀρμητήριον πρὸς τὰς ἐν Λιβύῃ
πράξεις· ἰδρυταὶ δ' ἐν τῷ αὐτῷ κόλπῳ τῷ Καρχηδονιακῷ,
πρὸς Θατέρῳ τῶν ἀκρωτηρίων τῶν ποιούντων τὸν κόλπον· ὧν
τὸ μὲν πρὸς τῇ Ἰτύκῃ καλοῦσιν Ἀπολλώνιον, Θατέρον δ' Ἐρ-
μαίαν· καὶ εἰσὶν ἐν ἐπόψει ἀλλήλαις αἱ πόλεις. Ρεῖ δὲ τῆς
Ἰτύκης πλησίον ὁ Βαγράδας ποταμός. Εἰσὶ δ' ἀπὸ Τρητοῦ
μέχρι Καρχηδόνας σαδίοι δισχίλιοι πεντακάσιοι. Οὔτε τοῦτ'
ὁμολογεῖται δὲ τὸ διάστημα, οὔτε τὸ μέχρι Σύρτεων.

§. 14.

Καρχηδὼν δὲ ἐπὶ Χερρόνησου τινὸς ἰδρυταί, περιγραφού-
σης κύκλον τριακοσίων ἐξήκοντα σαδίων ἔχοντα τεῖχος, οὗ τὸ

832. ἐξήκοντασάδιον μῆκος αὐτός ὁ αὐχὴν ἐπέχει, καθήκων ἀπὸ θαλάττης ἐπὶ θαλάτταν, ὅπου τοῖς Καρχηδονίοις ἦσαν αἱ τῶν ἑλεφάντων σάσεις, *καὶ* τόπος εὐρυχωρῆς. Κατὰ μέσσην δὲ τὴν πόλιν ἢ ἀκρόπολιν, ἣν ἐκάλουον Βύρσαν, ὄφρως ἰκανῶς ὀρθία, κύκλῳ περιουκωμένη· κατὰ δὲ τὴν κορυφὴν ἔχουσα Ἀσκληπιεῖον, ὅπερ κατὰ τὴν ἄλωσιν ἢ γυνὴ τοῦ Ἀσφρούδα συνέπρησεν αὐτῇ. Ὑπόκεινται δὲ τῇ ἀκροπόλει οἱ τε λιμένες καὶ ὁ Κῶδων, νησιῶν περιφερῆς, Εὐρώπῳ περιεχόμενον, ἔχον τε νεωσοίκους ἐκατέρωθεν κύκλῳ.

§. 15.

Κτίσμα δ' ἐστὶ Διδούς, ἀγαγούσης ἐκ Τύρου λαόν. Οὕτω δ' εὐτυχῆς ἢ ἀποικία τοῖς Φοίνιξιν ὑπήρξε καὶ αὕτη, καὶ ἡ μέχρι τῆς Ἰβηρίας τῆς τε ἄλλης καὶ τῆς ἔξω σηλῶν, ὥστε τῆς Εὐρώπης ἔτι νῦν τὴν ἀρίστην νέμονται Φοίνικες κατὰ τὴν ἠπειροῦ καὶ τὰς προσεχεῖς νήσους· τὴν τε Λιβύην κατεκτήσαντο πᾶσαν, ὅσην μὴ νομαδικῶς οἶόν τ' ἦν οἰκεῖν. Ἀφ' ἧς δυνάμειος πόλιν τε ἀντίπαλον τῇ Ρώμῃ κατεσκευάσαντο, καὶ τρεῖς ἐπολέμησαν πρὸς αὐτοὺς μεγάλους πολέμους. Γένοιτο δ' ἂν εὐδήςλος ἢ δυνάμειος αὐτῶν ἐκ τοῦ ὑστάτου πολέμου, ἐν ᾧ κατελύθησαν ὑπὸ Σκιπίωνος τοῦ Αἰμιλιανοῦ, καὶ ἡ πόλις ἄρδην ἠφανίσθη. Ὅτε 833. γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν τοῦτον τὸν πόλεμον, πόλεις μὲν εἶχον τριακοσίας ἐν τῇ Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἑβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ, καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδδσαν μυριάδας εἴκοσι· καταπελτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθσόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίφνης ὀπλοποιίαν συνέστησαν· καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν καὶ τετταράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσiai, καὶ λόγχοι πεντακόσiai, χίλια δὲ βέλη καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς

καταπέλταις αἱ Θεράπαινοι παρέϊχον. Ἐτι τοῦνυ ναῦς ἔχοντες 833. δώδεκα ἐξ ἐτῶν πεντήκοντα, κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ πολέμῳ συνθήκας, τότε, καίπερ ἤδη συμπεφευγότες εἰς τὴν Βύρσαν, ἐν διμήνῳ κατεσκευάσαντο ναῦς ἑκατὸν εἴκοσι καταφράκτους, καί, τοῦ σώματος τοῦ Κώθωνος φρουρουμένου, διώρυσαν ἄλλο σόμα, καὶ προήλθεν αἰφνιδίως ὁ σόλος· ὕλη γὰρ ἦν ἀποκειμένη παλαιά, καὶ τεχνιτῶν πλῆθος προσεδρεῦον καὶ σιταρκούμενον δημοσίᾳ. Τοιαύτη δ' οὔσα Καρχηδῶν, ὁμως ἐάλω καὶ κατεσκάφη. Τὴν δὲ χώραν, τὴν μὲν ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν ὑπὸ τοῖς Καρχηδονίοις· τῆς δὲ Μασσακνίσσης ἀπέδειξαν κύριον, καὶ τοὺς ἀπογόνους τοὺς περὶ Μικίψαν. Μάλισα γὰρ ἐσπουδάσθη παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις ὁ Μασσακνίσσης δι' ἀρετὴν καὶ φιλίαν· καὶ γὰρ δὴ οὗτός ἐστιν ὁ τοὺς Νομάδας πολιτικούς κατασκευάσας καὶ γεωργούς, ἔτι δ' ἀντὶ τοῦ ληξεύειν διδάξας στρατεύειν. Ἴδιον γὰρ τι τοῖς ἀνθρώποις συνέβη τούτοις· χώραν γὰρ οἰκοῦντες εὐδαίμονα, πλὴν τοῦ θηρίοις πλεονάζειν, ἐάσαντες ἐκφέρειν ταῦτα, καὶ τὴν γῆν ἐργάζεσθαι μετὰ ἀθείας, ἐπ' ἀλλήλους ἐτρέποντο, τὴν δὲ γῆν τοῖς θηρίοις ἀφεῖσαν. Οὕτω δ' αὐτοῖς συνέβαινε πλάνητα καὶ μετανάσθη βίον ζῆν, μηδὲν ἤτιον τῶν ὑπὸ ἀπορίας καὶ λυπρότητος τόπων ἢ ἀέρων εἰς τοῦτον περιεσφιγμένων τὸν βίον, ὥστε καὶ ἴδιον τοῦθ' εὕρισκεσθαι τοῦνομα τοὺς Μασσακνιολίους· καλοῦνται γὰρ Νομάδες. Ἀνάγκη δὲ τοὺς τοιοῦτους εὐτελεῖς εἶναι τοῖς βίοις, καὶ τὸ πλεόν ριζοφάγους, ἢ κρεωφάγους, γάλακτι δὲ καὶ τυρῶ τρεφομένους. Ἡρμηωμένης δ' οὖν ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς Καρχηδόνας, καὶ σχεδόν τι τὸν αὐτὸν χρόνον, ὄνπερ καὶ Κόρινθος, ἀνελήφθη παλιν περὶ τοὺς αὐτοὺς πῶς χρόνους ὑπὸ Καίσαρος τοῦ Θεοῦ, πέμψαντος ἐποίκους Ῥωμαίων τοὺς προαιρουμένους, καὶ τῶν στρατιωτῶν τινας· καὶ νῦν εἴ τις ἄλλη καλῶς αἰκεῖται τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεω.

834. Κατὰ μέσον δὲ τὸ σῶμα τοῦ Καρχηδονίου κόλπου νησὸς ἐστὶ Κόρσουρα.

§. 16.

Ἀντίπορθμος δ' ἐστὶν ἡ Σικελία τοῖς τόποις τούτοις ἢ κατὰ Λιλυθαίον, ὅσον ἐν διαστήματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σταδίων· τοσοῦτον γὰρ φασὶ τὸ ἐκ Λιλυθαίου μέχρι Καρχηδόνος. Οὐ πολὺ δὲ τῆς Κορσοῦρας διέχουσιν, οὐδὲ τῆς Σικελίας, ἄλλαι τε νῆσοι, καὶ Αἰγίμουρος. Διάπλους δ' ἐστὶν ἐκ Καρχηδόνος ἐξήκοντα σταδίων εἰς τὴν προσεχῆ περαιάν· ὄθεν εἰς Νέφεριν ἀνάβασις σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, πόλιν ἐρυμνὴν ἐπὶ πέτρας ὠκισμένην. Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ, ἐν ᾧ περ καὶ ἡ Καρχηδὼν, Τύνις ἐστὶ πόλις, καὶ Θερμά, καὶ λατομίαι τινές· εἶδ' ἡ Ἐρμαία ἄκρα, τραχεῖα, καὶ ἐπ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος· εἶτα Νεάπολις· εἶτ' ἄκρα Ταφίτις, καὶ ἐπ' αὐτῇ λόφος Ἀσπίς καλούμενος ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος, ὃν περ συνώκισεν ὁ τῆς Σικελίας τύραννος Ἄγα-Θοκλῆς, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέπλευσε τοῖς Καρχηδονίοις· συγκαταεσπάζθησαν δὲ τῇ Καρχηδόνι ὑπὸ Ῥωμαίων αἱ πόλεις αὗται. Ἀπὸ δὲ τῆς Ταφίτιδος ἐν τετρακοσίοις σταδίοις νησὸς ἐστὶ Κόρσουρα κατὰ Σελνωῦντα τῆς Σικελίας ποταμὸν, *καὶ* πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον, ἑκατὸν καὶ πενήκοντα σταδίων οὔσα τὴν περίμετρον, διέχουσα τῆς Σικελίας περὶ ἑξακοσίου σταδίου. Ἔστι δὲ καὶ Μελίτη νησὸς ἐν πεντακοσίοις σταδίοις ἀπὸ τῆς Κορσοῦρας· εἶτα Ἀδρούμη πόλις, ἐν ἣ καὶ νεώρια ἦν· εἶδ' αἱ Ταριχεῖαι λεγόμεναι, νησὶα πολλὰ καὶ πυκνά· εἶτα Θάψος πόλις· καὶ μετὰ ταύτην νησὸς πελαγία Λοπαδοῦσσα· εἶτα ἄκρα Ἄμμωνος, ἀρμόδιος πρὸς θυννοσκοπίαν· εἶτα Θένα πόλις παρατ' ἠν ἀρχὴν κειμένη τῆς μικρᾶς Σύρτews. Πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἄλλαι μεταξύ πολίχλαι οὐκ ἄξιαι μνήμης. Παράκειται δὲ

τῆ ἀρχῇ τῆς Σύρτεως νῆσος παραμύκης, ἡ Κέρκιννα, εὐμεγέ- 834
 θης, ἔχουσα ὁμώνυμον πόλιν· καὶ ἄλλη ἐλάττων Κερκιννῆτις.

§. 17.

Συνεχῆς δ' ἐσὶν ἡ μικρὰ Σύρτις, ἣν καὶ Λωτοφαγίτιν Σύρτιν λέγουσιν. Ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τοῦ κόλπου τούτου σαθίων χιλίων ἑξακοσίων· τὸ δὲ πλάτος τοῦ σώματος ἑξακοσίων· καθ' ἑκατέραν δὲ τὴν ἄκρην, τὴν ποιούσαν τὸ σῶμα, προσεχεῖς εἰσὶ τῆ ἠπειρῶ νῆσοι, ἣ τε λεχθεῖσα Κέρκιννα καὶ ἡ Μῆνιγξ, πάρισσι τοῖς μεγέθεσι. Τὴν δὲ Μῆνιγγα νομίζουσιν εἶναι τὴν τῶν Λωτοφάγων γῆν, τὴν ὑφ' Ὀμήρου λεγομένην· καὶ δείκνυται τινα σύμβολα, καὶ βωμὸς Ὀδυσσεῶς, καὶ αὐτὸς ὁ καρπὸς· πολὺ γάρ ἐστι τὸ δένδρον ἐν αὐτῇ τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἠδιστον καρπόν. Πλείους δ' εἰσὶν ἐν αὐτῇ πολίχαι· μία δ' ὁμώνυμος τῇ νήσῳ· καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Σύρτει πολίχαι τινές εἰσι. Κατὰ 835
 δὲ τὸν μυχόν ἐσι παμμέγεθες ἔμπορεῖον, ποταμὸν ἔχον ἐμβάλλοντα εἰς τὸν κόλπον. Διατείνει δὲ μέχρι δεῦρο τὰ τῶν ἀμπώτεων πάθη καὶ πῶν πλημμυρίδων· καθ' ὃν καιρὸν ἐπὶ τὴν θῆραν τῶν ἰχθύων ἐπιπηδῶσιν οἱ πρόσχωροι κατὰ σπουδὴν θέοντες.

§. 18.

Μετὰ δὲ τὴν Σύρτιν Ζουῆξις ἐστὶ λίμνη σαθίων τετρακοσίων, στενὸν ἔχουσα εἰσπλουν, καὶ παρ' αὐτὴν πόλις ὁμώνυμος, πορφυροβαφεῖα ἔχουσα καὶ ταριχεῖας παντοδαπὰς· εἰτ' ἄλλη λίμνη πολὺ ἐλάττων· καὶ μετὰ ταύτην Ἀθρότονον πόλις, καὶ ἄλλαι τινές. Συνεχῶς δὲ Νεάπολις, ἣν καὶ Λέπτιν καλοῦσιν· ἐντεῦθεν δ' ἐστὶ διάρμα τὸ ἐπὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τρισχίλιοι ἑξακόσιοι σαθιοὶ. Ἐξῆς δ' ἐστὶ ποταμὸς Κίνυφος· καὶ μετὰ ταῦτα διατείχισμά τι, ὃ ἐποίησαν Καρχηδόνιοι, γεφυροῦντες

835. βάραθρά τινα εἰς τὴν χώραν ἀνέχοντα· εἰσὶ δὲ καὶ ἀλίμενοί τινες ἐνταῦθα τόποι, τῆς ἄλλης παραλίας ἐχούσης λιμένας· εἴτ' ἄκρα ὑψηλὴ καὶ ὑλώδης, ἀρχὴ τῆς μεγάλης Σύρτews, καλοῦσι δὲ Κεφαλᾶς· εἰς ταύτην δὲ τὴν ἄκραν ἐκ Καρχηδόνου σάδιοί εἰσι μικρῶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων.

§. 19.

ὑπέρεται δὲ τῆς ἀπὸ Καρχηδόνου παραλίας μέχρι Κεφαλῶν καὶ μέχρι τῆς Μασσαιτυλίων ἢ τῶν Λιβυφοινίκων γῆ, μέχρι τῆς τῶν Γαιτούλων ὀρεινῆς, ἤδη Λιβυκῆς οὐσης. Ἡ δ' ὑπὲρ τῶν Γαιτούλων ἐστὶν ἢ τῶν Γαραμάντων γῆ παράλληλος ἐκείνῃ, ὅθεν οἱ Καρχηδόνιοι κομίζονται λίθοι· τοὺς δὲ Γαράμαντας ἀπὸ τῶν Αἰθιοπῶν καὶ τῶν παρωκεανιτῶν ἀφεςάσαι φασὶν ἡμερῶν ἑννέα ἢ καὶ δέκα ὁδόν· τοῦ δὲ Ἄμμωνος καὶ πεντεκαίδεκα. Μεταξὺ δὲ τῆς Γαιτούλων καὶ τῆς ἡμετέρας παραλίας πολλὰ μὲν πεδία, πολλὰ δὲ ὄρη καὶ λίμναι μεγάλαι καὶ ποταμοί, ὧν τινὲς καὶ καταδύντες ὑπὸ γῆς ἀφανεῖς γίνονται. Λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ πολυγύναικες δὲ καὶ πολὺπαιδες, τᾶλλα δὲ ἐμφορεῖς τοῖς νομασί τῶν Ἀράβων. Καὶ ἵπποι δὲ καὶ βόες μακροχρότεροι τῶν παρ' ἄλλοις· ἵπποφόρβια δ' ἐστὶν ἐσπουδασμένα διαφερόντως τοῖς βασιλεῦσιν, ὥστε καὶ ἀριθμὸν ἐξετάζεσθαι πῶλων κατ' ἔτος εἰς μυριάδας δέκα. Τὰ δὲ πρόβατα γάλακτι καὶ κρέασιν ἐτρέφετο, καὶ μάλιστ' ἀπὸ τῶν Αἰθιοπίων. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ μεσογαίᾳ.

§. 20.

Ἡ δὲ μεγάλη Σύρτις τὸν μὲν κύκλον ἔχει σαδίων πεντακισχιλίων· τὴν δ' ἐπὶ τὸν μυχὸν διάμετρον χιλίων πεντακισίων· τοσοῦτον δὲ πῦρ καὶ τὸ τοῦ σώματος πλάτος. Ἡ χαλεπότης δὲ καὶ ταύτης τῆς Σύρτews καὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι πολ-

λαχοῦ τεναγώδης ἐστὶν ὁ βυθός, καὶ κατὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ 836.
τὰς πλημμυρίδας, συμβαίνει τισὶν ἐπιπίπτειν εἰς τὰ βράχη καὶ
καθίξειν· σπάνιον δ' εἶναι τὸ σωζόμενον σκάφος. Διόπερ πτόρρω-
θεν τὸν παράπλου ποιοῦνται, φυλαττόμενοι, μὴ ἐμπέσοιεν
εἰς τοὺς κόλπους ὑπ' ἀνέμων ἀφύλακτοι ληφθέντες· τὸ μέντοι
παρακίνδυνον τῶν ἀνθρώπων, ἀπάντων διαπειράσθαι ποιεῖ.
καὶ μάλισα τῶν παρὰ γῆν περίπλων. Εἰσπλέοντι δὴ τὴν Με-
γάλην Σύρτιν, ἐν δεξιᾷ μετὰ τὰς Κεφαλάς, ἐστὶ λίμνη τριακο-
σίων που σαθίων τὸ μήκος, ἑβδομήκοντα δὲ τὸ πλάτος, ἐκδι-
δοῦσα εἰς τὸν κόλπον, ἔχουσα καὶ νησία καὶ ὕφορμον πρὸ
τοῦ ζώματος. Μετὰ δὲ τὴν λίμνην τόπος ἐστὶν Ἀσπίς, καὶ
λιμὴν κάλλις τῶν ἐν τῇ Σύρτει. Συνεχῆς δὲ ὁ Εὐφράντας
πύργος ἐστὶν, ὄριον τῆς πρότερον Καρχηδονίας γῆς, καὶ τῆς
Κυρηναίας τῆς ὑπὸ Πτολεμαίων· εἶτ' ἄλλος τόπος, Χάραξ κα-
λούμενος, ᾧ ἐμπορείῳ ἐχρῶντο Καρχηδόνιοι κομίζοντες οἶνον,
ἀντιφορτιζόμενοι δὲ ὀπὸν καὶ σιλφιον παρὰ τῶν ἐκ Κυρήνης
λάθρα παρακομίζόντων· εἶθ' οἱ Φιλαίνων βωμοί· καὶ μετὰ
τούτους Αὐτόμαλα φρούριον, φυλακὴν ἔχον, ἰδρυμένον κατὰ
τὸν μυχὸν τοῦ κόλπου παντός· ἔστι δ' ὁ διὰ τοῦ μυχοῦ τούτου
παράλληλος, τοῦ μὲν δι' Ἀλεξανδρείας μικρῶ νοτιώτερος χι-
λίαις σαθείαις, τοῦ δὲ διὰ Καρχηδόνος ἐλάττωσις ἢ δισχιλίαις·
πίπτει δ' ἂν τῇ μὲν κατ' Ἡρώων πόλιν, τὴν ἐν τῷ μυχῷ τοῦ
Ἀραβίου κόλπου, τῇ δὲ κατὰ τὴν μεσόγειαν τῶν Μασσαισυ-
λίων καὶ τῶν Μαυρουσίων, ὅπου τὸ λειπόμενον ἤδη τῆς παρα-
λίας ἐστὶν εἰς πόλιν Βερενίκην, σαθείαι ἑνακισχιλίοι πεντακό-
σιοι. Ὑπέρεκνεται δὲ τοῦ μήκου, τοῦ δὲ πλάτους παρήκοντες
καὶ μέχρι τῶν Φιλαίνου βωμῶν, οἱ προσαγορευόμενοι Νασα-
μῶνες, Λιδυκὸν ἔθνος· ἔχει δὲ τὸ μεταξὺ διάστημα καὶ λιμέ-
νας οὐ πολλοὺς, ὑδρεῖά τε σπάνια. Ἐστὶ δὲ ἄκρα λεγομένη
Ψευδοπενίας, ἐφ' ἧς ἡ Βερενίκη τὴν θέσιν ἔχει, παρὰ λίμνην

836. τινά Τριτωνίδα, ἐν ἣ μαλισσα νησίον ἐστὶ, καὶ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐν αὐτῷ· ἐστὶ δὲ καὶ λιμὴν Ἐσπερίδων, καὶ ποταμὸς ἐμβαίνει Λαίθων. Ἐνδοτέρω δὲ τῆς Βερενίκης ἐστὶ τὸ μικρὸν ἄκρωτήριον λεγόμενον Βόρειον, ὃ ποιεῖ τὸ σῶμα τῆς Σύρτιως πρὸς τὰς Κεφαλάς· κεῖται δὲ ἡ Βερενίκη κατὰ τὰ ἄκρα τῆς Πελοποννήσου, κατὰ τὸν καλούμενον Ἰχθύον· καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ζάκυνθον, ἐν διάρματι σαδίων τρισχιλίων ἑξακοσίων. Ἐκ ταύτης τῆς πόλεως τριακοσαῖος περὶ περιώδευσε τὴν Σύρτιν Μάρκος Κάτων, κατάγων στρατιὰν πλειόνων ἢ μυρίων ἀνδρῶν, εἰς μέρη διελὼν τῶν ὑδρείων χάριν ὠδεύσε δὲ περὶ ἐν ἄμμω βαθεῖα καὶ καύμασι. Μετὰ δὲ Βερενίκην πόλις ἐστὶ Ταύχειρα,
837. ἣν καὶ Ἀρσινόην καλοῦσιν· εἰς ἡ Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαῖς· εἶτα Φυκοῦς ἄκρα, ταπεινὴ μὲν, πλείεσσον δ' ἐκκειμένη πρὸς ἄρκτον παρὰ τὴν ἄλλην Λιθυκὴν παραλίαν· κεῖται δὲ κατὰ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς ἐν διάρματι δισχιλίων ὀκτακοσίων σαδίων· ἐστὶ δὲ καὶ πολίχμιον ὀμόνυμον τῇ ἄκρᾳ. Οὐ πολὺ δὲ τοῦ Φυκοῦντος ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον ἢ Ἀπολλωνιάς, ὅσον ἑκατὸν καὶ ἑβδομήκοντα σαδίοις, τῆς δὲ Βερενίκης χιλίοις, τῆς δὲ Κυρήνης ὀγδοήκοντα, πόλεως μεγάλης ἐν τραπεζοειδεῖ πεδίῳ κειμένης, ὡς ἐκ τοῦ πελάγους ἐωρῶμεν αὐτήν.

§. 21.

Ἐστὶ δὲ Θηραίων κτίσμα Λακωνικῆς νήσου, ἣν καὶ Καλλίστην ὠνόμαζον τὸ παλαιόν, ὡς φησι καὶ Καλλιμάχος.

Καλλίστη τὸ πάροιθε, τὸ δ' ὕστερον οὖνομα Θήρη,
Μήτηρ εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.

Κεῖται δὲ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίνειον κατὰ τὸ ἐσπέριον ἄκρον τῆς Κρήτης, τὸ τοῦ Κριοῦ μέτωπον, ἐν διάρματι χιλίων σαδίων· ὃ δὲ πλοῦς Λευκονότῳ. Λέγεται δὲ ἡ Κυρήνη κτίσμα

Βάττου· πρόγονον δὲ τοῦτον ἑαυτοῦ φάσκει Καλλίμαχος. **Ηὺξήθη** 837. δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς χώρας· καὶ γὰρ ἵπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη, καὶ καλλίκαρπος, καὶ πολλοὺς ἀνδρας ἀξιολόγους ἔσχε, καὶ δυναμένους ἀξιοδύως ἐλευθερίας προΐσασθαι, καὶ πρὸς τοὺς ὑπερκειμένους βαρβάρους ἰσχυρῶς ἀντέχειν. Τὸ μὲν οὖν παλαιὸν αὐτόνομος ἦν ἡ πόλις· εἶτα οἱ τὴν Αἴγυπτον κατασχόντες Μακεδόνες αὐξηθέντες ἐπέθεντο αὐτοῖς, ἀρχάντων τῶν περὶ Θίβρωνα τῶν ἀνελόντων τὸν Ἄρπαλον. Βασιλευθέντες δὲ χρόνους τινας, εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξουσίαν ἤλθον· καὶ νῦν ἐστὶν ἐπαρχία τῆ Κρήτη συνεξευγμένη· τῆς δὲ Κυρήνης ἐστὶ περιπόλια ἢ τε Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρκη, καὶ ἡ Ταύχειρα, καὶ ἡ Βερενίκη, καὶ τὰ ἄλλα πολίχνα τὰ πλησίον.

§. 22.

Ὁμορεῖ δὲ τῆ Κυρηναία ἢ τὸ σιλφιον φέρουσα, καὶ τὸν ὄπὸν τὸν Κυρηναιῶν, ὃν ἐκφέρει τὸ σιλφιον ὀπισθὲν· ἐγγὺς δ' ἦλθε τοῦ ἐκλιπεῖν, ἐπελθόντων τῶν βαρβάρων κατὰ ἐχθρὰν τινα, καὶ φθειράντων τὰς ῥίζας τοῦ φυτοῦ· εἰσὶ δὲ Νομάδες. Ἄνδρες δ' ἐγένοντο γνώριμοι Κυρηναῖοι, Ἀρίσιππὸς τε ὁ Σωκρατικὸς, δσις καὶ τὴν Κυρηναικὴν κατεβαλετο φιλοσοφίαν, καὶ θυγάτηρ Ἀρήτη τοῦνομα, ἣπερ διεδέξατο τὴν σχολὴν, καὶ ὁ ταύτην πάλιν διαδεξάμενος υἱὸς Ἀρίσιππος, ὁ κληθεὶς Μητροδίδακτος· καὶ Ἀννικίρις, ὁ δοκῶν ἐπανορθῶσαι τὴν Κυρηναικὴν αἵρεσιν, καὶ παραγαγεῖν ἀντ' αὐτῆς τὴν Ἀννικερίαν. Κυρηνῶς δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, ἀμφοτέρω τε τιμημένοι 838. παρὰ τοῖς τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν· ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς· ὁ δὲ καὶ ταῦτα, καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα, εἴ τις ἄλλος διαφέρων. Ἄλλὰ μὴν καὶ Καρνεάδης· οὗτος δὲ τῶν ἐξ Ἀκαδημίας ἄριστος φιλοσόφων ὁμολογεῖται· καὶ ὁ Κρόνος δὲ Ἀπολλώνιος ἐκεῖθεν ἐστὶν, ὁ τοῦ

838. διαλεκτικοῦ Διοδώρου διδάσκαλος, τοῦ καὶ αὐτοῦ Κρόνου προσαγορευθέντος, μετενεγκόντων τινῶν τὸ τοῦ διδασκαλοῦ ἐπιθετὸν ἐπὶ τὸν μαθητὴν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν ἐστὶν ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναιῶν παραλία· μέχρι Καταβαθμοῦ σαδίων δισχιλίων διακοσίων, οὐ πάνυ εὐπανάπλους· καὶ γὰρ λιμένες ὀλίγοι καὶ κατοικίαι καὶ ὑδρεῖαι. Τῶν δὲ μάλιστα ὀνομαζομένων κατὰ τὸν παράπλου τόπων τό τε ναύσαθμὸν ἐστὶ, καὶ τὸ Ζεφύριον, πρόσσορμον ἔχον, καὶ ἄλλο Ζεφύριον, καὶ ἄκρα χερρρόνησος λιμένα ἔχουσα· κεῖται δὲ κατὰ Κώρυκον τῆς Κρήτης ἐν διάρματι χιλίων καὶ πεντακοσίων σαδίων νότῳ· εἶτα Ἡράκλειόν τι ἱερόν, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ κόμη Παλίουρος· εἶτα λιμὴν Μενέλαος, καὶ Ἀρδανάξης, ἄκρα ταπεινὴ ὑφορμον ἔχουσα· εἶτα μέγας λιμὴν, κατ' ὃν ἢ ἐν τῇ Κρήτῃ χερρρόνησος ἰδρυται, τρισχιλίων που σαδίων διάρμα ἀπολείπουσα μεταξύ· ὅλη γὰρ σχεδὸν τι τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἀντίκειται παράλληλος ἡ Κρήτη σενή καὶ μακρά. Μετὰ δὲ τὸν μέγαν λιμένα ἄλλος λιμὴν Πλῦνος, καὶ ὑπὲρ αὐτὸν Τετραπυργα. Τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη μέχρι Παραϊτονίου, κακεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· καλεῖται δὲ ὁ τόπος Καταβαθμός. Μέχρι δεῦρο ἡ Κυρηναία, ἣ καὶ εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς.

§. 23.

Τὴν δ' ὑπερκειμένην ἐν βάρει χώραν τῆς Σύρτεως καὶ τῆς Κυρηναιᾶς κατέχουσαν οἱ Λίβυες, παράλυτρον καὶ αὐχημράν· πρῶτον μὲν οἱ Νασαμῶνες, ἔπειτα Ψύλλοι καὶ τινες Γαιτοῦλοι, ἔπειτα Γαράμαντες· πρὸς ἑω δ' ἔτι μᾶλλον οἱ Μαρμαρίδαι, προσχωροῦντες ἐπὶ πλέον τῇ Κυρηναιᾷ, καὶ παρατείνοντες μέχρι Ἄμμωνος. Τετραταίους μὲν οὖν φασὶν ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τῆς μεγάλης Σύρτεως τοὺς κατ' αὐτὸν, μαλακῶς βαδίζοντας ὡς ἐπὶ χειμερινᾶς ἀνατολᾶς, ἀφικνεῖσθαι. Ἐστὶ δὲ ὁ τόπος οὗτος ἐμπερὴς τῷ Ἄμμωνι, φοινικοτρόφος τε καὶ εὐῦδρος· ὑπέρεκειται δὲ

δὲ τῆς Κυρηναίας τῆς πρὸς μεσημβρίαν· μέχρι μὲν σαδίων 838.
 ἑκατὸν καὶ δενδροφόρος ἐστὶν ἡ γῆ· μέχρι δ' ἄλλων ἑκατὸν σπεύ-
 ρεται μόνον. [Οὐκ] ὄρουστροφεῖ δ' ἡ γῆ διὰ τὸν αὐχμὸν. Ὑπὲρ
 δὲ τούτων ἡ τὸ σιλφιον ἔχουσα ἐστὶν· εἰδ' ἡ ἀοίκητος καὶ ἡ
 τῶν Γαραμάντων· ἐστὶ δ' ἡ τὸ σιλφιον φέρουσα σενή καὶ παρα- 839.
 μήκης καὶ παραξήρος, μήκος μὲν, ὡς ἐπὶ τὰς ἀνατολάς ἰόντι,
 ὅσον σταδίων χιλίων, πλάτος δὲ τριακοσίων ἢ μικρῶ πλειόνων,
 τό γε γνώριμον. Εἰκάζειν μὲν γὰρ ἅπασαν πάρξει, διημεκῶς
 τὴν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παραλλήλου κειμένην, τοιαύτην εἶναι κατὰ
 τε τοὺς ἀέρας καὶ τὴν τοῦ φυτῷ φοράν· ἐπεὶ δ' ἐμπίπτουσιν
 ἐρημίαι πλείους, οὐ τοὺς πάντας τόπους ἴσμεν. Παραπλησίως
 δ' ἀγνοεῖται καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Ἄμμωνος καὶ τῶν Ἀνάσεων μέχρι
 τῆς Αἰθιοπίας· οὐδ' ἂν ἔχομεν λέγειν τοὺς ὄρους, οὔτε τῆς
 Αἰθιοπίας, οὔτε τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὐδὲ τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ τρα-
 νῶς, μήτιγε τῆς πρὸς τῷ ὠκεανῷ. Τὰ μὲν οὖν καθ' ἡμᾶς μέρη
 τῆς οἰκουμένης οὕτω διάκειται.

§. 24.

Ἐπεὶ δ' οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἀρίστην αὐτῆς καὶ γνωριμωτάτην
 κατέχουσιν, ἅπαντας ὑπερβεβλημένοι τοὺς πρότερον ἡγεμόνας,
 ὧν μνήμην ἴσμεν, ἄξιον διὰ βραχείων καὶ τὰ τούτων εἰπεῖν.
 Ὅτι μὲν οὖν ἐκ μιᾶς ὀρμηθέντες πόλεως τῆς Ῥώμης ἅπασαν
 τὴν Ἰταλίαν ἔσχον, διὰ τὸ πολεμεῖν καὶ πολιτικῶς ἄρχειν, εἴρη-
 ται· καὶ διότι μετὰ τὴν Ἰταλίαν τὰ κύκλω προσεκτήσαντο, τῇ
 αὐτῇ ἀρετῇ χρώμενοι. Τριῶν δὲ ἡπείρων οὐσῶν, τὴν μὲν Εὐ-
 ρώπην σχεδόν τι πᾶσαν ἔχουσι, πλην τῆς ἔξω τοῦ Ἰστροῦ, καὶ
 τῶν μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Ταναΐδος παρωκεανιτῶν. Τῆς
 δὲ Λιβύης ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑπ' αὐτοῖς ἐστὶν· ἡ δὲ
 ἄλλη ἀοίκητός ἐστιν, ἢ λυπρῶς καὶ νομαδικῶς οἰκεῖται. Ὁμοίως
 δὲ καὶ τῆς Ἀσίας ἡ καθ' ἡμᾶς παραλία πᾶσα ὑποχείριός ἐστιν

839. εἰ μὴ τις τὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ Ζυγῶν, καὶ Ἠνιόχων ἐν λόγῳ τίθεται, ληστρικῶς καὶ νομαδικῶς ζώντων ἐν σενοῖς καὶ λυπροῖς χωρίοις. Τῆς δὲ μεσογαίας καὶ τῆς ἐν Βάθει, τὴν μὲν ἔχουσιν αὐτοὶ, τὴν δὲ Παρθυαῖοι, καὶ [οἱ] ὑπὲρ τούτων βάρβαροι πρὸς τε ταῖς ἀνατολαῖς καὶ ταῖς ἄρκτοις, Ἰνδοὶ καὶ Βάκτριοι καὶ Σκύθαι, εἰτ' Ἄραβες καὶ Αἰθίοπες· προστίθεται δὲ αἰεὶ τι παρ' ἐκείνων αὐτοῖς. Ταύτης δὲ τῆς συμπάσης χώρας τῆς ὑπὸ Φωμαίοις, ἡ μὲν βασιλεύεται τὴν δ' ἔχουσιν αὐτοὶ καλέσαντες ἐπαρχίαν· καὶ κέρπουσιν ἡγεμόνας καὶ φορολόγους. Εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἐλεύθεραι πόλεις, αἱ μὲν ἐξαρχῆς κατὰ φίλιαν προσελθοῦσαι, τὰς δ' ἠλευθέρωσαν αὐτοὶ κατὰ τιμὴν. Εἰσὶ δὲ καὶ θανάσαι τινές καὶ φύλαρχοι καὶ ἱερεῖς ὑπ' αὐτοῖς· οὗτοι μὲν δὴ ζῶσι κατὰ τινὰς πατρίους νόμους.

§. 25.

840. Αἱ δ' ἐπαρχίαι διήρηνται ἄλλοτε μὲν ἄλλως· ἐν δὲ τῷ παρόντι, ὡς Καῖσαρ ὁ Σεβαστὸς διέταξεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ πατρίς ἐπέτρεψεν αὐτῷ τὴν προστασίαν τῆς ἡγεμονίας, καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης κατέστη κύριος διὰ βίου, δίχα διεῖλε πᾶσαν τὴν χώραν· καὶ τὴν μὲν ἀπέδειξεν ἑαυτῇ, τὴν δὲ τῷ δήμῳ· ἑαυτῷ μὲν, ὅση στρατιωτικῆς φρουρᾶς ἔχει χρεῖαν· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ βάρβαρος, καὶ πλησιόχωρος τοῖς μήπω κεχειρωμένοις ἔθνεσιν, ἡ λυπρὰ καὶ δυσγεώργητος, ὡσθ' ὑπὸ ἀπορίας τῶν ἄλλων, ἐρυμάτων δ' εὐπορίας, ἀφηνιάζειν καὶ ἀπειθεῖν· τῷ δήμῳ δὲ τὴν ἄλλην, ὅση ἦν εἰρηλική, καὶ χωρὶς ὀπλων ἄρχεσθαι ῥαθιά. Ἐκατέραν δὲ τὴν μερίδα εἰς ἐπαρχίας διένειμε πλείους· ὧν αἱ μὲν καλοῦνται Καίσαρος, αἱ δὲ τοῦ δήμου. Καὶ εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει, διαιρῶν ἄλλοτε ἄλλως τὰς χώρας, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς πολιτευόμενος· εἰς δὲ τὰς δημοσίας ὁ δῆμος στρατηγούς ἢ ὑπάτους.

Καὶ αὐταὶ δ' εἰς μερισμοὺς ἄγονται διαφοροῦς, ἐπειδὴν κε- 840.
 λευή τὸ συμφέρον. Ἄλλ' ἐν ἀρχαῖς γε διέδηκε ποιήσας ὑπα-
 τικὰς μὲν δύο· Λιβύην τε, ὅση ὑπὸ Ῥωμαίοις, ἔξω τῆς ὑπὸ
 Ἰούδα μὲν πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίῳ τῷ ἐκείνου παιδί· καὶ
 Ἀσίαν τὴν ἐντὸς Ἄλγος καὶ τοῦ Ταύρου, πλὴν Γαλατῶν, καὶ
 τῶν ὑπὸ Ἀμύντα γενομένων ἔθνων, ἐτι δὲ Βιθυνίας καὶ τῆς
 Προποντίδος. Δέκα δὲ στρατηγικὰς· κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην καὶ
 τὰς πρὸς αὐτῇ νήσους, τὴν τε ἐκτὸς Ἰβηρίαν λεγομένην, ὅση
 περὶ τὸν Βαῖτιν ποταμὸν καὶ τὸν Ἄτακα· καὶ τῆς Κελτικῆς τὴν
 Ναρβωνίτιν· τρίτην δὲ Σαρδῶν μετὰ Κύρνου, καὶ Σικελίαν
 τετάρτην· πέμπτην δὲ καὶ ἕκτην τῆς Ἰλλυρίδος τὴν πρὸς τῇ
 Ἠπειρῷ, καὶ Μακεδονίαν· ἑβδόμην δ' Ἀχαΐαν μέχρι Θεττα-
 λίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνανῶν, καὶ τινῶν Ἠπειρωτικῶν
 ἔθνων, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώρισται· ὄγδόην δὲ Κρήτην
 μετὰ τῆς Κυρηναίας· ἑννάτην δὲ Κύπρον· δεκάτην δὲ Βιθυ-
 νίαν μετὰ τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Πόντου τινῶν μερῶν. Τὰς
 δὲ ἄλλας ἐπαρχίας ἔχει Καῖσαρ· ὧν εἰς ἅς μὲν πέμπει τοὺς
 ἐπιμελησομένους ὑπατικοὺς ἄνδρας, εἰς ἅς δὲ στρατηγικοὺς,
 εἰς ἅς δὲ καὶ ἵππικοὺς. Καὶ βασιλεῖς δὲ καὶ δεκαρχαὶ καὶ δυ-
 νάσαι τῆς ἐκείνου μερίδος καὶ εἰσὶ, καὶ ὑπῆρξαν αἰεὶ.

ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.

BIBLION A.

Ὅτι Ὀμηρος πρῶτος ἐτόλμησε γεωγραφῆσαι.

Ὅτι γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ περικλύζεται νῆσου δίκην, αὐτὸς λέγει· νῦν μὲν, « Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα » γαίης Ὠκεανόν τε »· νῦν δὲ, περὶ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς γῆς, « Ἥλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, ἐξ ἀκαλαρ- » ρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο »· περὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ, « Ἐν δ' » ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡλείοιο »· περὶ δὲ τοῦ νοτίου, « Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰθιοπίας χθιζὸς ἔδη »· περὶ δὲ τοῦ βορείου, « Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοστρῶν Ὠκεανοῖο »· Ὠκεανὸν δὲ λέγει τὸν ὀρίζοντα.

Ὅτι ἀφόρροον Ὀμηρος τὸν Ὠκεανὸν λέγει, διὰ τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, « Τρίς μὲν γάρ τ' ἀνίσθιν » ἐπ' ἡματι, τρίς δ' ἀναροιβδεῖ »· καὶ γὰρ, εἰ μὴ τρίς, ἀλλὰ δις, ἴσως ἢ ἡ γραφὴ ἡμάρτηται, ἢ ἡ ποιητικὴ ὑψηγορία, ἢ ἡ ἰσορῖα παρέπεσε. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ « Ἐξ ἀκαλαρρείταο »· ἡ γὰρ ἀμπώτις πραεῖα καὶ οὐκ ἀθρόα.

Ὅτι καὶ τὸ σκοπέλους λέγειν τὸν Ὀμηρον, τοτὲ μὲν καλυπτομένους, τοτὲ δὲ γυμνουμένους, τὰς ἀμπώτεις καὶ πλημμυρίδας αἰνίττεται.

Ὅτι τὰ πάθη τοῦ Ὠκεανοῦ τὰ περὶ τὰς ἀμπώτεις καὶ τὰς

310 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

πλημμυρίδας ὁμολογεῖ συνεχῆ και μίαν εἶναι τὴν θάλασσαν. Πανταχοῦ γὰρ [ἡ] αὐτὴ αὐξήσις και μείωσις τοῦ ὕδατος, ἡ οὐ πολλὸν παραλλάττει, ὡς ἂν ἀπὸ μιᾶς αἰτίας γινομένη.

Ὅτι Ὀμηρος πάσαν τὴν καθ' ἡμᾶς παραλίαν γεωγραφεῖ, λέγων Λιβύην, Θήβας, Αἴγυπτον, Φοινίκην, Κύπρον, Σιδόνα, Σολύμους, Κᾶρας, και τὰς περι αὐτὰς νήσους· ἐτι δὲ Φρυγίαν, και Ἑλλάσποντον, και Τρώας, και Παφλαγόνας, και Αἰήτην, και Ἰάσονα, και Κιμμερίους, και τοὺς τοῖς Θραξί πλησιοχώρους Μυσσοὺς περι τὸν Ἴσρον οἰκοῦντας· εἶτα Κίκονας, και Λάρισσαν, και τὴν ἐξῆς Ἑλλάδα, μέχρι τῆς Θεσπρωτίας· εἶτα τὰ τῆς Ἰταλίας ἄκρα, Τεμέσην, και Σικελούς, και Ἠλύσιον πεδίον. Εἰ δὲ τινα μεταξὺ παραλείπει, οὐ θαῦμα· τοιαύτη γὰρ ἡ Γεωγραφία.

Ὅτι Ἀναξίμανδρος, ὁ Θαλοῦ μαθητῆς και πολίτης, πρῶτος γεωγραφικὸν πῖνακα ἐξέδωκεν· Ἐκαταῖος δὲ, σύγγραμμα.

Ὅτι ἀδύνατον, ἄνευ τῆς τῶν οὐρανόων θεωρίας, γεωγραφῆσαι. Καὶ γὰρ δεῖ, πρὸς μὲν τὰ μήκη τῶν πόλεων, τῶν ἐκλειπτικῶν ἡλίου και σελήνης παρατηρήσεων· πρὸς δὲ τὰ πλάτη, τῆς τῶν κλιμάτων διαφορᾶς.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία συνῆπται ἐκ τε γεωμετρίας και μετεωρολογίας.

Ὅτι, εἰ και τὰ οὐράνια τῷ τόπῳ ἀφέστηκε τῶν ἐπιγείων τοσοῦτον, ὅσον οὐρανός ἐς' ἀπὸ γαίης, ἀλλὰ τῇ θεωρίᾳ ἴκνεται.

Ὅτι τοὺς παρ' Ὀμήρῳ Ἑρεμβοὺς, τοὺς Τρωγλοδύτας δεῖ Ἄραβας ἐξακοῦειν, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα (τῇ γῆ) ἐμβαίνειν.

Ὅτι ἡ Γεωγραφία, οὐ μόνον διὰ φιλοσοφίαν μεγάλα συντελεῖ, ἀλλὰ και διὰ πολιτικὰς και στρατηγικὰς φρονήσεις τε και πράξεις.

Ὅτι τὸ, Πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄσπρα και νοῦν γινῶναι, και τὸ ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους, « Μεγάλων ἐπίσπορα ἔργων » εἰρημένον,

τὴν ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς ἱστορίας διαγινομένην φρόνησιν ἐμφανίζει.

Ὅτι ἡ μὲν Γεωγραφία, τῆς ὅλης οὔσα οἰκουμένης ἱστορία, περὶ τὸ ποσὸν μᾶλλον καταγίνεται, ὡς μαθηματικωτέρα· ἡ δὲ χωρογραφία τόπου τινὸς οὔσα, οἷον, ὡς Ὀμηρος λέγει, «Οἱ θ' » Ἰρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρῆεσσαν», καὶ Πολύκνημον Ἐτεωνὸν, καὶ Πολυτρήρωνα Θίσβην, καὶ Πολυζάφυλον Ἄρνην, περὶ τὸ ποιὸν τῆς χώρας· οἷον εἰ βαθύγειος, εἰ ὄρεινῆ, εἰ πεδιάς, εἰ ἄξυλος, εἰ μέταλλα ἔχουσα.

Ὅτι ἄλλος μὲν ὁ τῆς Ἰνδικῆς χωρογράφος, ἀγνοῶν τὴν Ἑλλάδα τυχόν· καὶ ἄλλος ὁ τῆς Αἰγύπτου, ἀγνοῶν τὰ τῆς Περσίδος καὶ Βακτριανῆς.

Ὅτι δεῖ γεωμετρικῆς καὶ ἀστρονομίας τῷ γεωγραφῆσεντι, καὶ ὑποθέσεις λαβεῖν ἐξ αὐτῶν· οἷον, ὅτι σφαιρικός ὁ κόσμος, καὶ ἡ τῆς γῆς ἐπιφάνεια, καὶ ἔτι περὶ τῆς ἐπὶ τὸ μέσον φορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ὅτι δεῖ τὸν γεωγράφον, μῆτε τοσοῦτον ἄμοιρον εἶναι Γεωγραφίας, ὥστε λέγειν ἐν τισὶ τόποις, «ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' » ἴδμεν ὄπη ζόφος, οὐδ' ὄπη ἠώς», καὶ τὰ τοιαῦτα· οὔτε πάλιν περὶ ἐξάρματος τοῦ πῶλου, καὶ συνανατολῶν, καὶ συμμεσουρανῆσεων, καὶ συγκαταδύσεων τῶν ἀσέρων πολυπραγμονεῖν, καὶ τῶν ὁμοίων.

Ὅτι καὶ τῆς σφαιρικῆς θεωρίας δεῖ ἤφθαι τὸν γεωγραφῆσοντα· οἷον κύκλων ἐν σφαίρα παραλλήλων καὶ ὀρθῶν, καὶ τῶν τοιούτων.

Ὅτι, ὡσπερ ἐπὶ κολοσσοῦ τὴν ὀλοσχέρειαν τῆς κατασκευῆς σκοποῦντες, τῶν μικρῶν καταφρονοῦμεν, οὕτως καὶ ἐπὶ Γεωγραφίας, τὴν μὲν θέσιν τῆς χώρας, καὶ τὴν πρὸς τὰ οὐράνια σχέσιν πολυπραγμονοῦμεν· εἰ δὲ Πολύκνημος, ἢ Ἀμιχθαλόεσσα, ἢ τι τοιοῦτον, ἔωμεν.

312 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Ὅτι Ἐρατοσθένης, οὔτε τῶν ἀπαιδευτῶν ἦν, οὔτε τῶν γνησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ βῆΤΑ ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ἕως καὶ τῶν Ποιητικῶν οὐ φιλοσοφίαν πρώτην ἡξίου καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινά, κακῶς λέγων.

Ὅτι ἡ Ποιητικὴ πηγὴ καὶ ἀρχὴ φράσεως κατεσκευασμένης καὶ ῥητορικῆς ὑπάρχει, μετὰ τοῦ σεμνοῦ καὶ ὀγκώδους. Ἀμέλει καὶ πεζὸν λόγον φαμὲν τὸν ἀνευ μέτρου ἐκ τοῦ ὕψους ταπεινωθέντα.

Ὅτι τοὺς μύθους αἱ τε παλαιαὶ πόλεις καὶ οἱ νόμοι ἐδέξαντο, ὡς μορμολύκας τινὰς πρὸς τοὺς νηπιόφρονας· οἷον Κωκυτοὺς, Ἀχέροντας, Πυριφλεγέθοντας, Στύγας, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν Θεολογίαν παλαιάν.

Ὅτι τὸ, «Ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα», οὐ πάντα δηλονότι, ἀλλὰ πολλὰ καὶ μυθώδη· οὐ γὰρ ἂν ἦν ἐτύμοισιν ὁμοῖα. Τοιοῦτοι δ' οἱ μῦθοι περὶ τὴν ἀλήθειαν εἰλούμενοι· «Ὡς ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ», οὕτως καὶ οἱ μῦθοι.

Ὅτι Αἰαίην τὴν Κίρκην Ὀμηρὸς ὀνομάζει, ἀπὸ τῆς Αἴας πόλεως· καὶ τὰς Συμπληγάδας [τάς] ἐν Βυζαντίῳ, Πλαγκτάς· καὶ τὸν Πόντον τὸν Εὐξείνου, κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων, τό τε ὑπονοούμενον μέγιστον εἶναι, πρὸς Ὠκεανὸν μυθολογεῖ· καὶ τοὺς Κιμμερίους ἀπὸ τοῦ κλίματος τοῦ νεφελώδους, ὡς ἑσκοτισμένους ὄλους· καὶ τὸν Σικελικὸν πορθμὸν ὑπὸ λησῶν κατεχόμενον, εἰς Σκύλλαν, καὶ τὰ ὅμοια.

Ὅτι περὶ Σικελίας τὴν θάλασσαν ἰχθύων τι γένος ἐστίν, οὗς καλοῦσι γαλεώτας τε καὶ ξιφίας καὶ κύνας, ἐξ ὧν λαβὼν Ὀμηρὸς ἔλεγε, «Δελφίνάς τε κύνας τε, καὶ εἶποθεν ἄλλο λά»
» θησιν κῆτος».

Ὅτι τὸ «Τρίς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἡματι, τρίς δ' ἀναροῖδεδεῖ»

δεῖ νοεῖν, ὅτι δις τοῦτο γίνεται καὶ οὐ τρίς· διὸ δεῖ, ἢ μεταβολὰς αἰτιασθαι, ἢ ἄγνοιαν, ἢ ποιητικὴν ἐξουσίαν.

Ὅτι ἡ Ποιητικὴ σύγκειται ἐξ ἰσορίας, καὶ διαθέσεως, καὶ μύθου. Τῆς μὲν οὖν ἰσορίας τέλος ἀλήθειά ἐστιν, ὡς ἐν νεῶν **Καταλόγῳ**, εἶεν Πολυτρήρωνα, καὶ Πετρήεσσαν· τῆς δὲ διαθέσεως ἐνάργεια τὸ τέλος, ὡς ὅταν μάχομένους εἰσάγῃ μύθου δὲ ἡδονὴ καὶ ἐκπληξίς τέλος.

Ὅτι μυθεύει μὲν ὁ τὰς Γοργόνας εἰσάγων· προσμυθεύει δὲ ὁ τὴν τοῦ Ὀδυσσεῶς πλάνην ἐκτραγωδῶν.

Ὅτι τὸ «Βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον» καλῶς εἴρηται· ὁ γὰρ Μέλαιος κόλπος τῆς Θράκης, ἐπιστρέφων πρὸς νότον, τοῖς ἐν Λήμνῳ καὶ Σαμοθράκῃ τὸν Ζέφυρον ἐκ Θράκης πνέοντα παρέχει.

Ὅτι ὁ ἀπὸ Θερρινῆς ἀνατολῆς, Καυκίας, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Λίψ· ὁ δ' ἀπὸ χειμερινῆς ἀνατολῆς, Εὐρος, ὁ δὲ κατὰ διάμετρον, Ἀργέσης· οἱ δ' ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ, Ἀπηνιώτης καὶ Ζέφυρος. Καὶ ταῦτα μὲν Ἀριστοτέλης. Ὁ δὲ Ὅμηρος δυσασὴ μὲν Ζέφυρον λέγει, τὸν Ἀργέσην· λίγα δὲ πνέοντα Ζέφυρον, τὸν ὑφ' ἡμῶν Ζέφυρον· Ἀργέσην δὲ Νότον, τὸν Λευκόνοτον. Οὗτος γὰρ ὀλίγα τὰ νέφη ποιεῖ, τοῦ λοιποῦ Νότου ὅλου Εὐρου πως ὄντος· «Ὡς ὅποτε Ζέφυρος νέφεα συφελίξῃ Ἀργέσαι Νό·» τοιο βαθεῖν λαίλαπι τύπτων». Τὸν γὰρ δυσασὴ Ζέφυρον νῦν λέγει· ὃς εἶωθε διασκιδνάναι τὰ ὑπὸ Λευκονότου συναγόμενα, ἀσθενῆ ὄντα, ἐπιθέτως τοῦ Νότου νῦν Ἀργέσου λεγομένου.

Ὅτι τὴν Φάρον νῆσον Ὅμηρος πελαγίαν λέγει, οὐχ οὕτως οὖσαν νῦν. Ἀλλὰ τοῦτο Θαυμασίως εἴρηκεν· αἰνίττεται γὰρ, ὅτι ἡ Αἴγυπτος δῶρόν ἐστι τοῦ Νείλου, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἔλεγε· καὶ ὅτι πρὸ μυρίων ἐτῶν πελαγία οὖσα, νῦν διὰ τὴν πρόσχωσιν πλησιαῖζει Αἰγύπτῳ.

Ὅτι [τὸ] «Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαιάται ἔσχατοι ἀνδρῶν, οἱ

314 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

» μὲν δυσομένου Ἰπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος», Κράτης μὲν ἐξηγεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῆς Ἰνδικῆς θάλασσα, μεσεμβολοῦσα τοὺς Αἰθιοπας, ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς, ποιῆ αὐτοὺς δίχα δεδαῖσθαι· ὁ δὲ Ἄρισταρχος συνεχῆ τὴν Αἰθιοπίαν λέγει εἶναι ἐξ ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν· διὸ τοὺς μὲν αὐτῶν γνωρίζεσθαι, τοὺς ἄκρους· τοὺς μέσους δὲ ἀγνοεῖσθαι, εἴ τε περιόρουτου οὐσης τῆς πάσης Λιβύης, εἴ τε ἰσθμοῦ τινος μεταξύ τῆς τε Ἀτλαντικῆς θαλάσσης καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς κειμένου, καὶ ἡμῶν ἀγνοουμένων τῶν ἐκεῖνῃ Αἰθιοπίων κατοικούντων· καὶ διὰ τοῦτο δύο Αἰθιοπίαι λέγονται.

Ὅτι Ὀμηρος τὰ νότια μέρη τοῦ κόσμου ἐῶα καλεῖ καὶ ἡλιακά, τὰ δὲ βόρεια, ἐσπέρια καὶ νυκτερινά· οἶον, « Αὐτὴ » δὲ χθραμαλὴ πανυπερτάτη εἶν ἀλί κεῖται πρὸς ζόφον· αἱ δὲ » τ' ἀνευθε, πρὸς ἠῶ τ' Ἡελίον τε ». Ἡ γὰρ Ἰθάκη βορειοτέρα ἐστὶ τῶν νήσων ἐκεῖνων». Καὶ πάλιν, « Εἴτ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς » Ἡῶ τ' Ἡελίον τε, εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα ». Καὶ αὖθις « ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, » οὐδ' ὅπη Ἡῶς, οὐδ' ὅπη Ἡέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, » οὐδ' ὅπη ἀννεῖται ».

Ὅτι ἄμεινον τὴν Ἀσίαν χωρίζειν τῆς Λιβύης τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ, ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης δίκην μεσημβρινοῦ διήκοντι, ἕως τοῦ κατὰ Πηλούσιον ἰσθμοῦ· μήκος σαδέια *δισ* μύρια καὶ πεντακισχίλια· πλάτος δὲ, ὅπου μέγιστον, οὐ πλείω τῶν χιλίων σαδίων ἔχοντι. Ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ὄρος καὶ τῶν δύο Αἰθιοπίων [ἀν] εἶη. Ὁ δὲ Νεῖλος, οὐκ ἄξιός ἀν εἶη μεθόριον λέγεσθαι. Πολλὴ γὰρ ἡ νοτιωτέρα τούτου Ἀσία ἀδιαίρετος λείπεται, ἢ Λιβύη ἢ αὐτὴ ἀμφιδοξουμένη.

Ὅτι παροιμίαι εἰσὶ τῶν ὑπερβολῶν ὑπερβολὰς ἐμφαίνουσαι αὐται· Φελλοῦ σκιας κουφότερον· Φρυγὸς λαγῶ δειλότερον· Ὁ ἀγρὸς γῆν ἔχει Λακωνικῆς ἐπιστολῆς ἐλάττονα.

Ὅτι ὁ Πόντος τὸ παλαιὸν λίμνη ἦν· ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν τοσοῦτων ποταμίων ὑδάτων τῶν εἰς αὐτὸν ἐμβαλλόντων, τάχα δὲ καὶ σεισμῶν ἐξαισίων γενομένων, διεύρησεν ἢ κατὰ τὸ Βυζάντιον γῆ· καὶ οὕτως τὸ ὕδωρ ἐκχυθὲν εἰς τὸ Αἰγαῖον καὶ Μυρτώον, συνεχεῖς τὰς δύο θαλάσσας εἰργάσατο. Ἐλπίς δὲ, καὶ τὸν Πόντον ποτὲ χερσωθῆναι· καὶ γὰρ τὰ περὶ τὸν Σαλμυδησσόν, καὶ τὰ καλούμενα Στήθη, καὶ ἡ περὶ τὸν Ἴστρον Σκυθικὴ ἐρημία ἤδη τεναγίζει. Ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄμμωνος ἐν Λιβύῃ ἱερὸν παραθαλάσσιον ποτε ἦν· σημεῖον δὲ, ὅτι περὶ τοὺς τρισχιλίους σταδίους ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς νῦν θαλάσσης, πᾶσα ἡ ὁδὸς ψαμμώδης τέ ἐστι καὶ μεστὴ κόχλων καὶ χηραμίδων καὶ καρκίνων καὶ ὄσρέων *ὄσρων*. Ἀλλὰ καὶ ἡ Αἴγυπτος ποτε πέλαγος ἦν· καὶ ἡ Σικελία συνεχῆς Ἰταλία. Τὸ δὲ περὶ τὴν Ἄμμωνιακὴν πάθος γέγονε, ῥαγέντος τοῦ κατὰ τὰς σήλας πορθμοῦ· καὶ διὰ τὸ ταπεινότερον εἶναι τὸ ἔξω Σητῶν ἕδαφος, ἐκχυθῆναι μὲν τὸ κατὰ τὴν Λιβύην ὕδωρ, καὶ τέναγος γενέσθαι ἐπὶ πολὺ τὸν κατὰ Πηλούσιον ἰσθμὸν, λιμνάσαι δὲ τὸ Ἀτλαντικόν, συνεχῆς γενόμενον τῇ ἔσω θαλάσση.

Ὅτι ἡ τῆς τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης κινήσεως συνέχεια, φυσικὴ ἐστὶν αὐτῆς τῆς θαλάσσης, οἷον σφυγμικὴ ἀναπνοή· καθ' ἣν οἱ τε εὐριπτοὶ παλινδρομοῦσι, καὶ τὰ ναυάγια καὶ περιττώματα ἐκκυμαίνονται· « Ἀποπτύει δ' ἄλως ἄχνην ». Ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπογαίοις πνεύμασιν, οὐδὲν ἦττον τὸ κυμάτιον ἐκ τοῦ πελάγους, προαιρετικὴν, ὡς ἂν εἴποι τις, κινούμενον κίνησιν, « Πολλὸν παρέξ ἄλα φῦκος ἔχευεν ».

Ὅτι οὐ μᾶλλον ἡ Σικελία ἀπερράγη τῆς Ἰταλίας, ἢ ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ Αἰτναίου ἀνεδόθη· καὶ αἱ περὶ τὴν Λιπάραν νῆσοι, καὶ αἱ Πιεθηκοῦσαι. Ὡστε ἐλπίς καὶ ἠπεύρους ὄλας ἀναδίδοσθαι κάτωθεν, καὶ ἄλλας συνιζάνειν κάτω ἀφανίζο-

μένας· ὅπερ καὶ ἡ Ἀτλαντὶς παρὰ Πλάτωνι νῆσος παθεῖν ἰσθόρηται, καὶ Βοῦρα περὶ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅτι τοῦ τοῦς εὐρίπους εἶναι ροῶδεις οὐκ ἔστι μία αἰτία. Ὁ μὲν γὰρ Σικελικὸς, δις· ὁ δὲ Χαλκιδικὸς, ἐπτάκις· ὁ δὲ κατὰ Βυζάντιον οὐδ' ὅλως παλινοσεῖ, ἀλλ' αἰεὶ ἀπὸ τοῦ Πόντου ρεῖ εἰς δυσμάς.

Ὅτι ἡ ἐν τῷ μυχῶ τοῦ Ἰονίου Ἰσθρία ἀπὸ τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ ὠνομάσθαι λέγεται, ἐκ τοῦ μεγάλου Ἰσρου ἀποσχιζομένου, ὡς τινὲς φασιν· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰάσονα οἱ μῦθοι ἐκ τοῦ Πόντου διὰ τούτου τοῦ ποταμοῦ ἐξάγουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν.

Ὅτι μέσον Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἐφ' ἡμέρας τέτταρας, ὥστε πᾶσαν ζεῖν καὶ φλέγεσθαι τὴν θάλατταν, ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον ἐξαιρομένην, ὡς ἂν ὀργανικῶς, καὶ συντεθειμένην ἐκ μύθρων νήσον, ἔχουσαν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον.

Ὅτι, σεισμοῦ γενομένου μεγίστου, τῆς τε Σιδόνος τὰ δύο μέρη κατεστράφη, καὶ ἑτέρα πόλις ὅλη πλησίον αὐτῆς· καὶ Εὐβοίας ἡ ἐν Εὐρίπω Ἀρέθουσα κρήνη ἀπετυφλώθη, καὶ οὐ πρότερον ἔπαυσε, πρὶν χάσμα μέγα περὶ τὸ Ληλάντιον πεδίου γεγονὸς πηλοῦ διαπύρου ποταμὸν ἐξήρασε· τότε δὲ καὶ τῆς Ἀρεθούσης αἱ πηγαὶ πάλιν ἀνεδόθησαν.

Ὅτι, πάλιν περὶ Λυδίας καὶ Ἰωνίας σεισμῶν γενομένων, Σίτυλός τε τὸ ὄρος κατεστράφη, κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν, καὶ τινες τῶν Ἰώνων πόλεις· καὶ τὰ ἐν Τροίᾳ θεράματα ὕδατα ἀπώλετο, περὶ ὧν Ὀμηρὸς ἔλεγεν· « Ἡ μὲν γὰρ θ' ὕδατι » Ἰαριῶ ρέει· ἐγένοντο δὲ καὶ λίμναι ἐξ ἐλῶν. Οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν, εἰ ὁ κατὰ τὸ Κάσιον ἰσθμὸς τῆς Ἀραβίας διαρραγεῖς, ἢ ἰζημα λαβῶν, ποιήσει τὴν τῆς Αἰγύπτου θάλασσαν σύρρουν τῇ Ἐρυθρᾷ. Ἔτι δὲ καὶ ὁ Πειραιεὺς, ὡς καὶ τὸ ὄνομα ἐμφαίνεται,

πέραν ἔκειτο τῆς Ἀττικῆς, ὡς νῆσος· καὶ ἡ Λευκάς, νῆσος ὑπὸ Κορινθίων γέγονε, διακοψάντων τὸν ἰσθμὸν· περὶ οὗ λέγει Ὀμηρος, « Οἶος Νήρικον εἶλον, εὐκτίμενον ποτλίεθρον, ἀκτὴν » ἠπειροιο. Περὶ Μεθώνη δὲ, τὴν ἐν τῷ Ἑρμιοικῷ κόλπῳ, ὄρος ἑπτασάδιον τὸ ὕψος ἀνεβλήθη, γενηθέντος ἀναφυσήματος φλογώδους, μεθ' ἡμέραν μὲν ἀπρόσιτον ὑπὸ τῆς τοῦ Θερμοῦ καὶ Θειώδους ὁδμῆς, νύκτωρ δὲ *εὐκῶδες*, ἐκλάμπον πῶρρον καὶ Θερμαῖνον, ὥστε ζεῖν τὴν θαλάτταν ἐπὶ σαδίους πέντε· Θολεράν δ' εἶναι καὶ ἐπὶ εἴκοσι σαδίους· προσχωσθῆναι δὲ πέτραις ἀπὸ ῥῶξι πύργων οὐκ ἐλάττωσιν. Ὑπὸ δὲ τῆς Κωπαίδος λίμνης αἱ ἐν Καταλόγῳ Ὀμήρου πόλεις, Ἄρνη καὶ Μίθεια, κατεπόθησαν· καὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι ἐκ τῆς τοῦ Ἀχελώου προσχώσεως ἠπειρώθησαν· καὶ ἡ Ἀσερίς νῆσος πλησίον Ἰθάκης, λιμένας πρὶν ἔχουσα δύο, νῦν *δ'* οὐδ' ἀγκυροβόλιον ἔχει. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὀσσα ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ἀπερράγη.

Ὅτι Πυθίας ὁ Μασσαλιώτης, δοκῶν εἶναι φιλόσοφος, ψευδέστατος ἠλέγχθη ἐν οἷς τὰ περὶ Θούλην καὶ Βρετανίας γεωγραφεῖ.

Ὅτι τινὲς Ἀλεξάνδρῳ συνεβούλευον, διαιροῦντα τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας καὶ Βαρβάρους, τοῖς μὲν ὡς φίλοις, τοῖς δὲ ὡς πολεμίοις χρῆσθαι· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ἄμεινον εἶναι ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαιρεῖν τούτους· εἶναι γὰρ Ἰνδοὺς μὲν, καὶ Ἀρίους, καὶ Ῥωμαίους, καὶ Καρχηδονίους, ἀριστοκρατούμενους καὶ καλῶς πολιτευομένους· Ἀθηναίους δὲ οὐχ οὕτως.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Ὅτι ἡ Βακτριανὴ χώρα εὐδαιμονεσάτη ἐστὶ καὶ εὐφορωτάτη. Ἐν δὲ τῇ Ὑρκανίᾳ ἡ ἀμπελος μετρητὴν οἴνου φέρει· ἡ δὲ συκὴ μεδίμνους ἐξήκοντα· ὁ δὲ σῖτος ἐκ τοῦ ἐκπεσόντος καρποῦ τῆς

318 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

καλάμης πάλιν φύεται· ἐν δὲ τοῖς δένδροις σμηνουργείται, καὶ τῶν φύλλων ἀπορρέει μέλι. Γίνεται δὲ καὶ ἐν τῇ Ματιανῇ τῆς Μηδίας τοῦτο, καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐν τῇ Σακασσηῇ, καὶ τῇ Ἀραξηνῇ. Ἄλλ' ἐπειδὴ αὐταὶ νοτιώτεραί εἰσι τῆς Ὑρκανίας καὶ εὐκράεσσαι, οὐ Θαῦμα· ἐν δὲ τῇ Μαργιανῇ, ὁ τῆς ἀμπέλου πυθμὴν γίνεται πολλάκις θνεῖν ἀνδρῶν ὀργυιαῖς περιληπτὸς, ὁ δὲ βάτρυς δῖπηχυς. Ἄλλὰ καὶ ἡ Ἀρία παραπλησία ἐστίν, εὐοινία δὲ καὶ ὑπερβάλλει· ἐν ἣ καὶ εἰς τριγένειαν τὸν οἶνόν φασι μένειν ἐν ἀπισσώτοις ἄγγεσιν. Πάμπορος δ' ἐστὶ καὶ ἡ Βακτριανῇ, πλὴν ἐλαίου.

Ὅτι ἡ Βαγαδαονία χώρα τῆς Καππαδοκίας, πεδῖον οὔσα ἐξαισίον, μεταξὺ Ἀργαίου ὄρους καὶ Ταύρου, διὰ τὸ εἶναι ὑψηλῇ, οὐδὲ ξυλοφορεῖ. Τὰ δὲ περὶ Σινώπην καὶ Ἄμισόν καὶ Φανάροισιν, καίτοι τρισχιλίους. σαδῖους ὄντα βορειότερα, καὶ ἐλαιόφυτα καὶ εὐχειμέρα ἐστὶ, διὰ τὸ εἶναι ταπεινότερα, καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀλεαίνεσθαι.

Ὅτι περὶ τὰς ἐκβολὰς Βορυσθένους, καὶ τὴν παρωκεανίτιν Κελτικὴν, ἢ οὐ φυέται ἄμπελος, ἢ οὐ τελεσφορεῖ, ἢ ὀλιγοκαρπεῖ· τοῦ δὲ χειμῶνος κατορύττεται.

Ὅτι τοσαύτη περὶ τὴν Μαιωτίαν ἐστὶν ὑπερβολὴ τοῦ κρυμοῦ, ὥστε, ἐν ᾧ χωρίῳ οἱ τοῦ Μιθριδάτου στρατηγοὶ ἐνίκησαν τοὺς βαρβάρους ἵππομαχοῦντες ἐπὶ τοῦ κρυσαλλοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ ναυμαχοῦντες ἐνίκησαν τοὺς αὐτούς.

Ὅτι τοσοῦτον φύχος γίνεται περὶ τοὺς τόπους ἐκείνους, ὡς καὶ τὰς χαλκᾶς ὑδρίας ὑπὸ τοῦ χειμῶνος διαρρήγνυσθαι· ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ, τὸ ἐν τῷ Ἀσκληπειῷ τῶν Παντικαπαιέων, ἐπὶ τῇ ῥαγεῖσῃ ὑδρίᾳ· «Εἴ τις ἄρ' ἀνθρώπων μὴ » πείθεται οἷα παρ' ἡμῖν γίγνεται, εἰς τήνδε γνῶτω ἰδὼν ὑδρίαν· » ἦν, οὐχ ὡς ἀνάστημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα χειμῶνος » μεγάλου, θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος ».

Ὅτι Ἰππαρχός φησι κατὰ τὸν Βορυσθένη καὶ τὸ ἔβδομον Κλίμα, ἐν ὄλαις ταῖς Θερναῖς νυξί, παραυγάζεσθαι τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, περιεσάμενον ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ τὴν ἀνατολήν· ταῖς δὲ χειμεριναῖς τροπαῖς, τὸ πλεῖστον μετεωρίζεσθαι τὸν ἡλιον ἐπὶ πῆχεις ἑννέα· ἐν δὲ Βρεταναῖς, περὶ πῆχεις τέσσαρας· ἔνθα καὶ ἡ μεγίστη ἡμέρα ὥρων ἐστὶν ἰσημερινῶν δεκαεννέα.

Ὅτι παρ' Ὀμήρῳ αἱ πέντε πτύχες τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἀσπίδος, τὰς πέντε τῆς ἀπάσης γῆς ζώνας αἰνίττονται· ἡ μὲν χρυσοῦ τὴν ἀμφίσκιον, ἥτις ἐστὶ μεταξὺ τῶν τροπικῶν· αἱ δὲ δύο κασσιτέραι τὰς δύο περισκήους, αἰτινές εἰσιν ὑπὸ τοὺς πόλους· αἱ δὲ δύο χαλκαῖ τὰς δύο ἑτεροσκήους, αἰτινές εἰσιν ἢ τε ἡμετέρα οἰκουμένη πρὸς βορρᾶν, καὶ ἡ τῶν ἀντοίκων ἡμῶν πρὸς νότον.

Ὅτι Πυθέας καὶ Εὐήμερος καὶ Ἀντιφάνης, ψεῦσαι γεωγράφοι.

Ὅτι οἱ τὸ μῆκος τῆς οἰκουμένης ἀφορίζοντες, μεσημβρινοὶ εἰσιν, οὐχὶ δὲ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις· τὸ δὲ πλάτος, οἱ παραλλήλοι.

Ὅτι ἡ Κάλπη ὄρος ἐστὶν Ἰθηρίας, ἔνθα ἡ ἑτέρα τῶν Ἡρακλέους Σιτηλῶν, πολλῶ τῆς νήσου τῶν Γαδεΐρων ἀνατολικωτέρα.

Ὅτι τῆς Ἰταλίας ἡ νοτιωτάτη μερὶς δικόρυφός ἐστιν· ὧν ἡ μὲν δυτικωτέρα κορυφή κατὰ Λευκόπετραν ἄκραν, ἀπέναντι τοῦ ἐν Σικελίᾳ Ταυρομενοῦ κεῖται, κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα· ἡ δὲ ἀνατολικωτέρα κορυφή, ἡ ἄκρα ἐστὶν Ἰαπυγία, ἀπέναντι κειμένη πρὸς δυσμὰς τῶν Ἀκρακεραυνίων ὄρων καὶ Χαόνων. Ὁ δὲ τῆς Κρότωνος καὶ Τάραντος κόλπος, μεταξὺ ἐστὶ τῶν δύο κορυφῶν.

Ὅτι ὁ γεωγράφος ἀρχὰς ἔχει τὰς τῆς γῆς ἀναμετρήσεις τῶν Μαθηματικῶν· αὗται δὲ τὰς ἀστρονομικὰς ἀποδείξεις· αὐται δὲ τὴν φυσικὴν ἐπιστήμην, ἀρετὴν οὖσαν καὶ ἐπιστήμην

ἀνυπόθετον καθ' αὐτήν. Αἱ γὰρ ἀρεταὶ ἀνυπόθετοὶ εἰσι, καὶ ἐξ ἑαυτῶν ἤρτηνται, καὶ ἔχουσιν ἐν ἑαυταῖς τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰς πίσεις ἀπάντων.

Ὅτι τὸ λέγειν εἶναι τὴν γῆν πᾶσαν πεντάζωνον, καὶ τὰ τοιαῦτα, γεωμέτρου ἐστίν· ἀλλ' οὐχὶ τοῦ νοερώς γεωμετροῦντος, ἀλλὰ τοῦ τὰ νοερά σχήματα ἐφαρμόζοντος τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ ὧς τινι καὶ ὁ γεωγράφος ἀρχιτέκτονι χρῆται καὶ ὑποθέσει.

Ὅτι ὁ γεωμετρικὸς, χρώμενος τῇ γνωμονικῇ τε καὶ ἀστρονομικῇ ἀποδείξει, τοῦτ' ἐστὶ, τοῖς τῷ ἰσημερινῷ παραλλήλοις κύκλοις καὶ τοῖς μεσημβρινοῖς, καταμετρεῖ, τὴν μὲν οἰκῆσιμον ἐμβατεύων, τὴν δ' ἄλλην ἐκ τοῦ λόγου τῶν ἀποστάσεων· οὕτω δ' αὖ εὐρίσκει τὸ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἕως τοῦ πόλου διάστημα. Ἐχων δὲ τοῦτο, ἔχει καὶ τὸ τετραπλάσιον, τοῦτ' ἐστὶ τὸν τῆς γῆς μέγιστον κύκλον. Λαβῶν δὲ διὰ τῶν ἀναμετρήσεων τῆς γῆς, καὶ πισεύσας τοῖς ἀναμετρήσασιν αὐτήν, ἔχει τὸν ζαδιασμόν τῆς περιμέτρου τῆς ὅλης γῆς. Καὶ διὰ τοῦτο καί, δύο δοθειῶν οἰκῆσεων, εὐρίσκει τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα γεωμετρικῶς.

Ὅτι οὐ διαφέρει λέγειν, τὴν ὅλην οἰκουμένην νῆσον τῷ Ὠκεανῷ κλυζομένην, καὶ τὸ λέγειν μῦθόν τινα αὐτῆς ἀγνοεῖσθαι εἴτε περικλύζεται, εἴτε καὶ οὐχί, διὰ τὸ ἐλαχίστην εἶναι τὴν μεταξὺ ἀγνωστον γῆν.

Ὅτι, τμηθείσης τῆς ὅλης γῆς ὑπὸ τε τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ τοῦ παραλλήλου τούτῳ ἀρκτικοῦ κύκλου πρὸς βορρᾶν, γίνεται τὸ σχῆμα σπόνδυλος· οὗ τμηθέντος διὰ τοῦ κύκλου τοῦ ἀφορίζοντος τὸ τε δυσμικώτατον καὶ ἀνατολικώτατον μέρος τῆς οἰκουμένης, ὅσπερ ἐς ἑὶ κύκλος μεσημβρινός, γίνεται τὸ περιλειπούμενον σχῆμα ἡμισυ σπονδύλου· οὗ ἡ ἐπιφάνεια, χλαμυδοειδῆς οὔσα, ποιεῖ τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκουμένην, περικλυζομένην τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει, ἧτοι νήσου δύσῃν, ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος περικλυζομένην.

Ὅτι

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης μῆκος σάδια ἔστι μυριάδες ἑπτὰ. Τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς, μυριάδες σαδίων τρεῖς, ἀφορίζομενον ὑπὸ τῶν διὰ καῦμα ἢ ψύχος ἀοικήτων. Τὸ μὲν οὖν διὰ καῦμα ἀοικήτου τῆς οἰκουμένης μέρος πλάτος ἔχει σάδια ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια· μῆκος δὲ τὸ μέγιστον μυριάδων δώδεκα, καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων, ὅπερ ἐστὶν ἡμισυ τοῦ ἰσημερινοῦ.

Ὅτι, κατὰ Ἐρατοσθένην, ἡ τῆς γῆς περίμετρος σάδια εἰσι μυριάδες εικοσιπέντε καὶ δισχιλία· ὧν τὸ ἑξηκοσὸν μέρος γίνεται τετρακισχιλίων διακοσίων σταδίων.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ νότιον πέρασ τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης ἀφορίζεται ὑπὸ παραλλήλου τῷ ἰσημερινῷ, γραφομένου διὰ Βλεμμύων καὶ Νούβων· ὅσιν ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀπέχει μοίρας δέκα ἔγγιστα πρὸς βορρᾶν. Καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ παραλλήλου, πρὸς μὲν τὸν ἰσημερινὸν σάδια ὀκτακισχίλια ὀκτακόσια· πρὸς δὲ τὸν διὰ Μερῶς παραλληλον σάδια τρισχιλία· πρὸς δὲ τὸν διὰ Συήνης ἀπὸ Μερῶς σάδια πεντακισχίλια, καὶ ἕτερα τσαῦτα ἀπὸ τοῦ διὰ Συήνης παραλλήλου ἐπὶ τὸν παραλληλον τὸν διὰ τῆς Κάτω χώρας Αἰγύπτου.

Ὅτι τὸ τῆς οἰκουμένης διάστημα, κατὰ μῆκος μὲν ἔχει σάδια μύρια· κατὰ πλάτος δὲ δισχιλία ἑπτακόσια τεσσαράκοντα σάδια.

Ὅτι δεῖ τὸν ἐπὶ σφαιρικῆς ἐπιφανείας βουλόμενον τὴν οἰκουμένην καταγράφειν, μὴ μείζονα ποιεῖν σφαῖραν ἔχουσαν τὴν διάμετρον ποδῶν δέκα· εἰ δ' ἐπὶ ἐπιπέδου, μὴ ἐλάσσονα ποδῶν ἑπτὰ.

Ὅτι Στράβων αὐτοψία ἶδε τῆς οἰκουμένης, κατὰ μὲν μῆκος, ἀπὸ Ἀρμενίας ἕως Σαρδοῦς· κατὰ δὲ πλάτος, ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου πόντου μέχρι [τῶν] τῆς Αἰθιοπίας ὄριων.

Ὅτι ἡ ὄψις, κἄν τοῖς ἄλλοις πλεονεκτῇ τὴν ἀκοήν, ἀλλ' οὖν εἰς ἐπισημὴν πολὺ αὐτῆς ἐλλείπει· ἀμέλει τὰ πολλὰ τῶν ἐν Γεωγραφίᾳ θεωρουμένων ἀκοῇ ἴσμεν.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, τὸ τῆς οἰκουμένης πλάτος ὀρίζεται τῷ τοῦ μεσημβρινοῦ μεγέθει, τοῦ γραφομένου διὰ τῆς Κιναμωμοφόρου, καὶ Μερῆς, καὶ Συήνης, καὶ Ἀλεξανδρείας, καὶ Ρόδου, καὶ Βυζαντίου, καὶ Βορυσθένους, καὶ τοῦ διὰ τῆς Ἰέρνης, νήσου Βρετανικῆς, παραλλήλου· τὸ δὲ μῆκος τῷ μεγέθει τοῦ παραλλήλου, τοῦ γραφομένου διὰ τε Σηλῶν, καὶ Σικελίας, καὶ Πελοποννήσου, καὶ Ρόδου, καὶ Κύπρου, καὶ Ἰσσηκοῦ κόλπου, καὶ Ἀρμενίας, καὶ Μηθίδας μέσης, καὶ τῆς ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολὰς ὀρεινῆς ράχους ἕως τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης. Καὶ ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο χλαμυθμοειδές, πλατὺ μὲν ἔχον τὸ νότιον πλευρὸν, στενὸν δὲ τὸ βόρειον, τὸ δὲ ἀνατολικὸν τῷ δυτικῷ ἴσον.

Ὅτι τὰ Ἄρταβρα λιμὴν ἔστι τῆς Ἰσπανίας, ἀπέναντι τῶν Κασσιτερίδων.

Ὅτι, κατὰ Στράβωνα, ἡ δυτικὴ πλευρὰ τῆς Μαυριτανίας ἢ παρωκεανίτις, ἀρξαμένη ἀπὸ Στηλῶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ νότον κλίνουσα, καταλήγει εἰς τὸν διὰ Καρχηδόνος μεσημβρινὸν τῆς Κιναμωμοφόρου παραλλήλον· ὅστις, κατὰ Πτολεμαῖον, ἀπέχει τοῦ δυτικοῦ πέρατος μοίρας τριακοντατέσσαρας, καὶ μόρια τέσσαρα κατὰ μῆκος.

Ὅτι τὰ ἐσπέρια μέρη τῆς Πυρήνης ἀντίκεινται πρὸς νότον τοῖς ἐσπερίοις μέρεσι τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Ὅτι ἡ μὲν Εὐρώπη πολυσχημονεσάτη ἔστιν, ἡ δὲ Λιβύη ἀπλοσχήμων, ἡ δὲ Ἀσία μεταξύ ἀμφοῖν τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τοὺς αἰγιαλοὺς.

Ὅτι ὁ κατὰ Στήλας πορθμὸς, τὸ μὲν πλάτος ἔχει σαδίους ἑβδομήκοντα τὸ στενῶτατον· τὸ δὲ μῆκος σαδίους ἑκατὸν εἴκοσι.

Ὅτι ἡ Ἰβηρικὴ Θάλασσα περιορίζεται ἀπὸ μὲν νότου, τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ, μέχρι Καρχηδόνος· ἀπὸ δὲ βορρᾶ, τῇ τῆς Ἰβηρίας παραλίᾳ καὶ Κελτικῆς, μέχρι Σικελίας. Τῆς δὲ Σικελίας, ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ πορθμὸς, σαδίων ἔστιν ἑπτὰ, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν μικρὰν

Σύρτιν, σαδίων χιλίων πεντακοσίων. Καί ἀπὸ Γαδείρων ἕως Σικελίας, διὰ μέσου τοῦ πελάγους, ἡ γραμμὴ ἢ διὰ Ρόδου γραφομένη καὶ Ἰσσηκοῦ κόλπου, σαδίων ἐςί μυρίων δισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος τοῦ πελάγους τούτου, ἀπὸ Μασσαλίας ἕως Σίσσαρος ποταμοῦ Λιβυκοῦ, ὅπερ ἐςί μέγισον, σαδίοι πεντακισχιλιοί.

Ὅτι τὸ πρὸς νότον τοῦ Ἰθηρικοῦ πελάγους πέλαγος, ἕως Κυρήνης, Λιβυκὸν καλεῖται· τὸ δὲ Σαρδῶν τὸ δὲ Τυρρηνικόν.

Ὅτι τοῦ Ἰονίου κόλπου, τὸ μὲν μῆκος σαδία πεντακισχιλία, τὸ δὲ πλάτος χιλία διακόσια.

Ὅτι ἀπὸ Παχύνου ἕως Κρήτης καὶ τῶν δυτικῶν [αὐτῆς μερῶν, καί] ἕως Ταινάρου τῆς Πελοποννήσου, ἴσον ὑπάρχον, σαδίοι τετρακισχιλιοί πεντακόσιοι.

Ὅτι τὸ Μυρτώον πέλαγος μεταξὺ κεῖται Κρήτης τε καὶ Ἀττικῆς καὶ τῆς Ἀργείας, πλάτος ἔχον τὸ μέγισον, τὸ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, σαδίων χιλίων διακοσίων, μῆκος δὲ, ἔλαττον ἢ διπλάσιον ἐν ὧ νῆσοι, Κύθηρά τε, καὶ Καλαυρία, καὶ Αἴγινα, καὶ τῶν Κυκλάδων νήσων τινές. Τῷδε συνεχές ἐςί τό τε Αἰγαῖον σὺν τῷ Μελανί κόλπῳ καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ τὸ Ἰκάριον, καὶ τὸ Καρπάδιον, μέχρι Ρόδου καὶ Κρήτης καὶ Κύπρου. Τὸ δὲ Ἀσιατικὸν πέλαγος ἔχει τὰς τε Κυκλάδας νήσους, καὶ Σποράδας, καὶ τὰς προκειμένας Καρίας τε καὶ Ἰωνίας καὶ Αἰολίδος μέχρι Τρωάδος, καὶ τὰς πρὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ Μακεδονίας, ἀπὸ Εὐβοίας μέχρι Ἰμβρου καὶ Σαμοθράκης.

Ὅτι οἱ περὶ τὰ Γαδείρα καὶ Ἄβυδον πορθμοί, ἑπτασαδίοι εἰσιν· ὁ δὲ περὶ τὸ Βυζάντιον, τετρασαδίοις.

Ὅτι δύο Κόρκυραι εἰσιν, ἡ τε τῶν Φαιάκων ἀντιπέραν Βουθρωτοῦ, καὶ ἡ Μελαινα ἀντιπέραν πρὸς δύσιν καὶ βορρᾶν τῶν τοῦ Δρίλωνος ποταμοῦ ἐκβολῶν. Καὶ ἔσιν αὕτη ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ.

Ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει πολὺ τὸ σοφὸν καὶ ἐντεχνον τοῦ βίου,

καθάπερ Ἕλληνες καὶ Μακεδόνες καὶ Ῥωμαῖοι. ἔχει δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ ὄρεινῃ αὐτῆς μάχιμον γινόμενον· καὶ τὸ ἐν τῇ πεδιάδι, εὐφορον καὶ κάρπιμον. Καὶ διὰ τοῦτο ἀρίστη ἐστὶ τῶν ἄλλων γαιῶν, καὶ ἔτι διὰ τὰ μέταλλα.

Ὅτι οἱ Λίγυες, οὐκ εἰσὶ μὲν Κελτικὸν ἔθνος, παραπλήσιον δ' αὐτοῖς τῷ βίῳ. Νέμονται δὲ μέρος τῶν Ἄλπεων, τὸ συνάπτον τοῖς Ἀπεννίνους ὄρεσι· μέρος δὲ καὶ τῶν Ἀπεννίνων κατέχουσιν.

Ὅτι τὴν Ἰταλίαν ποιεῖ χερρόνησον τὸ τε Τυρρῆνικὸν πέλαγος ἀρξάμενον ἀπὸ τοῦ Λιγυσικοῦ, καὶ τὸ Αὐσονίον, καὶ ὁ Ἄδριας.

Ὅτι, κατὰ Ἰππαρχον, καὶ ἡ μία μοῖρα τοῦ οὐρανοῦ, τοῦτ' ἔστι τὸ τριακοσίοσόν ἐξηκοσὸν τοῦ ὄλου κύκλου μεγίστου, σαδία ἀπολαμβάνει ἐπὶ τῆς γῆς ἑπτακόσια.

BIBAIION Γ.

Ὅτι τῆς Ἰβηρίας, τὸ μὲν μῆκος, σαδίων ἑξακισχιλίων, τὸ δὲ πλάτος πεντακισχιλίων, τὸ μέγιστον. Ταύτης δὲ, τὸ μὲν πλείεσσον μέρος, καὶ μάλιστα τὸ βόρειον, τραχὺ καὶ λεπτόγεων καὶ δρυμῶδες καὶ ὀλιγόκαρπον καὶ κρυμῶδες· τὸ δὲ νότιον, καὶ μάλιστα τὸ ἔξω Στηλῶν, ἄριστον καὶ σὺν εὐδαιμονίᾳ οἰκούμενον.

Ὅτι τὸ σενότερον μέρος τῆς τε Ἰβηρίας καὶ τῆς Κελτικῆς περὶ τὴν Πυρήνην ἐστὶ. Κόλποι γὰρ γίνονται ἔκ τε τοῦ Ωκεανοῦ καὶ τῆς ἔσω Θαλάσσης ἐνταῦθα.

Ὅτι πρὸς δύσιν προὔχει τὰ περὶ τὸ Ἱερὸν ἄκρον τῆς Ἰβηρίας τῶν Λιθυκῶν περάτων σαδίους χιλίους πεντακοσίους· καὶ ἔοικε νηὶ τὸ ἄκρον, περὶ αὐτὸ ἔχον τρία νησίδια· ὧν τὸ μὲν ἐμβόλου τάξιν ἔχει, τὰ δὲ ἐπωτίδων.

Ὅτι ὁ Ἄνας ποταμὸς καὶ ὁ Τάγος, ἐκ τῶν ἐῶν ὀρμώμενοι μερῶν, ἐκδιδοῦσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν δυτικὸν Ωκεανόν· ὁ δὲ Ἄνας, πρὸς νότον τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου. Καὶ ἔστιν ἡ μεσοποταμία αὕτη [ἡ]

περιέχουσα τὸ Ἱερόν ἄκρον, εὐδαίμων μετρώς· ἡ δ' ἐφεξῆς χώρα ἐπὶ τὴν ἕσω θάλασσαν, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει εὐδαιμονίας, πρὸς ἅπασαν κριωρένη τὴν οἰκουμένην, τῶν τε ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης ἀγαθῶν. Ταύτην δ' ὁ Βαΐτις διαρρέει ποταμὸς ἐξ ἀνατολῶν ὀρμώμενος, καὶ καλεῖται Βαιτική· ἦν οἰκοῦσι Τουρδητανοὶ, σοφώτατοι τῶν Ἰβήρων ὄντες, καὶ γραμματικὴν τέχνην καὶ ποιητὰς καὶ ἱστορικοὺς (ὡς φασιν), ἐπὶ τῶν τοῦ Στράβωνος χρόνων, ἐτῶν ἑξακισχιλίων ἔχοντες. Ἀλλὰ καὶ [οἱ] ἄλλοι Ἰβηρες, οὐχ ὁμόγλωσσοι ὄντες, γραμματικαῖς χρώνται τέχναις ἕκαστοι κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν.

Ὅτι τὰ Γάδειρα ἀπέχει τῆς Βαιτικῆς τοῦ αἰγιαλοῦ, ἑξήκοντα ἐπτακόσια πενήκοντα.

Ὅτι λέγουσιν οἱ περὶ τὴν Βαιτικὴν Ἰβηρες ἀναχύσεις, τὰς πληρουμένας τῇ θαλάττῃ ἐν ταῖς πλημμυρίσι κοιλάδας, καὶ ποταμῶν δίκην εἰς τὴν μεσόγαιαν ἀνάπλους ἐχούσας.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ ἄκρου ἐπὶ τὸ τοῦ Ἄνα ζῶμα μιλία εἰσὶν ἐξήκοντα. Ἐντεῦθεν δ' ἐπὶ τὸ τοῦ Βαΐτιδος ζῶμα μιλία ἑκατὸν· εἶτα εἰς Γάδειρα μιλία ἐβδομήκοντα.

Ὅτι περὶ τὴν Βαιτικὴν μεγάλαι πόλεις, Κορδύθη, Γαδί-
τανα, Ἰσπαλις, Ἰτάλικα, Ἰλιπα, Ἀσίγα, Κάρμων, Ὄβούλων,
καὶ Ἀτετούα, καὶ Οὐρσων, καὶ Τοῦκκις, καὶ Ἰουλία, καὶ Αἴ-
γουα, καὶ Μούνδα, ἐνθα οἱ Πομπηίου παῖδες κατεπολεμή-
θησαν· πᾶσαι δ' αὐταὶ Κορδύθης οὐκ ἄπωθεν εἰσιν.

Ὅτι οἱ Πομπηίου παῖδες, Γναῖος μὲν ἠττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς
Καρτηλίαν, κάκει διεφθάρη· Σέξτος δέ, ἐκ Κορδύθης σωθεὶς,
καὶ ὀλίγον ὕσερον Σικελίαν προσχῶν καὶ ἀποσῆσας αὐτὴν, εἶτα
καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκπεσὼν, πλεύσας εἰς Μίλητον, καὶ ἀλούς ὑπὸ
τῶν Ἀντωνίου στρατηγῶν, αὐτοῦ κάκεινος ἐτελεύτησεν.

Ὅτι ὁ Βαΐτις ἀναπλέεται ὀκτάσι μέγαις εἰς τὴν μεσόγαιαν

σαΐδια πεντακόσια, ἕως Ἰσπαλιος. Καί εἰσι περὶ τὰς ὄχθας αὐτοῦ μέταλλα ἄλλα τε, καὶ ἄργυρος πλεῖστος.

Ὅτι ἀπὸ τῶν ἀναχύσεων πᾶσα σχεδὸν ἡ Βαιτικὴ πλοῖζεται.

Ὅτι περὶ τὴν Ἰβηρίαν ἕως Σαρδοῦς οἱ ἐτησίαι εὐροὶ γίνονται ἐν τῇ ἔσω θαλάσῃ.

Ὅτι Ἰβηρία πᾶσα τῶν ὀλεθρίων θηρίων σπανίζει, πλην τῶν γεωρύχων λαγιδίων, οὓς ἔνιοι λιθηρίδας προσαγορεύουσι. Λυμαινόνται γὰρ καὶ φυτὰ καὶ σπέρματα, ρίζοφαγοῦντες. Τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἕως Μασσαλίας, καὶ τινων νήσων περὶ αὐτήν.

Ὅτι τοσοῦτος ἦν πλοῦτος τοῖς περὶ τὴν Τουρθητανίαν Ἰβηρσιν, ὡς τοὺς μετὰ Βάρκα στρατεύσαντας Καρχηδονίους εὐρεῖν αὐτοὺς πύθοις καὶ φιάλαις παναργύροις χρωμένους.

Ὅτι ἡ Λουσιτανία εὐδαίμων ἐστὶ, καὶ ἔχει καὶ ψῆγμα χρυσοῦ πλεῖστον.

Ὅτι τὸ βορειότατον ἄκρον τῆς Ἰβηρίας, Νέριον καλεῖται.

Ὅτι ἡ Νέα Καρχηδὼν τῆς Ἰβηρίας, ἐν τῇ ἔσω θαλάσῃ κειμένη, κτίσμα ἐστὶν Ἀσδρούβα, τοῦ διαδεξαμένου Βάρκαν τὸν Ἀννίδα πατέρα.

Ὅτι σχεδὸν πᾶσα ἡ Ἰβηρία μέταλλα παντοῖα ἔχει, μάλιστα δὲ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου.

Ὅτι ἀπὸ σαδίων εἰκοσιτεσσάρων τῆς Νέας Καρχηδόνος, νῆσος ἐστὶν ἡ καλουμένη Σκομβραρία, ἀπὸ τῶν ἀλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν τὸ ἄριζον σκευάζεται γάρου. Οὕτως οὖν εἶπεν ὁ Στράβων τὸ γάρου.

Ὅτι κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰβηρος ποταμοῦ πρὸς νότον κεῖνται αἱ Βαλιαρίδες, νῆσοι ἀξιόλογοι, ἐξ ὧν καὶ τὸ πέλαγος Βαλιαρικὸν, ἃς Ἕλληνες Γυμνησίας καλοῦσι. Κάνταβροι δὲ ἐπίσημον ἔθνος Ἰβηρικὸν, ἀφ' οὗ ὁ περικείμενος Ὠκεανὸς Καντάβριος καλεῖται.

Ὅτι ἐν Ἰβηρίᾳ κάστρος μὲν πολλοὶ γίνονται, ἀλλ' οὐκ ἔχει

τὸ κασόριον τὴν αὐτὴν δύναμιν τῷ Ποντικῷ καθάπερ καὶ ὁ Κύπριος μόνος χαλκὸς φέρει τὴν Καδμίαν λίθον καὶ τὸ χαλκανθές καὶ τὸ σπόδιον. Καὶ οἱ τῶν Κελτιδῆρων ἵπποι, ὑπόφαροι ὄντες, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἔξω μεταχθῶσιν Ἰβηρίαν, μεταβάλλειν τὴν χροάν λέγονται.

Ὅτι οἱ Κάνταβροι καὶ οἱ τούτοις πλησιόχωροι οὐρῶ λούονται ἐν δεξαμεναῖς παλαιουμένῳ καὶ τοὺς ὀδόντας σμήχονται τῷ αὐτῷ οὐρῶ, καὶ αὐτοὶ καὶ γυναῖκες.

Ὅτι οἱ Ουέττωνες Ἰβηρες, ὅτε πρῶτον εἰς τὸ τῶν Ῥωμαίων παρῆλθον στρατόπεδον, ἰδόντες τιὰς τῶν ταξιαρχῶν ἀνακάμπτοντας ἐν ταῖς ὁδοῖς, περιπάτου χάριν, μανίαν ὑπέλαβον, [καὶ] ἠγοῦντο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς σκηνάς· ὡς δέον ἢ μένειν καθ' ἡσυχίαν ἰδρυθέντας, ἢ μάχεσθαι· τοσοῦτον αὐτοῖς τὸ θηριώδες καὶ ἀνήμερον ἦν. Καὶ αἱ γυναῖκες δ' αὐτοῖς, κόσμου χάριν, περιτραχιλία σιδηρᾶ ἐφόρουν, ἔχοντα κόρακας σιδηροῦς προνευκότητας τοῦ προσώπου πολὺ, καμπτομένους ὑπὲρ κορυφῆς, καὶ προπίπτοντας πρὸ τοῦ μετώπου πολὺ. Κατὰ τούτων δὲ τῶν κοράκων, ἔτ' ἐβούλονται, κατέσπων τὸ κάλυμμα, ὥστε ἐμπετασθὲν τῷ προσώπῳ καλύπτειν αὐτό· καὶ τοῦτο κόσμον ἐνόμιζον. Ἄλλας δὲ φασὶ τυμπάνιον περικεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερές, καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων· εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον· ἄλλας δὲ τὰ προκόμια ψιλοῦν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἀποσιλβειν τοῦ μετώπου μάλλον· τὰς δὲ ὅσον ποδιαῖον τὸ ὕψος ἐπιθεμένας συλίσκον, περιπλέκειν αὐτῷ τὴν χαίτην, εἶτα καλύπτρα μελαίνῃ περιστέλλειν. Πρὸς δὲ τῇ ἀληθείᾳ τοιαῦτα πολλὰ καὶ εὐρηται καὶ μεμύθειται περὶ πάντων κοινῇ τῶν Ἰβηρικῶν ἔθνων, διαφερόντως δὲ τῶν προσβόρρων, οὐ μόνον τὰ πρὸς ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς ὠμότητα καὶ θηριωδίαν. Καὶ γὰρ τέκνα μητέρες ἐκτεῖναν, πρὶν ἀλῶναι κατὰ τὸν πόλεμον· καὶ

παιδίον δέ, τῶν γονέων καὶ ἀδελφῶν δεδεμένων αἰχμαλώτων, ἔκτεινε πάντας, τοῦ πατρὸς κελεύσαντος, σιδήρου κυριεῦσαν γυνή δὲ πάλιν τοὺς συναλόντας. Κληθεῖς δὲ τις εἰς μεθυσκομένους, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς πυράν. Ταῦτά δὲ καὶ Κελτοὶ καὶ Σκύθαι καὶ Θράκες ποιοῦσιν.

Ὅτι τῆς Καίλης καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Βαίτιδος ἀπέχει τὰ Γάδειρα σάδια ἑπτακόσια πενήκοντα. Καὶ ἔξω ἡ νῆσος μικρά, πλάτος μὲν ἔχουσα σαδιαῖον, μῆκος δὲ σάδια ἑκατόν· καὶ εἰσὶν οἱ ἐνοικοῦντες πλουσιώτατοι διὰ τὴν ἐμπορείαν.

Ὅτι Πολύβιος κρήνην εἶναί φησιν ἐν Γαδείροις ὕδατος ποτίμου, ἧτις ἀντιπαθεῖ τῇ θαλάσῃ· πλημμυρούσης μὲν, λειψυδρεῖ, ὑποφεγούσης δὲ, πλημμυρεῖ. Αἰτιαται δ', ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάρους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπίπτει, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς πλημμύρας, εἴργεται τῶν οἰκείων τοιούτων ἐξόδων· ἀνασρέψαν δ' εἰς τὸ ἐντὸς, ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους, καὶ ποιεῖ λειψυδρίαν· γυμνωθείσης δὲ πάλιν, εὐθυπορήσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς γῆς, ὥστε ἀναβλύειν εὐπόρως. Ὁ δὲ Στράβων, οὐδὲ ταύτην μὲν [τὴν] αἰτίαν ἀποδοκιμάζει· λέγει δὲ κάκεινος ἑτέραν ὅτι εἰκὸς τῶν φλεβῶν τινὰς τῶν πηγαίων, νοτισθείσας διὰ τῆς πλήμης ἐξῶθεν, χαννοῦσθαι, καὶ παρέκχυσιν εἰς τὰ πλάγια μᾶλλον διδόναι τοῖς ὕδασιν, ἢ ἀναβλίβειν κατὰ τὸ ἀρχαῖον ρεῖθρον εἰς τὴν κρήνην· εἰ δ', ὥσπερ Ἀθηνόδωρός φησιν, εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς πλημμυρίδας καὶ τὰς ἀμπώτεις ἔοικεν, [εἰκὸς] εἶναί τινα τῶν ρεόντων ὑδάτων, ἃ κατ' ἄλλους μὲν πόρους ἔχει τὴν ἐκρυσιν κατὰ φύσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν (ὧν δὴ τὰ σόματα πηγὰς καὶ κρήνας καλοῦμεν), κατ' ἄλλους δὲ πόρους συνέλκεται πρὸς τὸ τῆς θαλάττης βάθος· καὶ συνεξάροντα μὲν ἐκείνην, ὥστε πλημμυρεῖν, ἔταν οἶον ἢ ἐκπνοῇ γίνηται, τὸ οἰκείον ἀπολείπειν ρεῖθρον· πάλιν [δ'] ἀναχωρεῖν

πρὸς τὸ οἰκεῖον ρεῖθρον, ὅταν κάκεινη λάβῃ τὴν ἀναχώρησιν.

Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος τὴν τοῦ Ὀκεανοῦ κίνησιν ὑπέχειν ἄσροειδῆ περίσδον· τὴν μὲν ἡμερήσιον, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀνατολάς τε καὶ δύσεις· τὴν δὲ μηνιαίαν, πρὸς τὰς τῆς σελήνης φάσεις· τὴν δὲ ἐνιαυσιαίαν, πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου τροπάς· καὶ ἡμέραν γὰρ, πρὸς τὴν τῆς σελήνης συμπάθειαν, ὅταν ὑψωθῇ ἀπὸ τοῦ ὀρίζοντος ζωδίου μέγεθος, ἄρχεσθαι τε διοιδεῖν τὴν θάλατταν καὶ πλημμυρεῖν, μέχρι μεσουρανήσεως αὐτῆς· ἐκκλίαντος δὲ τοῦ ἄσρου, πάλιν ἀναχωρεῖν κατ' ὀλίγον, ἕως ἂν ζωδίου ὑπερέχουσα τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος τελῶς μειωθῇ. Εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ ταύτῃ διαμένειν τὸν Ὀκεανὸν, ἕως ἢ σελήνη δύνασα ἀποφύγη τοῦ ὀρίζοντος πάλιν ζωδιακὸν ὑπὸ γῆν διάστημα. Εἶτα κατὰ τὸ ὅμοιον σχῆμα, ἕως τοῦ ὑπογείου πλημμυρεῖ· καὶ πάλιν ὑπνοσεῖ, ἕως ἔλθοῦσα πρὸς τὰς ἀνατολάς ζωδιακὸν διάστημα τελῶς ῥηχίαν σχοίῃ. Εἶτα ἐν τῇ ῥηχίᾳ μένει ἕως ἂν ὑψωθῇ τοῦ ὀρίζοντος τὸ ζωδιακὸν διάστημα· καὶ οὕτως καὶ ἑκάστη γίνεται ἡμέραν ἐξ αἰθίου. Ἡ δὲ μηνιαία γίνεται οὕτως· ἐπιτείνονται αἱ αὐξομειώσεις περὶ τὰς συνόδους καὶ πανσελήνους· μειοῦνται δὲ περὶ τὴν διχότομον ἑκατέραν. Ἡ δ' ἐνιαυσιαία γίνεται οὕτως· περὶ τὰς τροπάς ἑκατέρας τοῦ ἡλίου ἐπιτείνονται αἱ αὐξομειώσεις τῶν ἀμπώτεων· περὶ δὲ τὰς ἰσημερίας ἑκατέρας μειοῦνται ἐσχάτως· καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Πάλιν δὲ τῆς σελήνης ἐν τοῖς τροπικοῖς [οὔσης] ζωδίοις, ἀνωμαλίαν εἶναι τῶν ἀμπώτεων καὶ πλημῶν, τῷ τε τάχει καὶ τῷ πλήθει τῶν αὐξομειώσεων· ἐν δὲ τοῖς ἰσημερινοῖς, ὀμαλίαν τε καὶ εὐταξίαν· ἐν δὲ τοῖς διαμέσοις, μεταξὺ τούτων.

ΒΙΒΛΙΟΝ Δ.

ὍΤΙ οὐκ ἔστι πάντων τῶν Κελτῶν « Ὀμός Ἦρος, οὐδ' Ἰα » γῆρυς ».

Ὅτι αἱ Ἄλπεις, ἀπὸ τῆς Λιγυστικῆς ἀρξάμεναι θαλάσσης, ἐπὶ τὰς τοῦ Ῥήνου διήκουσι πηγὰς.

Ὅτι τὸ Κέμμενον ἦρος πρὸς ὀρθὰς γωνίας ἐστὶ τῇ Πυρρήνῃ, μῆκος ἔχον περὶ ςάδια δισχίλια· καὶ παύεται περὶ Λουγδου-
νον πόλιν πρὸς ἀνατολάς. Οἱ δὲ τῆς τε Πυρρήνης καὶ τῶν Κεμ-
μένων πρὸς Βορρᾶν οἰκοῦντες ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ Ἀκυϊτανοὶ
καλοῦνται, ἀφοριζόμενοι τῷ Λεϊγήρι ποταμῷ ἀπὸ Λουγδου-
νησίας.

Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ Κελτικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρυτος. Οὕτως δὲ οἱ ποταμοὶ εὐφυῶς κεῖνται, ὥστε ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν ἔσω θαλάσσαν, καὶ ἔμπαλιν, τὰ φορτία διὰ τῶν ποτα-
μῶν οἱ ἔμποροι διαβιβάζουσιν, ὀλίγων τινῶν χωρίων περὶ
κομίζεσθαι ἀναγκαζόντων. Ἔστι δὲ καὶ πολυανθρωποτάτη ἡ
Κελτικὴ, καὶ εὐφορος. Περὶ δὲ Ναρβῶνα καὶ τὴν παραλίαν
αὐτῆς ἕως τῶν Κεμμένων ἐλαιόφυτός ἐστι. Τὰ δὲ πρὸς βορ-
ρᾶν προϊόντα ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον οὐδὲ ἄμπελον ἔχει.

Ὅτι ἡ Ναρβωνησία παραλληλόγραμμον ἔχει τὸ σχῆμα· ὧν
ἡ Νοτία θαλάσσα καὶ τὸ Κέμμενον ἦρος ἕως τῶν Ἄλπεων,
αἱ ἀπεναντίον· ἡ δὲ Πυρρήνη καὶ αἱ Ἄλπεις, αἱ λοιπαὶ δύο
ἀπεναντίον· διορίζεται δὲ ἡ Ναρβωνίτις χώρα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας
τῷ Οὐάρῳ ποταμῷ, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰβηρίας τῷ ἱερῷ τῆς Πυρη-
ναίας Ἀφροδίτης· καὶ εἰσὶ μεταξὺ τοῦ Ἀφροδισίου καὶ τῶν τοῦ
Οὐάρου ποταμοῦ ἐκβολῶν ἡ παραλία, ςάδια δισχίλια ἑπτακάσια.

Ὅτι ἡ Μασσαλία, πόλις Ἑλληνικὴ, τοσοῦτον ἦν σώφρων καὶ
μετρία, ὥστε καὶ νόμον εἶχον, τὴν μεγίστην προῖκα χρυσίων

εἶναι ἑκατὸν, τὴν δὲ ἐσθῆτα χρυσίων πέντε, καὶ τὸν τῶν γυναικῶν κόσμον ὁμοίως χρυσίων πέντε. Τοσοῦτον δὲ τοὺς λόγους καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἔργῳ ἐξήσκησαν, ὥστε τοὺς φιλομαθεῖα ἐχομένους Ῥωμαίους, μὴ εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' εἰς Μασσαλίαν πορεύεσθαι. Ἔστι δὲ ἡ πόλις Φωκαέων ἀποικία.

Ὅτι μεταξὺ Ναρθῶνος καὶ τοῦ Ἀφροδισίου ἄκρου ἐκ τῆς Πυρήνης ῤεῖ ποταμὸς ὁ Ρουσκίνων· οὗ πλησίον λίμνη, καὶ χωρίον ὕφουδρον, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάττης, ἀλυκίδων μεσόν, τὸ τοὺς ὀρυκτοὺς κερρεῖς ἔχον. Δύο γὰρ ἢ τρεῖς ὀρύξαντι πόδας, καὶ καθέντι τρίαίνας εἰς ὕδωρ ἰλυώδες, ἔστι περιπεῖραι τὸν ἰχθύν, ἀξιόλογον τὸ μέγεθος. Τρέφεται δ' ὑπὸ τῆς ἰλύος, καθάπερ αἱ ἐγγέλους.

Ὅτι μεταξὺ Μασσαλίας καὶ τῶν τοῦ Ῥοδανοῦ ἐκβολῶν ποταμοῦ πεδίον ἐστὶ διέχον τῆς θαλάσσης σάδια ἑκατὸν· τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλοτερές τὸ σχῆμα· καλεῖται δὲ λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος· μεσόν γὰρ ἐστὶ λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωσι· ἀφ' ἧς ἄφθονοι νομαὶ βοσκήμασιν εἰσὼν ἐν μέσῳ δ' ὕδατα καὶ ἀλυκίδες συνίστανται καὶ ἄλες. Ἀριστέλης μὲν οὖν φησὶν ὑπὸ σεισμῶν, τῶν καλουμένων Βρασῶν, ἐκπεσόντας τοὺς λίθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, συνολισθεῖν εἰς τὰ κοῖλα τῶν χωρίων. Ποσειδώνιος δὲ λίμνην οὖσαν παγῆναι μετὰ κλυθασμοῦ· καὶ διὰ τοῦτο εἰς πλείους μερισθῆναι λίθους, καθάπερ τοὺς ποταμίους κάχληκας καὶ ψήφους τὰς αἰγιαλίτιδας. Καὶ ἔστιν ἐκάτερος τῶν λόγων πιθανός. Ἀνάγκη γὰρ τοὺς οὕτως συνεσῶτας λίθους *οὐ* καθ' αὐτούς, ἢ ἐξ ὑγροῦ παγέντας μεταβαλεῖν, [ἢ] ἐκ πετρῶν μεγάλων ῥήγματα συνεχῆ λαβουσῶν ἀποκριθῆναι.

Ὅτι οἱ Σάλυες οἰκοῦσι μεταξὺ Ῥοδανοῦ ποταμοῦ καὶ Δρυεντία ποταμοῦ, ἐπὶ σάδια πεντακόσια.

Ὅτι οἱ πλησίον Καππαδοκίας Γαλάται Κελτῶν εἰσὼν ἄποικοι.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκνιτανίᾳ τῆς Κελτικῆς, ἦν ἔχουσι Τάρβελλοι, μέταλλά ἐσι χρύσεια σπουδαιότατα πάντων. Ἐν γὰρ βόθροις ὄρυχθεῖσιν ἐπὶ μικρὸν εὐρίσκονται καὶ χειροπληθεῖς χρυσίου πλάκες, ἔσθ' ὅτε μικρᾶς ἀποκαθάρσεως δεόμεναι· τὸ δὲ λοιπὸν ψῆγμα ἐστὶ, καὶ βῶλοι, καὶ αὐταὶ κατεργασίαν οὐ πολλὴν ἔχουσαι. Ἡ δὲ μεσόγειος καὶ ὀρεινὴ βελτίω γῆν ἔχει.

Ὅτι τὸ σύμπαν ἔθνος, ὃ νῦν Κελτικὸν τε καὶ Γαλατικὸν καὶ Γαλλικὸν καλεῖται, ἀρειμάνιον τέ ἐστὶ καὶ θυμικὸν καὶ μάχιμον, καὶ μᾶλλον ἵππικῇ μάχῃ εὐδοκιμοῦν· καὶ τὸ κράτιστον Ῥωμαίοις ἵππικὸν οὗτοι παρέχουσιν. Εἰσὶ δὲ τοῖς τρόποις ἀπλοῖ, καὶ οὐ κακοῦθεις. Εἰς δὲ τὸ διεγερθῆναι πρὸς πόλεμον ἐτοίμως ἐρεθίζονται, ὡς μισοπόνηροι· καὶ πάλιν εὐκόλως χειροῦνται καὶ δουλοῦνται. Καὶ εἰσὶ τῶν Ἰβήρων ῥωμαλεώτεροι, διὰ τὰ τῶν σωμάτων μεγέθη· καὶ τούτων οἱ παρωκεανῖται μᾶλλον. Οὐκ ἀντέχουσι δὲ χρόνον πολὺν πολεμοῦντες· καὶ γὰρ πρὸς Ῥωμαίους πολεμεῖν ἤρξαντο ὕστεροι τῶν Ἰβήρων, ἀλλὰ πρότεροι κατεστράφησαν. Οἱ δ' Ἰβηρες οὔτε πανστρατιᾶ, ὥσπερ οἱ Γαλάται, πολεμοῦντες, οὔτε καθ' ἓνα τόπον, ἀλλὰ κατὰ πολλὰ τῆς χώρας, καὶ ἄλλοτε ἄλλαχοῦ, δυσσαλωτότεροι γεγόνασιν.

Ὅτι τῶν Γαλατῶν οἱ Βέλγαι ἀνδρειότατοί εἰσιν, εἰς πεντεκαίδεκα ἔθνη διηρημένοι· οἰκοῦσι δὲ μεταξὺ τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Λείηρος, παρωκεανῖται ὄντες. Καὶ εἰσὶν οὗτοι τοῖς Γερμανοῖς γέιτονες, καὶ τὴν ἄλλην διαίταν ὁμοιοί. Καὶ διὰ τὴν τῶν γυναικῶν εὐτεχνίαν, εἰς τριάκοντα μυριάδας τὸ τῶν Βελγῶν ἐξητάζετο μάχιμον πλῆθος. Σαγηφοροῦσι δὲ, καὶ κομοτροφοῦσι, καὶ χαμαιεῦνάι εἰσι, καὶ κρεωφάγοι, καὶ γαλακτοπόται· καὶ ἡ χώρα κτηνοτρόφος συσί καὶ προβάτοις. Ἄντι δὲ χιτῶνων σχισοὺς χειριδωτοὺς φοροῦσι, μέχρι γλουτῶν καὶ αἰδοίων. Ἡ δ' ἐρέα αὐτοῖς τραχεῖα μὲν, μακρόμαλλος δὲ, ἀφ' ἧς τοὺς δασεῖς σάγους ἐξυφαίνουσι, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ πάσῃ χορηγοῦσιν ἐπ' ἐμπορείᾳ,

καὶ τὰ ἐκ τῶν συῶν ταρίχη. Ὀπλισμὸς δὲ, μάχαιρα μακρὰ, παρηρητημένη παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν, καὶ θυρεὸς μακρὸς, καὶ λόγχαι κατὰ λόγον, καὶ μάταρις *παλτοῦ τι εἶδος*. Ἔστι δὲ τι καὶ γρόσφω εἰκὸς ξύλον, ἐκ χειρὸς, οὐκ ἐξ ἀγκύλης, ἀφιέμενον, τηλεβολώτερον καὶ βέλους, ᾧ μάλις καὶ πρὸς τὰς τῶν ὀρνέων χρώνται θήρας. Αἱ δὲ ὕες αὐτοῖς καὶ ἀγραυλοῦσιν, ὕψει καὶ τάχει καὶ ἀλκῇ διαφέρουσαι· κίνδυνος δ' ἐστὶ τῷ ἀθήει προσιόντι ταύταις, ὡσαύτως καὶ λύκῳ.

Ὅτι παρὰ πᾶσι Κελτοῖς τρία γένη ἔντιμα αὐτοῖς ἐστὶ μάλις· Βάρδοι τε, ποιηταὶ ὄντες ὕμνων καὶ Οὐάται, ἱεροποιοὶ καὶ φυσιολογοὶ καὶ Δρυῖδαι, οἱ πρὸς τῇ φυσιολογίᾳ καὶ τὴν ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἀσκοῦσι, δικαιοτάτοι νομιζόμενοι. Ἀφθάρτους δὲ τὰς ψυχὰς οὗτοι λέγουσιν εἶναι, καὶ τὸν κόσμον ἐπικρατήσειν δὲ ποτε καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ. Τῷ δὲ ἀπλῶ καὶ θυμικῷ πολὺ τὸ ἀνόητον καὶ ἀλαζονικὸν ἀπρόσεξι τοῖς Γάλλοις, καὶ τὸ φιλόκοσμον χρυσοφοροῦσι γὰρ, περὶ μὲν τοῖς τραχήλοις σρεπτόν· περὶ δὲ τοῖς βραχίοσι καὶ τοῖς καρποῖς ψέλια· καὶ ἐσθῆτες αὐτοῖς τοῖς ἄρχουσι χρυσόπασοι. Καὶ εἰσὶν ἀφόρητοι μὲν νικῶντες, ἡττηθέντες δὲ ἐκπληκτοί.

Ὅτι ἔναντι τῶν τοῦ Λεῖγῆρος ποταμοῦ ἐκβολῶν νῆσός ἐστι μικρὰ, οὐ πάνυ πελαγία, ἐν τῷ Ὠκεανῷ ἐν ἣ τῶν Σαμνιτῶν αἱ γυναῖκες Βάκχαι, τῷ Διονύσῳ κατεχόμεναι, οἰκοῦσιν, ἐξίλευόμεναι τὸν θεόν. Οὐ θέμις δ' ἐπιβαίνειν ἀνδρα τῆς νήσου· αἱ δὲ γυναῖκες ἀντιπλέουσαι ἐκ τῆς νήσου συνέρχονται τοῖς σφετέροις ἀνδράσι, καὶ πάλιν ἀπίασιν εἰς τὴν νῆσον.

Ὅτι Κελτοὶ πάντες φιλόνοικοι εἰσὶ καὶ οὐ νομίζεται παρ' αὐτοῖς αἰσχρὸν τὸ ἀφειδεῖν τοὺς νέους τῆς ἀκμῆς. Ἀσκοῦσαι δὲ μὴ παχεῖς εἶναι, μηδὲ προγάζορας· τὸν δ' ὑπερβαλλόμενον τῶν νέων τὸ τῆς ζώης μέτρον, ζημιοῦσθαι φασιν.

Ὅτι ἡ πλείστη τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας πεδιάς ἐστὶ καὶ κατὰ

δρυμος· πολλά δ' ἔχει καὶ ὄρεινά· φέρει δὲ σῖτον, καὶ βοσκήματα, καὶ μέταλλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ σιδήρου· καὶ δέρματα δὲ καὶ ἀνδράποδα χορηγεῖ, καὶ κύνας κυνηγετικούς. Κελτοὶ δὲ καὶ τοῖς κυσὶ τούτοις χρῶνται πρὸς τοὺς πολέμους. Εἰσὶ δ' οἱ Βρετανοὶ εὐμήκεις τοῖς σώμασιν· τὰ δ' ἤδη ἀπλόυσερα καὶ βαρβαρώτερα ἔχουσιν, ἤπερ οἱ Κελτοί· ὡς' ἔνιοι διὰ τὸ ἀγνοεῖν, καίτοι γάλακτος εὐποροῦντες, οὐ τυροποιοῦσιν. Ἄπειροι δ' εἰσὶ καὶ κηπείας καὶ τινων γεωργίας τρόπων. Πόλεις δ' αὐτοῖς οἱ δρυμοὶ εἰσι· περιφράξαντες γὰρ δένδρεσι καταβεβλημένοις εὐρυχωρῇ κύκλον, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ καλυβοποιοῦνται, καὶ τὰ βοσκήματα κατασθμύουσιν, οὐ πρὸς πολὺν χρόνον. Ἐπομβροὶ δ' εἰσὶν οἱ ἀέρες μᾶλλον ἢ νιφετώδεις αὐτοῖς. Ἐν δὲ ταῖς αἰθρίαις ὀμίχλη κατέχει πολὺν χρόνον, ὥστε δι' ἡμέρας ὅλης ἐπὶ τρεῖς μόνον ἢ τέτταρας ὥρας τὰς περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁρᾶσθαι τὸν ἥλιον.

Ὅτι δις διέβη Καῖσαρ ὁ Θεὸς εἰς τὴν Βρετανίαν· ἄξιον δὲ λόγου οὐδὲν ἔπραξεν· αἱ γὰρ νῆες αὐτῷ, τῆς πανσελήνου, ἐπίδοσιν λαβούσης τῆς ἀμπώτεως [καὶ τῆς πλημμυρίδος], κακῶς ἔπαθον καὶ ἐφθάρησαν αἱ πολλαί. Δύο δὲ νίκας ἐνίκησεν ἐκεῖ, καίτοι δύο μόνα τάγματα περαιώσας τῆς στρατιᾶς, καὶ ἔλαβε λείαν πολλήν. Ἐπὶ δὲ τοῦ Αὐγούστου τελέως εἰς φόρου ἀπαγωγὴν Ῥωμαίοις κατέστησαν.

Ὅτι οἱ τὴν Ἰέρην νῆσον κατοικοῦντες Βρετανοὶ ἄγριοί εἰσιν, καὶ ἀνθρωποφάγοι, καὶ ποηφάγοι, καὶ τοὺς γονεῖς τελευτήσαντας ἐσθίουσιν, καὶ φανερώς μίγνυνται γυναιξί τε ἄλλαις καὶ μητράσιν.

Ὅτι Πυθίας, εἰ καὶ τινα περὶ Θούλης λέγων ἐψεύσατο, ὁμως τῆς περὶ τὸ μαθηματικὸν θεωρίας, εὖ λέγει περὶ αὐτῆς. Λέγει δὲ τῶν μὲν ἡμέρων καρπῶν τε καὶ ζώων ἀφορίαν εἶναι

καὶ σπάνιν· κέγχρω δὲ καὶ ἄλλοις λαχάνοις καὶ καρποῖς καὶ
ρίζαις τρέφεσθαι. Σίτος δὲ ὀλίγος γίνεται.

Ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν τόπων τῆς Λιγυσικῆς ἄρχονται αἱ τε
Ἄλπεις καὶ τὰ Ἀπέννινα ὄρη. Φασὶ δὲ τὰ ὄρη τῆς Λιγυσικῆς
τοσοῦτον εἶναι ξυλοτρόφα, ὡς εὐρίσκεσθαι τινα δένδρα καὶ
ὀκτῶ ποδῶν ἔχοντα τὴν διάμετρον τοῦ πάχους· τὰ δὲ ὄρη ταῦτα
ὑπερύψηλα καὶ ἀπότομα.

Ὅτι οἱ Λίγυες οἴνω χρώνται τῷ ἐκ τῆς γῆς σφῶν γινομένῳ,
πιττίτῃ, αὐσηρῷ. Πλεονάζει δὲ καὶ τὸ λιγγοῦριον παρ' αὐτοῖς,
ὃ τινες ἤλεκτρον προσαγορεύουσιν.

Ὅτι μεταξύ Λιγύων καὶ τῆς Μασσαλίας οἰκεῖ τὸ τῶν Σα-
λύων ἔθνος παράλιον, τὰς Ἄλπεις τὰς παραλίους οἰκοῦν. Φασὶ
δὲ τὸ ὕψος τῶν ὀρέων εἶναι, ἧ ὀξύτατόν ἐστι, ἑκατὰ ἑκατόν,
καὶ τοσοῦτον αὐθις τὴν κατάβασιν.

Ὅτι ἐκ τῶν Ἄλπεων ρεῖ ὃ τε Ῥῆνος, καὶ ὁ Ἴστρος, καὶ ὁ
Πάδος, καὶ ὁ Ῥοδανός.

Ὅτι ὁ Πάδος ποταμὸς ἀπάντων ἐστὶ μείζων τῶν ἐν Εὐρώπῃ
ποταμῶν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς αὐτοῦ, πλὴν μόνου τοῦ Ἴσρου.

Ὅτι περὶ τὰς Ἄλπεις καὶ τὰ δυσμικὰ τῆς Ἰταλίας ἡ ὁδὸς
χαλεπωτάτη ἐστὶ καὶ κρημνώδης, ὡς καὶ τοῖς μικρὸν ὀλισθή-
σαι κίνδυνον εἶναι εἰς φάραγγας ἀδύσσοις κατενεχθῆναι· ἃς
ὁ Αὐγουστος δαπάναις πολλαῖς ἀνέκτισε, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν
ἐπλάτυνεν. ἔχει δὲ τι παράδοξον καὶ ἕτερον ἢ χώρα· κρυσαλ-
λου γὰρ πλάκες μέγισται ἐκ τῶν ἀκρωρειῶν ἀπορρήγνυμεναι
διέφθειρον τοὺς ὁδίτας.

Ὅτι ἐστὶ λέξις οἱ δημοσιῶναι, ὡσπερ οἱ σιτῶναι καὶ βρωῖναι
καὶ ὀψῶναι.

Ὅτι Στράβων ὁ Γεωγράφος ἐπὶ Νέρωνος ἠκμαζε, τοῦ
Ῥωμαίων αυτοκράτορος.

Ὅτι αἱ Ἄλπεις ἰδιόμορφόν τι ζῶον γεννώσιν, ἑλαφοειδές

τὸ σχῆμα, πλὴν ἀνχένος καὶ τριχώματος· ταῦτα δ' εἰοκέναι κάπρω, ὑπὸ δὲ τῷ γενεῖῳ πυρῆνα ἴσχειν ὅσον σπιθαμαῖον, ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος.

Ὅτι φησὶ Πολύβιος κατ' Ἀκυληῖαν εὑρεθῆναι χρύσεια μέταλλα οὕτως εὐφυῆ, ὥσε, ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθύς ὀρυκτὸν εὐρίσκεσθαι χρυσόν· τὸ δ' ὄρυγμα μὴ πλείονων ὑπάρχειν ἢ πεντεκαίδεκα ποδῶν. Εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν καθαρὸν, κυάμου μέγεθος ἢ θέρμου, τοῦ ὀγδόου μέρους μόνον ἀφεψηθέντος· τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωρείας πλείονος, σφόδρα δὲ λυσitteλοῦς.

BIBΛION E.

ὍΤΙ τὸ παλαιὸν Ἰταλία ἐκαλεῖτο ἡ περιεχομένη χώρα ὑπὸ τῆς νῦν Μεγάλῃς Ἑλλάδος, καὶ Ἰαπυγίας, καὶ Ποσειδωνιάτου κόλπου· ὕσερον δὲ, διὰ τὸ εὐτυχὲς τοῦ ὀνόματος, ἐπεκράτησε καὶ ἕως Οὐάρου ποταμοῦ, καὶ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ, καὶ τῶν Ἄλπεων, Ἰταλία καλεῖσθαι.

Ὅτι τῶν Ἄλπεων περιφερῆς ἡ ὑπώρειά ἐστὶ καὶ κολπώδης, τὰ κοῖλα ἔχουσα ἐσραμμένα πρὸς τὴν Ἰταλίαν· τοῦ δὲ κόλπου τὰ μὲν μέσα πρὸς τοῖς Σαλασσοῖς ἐστὶ· τὰ δ' ἄκρα ἐπιστροφὴν λαμβάνει, τὰ μὲν μέχρι τῆς Ὀκρας καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου, τὰ δ' εἰς τὴν Λιγυσικὴν παραλίαν μέχρι Γενούας, τῶν Λιγύων τοῦ ἐμπορίου, ὅπου τὰ Ἀπέννινα ὄρη συνάπτει ταῖς Ἄλπεσιν.

Ὅτι μόνῃ ἢ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ παραλία τῆς καθ' ἡμᾶς Θαλάσσης μμειται τὰ τοῦ Ὠκεανοῦ πάθη, ὁμοίως ἐκείνῳ πλημύρουσά τε καὶ ἀναρροισθοῦσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὑφ' ὧν τὸ πλεόν τοῦ πεδίου λιμνοθαλάττης γίνεται μεσόν. Διώρυξι δὲ καὶ παραχώμασι, καθάπερ ἡ Κάτω χώρα τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται· καὶ τὰ μὲν ἀνέψνκται καὶ γεωργεῖται, τὰ δὲ διάπλους ἔχει.

ἔχει. Τῶν δὲ πόλεων αἱ μὲν νησιζουσι, αἱ δ' ἐκ μέρους κλύζονται.

Ὅτι ὁ περὶ τὴν Ράβενναν ἀὴρ καθαρώτατός ἐστι καὶ ὑγιεινότερος. Τούτου δ' αἴτιον ἡ πλημμυρίς τε τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τοῦ Πάδου πλήρωσις, πᾶν τὸ βορβορῶδες ἀποκαθαίρουσα. Τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ περὶ Ἀλεξάνδρειαν· ἡ γὰρ τοῦ Νείλου ἀνάβασις τὴν τῆς λίμνης ἀφανίζει δυσωδίαν τῆς ἐκ τοῦ τέλματος.

Ὅτι ἐν Ραβέννῃ τὰ ἔλη ποιοῦσι τὰς ἀμπέλους καρπιμωτάτας καὶ ταχυφόρους· ἀλλ' ἐν πέντε ἔτεσι γηράσκουσαι φθείρονται.

Ὅτι Ἀδρία πόλις ἐστὶ περὶ τὰ μυχὰ τοῦ Ἀδρίου, ἀφ' ἧς ἡ ταύτη θαλάσσα καλεῖται Ἀδρίας· ἦν δὲ τὸ παλαι ἐπιφανεστάτη.

Ὅτι μετὰ τὸ Τίμανον, μυχαίτατον ὄν τοῦ Ἀδρίου, ἡ τῶν Ἰσρων ἐστὶ παραλία μέχρι Πόλας, ἧς καὶ Καλλιμάχος μέμνηται λέγων, « Ἄτάρ κείνων γλῶσσ' ὀνόμηνε Πόλας ». Κτίσμα δὲ ἐστὶ Κάλχων· καὶ αἱ Ἀψυρτίδες νησοὶ ἐπίκεινται τῇ Πόλᾳ.

Ὅτι ἡ Λιγυστικὴ ἐν αὐτοῖς ταῖς Ἀπεννίνοις ὄρεσιν ἰδρυταί, μεταξύ Τυρρήνιας τε καὶ Κελτικῆς· τραχεῖα δ' ἐστὶ καὶ πετρώδης.

Ὅτι ἡ Τυρρήνια χώρα, μοῖρα οὖσα τῆς Ἰταλίας, ἄρχεται ἀπὸ τῶν τῆς Λιγυστικῆς ὀρίων ἕως ποταμοῦ τοῦ Τιβέριδος· παραθαλάσσιοι δ' *ὄντες* οὗτοι, καὶ τὰ πεδία οἰκοῦντες τὰ τῶν Ἀπεννίνων ἀπολήγοντα· ἐξ ἧς καὶ ἡ περικειμένη θαλάσσα Τυρρήνικη καλεῖται.

Ὅτι ὁ Τίβερις ρεῖ ἀπὸ τῶν Ἀπεννίνων ὄρέων, πληροῦται δ' ἐκ πολλῶν ποταμῶν, μέρος μὲν τι διὰ τῆς Τυρρήνιας φερόμενος, τὸ δ' ἐφεξῆς διορίζων ἀπ' αὐτῆς, πρῶτον μὲν τὴν Ὀμβρικὴν, εἶτα Σαβίνους καὶ Λατίνους τοὺς πρὸς τῇ Ρώμῃ μέχρι τῆς παραλίας. Παραβέβληνται δὲ πῶς τῷ ποταμῷ μὲν καὶ τοῖς

Τυρρῆνοῖς κατὰ πλάτος, ἀλλήλοισ δὲ κατὰ μῆκος· ἀνέχουσι δὲ πρὸς τὰ Ἀπέννινα ὄρη τὰ πρὸς τῷ Ἀδρίᾳ.

Ὅτι ἡ τῶν Λατίνων χώρα μεταξὺ κεῖται τῆς τε ἀπὸ τῶν Ὠσιῶν παραλίας, μέχρι πόλεως Σινυέσσης καὶ τῆς Σαβίνης· καὶ δ' Ὠσια ἐπίνειόν ἐστι Ρώμης, εἰς ἃ ὁ Τίβερις ἐκχέδωσιν. Ἐκτείνεται δ' ἐπὶ μῆκος μέχρι Καμπανίας καὶ Σαμνιτῶν.

Ὅτι Τυρρῆνοὶ καλοῦνται ἀπὸ Τυρρῆνου τοῦ Ἄττυος, τοῦ σειλαντος ἐκ Λυδίας ἀποίκους εἰς τὴν χώραν ταύτην, Λιμῶ γὰρ ἡ Μαιονία ἐπέεζοτο· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ἄττυς βασιλεύων ἐκεῖ, Ἡρακλείδης ὢν ἀπὸ Ὀμφάλης, ἠναγκάσθη τὸν μὲν ἕτερον τῶν παιδῶν, Λυδὸν καλούμενον, αὐτοῦ κατασχεῖν, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα Λυδία· τὸν δ' ἕτερον, Τυρρῆνον, σεῖλαι μετὰ τοῦ πλείου λαοῦ, ὃς ἐλθὼν ὄκησε τὴν ἐξ αὐτοῦ Τυρρῆνίαν.

Ὅτι οἱ Τυρρῆνοὶ ἐπιφανεῖς γενόμενοι, πολλὰ ἐνδοξα ἐπραξάν ἄλλα τε, καὶ τοὺς Γαλάτας, τοὺς τὴν Ρώμην ἐπὶ Φουρίου λαβόντας, ὑπαντήσαντες περὶ Σαβίνους κατεπολέμησαν, καὶ ὅσα χρήματα ἐκόντων Ῥωμαίων ἔλαβον, πάντα ἠνάγκασαν τοὺς Γαλάτας ἀκοντας δοῦναι λύτρα τῶν ἀλόντων ὑπ' αὐτῶν.

Ὅτι τὸ παρ' Ὀμήρῳ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θετταλία λέγεται, ὃ ἐστὶ μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Πηνειοῦ καὶ τῶν Θερμοπυλῶν, ἕως τῆς ὄρεινῆς τῆς κατὰ Πίνδον, διὰ τὸ ἐπάρεξαι τῶν τόπων τούτων τοὺς Πελασγούς· τὸν τε Δία τὸν Δωδωναῖον ὀνομάζει Ὀμηρος· «Ζεῦ Ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ.» Πολλοὶ δὲ καὶ [τὰ] Ἡπειρωτικὰ ἔθνη Πελασγικὰ εἰρήκασιν, ὡς καὶ μέχρι δεῦρο τῶν Πελασγῶν ἐπαρξάντων· ἀλλὰ καὶ τοὺς ὁμόρους τῶν ἐν Τρωάδι Κιλικίων Ὀμηρος Πελασγούς εἶρηκε, λέγων, «Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν.»

Ὅτι τοὺς Πελασγούς διὰ τὸ πλανήτας εἶναι, καὶ δίκην ὀρνέων ἐπιφοιτᾶν ἐφ' οὓς ἔτυχε τόπους, φασὶ πελαργούς ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν κληθῆναι.

Ὅτι τῆς Τυρρῶνίας τὸ μὲν μῆκος, ἢ μέγιστόν ἐστιν, ἀπὸ Λούνης πόλεως μέχρι Ὠσίων, Σαδίων δισχιλίων πεντακοσίων, πλάτος δὲ τοῦ ἡμίσεος ἔλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὕρεσιν. Ἡ δὲ Λούνα, μικρὰ μὲν ἐστὶ πόλις, ἔχει δὲ λιμένα μέγιστον καὶ κάλλιστον· ἔχει δὲ μέταλλα, λίθου ποικίλου λευκοῦ, ὑπογλαυκίζοντος, ἀφ' ὧν τὰ ἐν Ῥώμῃ ἐδάφη καὶ οἱ ναοὶ οἱ κάλλιστοι κοσμοῦνται. Οἱ δ' Ἐλληνες καλοῦσι τὸν λιμένα, Σελήνης λιμένα.

Ὅτι ἀπὸ Λούνης εἰς Πίσαν Σάδιοι εἰσι πλείους τῶν τετρακοσίων. Ἡ δὲ Πίσα κτίσμα ἐστὶ τῶν ἐκ Πελοποννήσου Πισατῶν· οἱ μετὰ Νέσωρος Σρατεύσαντες ἐν τῷ νόσῳ ἐπλανήθησαν, καὶ ταύτην τὴν Πίσαν ἔκτισαν.

Ὅτι ὁ Στράβων ἶδε τοὺς ἐργαζομένους τὸν σίδηρον, τὸν ἐκ τῆς Αἰθαλίας νήσου τῆς πλησίον Κύρνου κομιζόμενον. Οὐ γὰρ δύναται συλλιπαίνεσθαι καμινεούμενος ἐν τῇ νήσῳ κομίζεται δ' εὐθύς ἐκ τῶν μετάλλων εἰς τὴν ἡπειρον. Τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νήσος ἔχει, καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπληροῦσθαι τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα· καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ, καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτραν τὴν μάρμαρον, καὶ τοὺς ἐν Ἰνδοῖς ἄλας.

Ὅτι ἡ Κύρνος νήσος ὑπὸ Ῥωμαίων Κόρσικα καλεῖται. Οἰκεῖται δὲ φαύλως, τραχεῖά τε οὔσα, καὶ τοῖς πλείστοις μέρεσι δύσβατος τελέως· ὥστε τοὺς κατέχοντας τὰ ὄρη καὶ ἀπὸ λησιήριων ζῶντας ἀγριωτέρους εἶναι θηρίων· οἱ δ' ἀνδραποδισθέντες αὐτῶν ἀγόμενοι εἰς δουλείαν, ἢ οὐχ ὑπομένουσι ζῆν, ἢ ἀχρεῖοι τοῖς ὠνησαμένοις εἰσὶ. Μῆκος δὲ τῆς νήσου, μίλια ἑκατὸν ἐξήκοντα, πλάτος δὲ ἑβδομήκοντα. Σαρδόνος δὲ μῆκος, μίλια διακόσια εἴκοσι, πλάτος δὲ ἑννεήκοντα καὶ ὀκτώ. Ἡ δὲ Σαρδὼν ἔχει μὲν πολὺ καὶ τὸ τραχὺ τῆς γῆς· ἔχει δὲ καὶ τὸ βαθύγειον καὶ κάρπιμον, μάλισα δ' ἐστὶ σιτοφόρος· ὅσα δὲ αὐτῆς εὐκαρπα χωρία, νοσηλά ἐστὶ καὶ λοιμώδη τοῦ θέρους.

Ὅτι ἐν τῇ Σαρδοῖ γίνονται κριοί, φύοντες τρήχα αἰγείαν ἀντί ἐρέας, καλοῦνται δὲ ἐπιχωρίως Μούσμωνες, ὧν ταῖς δοραῖς θωρακίζονται. Ἔχουσι δὲ ξιφίδιον καὶ πέλτην ἐν ταῖς μάχαις.

Ὅτι ἀπὸ Σαρδοῦς ἕως τῆς κατ' ἀντικρὺ Λιθύης, τὸ πέλαγος μιλιὰ ἐστὶ τριακόσια.

Ὅτι ἐν Κόσσαις πόλει θυννοσκοπίον ἐστίν. Ἀκολουθεῖ γὰρ ὁ θύννος οὐ τῇ βαλάνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῇ πορφύρα παρὰ γῆν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἔξω θαλάττης μέχρι καὶ Σικελίας.

Ὅτι οὐ πόρρω πάνυ τῆς Ῥώμης λίμναι εἰσὶν ἀγαθαὶ ἰχθυοτρόφοι· ἀφ' ὧν τύφη τε καὶ πάπυρος καὶ ἀνθήλη εἰς Ῥώμην κομίζονται.

Ὅτι Αἰνείας ὁ Ἀγγίσου, ἐκ Τροίας κατάρας εἰς Λαυρεντόν, πλησίον τοῦ Τιβέριδος τῶν ἐκβολῶν, μικρὸν ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ὄσον τέτταρσι καὶ εἴκοσι σταδίαις, ἔκτισε πόλιν Ἄλβαν. Ἐπελθὼν δὲ Λατίνος ὁ τῶν Ἀβοριγίνων βασιλεὺς (οὗτοι δ' ὤκουον ὄπου νῦν ἡ Ῥώμη ἐστὶ), σύμμαχον ἔλαβε τὸν Αἰνεΐαν κατὰ τῶν ἀσυγειτόνων Ῥουτούλων, τῶν τὴν Ἀρδέαν οἰκούντων· σταδίοι δ' ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀρδέαν ἑκατὸν ἐξήκοντα. Νικήσας δὲ, φίλος ἦν Αἰνεΐα. Ἰγερὸν δ' ἀναμαχόμενοι οἱ Ῥουτούλοι, τὸν Λατίνον ἔκτειναν· αὐτοὶ δὲ ὑπὸ Αἰνεΐου ἐκρατήθησαν. Καὶ ἀπὸ τότε Αἰνείας, τῶν τόπων ἐκείνων βασιλεύσας, ὠνόμασε Λατίνους τοὺς ὑφ' αὐτῶ. Ἰγερὸν δὲ τετρακοσίαις ἔτεσιν ἰσορεΐται τὰ περὶ τὸν Ἀμόλιον καὶ τὸν ἀδελφὸν Νομίτορα. Οὗτοι δ' ἀπὸ Αἰνεΐου κατήγοντο οὕτως. Διεδέξαντο μὲν γὰρ τὸ τῶν Λατίνων κράτος ἄμφω παρὰ τῶν ἀπογόνων Ἀσκανίου τοῦ Αἰνεΐου παιδός· παραγκωνισάμενος δ' ὁ νεώτερος τὸν πρεσβύτερον ἤρχεν, ὁ Ἀμόλιος. Υἱοῦ δ' ὄντος καὶ θυγατρὸς τῆ Νομίτορι, τὸν μὲν ἐν κυνηγίᾳ ἐδολοφόνησεν ὁ Ἀμόλιος· τὴν δὲ, ἵνα ἄτεκνος διαμένει, τῆς Ἐξίας ἰέρειαν κατέσθησε, παρθεναίας χάριν. Καλοῦσι δ' αὐτὴν, Ῥέαν Σιλουΐαν. Εἶτα φθορὰν φωράσας, διθύμων αὐτῇ παίδων γενο-

μένων, τὴν μὲν εἶρξεν ἀντὶ τοῦ κτείνειν, χαριζόμενος τὰδελφῶν· τοὺς δ' ἐξέβηκε πρὸς τὸν Τίβεριν, κατὰ τι πάτριον. Μυθεύεται μὲν οὖν ἐξ Ἄρεως γενέσθαι τοὺς παῖδας, ἐκτεθέντας δὲ, ὑπὸ λυκαίνης ὄραθῆναι σκυλακευομένους· Φαυσύλον δὲ τινα τῶν περὶ τὸν τόπον συφορβῶν ἀνελόμενον ἐκθρέψαι· καλέσαι δὲ τὸν μὲν, Ῥωμύλον, τὸν δὲ, Ῥέμον· ἀνδρωθέντας δὲ ἐπιθῆσθαι τῷ Ἀμολίῳ καὶ τοῖς παισὶ. Καταλυθέντων δὲ ἐκείνων, καὶ τῆς φυχῆς εἰς τὸν Νομίτορα περιεσάσης, ἀπελθόντας ὀκαδε, κτίσαι τὴν Ῥώμην ἐν τόποις οὐ πρὸς αἵρεσιν μᾶλλον, ἢ πρὸς ἀνάγκην ἐπιτηδεῖοις· οὔτε γὰρ ἐρυμνὸν τὸ ἔδαφος, οὔτε χώραν οἰκείαν ἔχον τὴν πέριξ, ὅση πόλει πρόσφορος, ἀλλ' οὐδ' ἀνθρώπους τοὺς συνοικίσοντας. Οἱ γὰρ ὄντες ὤκουν καθ' αὐτοὺς, συνάπτοντες πρὸς τοῖς τείχεσι τῆς κτιζομένης πόλεως, οὐδὲ τοῖς Ἄλβανοῖς τοῖς τὴν Ἄλβαν οἰκοῦσι πάνυ προσέχοντες. Κολλατία δ' ἦν, καὶ Ἀντέμναι, καὶ Φιδῆναι, καὶ Λαβικόν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· τότε μὲν πολίχνια, νῦν δὲ κῶμαι, κτήσεις ἰδιωτῶν, ἀπὸ τριάκοντα ἢ μικρῶ πλειόνων τῆς Ῥώμης σταδίω. Γενομένης δὲ σάσεως (φασὶ) κατὰ τὴν κτίσιν, τὸν Ῥέμον ἀποθανεῖν. Μετὰ δὲ τὴν κτίσιν, ἀνθρώπους συνήλυδας ὁ Ῥωμύλος ἤθροικεν, ἀποδείξας ἄστυλόν τι τέμενος, μεταξύ τῆς ἄκρας καὶ τοῦ Καπετωλίου, τοὺς δ' ἐκεῖ καταφεύγοντας τῶν ἀσυγειτόνων, πολίτας ἀποφαίνων· ἐπιγαμίας δὲ τούτοις οὐ τυγχάνων, ἐπήγγειλεν ἀγῶνα ἵππικόν, τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν, τὸν καὶ νῦν ἐπιτελούμενον. Συνελθόντων δὲ πολλῶν, πλείστων δὲ Σαβίνων, ἐκέλευσε τὰς παρθένους ἀρπάσαι τὰς ἀφιγμένας τοῖς δεομένοις γάμου. Μετιῶν δὲ τὴν ὕβριν Τίτος Τάτιος δι' ὀπλων, ὁ βασιλεὺς τῶν Κυριτῶν, ἐπὶ κωινονίᾳ τῆς ἀρχῆς καὶ πολιτείας συνέβη πρὸς τὸν Ῥωμύλον. Δολοφονηθέντος δὲ ἐν Λαβινίῳ τοῦ Τατίου, μόνος ἤρξε Ῥωμύλος ἐκόντων τῶν Κυριτῶν. Μετὰ

δὲ τοῦτον ἤρξε Νούμας Πομπήλιος, πολίτης τοῦ Τατίου, παρ' ἐκόντων λαβῶν τῶν ὑπηκόων.

Ὅτι ἀπὸ Ὠσίας ἕως Σινυέσσης ἡ παραλία Λατίνη καλεῖται· εἰς δὲ τὴν μεσόγαιαν μέχρι Καμπανίας διήκει καὶ Σαμνιτῶν. Ἄπαντα δ' ἐσὶν εὐδαίμων καὶ πάμφορος, πλὴν ὀλίγων χωρίων λοιμωδῶν καὶ ἐλωδῶν καὶ νοσερῶν.

Ὅτι τὰ Ὠσῖα πόλις ἐσὶν ἀλίμενος παραλία, διὰ τὰς τοῦ Τιβέριδος προσχώσεις. Ἐκδέχονται δὲ τὰς φορτηγοὺς ὀλκάδας πλησίον τὰ ὑπηρετικά σκάφη τὸν γόμον μεταγγίζοντα· καὶ οὕτως ὁ ἀνάπλους γίνεται πρὸς τὴν Ῥώμην, ἀπέχουσαν Ὠσίων σάδια ἑκατὸν ἐννεήκοντα.

Ὅτι Τυρρήνοι ἐλήψεον τὴν Ἑλλάδα· λαβόντες δὲ οἱ Ἕλληνες τινὰς αὐτῶν, ἀπέστειλαν προῖκα Ῥωμαίοις, ἐγκαλοῦντες ὡς οὐ δίκαια ποιοῦντων, εἰ γε Ἑλλήνων ἄποικοι ὄντες, καὶ Διοσκούρων ἱερὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἰδρυσάμενοι, οὓς σωτήρας εἶναι πάντες πιστεύουσιν, οἱ δὲ κατὰ τῆς τῶν Διοσκούρων πατρίδος λησᾶς παρορῶσι σελλομένους, καὶ ταῦτα εὐνομώτατοι ὄντες. Ῥωμαῖοι δ' ἀκούσαντες ἐκώλυσαν τοὺς λησᾶς.

Ὅτι ἐν τῇ Λατίνῃ ὄρος ἐστὶ νησίζον Θαλάττη τε καὶ ἑλεσι, καλούμενον Κιρκαῖον. ἔχει δὲ καὶ Κίρκης ἱερὸν, καὶ δείκνυται ἔχον τινὰ φιάλην Ὀδυσσεώς· διὸ τὰ τοῦ μύθου τῆς Κίρκης ἐκεῖ φασὶ γενεῖσθαι.

Ὅτι ἡ Ἀππία ὁδὸς ἔσρωται ἀπὸ Ῥώμης μέχρι Βρεντησίου.

Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι ἐνόμιζον ἄμεινον εἶναι, ὅπως οἱ ἄνδρες ὡς τοῖς τείχεσι πρόβλημα, ἀλλ' οὐ τὰ τεῖχη τοῖς ἀνδράσι. Διὸ ἐπὶ τὴν Ῥώμην οὐ κατὰ αἵρεσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην ἔκτισαν ἐν ἐπιμάχῳ τόπῳ.

Ὅτι Αὐγούστος ἐνομοθέτησε Ῥωμαίοις, μὴ πλείω ποδῶν ἐβδομήκοντα ὕψος οἰκοδομεῖν οἰκίας, προνοούμενος τῶν συμπτωμάτων.

Ὅτι, τῶν Ἑλλήνων περὶ τὰς κτίσεις εὐσχορησάντων καὶ ἐρυνότητος καὶ κάλλους καὶ λιμένων καὶ χώρας εὐφροῦς, οἱ Ῥωμαῖοι ὑπερεβάλοντο ταῖς τε τῶν ὁδῶν σρώσεσι, καὶ ὑδάτων εἰσαγωγαῖς, καὶ ὑπνομοῖς.

Ὅτι οἱ πρῶτοι Ῥωμαῖοι, πρὸς ἄλλοις μείζοσι καὶ ἀναγκαιότεροις ὄντες, ὠλιγώρουν τοῦ κάλλους τῆς Ῥώμης· οἱ δ' ὕστεροι ἐπεμελήθησαν.

Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Ἀγκῶν πόλις κτίσμα ἐστὶ Συρακουσίων τῶν τὴν Διωνυσίου τυραννίδα μὴ ὑπομεινάντων, ἀλλὰ φυγόντων. ἔχει δὲ καὶ λιμένα.

Ὅτι Ῥωμαῖοι τὴν Ἡραν, Κύπραν καλοῦσι· τὸν δὲ Κρόνον, Σατόρνιον.

Ὅτι Μαρσοὶ καὶ Πελιγνοὶ καὶ Μαρουκῖνοι καὶ Φρεντανοί, περὶ τὸ Ἀπέννινον οἰκοῦντες, μαχιμώτατοί εἰσι, καὶ πολλὰς τὴν ἀρετὴν αὐτῶν ἐπεδείξαντο· πρῶτον μὲν, μὴ θέλοντες ὑπὸ Ῥωμαίοις τελεῖν· εἶτα, συστρατεύοντες Ῥωμαίοις· εἶτα, τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀντιποιοῦμενοι πολιτείας, καὶ μὴ τυγχάνοντες, τὸν Μαρσικὸν ἐξῆψαν πόλεμον, ἀπὸ τῶν προκαταρξάντων ὀνομασθέντα, [καὶ] Κορφόνιον, τὴν τῶν Πελιγνῶν μητρόπολιν παραλίαν, κοινὴν πᾶσι τοῖς Ἰταλιώταις ἀποδείξαντες πόλιν ἀπὸ τῆς Ῥώμης, ἄρμητήριον τοῦ πολέμου, μετωνόμασαν Ἰταλικὴν πόλιν· ἐνθα καὶ ὑπάτους καὶ στρατηγούς· ἐχειροτόνησαν, καὶ δύο ἔτη πολέμησαντες, διεπράξαντο ὅσα ἐβούλοντο παρὰ Ῥωμαίων.

Ὅτι ἡ Καμπανία χώρα εὐδαιμονεσάτη ἐστὶ, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχτης γέγονεν Ὀπικοῖς τε καὶ Αὐσονίοις. Μητρόπολιν δ' ἔχει Καπύην, τὴν οἶον κεφαλὴν· κάπην γὰρ τὴν κεφαλὴν καλοῦσι. Τὴν δὲ χώραν φασὶ τρεῖς διὰ τοῦ ἔτους σπεῖρεσθαι· δις μὲν ζέα, εἶτα ἐλύμῳ· τινὰ δὲ τῆς χώρας καὶ λαχανεῦσθαι τὸ τέταρτον. Ἐνθα καὶ ὁ Φαλερνὸς οἶνος γίνεται, ἄριστος ὢν.

Ὅτι ἡ ἐν Ἰταλίᾳ Κύμη, τῆς Καμπανικῆς μοίρας, Ἐλληνικὴ

ἔστι, Χαλκιδῶν καὶ Κυμαίων ἀρχαιότατον κτίσμα, συμφωνησάντων, ἵνα τῶν μὲν τὸ ὄνομα ἔχοι ἢ κτισθησομένη πόλις, τῶν δὲ, ἵνα ἡ ἀποικία λέγοιτο. Διὸ καὶ νῦν, Κύμη καλουμένη, Χαλκιδῶν λέγεται ἀποικία. Οἱ δὲ τὸν σῶλον ἄγοντες, Ἴπποκλῆς τε ὁ Κυμαῖος καὶ Μεγασθένης ὁ Χαλκιδεὺς ἦσαν.

Ὅτι μετὰ τὴν Κύμην πόλιν πρὸς νότον ἐστὶ τὸ Μισηνὸν ἄκρον, μεθ' ὃ αἱ Βαΐαι, καὶ τὰ Θερμὰ ὕδατα, πρὸς τε τρυφήν καὶ Θεραπείαν νόσων ἐπιτήδεια. Ὄψεν οἱ Ῥωμαῖοι βαΐαν καλοῦσι τὴν τροφὸν καὶ βαϊοῦλον, διὰ τὰς Βαΐας, τόπον ὄντα ἀπολαυσικώτατον καὶ τρυφῶντι ἐπιτήδειον.

Ὅτι τὴν Δικαιαρχίαν πόλιν Ῥωμαίων τινὲς οἰκήσαντες, κατὰ τῶν Ἀννίδα στρατεῖαν, μετωνόμασαν Ποτιόλους· ἔχει δὲ λιμένα χειροποίητον. Ὑπέρκειται δὲ τῆς πόλεως εὐθύς ἡ τοῦ Ἡφαίστου ἀγορὰ, πεδῖον περικεκλεισμένον διαπύροις ὄρησι, καμινώδεις ἐχούσαις ἀναπνοᾶς πολλαχοῦ καὶ βρομώδεις ἱκανῶς· τὸ δὲ πεδῖον θεῖου πλήρὲς ἐστὶ συρτοῦ.

Ὅτι περὶ τὴν Κύμην σημειᾶ τινὰ δεικνυνταὶ τῆς μυθευομένης ἐν Ὀδύσειᾳ νεκυομαντείας· οἶον Στύξ, καὶ Ἀχερουσία λίμνη, καὶ Ἀχέρων, καὶ τὰ ἐκεῖσε Θερμὰ λουτρά, ἀντὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος· ἐστὶ δὲ καὶ διώρυξ κρυπτή, διεξόδους ἔχουσα καὶ νεκυομαντεῖον, καὶ οἱ εἰσιόντες διὰ νυκτὸς εἰσίσιασι καὶ ἐξέρχονται, ὡς ἀναλογεῖν τοῖς παρ' Ὀμήρῳ Κιμμερίοις. Τὸ δ' αὐτὸ φαίνεται ἔργον, καὶ περὶ τὴν πλησίον Νεάπολιν.

Ὅτι ἐν Νεαπόλει Θερμὰ λουτρά εἰσιν ὑγιαστικά τε καὶ ἀπολαυσικά· οὐ χείρω μὲν τῶν ἐν Βαΐαις, ἐλάττω δέ. Καὶ πολλοὶ Ῥωμαίων, ἐρῶντες ἡσυχίας τε καὶ ἀναπαύσεως, μεταοικίζονται εἰς Νεάπολιν.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Νεάπολιν ὄρος ἐστὶν Οὐεσοῦϊον καλούμενον, ἀγροῖς περιουκούμενον παγκαλοῖς, πλὴν τῆς κορυφῆς· αὕτη δ' ἐπίπεδος μὲν πολὺ μέρος ἐστὶν, ἄκαρπος δ' ὅλη. Ἐκ δὲ τῆς

ὄψεως τεφρώδης ἐστὶ, καὶ κοιλάδας φέρει σπραγγώδεις πετρῶν αἰθαλωδῶν κατὰ τὴν χροάν, ὡς ἀν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ πυρός· ὥστε τεκμήριαιτο ἂν τις τὸ χωρίον τοῦτο καίεσθαι πρότερον, καὶ ἔχειν κρατῆρας πυρός, σβεσθῆναι δ', ἐπιλιπούσης τῆς ὕλης. Τάχα δὲ καὶ τῆς εὐκαρπίας τῆς κύκλω τοῦτο αἴτιον ὥσπερ ἐν τῇ Κατάνῃ τὸ κατατεφρωθὲν μέρος ἐκ τῆς σποδοῦ τῆς ἀνενεχθείσης ὑπὸ τοῦ Αἰτναίου πυρός εὐάμπελον τὴν γῆν ἐποίησεν. Ἐχει μὲν γὰρ τὸ λιπαῖνον, καὶ ἡ ἐκπυρουμένη βῶλος, καὶ ἡ ἐκφέρουσα τοὺς καρπούς. Πλεονάζουσα δὲ τῷ λίπει πρὸς ἐκπύρωσιν ἐπιτηδεῖα, καθάπερ ἡ θειώδης πᾶσα· ἐξικμασθεῖσα δὲ, καὶ σβεσθεῖσα, καὶ ἐκτεφρωθεῖσα, εἰς καρπογονίαν μεταβάλλει.

Ὅτι πρὸ τῆς Πικεντίνης καὶ Καμπανίας τοῦ κόλπου, τοῦ προσαγορευομένου Κρατῆρος, καὶ ἀφοριζομένου τῷ τε Μισσηνῷ καὶ τῷ Ἀθηναίῳ ἀκρωτηρίοις, νησίδες εἰσὶν, αἱ τε Πιθηκοῦσαι, καὶ Καπρέαι, καὶ Σειρηνοῦσαι, καὶ Προχύτη.

Ὅτι, κατὰ τὸν Πίνδαρον, πᾶς ὁ χῶρος ὁ ἀπὸ τῆς Κύμης μέχρι Σικελίας διάπυρός ἐστὶ, καὶ κατὰ βάρθολομῆν εἰς κοιλάς τινὰς εἰς ἓν συναπτούσας. Διόπερ τοιαύτη ἐστὶν ἡ τε Αἴτνη, καὶ αἱ τῶν Λιπαραίων νῆσοι, καὶ τὰ περὶ Δικαιαρχίαν καὶ Νεάπολιν καὶ Βαΐας χωρία, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι.

Ὅτι Τίμαιος ἰσορεῖ, ἀπὸ σεισμῶν λόφον τινὰ τῶν περὶ τὴν Νεάπολιν νήσων καταπεσόντα ἀναβαλεῖν πῦρ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς θαλάσσης ἐξῶσαι πάλιν ἐπὶ τὸ πέλαγος· τὸ δ' ἐκτεφρωθὲν τῆς γῆς, μετεωρισμὸν λαβὼν, κατασκήψαι πάλιν τυφωνοειδῶς εἰς τὴν νῆσον, καὶ [ἐπὶ] τρεῖς τῆς θαλάττης σταδίους ἀναχωρήσαν μετ' οὐ πολὺ ὑποσρέψαι, καὶ τῇ παλιρροίᾳ κατακλῦσαι τὴν νῆσον, καὶ γενέσθαι σθέσιν τοῦ ἐν αὐτῇ πυρός· ἀπὸ δὲ τοῦ ἤχου, τοὺς ἐν τῇ ἠπειρῷ φυγεῖν ἐκ τῆς παραλίας εἰς τὴν Καμπανίαν.

Ὅτι τοῖς Καμπανοῖς συνέθη, διὰ τὴν τῆς χώρας εὐδαιμονίαν, ἐπ' ἴσον ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι καὶ κακῶν. Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἐνετρήφησαν, ὥς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλουν πρὸς ζεύγη μονομάχων, ὀρίζοντες ἀριθμὸν κατὰ τὴν τῶν δειπνούντων ἀξίαν. Ἀντίβα δ' ἐξ ἐνδόσεως λαβόντος αὐτοῦς, δεξάμενοι χεῖμαδίους τὴν στρατιάν, οὕτως ἐξεδήλυναν ταῖς ἡδοναῖς, ὥς τὸν Ἀντίβαν φάναι, [ὅτι] νικῶν κινδυνεύει ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς γενέσθαι, γυναικας ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν τοὺς στρατιώτας ἀπολαδῶν. Ῥωμαῖοι δὲ κρατήσαντες, πολλοῖς κακοῖς αὐτοὺς ἐσωφρόνισαν.

Ὅτι μετὰ τὴν Καμπανίαν ἡ Πικεντίνη ἐστὶ παραλία. Ἄποικοι δ' οὗτοι γεγόνασιν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀδρίᾳ Πικηνῶν, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξαναστάντες εἰς τὸν Ποσειδωνιάτην τοῦτον κόλπον· ὃς νῦν, Παισανὸς καλεῖται, καὶ ἡ πόλις Ποσειδωνία, Παισὸς, ἐν μέσῳ κειμένη τῷ κόλπῳ. Ἐπίνοσος δ' ἐστὶ ἡ πόλις, διὰ τὰ περικείμενα ἔλη τοῦ παταμοῦ.

Ὅτι περὶ Πικεντίνους καὶ Λευκανοὺς ὕδαρ ἐστὶ ποτάμιον ἐν ᾧ φυτὸν τινὸς ἐμβληθέντος, εὐθὺς λιθοῦται τὸ φυτὸν, φυλάττοντο γὰρ ἡρόαν καὶ τὸ σχῆμα, ὅπερ εἶχεν.

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ.

Ὅτι πρὸ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου Λευκωσία νῆσός ἐστιν, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων, ὅτε ἑαυτὰς κατεπόντισαν διὰ τὸν Ὀδυσσεά.

Ὅτι μετὰ τὸν Ποσειδωνιάτην κόλπον πρὸς νότον ἑτερός ἐστὶ κόλπος, ἐνθα πόλις Φωκαέων κτίσμα Ἐλη (οἱ δὲ νῦν Ἐλέαν αὐτὴν καλοῦσι), πατρίς οὖσα Παρμενίδου καὶ Ζήνωνος, τῶν Πυθαγορείων. Εὐνομεῖτο δ' ἡ πόλις, καὶ διὰ τὴν τῆς χώρας λυπρότητα ἐθαλαττούργουν, καὶ ταρίχη κατεσκεύαζον, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὅτι ὁ πάσης Λευκανίας παράπλους σάδια ἔστιν ἑξακόσια πεντήκοντα. Καὶ πρὸς τῷ πέρατι τῆς Λευκανίας ἠρώων τοῦ Δράκοντος, ἐνὸς τῶν Ὀδυσσεύς ἐταίρων· ἀφ' οὗ καὶ ὁ χρησμός ἐγένετο « Λαῖον ἀμφὶ Δράκοντα, πολὺν ποτε λαὸν ὀλεῖσθαι. » Ἐπὶ γὰρ ταύτην λαοὶ στρατεύσαντες, οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἕλληνες, ὑπὸ Λευκανῶν ἠτύχησαν, ἑξαπατηθέντες τῷ χρησμῷ.

Ὅτι Πετιλία ἢ τῶν Λευκανῶν μητρόπολις Φιλοκλήτου ἐστὶ κτίσμα, κατὰ σάσιν ἑκπεσόντος τῆς Μελιβοίας· αὕτη τε καὶ ἡ Κρίμισσα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους.

Ὅτι ἀπὸ Λευκοπέτρας τῆς ἐν τῷ πορθμῷ, ὡς ἐπὶ βορρᾶν, ἡ παραλία περὶ μίλια διακόσια ὑπὸ Βρεττίων οἰκεῖται· ἥτις πρότερον μὲν Οἰνωτρία ἔκαλεῖτο· ὕστερον δὲ, Ἰταλία ἰδίως. Ὅριον δ' αὐτῆς, πρὸς μὲν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει, ὁ Λαῶς ποταμός· πρὸς δὲ τῷ Σικελικῷ, τὸ Μεταπόντιον.

Ὅτι ὁ μὲν Ἰππωνιάτης κόλπος ἐν τῷ Τυρρηνῷ πελάγει, ὁ δὲ Σκυλλητικὸς κόλπος ἐν τῷ Σικελικῷ, ἀπολαμβάνουσιν ἰσθμὸν μεταξὺ ἑαυτῶν, σάδιων ἑκατὸν ἑξήκοντα. Ὁ δὲ περίπλους τῆς χερρόνησου, σάδιοι δισχιλιοί.

Ὅτι ἡ τῶν Λευκανῶν χώρα μεταξὺ κεῖται δύο θαλασσῶν ὧν ἡ μὲν Τυρρηνικὴ ἀπὸ Λαίου ποταμοῦ ἕως Σιλάρου ποταμοῦ ἐστὶ· ἡ δὲ Σικελικὴ ἀπὸ Θουρίων εἰς Μεταπόντιον· κατὰ δὲ τὴν ἠπειρον ἀπὸ Σαμνιτῶν ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, τοῦ μεταξὺ Λαίου τε ποταμοῦ καὶ Θουρίων. Πλάτος δὲ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου, τριακόσια σάδια. Πρὸς δὲ νότον ὑπὲρ τούτων Βρεττίαι ἔχουσι ἕως τοῦ ἰσθμοῦ, ἀπολαμβάνοντες τὴν χερρόνησον, τὴν μεταξὺ Ἰππωνιάτου κόλπου καὶ Σκυλλητικοῦ. Βρεττίους δὲ καλοῦσιν αὐτοὺς οἱ Λευκανοί· καὶ δηλοῖ τὸ ὄνομα ἀποστάτας· δοῦλοι γὰρ ὄντες τῶν Λευκανῶν, ἀπέστησαν αὐτῶν, συμμαχοῦντες Διονυσίου τοῦ Σικελίας τυράννου.

Ὅτι ἐγγὺς τοῦ Λαίου πρὸς νότον ἡ Τέμεσά ἐστι πόλις, ἡ

ὑσπερον Τέμψα κληθεῖσα· ἧς καὶ Ὀμηρος μέμνηται. Καὶ εἰσὶ καὶ χαλκουργεῖα ἐκεῖ, νῦν ἐκλελοιπότεα· καὶ ἠρώων ἐκεῖ Πολίτου τῶν Ὀδυσσεῶς ἐταίρων ἐνός, δολοφονηθέντος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ μνησίαντος κατ' αὐτῶν χαλεπῶς οὕτως, ὡς καὶ δασμοφορεῖν αὐτούς ὅσα ἔτη· καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῶ γενέσθαι, « Μηδεῖς τὸν ἥρωα τὸν ἐν Τεμέσῃ. » Λέγεται δὲ καὶ Ταμάση, διὰ τοῦ ᾱ· τινὲς δὲ οὐ ταύτης φασὶ τὸν Ὀμηρον μεμνησθαι.

Ὅτι μετὰ τὴν Τέμψαν Κωσεντία ἐστὶ μητρόπολις Βρεττίας· καὶ μετ' αὐτὴν Πανδοσία, φρούριον ὄχυρον τρικόρυφον, Ἀχέροντι ποταμῷ περιβρέμενον· ἐνθα ὁ Μολοττός Ἀλέξανδρος διεφθάρη, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκ Δωδώνης χρησμοῦ, κελύοντος φυλάττεσθαι Πανδοσίαν καὶ Ἀχέροντα· ἦσαν δὲ ἄρα καὶ περὶ Θεσπρωτίαν Πανδοσία καὶ Ἀχέρων. Ἐξηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον, « Πανδοσία τρικόλωνε, πολὺν ποτε λαὸν » ὀλέσσεις· ἄθλητον ὄν, πότερον οἰκεῖον ἢ ὄθνηϊον.

Ὅτι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσηνιοὶ ἐπεμψαν ἑαυτῶν παρθέτους εἰς ἱερουργίαν τῇ Ἀρτέμιδι· ἃς τινες τῶν Λακεδαιμονίων καὶ αὐτῶν Μεσσηνίων κατὰ τὴν ὁδὸν ἐβίασαντο. Ταύτας οἱ πέμψαντες Μεσσηνίων ἐκδικοῦντες ἐπολέμησαν τοῖς βιασαμένοις, καὶ ἠττηθέντες ἔφυγον· καὶ εἰς Δελφοὺς πέμψαντες ἐνεκαλοῦν, μεμφόμενοι τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Ἄρτεμιν, εἰ τοιούτων τυγχάνοιεν, ἀνθ' ὧν ἐτιμώρουσεν αὐτοῖς, καὶ πυνθανόμενοι πῶς ἂν σωθεῖεν ἀπολωλότες· ὁ δ' Ἀπόλλων ἐκέλευσε σελλεσθαι μετὰ Χαλκιδέων εἰς τὸ Ρήγιον, καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ χάριν ἔχειν· οὐ γὰρ ἀπολωλέναι αὐτούς, ἀλλὰ σεσῶσθαι, μελλοντάς γε μὴ συναφανισθῆσθαι τῇ πατρίδι, ἀλωσομένη μικρὸν ὑσπερον ὑπὸ Σπαρτιατῶν. Οἱ δὲ, πεισθέντες, ἔκτισαν σὺν Χαλκιδεῦσι τὸ Ρήγιον ἐν Σικελίᾳ.

Ὅτι Ρήγιον ἐκλίθη διὰ τὸ ῥαγῆναι ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐκ τῆς ἠπείρου τὴν Σικελίαν. Τεκμαίροιο δ' ἂν τις ἀπὸ τῶν περὶ

τὴν Αἴτνην συμπτωμάτων, καὶ τῶν κατὰ Λιπάραν καὶ τὰς περὶ αὐτὴν νήσους· ἔτι δὲ καὶ τῶν κατὰ τὰς Πιθηκούσας καὶ τὴν προσεχῆ περαιῖαν ἅπασαν, οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοῦτο συμβῆναι. Νυνὶ μὲν οὖν, ἀνεωγμένων τούτων τῶν ζομάτων, δι' ὧν τὸ πῦρ ἀναφυσάται, καὶ μύδροι καὶ ὑδάτα ἐκπίπτει, σπάνιόν τι σείεσθαι φασὶ τὴν περὶ τὸν πορθμὸν γῆν· τότε δὲ, πάντων ἐμπεφραγμένων τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν πόρων, ὑπὸ γῆς σμυχόμενον τὸ πῦρ καὶ τὸ πνεῦμα σεισμούςς ἀπειργάζετο σφοδρούς· μοχλευόμενοι δ' οἱ τόποι πρὸς τὴν βίαν τῶν ἀνέμων ὑπεξάν ποτε, καὶ ἀναρράγντες ἐδέξαντο τὴν ἐκατέρωθεν θάλατταν, καὶ ταύτην, καὶ τὴν μεταξύ τῶν ἄλλων τῶν ταύτῃ νήσων· καὶ γὰρ ἡ Προχύτη καὶ Πιθηκούσαι, ἀποσπάσματα τῆς ἠπείρου· καὶ αἱ Καπρέαι, καὶ ἡ Λευκωσία, καὶ Σειρηνοῦσαι, καὶ Οἰνωτρίδες. Αἱ δὲ καὶ ἐκ τοῦ πελάγους ἀνέδυσαν, καθάπερ καὶ νῦν πολλαχοῦ συμβαίνει· τὰς μὲν γὰρ πελαγίαις ἐκ βυθοῦ μᾶλλον ἀνενεχθῆναι πιθανόν, τὰς δὲ προκειμένας τῶν ἀκρωτηρίων, καὶ πορθμῶν διειργόμενας, ἐντεῦθεν ἀπερρωγέαι δοκεῖν εὐλογώτερον. Ἡ δὲ Λευκοπέτρα νοτιωτέρα ἐστὶ τοῦ Ῥηγίου, καὶ ἔτι τὸ Ἡράκλειον πέρας νότιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ πρὸς ἀνατολὰς βορειότερον τὸ Ζεφύριον ἄκρον, καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί, ἀποικοὶ τῶν πρὸς τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ Λοκρῶν. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως μέχρι Λοκρῶν πόλεως, σταδίοι ἑξακόσιοι. Πρῶτοι δὲ Λοκροὶ οὗτοι νόμοις ἐγγράπτοις ἐχρήσαντο, καὶ εὐνομήθησαν ἔτη πολλά. Καὶ Διονύσιος ἐκπεσὼν Σικελίας ἀνομώτατα πάντων διεχρήσατο· ὅς γε προεγάμει μὲν, παρεσιῶν εἰς τὸ δωματίον, τὰς νυμφοςοληθείσας· συναγαγὼν δὲ τὰς ὠραίας παρθένους, περισερὰς ὀλοπτέρους ἐν τοῖς συμπόσις ἤφει, κάκεινας ἐκέλευε γυρεῦειν γυμνάς· τινὰς δὲ καὶ σανδαλία ὑποδοιμένας ἄξυγα, τὸ μὲν ὑψηλόν, τὸ δὲ ταπεινόν, περιδιώκειν ἔφασαν, τοῦ ἀπρεποῦς χάρις. Δίκας μέντοι

ἔδωκεν· ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὴν Σικελίαν ἐπανήλθε τὴν ἀρχὴν ἀναληψόμενος, οἱ Λοκροὶ καταλύσαντες τὴν φρουρὰν, ἠλευθέρωσαν σφᾶς, καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν δύο θυγατέρων καὶ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ κύριοι κατέστησαν. Πολλὰ δὲ δεομένῳ τῷ Διονυσίῳ καὶ αὐτῷ, καὶ Ταραντίνοις ὑπὲρ αὐτοῦ, προσεῖσαι τὰ σώματα ἐφ' οἷς ἂν ἐθελήσωσιν, οὐκ ἔδοσαν· ἀλλὰ τὸν θυμὸν εἰς τὰς θυγατέρας τὸν πλείστον ἐξέχεαν. Καταπορνευθείσας γὰρ ἐσραγαλίσαν· εἶτα καύσαντες τὰ σώματα, κατήλεσαν τὰ ὄσα καὶ κατεπόντωσαν.

Ὅτι Ἄλξ ποταμὸς διορίζει Ῥηγίην τε καὶ Λοκρίδα· οὗ ἐν ταῖς ὄχθαις, ἰδιὸν τι συμβαίνει περὶ τοὺς τέττιγας. Οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν περαίᾳ φθέγγονται, τοῖς δὲ ἀφώνοις εἶναι συμβαίνει. Τὸ δ' αἴτιον εἰκάζουσιν, ὅτι τοῖς μὲν παλίνσμιόν ἐστι τὸ χωρίον, ὥσε ἐνδρόσους ὄντας μὴ διασέλλειν τοὺς ὑμένας· τοῖς δὲ ἠλιαζομένοις, ξηροὺς καὶ κερατώδεις ἔχειν, ὥσε ἀπ' αὐτῶν εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. Τὴν δὲ μεσόγαίαν Λοκρῶν καὶ Ῥηγίων Βρέττιοι κατέχουσιν· ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρίστη πίττα γίνεται καὶ πλείστη.

Ὅτι μετὰ Λοκροῦς ὁ Σάγγραξ ἐστὶ ἕνθα μύριοι Λοκροὶ μετὰ Ῥηγίωνων, πρὸς δεκατρεῖς μυριάδας Κροτωνιατῶν ἀγωνισάμενοι, ἐνίκησαν. Καὶ ἐκ τούτου ἡ παροιμία πρὸς τοὺς ἀπίσθοντας, « Ἀληθέσσερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα. » Φασὶ δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὴν ἀγγελίαν μηνυθῆναι Ὀλυμπιάσι τοῦ ἔργου τούτου.

Ὅτι μετὰ Σάγγραξ Καυλωνία ἐστὶ. Εἶτα Σκυλλήτιον, Μενεσθέως τοῦ Ἀθηναίου κτίσμα· νῦν δὲ Σκυλάκιον καλεῖται· ἐκ τούτου δὲ ὁ Σκυλλητικὸς κόλπος καλεῖται· εἶτα ἡ Κροτωνιάτις χώρα, καὶ τῶν Ἰαπύγων ἄκραι τρεῖς· εἶτα τὸ Λακίγιον, ἱερόν Ἠρας πλουσιώτατον. Ἀρχὴ δὲ ἐστὶ τοῦ Κροτωνιάτου κόλπου τὸ ἄκρον τοῦτο, καὶ Αἷσαρος ποταμὸς, καὶ Κρότων πόλις. Τοῦ δὲ θεοῦ χρήσαντος Ἀχαιοῖς Κρότωνα κτίζειν, ἀπεσάλη

Μύσκελλος κατασκεψόμενος τὴν γῶραν ἰδόντα δὲ φασὶ ἐκ-
 τισμένην ἤδη Σύβαριν, ποταμῶ τῷ πλησίον ἐπώνυμον, κρῖναι
 ταύτην εἶναι ἀμείνω· ἐπανελθόντα δ' ἐρέσθαι τὸν θεόν, εἰ
 κελεύει ταύτην ἀντ' ἐκείνης κτίζειν· τὸν δὲ ἀνειπεῖν (ἐτύγχανε
 δὲ ὑπόκυφος ὢν ὁ Μύσκελλος), « Μύσκελλε βραχύνωτε πάρεξ
 σέθεν ἄλλο ματεύων, « Κλάυματα θηρεύεις· δῶρον δ', ὃ τι
 δῶ τις, ἐπαίνει. Ἐπανελθόντα δὲ παῖσαι τὴν Κρότωνα, συμ-
 πράξαντος καὶ Ἀρχίου τοῦ τὰς Συρακούσας οἰκίσαντος, προσ-
 πλεύσαντος κατὰ τύχην, ἡνίκα ὠρμητο ἐπὶ τὸν τῶν Συρα-
 κουσῶν οἰκισμόν. Ἦκουσιν δὲ Ἰάπυγες τὴν Κρότωνα τότε. Δοκεῖ
 οὖν ἡ Κρότων τά τε πολέμια καλῶς ἀσκήσαι, καὶ τὰ περὶ
 τὴν ἀθλησιν· ἐν μᾶ γοῦν Ὀλυμπιάδι, οἱ τῶν ἄλλων προτερή-
 σαντες τῷ σαδῶν ἑπτὰ ἄνδρες ἅπαντες ὑπῆρξαν Κροτωνιάται·
 ὥς εἰκότως εἰρησθαι δοκεῖ, ὅτι « Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος,
 » πρῶτος ἦν τῶν ἄλλων Ἑλλήνων». Ἀλλὰ καὶ Μίλων ὁ Κροτω-
 νιάτης ἀθλητῆς, Πυθαγόρου μαθητῆς γεγωνῶς, θαυμαστὰ
 διεπράξατο ἀγωνίσματα ἐν Ὀλυμπία. Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν τοῖς
 Πυθαγορείοις ὄντα καὶ συνεχιόμενον, ἐνὸς τῶν σύλων πεσεῖν
 μέλλοντος, ὑποβαλόντα ἑαυτὸν, ἐκσῶσαι τε τοὺς συνόντας, καὶ
 ἑαυτὸν ὑποσπᾶσαι. Τῇ δ' αὐτῇ ῥώμῃ χρώμενον, φασιν, ὁδοι-
 ποροῦντά ποτε δι' ὕλης βαθείας, παραβῆναι τὴν ὁδὸν ἐπὶ
 πολὺ· εἶθ' εὐρόντα ξύλον ἐσφηνωμένον, ἐμβαλόντα χεῖρας ἅμα
 καὶ πόδας εἰς τὴν διάσασιν, βιάζεσθαι πρὸς τὸ διασχίσαι·
 τοσοῦτον δ' ἰσχῦσαι μόνον, ὥς' ἐκπεσεῖν τοὺς σφήνας, εἶτ' εὐ-
 ρὺς τὰ μέρη ἐπισυμπεσεῖν τοῦ ξύλου· ἀποληφθέντα δ' αὐτὸν
 ἐν τοιαύτῃ πάγῃ θηριόβρωτον γενέσθαι.

Ὅτι ἐφεξῆς τῇ Κρότωνι, σαδίσις διακοσίσις, ἡ Σύβαρις ἐστὶ
 πόλις, μεταξύ δυοῶν ποταμῶν Κράθιδος καὶ Συβάριδος· το-
 σοῦτον δὲ ἡ πόλις εὐτύχησεν, ὡς τεττάρων μὲν ἔθνων
 τῶν πλησίον ἤρξεν, εἰκοσιπέντε δὲ πόλεων, τριάκοντα δὲ

μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κρότωνα ἐσράτευσεν, πενήτηντα δὲ σαδίων κύκλον οἱ συνοικοῦντες ἐπλήρουν ἐπὶ τῷ Κράθιδι. Ὑπὸ μέντοι τρυφῆς καὶ ὕβρειος ἀπασαν τὴν εὐδαιμονίαν ἀφηρέθησαν ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν ἐν ἡμέραις ἐβδομήκοντα. Ἐλόντες γὰρ τὴν πόλιν ἐπήγαγον τὸν ποταμὸν, καὶ κατέκλυσαν. Τὴν δὲ πόλιν οἱ περιλειφθέντες εἰς ἕτερον τόπον μετέστηκαν, καὶ Θουρίου προσηγόρευσαν, ἀπὸ τινος κρήνης πλησίον οὔσης ὀνομάσαστες.

Ὅτι ὁ Σύβαρις ποταμὸς τοὺς πίνοντας ἵππους ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικούς ποιεῖ· διὸ καὶ τὰς ἀγέλας ἀπείργουσι ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Κράθις τοὺς ἀνθρώπους ξανθοτριχεῖν καὶ λευκοτριχεῖν ποιεῖ λουομένους, καὶ ἄλλα πολλὰ πάθη ἰᾶται.

Ὅτι Θούριοι ὑπὸ Λευκανῶν ἠνδραποδίσθησαν· Ῥωμαῖοι δὲ, ἐποίκους σείλαντες ἐπ' αὐτὴν, μετωνόμασαν τὴν πόλιν Κοπίας.

Ὅτι μετὰ Θουρίου Ἡράκλειά ἐστι πόλις, καὶ μετ' αὐτὴν, ἀπὸ σαδίων τεσσαράκοντα [πρὸς τοῖς ἑκατὸν], Μεταπόντιόν ἐστι πόλις, κτίσμα Πυλίων, τῶν ἐξ Ἰλίου μετὰ Νέσφορος πλευσάντων· καὶ τοσοῦτον ἀπὸ γεωργίας εὐτύχησαν, ὡς ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι χρυσοῦν θέρως.

Ὅτι τῶν τριῶν πλευρῶν τῆς Σικελίας τὸ μὲν μέγιστον, μεταξὺ Πελωρίδος καὶ Διλυβαίου, κυρτόν ἐστι, σαδίων χιλίων ἑπτακοσίων εἴκοσι· τὰ δὲ δύο κοιλὰ πῶς. Ἡ δὲ μεταξὺ Παχύνου καὶ Πελωρίδος ἐλαχίστη, σαδίων χιλίων ἑκατὸν τριάκοντα· ὁ δὲ περίπλους, σαδίων τετρακισχιλίων τετρακοσίων· Ἀπὸ δὲ Διλυβαίου εἰς τὴν Λιδύην τὸ διάστημα σάδιοι χίλιοι πεντακόσιοι τοῦλάχισον. Καὶ τῶν ὀξυδερκούντων τις ἀπὸ τινος σκοπιάς τοῖς ἐν Διλυβαίῳ ἀπαγγέλλει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπὸ Λιδύης σκαφῶν ἀναγομένων. Πόλεις δὲ εἰσι, κατὰ μὲν τὸ ἀνατολικὸν πλευρὸν, Μεσσήνη βορειοτάτη, εἶτα Ταυρομένιον, εἶτα Κατάνη, Νάξος, Μέγαρα, Συράκουσαι. Ἡ δὲ Μεσσήνη πρότερον Ζάγκλη ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν τοῦ τόπου σκολιότητα. Δείκνυται δὲ καὶ ἡ Χάρυβδις μικρὸν
πρὸ

πρὸ τῆς Μεσσηνίας ἐν τῷ πορθμῷ, βάθος ἑξαίσιον, εἰς ὃ αἱ παλιβρόιοι τοῦ πορθμοῦ κατάγουσιν εὐθέρως τὰ σκάφη τραχηλιζόμενα μετὰ συσροφῆς καὶ δίνης μεγάλης· καταποθέντων δὲ καὶ διαλυθέντων τὰ ναύγια παρασύρεται πρὸς ἡίονα τῆς Ταυρομενίας, ἣν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ συμπτώματος τούτου Κοπρίαν. Ἀπέχει δ' ἡ Μεσσήνη ἀπὸ Ῥηγίου πόλεως διάστημα, σταδία ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ Συλίδος, πολὺ ἕλαττον. Τσοῦτον δ' οἱ Μαμερτινοὶ ἔθνος ἐπεκράτησε τῆς χώρας, ὡς τὸν ἄριστον οἶνον μὴ Μεσσηνιον, ἀλλὰ Μαμερτινον καλεῖσθαι.

Ὅτι ἐκ τῶν τῆς Αἴτνης ῥυάκων τοῦ πυρὸς, κατερχομένων πρὸς τὴν Καταναίαν ποτὲ, Ἀμφίνομος καὶ Ἀναπίας, εὐσεβεῖς ἄνδρες, ἀράμενοι τοὺς γονέας ἐπὶ τῶν ὤμων διέσωσαν. Κατατεφρούμενα δὲ τὰ Καταναίων χωρία πρὸς καιρὸν λυπεῖ χρόνῳ δὲ ποιεῖ ὕσερον εὐάμπελον καὶ χρυσόκαρπον, τῆς ἄλλης. οὐχ' ὁμοίως οὔσης εὐοίνου. Τὰς τε ῥίζας ἐκφέρει τὰ κατατεφρωθέντα χωρία· πιαίνει δ' ἐπὶ τοσοῦτον τὰ πρόβατα, ὥσε πνίγεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ὠτων αἷμα, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Ἐρυθείᾳ νήσῳ ποιοῦσιν. Ὁ δὲ ῥυαξ εἰς πῆξιν μεταβάλλων ἀπολιθοῖ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐφ' ἱκανὸν βάθος, ὥσε λατομίας εἶναι χρεῖαν τοῖς ἀνακαλύψαι βουλομένοις τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιφάνειαν. Τακείσης γὰρ ἐν τοῖς κρατῆρσι τῆς πέτρας, εἴτ' ἀναβληθείσης, τὸ ὑπερχυθεῖν τῆς κορυφῆς ὑγρὸν πηλὸς ἐσι μέλας, ῥέων κατὰ τῆς ὄρεινης. Εἶτα πῆξιν λαθῶν γίνεται λίθος μυλίας, τὴν αὐτὴν φυλάττων χροάν, ἣν ῥέων εἶχεν· καὶ ἡ σποδὸς δὲ, καιομένων τῶν λίθων, ὡς ἀπὸ τῶν ξύλων γίνεται. Καθάπερ οὖν τὸ πῆγανον τῆ ξυλῆνη σποδῶ τρέφεται, τοιοῦτον ἔχειν τι οἰκείωμα πρὸς τὴν ἄμπελον εἰκὸς τὴν Αἰτναίαν σποδόν.

Ὅτι Μύσειλλον καὶ Ἀρχίαν, εἰς Δελφοὺς ἀπελθόντας περὶ ἀποικίας, εἶρετο ὁ Θεὸς, πότερον βούλοιο ἐκάτερος αὐτῶν

πλούτον ἢ υἰείαν· ἐλομένου δ' Ἀρχίου μὲν πλούτον, Μυσκελλόν δ' υἰείαν, ὁ Θεὸς ἐκέλευσε τὸν μὲν Συρακούσας κτίσαι, Μύσκελλον δὲ Κρότωνα. Καὶ συνέβη οὕτως. Τὴν γὰρ ἐν Κρότωνι υἰείαν μαρτυροῦσιν οἱ περὶ Μίλωνα Ὀλυμπιονίκαι· τὴν δ' ἐν Συρακουσίοις τοῦ πλούτου ὑπερβολὴν ἢ παροιμία λέγουσα περὶ τῶν ὑπερβολῶν, ὅτι Οὐδὲ τὴν τῶν Συρακουσίων δεκάτην ἀμείβω.

Ὅτι συνέβη Συρακουσίοις, ἡγεμονικοῖς οὖσι διὰ τὴν ἀρετὴν ἐαυτῶν, τυραννουμένοις τε ἄρχειν τῶν ἄλλων, καὶ ἐλευθεροφείσιν ἐλευθεροῦν τοὺς ἄλλους καταδυναστευομένους.

Ὅτι τοῖς Συρακουσίοις κατ' ἀρχὰς ἐπολέμουν Σικανοί, Σικελοί, Μόργητες, καὶ ὅσοι ἄλλοι τὴν μεσόγαιαν εἶχον καὶ τὴν Μοργαντικὴν.

Ὅτι ὁ Ῥοδανὸς ποταμὸς, εἰς λίμνην μικρὰν ἐμβαλλών, ἀμικῶς δι' αὐτῆς διέρχεται· τὸ δὲ περὶ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς Ἀρεθούσης, μυθολόγημα· ἔτι δὲ καὶ τοῦ Ἰνάχου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ Πίνδου καὶ Ἀμφιλόχων καὶ Ἀκαρνάνων ὀρμώμενος εἰς τὴν τῆς Ἀργείας θάλασσαν βάλλει, πρότερον τῷ Ἀχελῷ συμμίσξας τὸ ρεῖθρον· καὶ τοῦ ἐν Δῆλῳ Ἰνώπου ποταμοῦ, ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Νείλου φέρεται ναμάτων· καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἀπίθανα καὶ ἀδύνατά ἐστιν.

Ὅτι ὁ ἐν Ἀμφιλόχοις Ἰναχος ποταμὸς, ὁμώνυμός ἐστι τῷ Ἀργεῖῳ· ὠνομάσθη δὲ οὕτως ὑπὸ Ἀμφιλόχου, τοῦ καὶ τὸ Ἄργος Ἀμφιλοχικὸν κατέσαντος.

Ὅτι διὰ τοὺς ἐκ Λιβύων πολέμους ἢ Σικελία ὀλιγανθρωπεῖ· διὸ Ῥωμαῖοι ταύτην ἐνέμοντο, ἵπποφόρβια καὶ βοῶν ἀγέλας ἔχοντες καὶ δούλους. Οὗτοι δ' οἱ δούλοι κατέτρεχον τὴν Σικελίαν, καὶ κατ' ὀλίγους, καὶ ἐπὶ Εὐννου, τοῦ τὸν δουλικὸν ἐξάψαντος πόλεμον, σὺν πολλαῖς χιλιάσιν. Ἀνήχθη δὲ καὶ ληστῆς τις ἐν Ῥώμῃ Σικελὸς, λεγόμενος Αἴτνης υἱὸς εἶναι, Σέρουλος ὄνομα, ὃς περὶ ἑκατὸν μονομαχήσας, ὕπερον ἐπὶ τινος πῆγματος

ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀγῶνος συνισαμένου, τεθεις ὑψηλοῦ, ὡς ἂν ἐπὶ τῆς Αἴτνης, διαλυθέντος αἰφνιδίως ἐκ τινος μηχανῆς καὶ συμπεσόντος, κατηνέχθη καὶ αὐτὸς εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδιάλυτους, ἐπίτηδες παρεσκευασμένας ὑπὸ τῷ πύγματι, καὶ ἐβρώθη.

Ὅτι τὴν Σικελίαν τὸ παλαιὸν ταμεῖον τῆς Ρώμης ἐκάλουσαν Ῥωμαῖοι.

Ὅτι, οἷον ἀκροπόλεις δύο, Συράκουσαι τε καὶ ὁ Ἐρυξ ἰδρυνται τῆς Σικελίας· μέση δ' ἀμφοῖν ἡ Ἔννα πόλις.

Ὅτι τῆς Αἴτνης τὰ ἄνω χωρία φιλά ἔσι καὶ τεφρώθη, καὶ χιόνος μετὰ τοῦ χειμῶνος· τὰ κάτω δὲ ὄρυμοις καὶ φυτείαις διείληπται παντοδαπαῖς. Ἔοικε δὲ λαμβάνειν μεταβολὰς πολλὰς τὰ ἄκρα τοῦ ὄρους, διὰ τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς, τοτὲ μὲν εἰς ἓνα κρατῆρα συμφερομένου, τοτὲ δὲ σχιζομένου, καὶ τοτὲ μὲν ῥύακας ἀναπέμποντος, τοτὲ δὲ φλόγας καὶ λιγνύς, ἄλλοτε δὲ καὶ μύθρους ἀναρυσῶντος. Ἀνάγκη δὲ τοῖς πάθεσι τούτοις τοὺς τε ὑπὸ γῆν πόρους συμμεταβάλλειν, καὶ τὰ εἶδη ἐνίοτε [εἶναι] πλείω, κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τὴν πέριξ.

Ὅτι ἀνελθόντες τινὲς εἰς τὴν Αἴτην, ἴδον πεδῖον θερμῶτατον τεφρωδὲς, καὶ ἐν μέσῳ βουνὸν, καὶ αὐτὸν τεφρωδὴ, καὶ ἐξ αὐτοῦ καπνὸν ὄρθιον ἀνιόντα ὡσεὶ ποδῶν διακοσίων, νημεμίας οὕσης· καὶ εἶκασαν εἶναι καπνὸν καὶ φύσημα τοῦ κρατῆρος· καὶ τοῦ λεγομένου δηγήματος περὶ Ἐμπεδοκλέους ἐμνήσθησαν, ὅτι ἡ χαλκὴ κρηπίς αὐτοῦ εὐρέθη ἐκφυσηθεῖσα, ὅτε αὐτὸς καθήλατο εἰς τὸν κρατῆρα. Ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπιλείπειν ποτὲ τὸ πῦρ καὶ τὰ πνεύματα, ἐπιλειπούσης τῆς ὕλης, οὐκ ἄλογον· οὐ μὴν ἐπὶ τοσοῦτόν γε, ὥστε ἀντὶ τῆς τοσαύτης βίας, ἐφικτὸν ἀνθρώπῳ γενέσθαι τὸν πλησιασμόν. Νύκτωρ μὲν οὖν φέγγη φαίνεται λαμπρὰ ἐκ τῆς κορυφῆς, μεθ' ἡμέραν δὲ καπνῶ καὶ ἀγλίϊ κατέχεται.

Ὅτι πᾶσα Σικελία κοίλη κατὰ γῆς ἐστὶ, ποταμῶν καὶ πυρρὸς μεσῆ, καθάπερ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος μέχρι τῆς Κυμαιίας. Καὶ θερμοῦ ὕδατος μεσῆ ἐστὶ. Περὶ δὲ Ἀκράγαντα λίμναι τὴν μὲν γεῦσιν ἔχουσι θαλάττης, τὴν δὲ φύσιν διάφορον· οὐδὲ γὰρ τοῖς ἀκολύμβοις βαπτίζεσθαι συμβαίνει, ξύλων τρόπον ἐπιπολάζουσιν· οἱ Παλικοὶ δὲ κρατῆρας ἔχουσιν ἀναβάλλοντας ὕδωρ εἰς θολῶδες ἀναφύσημα, καὶ πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν δεχομένους μυχόν. Τὸ δὲ περὶ Μέταυρον σπήλαιον ἐντὸς ἔχει σύριγγα εὐμεγέθη, καὶ ποταμὸν δι' αὐτῆς ῥέοντα ἀφανῆ μέχρι πολλοῦ διαστήματος, εἶτα ἀνακύπτοντα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν· καθάπερ Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ, καταδύς εἰς τὰ μεταξὺ χάσμα Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πάλιν ἐν τεσσαράκοντα σταδίαις. Τὰ δ' ὅμοια καὶ ὁ Τίγρις ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, καὶ ὁ Νεῖλος ἐν τῇ Λιβύῃ, μικρὸν ἀπὸ τῶν πηγῶν. Τὸ δὲ περὶ Στύμφαλον ὕδωρ, ἐπὶ διακοσίους σταδίους ὑπὸ γῆν ἐνεχθῆν, ἐν τῇ Ἀργείᾳ τὸν Ἐρασῖνον ἐκδίδωσι ποταμὸν· πάλιν τὸ πρὸς τὴν Ἀρκαδικὴν Ἄσειαν, ὑποβρύχιον ὡσθῆν, ὅψε ποτε τὸν τε Ἀλφειὸν καὶ τὸν Εὐρώταν ἀναδίδωσιν· ὡσε καὶ πεπισεῦσθαι μυθῶδες τι, ὅτι τῶν ἐπιφημισθέντων σφαγῶν ἑκατέρῳ, καὶ ριφέντων εἰς τὸ κοινὸν ρεῦμα, ἀναφαίνεται κατὰ τὸν ἐπιφημισμὸν ἑκάτερος ἐν τῷ οἰκίῳ ποταμῷ.

Ὅτι ἡ Λιπάρα δυνατὴ γέγονε καὶ ἤρξέ ποτε, Κνιδίων οὔσα ἄποικος· ἐκαλεῖτο δὲ Μελιγουνίς πρὶν, καὶ ἀροθίνια πολλὰ ἀνέθηκεν εἰς Δελφούς· ἔχει δὲ καὶ γῆν εὐκαρπον, καὶ στυπτηρίας μετάλλων πρόσσodon, καὶ θερμὰ ὕδατα, ὡς καὶ ἡ Σικελία, καὶ πυρρὸς ἀναπνοάς. Ταύτης δὲ μεταξύ πως ἐστὶ καὶ τῆς Σικελίας, ἦν νῦν Ἡφαίστου ἱεράν καλοῦσι, πετρώδης πᾶσα, καὶ ἔρημος, [καὶ] διάπυρος. ἔχει δὲ ἀναπνοάς τρεῖς, ὡς ἂν ἐκ τριῶν κρατῆρων· ἐκ δὲ τοῦ μεγίστου καὶ μύδρους αἰ φλόγες ἀναφέρουσιν, οἱ προσκεχώκασιν ἤδη πολὺ μέρος τοῦ πόρου. Ἐκ δὲ

τῆς τήρησεως πεπίστυται, διότι τοῖς ἀνέμοις συμπαροξύνονται καὶ αἱ φλόγες, αἱ τε ἐνταῦθα καὶ αἱ κατὰ τὴν Αἴτην. Οὐκ ἄλογον δέ. Καὶ γὰρ οἱ ἄνεμοι γεννῶνται καὶ τρέφονται, τὴν ἀρχὴν λαβόντες ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθυμιάσεων ὡς ἀπὸ συγγενοῦς ὕλης καὶ πάθους, καὶ τὸ πῦρ ἐξαπτόμενον οὐκ ἔα θανατάζου τοὺς ὄρωντας ἄλλως γέ πως τὰ τοιαῦτα. Φασὶ δὲ τῶν τριῶν κρατήρων, τὸν μὲν κατερρύηκέναι ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν. Τὸν δὲ μέγιστον τὸ χεῖλος ἔχειν, περιφερὲς ὄν, πέντε σταδίων· κατ' ὀλίγον δὲ συναγέσθαι εἰς τριάκοντα ποδῶν διάμετρον, καδ' οὐ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης σταδίαον, ὡσεὶ καθορᾶν ταῖς νημεμίαις. Ἐάν μὲν οὖν νότος μέλλῃ πνεῖν, ἀγλὴν ὀμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλῳ φασὶ τῆς κησιδος, ὡσεὶ μηδὲ τὴν Σικελίαν ἄπωθεν φαίνεσθαι· ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος κρατήρος εἰς ὕψος ἐξάιρεσθαι, καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους· τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τιὰ ἔχειν τάξιν· τοὺς δ' ἄλλους κρατήρας, ὁμοειδεῖς μὲν εἶναι, τῇ δὲ βία λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων. Ἐκ τε δὴ τῆς διαφορᾶς τῶν βρόμων, καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφυσθήματα καὶ αἱ φλόγες καὶ αἱ λιγνύες, προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνεῖν. Τῶν γοῦν ἐν Λιπάρᾳ, γενομένης ἀπλοίας, προειπεῖν τινας φασὶ τὸν ἐσόμενον ἄνεμον, καὶ μὴ διαφεύσασθαι. Ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυθωδέστατον δοκοῦν εἰρησθαι τῷ Ὀμήρῳ, οὐ μάτην εἴρηται· ἀλλ' αἴνεγμα τῆς ἀληθείας ἦν, ὅτε ἔλεγε, ταμίαι τῶν ἀνέμων εἶναι τὸν Αἴολον.

Ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι ἑπτὰ εἰσι, Λιπάρᾳ, Θέρμεσσα, Στρογγύλη, Διδύμη, Ἐρικοῦσσα, Φοινικοῦσσα, Εὐώνυμος. Ὡν ἡ Στρογγύλη, ἀπὸ τοῦ σχήματος καλεῖται· βία μὲν φλογὸς λειπομένη, τῷ δὲ φέγγει πλεονεκτοῦσα. Ἐνταῦθα δὲ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν. Ἐρικοῦσσα δὲ καὶ Φοινικοῦσσα

ἀπὸ τῶν φυτῶν κέκληνται ἀνεῖνται δ' εἰς νομάς. Ἡ δὲ Εὐώνυμος πελαγία ἐςί καὶ ἔρημος. Παλλάκις δὲ καὶ φλόγες εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ πελάγους τοῦ περὶ τὰς νήσους ὠφθησαν ἐπιδραμοῦσαι, τῶν κατὰ βιάθους κοιλιῶν τοῦ πυρὸς ἀναξοιωθέντος πόρου τινὸς καὶ βιασαμένου πρὸς τὸ ἐκτός. Φησὶ δὲ Ποσειδώνιος, περὶ τροπὰς θερμὰς ἅμα τῇ ἑῷ, μεταξὺ τῆς Ἰεραῆς καὶ τῆς Εὐωνύμου, πρὸς ὕψος ἀρθεῖσαν ἐξαισίον τὴν θαλάτταν ὀραθῆναι, καὶ συμμῆναι τινὰ χρόνον ἀναφωσμένην συνεχῶς, εἶτα παύσασθαι. Τοὺς δὲ τολμήσαντας προσπλεῖν, ἰδόντας νεκροὺς ἰχθύας ἐλαυνομένους ὑπὸ τοῦ ροῦ· τοὺς δὲ, καὶ θέρμη καὶ δυσωδία πληγέντας φυγεῖν· πολλὰς δ' ἡμέραις ὕσερον ὀραῖσθαι πηλὸν ἐπανθοῦντα τῇ θαλάττῃ· πολλαχοῦ δὲ, καὶ φλόγας ἐκπιπτούσας καὶ καπνοὺς καὶ λιγνύας· ὕσερον δὲ παρῆναι, καὶ γενέσθαι τοῖς μυλίας λίθοις ἑοικότα τὸν πάγον.

Ὅτι τὴν Ἰαπυγίαν οἱ Ἕλληνες Μεσσαπίαν καλοῦσι, χερρόνησον οὖσαν, εἰς δύο μοίρας διαιρουμένην· τὸ μὲν τι γὰρ αὐτῆς Σαλεντῖνοι οἰκοῦσι, τὸ δὲ Καλαβροί. Ὑπὲρ τούτους πρόσθοροι Πευκέτιοί εἰσι καὶ Ἄπουλοι. Ἡ δὲ Μεσσαπία, χερρόνησος οὖσα, ἀπὸ Βρεντεσίου πόλεως πρὸς ἀνατολάς, μέχρι Τάραντος πρὸς δυσμὰς πόλεωσ, ἰσθμὸν ἔχει σαθίων τριακοσίων δέκα.

Ὅτι τοῦ Μεσσηνιακοῦ πολέμου γενομένου, οἱ μὴ μετασχόντες Λακεδαιμονίων τῆς στρατείας ἐκρίθησαν δοῦλοι, καὶ ὠνομάσθησαν Εἰλωτες· ὅσοις δὲ κατὰ τὴν στρατείαν παῖδες ἐγένοντο, Πάρθενιάς ἐκάλου, διὰ τὸ, πολυχρονίου τοῦ πολέμου συμβάντος, ἐκ τῶν οἴκοι παρθένων οὐσῶν γυναικῶν [γενέσθαι]. Διὰ [γὰρ] τὸ πολὺν χρόνον παραταθῆναι τοῖς Λακεδαιμονίοις Μεσσήνην πολιορκοῦσι, καὶ ἀποσαλῆναι τοὺς νεωτάτους ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ μυχθῆναι πάντα πάση καὶ τεκνοποιήσασθαι, διὰ τοῦτο Παρθενία ἐκλήθησαν, καὶ ἀτιμοὶ ἦσαν. Οἱ δὲ, οὐκ ἀνασχόμενοι (πολλοὶ δ' ἦσαν), ἐπεβούλευσαν τῷ κοινῷ, ἔχοντες Φάλακρον

ἡγεμόνα ἓνα αὐτῶν· ἔδει οὖν τῷ ἀγῶνι, τῶν Ἰσκυθίων συντελουμένων, ἡνίκα τὴν κυνὴν περιθῆται Φάλανθος, ποιείσθαι τὴν ἐπίθεσιν. Ἐξαγγελθείσης δὲ τῆς πράξεως ἐν τῷ ἀγῶνι, προελθὼν ὁ κήρυξ εἶπε, μὴ περιθέσθαι κυνὴν Φάλανθον. Οἱ δὲ στρατιῶται, αἰσθόμενοι φωραθέντες, οἱ μὲν διεθίδρασκον, οἱ δὲ ἰκέτευον κελύσαντες ὃ αὐτοὺς θάρρειν, φυλακῇ παρέδοσαν· τὸν δὲ Φάλανθον ἐπεμψαν εἰς Θεοῦ περὶ ἀποικίας· ὁ δὲ ἔχρησε, «Σατύρεόν τοι ἔδωκα, Τάραντά τε πίονα δῆμον, οἶον κῆσαι, καὶ πῆμα Ἰαπύγεσσι γενέσθαι». Ἦκον οὖν σὺν Φάλανθῳ οἱ Παρθενιαί, καὶ ἔκτισαν Τάραντα, καὶ ὠνόμασαν οὕτως ἀπὸ τινος ἥρωος.

Ὅτι Ταραντινοί, ἀριστοκρατηθέντες ἐν δημοκρατίᾳ, μεγάλως ἴσχυσαν· καὶ τὴν Πυθαγόρειον ἀσπασάμενοι γησιῶς φιλοσοφίαν, Ἀρχύταν τὸν φιλόσοφον ἄρχοντα προῦβαλοντο, ὅς καὶ πολὺν χρόνον ἤρξεν. Ὑστερον δὲ τοσοῦτον εἰς τὴν τρυφὴν καὶ κακοπολιτείαν ἐτράποντο, ὥστε καὶ τὰς δημοτελεῖς ἑορτὰς πλείους τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμερῶν ἄγειν· καὶ ξένους καὶ ἀλλοφύλους ἄρχοντας ἐπικαλεῖσθαι, *καὶ* οὐδὲ τούτοις εὐπειθεῖς γινόμενοι· οἷον Ἀλέξανδρον τὸν Ἡπειρώτην κατὰ Μεσσαπίων, καὶ Πύρρον, καὶ τινὰς Λακεδαιμονίους· καὶ ἐπὶ Ἀννίδα συνεμάχουν Καρχηδονίαις, καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ῥωμαίων ὕστερον καταπολεμηθέντες ἐταπεινώθησαν.

Ὅτι ἡ τῶν Ἰαπύγων χώρα παραδόξως ἐστὶν ἀσειά. Ἐπιτολῆς γὰρ φαινομένη τραχεῖα, εὐρίσκεται βαθύγειος σχιζομένη· ἀνυδροτέρα δὲ οὔσα, εὐθετος καὶ εὐθενδράς ἐστίν. Εὐάνδρησε δὲ ποτε καὶ τοῦτο σφόδρα τὸ χωρίον σύμπαν, καὶ ἔσχε πέλοις τρισκαίδεκα· ἀλλὰ νῦν, πλην Τάραντος καὶ Βρεντεσίου, τὰ ἄλλα πολίσματα εἰσιν· οὕτως ἐκπεπόνηται καὶ τεταπεινώνεται. Ἐνταῦθα καὶ ὁ σκόπελος, ὃν καλοῦσιν ἄκραν Ἰαπυγίαν, πολὺς ἐκκείμενος εἰς τὸ πέλαγος κατὰ τὰς χειμερινὰς ἀνατολάς,

ἐπισρέφων δὲ πῶς ἐπὶ τὸ Λακίνιον, ἄκρον τῆς Βρεττίας (ἦν Ἑλλάδα μεγάλην ἀπὸ τῆς τοῦ Πυθαγόρου ἐνταῦθα διατριβῆς ἐκάλεσαν), ἀνταῖρον ἀπὸ τῆς ἑσπέρας αὐτῶ, καὶ κλείον τὸ ζῶμα τοῦ Ταραντίνου κόλπου πρὸς αὐτόν· καὶ τὰ Κεραύνια δ' ὁμοίως ὄρη κλείει πρὸς αὐτόν τὸ ζῶμα τοῦ Ἴονίου κόλπου. Καὶ ἔστι τὸ διάστημα ὅσον ἑπτακοσίων σταδίων ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τε τὰ Κεραύνια καὶ πρὸς τὸ Λακίνιον. Περίπλους δὲ Τάραντος ἔστιν ἑς Βρεντέσιον μέχρι μὲν Βάριδος πολίχνης ἑξακόσιοι στάδιοι. Καλοῦσι δὲ Βάριν οἱ νῦν Οὐέρητον. Ἐνθεν εἰς τὰ Λευκά, ζάδια ὀγδοήκοντα, πολίχμιον καὶ τοῦτο, ἐν ᾧ δείκνυται πηγή δυσώδους ὕδατος. Ἐκ δὲ τῶν Λευκῶν εἰς Ὑδροῦντα πολίχνην ζάδια ἑκατὸν πενήκοντα. Ἐντεῦθεν δ' εἰς Βρεντέσιον τετρακόσια· οἱ δὲ ἴσοι καὶ εἰς Σάσωνα τὴν νῆσον, ἥτις μέση πῶς ἴδρυται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῶν Κεραυνίων τῆς Ἠπείρου.

Ὅτι ἡ ἀπὸ Βρεντεσίου ὁδὸς εἰς Τάραντα, τοῦτ' ἔστιν ὁ ἰσθμὸς, ζάδια διακόσια, ἀφορίζων γῆν, ἣν Μεσσαπίαν τε καὶ Ἰαπυγίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Σαλεντίνην κοινῶς οἱ πολλοὶ καλοῦσι, χερρόνησον οὔσαν.

Ὅτι εὐλίμενός ἔστιν ἡ πόλις τὸ Βρεντέσιον. Ἐνὶ γὰρ ζῶματι πολλοὶ κλείονται λιμένες ἄκλυστοι, κόλπων ἀπολαμβανομένων ἐντός· ὡς' εὐοικῆναι κέρασιν ἐλάφου τὸ σχῆμα, ἀφ' οὗ καὶ τοῦνομα· σὺν γὰρ τῇ πόλει κεφαλῇ μάλις α ἐλάφου προσέοικεν ὁ τόπος· τῇ δὲ Μεσσαπίᾳ γλώττῃ Βρέντιον ἢ κεφαλῇ τῆς ἐλάφου καλεῖται. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Ῥώμης εἰς Βρεντέσιον μίλια τριακόσια ἐξήκοντα.

Ὅτι ἀπὸ Βρεντεσίου πλοῦς ἔστιν εἰς τὴν περαιᾶν διπλοῦς· ὁ μὲν ἐπὶ τὰ Κεραύνια καὶ τὴν Ἠπειρον, ὁ δὲ εἰς Δυρράχιον μεῖζων τοῦ προτέρου· ἔστι γὰρ χιλίων ὀκτακοσίων σταδίων.

Τέτριπται δ' ἑκάτερος τούτων, διὰ τὸ τὴν πόλιν εὐφυῶς κείσθαι πρὸς τε τὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἔθνη καὶ τὰ τῶν Μακεδόνων.

Ὅτι τὸ παλαιὸν ἑκαλεῖτο *τὸ* Ἄργος Ἴππιον ἢ πόλις, ὕστερον Ἀργυρίππα, εἶτα ὕστερον ἐκλήθη Ἄρποι, κτίσμα Διομήδους.

Ὅτι τῆς Δαυνίας περὶ λόφον τινα δεῖκνυται ἥρωα· τὸ μὲν Κάλχαντος, ἐπ' ἄκρα τῆ κορυφῆ (ἐναγίζουσι δ' αὐτῷ μέλανα κριὸν οἱ μαντευόμενοι, ἐγκοιμώμενοι ἐν τῷ δέρματι)· τὸ δὲ Ποδαλειρίου, κάτω πρὸς τῆ ρίζῃ, διέχον τῆς Θαλάττης σάδια ἑκατόν· ὁ δὲ τόπος καλεῖται Δρίον. Πρόκειται δὲ τοῦ κόλπου τούτου πελάγιον ἀκρωτήριον πρὸς ἀνατολάς, ἐπὶ τριακοσίους ἀνατεῖνον σαδίους, τὸ Γάργανον· οὗ πλησίον αἱ Διομήδειαι νῆσοι. Περὶ δὲ τοῦ Διομήδους διαφόρως ἰσορεῖται. Οἱ μὲν φασιν, ὅτι μετάπεμπτος γενόμενος ἐν Ἄργει ἐτελεύτησεν· οἱ δὲ αὐτοῦ ἐν Ἄρποις τῆς Δαυνίας· οἱ δὲ, ἐν μιᾷ τῶν νήσων αὐτοῦ ἀφανισθῆναι· οἱ δὲ, ὅτι ἐν Ἐνετοῖς ἀπεθώθη.

Ὅτι ἡ Ἰταλία ἀσφαλῶς ὤκηται, νήσου δίην περίκλυτος οὔσα· καὶ πάλιν αἱ Ἄλπεις κρημνώδεις εἰσὶ, καὶ τείχεσι πεφραγμένοι.

Ὅτι Στράβων ὁ Γεωγράφος ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Τιβερίου Καίσαρος, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ Δρούσου καὶ Γερμανικοῦ.

BIBLION Ζ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ ἕως τοῦ Ἰστροῦ τῶν ὄχθων, σάδιοι εἰσι χίλιοι.

Ὅτι Γερμανοὶ μικρὸν ἐξαλλάττουσι τοῦ Κελτικοῦ φύλου, τῷ τε πλεονασμῷ τῆς ἀγριότητος, καὶ τοῦ μεγέθους, καὶ τῆς

ξανθότητος· πάλλα δὲ πάραπλήσιοι καὶ μορφαῖς καὶ νόμοις· ὄθεν καὶ Γερμανοὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καλοῦνται· δύναται δὲ τὸ ὄνομα Γνήσιοι.

Ὅτι Μάρσοι καὶ Σούγαμβροι ἔθνη εἰσὶ Γερμανικά δυσμικά.

Ὅτι ὁ Ἐρκύνιος ὄρυμὸς τῆς Γερμανίας ἐστὶ περὶ Σουήβους ἔθνος μέγα.

Ὅτι τὰ βορειότερα ἔθνη τῶν Γερμανῶν ἀμαξόβια ἐστὶ καὶ νομαδικά, καὶ ῥαδίως μεταναστεύειν εἴτοιμα, διὰ τὸ μὴ θησαυρίζειν.

Ὅτι Δροῦσος ὁ Τιβερίου παῖς, πολεμῶν καὶ κατορθῶν περὶ τῶν Ῥήνων, ἐτελεύτα.

Ὅτι διέχει ὁ Ῥήνος ἀπὸ τοῦ Ἄλβιδος ποταμοῦ, ζάδια τρισχίλια εὐδυσποροῦντι.

Ὅτι ὁ Ἐρκύνιος ὄρυμὸς πυκνότερός τε ἐστὶ καὶ μεγαλόθενδρος, ἐν χωρίοις ἐρυμνοῖς κύκλον περιλαμβάνων μέγαν. Ἐν μέσῳ δὲ ἰδρυταὶ χώρα, καλῶς οἰκεῖσθαι δυναμένη. Ἐστὶ δὲ πλησίον αὐτῆς, ἢ τε τοῦ Ἰσρου πηγὴ καὶ ἢ τοῦ Ῥήνου, καὶ ἢ μεταξὺ ἀμφοῖν λίμνη, καὶ τὰ ἔλη τὰ ἐκ τοῦ Ῥήνου διαχεόμενα. ἔχει δ' ἢ λίμνη τὴν περίμετρον ζάδια τριακόσια. Νοτιωτέρα δ' ἐστὶ τῶν τοῦ Ἰσρου πηγῶν καὶ αὕτη, καὶ ὁ Ἐρκύνιος ὄρυμὸς ὥσε ἀνάγκη τὸν ἀπὸ τῆς Κελτικῆς ἐπὶ τὸν Ἐρκύνιον ὄρυμὸν ἰόντα, πρῶτον μὲν διαπερᾶσαι τὴν λίμνην, ἔπειτὰ τὸν Ἰσρον, εἴτ' ἤδη δι' εὐπετεσέρων χωρίων ἐπὶ τὸν ὄρυμὸν ἐλθεῖν δι' ὄροπεδίων.

Ὅτι ἐστὶ καὶ ἐτέρα ὕλη μεγάλη ἐν Γερμανία, Γάβρητα, ἐπίταδε τῶν Σουήβων· ἐπέκεινα δ' ὁ Ἐρκύνιος ὄρυμὸς, ἔχεται δὲ κάκεινος ὑπ' αὐτῶν.

Ὅτι Κίμβροι καλοῦνται οἱ παρωικεανῆται Γερμανοί, οἵτινες ἐστράτευσάν ποτε εἰς τὴν Μαιώτιν· καὶ ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἔοικε,

καὶ οἱ τὸν Βόσπορον οἰκοῦντες Κιμμέριοι ἐκλήθησαν, ὧν καὶ Ὅμηρος μέμνηται. Οἱ δὲ Ἕλληες τὸ ὄνομα σολοικίζοντες λέγουσιν.

Ὅτι ταῖς τῶν Κίμβρων γυναιξί, συστρατευούσαις τοῖς ἀνδράσι, παρηκολούθουν γυναῖκες προμάντιες ἱέρειαι, πολιότριχες, λευχεῖμονες, καρπασίνας ἐφαπτίδας ἐπιπεπορημέναι, ζῶσμα χαλκοῦν ἔχουσαι, γυμνόποδες· τοῖς οὖν αἰχμαλώτοις διὰ τοῦ στρατοπέδου συνήντων ξιφήρεις· κατασέψασαι δ' αὐτοὺς, ἦγον ἐπὶ κρατῆρα χαλκοῦν, ὅσον ἠμφορέων εἴκοσιν· εἶχον δ' ἀναβάθραν, ἣν ἀναβάσαι ὑπερπετεῖς τοῦ λέβητος· ἐλαιμοτόμου ἕκασον μετεωρισθέντα· ἐκ δὲ τοῦ προχεομένου αἵματος εἰς τὸν κρατῆρα μαντεῖαν τινὰ ἐποιοῦντο· ἄλλαι δὲ διασχίσασαι ἐσπλάγχνουον, ἀναφθεγγόμεναι νίκην τοῖς οἰκείοις. Ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσιν ἔτυπτον τὰς βύρσας, τὰς περιτεταμένας τοῖς γέροισι τῶν ἀρμαμαξῶν, ὥς ἐ ἀποτελεῖσθαι ψόφον ἐξαισίον.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ Ἕλληες τοὺς Γέτας καὶ τοὺς Μυσοὺς, οἰκοῦντας περὶ τὸν Ἴστρον, Θρακὰς ὑπελάμβανον· καὶ τοὺς ἀποίκους τῶν ἐκ Θρακῆς Μυσῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας μεταξὺ Φρυγῶν καὶ Λυδῶν καὶ Τρώων· καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Φρύγες Βρύγες εἰσὶ, Θρακίον τι ἔθνος· καθάπερ καὶ Μύγδονες, καὶ Βέβρυκες, καὶ Μαιδοβιθυνοὶ, καὶ Βιθυνοὶ, καὶ Θῦνοι, καὶ Μαριανθυνοί· ἀλλ' οὗτοι μὲν τελέως τὴν Εὐρώπην ἐξέλιπον, πλὴν Μυσῶν, ὧν καὶ Ὅμηρος ἐμνήσθη. Καὶ γὰρ εἰσὶ τινες τῶν ταύτῃ Θρακῶν καὶ Μυσῶν ἀπεχόμενοι κρεωφαγίας καὶ γάμου, διὰ οἰοτήτα· οὗς λέγει ἀγαυοὺς Ἰππημολγοὺς, Γαλακτοφάγους, Ἀβίους τε, τοῦτ' ἔστιν ἀγάμους, ἄνευ συμβιώσεως γυναικῶν· καὶ συμβαίνει αὐτοῖς δικαιοπραγεῖν, διὰ τὸ πένητας εἶναι. Εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Ζάμολξιν ὕσερον τοὺς Γέτας ἀναπεῖσαι Πυθαγορίζειν, εὐρόντα ἐτοίμους πρὸς φιλοσοφίαν.

Ὅτι ὁ Εὐξείνος νῦν πόντος Ἄξεινος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο, διὰ

τὸ τὰ ἐνοικοῦντα ἔθνη ἄγρια εἶναι, καὶ ξενοκτονεῖν τοὺς περὶ τὴν Ταυρικὴν.

Ὅτι οἱ Σκύθαι πάντα κοινὰ εἶχον, καὶ αὐτὰς τὰς γυναῖκας, πλὴν ξίφους καὶ ποτηρίου. Διὰ δὲ τὸ εἶναι ἄβιοι, δικαιοτάτοί εἰσιν· ἢ γὰρ ἀδικία, διὰ τὴν τῶν χρημάτων κτήσιν, καὶ διὰ τὰ συμβόλαια. Οἱ γὰρ παλαιοὶ Σκύθαι πένητες ἦσαν· ὁ καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ, καὶ Ἡρόδοτος, περὶ τῶν ἐπιστρατευσάντων τῷ Δαρείῳ βασιλεῖ τῶν Περσῶν Σκυθῶν γράφων, τῆς τε αὐταρκειᾶς καὶ λιτότητος αὐτῶν. Καὶ Δρομιχαίτης ὁ Γετῶν βασιλεὺς, ζωγρήσας Λυσίμαχον τὸν στρατηγὸν τῶν Μακεδόνων, συστρατεύσαντά ποτε Ἀλεξάνδρῳ, ἀπέλυσε, δείξας αὐτῷ πρότερον τὴν τῶν Γετῶν πενίαν, καὶ εἰπὼν· ὅτι Οὐ δεῖ τοῖς τὴν τοιαύτην πενίαν ἀσκοῦσι Γέταις πολεμεῖν, ἀλλὰ φίλοις κεχρῆσθαι.

Ὅτι τῆς μεταξὺ Εὐξείνου πόντου καὶ Γερμανῶν γῆς, διχῆ διαιρουμένης, τὸ μὲν πρὸς ἀνατολάς τε καὶ τὸν Εὐξείνου Γέται νέμονται, τὸ δὲ πρὸς δυσμῆν Δάκοι, [οἱ] καὶ Δάοι· ἀφ' οὗ καὶ ἐπιπολάζει ἐν Ἀθήναις τὸ τῶν δούλων ὄνομα.

Ὅτι τοῦ Ἰξρου ποταμοῦ τὰ μὲν ἄνω καὶ πρὸς ταῖς πηγαῖς μέρη, μέχρι τῶν καταρακτῶν, Δανούβιον προσηγόρευον αἱ παλαιοὶ, ἃ μάλισα διὰ τῶν Δάκων φέρεται. Τὰ δὲ κάτω μέχρι τοῦ Πόντου, τὰ παρὰ τοὺς Γέτας, ἐκάλουν Ἰξρον. Ὁμολῶνται δ' εἶσιν οἱ Δάκοι ταῖς Γέταις.

Ὅτι μεταξὺ τῆς Ποντικῆς θαλάττης, τῆς ἀπὸ Ἰξρου ἐπὶ Τύραν, καὶ ἡ τῶν Γετῶν ἐρημία πρόκειται, πεδιάς πάσα καὶ ἄνυδρος· ἐν ἣ Δαρεῖος ἀποληφθεὶς ὁ Ὑδάσπεω, καθ' ὃν καιρὸν διέβη τὸν Ἰξρον ἐπὶ τοὺς Σκύθας, ἐκινδύνευσε πανστρατιᾶ δίψῃ φθαρῆναι.

Ὅτι μεταξὺ τῆς Πεύκης, ἣ ἐστὶ νῆσος ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰξρου σομάτων ἀπολαυδανομένη, ἕως τῶν τοῦ Τύρα ἐκβολῶν, γάδιοι

εἰσιν ἑννεακόσιοι· τὸ δὲ ἀπὸ ἱεροῦ σόματος τοῦ Ἰξρου, ὃ ἐστὶ νοτιώτατον, ἕως τοῦ βορειοτάτου, τοῦτ' ἔστιν ἡ τῆς Πεύκης βᾶσις τριγώνου οὐσης, σαδίοι εἰσι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Λευκὴ νῆσος ἀπὸ τῆς Πεύκης ἀπέχει πρὸς ἀνατολὰς σαδία πεντακόσια εἰς τὸ πέλαγος, ἱερά Ἀχιλλέως.

Ὅτι ὁ Βορυσθένης ποταμὸς, εἴτα πρὸς βορρᾶν καὶ [πρὸς] ἀνατολὰς ὁ Ὑπανὶς ποταμὸς, ἀπὸ τοῦ Τύρα ποταμοῦ· καὶ πρὸ αὐτῶν νῆσος Βορυσθενίς. Ἀναπλεύσαντι δὲ τὸν Βορυσθένη σαδία διακόσια, πόλις ἐστὶν ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ὀλβία καλεῖται, κτίσμα Μιλησίων, ἐμπορεῖον μέγα. Μεταξὺ δὲ τοῦ Ἰξρου ποταμοῦ καὶ τοῦ Βορυσθένου πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν Σκυθῶν ἐρημία· εἴτα Τυραγέται· εἴτα Ἰάζυγες Σαρμάται, καὶ οἱ Βασιλῆιοι λεγόμενοι Σκύθαι.

Ὅτι ἡ προσάρκτιος πάσσα, ἀπὸ Γερμανίας μέχρι τῆς Κασπίας θαλάσσης, πεδιάς ἐστιν, ἦν Ἰσμεν.

Ὅτι Ῥωξολάνοι, περὶ τὴν Μαιῶτιν οἰκοῦντες, ἐπολέμου πρὸς τοὺς τοῦ Εὐπάτορος Μιθριδάτου στρατηγούς, ἔχοντες ἡγεμόνα Τάσιον.

Ὅτι αἱ τοῦ Βορυσθένου ποταμοῦ ἐκβολαὶ ἐν τῷ μυχῷ κεῖνται τοῦ Ταμυράκου κόλπου, καὶ ἡ Βορυσθενίς νῆσος· ὁ δὲ Καρκινίτης ποταμὸς ἐν τῷ μυχῷ ἐκδίδωσι τοῦ ὁμώνυμου κόλπου· καὶ περιέχεται μεταξύ τῶν δύο κόλπων τούτων ἡ Ταυροσκυθία χερρόνησιζουσα, ἧς τὰ νότια μέρη εὐθεῖα ἐστὶν αἰγιαλὸς, ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος.

Ὅτι τὰ περὶ Μαιῶτιν χωρία διὰ τὴν φύξιν ὄνους οὐ τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. Οἱ τε βόες, οἱ μὲν ἄκροισι γίνονται, τῶν δὲ ἀπορινῶσι τὰ κέρατα· καὶ γὰρ τοῦτο δύσριγον τὸ μέρος. Οἱ τε ἵπποι μικροὶ γίνονται· τὰ δὲ πρόβατα μεγάλα. Ὁ δὲ διάπλους τοῦ Βοσπόρου ἀμαξεύεται ἐκ τοῦ Παντικαπαίου εἰς Φαναγορίαν, ὡς καὶ πλοῦν εἶναι καὶ ὀδόν· ὀρυκτοὶ τέ εἰσιν

ἰχθυές, οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυσαλλῶ, θηρευτοὶ γαγγάμη τῷ ἐργαλείῳ, καὶ μάλιχα οἱ ἀντακαῖοι, δελφίσι πάριστοι τὸ μέγεθος. Ἡ δὲ ἄμπελος χυμῶνος κατορύττεται. Τὰ δὲ καύματα τοῦ θέρους σφοδρὰ γίνονται, τάχα μὲν τῶν σωματῶν ἀηθίζομένων, τάχα δὲ τῶν πεδίων νηνεμούντων, ἢ καὶ τοῦ πάχους τοῦ ἀέρος ἐκθερμαινομένου πλέον, καθάπερ ἐν τοῖς νέφεσιν οἱ παρήλιοι ποιοῦσιν.

Ὅτι μετὰ τὴν νῆσον τὴν Βορουσθενίδα, ἐξῆς πρὸς ἀνατολὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ, ἄπλὸν χωρίον, καλούμενον ἄλσος ἱερὸν Ἀχιλλέωσ' εἶτα ὁ Ἀχιλλεῖος δρόμος, ἀλιτενῆς χερσονήσος. Ἔστι γὰρ ταινία τις, ὅσον χιλίων σταδίων μῆκος ἐπὶ τὴν ἑω' πλάτος δὲ τὸ μέγιστον δυοῖν σαδίων· τὸ δὲ ἐλάχιστον, πλείθρων τεσσαρῶν, διέχουσα τῆς ἐκατέρωθεν τοῦ αὐχένος ἠπείρου, τῇ θαλάσῃ, σαδίους ἐξήκοντα, ἀμμώδης, ὕδωρ ἔχουσα ὀρυκτόν· κατὰ μέσην δὲ ὁ τοῦ ἰσθμοῦ αὐχὴν, ὅσον τεσσαράκοντα σταδίων. Τελευτᾶ δὲ πρὸς ἄκραν, ἣν Ταμυράκην καλοῦσιν, ἔχουσαν ὕφορμον· μεθ' ἣν ὁ Καρκινίτης κόλπος, εὐμεγέθης, ἀνέχων πρὸς τὰς ἄρκτους ὅσον ἐπὶ σαδίους δισχιλίους μέχρι τοῦ μυχοῦ. Τὸν δὲ κόλπον καὶ Ταμυράκην καλοῦσιν ὁμωνύμως τῇ ἄκρᾳ. Ἐνταῦθα δ' ἐστὶν ὁ ἰσθμὸς, ὃ διείργων τὴν Σαπρὰν λεγομένην λίμνην ἀπὸ θαλάττης, σαδίων τεσσαράκοντα, καὶ ποιῶν τὴν Ταυρικὴν καὶ Σκυθικὴν λεγομένην χερσόνησον. Οἱ δὲ τριακοσίων ἐξήκοντα τὸ πλάτος τοῦ ἰσθμοῦ φασίν. Ἡ δὲ Σαπρὰ λίμνη, σαδίων μὲν εἶναι τετρακοσχιλίων λέγεται· μέρος δ' ἐστὶ τῆς Μαιώτιδος τὸ πρὸς δύσιν· συνεσόμεται γὰρ αὐτῇ σῶματι μεγάλῳ, καὶ ἔστιν ἐλώδης σφόδρα, καὶ ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλώϊμος· οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ τεναγὴ ῥαδίως ἀνακαλύπτουσιν, εἶτα πάλιν πληροῦσιν, ὥς·ε τὰ ἔλη τοῖς μείζοσι σκάφεσιν οὐ περάσιμά ἐστιν ἄλλ' ἐνίσχεται αὐτόθι.

Ὅτι Χερρόνησος πόλις ἐν τῇ Ταυρικῇ πρότερον αὐτόνομος

ἦν. Κατατρεχομένη δ' ὑπὸ τῶν βαρβάρων ἠναγκάσθη προσάτην ἐλίσθαι Μιθριδάτην τὸν Εὐπάτορα, στρατηγῶντα ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους ποταμοῦ βαρβάρους καὶ τοῦ Ἀδρίου. Ταῦτα δ' ἦν ἐπὶ Ῥωμαίους παρασκευή. Ἐκεῖνος μὲν οὖν κατὰ ταύτας τὰς ἐλπίδας, ἄσμενος πέμψας εἰς τὴν χερρόνησον στρατιάν, ἐπολέμει πρὸς τοὺς Σκύθας, καὶ τούτους ἐχειρώσατο, καὶ Βοσπόρου κατέστη κύριος παρ' ἐκόντος λαβὼν Παιρισάδου, τοῦ κατέχοντος τότε. Ἐξ ἐκείνου δὴ τοῦ χρόνου τοῖς τοῦ Βοσπόρου δυνάσταις ἢ τῶν Χερρόνησιτῶν πόλις ὑπήκοος μέχρι νῦν ἐστίν.

Ὅτι μετὰ τὸν Συμβόλων λιμένα ἐν τῇ Ταυρικῇ, ὅς ἐστι δυσμικός καὶ βόρειος, ἢ Ταυρικὴ πρὸς νότον τοῦ Εὐξείνου παραλία, χιλίων οὖσα σταδίων τὸ μῆκος, τραχεῖα καὶ ὄρεινῇ, καὶ καταγιγίονσα τοῖς βορέαις, ἰδρυταί [εἶτα] ἢ Θεοδοσία πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τῆς παραλίας ταύτης ἀκρωτηρίον ἐστὶ, τὸ καλούμενον Κριοῦ μέτωπον, ἀντικρὺς Παφλαγονίας καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου αὐτῆς Καράμβιδος. Τὸ δὲ διάρμα τὸ μεταξὺ Καράμβιδος καὶ Κριοῦ μετώπου σταδίοι δισχιλιοὶ διακόσιοι. Ἀπὸ δὲ Θεοδοσίας εἰς Παντικάπην, μητρόπολιν τῶν Βοσποριανῶν, πᾶσα ἡ χώρα εὐγείος καὶ εὐφορος σίτου, σταδία πεντακόσια καὶ τριάκοντα. Ἡ δὲ Παντικάπαια πόλις ἰδρυταί ἐπὶ τῷ σόματι τῆς Μαυώτιδος λίμνης. Τὸ δὲ Παντικάπαιον λόφος ἐστὶ πάντῃ περιεσφύμενος ἐν κύκλῳ σταδίων εἴκοσι, κτίσμα Μιλησίων.

Ὅτι τὰ τοῦ Ταναΐδος δύο σόματα διέχει ἀλλήλων, ὡς σταδία ἐξήκοντα ἔνθα καὶ πόλις ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ, μέγιστον ἐμπορεῖον τῶν βαρβάρων μετὰ τὸ Παντικάπαιον. Ἀπὸ δὲ τοῦ Παντικάπαιου πρὸς βορρᾶν σταδία εἴκοσι ἀνόντι, Μυρμηκίον ἐστὶ πολίχμιον εἶτα κώμη Παρθέτιον, ἀπὸ σταδίων τεσσαράκοντα τοῦ Μυρμηκίου, ἀπὸ δὲ Παντικάπαιου ἐξήκοντα.

Ἐστὶ δὲ κατὰ μὲν τὸ Παντικιάπαιον, ὁ πορθμὸς, τοῦτ' ἔστι τὸ πλάτος τοῦ Βοσπόρου, σταδίων ἐβδομήκοντα· ἀπὸ δὲ τοῦ Παρθενίου, ὅπου καὶ τὸ σενώτατόν ἐστι τοῦ πορθμοῦ, σταδία εἴκοσι. ἔχει δ' ἐνταῦθα ἀντικειμένην ἐν τῇ Ἀσίᾳ κώμην, Ἀχιλλεῖον καλουμένην. Ἐντεῦθεν δὲ τὰ μῆκος τῆς λίμνης, ἐπὶ τὸν Τάναϊν τὴν πόλιν καὶ τὴν νῆσον σταδία δισχιλία διακόσια. Ὁ δὲ κατὰ τὴν Ἀσίαν παράπλους κατὰ τὰ δεξιὰ μέρη ὀλίγω τι ὑπερβάλλει τῶν δισχιλίων διακοσίων σταδίων· ὁ δὲ ἀριστερὸς καὶ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην, ὑπὲρ τοὺς ἑπτασχιλίους *ἔγγιστα*, ὡς εἶναι τὴν τῆς συμπάσης λίμνης περίμετρον ἐννεασχιλίων ἔγγιστα σταδίων ἧς τὰ μὲν Εὐρωπαϊᾶ μέρη ἔρημα, τὰ δ' ἀνατολικὰ οἰκεῖται· ἡ δὲ Ταυρικὴ Χερρόνησος ἔοικε, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ σχῆμα, τῇ Πελοποννήσῳ. Τὴν δὲ πλείστην, μέχρι τοῦ ἰσθμοῦ καὶ τοῦ κόλπου τοῦ Καρκινίτου, Ταῦροι Σκυθικὸν ἔθνος ἔκουν· καὶ ἐκαλεῖτο παλαι ἡ χώρα αὕτη πᾶσα, σχεδὸν δὲ τι καὶ [ἡ] ἔξω τοῦ ἰσθμοῦ μέχρι Βορυσθένους, μικρὰ Σκυθία. Τῆς δὲ Χερρόνησου τῆς Ταυρικῆς, πλὴν τῆς ὄρεινῆς τῆς παραλίου μέχρι Θεοδοσίας, ἡ ἄλλη πεδιάς καὶ εὐγυῖός ἐστι πᾶσα, σίτω δὲ καὶ σφόδρα εὐτυχῆς· τριάκοντα γοῦν ἀποδίδωσι, διὰ τοῦ τυχόντος ὀρύκτου σχιζομένη. Φόρον δ' ἔφερον Μιθριδάτῃ τῷ Εὐπάτορι οὔτοι. Ἐντεῦθεν φασὶ καὶ τὰ σιτηπόμενα τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· καὶ Λεύκωνά φασὶ πέμψαι ἐντεῦθεν Ἀθηναίοις σίτου μεδίμνους μυριάδας πεντεκαίδεκα. Διὰ δὲ τὸ νομάδας εἶναι τοὺς βορειοτέρους, Γεωργεῖ οὔτοι ἐκαλοῦντο ἰδίως.

Ὅτι ἰδίον ἐστὶ Σκυθῶν καὶ Σαρματῶν τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν· μικροὶ μὲν γάρ εἰσιν, ὅξεις δὲ σφόδρα καὶ δυσπειθεῖς.

Ὅτι ἐν Σκυθίᾳ ἀετὸς οὐ γίνεται. Γίνεται δὲ ζῶόν τι ἐνταῦθα, ὁ καλούμενος Κόλος, μεταξύ ἐλάφου τε καὶ κριοῦ τὸ μέγεθος,

μέγεθος, λευκός, ὀξύτερος τούτων τῶ δρόμῳ, πίνων τοῖς
 ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλὴν, εἴτ' ἐντεύθεν εἰς ἡμέρας ταμειύων
 πλείους, ὡς' ἐν τῇ ἀνύδρῳ νέμεσθαι ῥαδίως. Τοιαύτη μὲν ἡ
 μεταξύ Ῥήνου καὶ Ταυαίδος ποταμῶν χώρα, ἡ ἐκ τοῦ Ἰστροῦ
 ποταμοῦ, ὑπὸ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἀφοριζομένη.

Ὅτι παραλληλά ἐστὶ τρόπον τινὰ τῷ Ἰσρῷ ποταμῷ τὰ τε
 Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ Παιονικὰ καὶ τὰ Θράκια ὄρη, μίαν πῶς γραμ-
 μὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν
 Πόντον· ἥσπερ προσάρκτια μὲν, τὰ μεταξύ Ἰστροῦ ποταμοῦ καὶ
 τῶν ὄρων πρὸς νότον δέ, ἡ τε Ἑλλάς καὶ ἡ συνεχὴς Βαρ-
 θαρὸς μέχρι τῆς ὄρεινης. Πρὸς μὲν οὖν τὸν Πόντον, τὸ Αἰμιὸν
 ἐστὶν ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτη καὶ ὑψηλότατον, μέσση πῶς
 δαιροῦν τὴν Θράκην. Πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ, πᾶσα ἡ Ἀδρία σχε-
 δὸν τε μέση δ' ἡ Παιονία, καὶ αὕτη πᾶσα ὑψηλή. Ἐφ' ἐκάτερα
 δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θράκια, ἡ Ροδόπη, ὁμορον ὑψηλὸν ὄρος
 μετὰ τὸν Αἶμον· ἐπὶ δὲ ἄτερα πρὸς ἄρκτον, τὰ Ἰλλυρικὰ, ἡ τε
 πῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. Αἱ δ' Ἄλπεις διατεί-
 νουσι μέχρι τῶν Ἰαπόδων, Κελτικῶν τε ἅμα καὶ Ἰλλυρικοῦ
 ἔθνου. Ἡ δὲ Ὀκρά ταπεινότατον μέρος τῶν Ἄλπεων ἐστὶ, τῶν
 διατεινουσῶν ἀπὸ τῆς Ραιτικῆς μέχρι Ἰαπόδων· ἐντεύθεν δ'
 ἐξαίρεται τὰ ὄρη πάλιν ἐν τοῖς Ἰάποσι, καὶ καλεῖται Ἄλβια.
 Μεταξὺ δ' Ὀκρας καὶ Ἀλβίων ὄρειων ἐν τῇ Ἰσρίᾳ, τὰ ὄρη τὰ
 Καρούαγκα ἐπ' εὐθείας. Τὰ δὲ Βέβια ἐστὶ ἀνατολικώτερα τῶν
 Ἀλβίων· ὡς εἶναι κατὰ τὸ πέμπτον κλίμα σχεδὸν ἐπ' εὐθείας
 τὰ ὄρη ταῦτα, Ὀκραν, Καρούαγκα, Ἄλβια, Βέβια· εἶτα τὰ τῆς
 ἄνω Μυσίας ὄρη· εἶτα ὁ Αἶμος ὁ Θράκιος, ἕως τοῦ Εὐξείνου
 πόντου. Αὕτη οὖν ἡ κατὰ τὰ προκείμενα ὄρη εὐθεία παραλ-
 ληλὸς ἐστὶ τῷ Ἰσρῷ σχεδόν.

Ὅτι ἀρχὴ τῆς Ἰλλυρικῆς παραλίας ἐστὶν ἡ Ἰσρία, συνεχῆς
 οὖσα τοῖς τε Κάρνοις καὶ τῇ Ἰταλίᾳ. Καὶ εἰσὶν ὀκτακόσιοι

στάδιοι ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ἕως τῆς Πόλας· τσοῦτοι δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἕως Ἀγκῶνος, πόλεως Ἰταλικῆς. Ὁ δὲ πᾶς τῆς Ἰσρίας παράπλους ἕως τῶν Ἀλβίων ὄρων, σάδιοι χίλιοι τριακῆσίοι. Ἐξῆς δὲ ἐς τὴν Ἰαποδικὸς παράπλους, σαδίων χιλίων.

Ὅτι οἱ Ἰάποδες ἰδρυνταὶ ἐπὶ τῷ Ἀλβίῳ ὄρει, τελευταίῳ οὖν τῶν Ἀλπεων καὶ ὑψηλῷ σφόδρα, τῇ μὲν ἐπὶ τοὺς Παννονίους καὶ τὸν Ἰσρον καθήκοντες, τῇ δὲ ἐπὶ τὸν Ἀδρίαν. Κατάσκιτοι δὲ εἰσὺν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς τε καὶ Θραξίν.

Ὅτι μετὰ τὸν τῶν Ἰαπόδων παράπλου ὁ Λιθυρνικός ἐς σαδίων χιλίων πεντακοσίων, νήσων ἀριθμὸν ἔχων πρὸ αὐτοῦ περὶ τεσσαράκοντα. Τῶν δὲ Ἰαπόδων νῆσος πρόκειται ἡ Κυρακτικὴ· τῶν δὲ Ἰσρίων αἱ Ἀψύρτιδες νῆσοι, ἔσθ' αὖ φασὶ τὴν Μήθειαν τὸν ἀδελφὸν Ἀψυρτον ἀνελεῖν. Καὶ ἡ Τραγοῦριον δὲ καὶ ἡ Φάρος πρὸ τῆς Λιθυρνίας εἰσι, νῆσοι ἐπίσημοι καὶ ἡ Ἴσσα νῆσος.

Ὅτι ἰδίον τῶν Δαλματέων τὸ διὰ ὀκταετηρίδος ἀναδασμὸν ποιεῖσθαι τῆς χώρας· τὸ δὲ μὴ χρῆσθαι νομίμασι, πρὸς μὲν τοὺς ἐν τῇ παραλίᾳ ταύτῃ ἴδιον, πρὸς ἄλλους δὲ τῶν Βαρβάρων πολλοὺς κοινόν.

Ὅτι ὄρος ἐστὶν Ἄρδιον, μέσον τέμνον τὴν Δαλματικὴν, τὴν μὲν ἐπιδαλάττιον, τὴν δὲ ἐπὶ θάτερα. Εἶτα ὁ Νάρων ποταμὸς, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἡ Μέλαινα νῆσος, ἧτις καὶ Κέρκυρα καλεῖται, Κνιδίων κτίσμα.

Ὅτι πολλὰ ἔσθη ἐξέλιπον, καὶ ἐκλείπουσι. Γαλατῶν μὲν, Βόιοι καὶ Σκορδίσκοι· Ἰλλυριῶν δὲ, Αὐταριαῖται καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ Δαρδάνιοι· Θρακῶν δὲ, Τριβαλλοί. Νῦν δ' οὐδ' ὄνομα ἐστὶ Μακεδόνων ἢ Θρακῶν.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν, Ρίζαίων κόλπος ἐστὶ, καὶ Ρίζων πόλις· καὶ Δριλων ἐφεξῆς πρὸς νότον

ποταμός, ἀνάπλουν ἔχων πρὸς ἑὼ μέχρι τῆς Δαρδανικῆς [ἡ] συνάπτει τοῖς τε Μακεδονικοῖς καὶ τοῖς Παιονικοῖς ἔθνεσι πρὸς μεσημβρίαν. Ἐἶτα Δυρράχιον ὁμώνυμος τῇ χερρρόνησῳ πόλις, Κερκυραίων κτίσμα· εἶτα Ἄψος ποταμός· εἶτα Απολλωνία πόλις, Κορινθίων κτίσμα· εἶτα Ἄωος ποταμός· εἶτα Βαλλιακὴ πόλις, καὶ τὰ Κεράννια ὄρη, καὶ Χάονες, ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἰονίου κόλπου, καὶ νῆσος Σασώ. Καὶ ἔστι τὸ μὲν Ἰόνιον ὄνομα, ἡ ἀρχὴ τοῦ κόλπου· τὸ δὲ Ἀδρίας, τοῦ ἔσω μέρους [μέχρι] τοῦ μυχοῦ· νῦν δὲ σύμπας ὁμοίως καλεῖται. Καὶ εἰσὶν ἀπὸ Λιβυρίας εἰς τὰ Κεράννια ὄρη ἡ παραλία ζάδια δισχιλία· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου ὁδὸς, ἕως τῶν Κεραυνίων ὀρέων περὶ ἡμερῶν πλειόνων ἢ τριάκοντα· κατὰ δὲ Θάλασσαν ὁ πλοῦς ἡμερῶν ἕξ. Καὶ ἔστι πᾶσα ἡ παραλία αὕτη εὐγείης, καὶ πάμφορος, καὶ εὐαίμελος, καὶ εὐδένδρος.

Ὅτι ἡ ὑπερκειμένη τῆς παραλίας Ἰλλυρία, πᾶσά ἐστιν ὄρεινὴ καὶ ψυχρὰ καὶ υἰφόβος· ἡ δὲ προσάρκτιος καὶ μάλλον, ὥς ε καὶ τῶν ἀμπέλων σπάνιν εἶναι. Ταῦτα δὲ τὰ χωρία Παννόνιοι κατέχουσι· πρὸς νότον μὲν μέχρι Δαλματέων καὶ Ἀρδιαίων, πρὸς ἄρκτον δὲ μέχρι τοῦ Ἰσρου ποταμοῦ, πρὸς ἑὼ δὲ Σκορδίσκοις συνάπτοντα· τῇ δὲ παρὰ τὰ ὄρη τῶν Μακεδόνων καὶ Θρακῶν.

Ὅτι ἐν Αὐταριάταις, ἔθνεϊ Ἰλλυρικῶ ἐπισημῶ, ὕδωρ ἐσὶ ρέον ὑπὸ ἄγκει τινὶ τοῦ ἕαρος· ἀρυσάμενοι δὲ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποθνήσκοντες ἡμέρας πέντε, εἶχον· εἶτα ἐξεπήγνυτο, καὶ ἦσαν ἄλλες.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Σκορδίσκων χώραν ἡ τῶν Τριβαλλῶν καὶ Μυσῶν ἐστὶ χώρα, παρὰ τὸν Ἰσρον οὕσα· καὶ τὰ ἔλη τὰ τῆς ἐντὸς Ἰσρου μικρᾶς Σκυθίας.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ νοτιωτάτου σόματος τοῦ Ἰσρου, ὅπερ Ἰερόν καλεῖται, ἐπὶ νότον ἰόντι τὴν τοῦ Πόντου παραλίαν, Ἰσρος

ἔσι πολίχιον ἀπὸ πεντακοσίων σταδίων, Μιλησίων κτίσμα· εἶτα ἕτερον πολίχιον Τόμις, ἀπὸ διακοσίων πενήκοντα σταδίων· εἶτα πόλις Καλλάτις, ἀπὸ διακοσίων ὀγδοήκοντα σταδίων, Ἡρακλεωτῶν κτίσμα· εἶτα πόλις Ἀπολλωνία, ἀπὸ χιλίων τριακοσίων Καλλάτιδος σταδίων, κτίσμα Μιλησίων. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀπολλωνίας καὶ Καλλάτιδος, Ὀδησσός ἐστιν· εἶτα τὰ τοῦ Αἴμου ὄρους ἀνατολικά πέρατα, ἀρξάμενα ἀπὸ τῶν ἄλλων· εἶτα Μεσημβρία, Μεγαρέων κτίσμα· εἶτα Ἀγγαλιή πόλις· εἶτα Ἀπολλωνία. Πάλιν δ' ἀπὸ τῆς Ἀπολλωνίας ἐπὶ Κυανέας, σταδιοὶ εἰσι χίλιοι πεντακόσιοι. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ, ἢ τε Θυνιαὸς καὶ Σαλμυδησσός, αἰγιαλὸς ἔρημος καὶ λιθώδης, ἀλίμενος, ἀναπεπταμένος πολὺς πρὸς τὸν βορρᾶν, σταδίων ὅσον ἑπτακοσίων μέχρι Κυανέων τὸ μῆκος. Αἱ δὲ Κυανεαὶ νησιδιὰ εἰσι δύο πρὸς τῷ στόματι τοῦ Πόντου, τὸ μὲν τῇ Εὐρώπῃ προσεχέει, τὸ δὲ τῇ Ἀσίᾳ, διειργόμενα πορθμῶ ὅσον ἑκοσι σταδίων· τοσοῦτον δὲ διέχει καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Βυζαντίων, καὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Χαλκηδονίων, ὅπερ ἐστὶ τὸ σενώτατον τοῦ Θρακίου Βοσπόρου καὶ τοῦ Πόντου στόμα.

Ὅτι Θρακιεὶς καλεῖται ἡ πόλις, Βρία. Διὸ Μεσημβρία μὲν, ἢ τοῦ Μέσιος βρία· Σηλυμβρία δὲ, ἢ τοῦ Σήλυος βρία. Ἡ δὲ Αἴλις ποτὲ Πολτυοβρία ἐκαλεῖτο, τοῦ Πόλυτος βρία.

Ὅτι Μεγαρεῦσι, χρωμένῃσι ποτὲ περὶ ἀποικίας, ἔχρησεν ὁ θεὸς κτίζειν πόλιν ἀπέναντι τῶν τυφλῶν, λέγων τὸ Βυζάντιον· τοὺς γὰρ Χαλκηδονίους τυφλοὺς ἐκάλει, διότι πρὸ δεκαεπτὰ ἐτῶν ἐλθόντες οὐκ ἐνενόησαν, ὡς τυφλοὶ θήθεν, τὴν ἀμείνω χώραν ἐκλέξασθαι τὸ Βυζάντιον, ἀλλ' ἔκτισαν τὴν χεῖρω, τὴν Χαλκηδόνα.

Ὅτι ἡ Πηλαγὸς γεννᾶται μὲν ἐν τοῖς ἔλεσι τῆς Μαιώτιδος λίμνης· εἶτα ἐκεῖ ὀλίγον αὐξηθεῖσα κατέρχεται εἰς τὸν Πόντον· εἶτα τὰ Ἀσιανὰ μέρη ἐπιλαβοῦσα ἕως Τραπεζοῦντος, διὰ τὴν

μικρότητα οὐ θηρεύεται. Ἐντεῦθεν δ' ἕως Σινώπης ἄρχεται θηρεύεσθαι, καὶ κατὰ μικρὸν αὐξηθεῖσα ἐν Βυζαντίῳ ἤδη ὠραία ἐστί, καὶ θηρεύεται μάλιστα· καὶ εἰς τὸ κέρας τὸ κατὰ Βυζάντιον, κολπῶδες πρὸς δυσμὰς ἀνάχυμα τῆς θαλάσσης, εἰσέρχεται, καὶ ἀγρεύεται μάλιστα.

Ὅτι τὸ κατὰ Βυζάντιον κέρας ὠνόμασαι, διὰ τὸ εἰκέναι ἐλάφου κέρατι τὴν ταύτην θαλάσσαν· ἔχει γὰρ κόλπους τινάς, ὡς ἂν ἀποφύσεις.

Ὅτι ἡ νῦν Ἑλλάς χώρα Βαρβάρων ἦν πρότερον κατοικία· οἷον Πελοπος μὲν ἐκ τῆς Φρυγίας ἐπαγαγομένου λαὸν εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Πελοπόννησον· Δαναοῦ δ' ἐξ Αἰγύπτου· Δρυόπων δὲ, καὶ Καυκίωνων, καὶ Πελασγῶν, καὶ Λελέγων, καὶ ἄλλων τοιούτων, κατανειμαμένων τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος. Τὴν τε γὰρ Ἀττικὴν οἱ μετὰ Εὐμόλπου Θραῖκες ἔσχον· τῆς δὲ Φωκίδος τὴν Αὐλίδαν Τηρεύς· τὴν δὲ Καδμείαν οἱ μετὰ Κάδμου Φοίνικες· αὐτὴν δὲ τὴν Βοιωτίαν Ἄονες καὶ Τέμμικες καὶ Ἰάντες. Καὶ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων δ' ἐνίων τὸ Βάρβαρον ἐμφαίνεται· Κέκροψ, Κόδρος, Αἰκλος, Κόθος, Δρύμας, Κριναῖος. Καὶ νῦν δὲ πᾶσαν Ἠπειρον καὶ Ἑλλάδα σχεδὸν, καὶ Πελοπόννησον καὶ Μακεδοσίαν, Σκύθαι Σκλάβοι νέμονται. Καὶ ἡ Ἰωνία δὲ ὑπὸ Καρῶν καὶ Λελέγων ἐκρατεῖτο.

Ὅτι ὑπὸ τὸ ἕκτον κλίμα κεῖται ἡ Ἄλπις τὸ ὄρος, καὶ πρὸς ἀνατολάς σχεδὸν ἐπ' εὐθείας δαίρει ἡ ὄρεινὴ αὕτη ράχης, ἕως Αἴμου ὄρους, τοῦ εἰς τὸν Εὐξεινον λήγοντος· ὠνόμασαι δὲ καθ' ἕκαστον ἔθνος, οὕτως· Ἄλπις, Ὀκρα, Καρούαγκα, Ἄλεις, Βέβια· καὶ ταῦτα μὲν, τὰ Ἰλλυρικὰ ὄρη· τὰ δὲ Μακεδονικὰ, Βερτίσκος, Σκάρδον, Ὄρβηλος, Ροδόπη, Αἴμος· ταῦτα δὲ τὰ ἔσχατα δύο, Θρακικὰ εἰσι. Μεταξὺ δὲ τῆς ράχους ταύτης καὶ τοῦ Ἰστροῦ κάθηνται ἔθνη ταῦτα, Ραιτοί, Οὐίνδελικοί, Νωρικοί, Πανόνιοι οἱ ἄνω, Πανόνιοι οἱ κάτω, Σκορδίσκοι,

374 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

Δαλμάται, Μυσοὶ οἱ ἄνω, Μυσοὶ οἱ κάτω, διήκοντες ἕως τῆς Πεύκης νήσου. Οἱ δὲ Ἰλλυριοὶ καὶ οἱ Μακεδόνες καὶ οἱ Θραῖκες πρὸς νότον εἰσὶ τῆς ῥάχεως ταύτης.

Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας, τῆς ἐν τῷ Ἄδρια Ταυλαντίων τῶν Μακεδονικῶν πόλεως, ἢ ἐστὶ πλησίον Δυρράχιου, ἄρχεται ἡ Ἐγνατία ὁδὸς, πρὸς ἑὼ βεβηματισμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεσηλοθετημένη, μέχρι Κυψέλου καὶ Ἐβρου ποταμοῦ· μιλίων δὲ ἐστὶ πεντακοσίων τριάκοντα πέντε· καὶ ἐὰν ἢ τὸ μίλιον ζᾶδια ὄκτω, γίνεται αὕτη ἡ ὁδὸς ζαδίων τετρακισχιλίων διακοσίων ὀγδοήκοντα. Ἐὰν δὲ, ὡς Πολύβιος βούλεται, ὑπερβάλλῃ τὸ μίλιον τοῦ ὀκταζαδίου δίπλεθρον, ὃ ἐστὶ τριτημόριον τοῦ ζαδίου (τὸ γὰρ πλέθρον ἐκτημόριον ἐστὶ τοῦ ζαδίου), προσθετέον τοῖς τετρακισχιλίσις διακοσίσις ὀγδοήκοντα σταδίοις, τὸ τρίτον τῶν πεντακοσίων τριάκοντα πέντε, τοῦτ' ἐστὶν ἑκατὸν ἐβδομήκοντα ὄκτω· καὶ γίνονται τετρακισχίλια τετρακόσια πενήκοντα ὄκτω.

Ὅτι Πτολεμαῖος μὲν τὸ τῆς Μακεδονίας βόρειον πέρασ εἶναι λέγει τὴν γραμμὴν τὴν διὰ Βερτίσκου ὄρους καὶ Σκαρδου καὶ Ὀρβήλου ἐκβαλλομένην πρὸς ἀνατολάς μὲν, ἕως μίσης τῆς Προποντιδος· πρὸς δυσμὰς δὲ, ἕως τῶν ἐκβολῶν Δρίλωνος ποταμοῦ, τοῦ ἐκ τοῦ Βερτίσκου ὄρους ἀνίσχοντος· ἵνα τὰ βορειότερα τῶν ὁρέων τούτων καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ἢ, τὰ μὲν Ἰλλυρικά, τὰ δὲ Θραῖκια· ὃ δὲ Στράβων οὐχ' οὕτως· ἀλλὰ τὴν Ἐγνατίαν ὁδὸν μεθόριον τίθησιν Ἰλλυρίας καὶ τῆς Ἡπείρου, ἀπὸ Ἀπολλωνίας ἕως πόλεως Λυχνιδίου, καὶ τόπου καλουμένου οὔτω, Πυλῶνος· τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης, διὰ τε Ἡρακλείας καὶ Ἀνγκησῶν καὶ Ἐόρδων, εἰς Ἐδέσσαν καὶ Πέλλαν, ἕως Θεσσαλονικείας. Μίλια δὲ εἰσὶ ταῦτα διακόσια ἐξήκοντα ἑπτὰ. Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως ποταμοῦ Ἐβρου, τσσαῦτα.

Ὅτι ἀπὸ Ἀπολλωνίας πόλεως ἡ Ἐγνατία ὁδὸς διορίζει πρὸς

νότον τὴν Ἠπειρον, περιεχομένην ὑπὸ τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους, ἕως τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου πρὸς ἄνω, ἕως Αἰγαίου, Ἑλλάς ἐστὶ, πρὸς νότον ἔχουσα τὴν Πελοπόννησον.

Ὅτι ὁ Στρυμῶν ποταμὸς διορίζει Μακεδονίαν καὶ Θράκην· ἡ δὲ Θράκη, κλυζομένη Αἰγαίῳ τε πελάγει, καὶ τῷ Μέλανι κόλπῳ, καὶ Ἑλλησπόντῳ, καὶ Προποντίδι, καὶ Βοσπόρῳ, καὶ Εὐξείνῳ πόντῳ, εἰς τὸν Αἴμον τὸ ὄρος περατοῦται· ἡ δὲ βόρειος τῆς Θράκης πλευρὰ ὁ Αἴμός ἐστι καὶ ἡ Ῥοδόπη καὶ ὁ Ὄρθηλος τὰ ὄρη· ἡ δὲ δυσμικὴ πλευρὰ ὁ Στρυμῶν ποταμὸς ἐστὶ.

Ὅτι τὸ Μυρτώων πελάγος περιέχεται ἀπὸ Σουνίου ἕως Κορίνθου, καὶ τοῦ Σαρωνικοῦ κόλπου· εἶτα τῇ ἀνατολικῇ τῆς Πελοποννήσου πλευρᾷ, ἕως Μαλείας καὶ Κυθέρων καὶ Κρήτης τῶν βορείων μερῶν· ἐν ᾧ πελάγει καὶ αἱ Κυκλάδες εἰσὶ.

Ὅτι ἡ Δωδώνη ἐν τῇ τῶν Μολοττῶν χώρᾳ ἐστὶ, τῶν ἐν Ἠπειρῳ.

Ὅτι ἀπὸ τῶν Κεραυνίων ὄρεων καὶ Χαόνων ὁ ἐπὶ τὴν ἄνω παράπλους σαθίων ἐστὶ χιλίων τριακοσίων, ἕως τοῦ στόματος τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, ἐνθα καὶ ἡ Ἠπειρος περατοῦται.

Ὅτι ἀπὸ Κασσιόπης λιμένος, τῆς ἐν Κερκύρα, ἕως Βρεντεσίου σαθία χίλια ἑπτακόσια.

Ὅτι τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, τὸ μὲν στόμα σαθίων ἐστὶ τεσσάρων, ὁ δὲ περίπλους τριακοσίων σταδίων ἐστίν. Ἐπεικοῦσι δ' αὐτὸν Ἀμφιλοχοὶ μὲν πρὸς βορρᾶν, Ἀκαρνανεὶ δὲ πρὸς ἀνατολὰς, Κασσωπαῖοι δὲ καὶ Νικόπολις (Αὐγούσου κτίσμα) πρὸς δυσμὰς. Ἐν δὲ τῷ μυχῷ τοῦ κόλπου, Ἀμβρακία ἐστὶ πόλις, ἐξ ἧς ὁ κόλπος ὠνόμασαι, ὀλίγον ἀπὸ Θαλάσσης· ἦν Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης ἐπίσημον ἐποίησε, βασιλείῳ ταύτης

χρησάμενος. Κτίσμα δ' ἐστὶ Γόργου τοῦ Κυψέλου παιδὸς ἡ Ἀμβρακία πόλις.

Ὅτι τὰ Ἄκτια πενταετηρικός ἀγὼν ἐστὶν ἐν Νικοπόλει· ἐνθα ὁ Αὔγουστος Ἀντώνιον καταναυμαχίσας περὶ τὸ Ἄκτιον, τὴν τε πόλιν ἐκάλεσε Νικόπολιν, καὶ περὶ τὸ Ἄκτιον τὰ Ἄκτια ἀγῶνα Ὀλυμπικῶν ἔθηκε.

Ὅτι μετὰ τὴν τῶν Ἐπιγόνων εἰς Θήβας στρατείαν Ἀλκμαίων, παρακληθεὶς ὑπὸ Διομήδους, συνῆλθεν εἰς Αἰτωλίαν αὐτῷ· καὶ συγκατεκλήσαντο ταύτην τε τὴν Αἰτωλίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν. Καλοῦντος δ' αὐτοὺς ἐπὶ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον Ἀγαμέμνωνος, ὁ μὲν Διομήδης ἐπορεύθη· ὁ δὲ Ἀλκμαίων, μέινας ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ, τὸ Ἄργος ἔκτισε, κατέσας Ἀμφιλοχικὸν, ἐπώνυμον τοῦ ἀδελφοῦ· Ἴναχον δὲ, τὸν διὰ τῆς χώρας ῥέοντα ποταμὸν εἰς τὸν κόλπον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Ἀργεῖαν προσηγόρευσε.

Ὅτι πλησίον τῆς τε Μακεδονίας καὶ τῆς Θετταλίας, περὶ τὸ Ποῖον ὄρος καὶ τὸν Πίνδον, Αἰθικὲς τε καὶ αἱ τοῦ Πηνεῖοῦ πηγαί. Τὸ δὲ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ ἐστὶ· καὶ οἱ ποιηταὶ Θεσπρωτίδα τὴν Δωδώνην ἔφασαν. Κεῖται δὲ ὑπὸ τῷ Τομάρῳ ὄρει· καὶ ἀπὸ τοῦ Τομάρου ὄρους καὶ οἱ τοῦ Διὸς ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, Τόμουροι ἐκαλοῦντο, ἐν συγκοπῇ ἀπὸ τοῦ Τομάρουροι, ὡς ἀν τοῦ Τομάρου φύλακες. Καὶ τὸ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ ὑπὸ Ἀμφινόμου λεγόμενον. « Ἦν μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγαλοῖο » θέμισες », [γράφουσιν], « Ἦν μὲν κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγαλοῖο » Τόμουροι. » Οὐδαμοῦ γὰρ τὰ μαντεῖα θέμισας καλεῖ Ὅμηρος, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ νομίμων ἔθῶν εἴωθε καλεῖν τὸ θέμισας. Πρώτερον δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν προφητῶν ἐκρατεῖτο· ὕστερον δὲ ὑπὸ τριῶν γυναικῶν γραιῶν. Ἦν δὲ πρότερον περὶ Σκοτοῦσσαν πόλιν τῆς Πελασγιώτιδος τὸ χρηστήριον ἐμπρησθέντος δ' ὑπὸ τιῶν τοῦ δένδρου, μετηνέχθη κατὰ χρῆσμον τοῦ Ἀπόλλωνος

ἐν Δωδώνῃ. Ἐχρησμάθει δ' οὐ διὰ λόγων, ἀλλὰ διὰ τινων συμβόλων, ὡσπερ τὸ ἐν Λιβύῃ Ἀμμωνιακόν. Ἰσως δὲ τινα πτησιν αἱ τρεῖς περισεραὶ ἐπέτοντο ἐξαιρέτων, ἐξ ὧν αἱ ἱερίαι παρατηρούμεναι προεῖσπιζον. Φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοτῶν καὶ Θεσπρωτῶν γλώτταν, τὰς γραίας πελίας καλεῖσθαι, καὶ τοὺς γέροντας πελίους· καὶ ἴσως οὐκ ὄρνεα ἦσαν αἱ θρυλούμεναι πελειάδες, ἀλλὰ γυναῖκες γραῖαι τρεῖς, περὶ τὸ ἱερὸν σχολάζουσαι.

Ὅτι ἡ παροιμία, Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκεῖον, ἐντεῦθεν ὠνομάσθη. Χαλκεῖον ἦν ἐν τῷ ἱερῷ, ἔχον ὑπερκείμενον ἀνδριάντα, κρατοῦντα μάστιγα χαλκῆν, ἀνάθημα Κορκυραίων· ἡ δὲ μάστιξ ἦν τριπλῆ, ἀλυσιδωτῆ, ἀπηρητημένους ἔχουσα ἐξ αὐτῆς ἀσραγάλους· οἱ πλήττοντες τὸ χαλκεῖον συνεχῶς, ὁπότε αἰωροῦντο ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μακροὺς ἤχους ἀπειργάζοντο· ἕως ὁ μετρῶν τὸν χρόνον, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἤχου μέχρι τέλους, καὶ ἐπὶ τετρακόσια προέλθοι· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλέχθη, Ἡ Κερκυραίων μάστιξ.

Ὅτι ἡ Κόρκυρα τὸ παλαιὸν εὐτυχὴς ἦν, καὶ δύναμιν ναυτικὴν πλείστην εἶχεν, ἀλλ' ὑπὸ πολέμων τινῶν καὶ τυράννων ἐφθάρη· καὶ ὑστερον ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα οὐκ ἐπηνέθη, ἀλλ' ἐπὶ λαιδορίᾳ παροιμίαν ἔλαβεν, «Ἐλευθέρα Κόρκυρα, » χέζ' ὅπου θέλεις.»

Ὅτι ἡ Μακεδονία περιορίζεται, ἐκ μὲν δυσμῶν, τῇ παραλίᾳ τοῦ Ἄδριου· ἐξ ἀνατολῶν δὲ, τῇ παραλλήλῃ ταύτης μεσημβρινῇ γραμμῇ, τῇ διὰ τῶν ἐκβολῶν Ἐβρου ποταμοῦ καὶ Κυψέλων πόλεως· ἐκ βορρᾶ δὲ, τῇ νοουμένη εὐθείᾳ γραμμῇ, τῇ διὰ Βερτιάκου ὄρους, καὶ Σκάρδου, καὶ Ὀρθήλου, καὶ Ῥοδόπης, καὶ Αἴμου (τὰ γὰρ ὄρη ταῦτα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Ἄδριου, διήκει κατὰ εὐθείαν γραμμὴν ἕως τοῦ Εὐξείνου, ποιοῦντα χερρόνησον μεγάλην πρὸς νότον τὴν τε Θράκην ὁμοῦ καὶ

Μακεδονίαν και Ἡπειρον και Ἀχαΐαν)· ἐκ νότου δὲ, τῇ Ἐγνατία ὁδῷ, ἀπὸ Δυρράχίου πδλεως πρὸς ἀνατολάς ἰοῦσιν, ἕως Θεσσαλονικείας· και ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο τῆς Μακεδονίας παραλληλογράμμου ἔγγιστα.

Ὅτι ὁ Πηνειὸς ποταμὸς, ῥέων διὰ τῶν Τεμπῶν και ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Πίνδου ὄρους, και διὰ μέσης Θεσσαλίας και τῶν Λαπιθῶν και Περραιβῶν, δεχόμενός τε τὸν Εὐρωτον ποταμὸν, δν Ὁμηρος Τιταρῆσιον ἰονόμασε, διορίζει Μακεδονίαν μὲν πρὸς βορρᾶν, Θεσσαλίαν δὲ πρὸς νότον· αἱ δὲ τοῦ Εὐρώτου ποταμοῦ πηγαὶ ἐκ τοῦ Τιταρίου ὄρους ἀρχονται, ὃ ἔστι συνεχὲς τῷ Ὀλύμπῳ· και ἔστι ὁ μὲν Ὀλυμπος, τῆς Μακεδονίας, ἡ δὲ Ὀσσα, τῆς Θεσσαλίας, και τὸ Πῆλιον.

Ὅτι ὑπὸ ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, παρά τὸν Πηνειὸν ποταμὸν, Γυρτῶν ἔστι, πόλις Περραιβικὴ και Μαγνητικὴ, ἐν ἣ Πειριβοός τε και Ἰξίων ἤρξαν. Ἀπέχει δὲ τῆς Γυρτῶνος [σαδίους ἑκατὸν ἡ] πόλις Κραννῶν· και φασίν, δταν εἶπῃ ὁ Ποιητής, « Τὼ μὲν ἀρ' ἐκ Θρήκης » Ἐφύρους μὲν λέγεσθαι τοὺς Κραννωνίους, Φλεγύας δὲ τοὺς Γυρτωνίους.

Ὅτι τὸ Δίον ἡ πόλις οὐκ ἐν τῷ αἰγιαλῷ τοῦ Θερμαίου κόλπου ἔστιν, ἐν ταῖς ὑπωρείαις τοῦ Ὀλύμπου, ἀλλ' ὅσον ἑπτὰ ἀπέχει σαδίους· ἔχει δ' ἡ πόλις τὸ Δίον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἐνθα Ὀρφεὺς διέτριβεν.

Ὅτι τὸ παλαιὸν οἱ μάντιες και μουσικὴν εἰργάζοντο.

Ὅτι μετὰ τὸ Δίον πόλιν ὁ Ἀλιάκμων ποταμὸς ἔστιν, ἐκβαλλων εἰς τὸν Θερμαῖον κόλπον· και τὸ ἀπὸ τούτου, ἡ πρὸς βορρᾶν τοῦ κόλπου παραλία Πιερία καλεῖται, ἕως τοῦ Ἀξίου ποταμοῦ, ἐν ἣ και πόλις Πύδνα, ἡ νῦν Κίτρον καλεῖται· εἶτα Μεθώνη και Ἄλωρος, πόλεις· εἶτα Ἐργῶν και Λουδίας, ποταμοί. Ἀπὸ δὲ Λουδίου εἰς Πέλλαν πόλιν ἀνάπλους σαδία ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀπέχει δ' ἡ Μεθώνη τῆς μὲν Πύδνης, στάδια τετταράκοντα, τῆς Ἀλώρου δὲ

ἑβδομήκοντα στάδια. Ἡ μὲν οὖν Πύδνα Πιερίκῃ ἐστὶ πόλις· ἡ δὲ Ἄλωρος Βοτταϊκῇ. Ἐν μὲν οὖν τῷ πρὸ τῆς Πύδνης πεδίῳ Ῥωμαῖοι, Περσέα καταπολεμήσαντες, καθεῖλον τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. Ἐν δὲ τῷ πρὸ τῆς Μεθώνης πεδίῳ γενέσθαι συνέβη τῷ Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου τὴν ἐκκοπὴν τοῦ δεξιῦ ὀφθαλμοῦ καταπελτικῶ βέλει, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως.

Ὅτι τὴν Πέλλαν, οὖσαν μικρὰν πρότερον, Φίλιππος εἰς μῆκος ἠΰξησε, τραφεῖς ἐν αὐτῇ. Ἐχει δὲ λίμνην πρὸ αὐτῆς, ἐξ ἧς ὁ Λουδίας ποταμὸς ῥεῖ· τὴν δὲ λίμνην πληροῖ τοῦ Ἀξιῦ τε ποταμοῦ ἀπόσπασμα. Εἶτα ὁ Ἀξιὸς, διαιρῶν τὴν τε Βοτταϊκὴν καὶ τὴν Ἀμφαξιτίνην γῆν, καὶ παραλαβὼν τὸν Ἐριγῶνα ποταμὸν, ἐξίησι μετὰ Χαλάσρας καὶ Θέρμης. Ἐπίκειται δὲ τῷ Ἀξιῶ ποταμῷ χωρίον, ὃπερ Ὀμηρὸς Ἀμυδῶνα καλεῖ, καὶ φησὶ τοὺς Παιόνας ἐντεῦθεν εἰς Τροίαν ἐπικούρους εἰλθεῖν· « Τηλόθεν ἐξ » Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιῦ εὐρυρέοντος ». Ἄλλ' ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀξιὸς θολερὸς ἐστὶ, κρήνη δὲ τις ἐξ Ἀμυδῶνος ἀνίσχουσα καὶ ἐπιμυγνυμένη αὐτῷ κάλλιζον ὕδατος, διὰ τοῦτο τὸν ἐξῆς σίχον, « Ἀξιῦ, οὗ κάλλιζον ὕδωρ ἐπικίδνεται αἶαν » μεταγράφουσι οὕτως, « Ἀξιῦ, ᾧ κάλλιζον ὕδωρ ἐπικίδνεται Αἶης ». Οὐ γάρ τὸ τοῦ Ἀξιῦ ὕδωρ κάλλιζον τῆς γῆς τῇ ὄψει [ἐπι]κίδνεται, ἀλλὰ [τὸ] τῆς [πη]γῆς τῷ Ἀξιῶ.

Ὅτι μετὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν ἡ Θεσσαλονίκη ἐστὶ πόλις, ἡ πρότερον Θέρμη ἐκαλεῖτο· κτίσμα δ' ἐστὶ Κασσαῶνδρου, ὃς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος, παιδὸς δὲ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου, ὠνόμασε· μετώκισε δὲ τὰ πέριξ πολίχνια εἰς αὐτὴν οἶον Χαλάσραν, Αἰνείαν, Κισσὸν, καὶ τινα *καί* ἄλλα. Ἐκ δὲ τοῦ Κισσοῦ ὑπονοήσειεν ἂν τις γενέσθαι καὶ τὸν παρ' Ὀμήρῳ Ἰφιδάμαντα, οὗ ὁ πάππος Κισσεὺς ἐΰρραψεν αὐτὸν, φησὶν, ἐν Θρήκῃ, ἡ νῦν Μακεδονία καλεῖται.

Ὅτι ἡ Βέροια πόλις ἐν ταῖς ὑπωρείαις κεῖται τοῦ Βερμίου ὄρους.

Ὅτι ἡ Παλλήνη χερρόνησος (ἧς ἐν τῷ ἰσθμῷ κεῖται ἢ πρὶν μὲν Ποτίδαια, νῦν δὲ Κασσάνδρεια) Φλέγρα τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. Ἰκκουν δ' αὐτὴν οἱ μυθευόμενοι γίγαντες, ἔθνος ἀσεβές καὶ ἄνομον, οὓς Ἡρακλῆς διέφθειρεν. ἔχει δὲ πόλεις τέσσαρας, Ἄφυτιν, Μένδην, Σκιώνην, Σάην.

Ὅτι τῆς Ὀλύμπου ἐπίγειόν ἐστι Μηκύβερνα ἐν τῷ Τορωναίῳ κόλπῳ.

Ὅτι πλησίον Ὀλύμπου χωρίον ἐς ἰκοῖλον, καλούμενον Κανθαρώλεθρον, ἐκ τοῦ συμβεβηκότος· τὸ γὰρ ζῶον ὁ Κάνθαρος πέριξ τῆς χώρας γινόμενος, ἠνίκα ψαύσῃ τοῦ χωρίου ἐκείνου, διαφθείρεται.

Ὅτι ἀντικρὺ Κανάστρου, ἄκρου τῆς Παλλήνης, ἡ Δέρρις ἐστὶν ἄκρα, πλησίον Κωφοῦ λήμενος· καὶ ὁ Τορωναῖος κόλπος ὑπὸ τούτων ἀφορίζεται. Καὶ πρὸς ἀνατολὰς αὐτῆς κεῖται τὸ ἄκρον τοῦ Ἄθωνος, ὃ ἀφορίζει τὸν Σιγγιτικὸν κόλπον· ὡς εἶναι ἐφεξῆς κόλπους τοῦ Αἰγαίου πελάγους πρὸς βορρᾶν, ἀλλήλων ἀπέχοντας οὕτως· Μαλιακὸν, Παγασσητικὸν, Θερμαῖον, Τορωναῖον, Σιγγιτικὸν, Στρυμμονικόν. Τὰ δὲ ἄκρα, Ποσειδίου μὲν, τὸ μεταξὺ Μαλιακοῦ καὶ Παγασσητικοῦ, τὸ δὲ ἐφεξῆς πρὸς βορρᾶν, Σηπιάς, εἶτα τὸ ἐν Παλλήνῃ Κανάστρον, εἶτα Δέρρις, εἶτα Νυμφαῖον ἐν τῷ Ἄθωνι, πρὸς τῷ Σιγγιτικῷ· τὸ δὲ πρὸς τῷ Στρυμμονικῷ, Ἀκράθως ἄκρον· ὧν μεταξὺ ὁ Ἄθων, οὗ πρὸς ἀνατολὰς, ἡ Λήμνος· πρὸς δὲ βορρᾶν ἀφορίζει τὸν Στρυμμονικὸν κόλπον ἢ Νεάπολις.

Ὅτι Ἄκανθος πόλις ἐν τῷ Σιγγιτικῷ κόλπῳ ἐς ἰ παραλίος, πλησίον τῆς τοῦ Ξέρξου διώρυχος· ἔχει δ' ὁ Ἄθων πέντε πόλεις, Δίον, Κλεωνάς, Θύσσον, Ὀλόφυζον, Ἀκραθώους· αὕτη δὲ πρὸς τῇ κορυφῇ τοῦ Ἄθωνος κεῖται. Ἔστι δ' ὁ Ἄθων

ὄρος μασσειδές, ὄξύτατον, ὑψηλότατον· οὗ οἱ τὴν κορυφὴν οἰκοῦντες ὄρωσι τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντα, πρὸ ὠρῶν τριῶν τῆς ἐν τῇ παραλίᾳ ἀνατολῆς. Καὶ ἔστιν ἀπὸ πόλεως τῆς Ἀκάνθου ἡ περίπλους τῆς χερρῶνήσου, ἕως Σταγείρου πόλεως τοῦ Ἀριστοτέλους, σταδία τετρακόσια· ἐν ἧ' λιμὴν ὄνομα Κάπρος, καὶ νησίον ὁμώνυμον τῷ λιμένι· εἶτα αἱ τοῦ Στρυμόνος ἐκβολαὶ· εἶτα Φάγρης, Γαληψός, Ἀπολλωνία, πάσαι πόλεις· εἶτα τὸ Νέστου στόμα, τοῦ διορίζοντος Μακεδονίαν καὶ Θράκην, ὡς Φίλιππος καὶ Ἀλέξανδρος, ὁ τούτου παῖς, διώριζον ἐν τοῖς κατ' αὐτοὺς χρόνοις. Εἰσὶ δὲ περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις καὶ ἕτεραι· οἷον Μύρκινος, Ἀργίλος, Δραβῆσκος, Δάτον· ὅπερ καὶ ἀρίστην ἔχει χώραν καὶ εὐκαρπον, καὶ ναυπήγια, καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀπ' οὗ καὶ παροιμία, Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.

Ὅτι πλεῖστα μέταλλά ἐστι χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηνίσι, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλεις ἰθρυται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρύσεια καὶ ἀργύρεια ἔχει μέταλλα, καὶ ἡ πέραν, καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, μέχρι Παιονίας· φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν Παιονίαν γῆν ἀρδύοντας εὐρίσκειν χρυσοῦ τινὰ μόρια.

Ὅτι ὁ Στρυμόν ποταμὸς ἀρχεται ἐκ τῶν περὶ τὴν Ῥοδόπην Ἀγριάνων.

Ὅτι ὁ παρ' Ὀμήρῳ Ἀγεροπαῖος, υἱὸς Πηλεγόνος, ἐκ Παιονίας ὢν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἰσορεῖται· διὸ καὶ Πηλεγόνος υἱός· οἱ γὰρ Παιόνες, Πελαγόνες ἐκαλοῦντο.

Ὅτι οἱ νῦν Φίλιπποι πόλεις Κρηνίδες ἐκαλοῦντο τὸ παλαιόν.

Ὅτι Σιντοί, ἔθνος Θρακικόν, κατῴκει τὴν Λῆμνον νῆσον· ὅθεν Ὀμηρος Σίντιας αὐτοὺς καλεῖ, λέγων, « Ἔνθα με Σίντιες ἀνδρες. »

Ὅτι μετὰ τὸν Νέστον ποταμὸν πρὸς ἀνατολὰς Ἄβδηρα

πόλις, ἐπώνυμος Ἀδδῆρου, ἐν οἷ τοῦ Διομήδους ἵπποι ἔφαγον· εἶτα Δίκαια πόλις πλησίον, ἧς ὑπέρεκειται λίμνη μεγάλη, ἡ Βισονίς· εἶτα πόλις Μαρώνεια.

Ὅτι ὁ νῦν ποταμὸς Ῥηγίνα ἐν Θράκῃ καλούμενος, Ἐργῆνος ἦν καλούμενος.

Ὅτι τὴν Σαμοθράκην Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἀδελφοὶ ᾤκουν κεραυνωθέντος δὲ Ἰασίονος διὰ τὴν εἰς Δήμητρα ἀμαρτίαν, ὁ Δάρδανος ἀπάρας ἐκ Σαμοθράκης, ἐλθὼν ᾤκησεν ἐν τῇ ὑπωρεΐᾳ τῆς Ἰθῆς, τὴν πόλιν Δαρδανίαν καλέσας· καὶ ἐδίδαξε τοὺς Τρῶας τὰ ἐν Σαμοθράκῃ μυστήρια· ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Σαμοθράκη Σάμος πρὶν.

Ὅτι ἡ ἐν Θράκῃ χερσόνησος τρεῖς ποιεῖ θαλάσσας· Προποντίδα ἐκ βορρᾶς, Ἑλλησποντον ἐξ ἀνατολῶν, καὶ τὸν Μέλαινα κόλπον ἐκ νότου· ὅπου καὶ ὁ Μέλας ποταμὸς βάλλει, ὁμώνυμος τῷ κόλπῳ.

Ὅτι ἐν τῷ ἰσθμῷ τῆς χερσονήσου τρεῖς πόλεις κεῖνται· πρὸς μὲν τῷ Μέλαινι κόλπῳ, Καρδία· πρὸς δὲ τῇ Προποντίδι, Παιτύη· πρὸς δὲ τῇ μεσογείᾳ, Λυσιμαχία. Μῆκος τοῦ ἰσθμοῦ σταδία τεσσαράκοντα.

Ὅτι ἡ πόλις ὁ Ἐλεοῦς ἀρσενικῶς λέγεται· τάχα δὲ καὶ ὁ Τραπεζοῦς.

BIBΛΙΟΝ Η.

Ὅτι ἡ ἅπασα Ἑλλάς, χερρόνησος, ὀρίζεται· ὧν πρώτη ἡ Πελοπόννησος, ἰσθμῷ κλειομένη τεσσαράκοντα σταδίων· δευτέρα δὲ ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἧς ἰσθμὸς ἐστὶν ὁ ἐκ Παγῶν τῶν Μεγαρικῶν εἰς Νίσαιαν τὸ Μεγαρέων ἐπίγειον, ὑπερβολῇ σταδίων ἑκατὸν εἴκοσι, ἀπὸ θαλάττης τῆς Κορινθίας ἐπὶ θαλάτταν τὴν Σαρωνικὴν· τρίτη δ' ἡ καὶ ταύτην περιέχουσα, ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Κρυσσαίου κόλπου μέχρι Θερμοπυλῶν· ἡ

ἐπινοουμένη εὐθεΐα γραμμῇ ὅσον πεντακοσίων ὀκτὼ σταδίων, τὴν μὲν Βοιωτίαν ἀπασαν ἐντὸς ἀπολαμβάνουσα, τὴν δὲ Φωκίδα τέμνουσα λοξὴν καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους Λοκρούς· τετάρτη δ' ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου διὰ τῆς Οἴτης καὶ τῆς Τραχινίας, εἰς τὸν Μαλιακὸν κόλπον καθήκοντα ἔχουσα τὸν ἰσθμὸν καὶ τὰς Θερμοπύλας, ὅσον ὀκτακοσίων ὄντα σταδίων. Πλειόνων δὲ ἢ χιλίων ἄλλος ἐστίν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόλπου τοῦ Ἀμβρακικοῦ, διὰ Θετταλῶν καὶ Μακεδόνων εἰς τὸν Θερμαῖον διήκων μυχόν.

Ὅτι ὁ Πύλος ἐστὶ μὲν καὶ πόλις, «Οἱ δὲ Πύλον, Νηληϊος
» εὐκτίμενον πτολίεθρον ἴξον.» Ἔστι δὲ καὶ ἡ χώρα, «Ὅς τ'
» εὐρὺ ρέει Πυλίων διὰ γαίης.» Περὶ δὲ τὴν πόλιν τὸν Πύλον
ρεῖ ποταμὸς Ἄμαθος καλούμενος· ὄθεν τὸ, «Πύλοιο ἀναξὶ ἦν
» ἄμαθόεντος.» Ἡ δὲ Ἥλις, ἡ χώρα ἐστίν· οὐπω γὰρ ἦν ἐπὶ
τῶν Ὀμήρου χρόνων ἢ νῦν Ἥλις πόλις κτισθεῖσα.

Ὅτι Τριφυλία ἢ περὶ τὴν Ἥλιαν χώρα ἐκλήθη, διὰ τὰ τρία
γένη· τὸ τε τῶν ἀπ' ἀρχῆς Ἐπειῶν κατασχόντων τὴν χώραν,
καὶ τὸ τῶν ἐποικησάντων Μινυῶν, καὶ τρίτον τὸ τῶν Ἠλείων
τῶν ὕστατα ἐπικρατησάντων.

Ὅτι Κυλλήνη ἐπίνειόν ἐστιν Ἠλείων, ἀπέχουσα τῆς Ἠλίδος
πόλεως σταδία ἑκατὸν εἴκοσι. Μέννηται δὲ τῆς Κυλλήνης ταύτης
καὶ Ὀμηρος, λέγων, «Ἰῆτον Κυλλήνιον, ἀρχὸν Ἐπειῶν.» Οὐ
γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀρκαδικοῦ ὄρους ὄντα ἐμελλεν ἡγεμόνα τῶν
Ἐπειῶν ἀπαφῆναι.

Ὅτι μετὰ τὴν Κυλλήνην πρὸς νότον ὁ Σελλήεις ἐστὶ ποτα-
μὸς, ρέων ἐκ Φολῆς διὰ πόλεως Ἐφύρας, ἐτέρας οὔσης τῆς
Θετταλικῆς, καὶ τῆς Θεσπρωτικῆς, καὶ τῆς Κορίνθου· καὶ περὶ
ταύτης λέγει Ὀμηρος, «Τὴν ἄγερ' ἐξ Ἐφύρας, ποταμοῦ ἀπο
» Σελλήεντος.» Ἐκεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς ὄψετο, «Φάρμακον ἀν-
» δροφόνον διζήμενος.» Καὶ δὴ καὶ περὶ ταύτης λέγουσιν οἱ

μνηστῆρες, « Ἡὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πείρασαν ἄρουραν [ἐλθεῖν],
 » ὄφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεΐκη. » Ἐκεῖθεν ἦν καὶ ἡ τοῦ
 Αὐγείου θυγάτηρ, « Ἡ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεΐα
 » χθών. » Πρὸ δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Μινύειος ποταμὸς ἐστίν· εἶτα ἡ Χε-
 λωνάτας ἄκρα πρὸς νότον, καὶ Πύλος ἕτερος τοῦ Μεσσηνιακοῦ,
 τοῦ Νέστορα θρέψαντος. Τρεῖς γάρ εἰσι Πύλοι, ὡς καὶ τὸ ἔπος
 δηλαῖ, « Ἔστι Πύλος πρὸς Ἡύλοιο· Πύλος γε μὲν ἐστὶ καὶ ἄλλος· »
 ὁ τε Μεσσηνιακός, καὶ ὁ τῆς Ἡλίδος, καὶ ὁ Τριφυλιακός.

Ὅτι εἶωθεν Ὀμηρος τὰ μέρη πολλάκις τοῖς ὄλοις συνα-
 ριθμεινῶ οἶον, « Ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος. » Καὶ, « Ἄν'
 » Ἑλλάδα τε Φθίην τε. » Καὶ, « Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ'
 » ἱεράων. » Καὶ, « Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί. »
 Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, « Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἡλιδα
 » διὰν ἔναιον. » τὸ γὰρ Βουπράσιον μέρος ἐστὶ τῆς Ἡλίδος μοίρας.

Ὅτι ἐστὶ τις ποταμὸς Ἀχελῶος περὶ Δύμην πόλιν τῆς Ἡλι-
 δος, ὁμώνυμος τῷ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν ποταμῷ, Ἀχελῶω
 καλουμένῳ.

Ὅτι ἀπὸ Φειᾶς πόλεως τῆς ἐν Ἡλίδι ἕως Ὀλυμπίας ἀπὸ
 θαλάσσης ἀνοδοῦς σαδίοι ἑκατὸν εἴκοσι, τῷ ἐγγυτάτῳ.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ τόπου ἀρχεται Εὐρώτας τε καὶ Ἀλφειός,
 ἐξ Ἀσίας κώμης τῆς Μεγαλοπολίτιδος· δύντες δὲ ἐπὶ συχνούς
 σαδίους ἀνατέλλουσι πάλιν, καὶ ὁ μὲν εἰς τὴν Λακωνικὴν, ὁ
 δὲ εἰς τὴν Πισάτιν κατάγεται.

Ὅτι ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς, παραλαβὼν τὸν τε Κελαδόντα καὶ
 Ἐρύμανθον καὶ ἄλλους ποταμούς, καὶ διελθὼν παρὰ τὴν Ὀλυμ-
 πίαν, ἐκβάλλει εἰς τὴν Σικελικὴν θάλασσαν.

Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Πύλου ἡμαθόεντος ὄρος ἐστὶ καλού-
 μενον Μίνθη. Φασὶ δὲ τὴν Μίνθη, παλλακίδα εὐσεβῆ τοῦ
 Ἄδου πρὶν, πατηθῆναι μὲν ὑπὸ τῆς Κόρης, μεταμορφω-
 θῆναι δὲ εἰς τὸ φυτὸν τὴν Μίνθη, ὅπερ ἐστὶ τὸ Ἡδύσομον.

Ὅτι

Ὅτι ὁ πρὸ τοῦ Πύλου αἰγιαλὸς Σινώθης ἐστὶ καὶ ξενὸς, ὅθεν ἡμαθῶεις ὁ Πύλος.

Ὅτι Λέπρεον πόλις τῆς Μεσσηνίας, ἀφ' οὗ ὁ ἡμαθῶεις Πύλος Λεπρεάτης.

Ὅτι, ἐνθα ὁ Τηλέμαχος κατέλαβε τὸν Νέστωρα θύοντα, τὸ ἱερόν ἐστι τοῦ Σαμίου Ποσειδῶνος· ἡ δὲ Σάμος κώμη ἐστὶ τῆς Μεσσηνίας.

Ὅτι τὴν Θυρούεσσαν πόλιν, Αἰπειᾶν κολώνην, καὶ Θυρὸν Ἀλφειοῦ πόρον, τὴν αὐτὴν λέγει εἶναι Ὀμηρος· καὶ γὰρ ἐκεῖ περάσιμος γίνεται ὁ Ἀλφειὸς ποταμὸς. Ἀλφειὸς δὲ ὠνόμασαι, διὰ τὸ δύναμιν ἔχειν τοὺς ἀλφούς ἰᾶσθαι.

Ὅτι ἡ Οἰγαλία πόλις ἡ τοῦ Εὐρύτου Οἰγαλιῆος, ἡ νῦν καλουμένη Ἀνθανία, πολίχνην Ἀρκαδικὸν, ὁμώνυμον τῷ Θεταλικῷ καὶ τῷ Εὐβοικῷ.

Ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Πύλοι παραθαλάσσιοι εἰσιν· ὁ δὲ τοῦ Νέστωρος ὁ Τριφυλιακὸς καὶ Ἀρκαδικὸς καὶ Λεπρεατικὸς, ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα σταδίους τῆς θαλάσσης ἀπέχει, ὡς δηλοῖ ὁ Πεισίστρατος καὶ ὁ Τηλέμαχος, μὴ εἰσελθόντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ τοῦ ἄρματος, ἀλλὰ παραλλάξαντες.

Ὅτι ὁ Τηλέμαχος, ὑφορώμενος τὴν τῶν μνηστῆρων ἐνέδραν, ἔπλεε, πρῶτον μὲν πρὸς βορρᾶν ἕως Ἡλιδος· εἶτα ἐκεῖθεν διὰ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ἕως τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου, πορευθεὶς πρὸς ἀνατολὰς, ἐκεῖθεν αὖθις ἔκαμψε πρὸς νότον, καὶ παρήλλαξε τὴν ἐνέδραν.

Ὅτι ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ Ζεὺς μέγιστος ἐλεφάντινος, ἔργον Φειδίου τοῦ Χαρμίδου Ἀθηναίου θαυμασιώτατον· ἐποίησε δ' αὐτὸν ὁ Φειδίας, ὡς ἔλεγε, πρὸς τὸ παρ' Ὀμήρῳ παράδειγμα, τὸ, « Ἡ, καὶ Κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων· ἀμβρόσια » δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανά- » τοιοῦ μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. » Ἐνδεικνύται γὰρ διὰ

τούτων τὴν τῆς δυνάμεως ὑπερβολὴν, συμπαθοῦσῶν καὶ τῶν τριχῶν. Ἐπὶ δὲ τῆς Ἡρας, διὰ τὴν ὕφασίν, φησι, τῆς δυνάμεως, λέγει Ὁμηρος, « Σείσατο δ' εἰνὶ Θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν » Ὀλυμπον » πολὺ γὰρ ὑπερβάλλει τὸ νεύματι μόνῳ σείειν, καὶ τὸ ὄλην αὐτὴν σείεσθαι ἐν τῷ Θρόνῳ, καὶ ποιεῖν τὸ αὐτό.

Ὅτι οἱ μετὰ Ὄξυλου καὶ τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντες Αἰτωλοὶ εἰς Πελοπόννησον συνώκησαν Ἠλείοις· καὶ αὐτοὶ εἰσιν οἱ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα πρῶτοι διαθέντες, καὶ τὰς Ὀλυμπιάδας διὰ τετραετηρίδος ὀρίσαντες μετὰ Ἠλείων. Καὶ ἕως μὲν τῆς ἕκτης καὶ εἰκοσῆς Ὀλυμπιάδος ἤρχον οἱ Ἠλείοι τοῦ ἀγῶνος· εἶτα οἱ Πισάται καθυπερτερήσαντες παρελαβον τὸν ἀγῶνα, ἐπὶ ἔτη πολλὰ ἀγῶνοθετοῦντες· εἶτα πάλιν Λακεδαιμόνιοι ἀφελόμενοι τοὺς Πισάτας παρέδωκαν τοῖς Ἐπειοῖς, καὶ τὸν Πύλον τὸν τοῦ Νέσσορος καθελόντες εἰς Λέπρεον συνώκησαν· τοῦτο δ' ἐποίησαν, διότι τοῖς Μεσσηνίοις ἔναντι Λακεδαιμονίων συνεμάχον Πισάται καὶ Πύλιοι.

Ὅτι Σαλμωνεύς, Οἰνόμαος, Πέλοψ, καὶ οἱ Πελοπίδαι, ἐν Πίσῃ κατώκουν, ἢ νῦν Βῖσα καλεῖται. Νῦν δὲ οὐδὲ ὄνομα ἐστὶ Πισατῶν καὶ Κανκῶνων καὶ Πυλίων· ἅπαντα γὰρ ταῦτα Σκύθαι νέμονται.

Ὅτι ὁ ἐν Πελοποννήσῳ Ἐνιπεὺς ποταμὸς, ῥέων ἐκ Σαλμωνέως κρήνης, ἐμβαλλει εἰς τὸν Ἀλφειόν· ἄλλος δ' ἐστὶν Ἐνιπεὺς, ποταμὸς Θετταλίας, ὃς ῥέων ἀπὸ τῆς Ὀθρυος δέχεται τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν, ῥέοντα ἀπὸ πόλεως Φαρσαλου.

Ὅτι ὑπὸ Σαλμωνέως ἔκπεσῶν ἐκ Πελοποννήσου Αἰτωλὸς, ἔκτισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰτωλίαν. Τούτου δ' ἀπόγονος, Ὄξυλος, φίλος ὢν τοῖς περὶ Τήμενον Ἡρακλείδαις, ἠγήσατο τὴν ὁδὸν αὐτοῖς κατιοῦσιν εἰς Πελοπόννησον, καὶ διένειμεν αὐτοῖς τὴν δορικτήτων χώραν· ἀντέλαβε δὲ χάριν, τὴν εἰς τὴν Ἠλείαν καθόδον, προγονικὴν οὔσαν. Ἀπατησάντων δὲ τῶν Ἐπειῶν μεθ'

ὄπλων τοῖς ἀμφὶ Ὄξυλον Αἰτωλοῖς, προέβλήθησαν, ἐξ Αἰτωλῶν μὲν Πυραΐχμης, ἐξ Ἐπειῶν δὲ Δέγμενος, ἐπὶ διαλύσει τῶν ὄλων· τοῦ δὲ Πυραΐχμου σφενδόνῃ τὸν Δέγμενον ἀνελόντος, παρέδωσαν τοῖς Αἰτωλοῖς οἱ Ἐπειοὶ τὴν πατρῴαν χώραν, καὶ τὴν τοῦ Ὀλυμπιάσι Διὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπιμέλειαν καὶ τοῦ ἀγῶνος, ὃν Ἴφίτος διέθηκεν.

Ὅτι τῇ Μεθώνῃ, συνεχῆς ἐστὶν ὁ Ἀκρίτας ἄκρα, εὔσα ἀρχὴ τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόλπου. Καλεῖται δ' Ἀσυναῖος ἀπὸ Ἀσίνης πόλεως τῆς ἐν τῷ κόλπῳ, ὁμωνύμου τῇ Ἐρμιονικῇ. Πρὸς ἑω δὲ ἑτέρα ἄκρα τοῦ αὐτοῦ κόλπου, καλουμένη Θυρίδες, ὄμορος τῇ κατὰ Ταίναρον Λακωνικῇ· εἶτα Καρδαμύλῃ, εἶτα Φηραῖ, εἶτα Θουρία, ἢ παρ' Ὀμήρῳ Αἴπεια, εἶτα Γερήνιον, ἀφ' οὗ Γερήνιος ὁ Νέσωρ, διὰ τὸ ἐνταῦθα σωθέντα ἀπὸ τοῦ κατ' Ἡρακλέα πολέμου τραφῆναι.

Ὅτι ἡ Ἰθώμη πόλις ἐμφορῆς ἐστὶ τῇ Κορίνθῳ· περὶ ἧς Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς πρὸς Φίλιππον τὸν Δημητρίου εἶπεν, ὅτι Δεῖ σε τούτων τῶν δύο ἔχεσθαι πόλεων, εἴπερ ἐπιθυμεῖς τῆς Πελοποννήσου ἄρξαι· κρατήσας γάρ, φησι, τῶν κεράτων ἀμφοῖν, καθέξεις τὴν βοῦν.

Ὅτι αἱ Θυρίδες ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ εἰσὶ κόλπῳ ἐντὸς τοῦ Ταϊνάρου· μεταξὺ δὲ τοῦ Ταϊνάρου καὶ τῆς Μαλεάς ὁ Λακωνικός ἐστὶ κόλπος.

Ὅτι ἀπὸ Ταϊνάρου εἰς Φυκοῦντα, ἄκραν τῆς Κυρηναιᾶς πρὸς νότον, διάρμα ἐστὶ ἑξαδίων τρισχιλίων· εἰς δὲ Πάχυνον τῆς Σικελίας τετρακισχιλίων ἑξακοσίων· εἰς δὲ Μαλεάς πρὸς ἀνατολὰς ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα κατακολπίζονται· εἰς δὲ Ὀνογνάθον, ταπεινὴν Χερρόνησον ἐνδοτέρῳ τῶν Μαλεῶν, πεντακοσίων εἴκοσι.

Ὅτι Ὀμηρος, ὡς περ λέγει κρῖ, τὸ κρίμμον, καὶ τὸ δῶμα, θῶ, κατὰ ἀποκοπὴν· οὕτω λέγει καὶ Ἄλκιμον, τὸν Ἀλκιμέδοντα,

και Μέσσην, την Μεσσήνην. Τὸ δὲ βριαρὸν Ἡσίοδος, βρι, και τὸ βριθὺ ὡσαύτως. Σοφοκλῆς δὲ και Ἴων, τὸ ῥάδιον, ῥα. Ἐπίχαρμος δὲ τὸ λίαν, λι, Συρακῶ δὲ, τὰς Συρακούσας. Ἐμπεδοκλῆς δὲ, μίαν λέγει συλλαβὴν, ὄψ, τοῦτ' ἔστιν ὄψεις· και παρ' Ἀντιμάχῳ, « Δῆμητρός τοι Ἐλευσινίης ἱερὴ ὄψ », και [τὸ] ἄλφιτον, ἄλφι. Εὐφορίων δὲ και τὸν Ἥλιον λέγει, Ἥλι· Δωδῶ δὲ, τὴν Δωδώνην ἄλλος ποιητής.

Ὅτι ἡ Μαλέα ἄκρα μεταξὺ κεῖται τῶν δύο κόλπων, Λακωνικοῦ τε και Ἀργολικοῦ.

Ὅτι τὸ Ἄργος παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνει, οἶον ἡ πόλις αὐτῆ, « Ἄργος τε, Σπάρτη τε » και Ἄργος ἡ Πελοπόννησος, οἶον, « Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργει » και Ἄργος ἡ Θετταλία, οἶον, « Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον » και ὅλη δὲ ἡ Ἑλλάς οὕτως καλεῖται παρ' αὐτῷ Ἄργος· Ἀργείους γὰρ καλεῖ τοὺς Ἕλληνας πάντας, ὡς και Δαναοὺς και Ἀχαιοὺς.

Ὅτι ὡσπερ τὰ Κροκύλεια, ὄντα τῆς Ἀκαρνανίας, συναριθμεῖ Ὀμηρος ταῖς νήσοις, οὕτω και τὸν Μάσητα τῆ Αἰγίνῃ, τῆς Ἀργολικῆς οὔσαν.

Ὅτι ὁ Κρισαῖος κόλπος τῆς Θαλάσσης, ὁ Κορινθιακός ἐστι, περιοριζόμενος ὑπὸ τε Φωκίδος και Βοιωτίας και Μεγαρίδος και ἰσθμοῦ, και τοῖς βορειοτέροις τε και δυσμικωτέροις τῆς Πελοποννήσου· ὁ δὲ Κιθαιρῶν και Ἐλικῶν τὰ ὄρη, ἐκ βορρᾶ εἰς αὐτὸν καθήκουσι· και ὁ μὲν Κιθαιρῶν ἐν τῇ Μεγαριδί πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἰσθμοῦ, ὁ δὲ Ἐλικῶν πρὸς δυσμᾶς.

Ὅτι τινὸς Τεγεάτου χρωμένου ἐν Δελφοῖς, εἰ ἄμεινον αὐτῷ μετοικίσειν εἰς τὴν Κόρινθον, ἀνεῖλεν ὁ Θεός· « Εὐδαίμων ἡ » Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἶην Τεγεάτης! »

Ὅτι ἡ Κορινθία χώρα οὐκ εὐγεῶς ἐστιν, ἀλλὰ σκολιά τε και τραχεῖα· ἀφ' οὗ πάντες ὄφρυβεντα Κόρινθον καλοῦσι, και παροιμαῖζονται, « Κόρινθος ὄφρυα τε και κοιλαίνεται. »

Ὅτι ἡ Κρομμυωνία ὡς μήτηρ ἦν τοῦ Ἐρυμανθίου κάπρου.

Ὅτι ἐν Αἰγαίᾳ τῆς Πελοποννήσου γέγονεν ἡ τὸν Δία Σηλάσασα αἰξ, ἣν καὶ Ἄρατος λέγει Ὠλενίαν καλεῖσθαι· πλησίον γὰρ ἡ Ὠλενος τῶν Αἰγῶν.

Ὅτι ἡ Κασαλία, κρήνη ἐστὶν ἐν Δελφοῖς, μαντικὸν ἔχουσα ὕδωρ.

Ὅτι ἐπιφανῆ ὄρη Πελοποννήσου ταῦτα· Κυλλήνη, Φολόη, Λύκαιον, Μαΐναλος, Παρθένιον, καθήκον ἐπὶ τὴν Ἀργεΐαν ἀπὸ τῆς Τεγεατίδος.

Ὅτι ὁ Ἐρασῖνος ποταμὸς ἐκδίδωσιν ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης εἰς τὴν Ἀργεΐαν· πρότερον δὲ οὐκ ἐφαίετο, διὰ τὸ τετυφλῶσθαι τοὺς ἐκ τῆς λίμνης εἰς αὐτὸν πόρους· καὶ ἡ τῶν Στυμφαλίων πόλις ἐπὶ τῆς λίμνης ἦν· ἐπεὶ δὲ οἱ πόροι ὑπὸ σεισμῶν ἀνεσομώθησαν, ἀπέχει νῦν ἡ πόλις τῆς λίμνης σάδια ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα.

Ὅτι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ οἰκίσεων οἰκισαὶ γεγόνασι μετὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, Κορίνθου μὲν Ἀλήτης, Σικυῶνος δὲ Φάλκης, Ἀχαιῖδος δὲ Τισαμενός, Ἡλιδος δὲ Ὄξυλος, Μεσσήνης δὲ Κρεσφόντης, Λακεδαιμόνος δὲ Εὐρυσθένης καὶ Προκλῆς, Ἄργους δὲ Τήμενος καὶ Κιασός, τῶν δὲ περὶ τὴν [Ἀκτὴν] Αἰγαίος [καὶ] Δηϊφόντης.

BIBΛΙΟΝ ④

Ὅτι περὶ τὰς ἐν Μεγαρίδι Σκιρωνίδας πέτρας τὰ ἰσοροῦμενα γεγονέναι φασίν· οἷον τὰ περὶ Πιτυοκάμπτην καὶ τὰ κατὰ Σκίρωνα τοὺς τυράννους, οὓς ἀνεῖλε Θεσεύς.

Ὅτι ἀπὸ Μεγάρων ὀκτωκαίδεκα σταδίου ἀπέχει ὁ κατὰ Νίσαιαν λιμὴν, τὸ ἐπίνειον.

Ὅτι Ὀμήρος, ἄταυ φῆ, «Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἔλκεχί-

» τῶνες » τοὺς Ἀθηναίους λέγει Ἰάονας, ὧν μέρος ἐστὶ καὶ ἡ Μεγαρίς, ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θησέως ἐν Κρομμυῶνι τοῦ ἰσθμοῦ μεθόριον δηλοῖ, τοιαύτην ἐπιγραφὴν ἔχον· ἐπὶ μὲν τὰ νότια, « Τὰδ' ἐστὶ Πελοπόννησος, οὐκ Ἰωνία » ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια, » Τὰδ' οὐχὶ Πελοπόννησος, ἀλλ' Ἰωνία. » Ἀλλὰ καὶ τῶν Πανδιονίδων τεσσάρων ὄντων, Αἰγέως, Πάλλαντος, Λύκου, Νίσου, καὶ διὰ τοῦτο τῆς Ἀττικῆς εἰς τέσσαρα μέρη διαιρεθείσης, ὁ Νίσος τὴν Μεγαρίδα ἔλαχε, καὶ τὴν Νίσαιαν ἔκτισεν.

Ὅτι πρὸ τοῦ Σουνίου τῆς Ἀττικῆς νησὸς ἐστὶ τραχεῖα καὶ ἔρημος, Ἐλένη ὄνομα· καὶ φασὶ περὶ αὐτῆς λέγειν τὸν Ὅμηρον, « Νήσω δ' ἐν Κρανῆι ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ. »

Ὅτι τῆς Ἀττικῆς ὄρη εἰσὶν ἄνομασά πεντέ· Ὑμηττός, Πάρνης, Κορυθαλλός, Βριλησσός, Λυκαθηττός.

Ὅτι ἡ Βοιωτία τριθάλασσός ἐστι. Κλύζεται γὰρ τῇ τε Κρῖσσαϊά ἐκ νότου, καὶ τῇ Μυρτώα, ἀπὸ Γεραῖου μέχρι Εὐρίπου· καὶ τῇ Μαλιακῇ, ἀπὸ Εὐρίπου μέχρι ποταμοῦ Σπερχειοῦ.

Ὅτι παροιμία ἐστὶ, « Θρακία παρεύρεσις » οἱ γὰρ Θραῖκες ἔνσπονδοι Πελασγοὶς γεγονότες ἐπὶ ῥητάς τινας ἡμέρας, νύκτωρ ἐπέθεντο· ἀποκρουσθέντες δ' ὑπὸ Πελασγῶν, καὶ τῇ ἐξῆς ἐγκαλούμενοι, ἔφασαν· « Ἄλλ' οὐχὶ ταῖς νυξίν ἄγειν εἰρήνην » ὠμόσαμεν. »

Ὅτι, πολέμου ὄντος Βοιωτοῖς καὶ Πελασγοῖς, ἦλθον Θεωροὶ ἐξ ἀμφοῖν εἰς Δωδώνην· ἀνελούσης δὲ τῆς προφήτιδος, ὅτι τὸν μὲν τῶν Πελασγῶν οὐχ εὔρε τὸν χρησμόν, τοῖς δὲ Βοιωτοῖς εἰπούσης, αὐτοὺς ἀσεβήσαντας εὖ πράξειν, ὑποτοπήσαντες οἱ Βοιωτοὶ κατὰ τὸ τῶν Πελασγῶν συγγενές κακουργῆσαι τὴν πρόμαντιν, ἀρπάσαντες διεχρήσαντο τὴν ἀνθρωπον, καὶ εἰς πῦρ ἔβαλον· δικαιούντες, ὅτι εἰ μὲν παρέχρησεν, ἔχει τὴν δίκην, εἰ δὲ ἀληθῶς ἔλεξεν, καὶ οὕτως ἀσεβῆσαι αὐτοὺς ἔδει.

Ἄνθ' ὧν ἐχρήσθη αὐτοῖς, κατ' ἑνιαυτὸν κλέπτοντας ἓνα τῶν παρ' αὐτοῖς τριπόδων, ἀποκομίζειν εἰς Δωδώνην.

Ὅτι Πενθίλος ἐκ Βοιωτίας τὴν Αἰολικὴν ἀποικίαν ἤγαγεν.

Ὅτι μεθόριον Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πρὸς τῇ Εὐβοικῇ Θαλάττῃ, ἐστὶν ὁ Ὠρωπὸς, καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν, ὃν καλοῦσι Δελφίνιον, ἀντιπέραν Ἐρετρίας τῆς ἐν Εὐβοίᾳ, ἀπὸ σαδίων τὸ διάστημα ἐξήκοντα. Ἐἶτα Δήλιον, Ταναγραίων πολίχμιον, ἀπέχον σαδίους τῆς Αὐλίδος τριάκοντα. Ἐἶτα λιμὴν βαθύς· εἶτα Αὐλὶς, πετρῶδες χωρίον· εἶτα Εὐριπος· εἶτα Σαλγανεύς, ἐπώνυμον χωρίον Σαλγανέως τινὸς Βοιωτοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖσε ταφέντος, μετὰ τὸ ἀνααιρεθῆναι ὑπὸ τῶν περὶ Μεγαβάτην Περσῶν, ὡς δῆθεν κακῶς αὐτοῦ ὑφηγησαμένου τὴν ἀπὸ Μαλιακοῦ κόλπου Θαλασσαν, λαβυρινθώδη καὶ ἄπορον· μεταγρόντες δ' οἱ Πέρσαι ὕψερρον, ὡς ἀδικηθέντα τὸν Σαλγανέα ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς.

Ὅτι τὸ Ἀμφιαράου ἱερὸν ἐν Τανάγρα ἐστὶ τῆς Βοιωτίας· ἐκ Κνωπίας δὲ τῆς Θηβαϊκῆς μεθιδρύθη κατὰ χρῆσιν δεῦρο.

Ὅτι Ἀθηδῶν πόλις μετὰ τὸν Σαλγανέα ἐσχάτη τῆς Βοιωτίας κεῖται, καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγὰς πόλιν τὸ διάστημα σαδίοι ἑκατὸν εἴκοσι. Καὶ ἐγγὺς τῶν Αἰγῶν αἱ Ὀροβίαι. Ἐκ δὲ Ἀθηδόνος ἦν Γλαῦκος, ὃν μεταβαλεῖν φασὶν εἰς κῆτος Θαλάσσιον.

Ὅτι ἡ Βοιωτία, σηραγγώδης οὖσα καὶ ὕπαντρος, ποιεῖ σεισμούς ἐν αὐτῇ ἐξαισίους, ὡς τινὰς τῶν πόρων ἀποτυφλοῦσθαι, καὶ τινὰς διευρύνεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο λίμναι τέ τινες ὑφίστανται, καὶ αὖτις λήγουσι. Διὸ καὶ Πλάταια μὲν καὶ Πλαταιεῖς παρὰ λίμνην ποτὲ ἦσαν, καὶ διὰ τὴν τῶν κωπῶν πλάτην οὕτως ὠνομάσθησαν. Ἐτι δὲ Ἐλος τε καὶ Ἐλεῶν ἐκλήθησαν, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἔλεσιν ἰδρῦσθαι· νῦν δὲ ἠπεύρωται.

Ὅτι ὁ Κηφισσὸς ποταμὸς ἐκ τῶν Φωκιῶν ὀρέων ἄρχεται ἐκ Πιλαίας πόλεως, καὶ εἰς τὴν Κωπαίδα λίμνην ἐκδίδωσιν·

ἐνθα καὶ ὁ Περμησσοῦς καὶ Ὀλμειοῦς, ἐκ τοῦ Ἐλικῶνος ῥέοντες, εἰς τὴν αὐτὴν ἐμβαλλουσι λίμνην περὶ πόλιν Ἀλιάρτον· ἡ δὲ τῆς λίμνης περίμετρος, ἑξάδιοι τριακόσιοι ὀδοῦκοντα.

Ὅτι ἡ Κωπαῖς λίμνη, πολλοὺς δεχομένη ποταμοὺς, ἐξοδὸν οὐκ ἔχει, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν Κηφισσοῦν δεχομένου αὐτὸν χάσματος.

Ὅτι Σκῶλος ἐστὶ κόμη τῆς Παρασωπίας ὑπὸ τῷ Κεθαίρῳ, τόπος τραχύς· ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία λέλεκται, «Εἰς » Σκῶλον μὴτ' αὐτὸς ἴμεν, μὴτ' ἄλλῳ ἐπεσθαι. Καὶ τὸν Πενθεά ἐνταῦθα φασὶ διασπασθῆναι. Ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ κόμη Σκῶλος, παρ' ἣν ποταμὸς ῥεῖ Ἀσωπός· καὶ ἐν Σικυῶνι ἄλλος ἐστὶ ποταμὸς Ἀσωπός.

Ὅτι Θέσπεια πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἐλικῶνι νοτιωτέρα, ἐπιχειμένη τῷ Κρῖσσαιῷ κόλπῳ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ Ἐλικῶν. Πλησίον δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρὶς Ἄσκη.

Ὅτι ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος σπήλαια ἔχει πολλὰ ἱερά, ὧν ἐστὶν ἐν καὶ τὸ Κωρύκιον, ἱερὸν νυμφῶν, ὁμώνυμον τῷ Κιλικίῳ.

Ὅτι τὸ ἐσπέριον τοῦ Παρνασσοῦ πλευρὸν νέμονται Λοκροὶ τε οἱ Ὄξοι καὶ Δωριεῖς καὶ Αἰτωλοὶ κατὰ τὸν Κόρακα, Αἰτωλικὸν ὄρος· τὸ δὲ πρὸς ἑὼ Δωριεῖς καὶ Φωκεῖς.

Ὅτι ὁ Κρῖσσαιὸς κόλπος ἕως τοῦ Ἀκτίου περαιοῦται.

Ὅτι Φωκέων δύο εἰσὶ πόλεις ἐπίσημοι, Δελφοὶ τε καὶ Ἐλάτεια· ἡ μὲν διὰ τὸ ἀρχαιότατον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἡ δὲ διὰ τὸ [ἐπικεῖσθαι τοῖς ξενοῖς. Λέγει δὲ] περὶ Κύφον, Περύραιβικὸν ὄρος, καὶ πόλιν εἶναι· «Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε.»

Ὅτι Περύραιβοὶ τὰ θυτικὰ τοῦ Ὀλύμπου ᾄκουν, Μακεδόνων ἐγγύς.

Ὅτι ἕτερος Μόψος, ἀφ' οὗ ἡ Ἀττικὴ Μοψοπία· καὶ ἄλλος ὁ Μαντοῦς, τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς παῖς, ἀφ' οὗ Μοψοεσία πόλις Κιλικίας.

Ὅτι μεταξὺ Σηπιάδος καὶ Κασθαναίας, τοῦ Πηλίου ἀκρωτηρίων, αἰγιαλός ἐστιν ἔρημος, ἔνθα ὁ Ξέρξου στρατός ὑπὸ ἀπηλιώτου συνετρίβη.

Ὅτι τὸ περὶ Λάρισσαν πεδίου, Πελασγικὸν ἐκαλεῖτο πρῶν. Πυρραία δὲ ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος γυναικός· Αἰμονία δὲ ἀπὸ Αἴμονος· Θετταλία δὲ ἀπὸ Θετταλοῦ τοῦ Αἴμονος.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ι.

Ὅτι ἡ Εὐβοία μῆκος ἔχει σταδίων χιλίων διακοσίων, ἀπὸ Κηναίου ἀκρου τοῦ κατὰ Θερμοπύλας ἕως Γεραισοῦ κατὰ Σούνιον. Τὸ δὲ πλάτος τὸ μέγιστον ἑκατὸν πενήτηντα σταδίων. Καὶ ἐστὶν ἀντίπορθμος τῇ τε Ἀττικῇ, καὶ τῇ Βοιωτίᾳ, καὶ τῇ Λοκρίδι, καὶ τοῖς Μαλιεῦσι. Διὰ δὲ τὸ μῆκος Μάκρις ἐκαλεῖτο, ὕσερον δὲ Ἄθαντις. Τὰ δὲ μεταξὺ Καφηρέως καὶ Γεραισοῦ, τὰ Κοῖλα Εὐβοίας καλεῖται.

Ὅτι ὁ Ὠρεὸς, Ἰστιαία ἐκαλεῖτο· καὶ οἱ Ὠρεῖται, Ἰστιαεῖς.

Ὅτι τὸ Δίον, καὶ ὁ Ὠρεὸς, καὶ ἡ Κήρινθος, καὶ τὸ Ἄρτεμισιον, καὶ ὁ Βούθωρος ποταμὸς, πάντα ταῦτα τῆς Εὐβοίας παραθαλάσσια εἰσι, πρὸς τὸν βορρᾶν τετραμμένα καὶ τὴν Σκῦρον νῆσον καὶ Λῆμον.

Ὅτι Κάρυσος, καὶ Στύρα, καὶ Ἐρετρία, πρὸς νότον εἰσὶν, ἀντιπέραν Ἀττικῆς.

Ὅτι ἐν Κάρυζῳ φύεται λίθος ἡ ξαινομένη καὶ ὑφαινομένη, ὥστε τὰ ὕψη χειρόμακτρα γίνεσθαι· ῥυπωθέντα δὲ εἰς φλόγα βάλλεσθαι καὶ ἀποκαθαίρεσθαι λέγουσι, παραπλησίως τῇ τῶν λιπῶν πλύσει. Ὁ δὲ Γεραισὸς, ἀρσενικόν.

Ὅτι περὶ τὸ Λήλαντον πεδίου τῆς Εὐβοίας, μέταλλα ἦν χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ἀπερ νῦν ἐκλελοιπεν, ὥσπερ καὶ Ἀθήνησι τὰργύρια.

Ὅτι ἡ Ἐρέτρια πόλις δύναμιν εἶχέ ποτε μεγάλην· ὥσε, ἠνίκα πομπὴν ἤγον, τρισχίλιοι μὲν ὀπλίται ἦσαν, ἑξακόσιοι δὲ ἰππεῖς, ἐξήκοντα δὲ ἄρματα· ἐπήρχε δὲ Ἄνδρου καὶ Τήνου, καὶ τινων νήσων ἄλλων.

Ὅτι τῶν δοράτων, τὰ μὲν συσάδην ἐσὶν, ὡς τὰ ξίφη καὶ τὰ ὄρεκτὰ τῶν Ὀμηρικῶν Ἀδάντων· τὰ δὲ ἀκοντίζεται δίκην δίσοῦ καὶ παλτοῦ, ὅποια ἦν ἡ τοῦ Ἀχιλλέως μελία· τὰ δ' ἐπαμφοτερίζει, οἷον ὁ κοντὸς καὶ ἡ σάρισσα καὶ ὁ ὑσσός.

Ὅτι τῆς Εὐβοίας δύο τινές εἰσι ποταμοί, Κιρεὺς καὶ Νιλεὺς· καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πίνοντα πρόβατα γίνονται, ἐκ μὲν Θατέρου λευκὰ, ἐκ δὲ Θατέρου μέλανα.

Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου Ἀκαρνεῖνες οἰκοῦσι, καὶ ἐφεξῆς ὁ Ἀχελῷός ἐστι ποταμός· εἶτα Αἰτωλοὶ ἀνατολικιώτεροι· καὶ μετ' αὐτοὺς Ὄζοιαι Λοκροί, καὶ ὁ Παρνασσὸς τὸ ὄρος· εἶτα Ἐλικῶν τὸ ὄρος· εἶτα Κιθαιρῶν, κατὰ τὸν Κορίνθιον ἰσθμὸν· εἶτα Ὑμηττός, πρὸς τὰς ἀνατολὰς ἐφεξῆς κείμενα τὰ ὄρη. Καὶ ὑπέρκεινται ἐν τῇ μεσογαίᾳ πρὸς βορρᾶν, τῶν μὲν Ἀκαρνανῶν Ἀμφίλοχοι· εἶτα Δόλοπες, καὶ ἡ Πίνδος τὸ ὄρος, ἀφ' οὗ ὁ Ἀχελῷος ρεῖ πρὸς τὰς Ἐχινάδας. Τῶν δ' Αἰτωλῶν Πεῤῥαιβοὶ πρὸς βορρᾶν εἰσὶ, καὶ Ἀθαμᾶνες, καὶ Αἰνιάνων τι μέρος, τῶν τὴν Οἴτην ἐχόντων. Τὸ δὲ νότιον πλευρὸν Ἀκαρνανῶν τε καὶ Αἰτωλῶν, ἡ θάλασσα ἐστὶν ἢ κατὰ τὸν Κρῖσσαϊὸν κόλπον. Ἄρχεται δ' ὁ κόλπος οὗτος ἀπὸ τοῦ ζώματος τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ.

Ὅτι Κόραξ ὄρος Αἰτωλικὸν συνάπτει τῇ Οἴτῃ ὄρει.

Ὅτι τὸ Ἄκτιον δυσμικιώτατόν ἐστιν ἄκρον τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου.

Ὅτι ἡ νῦν Λευκάς πόλις χερρόνησος ἦν πρὶν· ὑπὸ δὲ Κορινθίων ἐτμήθη· καλεῖ δ' αὐτὴν Ὀμηρος «Ἄκτῆν ἠπειροιο» τῆς Ἀκαρνανίας δηλονότι, ἧς μέρος τὸ Νήρικον, ἔπερ Λαέρτης

ελεῖν λέγει. Ἀλλά καὶ τὰ Κροκύλεια καὶ ἡ Αἰγίλιψ πόλις, ἐν Καταλόγῳ, τῆς Λευκάδος εἰσὶ πλησίον· ὡς τὴν νῆσον ὅλην ἔχουν πόλεις τρεῖς, Λευκάδα μὲν ἐν τῷ χειροποιήτῳ πορθμῷ, τὴν πρὶν Νήρικον, καὶ Κροκύλεια, καὶ Αἰγίλιπα.

Ὅτι τὴν νῦν Κεφαλληνίαν Ὀμηρος καὶ Σάμων καλεῖ οἶον, « Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἡδ' οἱ Σάμων ἀμφενέμοντο. » Καὶ Σάμην οἶον, « Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε. » Ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν μέρος λέγει τῆς Κεφαλληνίας καὶ τῆς Ἠπείρου, οἶον, « Οἱ τ' ἠπειρον ἔχον, ἡδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο. » καὶ πάλιν, « Δώδεκ' ἐν ἠπειρῷ ἀγέλαι. » Ὀμωνύμως δὲ τῇ ὅλῃ νήσῳ καὶ ἡ ἐν αὐτῇ πόλις Σάμος καὶ Σάμη καλεῖται.

Ὅτι ἡ τοῦ Μέντου πόλις, Τάφος πρὶν καλουμένη, νῦν Ταφιοῦσσα καλεῖται.

Ὅτι Σαμαῖοι μὲν οἱ Κεφαλλῆνες, ἀπὸ Σάμης ἢ Σάμου· οἱ δὲ Ἴωνες, ἀπὸ Σάμου τῆς Ἴωνικῆς, Σάμιοι.

Ὅτι Ἐπειοὶ κατόκουν τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι Ἐχινάδας, ἐξ Ἠλίδος ἐλθόντες μετὰ Φυλέως· διόπερ καὶ τὸν Κυλλήνιον Ἰών, « Μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν, Φυλείδew ἔταρον » καλεῖ ὁ Περικτῆς.

Ὅτι ἡ Ἴωνικὴ Σάμος πρὶν ἐκαλεῖτο Μελάμφυλος, εἶτα Ἀνθεμῖς, εἶτα Παρθενα, ἀπὸ ποταμοῦ ἐν αὐτῇ Παρθενίου, ὃς Ἰμβρασος μετωνομάσθη, εἶτα Σάμος ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν ὀρέων· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη Σάμους ἐκαλουν.

Ὅτι ἀπὸ Ζακύνθου νήσου εἰς Ἐσπερίδας τῆς Λιβύης σάδιοι τρισχίλιοι τριακόσιοι.

Ὅτι τὰς νῦν Ὀξείας νήσους τῶν Ἐχινάδων Ὀμηρος Θοὰς καλεῖ. Ἡ μὲν οὖν Δουλιχία κεῖται κατὰ τὰς τοῦ Αἰφειοῦ ἐκβολὰς καὶ Οἰνιάδας.

Ὅτι οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβοῖαι νήσους κατόκουν ὁμωνύμως αὐτοῖς καλουμένας, πλησίον τῶν Ἐχινάδων.

Ὅτι ὁ κατὰ Νικομήδειαν τῆς Βιθυνίας κόλπος, Ἄσκακηνός

καλεῖται, ἀπό τινος πολιχνίου κειμένου ἐν τῷ μυθῷ Ἀσρακοῦ καλουμένου.

Ὅτι Τυνδάρεως καὶ Ἰκάριος, ἐκπεσόντες Σπάρτης ὑπὸ Ἰποκόωντος, ἦλθον εἰς Πλευρῶνα παρὰ Θεσίον, καὶ μετ' αὐτοῦ συγκατεκτήσαντο πολλὴν χώραν καὶ τῶν Ταφίων καὶ Ἐχινάδων νήσων· ἀλλ' ὁ μὲν Τυνδάρεως, γήμας Λήδαν τὴν Θεσίου παιδα, μετόκησεν εἰς τὴν οἰκίαν· ὁ δὲ Ἰκάριος, ἔγημε Πολυκάστην τὴν Λυγαίου παιδα, καὶ τῆς Ἀκαρνανίας ἐκυρίευσεν ἐξ ὧν Πηνελόπη καὶ ἀδελφοὶ αὐτῆς.

Ὅτι Ἀκαρῶνες οὐ συνεστράτευσαν Αἰτωλοῖς κατὰ τῆς Τρωάδος· ὅθεν ὕσερον ἔτεσι πολλοῖς Ῥωμαίους ἐπεισαν αὐτούς, καὶ τὴν αὐτονομίαν ἀπέλαβον, διὰ τὸ μὴ συστρατεῦσαι Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων, οἱ τινες ἦσαν πρόγονοι Ῥωμαίων· ὁ γὰρ Αἰνεΐας ἐκ τῶν Τρώων ἦν.

Ὅτι οἱ Κουρῆτες οὐκ ἦσαν Αἰτωλοὶ, διὰ τὰ ἔτη ταῦτα· «Κουρῆτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί.» Πάλιν οἱ τοῦ Πορθέως παῖδες τρεῖς, Αἰτωλοὶ ὄντες, καὶ τὴν Πλευρῶνα καὶ Καλυδῶνα οἰκοῦντες, Κουρῆτες ἦσαν· οἱ γὰρ Πλευρώνιοι Κουρῆτες εἰσι, ὅπερ ἀληθέστερον. Ἔθος γὰρ ἐστὶν Ὀμηρικόν, τὰ μέρη τοῖς ὄλοις συναριθμεῖν· οἶον, «Οἱ δ' Εὐβοῖαν ἔχον Χαλκίδα τε·» καὶ πάλιν, «Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί.» Τοιοῦτον οὖν καὶ τὸ, «Κουρῆτες καὶ Αἰτωλοί.» Φασὶν οὖν, ὅτι Κουρήτων ἐχόντων τὴν νῦν Αἰτωλίαν, ἐκπεσὼν ἐξ Ἡλίδος Αἰτωλὸς, μετὰ τινων Ἐπειῶν, ἐκυρίευσεν τῆς ἐξ ἑαυτοῦ κληθείσης Αἰτωλίας· καὶ οἱ Κουρῆτες μετόκησαν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν. Μετὰ οὖν γενεὰς δέκα, Ὄξυλος μετὰ Ἡρακλειδῶν κατήλθεν εἰς τὴν Ἡλίδα ὡς πατρώαν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐκ τῆ εἰκόνι Αἰτωλοῦ δηλοῖ· «Χώρης οἰκιστῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε » δίναις θρεφθέντα, σαδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος, Ἐνδυμίωνος » παῖδ' Αἰτωλὸν τόνδ' ἀνέθηκαν Αἰτωλοὶ, σφετέρας μνημ'»

» ἀρετῆς ἔσοραῖν.» Τὸ δὲ ἐπὶ τῇ Ὀξύλου εἰκόνι ἐπίγραμμα οὕτως ἔχει· « Αἰτωλὸς ποτε τόνδε λιπὼν αὐτόχθονα δῆμον, κτή-
 » σατο Κουρητῖν γῆν δορί πολλά καμῶν. Τῆς δ' αὐτῆς
 » γενεῆς δεκατόσπορος Αἴμονος υἱὸς, Ὀξύλος, ἀρχαίην ἔκτισε
 » τήνδε πόλιν.» Τὸ δὲ Ὀξύλου ἐν Ἡλίδι κεῖται· τὸ δ' Αἰτωλοῦ
 ἐν Αἰτωλίᾳ.

Ὅτι Χαλκιδεῖς οἱ ἐν Εὐβοίᾳ, πόλεμον ἔχοντες πρὸς Ἐρε-
 τριεῖς περὶ τοῦ Ἀηλάντου πεδίου, καὶ πολλάκις κρατούμενοι
 ἀπὸ τῶν ἐμπροσθίων τριχῶν, καὶ καταβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν
 πολεμίων, ἐπετήδευσαν τὰ ἐμπροσθεν κείρεσθαι τῆς κεφαλῆς·
 διὸ καὶ ὑπὸ Ὀμήρου « ὄπισθεν κομῶντες » προσηγορεύθησαν.
 Καὶ μετοικήσαντες εἰς Αἰτωλίαν ὕσπερον, καὶ μάχῃ νικήσαντες
 τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐδίωξαν πέραν τοῦ Ἀχελῷου ποταμοῦ· διὸ
 ἐκεῖνοι μὲν οἱ Εὐβοεῖς, Κουρητῆτες ἐκλήθησαν, ἀπὸ τοῦ κεί-
 ρεσθαι· οἱ δ' ἐκδηθέντες, Ἀκαρνανες, ὡς μὴ χειρόμενοι.

Ὅτι ὁ Θεσίος πενθερὸς ἦν Τυνδάρεω τε καὶ Οἰνέως, πατὴρ
 Ληδάς τε καὶ Ἀλθαίας· καὶ πολέμου ὄντος Θεσιάδαις τε καὶ
 Κουρησὶ πρὸς Οἰνέα τε καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Μελέαγρον, ἦτοι
 περὶ γῆς ὄρων, ἧ, μυθικῶς κατ' Ὅμηρον, « ἀμφὶ σὺς κεφαλῇ
 » καὶ δέρματι », ὁ Μελέαγρος ἀνεῖλε τοὺς τῆς Ἀλθαίας ἀδελ-
 φούς· ἀνθ' ὧν ἡ Ἀλθαία « Πολλὰ κατηρᾶτο, συγερὰς δ' ἐπέκέ-
 » κλετ' Ἐριννῦς. »

Ὅτι τοὺς ἐν Αἰτωλίᾳ Κουρητῆτας τετραχῶς ἐτυμολογητέον· ἡ
 γὰρ διὰ τὴν ἐμπροσθίαν κουράν, ὡς εἴρηται, ἡ ἀπὸ ὄρους
 Κουρίου Αἰτωλικοῦ, ἡ διὰ τὸ βλακώδεις εἶναι, ὥσπερ αἱ κόραι,
 ὁ ποῖοι καὶ « Ἰάωνες ἔλκεχίτωνες » λέγονται· ἡ ἀπὸ Κουρήτων
 δαιμόνων, ἐνόπιον ὄρχουμένων ὄρχησιν· λέγοι γὰρ ἂν τοὺς ἀν-
 δρειοτάτους καὶ εἰδότας ἐν ὄπλοις ὄρχεῖσθαι· καὶ γὰρ Ὅμηρος
 εἰσάγει τὸν Αἰνεῖαν λέγοντα. « Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὄρχη-
 » σῆν περ ἔόντα. »

Ὅτι κοινὸν Ἑλλήνων καὶ Βαρβάρων ἐστὶ τὸ τὰς ἱεροποιΐας μετὰ ἀνέσεως ἑορταστικῆς ποιεῖσθαι, τὰς μὲν σὺν ἐνθουσιασμῷ, τὰς δὲ χωρὶς, καὶ τὰς μὲν μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ μὴ, καὶ τὰς μὲν μουσικῶς, τὰς δ' ἐν φανερωῖ ἢ γὰρ μουσικὴ φιλοσοφία ἐστίν, καὶ πρὸς τὴν τῶν ἡδῶν κάθαρσιν συμβαλλομένη, ὡς φησι Πλάτων.

Ὅτι οἱ Ἕλληνες τῷ Διονύσῳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἑκάτῃ καὶ ταῖς Μούσαις καὶ Δήμητρὶ προσέθεσαν τὸ ὀργιαστικὸν πᾶν καὶ τὸ Βακχικὸν καὶ τὸ χορικὸν καὶ μουσικόν.

Ὅτι οἱ Κουρήτες δαίμονές τινές εἰσι περὶ τὸν Δία· οὕτως δ' ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ κουροτροφεῖσθαι αὐτόν. Τοῦ δὲ Διονύσου ὄπαδοὶ δαίμονες, Σάτυροί τε, καὶ Σίληνοι, καὶ Βάκχαι, Ἀθηνᾶί τε, καὶ Θυῖαι, καὶ Μιμαλλόνες, καὶ Ναΐδες, καὶ Νύμφαι, καὶ Τίτυροι.

Ὅτι οἱ Βερέκυντες, Φρυγίων τι γένος ὄν, καὶ ἀπλῶς οἱ Φρύγες, ῥέαν τιμῶσι καὶ ὀργιάζουσι ταύτῃ, Μητέρα καλοῦντες θεῶν, καὶ Ἄγδιςιν, καὶ Φρυγίαν θεὸν μεγάλην ἀπὸ δὲ τῶν τόπων, Ἰδαίαν, καὶ Δινδυμήνην, καὶ Σιπυλίην, καὶ Κυθήβην, καὶ Πεσσινουντίδα, καὶ Κυβέλην. Οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς πρόπολους αὐτῆς Κουρήτας λέγουσιν, ὁμωνύμως τοῖς τοῦ Διὸς τοὺς δ' αὐτοὺς καὶ Κορύβαντας.

Ὅτι παρὰ τοῖς Θραξίν ἐνθουσιασμοὶ εἰσι, τὰ τε Κοτύττια, καὶ τὰ Βενδίδια· παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχεν.

Ὅτι Ὀλυμπος ὄρος ἐστὶ, καὶ περὶ τὴν Τρωϊκὴν Ἰδην, καὶ ὁ Μύσιος, καὶ ὁ Μακεδονικὸς, καὶ ὁ παρ' Ὀμήρῳ ὑπερουράνιος.

Ὅτι Ταλθύδιος μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἀποικίαν ἐξεῖλεν εἰς Κρήτην.

Ὅτι Τριχάϊκες οἱ ἐν Κρήτῃ Δωριεῖς· ἦτοι οἱ πολεμικοί,

ὡς τὸ Κορυθαΐκι· ἢ οἱ τρίλοφοι, ἐν ταῖς περικεφαλαίαις, ἢ οἱ ὄρχησαί. Ἐτεόκηρες δὲ οἱ αὐτόχθονες.

Ὅτι ὁ Κνωσσὸς πόλις τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο Καίρατος, ἀπὸ ποταμοῦ ἐγγὺς ὄντος.

Ὅτι ἡ Δίκτη τὸ ὄρος ἀνατολικώτερόν ἐστι τῆς Ἰθῆς ἐν Κρήτῃ, σαδίους χιλίους. Ἡ δὲ Ἰθῆ νῦν Χρυσόμαλλος καλεῖται.

Ὅτι ἡ Κρήτη ἐκατόμπολις ἦν [ἐν] τοῖς τοῦ Ὀμήρου χρόνοις, μεταγενεστέροις οὖσι τῶν Τρωϊκῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἐννενήκοντα πόλεις εἶχεν ἡ Κρήτη. Ἐν γὰρ τῷ Καταλόγῳ Ὀμηρος οὐκ εἰσάγει πρόσωπον ἀπαγγέλλον τὰς ἐκατὸν πόλεις, ἀλλ' αὐτὸς λέγει εἶναι ἐκατόμπολιν.

Ὅτι ἡ ἔνοπλος ὄρχησις Κουρήτων μὲν ἐστὶν εὖρημα, τῶν περὶ τὸν Δία δαιμόνων· καλεῖται δὲ Πυρρίχη.

Ὅτι πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασι παροιμία ἐτέθη· ὁ Κρῆς ἀγνοεῖ τὴν θάλασσαν. Οἱ γὰρ Κρῆτες ἐθάλασσοκράτησαν πρῶτοι, ναυτικῶ μεγάλῳ χρώμενοι.

Ὅτι Σίφνος νησὸς ἐστὶν εὐτελής, ἐφ' ἣ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Σίφνιος ἀσράγαλος, διὰ τὴν εὐτέλειαν.

Ὅτι αἱ Κυκλάδες νῆσοι δώδεκα ἦσαν πρὶν· ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι ταύταις προσεγένοντο. Ἄρχονται δὲ αὐταὶ ἀπὸ νήσου τῆς πρὸ τοῦ Σουνίου Ἑλένης καλουμένης, περὶ ἧς Ὀμηρος ἔφη « Νήσω δ' ἐν Κρανῇ ἐμίγην φιλότῃτι. » Εἰσὶ δ' αὐταὶ, Κέως, Κύθνος, Σέριφος, Μήλος, Σίφνος, Κίμωλος, Πρεπέσιυδος, Ὠλίαιρος, Πάρος, Νάξος, Σύρος, Μύκονος, Τήνος, Ἄνδρος, Γύαρος. Αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι ἀνατολικώτεραί εἰσι τῆς Κρήτης· οἳαὶ εἰσὶν αἱ περὶ Νίσυρον καὶ Κῶν καὶ Καλύδνας καὶ Λέρον καὶ Πάτμον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΑ.

ὍΤΙ τὸ ὄρος ὁ Ταῦρος, ὃς διαιρεῖ δίχα τὴν Ἀσίαν κατὰ μῆκος, πλάτος μὲν ἔχει πολλαχοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων· μῆκος δὲ ὅσον καὶ τῆς Ἀσίας, μυριάδων τεσσάρων καὶ πεντακισχιλίων, ἀπὸ τῆς Ῥοδίων περαιάς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς.

Ὅτι ἡ Παρθυσία, καὶ Μηθία, καὶ Ἀρμενία, καὶ Καππαδοκῶν τινες, καὶ Κίλικες, καὶ Πισίδαι, ἐν τῷ αὐτῷ Ταύρῳ ὄρει κεῖνται.

Ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἀπὸ τοῦ Εὐξεινίου πόντου ἐπὶ τὸν Ὑρκάνιον εἰς τριάκις ἐστὶ τρισχιλία. Καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς βορρᾶν οἶον Χερρόνησός ἐστι μεγάλη, περιεχομένη ἐκ μὲν δυσμῶν, τῷ τε Εὐξεινῷ, καὶ τῇ Μαιώτιδι, καὶ Ταναΐδι ποταμῷ, καὶ τῇ ἐξῆς ἐρήμῳ καὶ ἀγνώστῳ γῆ ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ· εἰ δὲ καὶ Ὠκεανὸς ἐκ τοῦ βορρᾶ περιέχει τὴν οἰκουμένην, ἀπ' αὐτοῦ αὐθις ἐπὶ νότον ἰόντι, ἕως τῆς Κασπίας θαλάσσης τῆς κατὰ Ἀλβανίαν.

Ὅτι Πομπήϊος φίλος ἦν Ποσειδωνίῳ. Ἐλθὼν οὖν εἰς Ῥόδον, ὅτε ἐπὶ τὸν Μιθριδατικὸν ἐξώρμα πόλεμον, ἐνέτυχέ τε αὐτῷ, καὶ χρηματίσας ὅσων ἐδεῖτο, ἔφησεν ἔσχατον, Εἴ τινος δέοιτο· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Βούλομαί σε, ὦ Πομπήϊε, « Αἰὲν ἀριστεύειν, » καὶ ὑπέροχον ἔμμεναι ἄλλων.» Ἐξ οὗ καὶ τὰ κατὰ Ἰθνηρίαν, καὶ Ἀλβανίαν, καὶ Ἀρμενίαν ἐπύθετο.

Ὅτι τὴν Ἀσίαν πᾶσαν διαιρεῖ ὁ Στράβων εἰς μέρη πέντε. Πρῶτον μὲν, τὴν ἀπὸ Ἰθνηρίας τοῦ ἰσθμοῦ ἀρχομένην Χερρόνησον ἐπὶ τὸν βορρᾶν· δεύτερον δὲ, τὴν ἀπὸ τῆς Χερρόνησου ταύτης πρὸς ἀνατολὰς γῆν ἀφοριζομένην ὑπὸ τοῦ Ταύρου, ἥτις ἐστὶν ἡ βορεῖα Ἀσία ἕως Ἰνδῶν· τρίτον δὲ, τὴν μεταξὺ Ταύρου ὄρους καὶ Κασπίας θαλάσσης· ταῦτά ἐστι Μηθία, καὶ Ἀρμενία, καὶ [Καππαδοκία], ἕως Ἄλως ποταμοῦ· τέταρτον δὲ, τὴν ἐντὸς Ἄλως

Ἄλλος γῆν καὶ αὐτὸν τὸν Ταῦρον, ἕως τῆς Κιλικίας Θαλάσσης, καὶ μέχρις Ἰωνίας καὶ Χαλκηδόνος· πέμπτον δὲ, τὴν τε Ἰνδικὴν καὶ Ἀριανὴν, καὶ ἐφεξῆς πρὸς δυσμὰς, ἕως Κιλικίας τε καὶ τοῦ Νεῖλου καὶ τοῦ Ἀραβίου κόλπου.

Ὅτι ἡ Κολχίς μεταξὺ τῶν τε Μοσχικῶν καὶ Καυκασίων ὀρέων κεῖται.

Ὅτι ἀπὸ Βοσπόρου τοῦ Κιμμερίου ἕως νήσου Ἀλωπεκίας, ἑξάδια διαχιλία διακόσια.

Ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς Μαιώτιδος ἐστὶ ποταμὸς, ὁ μέγας Ῥομβίτης· εἶτα Θεοφάνιος· εἶτα μικρὸς Ῥομβίτης· εἶτα Οὐαρδάνης. Πάντες οὗτοι ποταμοὶ ἐκ τε τῶν Ἰππικῶν ὀρέων ἔρχονται, καὶ ἐκ τῶν Καυκασίων.

Ὅτι τὸ, Κιμμέριον ἄκρον τὸ ἐν τῇ Μαιώτιδι παλαι ἴσχυσε πλείσων, ὥστε καὶ τὸν Βόσπορον Κιμμέριον ἐξ αὐτοῦ κληθῆναι. Εἶτα ἀπὸ ἑξαδίων εἴκοσιν Ἀχιλλεῖον κώμη, ὅπου καὶ τὸ ἑσπέριατον τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου· ἔχει γὰρ εἴκοσι σταδίους· οὗ ἀντιπέραν ἐν τῇ Εὐρώπῃ τὸ Μυρμήκιον ἐστὶ. Τὸ δὲ νοταπηλωτικὸν τοῦ Βοσπόρου ἑσπέρια, Κοροκονδάμη· τὸ δὲ νοτολιθικὸν, κώμη τις τῆς Παντικαπαίων γῆς, ὄνομα Ἄκρα. Μῆκος τοῦ Βοσπόρου ἑξάδιοι ἐβδομήκοντα.

Ὅτι ἡ Φαναγορία καὶ ἡ Ἐρμώναςσα πόλεις εἰσὶν ἀξιόλογοι περὶ τὰ Ἀσιανὰ μέρη.

Ὅτι παραθαλάσσιος πόλις Σινδικὴ ἐστὶ, τὸ τῶν Σινδῶν βασιλείου.

Ὅτι τῶν Εὐρωπαϊῶν Βοσποριανῶν μητρόπολις ἐστὶ τὸ Παντικαπαιον, τῶν δὲ Ἀσιανῶν ἡ Φαναγορία.

Ὅτι Ἠνίοχοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ζύγιοι, λυπρὰν γῆν οἰκοῦντες, ληστεύουσι τὴν Ποντικὴν Θαλάσσαν, ἔχοντες πλοῖα κοῦφα μικρά, δυνάμενα ἐν τοῖς ὤμοις αἰρεσθαι, καὶ ἐν ὕλῃ κρύπτεσθαι,

διὰ τὸ ἀλίμενον εἶναι τὴν ταύτη θάλασσαν, περατουμένην ὑπὸ τῶν Καυκάσου ἄκρων· καλοῦσι δὲ αὐτὰ καμάρας.

Ὅτι ὁ Καυκάσος τὸ ὄρος περικλείει ἀπὸ βορρᾶ τὰς δύο θαλάσσας, Κασπίαν τε καὶ Πόντον, εἶργον Σαρμάτας τε καὶ Μαιώτας ἀπὸ Ἰβήρων καὶ Ἀλβανῶν. Ἔστι δὲ εὐδενδρότατον τὸ ὄρος· ἀπολήγει δ' αὐτοῦ τὸ νοτολιθικὸν ἄκρον, κατὰ τὰ μυχὰ τοῦ Εὐξείνου· ἔνθα πόλις Διοσκουριάς. Ἢτις πόλις καὶ ἀρχὴ ἐστὶ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ Εὐξείνου καὶ Ὑγκανίας· καὶ ἐμπορείον ἐστὶν αὐτῇ ἢ Διοσκουριάς πάντων τῶν ἀνατολικωτέρων ἔθνων κοινόν· συνέρχεσθαι γὰρ φασὶν εἰς αὐτὴν ἔθνη, ἀλλήλων ἑτερόγλωσσα, πλείω τῶν ἑβδομήκοντα.

Ὅτι ἀπὸ Φάσιδος ποταμοῦ ἕως Ἀμισοῦ καὶ Σικώπης πλοῦς ἡμερῶν τριῶν. Καὶ ἐστὶν ἡ χώρα αὕτη ἀγαθὴ πλὴν μέλιτος· πικρίζει γάρ.

Ὅτι ἡ Μοσχικὴ χώρα τριμερὴς ἐστὶ· τὸ μὲν γὰρ ἔχουσιν αὐτῆς Κόλχοις, τὸ δὲ Ἰβηρες, τὸ δὲ Ἀρμένιοι.

Ὅτι τὸ τῶν Φθειροφάγων ἔθνος καὶ αὐτὸ σὺν τοῖς ἄλλοις ἐμπορείῳ χρῆται τῇ Διοσκουριάδι· οὕτως δὲ καλοῦνται, διὰ τὸν αὐχμὸν καὶ τὸν πίνον.

Ὅτι καὶ οἱ Σοάνες, οὐδὲν βελτίους τῶν Φθειροφάγων τῶ πίνῳ εἰσίν. Ἐχουσι δὲ καὶ μέταλλα χρυσοῦ, ἅτινα οἱ χεῖμαρροι καταφέρουσιν· ὑποδέχονται δ' αὐτὰ οἱ Σοάνες φάτναις ὅπας ἐχούσαις, ἢ προβάτων μαλλωταῖς δοραῖς· ἀφ' οὗ καὶ ὁ μῦθος ἐπλάσθη τοῦ Αἰήτου, ὡς ἔχει ποτὲ χρυσομάλλον δέρας.

Ὅτι ὁ Κύρος ποταμὸς, τὴν ἀρχὴν ἔχων ἀπὸ Ἀρμενίας, παραλαβὼν τὸν Ἀραγῶνα ἐκ τοῦ Καυκάσου ῥέοντα καὶ ἄλλα ὕδατα ποταμῶν, διὰ σενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει· μεταξὺ δὲ ταύτης τε καὶ τῆς Ἀρμενίας ἐνεχθεῖς πολὺς διὰ πεδίων ἀγαθῶν, δεξάμενός τε πλείους ποταμοὺς, ὧν ἐστὶν ὁ τε Ἀλαζόνιος καὶ ὁ Σανδοβάκης καὶ ὁ Ροιτάκης καὶ

Χάνης, πλωτοὶ πάντες, εἰς τὴν Κασπίαν ἐμβάλλει θάλασσαν.

Ὅτι ὁ Φάσις ποταμὸς, ἐξ Ἀρμενίας ὀρμώμενος, δέχεται ποταμοὺς τὸν τε Ἴππον καὶ τὸν Γλαῦκον, καὶ ἐξείσιν εἰς τὸν Πόντον, πλησίον ὁμώνυμου πόλεως.

Ὅτι οἱ Ἄλβανοὶ γῆν νέμονται, δίκην τῆς Κυκλώπων, ἀγαθωτάτην, οἷαν φησὶν ἐκεῖνος· « Ἄλλ' ἤγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος » καρποφορεῖ. Καὶ αἱ ἄμπελοι αὐτοῖς ἄσκαφοι· καὶ διὰ πενταετίας κλαδευόμεναι φέρουσι τὸν καρπὸν. Ἡ δὲ χώρα οὐδὲ σιδηρῶ τέμνεται, ἀλλὰ τῷ τοῦ ἀρότρου ξύλῳ· καὶ ἀπαξ σπαρεῖσα ἐπὶ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν καρποφορεῖ. Οἱ τε ποταμοὶ αὐτοῖς τὴν γῆν ποτιζουσιν, ὡσπερ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ Εὐφράτης. Καὶ ἀπλῶς, ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείπει ἢ χουῖς τῆς Ἀλβανίας εἰς ἀρετὴν καρπογονίας. Οὕτως δὲ δεῖ λέγειν καὶ θηλυκῶς, ἢ χουῖς. Εἰσὶ δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ κτήνη πολυτόκα. Καὶ αὐτοὶ καλοὶ τε τὰς ὄψεις καὶ μεγάλοι, καὶ ἀπλοῖ τοῖς ἡθροσι· καὶ διὰ τὴν εὐθυσίαν οὐκ ἴσασι τινες αὐτῶν ἀριθμεῖν· οἱ δὲ εἰδότες, οὐ πλείω τῶν ἑκατὸν μετροῦσιν.

Ὅτι περὶ Ἀλβανίαν ἐστὶ χώρα τῶν Ἀμαζόνων, πλησίον Γαργαρέων, περὶ τὰ Καυκάσια ὄρη. Αἱ καὶ δύο μόνους μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ συνίασι τοῖς Γαργαρεῦσι, τεκνοποιίας χάριν· τοὺς δὲ δέκα καθ' αὐτὰς οἰκοῦσι χωρὶς, ἀσχοῦσαι τὰ πολέμια. Τῶν δὲ τικτομένων, τὰ μὲν θήλια αὐταὶ ἔχουσι, τὰ δ' ἄρρενα τοῖς Γαργαρεῦσι διδῶσι. Μαρτυρεῖ καὶ Ἀρβιανὸς τοῦτο, λέγων, ὅτι τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ Φαρεσμάνης ἐδώρησατο Ἀμαζόνας πεντακοσίας.

Ὅτι τὰ ὑψηλότετα μέρη τοῦ Καυκάσου τὰ νοτιώτατά ἐστι, τὰ πρὸς Ἀλβανίαν καὶ Ἰβηρίαν καὶ Κόλχοις καὶ Ἠνιόχοις.

Ὅτι αἱ τοῦ Καυκάσου κορυφαί, χεῖμωνος μὲν ἄβατοί· θέρους δὲ προσβαίνουσιν, ὑποδοῦμενοι κεντρωτὰ ὠμοδοῖνα, δίκην τυμπάνων πλατέα, διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κρυστάλλους·

404 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

καταβαίνουνσι δ' ἐπὶ δορᾶς κείμενοι σὺν τοῖς φορτίοις καὶ κατολισθαίνοντες· ὅπερ καὶ κατὰ τὴν Ἀτροπατείαν Μηδίαν, καὶ κατὰ τὸ Μάσιον ὄρος τὸ ἐν Ἀρμενίᾳ γίνεται. Ἐνταῦθα δὲ καὶ τροχίσκοι ξύλινοι κεντρωτοὶ τοῖς πέλμασιν ὑποτίθενται.

Ὅτι ὁ περίπλους τῆς Ὑρκανίας θαλάσσης, ὁ μὲν παρὰ τοὺς Ἀλβανούς καὶ τοὺς Καδουσίους ἐστὶ πεντακισχιλίων τετρακοσίων σταδίων· ὁ δὲ παρὰ τὴν Ἀριακῶν καὶ Μαρθῶν καὶ Ὑρκανῶν, μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Ὄξου ποταμοῦ, τετρακισχιλίων ὀκτακοσίων· ἐνθεν δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰαξάρτου δισχιλίων τετρακοσίων. Τὰ δὲ λοιπὰ ἕως νῦν ἀγνοεῖται.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἠγνοοῦν τὰ κατὰ γεωγραφίαν. Ἡ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς Ἰνδοὺς ἀφίξις, καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων καὶ Παρθιαίων ἐπικράτεια, πολλὰ τῶν ἀγνοουμένων ἐφανερώσεν.

Ὅτι ἡ Ὑρκανία εὐδαιμονεσάτη ἐστὶ, καὶ ἡ πλείστη πεδιάς.

Ὅτι ὁ Ὄξος ποταμὸς μέγιστός ἐστι πάντων τῶν ποταμῶν, ὅσους ὁ Ἀλέξανδρος ἶδε, πλὴν τῶν Ἰνδικῶν ποταμῶν· ἐκείνοι γὰρ μέγιστοὶ εἰσιν.

Ὅτι ἐν Ὑρκανίᾳ πρόκεινται τινες ἀκταὶ τῆς θαλάττης ὑπαντροί· τούτων δὲ μεταξὺ καὶ τῆς θαλάττης ὑπόκειται ταπεινὸς αἰγιαλός· ἐκ δὲ τῶν ὑπερθε κρημνῶν ποταμοὶ ῥέοντες τοσαύτην προσφέρονται βίαν, ὥστε ταῖς ἀκταῖς συναΐψαντες ἐξακοντίζουσι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν θαλάτταν, ἄρραντον φυλάττοντες τὸν αἰγιαλὸν, ὥστε καὶ στρατοπέδοις ὀδεύσιμον εἶναι σκεπαζομένοις τῷ ῥεύματι.

Ὅτι ὁ Εὐφράτης ποταμὸς διαιρεῖ τὰς δύο Ἀρμενίας, μικράν τε καὶ μεγάλην.

Ὅτι αἱ πηγαὶ Εὐφράτου καὶ Τίγριδος διέχουσι ἀλλήλων, σταδίους δισχιλίους πεντακοσίους· συμβάλλουσι δὲ κατὰ Σελεύκειαν πόλιν. Καὶ ἔστιν ὁ Εὐφράτης τοῦ Τίγριδος μείζων, καὶ πλείονα γῆν ἐπέρχεται. Ῥέων δ' ἐπὶ δύσιν διὰ τῆς μεγάλης

Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς, ἐν ἀρισερᾷ ἔχει τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὴν Βασιλεισηνὴν χώραν καὶ τὴν Ἀκιλισηνὴν καὶ τὴν Σωφηνήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Μελιτηνὴν χώραν, ἐνθα καὶ Μέλαις ποταμὸς ἐκ τοῦ Ταύρου ὄρους εἰς τὸν Εὐφράτην βάλλει. Εἶτα ἐπιστραφεὶς πρὸς νότον, αὐθις τὴν Κομμαγηνήν, εἶτα Κυρρήσηικὴν κατὰ τὸ Ἄμανον ὄρος, εἶτα Παλμυρηνήν δυσμικωτέραν τε καὶ πολὺ νοτιωτέραν ἀφείς, κατὰ πόλιν Σούραν ἐπὶ τῇ ἀρχῇ τῆς Συρίας κειμένην, πρὸς ἀνατολὰς ἐπιστρέφει· ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων καὶ πρὸς νότον τὴν τε ἔρημον Ἀραβίαν, καὶ Βαβυλωνίαν, χώραν εὐδαίμονα μάλιστα οὖσαν· ἐν ἀρισερᾷ δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν τὸν τε Ἀντίταυρον τὸ ὄρος, καὶ τὸν Ταῦρον ἐφεξῆς, κατὰ τὴν Θωσπίτιδα καὶ Κοριαίαν, χώρας τῆς μεγάλης Ἀρμενίας· εἶτα ἐφεξῆς μετὰ τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, κατὰ Μεσοποταμίαν, Ἐδεσσάν τε πόλιν, καὶ Ἀνθεμουσίαν χώραν, καὶ Χαλκίτιδα, καὶ ἔτι Ἀγκωδαρίτιδα ἀντικειμένην τῇ ἐρήμῳ Ἀραβίᾳ, συμβάλλει τῷ Τίγριδι κατὰ Μεσήνην χώραν τῆς Σουσιανῆς. Εἶτα ἐπιὼν τὴν Χαρακηνὴν χώραν, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, κατὰ πόλιν μὲν Τερηθόνα, κατὰ τὴν χώραν δὲ Ἐλυμαίτιδα τῆς Σουσιανῆς.

Ὅτι ὁ Εὐφράτης κατὰ Σελεύκειαν, πόλιν μεγάλην, ἐπιστρέφει αὐθις πρὸς νότον, ἔγγιστα πόλεως μεγάλης Κτησιφῶντος, κειμένης ἐπὶ τῷ Τίγριδι, ὡς εἶναι τὸ μεταξὺ τῶν δύο ποταμῶν καὶ τῶν δύο πόλεων περὶ ἑξάκτις δώδεκα.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀντιταύρου, ὄρους τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, ἐξέρχονται τινες ἀποσχίδες τῶν ὀρέων πρὸς βορρᾶν, ἄλλοις καὶ ἄλλοις ὀνόμασι χρώμεναι ὧν ἕστιν ἐν καὶ ὁ Πολυάρρη καλούμενος, καὶ ὁ Σχορδίσκος, καὶ τὰ Μοσχικά, διήκοντα ἕως Ἰβηρίας, διὰ μέσης Ἀρμενίας κείμενα τῆς μεγάλης.

Ὅτι ἐν Μεσοποταμίᾳ ὄρος ἔστιν ὁ Ταῦρος, συνεχῆς ὧν τῷ

Καππαδοκικῶ Ταύρω, ὃ διορίζει Ἀρμενίαν καὶ Μεσοποταμίαν· εἶτα πρὸς ἀνατολάς, τὰ τε Γορδουαῖα ὄρη, καὶ ὁ Νιφάτης, ἐξ ὧν ὁ Τίγρις ρεῖ· καὶ τὸ Μάσιον ὄρος, τὸ ὑπερκείμενον τῆς Νισίβιδος πόλεως· εἶτα ἐφεξῆς πρὸς ἀνατολάς, τὰ Χόαβρα ὄρη· εἶτα ὁ Ζάγγρος· εἶτα ὁ Ὀρόντης· εἶτα ὁ Κορωνός, ὃ διορίζει ἀπὸ Παρθίας τὴν Ὑρκανίαν· εἶτα τὰ Σάριρα ὄρη τῆς Μαρ-
 χιανῆς, ἐξ ὧν ὁ Ὄξος ποταμὸς ρεῖ· εἶτα τὰ ἰδίως Καυκάσια ὄρη, τὰ διείργοντα Παροπαμισάδας μὲν πρὸς δύσιν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς ἀνατολάς· εἶτα τὸ Ἴμαον, τὸ διορίζον Σογδιανούς καὶ Ἰνδοὺς. Ταῦτα δὲ τὰ ὄρη πάντα ὡς ἐν λογισθέντα ὁ Ταῦρός ἐστι τὸ ὄρος, ὃ διαιρῶν πᾶσαν τὴν Ἀσίαν δίχα, ἀπὸ Μυκάλης τῆς Ἰωνικῆς ἀρξάμενος, ἕως Ἰνδῶν ἐσχάτων.

Ὅτι αἱ Κασπίαι πύλαι διορίζουσι Μηδίαν μὲν πρὸς δυσμάς· Παρθίαν δὲ πρὸς εὐρον· Ὑρκανίαν δὲ πρὸς καυκίαν ἄνεμον.

Ὅτι ἐξω τοῦ Ταύρου ὄρους οὐδὲν μέρος ἐστίν, οὔτε τῆς Μη-
 δίας, οὔτε τῆς Ἀρμενίας.

Ὅτι ἡ Μηδία διχῆ δῆρηται. Ἐστὶ γὰρ αὐτῆς τὸ μὲν ἀνα-
 τολικόν, ὃ καὶ μεγάλη καλεῖται, ἧς μητρόπολις τὰ Ἐκβάτανα, ἧπερ ἦκ βασιλείου τῶν Μηδικῶν βασιλέων, ἔνθα καὶ οἱ Περ-
 σῶν βασιλεῖς ἐδέριζον, ἐχειμάζον δ' ἐν Σελευκείᾳ· τὸ δὲ δυ-
 τικόν, ἧτις καλεῖται Ἀτροπατηνῆ, ἀπὸ Ἀτροπάτου Σατράπου, ὃς ἐκώλυσε τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ Μακεδόσι καὶ Ἀλεξάνδρῳ τελέσαι. Ἐστὶ δὲ ἡ χώρα τῇ μὲν Ἀρμενία καὶ τῇ Ματιανῇ πρὸς ἑω· τῇ δὲ μεγάλη Μηδία πρὸς δύσιν· πρὸς ἄρκτον δ' ἀμφοῖν. Τῆς δὲ Ἀτροπατηνῆς μέρος ἢ τε Καδουσία, καὶ ἢ παρὰ Ξενο-
 φῶντι Καρδουχία, καὶ οἱ Γηλοὶ καὶ Μάρδοι, ἕως τοῦ Ἀράξου ποταμοῦ, ὃς ὀρίζει Ἀρμενίαν καὶ Ἀτροπατηνήν. Αἱ δὲ Κασπίαι πύλαι μεθ' ὀριὸν εἰσι τῆς τε μεγάλης Μηδίας καὶ τῆς Παρ-
 θυαίας καὶ Ὑρκανίας.

Ὅτι τῆς Ἀτροπατηνῆς χώρας ὁ Ἀτροπάτης ἐβασίλευσεν

ἕως ποταμοῦ Ἀράξου, μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, καὶ διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ τούτου βασιλεία. Ἐν δὲ τῇ Ματιανῇ λίμνῃ ἔστιν ἄλας φέρουσα.

Ὅτι λησρικά γένη τέσσαρα ἦν· Μάρδοι μὲν Πέρσαις γείτονες· Οὕξιοι δὲ καὶ Ἐλυμαῖοι Πέρσαις τε καὶ Σουσίσις· Κοσσαῖοι δὲ Μήδοις. Καὶ πάντες οὗτοι φόρους ἐπράττοντο τοῖς τῆς Ἀσίας βασιλεῖς· Κοσσαῖοι δὲ καὶ δῶρα ἐλάμβανον, ἡνίκα ὁ βασιλεὺς Σερίας ἐν Ἐκβατάνοις ὑπέσρεφεν.

Ὅτι ἄλλοι Ἐλυμαῖοι [οἱ] ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, καὶ ἕτεροι [οἱ] περὶ Μηδίαν.

Ὅτι τὴν Σιτακηνὴν τῆς Ἀσσυρίας τινὲς Ἀπολλωνιάταιν καλοῦσιν.

Ὅτι ἡ ὑπὸ ταῖς Κασπίαις πύλαις χώρα ταπεινὴ τέ ἐστι, καὶ εὐδαίμων, καὶ πάμφορος, πλὴν ἐλαίας.

Ὅτι δύο Κασπιοὶ εἰσιν ἔθνη· οἱ μὲν δυσμικώτεροι τῶν Καδουσίων, περὶ τὴν ὁμώνυμον θάλασσαν καὶ τὸν Καμψύσῃν ποταμόν· οἱ δὲ γείτονες τῶν Παρθυαίων, ὧν εἰσὶ καὶ αἱ Κασπίαί πύλαι.

Ὅτι πλησίον τῶν περὶ Παρθυαίους Κασπίων πυλῶν ἐστὶ τὸ Νισαῖον πεδίον ἰππόβοτον· ὄθεν τοὺς Νισαίους ἵππους τοὺς καλλίστους οἱ τῆς Ἀσίας βασιλεῖς ἤγρευον. Φέρει δὲ τὸ πεδίον τοῦτο βοτάνην πλείστην, ἣν ἡμεῖς Μηδικὴν καλοῦμεν. Φέρει δὲ καὶ σιλφιὸν ἢ χώρα αὕτη, ἀφ' οὗ ὁ Μηδικὸς καλούμενος ὄπος, οὐ πολὺ τοῦ Κυρηναικοῦ λειπόμενος· ἔστι δ' ὅτε καὶ διαφέρων ἐκεῖνον, εἴτε παρὰ τὸν τόπον, εἴτε παρὰ τὸ φυτὸν, εἴτε παρὰ τοὺς ὀπίζοντας καὶ σκευάζοντας.

Ὅτι Μῆδοι ἀρχηγέται εἰσὶ Περσῶν· ὁλοὶ δὲ ἢ τε τιάραι, καὶ κίταρις, καὶ χειριδωτοὶ χιτῶνες, καὶ αἱ ἀναξυρίδες, ἅπερ τοῖς βορειοτέροις ἔθνεσιν οἰκεῖα διὰ τὴν ψύξιν.

Ὅτι Μηδικὸν τὸ μὴ ἐλάττους τῶν πάντε γυναικῶν τί-

Ἔσονται γαιμέτας· ὡσαύτως δὲ καὶ γυναίξι συμφορὰν εἶναι τὸ νέμειν ἐλάττονας τῶν πέντε *ἔχοντι γυναῖκας*.

Ὅτι, τῆς ἄλλης Μηθίας εὐδαίμονος οὔσης τελέως, λυπρὰ ἔσιν ἢ προσάρκτιος ὀρεινῆ· σιτοῦνται γοῦν ἀπὸ ἀροδρῶν, ἔκ τε μῆλων ξηρῶν κοπέντων ποιοῦνται μάζας· ἀπὸ δ' ἀμυγδαλῶν φαχθέντων ἄρτους· ἐκ δὲ ριζῶν τινῶν οἶνον ἐκθλίβουσι· κρέασι δὲ χρῶνται θηρείοις· ἡμερα δ' οὐ τρέφουσι θρέμματα *τσαῦτα*.

Ὅτι, τῆς Ἀρμενίας ἢ Χορζηνῆ καὶ Καμβουσηνῆ, προσβορώταται εἰσι χῶραι καὶ νιφόβολοι μάλιχα, συνάπτουσαι τῷ Καυκάσῳ καὶ τῇ Ἰβηρίᾳ· ὅπου φασὶ κατὰ τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὄρων, πολλάκις καὶ συνοδίας ὄλας ἐμπόρων ἐν τῇ χιόνι καταπίνεσθαι, νιφετῶν γενομένων ἐπὶ πλεόν· ἔχειν δὲ βακτηρίας πρὸς τοὺς τοιοῦτους κινδύνους παρεξείροντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀναπνοῆς τε χάριν, καὶ τοῦ διαμηνύειν τοῖς ἐπιούσιν, ὥστε βοηθείας τυγχάνειν ἐν τῷ ἀνορύττεσθαι καὶ σώζεσθαι. Ἐν δὲ τῇ χιόνι βώλους πήγνυσθαι φασὶ κοίλας, περιεχούσας χρῆσθον ὕδωρ ὡς ἐν χιτῶνι· καὶ ζῶα δ' ἐν αὐτῇ γενναῖσθαι, περισχισθέντων δὲ τῶν χιτῶνων πίνεσθαι. Τὴν δὲ γέννεσιν τῶν ζώων τοιαύτην εἰκάζουσιν, οἷαν τὴν τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μέταλλοις φλογός καὶ τοῦ φειβαλου.

Ὅτι ὁ Τίγρις, ἀπὸ τοῦ Νιφάτου ὄρους ὀρμηθεὶς, ταχύτατός ἐστι καὶ ἄμικτος, ὡς καὶ τοὺς ἐγχωρίους καλεῖν Μηθισὶ Τίγριν, τὸ τόξενμα, διὰ τὸ τάχος.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀκιλισσηνῇ τῆς Ἀρμενίας τιμᾶται ἡ Ἀναίτις θεὰ, ἢ ἀνατιθέασι δούλους καὶ δούλας, παρθέτους τε εὐγενεῖς ἀνιερουσιν ἄς πολὺν χρόνον καταπορευθεῖσας παρὰ τῇ Θεῷ, γῆμαι οὐδεὶς ἀπαξιοῖ. Ὅ καὶ ἐν Λυυδίᾳ ἔθος γεγενῆσθαι, Ἡράδοτος ἴσσορεῖ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΒ.

ὍΤΙ ἡ Καππαδοκία ὀρίζεται, πρὸς νότον μὲν τῷ Κιλικίῳ λεγομένῳ Ταύρῳ· πρὸς ἑω δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ καὶ τῇ Μολχίδι, καὶ τοῖς μεταξὺ ἑτερογλώττοις ἔθνεσι· πρὸς ἄρκτον δὲ τῷ Εὐξείνῳ μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄλυος· πρὸς δύσιν δὲ τῇ τε Παφλαγονίᾳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ τῇ τῶν Φρυγίᾳ ὁμόρων, μέχρι Λυκαόνων καὶ Κιλικίων τῶν τὴν τραχείαν Κιλικίαν νεμομένων, χώρα.

Ὅτι τὴν ἐντὸς τοῦ Ταύρου ὄρους γῆν πρὸς δυσμᾶς, ἰδίως Ἀσίαν καλοῦσιν.

Ὅτι τὴν Καππαδοκίαν εἰς δύο μέρη διαιροῦσιν ἡ Σατραπείας· ὧν τὴν μὲν μεγάλην φασίν, ἀφοριζομένην πρὸς τῷ Ταύρῳ· τὴν δὲ μικράν, καὶ Ποντοκαππαδοκίαν. Καὶ ἑκατέρα εἰς πέντε στρατηγίας ἐνεμήθη· ἡ μὲν μεγάλη, εἰς Μελιτηνὴν, Καταονίαν, Κιλικίαν, Τυανίτιν, Γαρσαυρίτιν· ἡ δὲ μικρά, εἰς ἑτέρας πέντε, Λαουινιασηνὴν, Σαργαραυσηνὴν, Σαραουηνὴν, Χαμανηνὴν, Ἰριμηνὴν.

Ὅτι ἡ Κομμαγηνὴ καὶ Κυρρήσικὴ νοτιώτεραι μὲν εἰσι τῆς Σαραουηνῆς· δυσμικώτεραι δὲ τῆς Ἀνθεμουσίας τε καὶ Χαλκιδιτιδος τῶν ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἀνατολικώτεραι δὲ τῆς κατὰ Ἴσσον Κιλικίας· βορειώτεραι δὲ Χαλκιδικῆς τε καὶ Παλμυρηνῆς, περὶ τὸν Ἄμανον τὸ ὄρος κείμεναι· ὅς ἐστιν ἀπόσπασμα τοῦ Κιλικίου Ταύρου, *καὶ* περικλείων τὸν Ἰσσικὸν κόλπον, καὶ κείμενος τῷ Ἀντιταύρῳ ὄρει παραλληλός, καὶ ἔτι τῷ κατὰ τὸν Πόντον Σκορδίσκῳ ὄρει.

Ὅτι ὁ Πύραμος ποταμὸς διὰ τῆς Καταονίας χώρας ρεῖ, ἐκ μέσου τοῦ πεδίου τὰς πηγὰς ἔχων. Ἔστι δὲ βόθρος ἀξιόλογος, δι' οὗ καθορᾶν ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ὑποφερόμενον κρυπτῶς

μέχρι πολλοῦ διαστήματος ὑπὸ γῆς, εἴτ' ἀνατέλλον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· τῷ δὲ καθιέντι ἀκόντιον ἄνωθεν εἰς τὸν βόθρον, ἢ βία τοῦ ὕδατος ἀντιπράττει τοσοῦτον, ὥσε μολις βαπτίζεσθαι. Τῷ δὲ πλάτει καὶ βάθει πολὺς ἐνεχθεῖς, ἐπειδὴν συνάφη τῷ Ταύρω παραδόξον λαμβάνει τὴν συναγωγὴν. Παράδοξος δὲ καὶ ἡ διακοπὴ τοῦ ὕρου ἐστὶ, δι' ἧς ἄγεται τὸ ρεῖθρον· καθάπερ γὰρ ἐν ταῖς ρήγμα λαβύσαις πέτραις καὶ σχισθεῖσαις ἀίχαι, τὰς κατὰ τὴν ἐτέραν ἐξοχὰς καὶ κοιλίτητας τῇ ἐτέρα εἰοικέναι, οὕτως ἴδομεν καὶ τὰς ὑπερκειμένας τοῦ ποταμοῦ πέτρας ἐκατέρωθεν σχεδὸν τι μέχρι τῶν ἀκρωρειῶν ἀνατεινούσας ἐν διαστάσει διπλέθρῳ, ἀντικείμενα ἐχούσας τὰ κοῖλα ταῖς ἐξοχαῖς. Τὸ δ' ἔδαφος τὸ μεταξύ πᾶν πέτρινον, βαθὺ τι καὶ στενὸν τελείως ἔχον διὰ μέσου ρήγμα, ὥσε καὶ κύμα καὶ λαγῶ διάλλεσθαι. Ἔστι δὲ τὸ μῆκος περὶ χιλίους σταδίους ὀχετοῦ δίκην· τοσαύτην δὲ χοῦν ἐκ τῶν πεδίων κατάγει πρὸς τὴνθάλασσαν, ὥσπερ καὶ ὁ Νεῖλος, ὡς καὶ λόγιον εἶναι περὶ αὐτοῦ·

« Ἔσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος ἀργυροδίνης, ἡῖονα » προχέων, ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται. »

Ὅτι τὸ ἐν Καππαδοκίᾳ ὄρος, τὸ Ἀργαῖον ἐπιλότατόν ἐστι πάντων τῶν ἐκείνη ὄρων, ὡς μηδέποτε λείπεσθαι χιόνος τὰ ἄκρα αὐτοῦ· οἱ δὲ ἀναβαίνοντες εἰς αὐτὰ ὀρῶσι τὰ δύο πελάγη, τὸ τε Ποντικὸν καὶ τὸ Ἰσικόν.

Ὅτι, τῆς ἀπάσης σχεδὸν Καππαδοκίας οὔσης ὀλιγοξύλου, μόνος ὁ Ἀργαῖος τὸ ὄρος ἐστὶ πολύξύλον· ὁμως δ' ἔχει κατὰ γῆς συχὰ πυρὰ, ἃ τῇ νυκτὶ διαφαίνεται, καὶ πάλιν ἐγγύθεν ψυχρὰ ὕδατα ἀφανῆ ὑπόγεια. Οἱ γοῦν ἔμπειροι τοῦ τόπου φυλαττόμενοι ξυλεύονται· οἱ δ' ἄπειροι καὶ τὰ κτήνη κινδυνεύουσι πολλάκις, εἰς λάκκους πυρὸς ἐμπίπτοντες.

Ὅτι τὰ Μάζακα τῆς Καππαδοκίας ἀπέχει τῆς μὲν Ποντικῆς θαλάσσης σταδίους ὀκτακοσίους, τοῦ δὲ Εὐφράτου χιλίους

πεντακοσίους, τῶν δὲ Κιλικίων πυλῶν ὁδὸν ἡμερῶν ἕξ, τῶν δὲ Κυβίσρων τριακοσίους. Νῦν δὲ καλεῖται Καισάρεια.

Ὅτι τὸ τῆς Καππαδοκίας μέγεθος, τὸ μὲν πλάτος ἀπὸ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν Ταῦρον, ἑξήκοντα χίλιοι ὀκτακόσιοι· μῆκος δὲ ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ Φρυγίας μέχρι Εὐφράτου πρὸς τὴν ἑω καὶ τὴν Ἀρμενίαν τρισχίλιοι.

Ὅτι ἐν Καππαδοκίᾳ γίνεται ἀρίστη μίλτος, ἡ Σινωπικὴ καλουμένη, διὰ τὸ κατάγειν τοὺς ἐμπόρους ταύτην εἰς Σινώπην· ἐνάμιλλος δ' ἐστὶν αὐτῇ καὶ ἡ Ἰθρηκὴ. ἔχει δὲ καὶ μέταλλα, πλάκας τε ὀνυχίτου λίθου καὶ κρυσάλλου, πλησίον Γαλατῶν.

Ὅτι ὁ Ἄλυς ποταμὸς ὀρίζει Παφλαγῶνας καὶ Καππάδοκας.

Ὅτι Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ ἤρξε τοῦ Πόντου ἕως Ἡρακλείας· τὰ δὲ δυσμικώτερα ὑπὸ τῶ τῶν Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐτέλουν.

Ὅτι ὁ Ἄλυς ποταμὸς διορίζει Καππαδοκίαν τὴν τῶν Λευκόςυρων καὶ Παφλαγονίαν.

Ὅτι Λευκόσυροι καλεῦνται οἱ παράλιοι ἐν τῷ Πόντῳ Καππαδόκων, οἱ ἐντὸς τοῦ Ταύρου, διὰ τὸ χρῶμα· συμβαίνει γὰρ τοὺς νοτιωτέρους καὶ ἀνατολικωτέρους τοῦ Ταύρου μέλανας εἶναι, τούτους δὲ λευκοὺς.

Ὅτι διορίζει Παφλαγονίαν ὁ μὲν Πόντος ἐκ βορρᾶ, ὁ δὲ Ἄλυς ἐξ ἀνατολῶν, ἡ δὲ Φρυγία καὶ Γαλατία πρὸς νότον, ἡ δὲ Βιθυνία πρὸς δυσμᾶς· οἱ δὲ Λευκόσυροι ἀνατολικώτεροι εἰσι τοῦ Ἄλυος ποταμοῦ, παραθαλάσσιοι δέ.

Ὅτι ἡ Ἄμασρις ἐκλήθη ἀπὸ γυναικὸς Ἀμάσριδος, συμβίου Διονυσίου τοῦ Ἡρακλείας τυράννου, θυγατὶς δὲ Ὄξυάρου τοῦ Δαρείου ἀδελφοῦ, τοῦ καταπολεμηθέντος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Ὅτι Σήσαμος ἐκαλεῖτο πρὶν ἢ νῦν Ἄμασρις πόλις. Σινωκί-

σθη δὲ ἀπὸ τε Κρώμνης καὶ Κυτῶρου καὶ Τηίου καὶ αὐτῆς Σησάμου.

Ὅτι Κύτωρος καλεῖται ἡ πόλις ἀπὸ Κυτῶρου τοῦ Φριζῶου παιδός.

Ὅτι οὖς καλεῖ Ὀμηρος « Ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους », δύο εἰσὶ σκόπελοι ἐρύθροι τὸ χρῶμα· νῦν δὲ Ἐρυθρίνοι καλοῦνται.

Ὅτι ἡ Ἀρμένη ἄκρον καὶ λιμὴν πλησίον Σινώπης, τετε-
χισμένον, ἔρημον, περὶ οὗ παροιμία ἐλέχθη· « Ὅς ἔργον οὐκ
» εἶχ', Ἀρμένην εἰτέχισε. » Καὶ ἔστι τὸ μέτρον Ἰαμβικόν.

Ὅτι ἡ Σινώπη πόλις Μιλησίων ἐστὶν ἄποικος, καὶ πολλὰ ἴσχυσε πρὶν, καὶ ἔσχεν ὑπηκόους χώρας· ὕστερον δ' ἐκυριεύθη ὑπὸ Ἀρμεναίων, ἕως Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, ὃς καὶ ἐτέχθη καὶ ἐτάφη ἐν Σινώπῃ.

Ὅτι δις ἡ Σινώπη ἐάλω· πρὶν μὲν ὑπὸ Φαρνάκου, αἰφνιδίως ἐπεισπεσόντος· ὕστερον δ' ὑπὸ Λευκούλλου, καὶ τοῦ ἐγκαθη-
μένου τυράννου, καὶ ἐντὸς ἅμα καὶ ἐκτὸς πολιορκουμένη. Ὁ γὰρ φρούραρχος Βακχίδης, ὑπονοῶν αἰεὶ τινα προδοσίαν ἐκ τῶν ἔνδον, πολλὰς σφαγὰς ἐπέτελει· καὶ διὰ τοῦτο ἀπηγόρευσαν καὶ ἐδουλώθησαν ταῖς γυνώμαις οἱ Σινωπεῖς, καὶ οὐκ ἠμύνοντο κατὰ Ῥωμαίων.

Ὅτι μαντεῖον ἦν ἐν Σινώπῃ, ὃθεν Διογένης τὸν χρησμὸν ἔλαβεν, ἵνα παραχαράξῃ τὸ νόμισμα. Ἡ δὲ Σινώπη ἦνεγκε, φιλοσόφων μὲν, Διογένη, καὶ Τιμόθεον τὸν Πατρίωνα· ποιητῶν δὲ, Δίφιλον τὸν κωμικόν· συγγραφέων δὲ, Βάτωνα.

Ὅτι ὁ Ἄλυς ποταμὸς ἐκ τῶν ἀλῶν ὠνόμασαι, δι' ὧν ῥεῖ· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μεγάλης Καππαδοκίας τῆς Ποντικῆς εἰσὶν.

Ὅτι μετὰ τὸν Ἄλυν ἡ Γαδλιωνίτις ἐστὶ, χώρα εὐδαίμων πᾶσα καὶ πεδιάς καὶ κάμφορος· ἔχει δὲ καὶ προβατείαν ὑποδιφθέρου καὶ μαλακῆς ἐρέας.

Ὅτι Ἀμισὸς Μιλησίων ἐστὶ κτίσμα, χώραν ἔχουσα ἀγαθὴν.

Ὅτι ὁ Ἴρις ποταμὸς διὰ μέστων Κομάνων πόλεως ῥεῖ, καὶ διὰ τοῦ τεύχους τῆς Ἀμασειᾶς πόλεως.

Ὅτι Στράβων οὗτος ὁ Γεωγράφος ἀπὸ Ἀμασειᾶς ἦν, πόλεως Ποντικῆς.

Ὅτι ἡ Θεμισκυρα χώρα κατὰ ῥυτὸς ἐστὶ ποταμοῖς, διὸ καὶ αἰεὶ χλοάζει· τὰ δὲ ὄρεινά αὐτῆς δενδροφόρα ἐστὶν ἡμέρων καὶ ἀγρίων καρπῶν, ὥστε μηδέποτε λείπειν δι' ὄλου τοῦ ἐνιαυτοῦ καρπὸν δένδρου ἐκεῖσε.

Ὅτι τοὺς νῦν Σάννους οἱ παλαιοὶ Μάκρωνας ἐκάλου.

Ὅτι οἱ νῦν Χαλδαῖοι, Χάλυβες πρὶν ὠνομάζοντο.

Ὅτι Στράβων ἀγωνίζεται ἐξηγεῖσθαι τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη ταῦτα· « Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, τηλόθεν ἐξ Ἄλύθης » ὡς ὅτι Ἀλιζῶνες οὗτοί εἰσιν, οἱ νῦν περὶ τὴν Τραπεζοῦντα οἰκοῦντες Χαλδαῖοι· οἱ πρὶν μὲν Χάλυβες ἐκαλοῦντο, ἔτι δὲ πρότερον Ἄλυβες, ὡς ἔφη Ὀμηρος, « Τηλόθεν ἐξ Ἄλύθης » ἔτι δὲ πρότερον Ἀλιζῶνες. Καὶ γὰρ ὁ χρόνος ῥέων εἴωθεν τὰς τῶν ἔθνῶν κλήσεις μετασχηματίζειν· Σίντιες μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο ἔθνος Θρακικόν, τὸ τὴν Λημμον οἰκῆσαν· εἶτα Σαῖοι, ὡς Ἀρχιλοχος· « Ἀσπίδα μὲν Σαίων τις ἀνείλετο »· εἶτα Σάπαι, νῦν περὶ τὰ Ἄβδηρα πόλιν οἰκοῦντες. Πάλιν Βρύγοι, Βρέγες, Βρύγες, Φρύγες, οἱ αὐτοὶ· πάλιν Μαίονες, Μήγες. Οὕτως οὖν Χαλδαῖοι, Χάλυβες, Ἄλυβες, « Τηλόθεν ἐξ Ἄλύθης » καὶ τὸ τηλόθεν προσκειμένον σημεῖον ποιεῖται τούτου. Τινὲς δὲ περὶ τὴν τοῦ Ῥυνδάκου ποταμοῦ χώραν φασὶ τοὺς Ἀλιζῶνας οἰκεῖν· ἄλλοι περὶ Κύμην τὴν Αἰολικὴν, ἢ περὶ τὴν Μυρλεατίδα γῆν, ἢ περὶ τὰ Πύγελαι, τῆς Ἐφεσῖας ἐγγύς ἢ Πρωίνης.

Ὅτι τὸ « Τηλόθεν ἐξ Ἄλύθης » παρέλκειν φασίν, ὡς τὸ « Τηλ' ἐξ Ἀσκανίης » καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀρναίου, « Τὸ γὰρ θέτο

414 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

» πότνια μήτηρ» και ἐπὶ τῆς Πηνελότης, « Εἴλετο δὲ κληῖδ' » εὐκαμπέα χειρὶ παχείῃ » καὶ τὸ « Οἰωνοῖσί τε πάσι, » καὶ « Ἐείκοσι πάσαι ἐφύσων. »

Ὅτι ὁ Παατωλὸς ποταμὸς καὶ ὁ Ὑλλος εἰς τὸν Ἐρμον ἐμβαλλουσι· γεννῶνται δὲ ἐκ τοῦ Τιμώλου ὕρους, πλησίον Σάρδεων πόλεως.

Ὅτι ἡ μικρὰ Ἀρμενία ἤρξεν ποτε Τιβαρηνῶν τε καὶ Χαλδαίων καὶ Φαρνακίων· ἀλλ' ὁ Εὐπάτωρ Μιθριδάτης, τούτους ταπεινώσας, τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐσφετερίσατο, καὶ ἔτι Κόλχων ἤρξεν.

Ὅτι τῇ Φαρνακίᾳ συνεχῆς ἐστὶν ἡ Σιδηνὴ καὶ ἡ Θεμισκυρα· τούτων δ' ἡ Φανάροια ὑπέγκειται, ἐλαιόφυτος χώρα καὶ εὐδαίμων, μεταξύ κειμένη Λύκου τε ποταμοῦ καὶ Ἰριδος ποταμοῦ.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Φανάροϊαν τὰ Ποντικά Κομόανα κείται, ὁμῶνυμα τοῖς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ.

Ὅτι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐν Κορίνθῳ ἐταιρίδων, καὶ τὴν εἰς αὐτάς δαπάνην, παροιμία γέγονεν· « Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς » Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· » ἀλλὰ τῶν πλουσίων δηλονότι.

Ὅτι ὁ Ὀλασσυς ὄρος ἐστὶν ὑψηλότατον, δυσμικώτερον Ἄλλος ποταμοῦ· οὗ ἐγγὺς Δομανίτις τε καὶ Βλαηνὴ χώρα. Διὰ δὲ τῆς Δομανίτιδος Ἀμνὸς ρεῖ ποταμὸς, ἐνθα Μιθριδάτης ὁ Εὐπάτωρ τὰς Νικομήδους τοῦ Βιθυνοῦ δυναμείας ἄρδην ἠφάνισε, διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν, ὡς πάρεργον τοῦτο πράξας· ὁ δὲ φυγὰς εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔπλευσε μετ' ὀλίγων· ὁ δὲ ἀκολουθήσας, τὴν τε Βιθυνίαν εἶλεν ἐξ ἐφόδου, καὶ τὴν Ἀσίαν κατέσχε μέχρι Καρίας καὶ Λυκίας.

Ὅτι περὶ Πιμόλισσαν καὶ Πομπηϊόπολιν ὄρος ἐστὶ τὸ Σανδαρακούργιον, κοῖλον ἐκ τῆς μεταλλείας, ἐκ διωρύχων μεγάλων· ἐνθα διὰ τὸ νοσοῦδες καὶ λοιμικὸν τοῦ ὀρυττομένου χώρου καὶ αἴρος, πολλῶν φθειρομένων ἐκ τῶν νόσων, ἡμελήθη τὸ μέταλλον.

Ὅτι ἡ περὶ Νίκαιαν πόλιν λίμνη Ἀσκανία καλεῖται, καὶ ἡ χώρα.

Ὅτι τὴν Βιθυνίαν ὀρίζει.... ὁ Σαγγάριος ποταμὸς καὶ ἡ Ποντικὴ παραλία, ἕως τοῦ στόματος καὶ Χαλκηδόνος· ἀπὸ δὲ δύσεως, ἡ Προποντίς· πρὸς νότον δὲ, ἡ τε Μυσία, καὶ ἡ Ἐπίκτητος καλουμένη Φρυγία· ἡ δ' αὐτὴ καὶ Ἑλλησποντιακὴ Φρυγία καλεῖται.

Ὅτι ὁ περὶ Νικομήδειαν κόλπος, Ἀσκανηὸς καλεῖται.

Ὅτι τὸ περὶ Κίον ὄρος Ἀργανθώνιον καλεῖται, διήκον ἕως Νικομηδείας.

Ὅτι Κίος ἑταῖρος ἦν Ἡρακλέους, εἰς τῶν Ἀργοναυτῶν ὄξεις, ἐκ Κόλχων ὑποσρέψας, ἐκτίσεν τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομασθεῖσαν Κίον πόλιν.

Ὅτι ἀπὸ Προύσης πόλεως τὸ ἔθνικόν Προυσιεὺς λέγεται.

Ὅτι ἡ Ἀσκανία ὑπὸ δύο ἔθνῶν χωρὶς ὤκειτο, Φρυγῶν τε καὶ Μυσῶν. Μαρτυρεῖ δ' Ὅμηρος λέγων· «Μυσῶν ἀρχεμάχων» ἡγήτορα, οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί.» Καὶ πάλιν· «Φόρκυς δ' αὖ Φρύγας ἔγε καὶ Ἀσκανίος Θεοειδής, «τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης.» Λέγει δ' ἂν τὴν νῦν Νίκαιαν.

Ὅτι Ὅμηρος τὸν Αἴσηπον ποταμὸν πέρας ὀρίζει τῆς τε Τρωάδος καὶ Μυσίας· ἔοικε δὲ ὁ Πάνδαρος Κυζικηνὸς εἶναι.

Ὅτι Νίκαια κτίσμα ἐστὶν Ἀντιγόνου τοῦ Φιλίππου, Μακεδόνων στρατηγοῦ, ὃς πρὸς τὸν Νικάτορα Σέλευκον πολεμῶν ἐφθάρη. Ὑστερον δὲ καὶ Λυσίμαχος ἐπέκτισεν, ὁ σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας· ὃς Νίκαιαν αὐτὴν ἐκάλεσεν, ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Νικαίας, τῆς Ἀντιπάτρου παιδός, ἀδελφῆς Κασσάνδρου.

Ὅτι ἡ νῦν καλουμένη χώρα Ὀτροία ἀπὸ Ὀτρέως τοῦ Φρυγὸς ἐκλήθη, οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται, «Λαοὺς Ὀτρῆος.»

Ὅτι Ἰππαρχος, καὶ Θεοδόσιος, καὶ οἱ τούτου παῖδες

μαθηματικοί, και Ἀσκληπιάδης ὁ ἰατρός, Βιθυνοὶ ἦσαν.

Ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Γαλάται μέτοικοι εἰσι τῶν Κελτικῶν Γαλατῶν, και ἐπεραιώθησαν εἰς τὴν Ἀσίαν, Λέοντός τινος ἡγουμένου αὐτῶν.

Ὅτι μετὰ τὴν Γαλατίαν πρὸς νότον ἡ λίμνη ἐστὶν ἡ Τάττα, παρακειμένη τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᾳ, μέρος οὔσα τῆς μεγάλης Φρυγίας· και ἡ συνεχὴς ταύτη, μέχρι τοῦ Ταύρου ὄρους. Ἡ δὲ Τάττα λίμνη ἀλοπήγιόν ἐστιν αὐτοφύες. Οὕτως δὲ περιπύττεται ῥαδίως τὸ ὕδωρ παντὶ τῷ βρπτισθέντι εἰς αὐτὸ, ὡς σφεάνους ἀλῶν ἀνέλκουσιν, ἐπειδὰν καθῶσι κύκλον σχοίνου τὰ τε ὄρνεα ἀλίσκεται τὰ προσαψάμενα τῷ πτερώματι τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα πίπτοντα διὰ τὴν περίπτηξιν τῶν ἀλῶν.

Ὅτι τὰ Ἰσαυρα πόλις ἐστὶν· ἀφ' ἧς και ἡ χώρα Ἰσαυρία, και τὸ ἔθνικὸν Ἰσαυρεὺς.

Ὅτι τὰ περὶ Σίπυλον χωρία Φρυγία ἐκαλεῖτο τὸ πρὶν· και τὸν Τάνταλον και Πέλοπᾶ φασὶ Φρύγας εἶναι, και τὴν Νιόβην. Ἡ γὰρ Περγαμηνὴ και Ἐλαῖτις, καθ' ἣν ὁ Καΐκος ποταμὸς ῥεῖ, και ἡ μεταξὺ τούτων Τευθρανία, ἐν ἣ ὁ Τήλεφος ᾤκει ποτὲ, ἀνὰ μέσον ἐστὶ τοῦ τε Ἑλλησπόντου και τῆς περὶ Σίπυλον και Μαγνησίαν τὴν ὑπ' αὐτῷ χώραν.

Ὅτι τοὺς Μυσοὺς οἱ μὲν ἀποίκους φασὶν εἶναι τῶν Σκυθικῶν Μυσῶν· οἱ δὲ, ὅτι κατὰ τὴν τῶν Λυδῶν γλῶσσαν ἡ ὀξύη τὸ δένδρον Μυσός· καλεῖται. Γίνεσθαι οὖν περὶ τὸν Μύσιον Ὀλυμπόν φασὶ πολλὴν τὴν ὀξύην· και διὰ τοῦτο Μυσοὶ καλοῦνται.

Ὅτι Μίλητος, ἡ ἐν Καρίᾳ, ἀποικός ἐστὶ τῆς ἐν Κρήτῃ Μιλήτου.

Ὅτι ὁ Πανδίωνος Λύκος, κτίσας Σολύμους, ὠνόμασε Λυκίαν τὴν χώραν.

Ὅτι Βιθυνοὶ ἀρκτικοὶ κεῖνται παρὰ τὸν Ὀλυμπον και Μύθδονες

Μύγδονες και Δολιόνες· τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι Μυσοὶ και Ἐπίκτιοι. Δολιόνες δὲ εἰσιν οἱ περὶ Κύζικον, ἀπὸ Αἰσιήπου ποταμοῦ ἕως Ρυνδάκου ποταμοῦ και τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης· Μύγδονες δὲ οἱ ἐφεξῆς τούτοις, μέχρι τῆς Μυρλεανῶν χώρας τῆς Ἀπαμείων.

Ὅτι τῆς Δασκυλίτιδος λίμνης ὑπέρκεινται δύο ἄλλαι λίμναι, ἥ τε Ἀπολλωνιάτις και ἡ Μιλητοπολίτις.

Ὅτι ὁ ἐν Κυζίκῳ ναὸς Διωδυμήνης, Μητρὸς Θεῶν, Ἀργοναυτῶν ἐσιν ἴδρυμα.

Ὅτι τὸ παλαιὸν εὐνομώταται πόλεις ἦσαν και δυναταί, Κύζικος, Ρόδος, Μασσαλία, Καρχηδῶν, Ρώμη, Σπάρτη.

Ὅτι τῆς Ἐπικτήτου Φρυγίας Ἀζανιοί τε εἰσι, και Νακόλεια, και Κοτιάϊον, και Μιδάϊον, και Δορυλαΐον πόλεις, και Κάδοι.

Ὅτι ἡ Μυσία κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπιηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, και τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδῖον.

Ὅτι ὑπὲρ τῆς Ἐπικτήτου πρὸς νότον ἐσιν ἡ μεγάλη Φρυγία, ἔχουσα ἐπ' ἀριστερὰ τὴν Πεσσινοῦντα και Λυκάονας, ἐν δεξιᾷ δὲ Λυδῖαν και Καρίαν. Ἐν αὐτῇ δ' εἰσιν ἡ τε παρῶρειος Φρυγία, και Πισιδία, και Ἀμόριον, και Εὐμενία, και Σύνναδα· εἴτ' Ἀπάμεια ἡ Κιβωτὸς λεγομένη, και Λαοδίχεια, και Κολοσσαί.

Ὅτι ὁ Μαρσύας ποταμὸς, ἀνίσχων ἐξ Ἀπαμείας, μεγάλης πόλεως, ἐξήϊσιν εἰς τὸν Μαιάνδρον.

Ὅτι τοσοῦτόν ἐσιν ὁ Μαιάνδρου τοῦ ποταμοῦ ῥοῦς σκολιός, ὥστε ἐξ ἐκείνου πάντα τὰ σκολιὰ Μαιάνδρους καλεῖσθαι.

Ὅτι πᾶσα σχεδὸν ἡ περὶ τὸν Μαιάνδρον ποταμὸν χώρα εὖσειερός ἐστι και ὑπόνομος πυρὶ τε και ὕδατι, ἀπὸ τῶν πεδῶν ἕως Μαγνησίας και Ἱεραπόλεως.

Ὅτι τὴν Πριήνην, πρὶν παραλίαν οὔσαν, νῦν ὁ Μαιάνδρος ποταμὸς διὰ τὴν πολλὴν χεῦν μεσόγαιαν ἐποίησε σαθίων τεσσαράκοντα προσχώματι.

Ὅτι τὰ περί τὸν Τυφῶνα πάθη καὶ τοὺς Ἀρίμους, κατὰ τὴν Κατακεκαυμένην Φρυγίαν, ἢ Λυδίαν, συμβῆναι φασι· τινὲς δὲ καὶ τὰ μεταξὺ Μαιάνδρου καὶ Λυθῶν λέγουσιν εἶναι τοιαῦτα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΓ.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τῶν περὶ Αἴσηπον ποταμὸν τόπων καὶ Γρανίκου, μέχρι Ἀβύδου, ἢ τῆς Προποντιδος παραλία ἐστίν· ἀπὸ δὲ Ἀβύδου, μέχρι Λέκτου, τὰ περὶ Ἰλιον καὶ Ἀλεξάνδρειαν τὴν Τρωάδα ἐστὶ τούτων δ' ἀπάντων ἢ Ἰδη τὸ ὄρος ὑπέγκειται· ἀπὸ δὲ Λέκτου, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ καὶ τῶν Κανῶν λεγομένων, ἐστὶ τὰ περὶ Ἄσσον, καὶ Ἀδραμύττιον, καὶ Ἄταρνεα, καὶ Πιτάνην, καὶ τὸν Ἐλαϊτικὸν κόλπον· οἷς ἀντίκειται ἢ Λέσθος νῆσος. Εἰδ' ἐξῆς τὰ περὶ Κύμην, μέχρις Ἐρμου καὶ Φωκαίας, Αἰολίς ἐστὶ τὰ δ' ἐξῆς Ἴωνία.

Ὅτι ἀπὸ Κυζίκου καὶ τοῦ Αἰσήπου ποταμοῦ, μέχρι Καΐκου ποταμοῦ, ἢ παρ' Ὀμήρω ἐστὶ Τρωϊκὴ χώρα, διηρημένη εἰς ἐννέα Ἐπαρχίας· ἢ δὲ τῶν Αἰολέων ὕψερων ἀποικία ἄλλως τὰς ἐπαρχίας διεῖλε ταύτας, ὅλην τὴν Τρωϊκὴν νειμαμένη, καὶ ἕως Ἐρμου ποταμοῦ ἑκταθεῖσα· γενεαῖς δὲ τέσσαρασι προτερεῦει ἢ Αἰολικὴ ἀποικία τῆς Ἴωνικῆς. Καὶ γὰρ ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος Ὀρέσης ἤρξε τοῦ σόλου τῆς Αἰολικῆς ἀποικίας· τελευτήσαντος δ' ἐν Ἀρκαδίᾳ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πενθίλος ἤρξε, καὶ προῆλθε μέχρι Θυράκης, ὕψερων τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ἐξήκοντα, κατὰ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον εἰς Πελοπόννησον· εἰτ' Ἀρχέλαος, υἱὸς αὐτοῦ, ἐπεραίωσε τοὺς Αἰολεῖς εἰς τὴν περὶ Κυζίκου καὶ Δασκύλιον χώραν. Γραῦς δ', ὁ τούτου υἱὸς νεώτατος, ἦλθεν ἕως Γρανίκου ποταμοῦ, καὶ περαιωθεὶς κατέσχε τὴν Λέσθον· Κλεῦης δ' ὁ Δώρου καὶ Μαλαός, ἀπόγονοι καὶ αὐτοὶ Ἀγαμέμνονος, πρῶτα μὲν κατέσχον Λοκρίδα καὶ τὸ Φρίκιον ὄρος,

πολὺν χρόνον ὕστερον δὲ διαβάαντες ἔκτισαν τὴν Κύμην, τὴν Φρικωνίδα κληθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Λοκρικοῦ ὄρους.

Ὅτι Πριάπος ποταμὸς ἐστὶ περὶ Κύζικον, ἀνταίρων τῆ Ἀρτάκη πόλει Κυζικηνῆ.

Ὅτι ὁ Αἰσηπος ποταμὸς ἀνατολικώτερός ἐστὶ τῆς Κυζίκου πόλεως.

Ὅτι ἀπὸ πόλεως Παρίου ἕως Πρακτίου πόλεως πρὸς δυσμὰς, γάδιοι εἰσι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Ἴδη τὸ ὄρος σκολοπενδρῶδες ἔχει τὸ σχῆμα, καὶ τελευτᾷ, τῷ μὲν εἰς τὴν μεσόγαιαν ἄκρῳ τῷ περὶ τὴν Ζέλειαν, τῷ δ' εἰς τὸ πέλαγος τὸ Αἰγαῖον καθ' ἡκούτι τῷ Λέκτῳ.

Ὅτι ἡ Ζέλεια πόλις νῦν τῆς Κυζικηνῆς ἐστὶν ἐπικρατείας.

Ὅτι Ὀμηρος τὴν Ἴδην τὸ ὄρος ἀφορίζει τῷ τε Λέκτῳ, πρώτῳ ὄντι ἀπὸ τοῦ πελάγους, καὶ τῇ Ζελεῖα, « Ὑπαὶ πόδα » νεῖατον Ἴδης » λέγων.

Ὅτι τῆς Ἴδης τὸ ἄκρον τὸ Λέκτον, καὶ αἱ Κάναι ἄκρον, ποιοῦσι τὸν κόλπον τὸν Ἰδαῖον.

Ὅτι διττοὶ οἱ Κίλικες, οἱ μὲν Θηβαῖοι Ὑποπλάκιοι, ὅθεν ἦν ἡ Χρυσή, οἱ δὲ Λυρνήσιοι, ὅθεν ἦν ἡ Βρισηῖς· « Την » ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας » ἦτις ἦν πόλις « Θεῖοιο Μύνητος » ἐκ δὲ Θήβης ἡ Χρυσή· « Ὠχόμεθ' ἐς » Θήβην, ἱερὴν πόλιν. » Ἐνθένδε ἦν καὶ ἡ Ἄνδρομάχη. Δύο οὖν αὐταὶ δυναστεῖαι Τρωϊκαί· ὅθεν καὶ τὰ περὶ τῆς Ἄνδρομάχης ἐν ὑπερβατῷ ἀναγνωσέον· « Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ, — » Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν. » Δεῖ γὰρ οὕτω λέγειν, « Ἀμφότερ' » ἐν Τροίῃ· σὺ μὲν Πριάμου ποτὶ δῶμα, αὐτὰρ ἐγὼ Θή- » βησιν. » Τρίτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν Λελέγων, καὶ αὕτη Τρωϊκὴ, « Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει. » Καὶ μὴν [οἱ] ὑπὸ Ἐκτορι Τρῶες ἦσαν, « Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευεν » Ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπὸ Αἰνεΐα Δάρδανοι, Τρῶες ἦσαν, ὡς ὅταν λέγη· « Αἰνεΐα,

» Τρώων βουλευφόρε.» Ἐκτοὶ δ' οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, οὓς καλεῖ καὶ Τρώας ἰδίως. Ἐβδομοὶ δ' οἱ μεταξύ Αἰσῆπου ποταμοῦ καὶ Ἀβύθου Τρωᾶς εἰσὶν· ἀλλὰ ὑπὸ μὲν Ἀσίῳ, οἱ Ἀβυθνοὶ Τρωᾶς· καὶ γὰρ Δημοκόων ὁ τοῦ Πριάμου παῖς « Ἀβυ- » δόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὤκειάων.» Ἐν δὲ Περκώτῃ ἐβουνόμει Μελάνιππος υἱὸς Ἰκετάονος, βουῦς οὐκ ἀλλοτριᾶς δηλονότι νεμόμενος. Ἀλλὰ καὶ οἱ μέχρις Ἀδρασεῖας Μεροπίδαι ἀρχοντες Τρωᾶς ἦσαν ὀγδόη αὕτη ἐπαρχία. Ἐννάτῃ δ' αὕτη δυναστεία, ἡ τοῦ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου Τρωϊκῆ.

Ὅτι δὲ τούτων ἀπάντων ἦρχεν ὁ Πριάμος, δηλοῖ Ἀχιλλεὺς λέγων, « Ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει, « καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων.»

Ὅτι Ἀφνειοὶ καλοῦνται οἱ ὑπὸ Πανδάρῳ Λύκιοι, ἀπὸ Ἀφνίτιδος λίμνης, ἧτις ἐστὶν ἡ Δασκυλίτις. Ἡ δὲ Ζέλεια ἀπέχει Κυζίκου πρὸς τὴν ἑω σαδίους ἑκατὸν ἐννενήκοντα· τῆς δ' ἐγ- γυτάτω Θαλάττης, καθ' ἣν ἐκδίδωσιν ὁ Αἰσηπος ποταμὸς, ὅσον ὀγδοήκοντα σταδίους.

Ὅτι ἡ μὲν Ζέλεια μεσόγειός ἐστιν ὑποπεπτῶκασι δ' αὕτῃ τὰ περὶ Κύζικον καὶ Πριάπου χωρία. Καὶ ἔστι περὶ τὴν Ζέλειαν ὁ Τάρσιος ποταμὸς, ἔχων εἴκοσι διαβάσεις τῇ αὕτῃ ὁδῷ, καθάπερ ὁ Ἐπτάπορος.

Ὅτι μεταξύ Αἰσῆπου ποταμοῦ καὶ Πριάπου ὁ Γράνικος ρεῖ ποταμὸς, τὰ πολλὰ διὰ Ἀδρασεῖας πεδίου· Πριάπος δ' ἔστι πόλις ἐπὶ Θαλάττῃ καὶ λιμῆν.

Ὅτι ἡ Ἀδρασεῖα πόλις μεταξύ ἐστὶ Πριάπου πόλεως καὶ Παρίου πόλεως, ἐπὶ Αἰσῆπῳ ποταμῷ *ἡ Ἀδρασεῖα*. Λιμένα ἔχουσα ἡ αὕτῃ Πριάπος, ἐλάσσονα τοῦ Παριανοῦ.

Ὅτι ἡ Πιτύεια πόλις ἐστὶ μεταξύ Παρίου πόλεως καὶ Πριάπου πόλεως μεσόγειος.

Ὅτι μεταξύ Λαμψάκου καὶ Παρίου Παισὸς ἦν πόλις καὶ

ποταμός· Ὀμηρος δὲ καὶ τρισυλλάβως αὐτὴν εἶρηκε, λέγων,
 « Καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ· » καὶ « Ὅς ρ' ἐνὶ Παισῶ· »

Ὅτι τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Κυμαία χώρᾳ θηλυκῶς καὶ πληθυν-
 τικῶς καλούμενος, αἱ Γέργιδες. Ἔστι δὲ πόλις, ἐξ ἧς ἐν
 Λαμψάκῳ Γεργίθιον χωρίον.

Ὅτι τὸ Πράκτιον τὸ παρ' Ὀμήρῳ οὐκ ἔστι πόλις, ἀλλὰ
 ποταμός, μεταξύ ῥέων Ἀβύδου καὶ Λαμψάκου.

Ὅτι ἡ τοῦ Ξέρξου ἐν Ἀβύδῳ γέφυρα μικρὸν ἀνατολικω-
 τέρα ἐξεύχθη τῆς Ἀβύδου, δυσμικωτέρα δὲ τῆς Σησοῦ. Καὶ
 δεῖ σημειώσασθαι, ὅτι ὁ Στράβων συνηγορεῖ τῇ μυθολογίᾳ
 τῆς Ἡροῦς· ὡς ἐν Σησῶ ἦν ὁ πύργος αὐτῆς, καὶ τὸ κατὰ τὸν
 Λεάνδρον πάθος, ὅτι ἐκεῖσε γέγονεν.

Ὅτι τὰ ἐν Πακτωλῶ χρύσεια μέταλλα τῆς Λυδίας ἐξέλιπεν.

Ὅτι ἀπὸ Ἀβύδου ἐπὶ Αἴσηπον ποταμὸν σαδίοι εἰσὶν ἑπτα-
 κόσιοι πεζῆ, εὐθυπλοία δὲ ἐλάττους.

Ὅτι Ἦλος πρῶτος μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐτόλμησεν ἐν πεδίῳ
 πόλιν κτίσαι, τὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Ἰλιον· διὸ καὶ ἐτάφη ἐν πεδίῳ·
 « Οἱ δὲ παρ' Ἦλου σῆμα [παλαιοῦ Δαρδανίδαο], μέσσον κάπ
 » πεδίον. » Τινὲς δὲ φασιν, ὅτι ἡ νῦν Ἰλιος δεικνυμένη οὐκ
 ἔστιν ἡ παρ' Ὀμήρῳ, ἀλλ' ἑτέρα ἐστὶ ταπεινοτέρα· ἡ δὲ παλαιὰ
 μετεωροτέρα ἦν πρὸς τῇ Ἰδῇ σαδίοις τριάκοντα.

Ὅτι ἡ νῦν Ἀλεξάνδρεια Τρωάς καλουμένη, πόλις ἔρημος
 οὔσα νῦν, Ἀντιγονία ἐκάλειτο. Ὑπὸ γὰρ Ἀντιγόνου ᾠκίσθη,
 τοῦ ἐξ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου ἄρξαντος τῆς Φρυγίας· ὕστερον
 δὲ ὑπὸ Λυσιμάχου Ἀλεξάνδρεια μετωνομάσθη, διὰ τὸ δεῖν
 μάλλον τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν ἀπὸ τοῦ αἰτιωτάτου πάσης τῆς
 κατα Περσῶν νίκης Ἀλεξάνδρου.

Ὅτι Φιμβρίας Ῥωμαῖος ἐν τῷ Μιθριδατικῷ πολέμῳ ἐκ πο-
 λιορκίας λαθὼν τὸ Ἰλιον ἐν ἡμέραις δέκα, εἶτα καυχώμενος

ὡς, Ἀγαμέμνωνος, ἔχοντος τὸν χιλιόναυον στρατὸν καὶ τὴν σύμ-
 पासαν Ἑλλάδα, μόλις ἐν ἔτεσὶ δέκα ταύτην ἐλόντος, αὐτὸς ἐν
 ἡμέραις δέκα ἔλαβεν, ἤκουσεν εὐθύς ἐκ τινος τῶν Ἰλιέων· «Οὐ
 » γὰρ εἴχομεν Ἔκτορα τὸν προπολεμοῦντα.»

Ὅτι μεταξὺ Ἀθύδου καὶ Δαρδάνου πόλεως ρεῖ ὁ Ῥοδῖος
 ποταμὸς κατ' ἐναντία τοῦ ἐν χερρόνησῳ Κυνὸς σήματος τῆς
 Ἑκάτης.

Ὅτι τὸ μὲν Ἔκτορος μνημα ἐν Ὀφρυνίῳ ἐστὶ τῆς Τρωάδος
 τόπῳ ὑψηλῷ· εἶτα Ῥοῦτειον πόλις ἔρημος· εἶτα αἰγιαλός· εἶτα
 μνημα Αἴαντος· εἶτα Σίγειον, πόλις ἔρημος· εἶτα ὁ Ἀχιλλέως
 τάφος, καὶ Πατρόκλου, καὶ Ἀντιλόχου· εἶτα ὁ ναύσαθμος
 καὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων· εἶτα αἰ τοῦ Σιμοῦντος καὶ
 Σκαμάνδρου ἐκβολαὶ λιμνώδεις, καὶ ἔλη, καὶ ἡ Στομαλίμνη
 καλουμένη. Ταῦτα δὲ πάντα τῇ Ἰλίῳ ὑποπέπτωκεν.

Ὅτι Πριάμος μικρὰν εὐρῶν τὴν τῶν Τρώων βασιλείαν, ὡς
 καὶ τὸν Ἡρακλέα «Ἐξ οἴης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέ-
 » ροισιν» ἐξάλαπαξαι αὐτῶν τὴν πόλιν, ἐπὶ μέγα αὐτὴν ἠΰξη-
 σεν, ὡς καὶ βασιλεὺς βασιλέων γενέσθαι· ὡς δηλοῖ τὸ «Ὅσσον
 » Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος.»

Ὅτι τὸ Τρωϊκὸν πεδίων ἀπὸ Θαλάσσης ἕως τῆς Ἰδης διήκει·
 οὗ τὰ μὲν νότια τελευτᾷ εἰς τὴν Σκῆψιν, τὰ δὲ βόρεια εἰς τὴν
 Ζέλειαν.

Ὅτι πολλοῖς καὶ ἀξιοπίστοις ἐπιχειρήμασιν ὁ Στράβων ἀπέδει-
 ξε τὴν νῦν καλουμένην Ἴλιον μὴ εἶναι τὴν ὑπὸ Ὀμήρου ἀδο-
 μένην· ἀλλὰ ταύτης μετεωροτέρα καὶ ανατολικωτέρα ἐστὶν ἡ
 ἀληθὴς Ἴλιος, ἡ τοῦ Ἐκτορος πατρίς. Εἰ δὲ *καὶ* οὐδὲ ἴχνη
 αὐτῆς σώζεται νῦν, ἀλλὰ τῆς ταπεινοτέρας εἰσὶν ἴχνη, οὐ
 θαῦμα· ὁ γὰρ χρόνος πολλὰ τοιαῦτα ποιεῖ.

Ὅτι τινὲς τὸν τόνον μετατιθέασιν τοῦ εἰρησίου τούτου, «Θεῖναι
 » Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν» ἀναγινώσκουσι γὰρ πρὸ μιᾶς τὸν

τόνον τιθέντες· ὡς τὸ Θυσίαν, οὕτως γουνάσιν, ἀντὶ τοῦ, ταῖς ἱκεσίαις.

Ὅτι κατὰ τι παλαιὸν ἔθος Ἀγαμέμνων κατηράσατο κατὰ τῶν τολημησόντων κτίσαι αὖθις τὸ Ἴλιον· διὸ οἱ ὕπερον ἀφοσιούμενοι εὖρον πλησίον χωρίον ὁμοιότατον τῷ ἀρχαίῳ, καὶ ἔκτισαν αὐτὸ, καὶ Ἴλιον ἐκάλεσαν· καὶ τὰς κατάρας ἐξέφυγον τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Ὅτι ὁ Ῥῆσος ποταμὸς νῦν καλεῖται Ῥοεΐτης· ὁ δὲ Ἐπτάπορος Πολύπορος καλεῖται, ἀνίσχων ἐκ τῶν περὶ Καλὴν πύκην χωρίων, ἐπὶ Κελαινὰς κώμην ἰοῦσιν· ἡ δὲ Καλὴ πύκη εἶχε τὴν μὲν περίμετρον εἰκοσιτεσσάρων ποδῶν· τὸ δὲ ὕψος, ἀπὸ μὲν ῥίζης, ἐπὶ ἐξηκονταεπτὰ πόδας ἀνῆι, εἶτα εἰς τρία μέρη σχιζομένη, ἴσον ἀλλήλων διέχοντα, αὖθις πάλιν συνήγето εἰς μίαν κορυφήν· ἀπετέλει δὲ τὸ ὕψος δυοῖν πλέθρων καὶ πηχῶν δέκα.

Ὅτι ὁ Κάρησος ποταμὸς ἀπὸ Μαλοῦντος ῤεῖ, τόπου τινὸς κειμένου μεταξὺ Παλαισκήψεως καὶ Ἀχαιῶν τῆς Τενεδίων περαιάς· ἐμβάλλει δ' εἰς τὸν Αἴσηπον. Ῥοδῖος δ' ἀπὸ Κλεανδρείας καὶ Γόρδου· ἐμβάλλει δὲ εἰς τὸν Αἴνιον.

Ὅτι ὁ Σμινθεὺς Ἀπόλλων παρὰ Τενεδίοις τιμᾶται. Ἔστι γὰρ αὐτοῦ νεὼς ἐν Τενέδῳ· ὅθεν εἴρηται, « Τενεδοῖό τε Ἴφι » ἀνάσσεις, Σμινθεῦ. »

Ὅτι ἄλλο ἱερόν Σμινθέως Ἀπόλλωνος παραθαλάσσιον ἐν Τρωάδι.

Ὅτι τὰ περὶ τὴν Τένεδον νησίδια Καλύδναι καλοῦνται.

Ὅτι περὶ τὴν Τρωάδα ὁ Ἀχαιὸς τόπος· εἶτα Λάρισσα, καὶ Κολωναί, καὶ ἡ νῦν Χρύσα ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου παραθαλάσσια.

Ὅτι ἐν τῷ τοῦ Σμινθέως ἱερῷ μῦς ἐστὶ χαλκοῦς, ὑποκεί-

424 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

μενος τῷ ποδὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ ναοὶ Σμινθίου Ἀπόλλωνος.

Ὅτι περὶ τὸ Λέκτον ἄκρον ἀλοπήγιόν ἐστιν, αὐτομάτως πηγνύμενον τοῖς ἐτησίαις ἀνέμοις.

Ὅτι Ὀμηρος ἐν τῷ Ἀδραμυττικῷ κόλπῳ ἰδρύει Λελεγὰς τε καὶ Κιλικας ἀμφοτέρους, ἔνθα καὶ Πήδασος πόλις ἐρήμη, καὶ Σατνιοεῖς ποταμὸς, χεῖμαρρός, καὶ Θήβη καὶ Λυρνησσός, αἱ πόλεις.

Ὅτι οἱ μὲν Ἀμαξίται παραθαλάσσιοί εἰσιν· εἶτα ὑπὲρ αὐτοὺς Νεανδροεῖς· εἶτα Κεβρήνιοι ὑπὲρ αὐτούς· εἶτα Δάρδανοι, μέχρι Παλαισκήψεως, ὧν καὶ Αἰνεΐας ἤρχεν· εἶτα Σκῆψις.

Ὅτι ἀπὸ Λέκτου ἄκρου ἕως Γαργάρου, πρὸς ἀνατολὰς ὄντος, ἑτάδιοι διακόσιοι ἐξήχοντα.

Ὅτι μετὰ τὸ Ἀδραμύτιον Κορυφαντίς τε καὶ Ἡρόκλεια κῶμαι· εἶτα Ἄττα· εἶτα Ἄταρνεὺς, καὶ Πιτάνη, καὶ αἱ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ ἐκβολαί.

Ὅτι τινὲς, χαριζόμενοι Ῥωμαίοις, μεταγράφουσι τὸ Ὀμηρικὸν ἔπος περὶ τοῦ Αἰνεΐου οὕτως· «Νῦν δὲ δὴ Αἰνεΐαο» γένος πάντεσσιν ἀνάξει.»

Ὅτι ἐκ τῆς Σκῆψεως πόλεως ἦν Κορίσκος ὁ Σωκρατικός, καὶ ὁ τούτου παῖς Νηλεὺς, ὃς καὶ Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου ἠκροάσατο, καὶ διεδέξατο τὴν βιβλιοθήκην Θεοφράστου, οὗσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀριστοτέλους· ὁ μὲν γὰρ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τὴν σχολὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν βιβλιοθήκην καταλείπει Θεοφράστῳ τὴν ἑαυτοῦ· πρῶτος ὧν ἴσμεν βιβλία συναγαγὼν, καὶ διδάξας τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ βασιλέας βιβλιοθήκης σύνταξιν. Θεόφραστος δὲ Νηλεῖ παρέδωκεν· ὁ δὲ εἰς Σκῆψιν κομίσας, τοῖς μεθ' αὐτὸν παρέδωκεν ἰδιώταις ἀνθρώποις, οἳ κατάλειψα εἶχον τὰ βιβλία, οὐδ' ἐπιμελῶς κείμενα· ἐπειδὴ δ' ἤσθοντο τὴν σπουδὴν τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων, ὑφ' οἷς ἦν ἡ πόλις,

ζητούντων βιβλία εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν Περγάμῳ βιβλιοθήκης, κατὰ γῆς ἔκρυψαν ἐν διώρυγί τινι· ὑπὸ δὲ νοτίας καὶ σπητῶν κακωθέντα, ὅψε ποτε ἀπέδοντο οἱ ἀπὸ τοῦ γένους Ἀπελλίκωντι τῷ Τηίῳ πολλῶν ἀργυρίων τὰ τε Ἀριστοτέλους καὶ τὰ τοῦ Θεοφράστου βιβλία. Ἦν δὲ ὁ Ἀπελλίκων φιλόβιβλος μᾶλλον ἢ φιλόσοφος· διὸ καὶ ζητῶν ἐπανόρθωσιν τῶν διαβρωμάτων, εἰς ἀντίγραφα καινὰ μετήνεγκε τὴν γραφὴν ἀναπληρῶν οὐκ εὖ, καὶ ἐξέδωκεν ἀμαρτάδων πλήρη τὰ βιβλία. Συνέβη δὲ τοῖς ἐκ τῶν περιπάτων, τοῖς μὲν παλαί τοῖς μετὰ Θεοφράστου, οὐκ ἔχουσιν ὅλως τὰ βιβλία πλὴν ὀλίγων, καὶ μάλιστα τῶν ἐξωτερικῶν, μηδὲν ἔχειν φιλοσοφεῖν πραγματικῶς, ἀλλὰ θέσεις ληκυθίζειν· τοῖς δ' ὕστερον, ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν, ἄμεινον μὲν ἐκείνων φιλοσοφεῖν καὶ Ἀριστοτελίζειν· ἀναγκάζεσθαι μὲντοι τὰ πολλὰ εἰκότα λέγειν, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτιῶν. Πολὺ δὲ εἰς τοῦτο καὶ ἡ Ῥώμη προσελάβετο. Εὐθύς γὰρ μετὰ τὴν Ἀπελλίκωντος τελευτὴν, Σύλλας ἦρε τὴν Ἀπελλίκωντος βιβλιοθήκην ὁ τὰς Ἀθῆνας ἐλὼν· εἰς Ῥώμην δὲ κομισθεῖσάν, Τυραννίων τε ὁ γραμματικὸς διεχειρίσατο φιλαριστοτέλης ὦν, Σεραπεύσας τὸν ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης· καὶ βιβλιοπωλαὶ τινες γραφεῦσι φαύλοις χρώμενοι, καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πράσιν γραφομένων βιβλίων, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ὅτι μετὰ Σκῆψιν πόλιν Ἄνδειρά ἐστι, καὶ Πιονία, καὶ ἡ Γαργαρίς. Ἔστι δὲ λίθος· περὶ τὰ Ἄνδαιρα, ὃς καιόμενος σίδηρος γίνεται· εἶτα μετὰ γῆς τινὸς καμινευθεὶς ἀποσάξει ψευδάργυρον· ἢ προσλαβοῦσα χαλκὸν, τὸ καλούμενον γίνεται κρᾶμα, ὃ τινες ὀρείχαλκον καλοῦσι. Γίνεται δὲ ψευδάργυρος καὶ περὶ τὸν Τμῶλον.

Ὅτι ἡ Ἄσσος πόλις ἐρυμνή ἐστι καὶ εὐτειχῆς, ἀπὸ θαλάσσης καὶ τοῦ λιμένος ὀρθίαν καὶ μακρὰν ἀνάβασιν ἔχουσα· ὡς

ἐπ' αὐτῆς οἰκειῶς εἰρῆσθαι δοκεῖ τὸ τοῦ Στρατονίου τοῦ κισαρισοῦ· « Ἄσσον Ἰθ', ὡς κεν θάσσον ὀλέθρου πείραθ' » ἴηαι. » Ἐντεῦθεν δ' ἐς Κλεάνθης ὁ Στωϊκός, ὁ Ζήνωννα μὲν διαδεξάμενος, Χρυσίππῳ δὲ τῷ Σολεῖ καταλιπών. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης διέτριψε, διὰ τὴν πρὸς Ἑρμείαν τὸν εὐνούχον τύραννον κηδεῖαν· ἦν δ' Ἑρμείας τραπεζίτου τινὸς οἰκέτης, γενόμενος δ' Ἀξίνησιν, ἠκροάσατο Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους· ἐπανελθὼν δὲ τῷ δεσπότῃ συνετυράννησε, πρῶτον ἐπιθεμένῳ τοῖς περὶ Ἀταρνέα καὶ Ἄσσον χωρίοις· ἔπειτα διεδέξατο σκεῖνον, καὶ μετεπέμψατο τὸν τε Ἀριστοτέλη καὶ Ξενοκράτη, καὶ ἐπεμελήθη αὐτῶν· τῷ δ' Ἀριστοτέλει καὶ θυγατέρα ἀδελφοῦ συνώκισε. Μένμων δ' ὁ Ῥόδιος, μηδίζων τότε σφόδρα καὶ στρατηγῶν, προσποισάμενος φιλίαν, [καλεῖ] ξενίας τε ἅμα καὶ πραγμάτων προσποιστῶν χάριν· συλλαβὼν δ' ἀνέπεμψε πρὸς βασιλέα, κακεῖ κρεμασθεῖς ἐφθάρη.

Ὅτι τὰ περὶ Ἄσσον καὶ Γάργαρον χωρία καὶ Σκηψιν Λελέγων ἐστίν, οἵτινες μεταξὺ ὤκουσιν Κιλικίων τε καὶ Δαρδανίων, πόλιν ἔχοντες Πήδασον· φεύγοντες δὲ τὰς ἐξ Ἀχιλλέως ἐπιδρομάς, εἰς Καρίαν ἦλθον, καὶ ἔκτισαν πόλιν Πήδασον, ὁμώνυμον τῇ πατρίδι.

Ὅτι μετὰ τοὺς Λελεγας τὴν ἐξῆς παραλίαν Κιλικίαν εἶχον καθ' Ὀμηρον· ἢ νῦν Ἀδραμύττιόν τε ἐστὶ, καὶ Ἀταρνεῖται, καὶ Πιταναῖοι, μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Καΐκου· ὧν πόλεις δύο, Θήβη Ἰποπλάκιος καὶ Λυρνησσός.

Ὅτι Θήβη καὶ Λυρνησσός, ἐν τῷ Θήβης οὔσαι πεδίῳ, ἀπέχουσι τῆς πόλεως Ἀδραμυττίου, ἢ μὲν σαδίους ἐξήκοντα, ἢ δὲ ὀγδοήκοντα. Ἐν δὲ τῇ Ἀδραμυττικῇ ἐστὶ καὶ ἡ Χρῦσα καὶ ἡ Κίλλα· ἐστὶ δὲ ταῦτα περὶ Ἄντανδρον.

Ὅτι Κίλλος Πέλοπος ἦν ἠνίοχος, ἀφ' οὗ Κίλλα τε τὸ πολίχμιον καὶ Κίλικες.

Ὅτι φασὶν ἐν τῇ Αἰολικῇ Πιτάνῃ, τὰς πλίνθους ἐπιπολάζειν τῷ ὕδατι, καθάπερ καὶ ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ· κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπίσου ὄγκου ὕδατός ἐστιν. Ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ φησὶν ἰδεῖν Ποσειδώνιος ἕκ τινος γῆς ἀργιλώδους πλίνθους πηγνυμένας καὶ ἐπιπλεύσας.

Ὅτι Καΐκος ποταμὸς μετὰ τὴν Πιτάνην εἰς τὸν Ἐλαϊτικὸν ῥεῖ κόλπον, ἀντιπέραν Ἐλαίας πόλεως.

Ὅτι ἡ Ἐλαία πόλις ἐπίνειόν ἐστι Περγάμου πόλεως, ἀπέχουσα Περγάμου σάδια ἑκατὸν εἰκοσιν.

Ὅτι ἡ Κάνη ἄκρον ἐστίν, ἀνταῖρον τῷ Λέκτῳ ἄκρῳ, καὶ ποιοῦν τὸν Ἀδραμυττηνὸν κόλπον· οὐ μέρος καὶ ὁ Ἐλαϊτικός ἐστίν.

Ὅτι ἡ Κάνη καὶ πληθυντικῶς Κάναι λέγεται· περὶ ἣν ἄκρα ἡ Αἰγᾶ· τὸ δὲ γὰ μακρὸν δεῖ νοεῖν, τὴν Αἰγᾶν λέγοντας.

Ὅτι μεταξύ Ἐλαίας καὶ Πιτάνης καὶ Ἀταρνέως καὶ Περγάμου Τευθρανία ἐστὶ πόλις, διέχουσα οὐδεμιᾶς αὐτῶν ὑπὲρ ἑβδομήκοντα σταδίους, ἐντὸς τοῦ Καΐκου.

Ὅτι ἐν τοῖς περὶ Καΐκον τόποις φαίνεται βεβασιλευκῶς Εὐρύπυλος ὁ Τηλεφίδης, ὃν ἀνείλε Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως.

Ὅτι ἐν τῇ Ἐλαίτιδι ποτάμιόν ἐστι χειμαρρῶδες, Κήτειον καλούμενον· ὅθεν ἴσως εἴρηται, «Κήτειοι κτείνοντο, γυναίων» εἴνεκα δῶρων. »

Ὅτι τῆς Λέσβου νήσου ὁ περίπλους σάδιοι χίλιοι ἑκατόν.

Ὅτι ἐπὶ Τιβερίου τοῦ Ῥωμαίου αὐτοκράτορος ἦν Στράβων.

Ὅτι ἐξ Ἐρεσσοῦ ἦσαν Φανίας τε καὶ Θεόφρατος, οἱ Ἀριστοτελικοί· Τύρταμος δὲ πρὶν ὁ Θεόφρατος ἐκαλεῖτο, μετωνομάσθη δὲ ὑπὸ Ἀριστοτέλους οὕτως.

Ὅτι Ἐλλάνικος ὁ συγγραφεὺς Λέσβιος ἦν.

Ὅτι κατὰ τὸν πορθμὸν τὸν μεταξύ Ἀσίας καὶ Λέσβου, νησιδιὰ εἰσι τεσσαράκοντα. Καλοῦνται δὲ συνθέτως Ἐκατόννησοι, ὡς Πελοπόννησος, καὶ Μυόννησος, καὶ Προκόννησος,

καὶ Ἀλόνησος, τὸ $\bar{\nu}$ δισσὸν ἔχουσαι κατὰ συνήθειαν.

Ὅτι Ἐκατόνησοι καλοῦνται, οἷον Ἀπολλώνησοι· Ἐκατος γὰρ ὁ Ἀπόλλων.

Ὅτι πρὸ τῆς Λέσβου ἐστὶ καὶ ἡ Πορδοσελήνη, πόλιν ἔχουσα ὁμώνυμον· διὰ δὲ τὸ δύσρημον τοῦ ὀνόματος Ποροσελήνην τινὲς αὐτὴν καλοῦσι· τὸ δὲ περὶ Πέργαμον Ἀσπόρδηνον ὄρος, Ἀσπόρηνον· καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ἱερὸν Μητρὸς τῶν Θεῶν, Ἀσπορηγῆς. Τί οὖν φήσωμεν ἐπὶ τοῦ Σαπερδου, καὶ Πόρδαλις, καὶ Πέρδιξ, καὶ «Σὺν πορδακοῖσιν», ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις.

Ὅτι ἐν Καταλόγῳ Ὀμηρος εἰκότως Λελέγων καὶ Κιλίκων καὶ Καυκῶνων οὐκ ἐμνημόνευσε. Διεφθάρησαν γὰρ ἤδη ὑπὸ Ἀχιλλέως, ὃ τε Ἡετίων, καὶ Μύνης, καὶ Ἐπίσροφος, καὶ οἱ λαοὶ αὐτῶν.

Ὅτι ὁ τῶν Πελασγῶν ἄρχων Ἰππόθοος Λάρισσαν εἶχε πατρίδα, τὴν ἐν Κύμῃ τῆς Αἰολίδος κειμένην· οἱ δὲ Πελασγοὶ ὑπὸ Αἰολέων ἐφθάρησαν.

Ὅτι σκώπτεται εἰς ἀναισθησίαν ἡ Κύμη, ὡς μετὰ τριακόσια ἔτη ἀποδομένη τῶν λιμένων τὰ τέλη, ὥσπερ τότε ἤσθημένη, ὅτι παρὰ Θάλασσαν οἰκοῖτο· πρότερον δ' οὐκ ἔκαρπουτο τὴν πρόσσodon ταύτην.

Ὅτι καὶ ἄλλη λέγεται αἰτία τοιαύτη τοῦ σκώμματος· ὅτι δανεισάμενοί ποτε οἱ Κυμαῖοι δημοσίᾳ χρήματα, τὰς σοᾶς ὑπέθευτο· εἴτ' οὐκ ἀποδιδόντες κατὰ τὴν ὠρισμένην ἡμέραν, εἵργοντο τῶν περιπάτων· ὅτε μέντοι ὄμβρος εἶη, κατὰ αἰδῶ τινα κηρύττειεν οἱ δανεισαί, κελεύοντες ὑπὸ τὰς σοᾶς ὑπέρχεσθαι. Τοῦ δὴ κήρυκος οὕτω φθεγγομένου, Ἰπὸ τὰς σοᾶς ὑπέλθετε, ἐκπεσεῖν λόγον, ὡς Κυμαίων οὐκ αἰσθανομένων, ὡς ἐν τοῖς ὄμβροις ὑπὸ τὰς σοᾶς ὑπέλθετέον, ἂν μὴ σημάη τις αὐτοῖς διὰ κηρύγματος. Κυμαῖος δὲ ἦν Ἡσίοδος τε καὶ Ἐφορος ὁ Ἰσικράτους γνώριμος, ὁ τὰς ἰσορίας γράψας. Κύμη δὲ ὀνόμασαι

ἀπό τινος Ἀμαζόνος, ὡς ἡ Μυρίνη καὶ ἡ Μυτιλήνη.

Ὅτι τὸ Πέργαμον ἢ πόλις γαζοφυλάκιον ἦν Λυσιμάχου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἐνὸς τῶν Ἀλεξάνδρου διαδόχων. Ἐπεπίστευτο δὲ τὴν φυλακὴν τῶν χρημάτων (ἦν δὲ τάλαντα ἑνεακισχίλια) Φιλέταιρος, ἀνὴρ Τριανός, Σιθίας ἐκ παιδός, ἐν τινι ὄχλῳ ἀποληφθεὶς μετὰ τῆς τροφοῦ, καὶ διὰ τοῦτο εὐνοῦχος. Τέως μὲν οὖν εὐνοὺς ἦν Λυσιμάχῳ· διεγεχθεὶς δὲ πρὸς Ἀρσινόην τὴν γυναικὰ αὐτοῦ, ἀπέστη ὁρῶν νεωτερισμοὺς πολλοὺς. Ὁ τε γὰρ Λυσιμάχος, κακοῖς οἰκείοις περιπεσὼν, ἠναγκάσθη τὸν υἱὸν ἀνελεῖν Ἀγαθοκλέα· Σέλευκος δ' ἐπελθὼν ὁ Νικάτωρ, ἐκεῖνόν τε κατέλυσε, καὶ αὐτὸς κατελύθη, δολοφονηθεὶς ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Κεραμνοῦ. Ὁ δὲ Φιλέταιρος δῆρκεσεν ἔτη εἴκοσι, κύριος ὢν τοῦ τε ἐρύματος καὶ τῶν χρημάτων· καὶ διεγένετο μένων ἐπὶ τοῦ ἐρύματος, καὶ πολιτευόμενος δι' ὑποσχέσεων καὶ τῆς ἄλλης θεραπείας αἰεὶ πρὸς τὸν ἰσχύοντα καὶ ἐγγὺς παρόντα. Τούτῳ ἦσαν δύο ἀδελφοί, Εὐμένης τε καὶ Ἄτταλος· ἐκ μὲν οὖν τοῦ πρεσβυτέρου Εὐμένους γίνεται παῖς Εὐμένης· ὅς καὶ διεδέξατο τὸ τοῦ Περγάμου κράτος, καὶ ἦν ἤδη δυνάστης τῶν κύκλῳ χωρίων, ὥς τε καὶ περὶ Σάρδεις ἐνίκησε μάχῃ συμβαλὼν Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου· δύο δὲ καὶ εἴκοσι ἐτῆ ἄρξας ἐτελεύτα. Ἐκ δὲ Ἄτταλου καὶ Ἀντιοχίδος γεγονώς Ἄτταλος διεδέξατο τὴν ἀρχὴν· ὅς καὶ πρῶτος βασιλεὺς ἀνηγόρευτο, νικησῆς Γαλάτας μάχῃ μεγάλῃ. Οὗτος δὲ καὶ Ῥωμαίοις κατέστη φίλος, καὶ συνεπολέμησε πρὸς Φίλιππον μετὰ τοῦ Ῥοδίων ναυτικοῦ· ὅς βασιλεύσας ἔτη τρία καὶ τεσσαράκοντα κατέλιπε τέσσαρας υἱοὺς, Εὐμένην, Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον. Οἱ μὲν οὖν νεώτεροι διετέλεσαν ἰδιῶται· Εὐμένης δ' ἄρξας συνεπολέμησε Ῥωμαίοις πρὸς τε Ἀντίοχον τὸν μέγαν καὶ πρὸς Περσέα, καὶ ἔλαβε παρὰ τῶν Ῥωμαίων ἅπασαν τὴν ὑπ' Ἀντιόχῳ γῆν τὴν ἐντὸς Ταύρου· πρότερον δ' ὀλίγης ἤρχε γῆς. Οὗτος

ἐπὶ πλείστον ἤυξησε τὴν ἀρχὴν, κτίσμασι καὶ ἀναθήμασι καὶ βιβλιοθήκαις· ὅς ἔτη βασιλεύσας τεσσαράκοντα καὶ ἑννέα, κατέλιπε διάδοχον τὸν υἱὸν Ἄτταλον, παῖδα ἔτι ὄντα, καὶ τούτου ἐπίτροπον Ἄτταλον, τὸν ἴδιον ἀδελφόν· ὅς ἄρξας, ὡς ἐπίτροπος, ἔτη ἑνὸς πρὸς τοῖς εἴκοσι, γέρων ἔτελευτα, κατορθώσας πολλά. Καὶ γὰρ Δημήτριον τὸν Σελεύκου συγκατεπολέμησεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀντιόχου, καὶ συνεμάχησε Ῥωμαίοις ἐπὶ τὸν Ψευδοφιλιππον· ἐχειρώσατο δὲ καὶ Διήγγυλιν τὸν Καινῶν βασιλέα, στρατεύσας εἰς τὴν Θράκην· ἀνείλε δὲ καὶ Προυσιάν, ἐπισυσήσας αὐτῷ Νικομήδῃ τὸν υἱόν. Ὁ δ' ἐπιτροπευθεὶς Ἄτταλος, ἄρξας ἔτη πέντε, καὶ κληθεὶς Φιλομήτωρ, ἔτελευτα νόσῳ, καταλιπὼν κληρονόμους Ῥωμαίους· οἱ δ' ἐπαρχίαν ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγορεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἠπειρῳ.

Ὅτι ὁ Καῖκος ποταμὸς παραρρεῖ τὸ Πέργαμον, διὰ τοῦ Καΐκου πεδίου εὐδαίμονος.

Ὅτι ἐκ τοῦ Τρωῶλου ρεῖ ὁ Πακτωλὸς ποταμὸς, ἔχων ψῆγμα χρυσοῦ, ὅπερ νῦν ἐκλείοιπε τὸ ψῆγμα· καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Ἐρμον ποταμόν, εἰς ὃν καὶ ὁ Ὑλλος ποταμὸς ἐμβαλλει, Φρύγιος νῦν καλούμενος.

Ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Γυγαία λίμνη, ὕστερον Κολή μετωνομάσθη.

Ὅτι τοὺς Ἀρίμους τινὲς μὲν ἐν Λυδία φασὶ γενέσθαι· οἱ δ' ἐν Κιλικίᾳ· τινὲς δὲ ἐν Συρίᾳ· οἱ δ' ἐν Πιθηκούσσαις, ἔνθα καὶ τὸν Τυφωέα γενέσθαι, «Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος» ἔμμεναι εὐνάς.»

Ὅτι ἐν Ἰεραπόλει ἐστὶ τὰ τε θερμὰ ὕδατα καὶ τὸ Πλουτώνιον, ἄμφω παραδοξολογίαν τινα ἔχοντα. Τὸ μὲν γὰρ ὕδωρ οὕτως ῥαδίως εἰς πῶρον μεταβάλλει πητιτόμενον, ὥσε ὀχετοὺς ἐπάγοντες φραγμοὺς ἀπεργάζονται μονολίθους· τὸ δὲ Πλουτώνιον, ὑπ' ὀφρύϊ μικρᾷ τῆς ὑπερκειμένης ὀρεινῆς, ζομίον

ἔστι σύμμετρον, ὅσον ἀνθρώπων δέξασθαι δυνάμενον, βαθυ-
νόμενον ἐπὶ πολὺ. Πρόκειται δὲ τούτου ὄρυφάκιωμα τετρα-
γωνον, ὅσον ἡμιπλῆθρου τὴν περίμετρον· τούτο δὲ πλήρῃ ἐστὶν
ὀμιχλώδους παχείας ἀχλύος, ὥσε μόνος τοῦδαφος καθορᾶν.
Τοῖς μὲν οὖν κύκλῳ πλησιάζουσι πρὸς τὸν ὄρυφακτον ἀλυπὸς
ἐστὶν ὁ ἀήρ, καθαρεύων ἐκείνης τῆς ἀχλύος ἐν ταῖς νηνεμίαις,
συμμένει γὰρ ἐντὸς τοῦ περιβόλου. Τῷ δ' εἰσῶ παριόντι ζῶν
θάνατος παραχρῆμα ἀπαντᾷ· ταῦροι γοῦν εἰσαχθέντες πί-
πτουσι, καὶ ἐξέλκονται νεκροί· ἡμεῖς δὲ σρουθία ἐπέμψαμεν,
καὶ ἔπεσον εὐθύς ἐκπνεύσαντα. Οἱ δ' ἀπόκοποι γάλλοι παρίασι
ἀπαθεῖς, ὥσε καὶ μέχρι τοῦ σομίου πλησιάζειν καὶ ἐγκύπτειν
καὶ καταδύνειν μέχρι ποσοῦ, συνέχοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ
πνεῦμα· ἐρωῶμεν γὰρ ἐκ τῆς ὄψεως, ὡς ἀν πνιγώδους τινὸς
πάθους ἔμφασιν, εἴτ' [ἐπὶ] πάντων [τῶν] οὕτω πετηρωμένων,
εἴτε μόνον τῶν περὶ τὸ ἱερὸν, καὶ εἴτε θεία προνοία, καθάπερ
ἐπὶ τῶν ἐνθουσιασμῶν εἰκός, εἴτε ἀντιδότοις τισὶ δυνάμεσι,
τούτου συμβαίνοντος.

Ὅτι Σολύμους φασὶν εἶναι τοὺς Καβαλλεῖς· τῆς γοῦν Τελ-
μησέως ἄκρας ὑπέρκειται λόφος, καὶ καλεῖται Σόλυμος· καὶ
αὐτοὶ δ' οἱ Τελμησσεῖς, Σόλυμοι καλοῦνται. Πλησίον δ' ἐστὶ
καὶ ὁ Βελλεροφόντου χάραξ, καὶ ὁ Ἰσάνδρου τάφος τοῦ υἱοῦ,
πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Σολύμους μάχῃ· « Μαρνάμενον Σολύ-
» μοισι κατέκτανεν. »

Ὅτι ἡ Κιβυρατικὴ ἐν ταῖς μεγίσταις ἐξετάζεται διοικήσει
τῆς Ἀσίας. Τέτρασι δὲ γλώτταις ἐχρῶντο οἱ Κιβυράται, Πισι-
δικῆ, Σολύμων, Ἑλλήνων, Λυδῶν.

Ὅτι ἐν Κιβύρα ἰδιὸν ἐστὶ τὸ τὸν σίδηρον τορεύεσθαι
ῥαδίως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ.

ὍΤΙ τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας ἤρξεν Ἄνδροκλος, υἱὸς Κόδρου, τοῦ Ἀθηναίων βασιλέως, ὕψερον τῆς Αἰολικῆς· ὃς Ἐφεσον κτίσας, βασιλειον τῆς Ἰωνίας αὐτὴν ἀπέδειξεν. Εἰσὶ δὲ Ἰώνων πόλεις αἰδεῖ· [Ἐφεσσος], Μίλητος, Μυοῦς, Λέβεδος, Κολοφῶν, Πριήνη, Τέως, Ἐρύθραι, Φώκαια, Κλαζομεναί, Χίος, Σάμος, ὁμοῦ δώδεκα. Ὑψερον δὲ, Σμύρνα προσελήφθη.

Ὅτι τὸ ἐν Βραγχίδαῖς μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Μιλήτῳ ἐστίν.

Ὅτι ἡ νῦν Σάμος, νῆσος Ἰωνικὴ, ἐκαλεῖτο πρότερον Παρθενία, εἶτα Ἄνθεμις, εἶτα Μελάμφυλος, εἶτα Σάμος.

Ὅτι ἡ Σάμος τοσοῦτόν ἐστιν εὐφορος, ὥστε οἱ ἐπαινοῦντες αὐτὴν λέγουσι περὶ αὐτῆς καὶ τὸ παροιμιῶδες, « Φέρει καὶ » ὀρνίθων γαλα. »

Ὅτι διὰ τὴν Συλοσῶντος πικρίαν, τοῦ Σαμίῶν τυράννου, ἐλιπάνθησεν ἡ Σάμος, ὡς καὶ παροιμίαν γενέσθαι διὰ τοῦτο λέγουσαν, « Ἐκhti Συλοσῶντος εὐρυχωρή. »

Ὅτι Ἀθηναῖοι διὰ Περικλέους Σάμου κυριεύσαντες, κληρούχους ἐν αὐτῇ ἐπεμψαν· ὧν ἦν Νεοκλῆς ὁ Ἐπικούρου πατὴρ τοῦ φιλοσόφου, γραμματοδιδάσκαλος ὧν· τραφεῖς δ' ἐν Σάμῳ, ἐφήθευσεν Ἀθήνησι σὺν Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ.

Ὅτι Κρεώφυλος ὁ Ὀμήρου ξένος, Σάμιος ἦν. Τὸ δὲ Κρεω διὰ τοῦ ὦ.

Ὅτι τὰ Πύγελα Ἀγαμέμνων ἐκτισεν· ὠκίσθη δὲ ὑπὸ μέρους τῶν ἐκείνου λαῶν. Πυγαλίας γάρ τινας γενέσθαι αὐτῶν συνέβη· κάμνοντας δὲ τῷ πάθει, αὐτοῦ μεῖναι, καὶ τὸν τόπον Πύγελα κληθῆναι.

Ὅτι μετὰ τὴν Τροίαν ἀλωσιν, Κάλχας ὁ μάντις μετ' Ἀμφιλόχου

Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφιαράου πεζῇ εἰς Κολοφῶνα ἀφίκετο περι-
 τυχῶν δὲ κρείττοι ἐαυτοῦ μάντει κατὰ τὴν Κλάρων, Μόψω
 τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ λύπην ἀπέθανεν.
 Ὁ δὲ Ἡσίοδος καὶ διὰ μέτρου τὸν λόγον ἐκφράζει οὕτως·
 « Θαῦμα μ' ἔχει κατὰ θυμὸν, ὅσους ἐρινεῖος ὀλύνθους αὐτός
 » ἔχει, μικρὸς περ ἔων, εἴποις ἂν ἀριθμὸν; » Τὸν δ' ἀπο-
 κρίναςθαι, ὅτι, « Μύριοι εἰσὶν ἀριθμὸν, ἀτὰρ μέτρον γε μέδι-
 » μνος· εἰς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθόμεν οὐκ ἂν δύναιο. Ὡς
 » φάτο, καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου. Καὶ
 » τότε δὴ Κάλχανδ' ὕπνος θανάτοιο κάλυψε. » Φερεκύδης δέ
 φησιν, σὺν προβαλεῖν ἔγκυον τὸν Κάλχαντα, πόσους ἔχει χοί-
 ρους· τὸν δ' εἰπεῖν, ὅτι τρεῖς, ὧν ἓνα θῆλυν ἀληθεύσαντος δ',
 ἀποθανεῖν. *

Ὅτι Κολοφῶνιοι τοσαύτην αὐξησιν ἔλαβον κατὰ τε γῆν καὶ
 κατὰ θάλασσαν, ὡς ε ὅπου ἂν ρέψαιαν ἢ ψήφω, ἢ συμμαχίᾳ
 πεζικῇ ἢ ἰππικῇ ἢ ναυτικῇ, πέρας εὐθὺς ἐπιφέρεσθαι τῷ ἔργῳ·
 ὡς ἐξ ἐκείνου καὶ παροιμίαν γενέσθαι, Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθετο,
 ἀντὶ τὸ πέρας.

Ὅτι παροιμία ἐστὶ, « Τοῦ δ' ἄρ ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο »,
 ὅταν δοκῇ τις δι' ἀπορρήτων πράττειν ἢ λαλεῖν, μὴ λανθάνη
 δὲ διὰ τοὺς κατασκοποῦντας καὶ φιλοπευσσοῦντας τὰ μὴ προσ-
 ἤκοντα· ὅπερ οἱ Κωρυκαῖοι λησαί ἐποίουν, ἐν τοῖς λιμέσι τοὺς
 καταίροντας ἐρωτῶντες, τί φέροειν ἐν τοῖς πλοίοις.

Ὅτι Ἀναξαγόρας ὁ φυσικὸς, Ἀναξιμένους μὲν ἦν ὁμιλητὴς
 τοῦ Μιλησίου· διήκουσέ δὲ τούτου Ἀρχέλαος ὁ φυσικὸς, καὶ
 Εὐριπίδης ὁ ποιητής.

Ὅτι παρὰ τὸ τῆς Σμύρνης τείχος ρεῖ ὁ Μέλης ποταμὸς.

Ὅτι Δολοβέλλας Τρεβώνιον ἐν Σμύρνη ἐκπολιορκήσας ἀνεί-
 λεν, ἓνα τῶν δολοφονησάντων Καίσαρα τὸν Θεόν.

Ὅτι τέσσαρες εἰσι Ληθαῖοι ποταμοί, ὃ τε πρὸς τῇ Μαγνησίᾳ

τῇ πρὸς Μαιάνδρῳ· ὁ τε ἐν Γόρτυνι τῇ Κρήτης πόλει· καὶ ὁ ἐν Τρίκῃ τῆς Θετταλίας πόλει, ἐφ' ᾧ Ἀσκληπιὸς γεγνηται· καὶ ὁ ἐν τοῖς Ἐσπερίταις Λίβυσι. Ἡ δὲ Μαγνησία πόλις ἐγγυὲς τοῦ Ληθαίου ἐς πρὸς Μαιάνδρῳ· ἐφ' ᾧ *σαυρωθῆναί φασι Δαφίταν τὸν γραμματικὸν, λοιδορήσαντα τοὺς Περγαμηνοὺς βασιλέας διὰ διζίχου· «Πορφύρειοι μάλωπες, » ἀπορρώνηματα γάξης Λυσιμάχου, Λυδῶν ἄρχετε καὶ Φρυγίης.»*

Ὅτι Μάγνητες οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἀναξήνορα τὸν κισσαρωδὸν ἐν εἰκόνι χαλκῇ ἀνέθηκαν, ἐπιγράψαντες· «Ἦτοι μὲν τότε καλὸν » ἀκουέμεν ἐσὶν αἰοιδοῦ τοιοῦθ', οἶος ὁδ' ἐσὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐθιγ' » οὐ σοχασάμενος δ' ὁ ἐπιγράφας, τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ δευτέρου ἔπους παρέλιπε, τοῦ πλάτους τῆς βίας μὴ συνεξαρκούντος· ὥστε τῆς πόλεως ἀμαθίαν καταγινώσκειν παρέσχε διὰ τὴν τῆς γραφῆς ἀμφιβολίαν, εἴτε τὴν ὀρθὴν πτῶσιν δεῖ νοεῖν ἐπὶ τοῦ ΑἸΔΗ, εἴτε τὴν δοτικὴν· πολλοὶ γὰρ χωρὶς τοῦ ἰ γράφουσι τὰς δοτικὰς.

Ὅτι Στρατόνικος ὁ κισσαρωδὸς, ἰδὼν τοὺς Καυνίους χλωρούς, τοῦτο ἔφη εἶναι [τὸ] τοῦ Ποιητοῦ· «Οἴη περ φύλλων γενεή, » τοιγδε καὶ ἀνδρῶν.» Μεμοφομένων δὲ τῶν Καυνίων, ὡς σκώπτετο αὐτῶν ἢ πόλις ὡς νοσερά· «Ἐγὼ, ἔφη, ταύτην θάρρησαιμ' ἀν λέγειν νοσεράν, ὅπου καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν!»

Ὅτι Ῥόδιοι, εὐνομοὶ ὄντες, ἐπεμελήθησαν μάλις ἀπερὶ τὰ ναυτικά· ἀφ' ὧν ἐθαλαττοκράτησαν χρόνον πολὺν, καὶ τὰ ληστῆρια καθεῖλον, καὶ Ῥωμαίοις ἐγένοντο φίλοι, καὶ τῶν βασιλέων τοῖς φιλωρωμαίοις τε καὶ φιλελλήσιν· ἀφ' ὧν αὐτόνομοι διετέλεσαν, καὶ πολλοῖς ἀναθήμασιν ἢ πόλις αὐτῶν ἐκοσμήθη· ὧν ἄριστος ὁ τοῦ ἡλίου κολοσσός, ὃν φησὶν ὁ ποιήσας τὸ ἱαμβεῖον, οὕτως· «Κυλοσσὸν ἡλίου ποδ' ἐπτάκις » δέκα Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Λίνδιος.»

Ὅτι Πρωτογένης ἔγραψεν ἐν Ῥόδῳ κέρδικα, δε τοσοῦτον

ἦν εὐδόκιμος, ὥς οἱ τιθασσοὶ πέρδικες ἐρχόμενοι ἐφθέγγοντο καὶ ὠχλαγώγουν, οἱ δὲ ἀνθρώποι ἐκεχήμεσαν.

Ὅτι ἐν Ῥόδῳ τοσοῦτον ἦν τὸ δημοκρηδικὸν καὶ προνοητικὸν, ὥς νόμον ἔθεντο, ἵνα οἱ πλούσιοι καθ' ἑκάστην τρέφωσι τοὺς πένητας, τῶν ἀναγκαίων τι ἐργάζεσθαι ἀναγκαζομένους.

Ὅτι ἐν Ῥόδῳ ἦσαν τινὰ τῶν ναυσάξμων κρυπτὰ καὶ ἀπόρρητα, ἃ ὁ τολμήσας ἰδεῖν θανάτῳ ἐξημιούτο.

Ὅτι, ὡς περ ἐν Κυζίκῳ καὶ ἐν Μασσαλίᾳ, οὕτως καὶ ἐν Ῥόδῳ ἐσπούδατο κοινῇ ἡ ὀργανοποιία καὶ ἡ μηχανοποιία.

Ὅτι Ῥόδιοι, καὶ Ἀλικαρνασσεῖς, καὶ Κνίδιοι, καὶ Κῶοι, Δωριεῖς εἰσίν.

Ὅτι ἡ Ῥόδος ἐκαλεῖτο πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα Τελχινίς, ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων τὴν νῆσον· οὗς οἱ μὲν γοητάς φασιν εἶναι καὶ βασκάνους, θείῳ καταβράίνοντας τὸ τῆς Στυγὸς ὕδωρ, ζῶων τε καὶ φυτῶν ὀλέθρου χάριν· οἱ δὲ, τεχνίτας μηχανικοὺς, πρῶτους εὐρόντας χαλκοῦ τε καὶ σιδήρου γένεσιν ἐκ μεταλλῶν. Ἠλθον δ' ἐκ Κρήτης εἰς Κύπρον, εἶτα εἰς Ῥόδον.

Ὅτι μετὰ τοὺς Τελχίνας οἱ Ἡλιάδαι μυθεύονται κατασχεῖν τὴν νῆσον ὧν ἐνός, Κερκάφου, γενέσθαι παῖδας τρεῖς, Λίνδον, Ἰηλυσόν, Κάμειρον, τοὺς καὶ τὰς πόλεις κτίσαντας ἐπωνύμους.

Ὅτι τῆς Ῥόδου ἡ περίμετρος σταδίων ἐστὶν ἐπτακοσίων εἴκοσι.

Ὅτι Ἀτάβυρις ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν Ῥόδῳ, ἱερὸν Διὸς Ἀταβυρίου.

Ὅτι ὁ Ποσειδώνιος ἐπολιτεύσατο μὲν ἐν Ῥόδῳ, καὶ ἐσοφίσεν· ἦν δὲ Ἀπαμεύς, ἐκ τῆς Συρίας.

Ὅτι Διονύσιος ὁ Θραξ, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοὺς Ἀργοναύτας ποιήσας, Ἀλεξανδρεῖς μὲν ἦσαν, ἐκαλοῦντο δὲ Ῥόδιοι.

Ὅτι Εὐδοξος ὁ μαθηματικὸς Κνίδιος ἦν, Πλάτωνος μαθητής.

Ὅτι ἡ Ἀλικαρνασσὸς πόλις τὸ βασιλεῖον ἦν τῶν τῆς Καρίας δυναστῶν, καλουμένη πρὶν Ζεφύρα· ἐνταῦθα ἔστιν ὁ τοῦ Μαυσώλου τάφος, ἐν τῶν ἑπτὰ Θεαμάτων, ὅπερ Ἄρτεμισία τῷ ἀνδρὶ κατεσκευάσεν. Ἡρόδοτος δὲ ἐντεῦθεν ἦν, ὃν ὕστερον ἐκάλεσαν Θούριον, διὰ τὸ κοινωνῆσαι τῆς εἰς Θουρίους ἀποικίας.

Ὅτι Ἐκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως ἦσαν υἱοὶ τρεῖς, Μαύσωλος, καὶ Ἰδριεύς, καὶ Πιζώδαρος, καὶ θυγατέρες δύο, ὧν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ἄρτεμισίᾳ Μαύσωλος συνήκησε, τῇ δὲ Ἄδα ὁ δεύτερος ἀδελφὸς Ἰδριεύς. Μετὰ δὲ θάνατον Μαυσώλου, Ἄρτεμισία ἤρξεν ἐκείνης δ' ἀποθανούσης, Ἰδριεύς, ὃν διεδέξατο Ἄδα ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνή. Ὁ δὲ Πιζώδαρος μηδίσας, καὶ προσλαβὼν σατράπην κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς παρὰ Περσῶν, ἐξέβαλε τὴν Ἄδαν ἔλθόντας δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου, κατέφυγε πρὸς αὐτὸν ἢ Ἄδα, καὶ υἱὸν θετὸν ἐποίησε καὶ κληρονόμον, καὶ οὕτως τὴν Καρῶν ἀρχὴν ἀνέλαβεν.

Ὅτι περὶ τὸν Κράγον, ὄρος τῆς Λυκίας, τὰ κατὰ Χίμαιραν μυθολογοῦνται.

Ὅτι τὰ Σόλυμα ὄρη Πισιδῶν ἐστὶ, περὶ Τερμησσὸν πόλιν.

Ὅτι ἡ Κρόκος θηλυκῶς λέγεται.

Ὅτι ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας ἦν Χρῦσιππὸς τε ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἄρατος.

Ὅτι τὸ παλαιὸν ἡ Ταρσὸς ἐσπούδασε τοσοῦτον περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἄλλην παιδείου, ὥςτε καὶ Ἀθήνας καὶ Ἀλεξάνδρειαν ὑπερεβάλετο σχεδόν· οἱ δὲ μανθάνοντες ἦσαν Ταρσεῖς.

Ὅτι, Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, πορδαὶ δὲ γερόντων.

Ὅτι ὁ μὲν τῶν Πελοπιδῶν πλοῦτος ἀπὸ τῶν περὶ Φρυγίαν καὶ Σίπυλον μετάλλων γέγονεν· ὁ δὲ Κάδμου [ἐκ τῶν] περὶ Θράκην καὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος· ὁ δὲ Πριάμου ἐκ τῶν ἐν Ἀσύροις περὶ Ἄβυδον χρυσεῖων (ὧν καὶ νῦν ἐτι μικρὰ λείπεται, πολλὴ δ' ἡ ἐκβολὴ καὶ τὰ ὀρύγματα, σημεῖα τῆς παλαιᾶ μεταλλείας)· ὁ δὲ

Μίδου ἐκ τῶν περὶ τὸ Βέρμιον ὄρος· ὁ δὲ Γύγου καὶ Ἀλυάττου καὶ Κροίσου ἀπὸ τῶν ἐν Λυθία [καὶ] τῆς μεταξὺ Ἀταρνεώς τε καὶ Περγάμου πολύχνης ἐρήμης, ἐκμεταλλευμένα ἐχούσης τὰ χωρία.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ.

ὍΤΙ ἡ Ἰνδικὴ σχῆμα ἔχει ῥομβοειδές· ἧς τὸ μὲν βόρειον πλευρὸν ὁ Καυκάσος ἐστὶ τὸ ὄρος, ἀπὸ τῆς Ἀρείας ἀρξάμενον ἕως τοῦ ἀνατολικωτάτου πέρατος, ὅπερ ὄρος διορίζει Σάκας τε καὶ Σκύθας καὶ Σῆρας πρὸς βορρᾶν, Ἰνδοὺς δὲ πρὸς νότον· τὸ δὲ δυτικὸν πλευρὸν ὁ Ἰνδὸς ἐστὶ ποταμὸς, ῥέων ἐκ τοῦ Καυκάσου πρὸς δυσμὰς χειμερινάς· τὸ δὲ νότιον καὶ ἀνατολικὸν ἡ Ἐρυθρὰ ἐστὶ θάλασσα.

Ὅτι πᾶσα ἡ Ἰνδικὴ ποταμοῖς ἐστὶ κατάρρυτος· ὧν μέγιστοι δύο, Ἰνδὸς καὶ Γάγγης· ὧν πολὺ μείζων ὁ Γάγγης ἐστίν.

Ὅτι ὁ Γάγγης ποταμὸς, ῥυεῖς ἐκ τῶν ὄρέων τῶν Καυκασίων πρὸς νότον, ἐπειδὴν ἀψηται τῶν πεδίων, ὑποσρέφει πρὸς ἀνατολὰς ἕως πόλεως μεγίστης Παλίβοθρα, [καὶ] οὕτως πρὸς νότον αὐθις εἰς τὴν Ἐρυθρὰν βάλλει. Ὁ δὲ Ἰνδὸς ποταμὸς, δυσὶ σόμασι τὴν Πατταληνὴν νῆσον πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς περιλαβὼν, ἐκδίδωσιν εἰς τὴν Ἐρυθρὰν.

Ὅτι πολλοὶ ὄμβροι τὴν Ἰνδικὴν κατέχουσιν, ἐν οἷς λίνου σπεύρεται, καὶ κέγχρος, καὶ σήσαμον, καὶ ὄρυζα, καὶ βόσμορον· τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς, σίτος, κριθή, ὄσπρια καὶ ἄλλοι καρποὶ, ὧν ἡμεῖς ἄπειροι.

Ὅτι περὶ τὴν Ἰνδικὴν θάλασσαν γίνεται κήτη ἀμφίβια, τὰ μὲν βουσί, τὰ δ' ἵπποις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα.

Ὅτι ὁ βόσμορος σίτος ἐστὶ μικρότερος πυροῦ· γεννᾶται δ' ἐν ταῖς μεσοποταμίαις. Φρύγεται δ' ἐπὶ ἀλοηθῇ, προομνύτων μὴ ἀποίσειν ἄπυρον ἐκ τῆς ἀλω, τοῦ μὴ ἐξάγεσθαι σπέρμα.

Ἡ δὲ Ἰνδικὴ σεισμοῖς πολλοῖς ἀλίσκεται, καὶ οἱ ποταμοὶ πολ-
λάκις μετακοιτιζόμενοι, τὰς παρακειμένας πόλεις, τὰς μὲν
κατακλύζουσι, τὰς δὲ ἀκαρπία διαφθεύουσι καὶ δίψη.

Ὅτι οἱ τῆς Ἰνδικῆς καρποὶ δίφοροί εἰσιν, οἱ τε σπαρτοὶ
καὶ οἱ τῶν δένδρων, διὰ τε τοὺς πολλοὺς ὕμβρους καὶ τοὺς
ἰσχυροὺς ἡλίους.

Ὅτι ἐν τισὶ κλάδοις τῶν ἐν Ἰνδία δένδρων ἔριον ἐπανθεῖ,
διὰ τὸ ἐνικμον τοῦ ξύλου, ἐξ ὧν σινθόνες γίνονται. Ἔστι δὲ
καὶ φλοιὸς δένδρων ἐκεῖ, ἐξ ὧν ἱμάτια ποικίλα γίνονται. Ἔστι
δὲ καὶ δένδρα παρ' αὐτοῖς μέλι ποιῶντα ἄνευ ζώων, ἐξ ὧν οἱ
φαγόντες μεθύσκονται. Εἰσὶ δὲ τινὰ ἐκεῖ δένδρα, ὧν τὰ φύλλα
οὐκ ἐλάττω ἀσπίδος ἐστίν· ἄλλα δὲ ἕως ὀλίγων πηχῶν κλά-
δους αὐξήσαντα, εἶτα διὰ τὸ βᾶρος κάτω νεύειν, αὐξόμενα ἕως
τῆς γῆς· εἶτα ἐκείσε πάλιν ριζωθέντα, αὖτις αὐξέσθαι πρὸς
τὸ ἄνω· εἶτα αὖτις ἐπινεύειν, καὶ αὖτις ριζοῦσθαι, ὡς ἐοί-
κέναι τὴν σικὰν αὐτῶν οἰκία πολυεργῶ. Εἰσὶ δὲ καὶ δένδρα,
ὧν τὰ σελέχη καὶ πέντε ἀνθρώποις ἐστὶ δυσπεριληπτα.

Ὅτι ἰσορεῖ Ἀριστοτέλης, γυναῖκα Αἰγυπτίαν ἐπτάδυμα παι-
δία τετοκέαι· πολύτοκοι γὰρ αἱ τῶν Αἰγυπτίων γυναῖκες.

Ὅτι, Ἀλεξάνδρου ἀφικομένου εἰς Τάξιλα πόλιν Ἰνδῶν, ξενι-
σθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικούντων μεγάλως, καὶ μειζόνως αὐτοὺς
εὐεργετήσαντος, οἱ Μακεδόνας ἐφθόνησαν φάντες, ὅτι Οὐκ εἶχεν
Ἀλέξανδρος, ὡς ἔοικεν, οὕς εὐεργετήσει, πρὶν ἢ διέβη τὸν
Ἰνδόν.

Ὅτι οἱ πίθηκοι καὶ οἱ ἐλέφαντες ἀνθρωπόνουσι εἰς ζῶων
καὶ σημείων· τούτου, αἱ ἐν πολέμῳ σὺν τάξει προσβολαὶ
ἐκατέρων.

Ὅτι οἱ πίθηκοι ὑπὸ Ἰνδῶν ἀλίσκονται οὕτως· θέντες ὕδωρ
πρὸ αὐτῶν, ἀπονίπτονται τὸ πρόσωπον, καὶ πλησίον ἕτερον
τρουβλίον ἔχον ἰξόν, ἀπανιψάμενοι δὲ ὑποχωροῦσι· οἱ δὲ πίθηκοι,

καθήμενοι μετέωροι ἐπὶ δένδρου, καταβάντες μιμοῦνται, καὶ οὕτως ἀπομιμνῶμενοι τοῦ ἰξοῦ ἀλίσκονται. Καὶ ἐτέρως πάλιν θυλάκους ὑποδοῦνται κενούς, καὶ ὑποχωροῦσι, πλησίον ἀφέντες ἐτέρους δασεῖς, ἰξῶ κεχρισμένους· οἱ δὲ μεμησάμενοι ἀλίσκονται.

Ὅτι τινὲς τῶν Ἰνδῶν τοῖς τεθνηκόσι συγκατακαίουσι τὰς γαμέτας, ἵνα μὴ προφάσει μοιχείας, ἐρώσαι ἄλλων, φαρμακεύοιεν αὐτοὺς τοὺς γαμέτας.

Ὅτι παρ' Ἰνδοῖς κύνες εἰσὶν ἀρετὰς ἔχοντες μεγάλας. Ἀλεξάνδρῳ γοῦν Σωπεΐθης ἑκατὸν πενήκοντα κύνας δούς, ἀποπείρας χάριν λέοντα προβαλῶν, δύο αὐτῶ κύνας ἐπαφῆκε κρατουμένων δὲ αὐτῶν, ἐτέρους δύο ἐπαφῆκεν ὡς δὲ ἐφάμιλλος ἦν ὁ ἀγῶν, ἐκέλευσεν ὁ Σωπεΐθης τὸν ἕνα κύνα ἀποχωρῖσαι· μὴ πειθομένου δὲ, τὸν μῆρὸν ἐκέλευσεν ἐκμηθῆναι τοῦ κυνός, καὶ οὕτως ἀργῶς πρότερον ἐξετημήθη ὁ μῆρὸς, ἢ τοῦ δῆγματος ὁ κύων μεθῆκεν· ἀλλ' εἶχετο τοῦ λέοντος, ἕως ἀπέθανεν.

Ὅτι ἐν Ἰνδία ὑγιεινότητος μὲν ὁ ἀήρ, μακροβιώτατος δ' οἱ Ἰνδοί, ὡς καὶ ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν τριάκοντα ἔτη ζῆν. Συσσίτια δ' ἐστὶν αὐτοῖς, ὡς τοῖς Λάκωσι. Τῶ δὲ χρυσῶ οὐ χρῶνται, οὐδὲ τῶ ἀργύρῳ· ἀντὶ δὲ δούλων, τοῖς ἐν ἀκμῇ χρῶνται. Πλὴν δὲ τῆς ἰατρικῆς, ἄλλην οὐ κατορθοῦσιν ἐπιμελῶς ἐπιστήμην, ὡς ἂν κακουργουσῶν τῶν ἄλλων, εἰ πλεον τοῦ μετρίου διδάσκουσιν. Δίκη δὲ παρ' αὐτοῖς οὐκ ἔστι, πλὴν φόνου καὶ ὕβρεως· ταῦτα γὰρ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ παθεῖν. Τὰ δ' ἐν τοῖς συμβολαίοις ἐφ' ἡμῖν· καὶ δεῖ πολυπραγμονεῖν πρότερον, πρὶν ἐξαπατηθῆ τις, ἵνα μὴ δικῶν ἢ πλήρης ἢ χῶρα.

Ὅτι ἐν Ἰνδία τίγριδες γίνονται διπλάσιοι τῷ μεγέθει λεόντων, καὶ ἰσχυρότατοι δὲ πάντων μάλιστα λεόντων.

Ὅτι φασὶν ἐν Ἰνδία λίθους ὀρύττεσθαι λιβανοχροούς,

γλυκυτέρους σύκων· και ὄφεις ὑμενοπτερωτοὺς και σκορπίους.

Ὅτι ἐν Ἰνδία ἀλκιμώτατοί εἰσι κύνες, οὐ πρότερον μεθιέν-
τες τοῦ δῆγματος, πρὶν ὑδωρ εἰς τοὺς ῥώθωνας αὐτῶν χυ-
θῆναι· ἐνίοις δὲ ὑπὸ προθυμίας ἐν δῆγματι διασρέφουσαι τοὺς
ὀφθαλμούς φασι, τοῖς δὲ και ἐκπίπτειν· κατέχευθαι δὲ και
λέοντα ὑπὸ κυνός και ταῦρον· τὸν δὲ ταῦρον και ἀποθανεῖν,
κρατούμενον ἀπὸ τοῦ ῥύγχους.

Ὅτι ἐν τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰνδικῆς Σίλας ἐστὶ ποταμὸς, ᾧ οὐδὲν
ἐπιπλεῖ.

Ὅτι εἰσὶν ἀέρες λεπτοί, οἷς οὐδὲν ἐποχεῖται πτηνόν. Ἴσως
δὲ και οἱ ἀναφερόμενοι ἀτμοὶ ἐπισπῶνται φυσικῇ ὀλκῇ, και
οἷον ῥοφοῦσι τὰ ὑπερπετῆ, *και* ὡς τὸ ἤλεκτρον τοῦ ἀχύρου
και ἡ μαγνήτις τοῦ σιδήρου ἑλκτικά ἐστὶ· τάχα δὲ και καθ' ἑ-
ῶδατος τοιαῦταί τινας εἶεν ἂν δυνάμεις.

Ὅτι τὸ τῶν Ἰνδῶν πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη διήρηται· τῶν πρώ-
τοι μὲν οἱ φιλόσοφοι, ἐντιμώτατοι και ὀλίγιστοι. Χρῶνται δ'
αὐτοῖς δημοσίᾳ τε και ἰδίᾳ, θύοντές τε και ἐναγίζοντες και
μαντευόμενοι· ὅς δ' ἂν τρεῖς μαντευσάμενος ἀσχορήσῃ, ἀναγ-
κάζεται διὰ βίου σιγᾶν· ὁ δὲ κατορθώσας, ἀτελής και ἀφορος
γίνεται. Δεύτεροι δ' οἱ γεωργοί, πλεῖστοί τε ὄντες και ἐπιεικεῖς,
διὰ τὸ μὴ στρατεύεσθαι· ἐστὶ δ' ἡ γῆ πᾶσα βασιλική, μισθοῦ
δ' αὐτὴν ἐπὶ τετάρταις ἐργάζονται τῶν καρπῶν. Τρίτοι δ' οἱ
ποιμένες και θηρευταί, οἷς μόνοις ἕξῃσι θηρεύειν και θρεμ-
ματοτροφεῖν, σκηνῆται ὄντες και μετανάσται. Οἱ δ' ἐλέφαντες
ἑπτακαίδεκα μῆνας κατὰ γασρὸς φέρονται· παρά δὲ τῇ μητρὶ
ἕξ ἔτη τρέφονται· ζῶσι δ' ἔτη πλείω τῶν διακοσίων. Τῶν δὲ
Λιβυκῶν οἱ Ἰνδοὶ μείζους τέ εἰσι και ῥωμαλεώτεροι· ταῖς
γούν προβοσκίσις ἐπάλλεσι καθαιρουσί, και δένδρα ἀνασπῶσι
πρόρριζα, διανισάμενοι εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας. Τοσοῦτον
δ' εἰσὶν εὐτιθάσσευτοι και θυμόσοφοι, ὥστε και λιθάξεν

μανθάνουσι, καὶ ὄπλοις χρῆσθαι, καὶ νεῖν. Οἱ δὲ χρυσοφόροι μύρμηκες, ὡσπερ οἱ ἀσπάλακες, ὀρύττουσι τὴν γῆν χρυσεῖται οὔσαν, ἣν οἱ Ἰνδοὶ σοφίσμασί τισιν ὑποκλέπτουσι· φοβοῦνται γάρ, μὴ ληφθέντες ὑπὸ τῶν μυρμηκῶν ἀπολῶνται· καὶ γὰρ μέγεθος μὲν ἔχουσι ὑπὲρ ἀλώπεκα, τάχος δὲ ὑπὲρ λαγῶν. Οἱ δὲ ὄφεις, οἱ μὲν μικροὶ καὶ σπιθαμιαῖοι, ἀφύλακτοὶ τέ εἰσι καὶ θανατώδεις· οἱ δὲ μεγάλοι καὶ ὑπὲρ τοὺς πεντεκαίδεκα πήχεις, δυνάμειος περιουσίᾳ πάλιν ἀφόρητοι· ἐπαοιδᾶς δὲ καὶ βοτανῶν ῥίζαις ἰώνται. Κροκόδειλοι δ' εἰσὶν ἐν τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, μικρότεροι τῶν Νειλώων. Τέταρτοι δ' εἰσὶν οἱ χειρώνακτες καὶ κάπηλοι. Πέμποι δ' οἱ πολεμισαί, οἵτινες τὰ μὲν ἄλλα ἔτη εὐπαθοῦσι, σιτιζόμενοι προῖκα, ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ἐξέρχονται. Ἑκτοὶ δ' οἱ ἔφοροι, οἵτινες ἐπισκοποῦντες λάθρα ἀναγγέλλουσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ εὖ ἢ κακῶς πραττόμενα. Ἐβδομοὶ δ' οἱ σύνεδροι καὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, ἐξ ὧν τὰ ἀρχεῖα, καὶ δικαστήρια, καὶ ἡ διοίκησις τῶν ὄλων. Οὐ δεῖ δ' ἐξ ἄλλου γένους γαμεῖν, οὔτ' ἐπιτηθεύειν τι ἀντ' ἄλλου ἄλλο· οὐδὲ πλείους μεταχειρίζεσθαι τὸν αὐτὸν τέχνας, πλὴν εἰ φιλοσοφεῖν μόνον.

Ὅτι Ἰνδοὶ οἶνον οὐ πίνουσι, πλὴν ἐν θυσίαις μόνον· ἀλλ' ἀπὸ χυλοῦ ὀρύζης ποιοῦσι τὸ πόμα, οὐχὶ δὲ κριθῆς.

Ὅτι Ἰνδοὶ τοσοῦτον ἀπλότητος μεταποιοῦνται, ὡς μηδὲ τὰ οἴκοι φυλάττειν τὴν γὰρ ἀπισίαν φασὶ πονηροδιδασκαλίαν εἶναι.

Ὅτι Ἰνδοὶ ἀλήθειαν καὶ ἀρετὴν μάλις ἐπιτηθεύουσι καὶ ὁ ἀλοῦς ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ ἀκρωτηριάζεται.

Ὅτι τοὺς τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς γυναῖκες κομίζουσι ἐπιμελόμεναι· ἐὰν δὲ τις γυνὴ μεθύοντα βασιλέα ἀποκτείνῃ, τιμᾶται.

Ὅτι τῶν παρ' Ἰνδοῖς σοφῶν δύο γένη εἰσὶν· ὧν οἱ μὲν Βραχμᾶνες εἰσὶν, οἱ δὲ Γερμᾶνες. Οἱ δὲ Βραχμᾶνες ἀπέχονται

442 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

ἐμφύχων καὶ ἀφροδισίων, φιλομαθοῦντες ἐν ἀφθόνῳ διαθέσει ὁ δ' ἀκροατῆς οὔτε χρέμψαιτο, οὔτε λαλήσαι, οὔτε πτύσαι, ἀλλ' εὐτάκτως σιγαῖ· ἔτη δὲ ἑπτὰ καὶ τριάκοντα οὕτως ζήσας ἕκαστος, ἀναχωρεῖ εἰς τὰ οἰκία, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν εὐπαθείᾳ ζῆ, χρυσοφορῶν καὶ κρεῶν ἀπτόμενος.

Ὅτι Ἴνδοὶ νομίζουσι τὸν μὲν ἐνθάδε βίον, ὡς ἂν ἀκμὴν κυομένων εἶναι· τὸν δὲ θάνατον, γένεσιν εἰς τὸν ὄντως βίον τὸν εὐδαίμονα τοῖς φιλοσοφήσασιν τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν φασιν, καὶ σφαιροειδῆ· καὶ ὅτι ὁ ποιήσας καὶ διοικῶν αὐτὸν θεός, δι' ὄλου διαπεφοίτηκεν αὐτοῦ· καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ ἀθάνατοὶ εἰσὶ καὶ τὰ ὑπὸ γῆν δικαιοτήρια.

Ὅτι οἱ Γερμανες τὸ πολιτικὸν τῆς φιλοσοφίας μετέρχονται· τῇ δὲ ἰατρικῇ χρῶνται, οὐ τῇ διὰ φαρμάκων, ἀλλὰ τῇ διὰ διαίτης τὸ πλεόν· καὶ τῶν φαρμάκων τὰ ἐπίπλασα καὶ ἐπίχριστα εὐδοκιμεῖν.

Ὅτι πάντες Ἰνδῶν οἱ σοφοὶ καρτερίαν ἀσκούσι, τὴν τ' ἐν τοῖς πόνοις, καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπιμοναῖς, ὡς' ἐφ' ἐνὸς σχήματος ἀκίνητον διατελέσαι τὴν ἡμέραν ὄλην.

Ὅτι ἐν Ταξιλοῖς Ἴνδοὶ τοὺς τελευτήσαντας ἀτάφους ῥίπτουσιν.

Ὅτι οἱ παρ' Ἰνδοῖς σοφοί, ἠνίκα αἰσθάνονται νοσούντων ἑαυτῶν, αἰσχρὸν τοῦτο ἡγούμενοι, ἐξάγουσιν ἑαυτοὺς τοῦ ζῆν διὰ πυρός.

Ὅτι Πῶρός τις, Ἰνδὸς βασιλεὺς, ἀπέστειλε πρὸς Καίσαρα τὸν θεόν δῶρα· ἄνθρωπόν τε, ἐξ ἀρχῆς ἀποτετμημένων τῶν ὤμων, ἄχειρα, καὶ ἐχίδνας μεγάλας, καὶ ὄφιν πηγῶν δέκα, καὶ χελώλην ποταμίαν τρίτηχυν, καὶ πέρδικα μείζω γυπός.

Ὅτι πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἦ τε Ἀρεία ἐστὶ καὶ πρὸς νότον, Ἀραχωσία, καὶ Γεδρωσία ἔτι, τετράπλευρος οὔσα· ὧν τὸ μὲν νότιον πλευρὸν, ἡ Ἐρυθρά· τὸ δὲ ἀνατολικόν, ὁ Ἰνδός· τὸ δὲ δυτικόν, ὁ Περσικὸς κόλπος· τὸ δὲ βόρειον,

τὰ ὄρη τοῦ Ταύρου, ἃ καλεῖται Βάγωα καὶ Πάρσυντα. Τὸ δὲ μῆκος τῆς θαλάσσης, ἑξήκοντα μύριοι καὶ τρισχίλιοι.

Ὅτι γίνεται κήτη ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ, πηχῶν ὄντα δύο καὶ ἑβδομήκοντα. Ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ Κύρου τοῦ βασιλέως· « Ἐνθάδ' » ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος, βασιλεὺς βασιλέων. » Ἐπὶ δὲ τοῦ Δαρείου, οὕτως· « Φίλος ἦν τοῖς φίλοις, ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος » ἐγενόμην, κυνηγῶν ἐκράτουν, πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην. »

Ὅτι ἐν Σούσοις τοσαύτην ἔχει τὴν τοῦ ἀέρος, ἐν θέρει ἀκμαῖζοντι, ἢ πόλις μεσημβρίας τὴν θέρμην, ὡς καὶ τὰς σαύρας καὶ τοὺς ὄφεις ἐν τῇ πόλει διαθεῖναι μὴ φθαίνειν τὰς ἐν τῇ πόλει ὁδοὺς, ἀλλ' ἐν μέσαις περιφλέγεσθαι. Ὑδωρ δὲ ψυχρὸν προτεθὲν ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. Τὰς δὲ κριθὰς φασὶ διασπαρείσας εἰς τὸν ἥλιον φρύγεσθαι, καθάπερ ἐν ἱπνῷ τὰς κάχρυσ. Διὸ καὶ ταῖς ζέγαις ἐπὶ δύο πήχεις τὴν γῆν ἐπιτίθεσθαι· ὑπὸ δὲ τοῦ βάρους ἀναγκάζεσθαι στενοὺς μὲν, μακροὺς δὲ τοὺς οἴκους ποιεῖσθαι, ἀποροῦντας μακρῶν δοκῶν, δεομένους [δὲ] διὰ τὸ πνίγος μεγάλων οἰκῶν. Ἴδιον δὲ τι πάσχει ἢ φοινικὴ δοκός· σφερὰ γὰρ οὔσα, παλαιουμένη οὐκ εἰς τὸ κατώτατον ἔνδοσιν λαμβάνει, ἀλλ' εἰς τὸ ἄνω μέρος κυρτοῦται τῷ βάρει, καὶ βέλτιον ἀνέχει τὴν ὀροφήν.

Ὅτι Πέρσαι ἀγάλματα καὶ βωμοὺς οὐχ ἰδρύνονται τιμῶσι δὲ ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ Ἀφροδίτην, καὶ πῦρ, καὶ γῆν, καὶ ἀνέμους, καὶ ὕδωρ. Εἰ δὲ τις εἰς πῦρ φυθήσειεν, ἢ νεκρὸν ἐπιθείη, ἢ ὄνθον, θανατοῦται παρ' αὐτοῖς· ῥιπίζοντες δὲ ἐξάπτουσι τὴν φλόγα. Τῷ δ' ὕδατι, ἐπὶ λίμνην ἢ ποταμὸν ἢ κρήνην ἐλθόντες, βόθρον ὀρύξαντες, εἰς τοῦτον σφαγιάζονται, φυλαττόμενοι μὴ τι τοῦ πλησίον ὕδατος καθαροῦ αἰμαχθῆ, ὡς μιανούντες.

Ὅτι Πέρσαι εἰς ποταμὸν οὔτε οὐροῦσιν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται, οὔτε νεκρὸν ἐμβάλλουσιν, οὔτε τι μυσαρόν.

Ὅτι ἄλλα πολυτεκνίας Πέρσαι προτιθέασιν.

Ὅτι Πέρσαι μεθύοντες βουλευόνται περί τῶν μεγίστων, καὶ ἡγοῦνται ταῦτα βεβαιότερα τῶν ἐν νήψει.

Ὅτι πρῶτος Δαρεῖος ὁ μακρόχειρ φόρους ἔταξε φέρειν· πρὸ γὰρ αὐτοῦ, ἐξ ὧν ἐκάστη χώρα ἔφερεν, ἐτελείτο· οἶον σῖτος, ἵπποι.

BIBΛION ΙΓ.

Ὅτι Συρία καλεῖται ἀπὸ Βαβυλῶνος μέχρι τοῦ Ἰσθακοῦ κλῆπου, καὶ ἐκεῖθεν συνεχῶς μέχρι τοῦ Πόντου, τοῦτ' ἔστιν ἕως τῶν Λευκοσύρων, καὶ τῶν περὶ Ἀμισὸν τόπων· ὧν ἐν μέσῳ Καππαδόκαι ἀμφοτέροι, οἱ τε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς Ταύρου ὄρους. Ὁ δὲ Ταῦρος ἕως τοῦ Ἀμάνου διήκει ὄρους.

Ὅτι ἡ Νίνος πόλις τῶν Ἀσσυρίων πολὺ μείζων ἦν Βαβυλῶνος, κειμένη ἐν πεδίῳ τῆς Ἀτουρίας. Ἡ δὲ Ἀτουρία πλησίον Ἀρβήλων ἐστὶ, μεταξύ ἔχουσα τὸν Λύκον ποταμόν.

Ὅτι ἡ Βαβυλὼν τῆς Μεσοποταμίας τὸν κύκλον ἔχει τοῦ τείχους σαδίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε· πάχος δὲ τοῦ τείχους ποδῶν δύο καὶ τριάκοντα· ὕψος δὲ, τῶν μὲν μεσοπυργίων, πῆχεις πεντήκοντα, τῶν δὲ πύργων, ἑξήκοντα. Διόπερ καὶ τῶν ἐπτά Σεαμάτων ἐστὶ [τοῦτό τε] καὶ ὁ κρεμαστὸς κῆπος.

Ὅτι ἀπέχει Βαβυλὼν τῆς Σελευκείας τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ σαδία τριακόσια. Καὶ ἔστι νῦν ἔρημος μὲν ἡ Βαβυλὼν, ἀνώνυμος δὲ ἡ Σελεύκεια· ὥστε [τό] τοῦ κωμικοῦ ἐστὶν ἐπ' αὐτῇ εἰπεῖν, ὅπερ ἐκεῖνος περὶ τῆς Μεγάλης πόλεως, « Ἐρημία μεγά- » λη 'στὶν ἡ Μεγάλη πόλις. »

Ὅτι περὶ πόλιν Ἄρβηλα τῆς Ἀσσυρίας γέγονεν ἡ μεγάλη μάχη καὶ τελευταία Ἀλεξάνδρῳ πρὸς Δαρεῖον, περὶ Γαυγάμηλα κώμην· πλησίον δὲ καὶ ποταμὸς Λύκος, καὶ πόλις Δημητριάς, καὶ ἡ τοῦ νάφθα πηγῆ, καὶ τὰ πυρά.

Ὅτι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναπλέεται ὁ μὲν Τίγρις, ἕως Ὠπίδος καὶ Σελευκείας, ὁ δὲ Εὐφράτης, ἕως Βαβυλώνας, ἑτάδια τρισχίλια.

Ὅτι ἡ περὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν χώρα φέρει κριθὰς ὑπὲρ τὰ τριακοσάχρα. Ἐκ δὲ τοῦ φοίνικος αὐτόθι γίνεται οἶνος, καὶ ὄξος, καὶ μέλι, καὶ ἄλφιτα· καὶ τοῖς τῶν φοινίκων πυρῆσι χρῶνται οἱ χαλκεῖς ἀντὶ ἀνδράκων. Βρεχόμενοι δὲ τοῖς σιτιζομένοις προβάτοις καὶ βουσί τροφή γίνεται. Φασὶ δὲ καὶ Περσικὴν ὥδην εἶναι, ἐν ἣ τὰς ἀπὸ τῶν φοινίκων ὠφελείας τριακοσίας καὶ ἐξήκοντα διαριθμοῦνται.

Ὅτι περὶ Βαβυλώνα γίνεται ἄσφαλτος πολλή· ἥς ἡ μὲν ὑγρά, καλουμένη δὲ νάφθα· ἡ δὲ ξηρά, πλησίον Εὐφράτου. Καὶ γίνονται βῶλοι μεγάλοι ἐξ αὐτῆς, πρὸς τὰς οἰκοδομὰς ἐπιτιθῆναι, τὰς διὰ τῆς ὀπτῆς πλίνθου. Ἡ δὲ ὑγρά, ἡ καὶ νάφθα, παράδοξον ἔχει τὴν φύσιν· προσαχθεῖς γὰρ ὁ νάφθας πυρὶ πλησίον ἀναρπάζει τὸ πῦρ· κὰν ἐπιχρίσας αὐτῷ σῶμα προσαγάγῃς, φλέγεται. Σβέννυται δὲ πηλῷ, καὶ ὄξει, καὶ συπητήριᾳ *καὶ ἰξῶ*, καὶ ὕδατι πολλῷ. Πείρας δὲ χάριν Ἀλέξανδρος ἐν λουτρῷ προσέχεε παιδί τοῦ νάφθα, καὶ προσήγαγε λύχνον· φλεγόμενος δ' ὁ παῖς παρ' ὀλίγον ἀπώλετο, πλὴν πολλῷ σφόδρα καταντλοῦντες τῷ ὕδατι ἔσβεσαν.

Ὅτι λέγεται καὶ ὁ νάφθας, καὶ ἡ νάφθα, καὶ τὸ νάφθα.

Ὅτι ἡ Ἀδιαθηνὴ τῆς Βαβυλωνίας ἐστὶ μέρος καὶ ἐπαρχία.

Ὅτι ὁ Τίγρις διαρρέει τὴν Θωνίτιν λίμνην κατὰ πλάτος μέσην· καὶ διεκπεράσας ἐπὶ θάτερον χεῖλος, κατὰ γῆς δύεται μετὰ φόφου πολλοῦ· ἐπὶ πολὺ δ' ἐνεχθεῖς ἀφανῆς, ἀνίσχει τῆς Γορδουαίας ἐγγύς.

Ὅτι τοσοῦτον ἐστὶν ὄξος ὁ Τίγρις, ὥστε, τῆς λίμνης τῆς Θωνίτιδος ἀλμυρὰς οὔσης καὶ ἰχθύων χωρὶς, οὐκ ἐπιμίγνυται αὐτῆ·

Ὅτι ἀπὸ Θαψάκου ἕως Βαβυλῶνος γάδιοι τετρακισχίλιοι ὀκτακόσιοι.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος, οὐπὲρ ἐς πόλις Σαμόσατα, καὶ ἔξω ἀρχὴ τῆς Μεσοποταμίας, γάδιοι δισχίλιοι ἕως Θαψάκου.

Ὅτι ἡ μὲν Θαψάκος τῆς Ἀραβίας ἐς πόλις· ἡ δὲ Νικηφόριον τῆς Μεσοποταμίας· καὶ ἀπέχουσιν ἀλλήλων αἱ πόλεις γαδίους ἑκατόν.

Ὅτι ἡ Μεσοποταμία φέρει τὸν νάφθαν καὶ τὴν γαγγίτην λίθον.

Ὅτι μεταξύ Εὐφράτου καὶ Τύγριδος ρεῖ καὶ ἄλλος ποταμὸς, Βασίλειος καλούμενος· καὶ περὶ τὴν Ἀνθεμουσιάν ἄλλος Ἀδύρας ποταμὸς.

Ὅτι τὴν Συρίαν ὀρίζει πρὸς ἄρκτους μὲν ἡ Κιλοία, καὶ τὸ Ἄμανον ὄρος. Τὸ δὲ πλάτος ἀπὸ θαλάσσης ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Εἰσὶ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰσσηκοῦ κόλπου μέχρι τοῦ κατὰ Κομμαγηνὴν ζεύγματος οἱ τὸ λεχθὲν πλευρὸν ἀφορίζοντες οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακισίων σταδίων. Πρὸς ἔω δὲ τῷ Εὐφράτῃ καὶ τοῖς ἐντὸς τοῦ Εὐφράτου Σκηνίταις Ἄραψι· πρὸς δὲ νότον, τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ καὶ τῇ Αἰγύπτῳ· πρὸς δύσιν δὲ τῷ Αἰγυπτίῳ τε καὶ Συριακῷ πελάγει, μέχρι Ἰσσοῦ. Μέρη δ' αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Ἀμάνου ὄρους, Κομμαγηνὴ, Σελευκίς, Κοίλη Συρία, Φοινίκη, Ἰουδαία, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπαρχίαι.

Ὅτι ἡ Κομμαγηνὴ ἔχει πόλιν ἐπίσημον Σαμόσατα. Ἡ δὲ Σελευκίς καλεῖται Τετράπολις· ἔχει γὰρ πολλὰς μὲν πόλεις, ἐπισήμους δὲ τέσσαρας· Σελεύκειαν τὴν Πιερίαν, ἀπὸ τοῦ κτίστου Νικάτορος· Ἀντιόχειαν τὴν ἐπὶ Δάφνῃ, ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Λαοδίκειαν, ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς γυναικός. Πάσας γὰρ ταύτας Σέλευκος ὁ Νικάτωρ ἔκτισεν.

Ὅτι ὁ Ὀρόντης ποταμὸς, ἐκ Μεσοποταμίας ὀρμηθεὶς, εἶτα ὑπὸ γῆν ἀφανισθεὶς, αὐδεις ἐκδίδωσι περὶ τὴν Ἀπαμηνὴν, καὶ

οὕτως εἰς τὴν κατὰ Σελεύκειαν ἐμβάλλει θάλασσαν. Καὶ ἔστιν ἐκεῖ πλησίον ὄρος, Πιερία καλούμενον· εἶτα πρὸς νότον τὸ Κάσιον ὄρος, πλησίον Λαοδικείας πόλεως, ἔνθα Δολοβέλλας ὑπὸ Κασσίου πολιορκηθεὶς ἐτελεύτα.

Ὅτι ἡ Ἀπάμεια πόλις Χερρόνησος καλεῖται, καὶ ἔστιν ὑπὸ τε τοῦ ποταμοῦ Ὀρόντου, καὶ ὑπὸ τῆς ἐγγύς οὔσης λίμνης μεγάλης, καὶ τῶν ἐλῶν. Ἐκαλεῖτο δὲ Πέλλα· πρότερον ὑπὸ τῶν πρὶν Μακεδόνων, αὐτόθι οἰκησάντων ὕστερον δ' ὁ Νικάτωρ Σέλευκος, κτίσας αὐτήν, ἐπὶ τῇ γυναικὶ ὠνόμασεν. Ἐνταῦθα καὶ ὁ Νικάτωρ τοὺς πεντακοσίους ἐλέφαντας ἔτρεφε, καὶ ἵπποφόρβιον βασιλικὸν τρισμυρίων ἵππων θηλειῶν. Ἀπαμειὺς δ' ἦν ὁ πολυμαθέςατος τῶν κατ' αὐτὸν φιλοσόφων Ποσειδώνιος.

Ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Ἀράθῳ πηγὴ ἔστι γλυκέος ὕδατος, ὑπὸ τοῖς κύμασιν ἀναβλυσάνουσα· ἀφ' ἧς ὑδρεύονται, κλίβανου γενοῦ πυθμένος εὐρύσομον μολιβοῦν περὶ αὐτὴν καθιέντες.

Ὅτι ἡ Τρίπολις ἐκ τριῶν συνωκίσθη πόλεων, Τύρου καὶ Σιδόνης καὶ Ἀράθου. Τῇ δὲ Τριπόλει συνεχές ἔστι τὸ τοῦ Θεοῦ πρόσωπον, εἰς δὲ τελευτᾷ ὁ Λίβανος τὸ ὄρος.

Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν δὲ τε Λίβανος καὶ ὁ Ἀντιλίβανος τὸ ὄρος ποιεῖ, ἀρχόμενον ἐκάτερον μικρὸν ὑπερθεῖν τῆς θαλάττης, τὸ μὲν, ὁ Λίβανος, ἀπὸ Τριπόλεως, τὸ δὲ, ὁ Ἀντιλίβανος, ἀπὸ Τύρου, παραλλήλα κείμενα· τελευτῶσι δ' ἐγγύς τῶν Ἀραβίων ὄρων τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς. Πλάτος δὲ τῆς χώρας εἰς αἰθίοι διακόσιοι μῆκος δὲ διπλάσιον. Καὶ ἔστιν ἡ χώρα εὐδαιμονεστάτη, ἀρδομένη ἄλλοις τε ποταμοῖς, καὶ δὴ καὶ τῷ Ἰορδάνῳ.

Ὅτι Ποσειδώνιος ἰσροεῖ ἐν κοίλῃ Συρίᾳ τὸν δράκοντα πεπτωκότα ὄραθῆναι νεκρὸν, μῆκος σχεδόν τι καὶ πλεθριαῖον, πάχος δ', ὡσθ' ἵππεας ἐκατέρωθεν παρασάνας ἀλλήλους μὴ

καθορᾶν τὸ δὲ χάσμα τοῦ σόματος, ὡς' ἔφιππον δέξασθαι τῆς δὲ φολίδος λεπίδα ἐκάστην ὑπὲρ θυρεὸν εἶναι.

Ὅτι ἅπανα ἡ χώρα, ἢ ἀπὸ τῆς Σελευκίδος ὡς ἐπὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν, κοίλη Συρία καλεῖται ἰδίως δ' ἢ τῶ Λιβάνῳ καὶ τῶ Ἀντιλιβάνῳ ἀφωρισμένη. Ἡ δ' ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως μέχρι Πηλουσίου παραλία Φοινίκη καλεῖται, σενή τις οὔσα. Ἡ δ' ὑπὲρ ταύτης μεσογαία μέχρι τῶν Ἀράβων, ἢ μεταξὺ Γάζης καὶ Ἀντιλιβάνου, Ἰουδαία λέγεται.

Ὅτι ἡ Τύρος, νῆσος πρὶν οὔσα, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τῶ χώματι τῆς πολιορκίας χερρόνησός ἐστιν ἢ δ' ἐκεῖσε πορφύρα καλλίστη.

Ὅτι Σιδῶν πολύτεχνός ἐστι πόλις καὶ καλλιτέχνος, φιλόσοφος τε, καὶ ἀριθμητικὴ, καὶ λογιστικὴ, καὶ ἀστρονομικὴ, καὶ ἐμπορικὴ, καὶ νυκτοπλοικὴ, καθάπερ καὶ ἡ Αἴγυπτος γεωμετρικὴ.

Ὅτι Σιδῶν ἀπὸ Τύρου ἀπέχει πρὸς βορρᾶν σάδια διακόσια.

Ὅτι μετὰ Τύρον Πτολεμαῖς ἐστὶ πόλις, περὶ ἧς ἰσορεῖται παράδοξον. Ἐν τινι γὰρ πολέμῳ, τροπῆς γενομένης λαμπρᾶς τοῖς ἐνοικοῖς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, κῦμα ἐξαπίνης ἐπελθὼν ἐκάλυψε τοὺς φεύγοντας· εἶτα πελαγίσαν μικρὸν, ὑσερον ὑπέφυγε τὸ ὕδωρ, καὶ κατελείφθησαν ἐν τοῖς κοίλοις χωρίοις νεκροὶ οἱ ἄνδρες καὶ οἱ ἰχθύες.

Ὅτι τὰ κατὰ τὴν Ἀνδρομέδαν περὶ τὴν Ἰόπτην γενέσθαι φασί· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπίνειον ἔχουσι τὴν Ἰόπτην.

Ὅτι ἀπὸ Κασίου εἰς τὸ Πηλούσιον, πόλιν Αἰγύπτου, σάδιοι τριακόσιοι.

Ὅτι ἡ Γάζα πόλις ἀπὸ Θαλάσσης ἑπτὰ σταδίου ἀπέχει ἀπὸ δὲ Γάζης πόλεως εἰς Αἶλα πόλιν, τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον τοῦ Ἀραβίου κόλπου, δι' ἐρήμου σάδιοι χίλιοι διακόσιοι ἐξήκοντα. Εἰς δὲ τὸ δυτικὸν μυχὸν τοῦ Ἀραβίου κόλπου, καλούμενον

καλούμενον Ἡρωπολιτικόν, ἀπὸ Πηλουσίου ὁδὸς ἔρημος καὶ ἔρπετών πλήρης.

Ὅτι μετὰ Γάζαν Ῥαφία πόλις, καὶ Ῥινοκόλουρα πόλις· ὠνόμασαι [δ'] οὕτως, ἐπειδὴ ποτε Αἰγύπτιοι τοὺς ἀλισκομένους κακούργους ῥινοτομοῦντες ἐκεῖ κατώκιζον, οἱ οὐκ ἔτι ἐτόλμων ὑποσρέφειν εἰς Αἴγυπτον, διὰ τὸ παράσημοι εἶναι.

Ὅτι τὸ Πομπηίου τοῦ Μάγνου σῶμα ἐν τῷ Κασίῳ λόφῳ κεῖται, περὶ Σερβωνίδα λίμνην πλησίον Πηλουσίου πόλεως.

Ὅτι ἀπὸ Ὀρθωσίας πόλεως Φοινίκης εἰς τὸ Πηλούσιον γάδιοι τρισχίλιοι ἑξακόσιοι πενήκοντα κατακοιλιζόντι· ἡ δὲ ὁδὸς, πρὸς δυσμάς χειμερινάς. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς Ὀρθωσίας ἐπὶ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν χίλιοι ἑκατὸν τριάκοντα, πρὸς ἀνατολὰς Θερινάς. Ἀπὸ δὲ Ὀρόντου ποταμοῦ ἐπὶ ὄριον τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας γάδιοι πεντακόσιοι εἴκοσι, πρὸς ἀνατολὰς Θερινάς.

Ὅτι τὸν Μωσῆν τὸν παρ' Ἰουδαίοις λέγει ὁ Στράβων, ὅτι Αἰγύπτιος ἦν ἱερεὺς, καὶ μὴ ἀρεσκόμενος τῇ τῶν Αἰγυπτίων θρησκείᾳ, ἀπήρεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, καὶ πολλοὺς συμπαρέλαθε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ Αἰγύπτου. Ἐπαινεῖ δὲ τὸν Μωσῆν ὁ Στράβων, ὡς εὐσεβῶς πράξαντα τοῦτο καὶ δικαίως.

Ὅτι ὕστερον μετὰ τὸν Μωσῆν ἡ δεισιδαιμονία τοῖς Ἰουδαίοις συνέπεσεν· οἷον ἡ περιτομὴ, καὶ ἡ τῶν κρεῶν ἀποχή.

Ὅτι ἡ Ἰεροσόλυμα πόλις τὰ μὲν ἔσω ἔνυδρα ἔχει, τὰ δ' ἔκτος ἀνδρᾶ· ἡ δὲ τάφος τῆς πόλεως οὐκ ὀρυκτὴ, ἀλλὰ λατομητὴ, πέτρα βαθεῖα· ὁ δ' ἐξ αὐτῆς κοπεῖς λίθος τῇ πύλῳ ἐκτισεν.

Ὅτι ἡ Σερβωνίς λίμνη ἀγχιβασιῆς ἐστίν· ἥς ἡ περίμετρος γάδιοι χίλιοι. Τῇ δὲ παραλία παρατέταται μικρῷ τι πλεον τῶν διακοσίων σταδίων μῆκος. Βαρύτατον δ' ἔχει ὕδωρ, ὥστε μὴ δεῖν κολύμβου, ἀλλὰ τὸν ἐμβάντα καὶ μέχρις ὀμφαλοῦ εὐθὺς ἐξαιρέσθαι. Μετῆ δ' ἐστὶν ἀσφάλτου αὕτη· τοῦτο δ' ἀναφυσᾷται

κατὰ καιροὺς ἀτάκτους ἐκ μέσου τοῦ βαίθους μετὰ πομπολύγων, ὡς ἂν ζέοντος ὕδατος· κυρτουμένη δ' ἡ ἐπιφάνεια λόφου φαντασίαν παρέχει· συναναφέρεται δὲ καὶ ἄσβολος πολλή, καπνώδης μὲν, πρὸς δὲ τὴν ὄψιν ἄθηλος· ὑφ' ἧς κατιοῦται χιλκός, ἄργυρος, πᾶν τὸ ζιλπνὸν μέχρι καὶ χρυσοῦ· ἀπὸ δὲ τοῦ κατιοῦσθαι τὰ σκευὴ γνωρίζουσιν οἱ περιοικοῦντες ἀρχομένην τὴν ἀναβολὴν τοῦ ἀσφάλτου, καὶ παρασκευάζονται πρὸς τὴν μεταλλείαν αὐτοῦ, ποησάμενοι σχεθίας καλκείας. Ἔστι δ' ἡ ἀσφαλτος γῆς βῶλος, ὑγραινομένη ὑπὸ θερμοῦ, καὶ ἀναφυσωμένη, καὶ διαχομένη· πάλιν δὲ μεταβάλλουσα εἰς πῆξιν ἰσχυράν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὕδατος, ὥσε τομῆς καὶ κοπῆς θεῖσθαι· εἶτα ἐπεπολάζουσα ἢ ἀσφαλτος διὰ τὴν τοῦ ὕδατος παχύτητα κόπτεται καὶ ἀποφέρεται.

Ὅτι τὰ παρ' Ἑβραίοις Σόδομα πόλις ἐτέρων ἦν δώδεκα πόλεων μητρόπολις, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν γῆν ἔμπυρον, γενομένων σεισμῶν καὶ πυρωθῶν ἀναφυσημάτων, κατεστράφησαν καὶ κατεκάησαν πᾶσαι· καὶ ἀνεδόθη ἡ νῦν λίμνη Σερβωνίς καλουμένη, θειώδης οὖσα καὶ ἀσφαλτώδης.

Ὅτι Αἰγύπτιοι χρῶνται τῇ ἀσφάλτῳ πρὸς τὰς τῶν νεκρῶν ταριχείας.

Ὅτι ἐξ Ἀρμόζου τοῦ ἄκρου τῆς Καρμανίας ἀφορᾶται τὸ ἐν Ἀραβίᾳ ἄκρον ἐν Μάκαις· καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἀρχὴ τοῦ Περσικοῦ κόλπου· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν πρῶτον μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ δυσμὰς, εἶτα πρὸς βορρᾶν, εὐρύνεται ἡ Περσικὴ θάλασσα, ἕως Τερηδόνος πόλεως καὶ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ ἐκβολῶν.

Ὅτι ἡ Περσικὴ θάλασσα μεγάλη ἐστίν, ὥσε μικρῷ λείπεται τῷ μεγέθει τοῦ Εὐξείνου πόντου.

Ὅτι ἐν τῷ νοτιωτάτῳ καὶ δυσημικωτάτῳ σημείῳ τοῦ Περσικοῦ κόλπου πόλις ἐστὶ Γέρρα ἐν τῇ ἀλμυρίδι, ἧς αἱ οἰκίαι ἄλιλαι εἰσιν· ἐπεὶ δ' αἱ λεπίδες τῶν ἁλίων, ἀφισάμεναι κατὰ

τὴν ἐπίκαισιν τὴν ἐκ τῶν ἡλίων, συνεχεῖς ἀποπίπτουσι, καταρραίνοντες ὕδασι πυκνά τοὺς τοίχους συνέχουσιν.

Ὅτι ἐν τῷ Περσικῷ κόλπῳ Τύροι καὶ Ἀραβὸς εἰσι νῆσοι, ἀφ' ὧν οἱ ἐν Φοινίκῃ Τύριοι καὶ Ἀράδιοι ἐγένοντο μετανάσαι.

Ὅτι καθ' ὅλην τὴν τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης παραλίαν φύεται κατὰ βυθοῦ δένδρα, ὅμοια θάφνη καὶ εἰλαίᾳ· ταῖς μὲν ἀμπώτεσιν ὅλα ὑπερφανῆ γιγνόμενα, ταῖς δὲ πλημμυρίσιν ἔσθ' ὅτε ὅλα καλυπτόμενα· καίτοι τῆς ὑπερκειμένης γῆς ἀδένδρου οὕσης, ὥσε ἐπιτείνεσθαι τὸ παράδοξον.

Ὅτι ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ Θαλάσσει κῆτος ἐπώκειλε πηχῶν πεντήκοντα.

Ὅτι ἐν τοῖς ἔλεσι τοῖς γνωμένοις ὑπὸ τῶν τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ προχύσεων ἀμπελος γίνεται, ἐν ταῖς καλαμίαις ῥίψιν ἐπιβαλλομένης γῆς, ἔση δέξαιτο ἂν τὸ φυτόν· ὥσε φορητὴν γίνεσθαι πολλάκις, εἶτα κοντοῖς ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐξ ἀρχῆς ἔδραν.

Ὅτι ἐν τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ νόμος ἔστιν, ἵνα μὴ ὁ παῖς παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν διαδέχεται· ἀλλ' ὅς ἂν πρῶτος γεννηθῇ τινι τῶν ἐπιφανῶν παῖς μετὰ τὴν κατάσασιν τοῦ βασιλέως, οὗτος ὁ παῖς ἀναλαμβάνεται καὶ τρέφεται βασιλικῶς, ὡς διαδεξόμενος τὴν βασιλείαν.

Ὅτι ἡ Ἐρυθρὰ Θάλασσα οὐκ ἔστι βαθεῖα, ἀλλὰ καὶ ἕως μόνων δύο ὀργυιῶν ἔρχεται τὸ βάθος· διὸ ποάζει πλειστάκις διὰ τὰ φυτὰ ἐξέχοντα τῆς ἐπιφανείας· καὶ τὰ δένδρα φαίνεται ἐξω τῆς ἐπιφανείας τῆς Θαλάσσης, καὶ κυνῶν πληθὸς θαλαττίων ἔχει.

Ὅτι ὁ Ἀσαβόρας ποταμὸς, μέρει μὲν τῷ πλείω μίσηται τῷ Νεῖλῳ, τῷ δὲ ὀλίγῳ ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον.

Ὅτι ἡ παραλία τῆς Ἀραβίας τῶν Τρωγοδυτῶν ἢ πολλῇ εἰλαιῶνας καὶ σαφνῶνας καὶ φοινικῶνας φέρει.

Ὅτι οἱ ἐν Ἀραβίᾳ ἐλέφαντες, ὅταν διὰ τὰ καύματα ἐκλί-
πωσιν οἱ ποταμοί, φρεωρχοῦσι καὶ τοῖς ὁδοῦσι καὶ ταῖς προ-
βοσκίαις.

Ὅτι Τρωγοδῦται, ἄνευ τοῦ ᾧ λέγει ὁ Στράβων.

Ὅτι φησὶ Ποσειδώνιος, Ἐρεμβούς παρ' Ὀμήρῳ τοὺς Ἄρα-
βας δεῖν ἀκούειν, ὡς τῶν παλαιῶν διὰ τὴν ἀνεπιμίξιν σολοι-
κίζόντων τὸ ὄνομα, καὶ ἀντὶ Ἀράβων, Ἐρεμβῶν καλεῖν· καὶ γὰρ
ταῦτα τὰ τρία ἔθνη, Ἀρμενίους, Ἀραβίους, Ἐρεμβούς, συν-
εχῆ ἀλλήλοις ὄντα, σχεδὸν τῇ αὐτῇ ὀνομασίᾳ καλεῖσθαι. Οὕτως
οὖν καὶ Ἀρίμους φησὶν ὁ αὐτὸς δεῖν ἀκούειν τοὺς Σύρους· Ἀρι-
μαῖοι γὰρ οἱ ἐν αὐτῇ τάχα δὲ τότε οἱ Ἕλληνες Ἀραμαίους ἢ
Ἀρίμους αὐτοὺς ἐκάλου. Αἱ δὲ μεταπτώσεις τῶν ὀνομάτων
πολλαί· καὶ γὰρ τὸν μὲν Δαριήκην Δαρεῖον ἐκάλεσαν, τὴν δὲ
Φάρζιριν Παρύσατιν.

BIBLION IZ.

ὍΤΙ ὁ μικρὸς Καταρράκτης ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης ἐστὶ
πόλις, ἔνθα καὶ τὸ μεθόριον Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπῶν.

Ὅτι οἱ Αἰθιοπες λυπρῶς ζῶσι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς
δυσκρασίας τῶν ἀέρων, διὸ καὶ πένητές εἰσιν· οἱ δ' Αἰγύπτιοι
εὐδαίμονές εἰσιν.

Ὅτι Αἰγύπτιοι εἰς τρεῖς μοίρας ἑαυτοὺς διεῖλον. Καὶ οἱ μὲν
αὐτῶν εἰσὶν ἱερεῖς, περὶ τὰ θεῖα ἀσχολούμενοι· οἱ δὲ γεωργοί,
τὰ ἐν εἰρήνῃ ἐργαζόμενοι· οἱ δὲ στρατιῶται, τὰ ἐν πολέμῳ
ἀσκοῦντες.

Ὅτι ὁ Νεῖλος ἀεὶ ἐκ νότου πρὸς ἄρκτους ῥεῖ, ἕως τοῦ με-
γάλου Δέλτα· εἶτα ἐκεῖθεν σχίζεται εἰς πολλὰ, ἕως τῆς θαλάσ-
σης, δεξιὰ μὲν ἕως Πηλουσίου, εὐώνυμα δὲ ἕως Κανώδου.
Καὶ γίνεται ἡ Κάτω Αἰγύπτος νῆσος τρίγωνος, τὸ Δέλτα· ᾧ

ὁμώνυμον ἢ κορυφή καὶ ἢ ἐν αὐτῇ κόμῃ. Πᾶν δὲ τὸ Δέλτα τοσοῦτόν ἐστι κατὰ ῥαζώνην πλωτὸν διώρυξιν, ὥστε καὶ ὁσράκινα ἐνίοις πορῶμεῖα εἶναι.

Ὅτι ἡ περίμετρος τοῦ Δέλτα τρισχιλίων ἐστὶ σταδίων νησιάζουσα.

Ὅτι ἐν ταῖς ἀναβάσει τοῦ Νείλου πελαγίζει τὸ Δέλτα, μόνων τῶν πόλεων καὶ τῶν κωμῶν ὑπερφαινομένων, διὰ τὸ ἢ ἐπ' αὐτοφυῶν ἢ χειροποιήτων λόφων ἰδρῦσθαι. Τοῦτο δὲ γίνεται τεσσαράκοντα ἡμέρας· εἶτα κατ' ὀλίγον μειοῦται, ὥσπερ καὶ ηἰξήθη, ἐτέρας ἡμέρας εἴκοσιν. Ὡς ἐν πάσαις ταῖς ἐξήκοντα ἡμέραις τελέως ξηραίνεται τὸ πεδίον.

Ὅτι ἀπὸ τοῦ Δέλτα μῆκος εἰσὶ σταδίοι τετρακισχιλιοὶ πρὸς νότον ἕως Συήνης, ἐπ' εὐθείας δὲ ἐνὸς ῥεῖθρου τοῦ ποταμοῦ φερομένου, πλὴν εἴ που τις νησὸς ἐστίν.

Ὅτι ἐκ τῶν ἐν Αἰθιοπία ὄμβρων πληθύνει ὁ Νεῖλος ποταμὸς.

Ὅτι Καμβύσης ὁ Πέρσης, κατασχὼν τὴν Αἴγυπτον, ἀνήλαθε μέχρι τῆς Μερῆς ὑπ' αὐτοῦ κληθείσης πόλεως· ἐκεῖ γὰρ αὐτοῦ ἡ ἀδελφὴ Μερὴ ἐτελεύτα, καὶ τιμῶν αὐτὴν, ἔθετο τῇ πόλει Μερὴν ὄνομα.

Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἀπὸ Συήνης, ἕως τῆς θαλάσσης μόνον, ἐκάλουν Αἴγυπτον· τοῦτ' ἔστιν ὅσον ὁ Νεῖλος ποταμὸς ποτίζει μέρος καὶ μόνον.

Ὅτι ἀπὸ Πηλουσίου ἕως Κανώβου σῶματος, τοῦτ' ἔστιν ἡ βᾶσις τοῦ Δέλτα, σταδίοι εἰσὶ χίλιοι τριακόσιοι· ἀπὸ δὲ Κανώβου εἰς τὴν Φάρον ἑκατὸν πενήκοντα.

Ὅτι ἡ πόλις Ἀλεξάνδρεια ἐν τῇ Μαρεώτιδι ἔστιν ἧς τὰ μὲν βόρεια θαλάσση, τὰ δὲ νότια τῇ Μαρείᾳ λίμνῃ περιέχεται. Πληροῦται δ' ἐκείνη ὑπὸ τῶν τοῦ Νείλου διωρύχων καὶ ἀναβάσεων.

Ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου χρυσῆν πύελον ἐν Ἀλεξαν-

454 ΧΡΗΣΤΟΜ. ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒ.

θρεία ἐσύλησε Πτολεμαῖος ὁ Κόκκης, ὁ καὶ Παρεῖσακτος ἐπικληθεῖς, ἐκ τῆς Συρίας ἐπελθὼν καὶ εὐθύς ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς, ἀνόνητα τολμήσας. Ἡ δὲ πύελος μετὰ τοῦτο ὑελίην γέγονεν.

Ὅτι ὁ ὄγδοος Πτολεμαῖος, ὁ Αὐλητῆς κληθεῖς, χοραυλεῖν ἤσκηπεν, σεμννόμενος ἐν αὐτῷ, ὡς καὶ ἀνταγωνίζεσθαι αὐληταῖς· ὃν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐξέβαλον. Ὁ δὲ, εἰς Ῥώμην ἐλθὼν, ἰκέτης γίνεται Πομπηίου, καὶ ἔτυχε καθόδου εἰς τὴν βασιλείαν καὶ μετ' ὀλίγον νόσω τελευτᾶ, καὶ διαδέχεται αὐτὸν Διόνυσος ὁ υἱός· καὶ Κλεοπάτρα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Αὐλητοῦ, φεύγει εἰς τὴν Συρίαν. Ὁ δὲ Πομπηῖος, φυγὼν ἐκ Φαρσάλου, ἦκεν εἰς τὸ Πηλοῦσιον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ δολοφονεῖται ὑπὸ τῶν ἀμφὶ Διόνυσον. Ἐπελθὼν δὲ Καῖσαρ τὸν τε Διόνυσον κτείνει, καὶ τὴν Κλεοπάτραν καθίσησι βασίλισσαν Αἰγύπτου. Ἀντώνιος δὲ, μετὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, ἐλθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἔγημε τὴν Κλεοπάτραν, καὶ τὸν Ἀκτιακὸν πόλεμον σὺν αὐτῇ ἠγωνίσαστο καὶ συνέφυγεν. Ὁ δ' Αὔγουστος ἐπελθὼν, ἀμφω τε κατέλυσε, καὶ τὴν Αἴγυπτον ὑπὸ Ῥωμαίοις ἐποίησεν.

Ὅτι ὁ μὲν πρῶτος Καῖσαρ περὶ Φάρσαλον πόλιν ἐνίκα Πομπηῖον· ὁ δὲ δεύτερος περὶ Φιλίππους ἐνίκα Βρούτην καὶ Κάσιον.

Ὅτι τὰ τοῦ Νείλου ἑπτὰ στόματα, ταῦτά ἐσιν· Ἡρακλεωτικόν, Βολδίτινον, Σεβεννυτικόν, Φατικόν, Μενδήσιον, Τανιτικόν, Πηλουσιακόν.

Ὅτι ἡ μεταξὺ Πηλουσίου πόλεως καὶ τοῦ μυχοῦ τοῦ καθ' Ἡρώων πόλιν ἐρημία σαδίων ἐστὶ χιλίων· πᾶσα δ' ἄνδρος, καὶ θηριώδης καὶ ὀφιώδης ἐστίν.

Ὅτι ἐν Μωμέφιδι τρέφεται θήλεια βοῦς ἱερά, καθάπερ ἐν Μέμφιδι ὁ Ἄπις· ἐν Ἡλιουπόλει δὲ ὁ Μνεῦις βοῦς.

Ὅτι περὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Δέλτα ἐστὶν ἡ τε Βούδαςος πόλις,

καὶ Μέμφις, καὶ Ἡλιούπολις, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς διώρυχος, τῆς βαλλούσης εἰς τὴν καθ' Ἡρώων πόλιν θαλάσσαν τοῦ Ἀραβίου κόλπου· πλάτος ἔχουσα πήχεις ἑκατὸν, βάθος δὲ, ὡσεὶ σύμμετρον εἶναι μυριοφόρῳ νηί.

Ὅτι αἱ παλαιαὶ Αἰγύπτιαὶ Θῆβαι, Διόσπολις νῦν μεγάλη καλεῖται.

Ὅτι Πλάτων ὁ μέγας, σὺν Εὐδόξῳ τῷ μαθητῇ, ἀπῆρεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, κάκει διετέλεσαν ἔτη τρία, γεωμετροῦντες καὶ ἀστρονομοῦντες, καὶ ἀπλῶς φιλοσοφοῦντες, περὶ τὰς Θῆβας τὰς νῦν Διόσπολιν καλουμένας.

Ὅτι ὁ Ἄπις ὁ αὐτός ἐστι τῷ Ὀσίριδι, θεὸς νομιζόμενος.

Ὅτι δευτερεύει μετὰ Ἀλεξάνδρειαν ἡ Μέμφις πόλις· ἥς ἀπὸ τεσσαράκοντα σταδίων ὀρεινὴ τις ἐστὶν ὄφρυς, ἐφ' ἣ πολλαὶ μὲν εἰσι πυραμίδες, τάφοι τῶν βασιλέων, τρεῖς δ' ἀξιόλογοι. Τὰς δὲ δύο τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι καταριθμοῦνται· εἰσὶ δὲ τὸ ὕψος σαδιαῖαι, τετράγωνοι τῷ σχήματι.

Ὅτι ἐκ πολλῶν τεκμηρίων ὑπολαμβάνουσιν οἱ παλαιοὶ τὴν Κάτω Αἴγυπτον, ἕως Σιρβωνίδας λίμνης καὶ Μοίριδος λίμνης καὶ Ἀμμωνιακῆς, πᾶσαν πέλαγος εἶναι· τυχὸν δὲ καὶ τῷ Ἀραβίῳ κόλπῳ συνεχές· τυχὸν δὲ καὶ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ χωρὶς.

Ὅτι καὶ ὁ Θαυμαστὸς λαβύρινθος ἐν τῇ ἄνω ἐστὶν Αἰγύπτῳ. Καὶ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ πυραμίς, ὁ τάφος Μαίνδου βασιλέως, τοῦ καὶ τὸν λαβύρινθον κτίσαντος· ὁ Μαίνδης γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν.

Ὅτι Κατήρασε λέγει ὁ Συγγραφεὺς, ἀντὶ τοῦ Κατέπιεν, ἐναντίως τῷ Ἐξήρασεν.

Ὅτι ἐν Ἀρσινόῃ πόλει, ἡ πρότερον Κροκοδειλων πόλις ἐκαλεῖτο, χειροῆθης ἱερὸς κροκόδειλος ἐτρέφετο. Ἐν δὲ Ἡρακλέους πόλει τιμᾶται ὁ ἰχνεύμων, ἐχθρὸς ὢν κροκοδεῖλοις τε καὶ ἀσπίσιν· ὢν τὰ τε ὡς κατεσθίει ὁ ἰχνεύμων, καὶ αὐτὰς τῷ πληρῷ θωρακισθεῖς διαφθείρει, εἰς τὸν ποταμὸν ἔλκων· τοῦ δὲ

κροκοδείλου καθεύδοντος και κεχηνότος, ύπεισδύς εις τὸ σῶμα, κατεσθίει τὰ σπλάγχνα.

Ὅτι ἐν Κυνοπόλει ὁ Ἄνουβις τιμάται· και τοῖς κυσί τιμῆ και σίτισις τέτακται τις ιερά.

Ὅτι ἐν Ὀξύρυγγω, πόλει και νομῶ ὁμωνύμῳ, τιμάται ὁ ὀξύρυγχος ἐν ιερῷ σηκῷ· καιτοι και τῶν ἄλλων Αἰγυπτίων κοινή τιμώντων τὸν ὀξύρυγχον. Τινὰ μὲν γάρ τῶν ζώων ἅπαντες κοινή τιμῶσιν Αἰγύπτιοι· καθάπερ τῶν μὲν πεζῶν τρία, βούν, κῦνα, αἰλουρον· τῶν δὲ πτηνῶν δύο, ἰέρακα και ἴβιν· τῶν δὲ ἐνύδρων δύο, λεπιδωτὸν ἰχθύν και ὀξύρυγχον. Ἄλλα δ' ἐσίν, ἃ τιμῶσι καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι· καθάπερ Σαῖται πρόβατον, και Θεβαῖται· λάτον δὲ, τῶν ἐν τῷ Νείλῳ τινὰ ἰχθύν, Λατοπολίται· λύκον δὲ Λυκοπολίται· κυνοκέφαλον δὲ Ἐρμποπολίται· κῆπον δὲ Βαβυλώνιοι οἱ κατά Μέμφιν (ἔστι δ' ὁ κῆπος τὸ μὲν πρόσωπον εἰκοῖς σατύρω, τἄλλα δὲ κυνὸς και ἄρκτου μεταξὺ, γεννᾶται δ' ἐν Αἰθιοπία)· ἀετον δὲ Θεβαῖοι· λέοντα δὲ Λεοντοπολίται· αἶγα δὲ και τράγον Μενδήσιοι· μυγαλῆν δὲ Ἄθριδίται· ἄλλοι δ' ἄλλο τι.

Ὅτι Πτολεμαῖς πόλις μεγίστη ἐσὶ τῶν ἐν Θεβαίῃ, και οὐκ ἐλάττων Μέμφεως. Ὑπὲρ δὲ ταύτης ἡ Ἄβυδος πόλις, ἐν ἣ τὸ Μεμνόνειον βασίλειον θαυμασῶς κατεσκευασμένον.

Ὅτι τοῖς ἀρχαίοις μᾶλλον ἦν ἐν τιμῆ και ἡ μαντικὴ καθόλου και τὰ χρησῆρια. Νυνὶ δ' ὀλιγωρία πολλὴ κατέχει, τῶν Ρωμαίων ἀρκουμένων τοῖς Σιδύλλης χρησιμοῖς, και τοῖς Τυρρηνικοῖς θεοπροπίοις, διὰ τε σπλάγχνων, και ὀρνιθειᾶς, και διοσημιῶν. Διόπερ και τὸ ἐν Ἄμμωνι ἐκλέλοιπε χρηστήριον, πρότερον δ' ἐτετίμητο· ἐνθα και Ἀλέξανδρος ἀνελθὼν ἐχρησθηριάζετο· και οὐχ ὥσπερ ἐν Δελφοῖς και Βραγχίδαῖς τὰς ἀποθεσπίσεις διὰ λόγων, ἀλλὰ νεύμασι και συμβόλοις· τὸ πλεονῶς και παρ' Ὀμήρω « Ἡ, και κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι, » τοῦ προφήτου τὸν Δία ὑποκριναμένου. Τοῦτο μέντοι ῥητῶς εἰπέω

τὸν προφήτην φασὶ πρὸς τὸν βασιλέα, ὅτι εἶη Διὸς υἱός.

Ὅτι ἐν τῇ Ἀβύδῳ πόλει τιμῶσι τὸν Ὄσιριν· ἐν δὲ τῷ ἱερῷ τοῦ Ὄσιρίδος οὐκ ἔξεραι, οὔτε ὠδὸν, οὔτε αὐλητήν ἀπάρχεσθαι τῷ Θεῷ, καθάπερ τοῖς ἄλλοις Θεοῖς ἔθος.

Ὅτι ἐν Τεντύρα πόλει διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἠτίμωται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἀπάντων θηρίων νενόμισται, καὶ ὑπ' αὐτῶν φθείρεται.

Ὅτι, ὡσπερ οἱ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ψύλλοι Αἰθίοπες ἀντιπάθειαν ἔχουσι φυσικὴν πρὸς τὰ ἔρπετά, μηδὲν ὑπὸ ἰοδῶλων πάσχοντες, οὕτως καὶ οἱ Τεντυρίται οὐδὲν ὑπὸ κροκοδείλου πάσχουσι, ἀλλὰ καὶ συγκολυμβῶσι αὐτοῖς.

Ὅτι τῶν ἑκατοναπύλων Θηβῶν, ἣ νῦν Διόσπολις καλεῖται, ὀγδοήκοντα σταδίων ἦν τὸ μῆκος· νῦν δὲ κωμηδὸν οἰκεῖται.

Ὅτι ἡ ἀστρονομία μάλις καταρρώθη ὑπὸ Θηβαίων τῶν Αἰγυπτίων· ὧν αἰτιώτατος Ἔρμης ὁ Τρισμέγιστος.

Ὅτι αἱ παρθένοι ἱέρειαι παρ' Ἕλλησι Παλλάδες καλοῦνται.

Ὅτι ἐν πόλει Ἐλεφαντίνῃ κρήνη ἐστὶ, συμπάσχουσα ταῖς τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀναβάσει, συναυξομειουμένη αὐτῷ· ἐξ ἧς τεκμαίρονται τὴν εὐκαρπίαν τῆς χώρας, ἢ ἀφορίαν· εἰ γὰρ πολὺς ὁ Νεῖλος ἐπέλθοι, εὐφορία γίνεται· εἰ δὲ ὀλίγος, σπάνις. Εἰσὶν οὖν ἐν τῷ τοῦ φρέατος τοίχῳ παραγραφαὶ τῆς εὐετηρίας, ἢ τοῦ ἐναντίου.

Ὅτι ἐν Συήνῃ πόλει, περὶ τὰς θερινάς τροπάς, μέσον ἡμέρας τὰ φρέατα ἄσκια φαίνεται, καὶ οἱ γνῶμονες ὡσαύτως.

Ὅτι ὑπὲρ τὴν Ἐλεφαντίνην πόλιν ἐστὶν ὁ μικρὸς Καταρράκτης.

Ὅτι ἐν τοῖς κατὰ Στράβωνα χρόνοις Κανδάκη τις, ἀνδρική γυνὴ Αἰθιοπίσσα, ἤρξε τῶν ὑπὲρ Αἴγυπτον Αἰθιοπῶν. Ἦν δὲ πεπηρωμένη τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. Τὸ δὲ βασιλεῖον τῆς Κανδάκης ἦν Νάπατα, πόλις μεγάλη.

Ὅτι Κανδάκη πολλαῖς μυριάσι Αἰθιοπῶν πρὸς Πετρῶνιον

Ῥωμαίων Αἰγύπτου ἄρχοντα διεπολέμηθεν. Ἦρχε δὲ τῶν τόπων ἐκείνων, ἔνθα ὁ Καμβύσου στρατὸς κατεχώσθη ὑπὸ τῆς ἄμμου, *καὶ* τοῦ νότου πνεύσαντος βιαίως.

Ὅτι τὰ τῶν Αἰθιοπῶν πρόβατα, καὶ αἶγες, καὶ βόες, καὶ κύνες, μικρὰ παντελῶς εἰσὶ. Τάχα δ' ἐκ τούτου καὶ τοὺς Πυγμαίους τινὲς ἐμυθολόγησαν· οὐ γὰρ ἔστιν ἀληθὲς τὸ τῶν Πυγμαίων.

Ὅτι Αἰθίοπες σέβονται τοὺς βασιλέας, ὡς θεοὺς· καὶ εἰσὶ κατάκλειστοὶ καὶ εἰκουροί. Μέγιστον δ' αὐτοῖς βασιλεῖον ἡ Μερὸν πόλις, ὁμώνυμος τῇ νήσῳ, οὐσὴ τὸ μῆκος σαδίων τριτηλίων, τὸ δ' εὖρος χιλίων· ἔχει δὲ πόλεις συχνάς, καὶ ὄρη, καὶ δάση, καὶ μέταλλα παντοῖα. Περιέχεται δὲ, ἀπὸ μὲν τῆς Λιβύης *ὁ ταύτη Νεῖλος* διὰ μεγάλας· ἀπὸ δὲ τῆς Ἀραβίας κρημνοῖς συνεχέσιν· ἐκ δὲ νότου ἄνωθεν ταῖς συμβολαῖς τῶν ποταμῶν, τοῦ τε Ἀσαβόρα καὶ τοῦ Ἀσάποδος καὶ τοῦ Ἀσασόδα· πρὸς ἄρκτον δὲ ἡ Νεῖλου ὄχη.

Ὅτι Αἰθίοπες καὶ τὰς γυναῖκας ὀπλίζουσιν· ὧν αἱ πλείους κεκρίκωνται τὸ χεῖλος τοῦ σώματος χαλκῇ κρίκῳ. Κωδιοφόροι δ' εἰσὶν, ἐρέαν τῶν προβάτων οὐ φερόντων, ἀλλ' αἰγοτριχούντων· οἱ δὲ τελῶς γυμνήτες εἰσι, περιεζωσμένοι [μικρὰ κώδια].

Ὅτι Αἰθίοπες νομίζουσι θεὸν εἶναι, τὸν μὲν ἀθάνατον, τὸν δὲ θνητὸν. Τούτων δὲ τὸν μὲν, αἴτιον τῶν πάντων· τὸν δὲ θνητὸν, ἀνώνυμόν τινα καὶ οὐ σαφῆ. Τοὺς δ' εὐεργέτας καὶ βασιλεῖς, θεοὺς νομίζουσι καὶ τούτων, τοὺς μὲν βασιλεῖς, κοινούς· τοὺς δὲ ἰδίως τοῖς εὖ παθοῦσιν ὑπ' αὐτῶν. Πρὸς δὲ τῇ διακεκαυμένη τινὲς καὶ ἄθεοί εἰσιν· οὓς γε καὶ τὸν ἡλίον φασὶ βλασφημοῦντας κακῶς λέγειν, ἐπειδὴν ἀνίσχοντα ἴδιον, ὡς καίοντα καὶ πολεμοῦντα αὐτοῖς. Οἱ δ' ἐν Μερὸν καὶ Ἡρακλέα καὶ Πάνα καὶ Ἰσιν σέβονται, πρὸς ἄλλῳ τινὶ βαρβαρικῷ

θεῶ· και βασιλέας καθισᾶσι τοὺς κάλλει διαφέροντας, ἡ ἀρετῇ κτηνοτροφίας, ἡ ἀνδρείας, ἡ πλούτου.

Ὅτι Αἰθίοπες ἔδος ἔχουσι τοιοῦτον· ὃς ἂν βασιλεὺς πηρωθῇ μέρος τι τοῦ σώματος ὀπωσοῦν, τὸ αὐτὸ πάσχουσιν οἱ συνόντες αὐτῷ μάλισα, οἱ δ' αὐτοὶ καὶ συναποθνήσκουσιν· ἐκ δὲ ταύτου, φυλακὴ πλείεση τοῦ βασιλέως ἐστὶ παρ' αὐτῶν.

Ὅτι ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ ἰχθύων γένη πολλά μὲν καὶ ἄλλα· γνωριμώτατοι δὲ, ὃ τε ὀξύρυγχος, καὶ ὁ λεπιδωτός, καὶ λάτος, καὶ ἀλάθης, καὶ κορακίνος, καὶ χοῖρος, καὶ φαργῳριος, ἃν καὶ φάγρον καλοῦσιν, σίλουρος, κίθαρος, θρίσσα, κεςρεύς· ὀσρακίων, δὴλυχνος, φύσα, βοῦς, κοχλῖαι μεγάλοι φωνῆν ὀλολυγῳσιν ὁμοίαν φθεγγόμενοι. Τὰ δ' ἐπιχώρια ζῶα, ἰχνεύμων, ἀσπίς, ἡ μὲν σπιθαμιαία, ἥπερ καὶ ὀξυθανατωτέρα, ἡ δὲ ὀργυιαία· ὄρνεα δὲ, ἴβις, ἰέραξ ὁ Αἰγύπτιος (ἡμερος γάρ παρὰ τοὺς ἄλλοθι, ὡς καὶ ἡ αἴλουρος), νυκτικῳράξ ἰδιότροπος ἐνθάδε· παρ' ἡμῖν μὲν γάρ ἀετοῦ μέγεθος, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ κολοιοῦ ἔχει.

Ὅτι ἡ ἴβις ἡμερώτατον ὄρνεόν ἐστὶ, πελαργώδης κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, ὀλη μέλαινα. Μεσῆ δ' αὐτῶν ἅπανα τριόδος· χρησίμως μὲν, ὅτι πᾶν θηρίον ἐκλέγει, καὶ τὰ καθάρματα πάντα· δυσχρήτως δὲ, ὅτι παμφάγον, καὶ ἀκάθαρτον, καὶ δυσκόλως ἀπειργόμενον ἀπὸ τῶν καθαρίων καὶ τῶν ἄλλοτριῶν παντὸς μολυσμοῦ. Ἀπὸ δὲ τῆς θαλάσσης εἰς τὸν Νεῖλον ἀνέρχεται, κεςρεύς, θρίσσα, δελφίς· τὰ δ' ἄλλα, διὰ τὸν ἐκ τῶν κροκοδειλων φόβον, οὐκ ἀνέρχεται. Ἄλλ' ὁ μὲν δελφίς, ὡς κρείσσων τῶν κροκοδειλων· ὁ δὲ κεςρεύς, ὅτι παραπέμπεται ὑπὸ τῶν χοίρων παρὰ γῆν, κατὰ τινὰ οἰκείωσιν φυσικῆν. Τῶν δὲ χοίρων ἀπέχονται οἱ κροκοθεῖλοι, ερρογγύλοι γάρ εἰσι, καὶ ἔχουσιν ἀκάνθας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φερούσας κίνδυνου.

Ὅτι, κατὰ Στραβῳνα, τὸ τῆς Αἰθῳης σχῆμα τρίγωνόν ἐστιν

ὄρσογώνιον· οὗ ἢ μὲν μία τῶν περὶ τὴν ὄρσιν ὁ Νεῖλος ποταμός ἐστιν· ἢ δ' ἑτέρα, ἢ καὶ ἡμᾶς παραλία, ἀπὸ Πηλουσίου μέχρι Γαδείρων· ἢ δ' ὑποτείνουσα τὴν ὄρσιν, ἢ ἀπὸ Γαδείρων παρωκεανίτις, ἄχρι τῶν τοῦ Νεῖλου πηγῶν· Ταῦτα δὲ Πτολεμαῖος ἤλεγξε ψευδῆ ὄντα.

Ὅτι τὸ ἐν Μαυριτανία ὄρος, τὸν Ἄτλαντα ἑλληνιστὶ καλούμενον, οἱ βάρβαροι Δύριν καλοῦσιν.

Ὅτι τὸ βυρειότατον καὶ δυσμικώτατον ἄκρον τῆς Λιβύης, Κώτεις καλεῖται· ἀντίκειται δὲ τοῖς Γαδείροις.

Ὅτι ἡ Μαυριτανία ἑκατέρα εὐφορωτάτη ἐστὶ, καὶ σὺν εὐδαιμονία οἰκεῖται· καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῆς κροκοδείλους φέρουσιν. Ἐν τινι δὲ ποταμῷ γεννῶνται βδέλλαι ἑπταπῆχεις, κατατετρημένα ἔχουσαι τὰ βρόγchia, δι' ὧν ἀναπνεύουσι· καὶ ἄμπελοι φύονται ἐκεῖσε, δυσὶν ἀνδράσι τὸ πάχος δυσπεριληπτοί, βότρυς πηχυαίους πως ἀποδιδούσαι.

Ὅτι ἐν Λιβύῃ καὶ Ἰνδία γίνεται κάλαμος, ὥσε τὸ ἐν γόνυ χωρεῖ μεδίμνους ὀκτώ· καὶ ἄλλαι βοτάναι μέγισται.

Ὅτι οἱ Μαυρούσιοι ἐπιμελοῦνται μάλις α κόσμου τριχῶν, καὶ ὄνουχιμοῦ, καὶ πωγῶνων, καὶ τῶν τοιούτων.

Ὅτι οἱ Λίβυες δέρμασιν ὄφρων καὶ ἰχθύων ἀμπεχόνας καὶ σρώμασι χρώνται.

Ὅτι ἐν Λιβύῃ, ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία, τοῦ θέρους ὕει πολλά· τοῦ δὲ χειμῶνος ξηρασία ἐστίν.

Ὅτι οἱ ἐν Λιβύῃ Λωτοφάγοι οὐ δέονται ποτοῦ· ἀρκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ λωτός καὶ πρὸς πόσιν καὶ πρὸς βρώσιν.

Ὅτι ἐν τοῖς τῆς Λιβύης μεσογαίαις εὐρίσκεται ὄσράκια καὶ ψηραμίδες, καὶ τοιαῦτα, ὡς καὶ ἐν Ἄμμωνος.

Ὅτι ἐν τισι τόποις τῆς Λιβύης δις τοῦ ἐνιαυτοῦ σῖτον καρποῦνται. Ἐστὶ δὲ τὸ μῆκος τῆς καλάμης πέντε πηχέων· πάχος δὲ τοῦ μικροῦ δακτύλου· ὁ δὲ καρπὸς διακοσιοτεσσαρακοντάχους

ἀποδίδοται. Τοῦ δ' ἔαρος οὐδὲ σπεύρουσιν, ἀλλὰ παλιούροις συνδεδεμέναις ἐπικαταψήσαντες τὴν χώραν, τῷ ἐκπεσόντι κατὰ τὸν θερισμόν ζάχυϊ ἀρκοῦνται. Διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν θηρίων κνημίδας φοροῦντες ἐργάζονται· καθεύδοντες δὲ περιχρίουσι τοὺς κλινόποδας σκοροδόις, τῶν σκορπίων χάριν, καὶ παλιούροις περιδοῦσιν.

Ὅτι ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μάυριτανίας ἦν πόλις Ἰὼλ ὄνομα· ἦν ἐπικτίσας Ἰούβης, ὁ τοῦ Πτολεμαίου πατήρ, μετωνόμασε Καισάρειαν· ἔχει δὲ καὶ λιμένα.

Ὅτι Καρχηδόνιοι μεγίστην εἶχον δύναμιν. Ὅτε γὰρ ἤρξαντο πολεμεῖν Ῥωμαίοις, πόλεις εἶχον τριακοσίας ἐν Λιβύῃ, ἀνθρώπων δ' ἐν τῇ πόλει μυριάδας ἐβδομήκοντα· πολιορκούμενοι δὲ, καὶ ἀναγκασθέντες τραπέσθαι πρὸς ἔνδοσιν, πανοπλιῶν μὲν ἔδοσαν μυριάδας εἴκοσι, καταπελτικά δὲ ὄργανα τρισχίλια, ὡς οὐ πολεμηθητόμενοι. Κριθέντος δὲ πάλιν τοῦ ἀναπολεμεῖν, ἐξαίρνης ὀπλοποιεῖαν συνεσήσαντο· καὶ ἐκάστης ἡμέρας ἀνεφέροντο θυρεοὶ μὲν ἑκατὸν τεσσαράκοντα πεπηγότες, μάχαιραι δὲ τριακόσiai, καὶ λόγχοι πεντακόσiai, βέλη δὲ χίλια καταπελτικά· τρίχα δὲ τοῖς καταπέλταις αἱ θροάπαινοι παρεῖχον.

Ὅτι πρὸ τῆς μικρᾶς Σύρτεως νησὸς ἐστὶ Μῆνιγξ, ἣν καὶ φασὶν εἶναι τὴν παρ' Ὀμήρῳ τῶν Λωτοφάγων χώραν. ἔχει γὰρ πολὺ τὸ φυτὸν ἐκείνη.

Ὅτι ἡ πρὶν Βάρκη, νῦν Πτολεμαῖς πόλις καλεῖται.

Ὅτι τὸν Κυρηναϊκὸν ὄπον τὸ σίλφιον ἐκφέρει.

Ὅτι Κυρηναῖοι σοφοὶ ἐγένοντο, Ἀρίσιππος ὁ Σωκρατικός, καὶ τούτου θυγάτηρ Ἀρήτη, καὶ ταύτης υἱὸς Ἀρίσιππος ὁ μητροδιδάκτος, καὶ Καλλίμαχος, καὶ Ἐρατοσθένης, καὶ Καρνεάδης ὁ Ἀκαδημαϊκός, καὶ Ἀπολλώνιος.

Ὅτι ἡ Κυρηναικὴ χώρα πᾶσα ἀντιπαρῆκει τῇ Κρήτῃ νήσῳ κατὰ μῆκος παράλληλος.

ΠΙΝΑΞ.

	{	Ἰωνία ΣΕΛΙΔΙ	2		
		Σμύρνη	21		
		Μαγνησία	23		
		Τραλλεις	25		
		Νύσα	26		
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔ'.	{	Καρία	29-47		
		Ρόδος	31-35		
		Λυκία	48		
		Παμφυλία	53		
		Κιλικία	54		
		Ἔθνη Χερρόνησου	67		
		Κύπρος	74		
		ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΕ'.	{	Ἰνδική	81
				Ἄριανή	131
				Περσίς	141
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΣ'.	{	Ἀσσυρία	157		
		Συρία	176		
		Περσικὸς κόλπος	201		
		Ἀραβία	204		
ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΖ'.	{	Αἴγυπτος	229		
		Αἰθιοπία	280		
		Λιβύη	284		
		Μαυρουσία	286		
		Καρχηδών	295		
		Κυρηναία	302		
		Ἐπίλογος	305		
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ.			309		

Μ Ε Ρ Ο Σ Α΄.

ΣΕΛΙΑ. 7, στ. 21, γρ. τὴν γῆν τὴν ἐκ.—ΣΕΛ. 26, στ. 9, γρ. δὲ
 τε καὶ αἰ.—ΣΕΛ. 47, στ. 5, γρ. τοῦ ποταμοῦ.—ΣΕΛ. 68, στ. 17,
 γρ. κἄν γαληνότατον ἦ, ἐπιφερόμενον.—ΣΕΛ. 77, στ. 3, γρ. Μυρ-
 σίλος.—ΣΕΛ. 109, στ. 10, γρ. ἐξισάζοιτο τῇ Ἰνδικῇ, ἀλλ' οὐδὲ τῇ
 Ἀριανῇ.—ΣΕΛ. 129, στ. 1, γρ. διαῖραι.—ΣΕΛ. 149, στ. 1, γρ.
 ἐγγύς τε τάκριβοῦς.—ΣΕΛ. 163, στ. 13, γρ. περιοδείας.—ΣΕΛ. 185,
 στ. 4, γρ. Ἰλιπαν.—ΣΕΛ. 204, στ. 16, γρ. Ἐξίτανων.—ΣΕΛ. 212,
 στ. 5, γρ. ἐπὶ τῷ Ἰθρηι.—ΣΕΛ. 218, στ. 3, γρ. ἐπανορθώσεως.
 —στ. 10 καὶ 14, γρ. Γυμνησιῶν.—ΣΕΛ. 239, στ. 7, γρ. ὅ τε.
 —ΣΕΛ. 277, στ. 20, γρ. περιελθεῖν.—ΣΕΛ. 280, στ. 7, γρ. Ἐνί.
 —281, στ. 6, γρ. Ἄλπεων.—ΣΕΛ. 304, στ. 17, γρ. Εἰς μὲν δὴ.
 —ΣΕΛ. 311, στ. 25, γρ. κοινὸν τῶν.—ΣΕΛ. 321, στ. 2, γρ.
 καταλείπουσα.—ΣΕΛ. 322, στ. 25, γρ. καὶ τῶν πρὸς αὐτοῖς ὄρων
 τῶν Ἀπεννίνων.—ΣΕΛ. 329, στ. 20, γρ. ὑδάτων.—ΣΕΛ. 330, στ.
 16, γρ. ἔχνη τῆς.—ΣΕΛ. 331, στ. 16, γρ. θεχομένω.—στ. 17,
 γρ. ὄρος.—ΣΕΛ. 348, στ. 5, γρ. Διουύσιον αἰτικασάμενον, ὅτι.
 —ΣΕΛ. 349, στ. 2, γρ. ἐξακόσιοι.—στ. 9, γρ. τινάς.—στ. 24,
 γρ. Κρητικῶν.—ΣΕΛ. 350, στ. 17, γρ. φθόγγον.—ΣΕΛ. 363,
 στ. 2, γρ. προειρήκαμεν.—ΣΕΛ. 384, στ. 16, γρ. γεγονυῖαι.

Μ Ε Ρ Ο Σ Β΄.

ΣΕΛΙΑ. 81, στ. 2, γρ. γράφουσι.—ΣΕΛ. 116, στ. 1, γρ. πιθα-
 νώτερον.—ΣΕΛ. 150, στ. 5, γρ. Ἀκτῆν.—ΣΕΛ. 236, στ. 19, γρ.
 εἶτα.—ΣΕΛ. 257, στ. 9, γρ. μεταβχίνοντες.—ΣΕΛ. 243, στ. 12,
 γρ. ἠπειρον.—στ. 16, γρ. ἠπείρω.—ΣΕΛ. 245, στ. 14, γρ.
 ἠπειροιο.—ΣΕΛ. 255, στ. 26, γρ. Λυγαίου.—ΣΕΛ. 300, στ. 2,
 γρ. πρὸς βοῦράν.—ΣΕΛ. 305, στ. 17, γρ. ἔχων.—ΣΕΛ. 338,
 στ. 2, γρ. ἡ Ἀρίξ τῇ Βακτριανῇ.—ΣΕΛ. 351, στ. 7, γρ. δὲ τῇ.
 —ΣΕΛ. 357, στ. 12, γρ. Ἀκίλισνῆν.—ΣΕΛ. 369, στ. 20, γρ.
 καθορὰν ἐσι.—ΣΕΛ. 374, στ. 4, γρ. Ἡρπαν.—ΣΕΛ. 381, στ. 2,
 γρ. Αἰγυαλῶ.—ΣΕΛ. 396, στ. 14, γρ. Μίλητον.—ΣΕΛ. 397, στ. 21,
 γρ. Συνορίαν.—ΣΕΛ. 440, στ. 6, γρ. Αἰολίδα, Ἐρρορος.—ΣΕΛ. 456,
 στ. 8, γρ. ποιήσειν.—ΣΕΛ. 460, στ. 1, γρ. ἐπόρθησεν.—
 ΣΕΛ. 461, στ. 24, γρ. Τρωϊκόν.—ΣΕΛ. 470, στ. 13, γρ. ἐξήλοντα.

—ΣΕΛ. 476, στ. 20, γρ. Η οὐ.—ΣΕΛ. 489, στ. 9, γρ. πολύ.—
ΣΕΛ. 494, στ. 26, γρ. ἠφανισμένης.—ΣΕΛ. 504, στ. 14, γρ. κε-
ραυνόβολος.—ΣΕΛ. 509, στ. 9, γρ. βεβάδυνται.

Μ Ε Ρ Ο Σ Γ'.

ΣΕΛΙΔ. 10, στ. 20, γρ. στρατηγόν.—ΣΕΛ. 11, στ. 22, γρ. ἀκρα.
—ΣΕΛ. 16, στ. 14, γρ. δέ.—ΣΕΛ. 23, στ. 16, γρ. Ἀσκληπιός.
—ΣΕΛ. 28, στ. 4, γρ. Ἀσίω.—ΣΕΛ. 36, στ. 7, γρ. Θράξ.—
ΣΕΛ. 45, στ. 15, γρ. ὤς φησι.—ΣΕΛ. 64, στ. 29, γρ. περιπολι-
ζόντων, καί.—ΣΕΛ. 183, στ. 13, γρ. πυθμένα συνηγμένος.—
ΣΕΛ. 191, στ. 25, γρ. εἰσίων.—ΣΕΛ. 200, στ. 4, γρ. §. 46.—
ΣΕΛ. 222, στ. 8, γρ. ὄντων καὶ συμπράξιν.—ΣΕΛ. 248, στ. 15,
γρ. Μάρεια.—ΣΕΛ. 252, στ. 15, γρ. τοῦ.—ΣΕΛ. 262, στ.
7, γρ. ὀραζέντων.—στ. 24, γρ. Λιθύη.—ΣΕΛ. 266, στ. 18,
γρ. λίμνη.—ΣΕΛ. 268, στ. 1, γρ. Νεῖλω.—ΣΕΛ. 277, στ. 19,
γρ. χώρα.—ΣΕΛ. 278, στ. 6, γρ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ.—ΣΕΛ. 281, στ. 7,
γρ. Αἰγύπτου.—ΣΕΛ. 298, στ. 26, γρ. παρὰ τήν.—ΣΕΛ. 304,
στ. 2, γρ. ἐπίθετον.—ΣΕΛ. 307, στ. 12, γρ. ἐβδόμην.—ΣΕΛ. 318,
στ. 14, γρ. τρισχιλίους σαδίους.—ΣΕΛ. 328, στ. 5, γρ. Θράκες.—
ΣΕΛ. 333, στ. 15, γρ. ἀλαζονικὸν πρόσεσι.—ΣΕΛ. 351, στ. 1,
γρ. δέ φασιν.—ΣΕΛ. 388, στ. 17, γρ. καὶ τήν.—ΣΕΛ. 392, στ.
9, γρ. ἐπεσθαι.» Καί.—ΣΕΛ. 397, στ. 26, γρ. ὅποιοι.—ΣΕΛ. 400,
στ. 7, γρ. ὄρει.—ΣΕΛ. 408, στ. 25, γρ. Ἀχιλσηνῆ.—ΣΕΛ. 414,
στ. 20, γρ. Ἄλυος.—ΣΕΛ. 428, στ. 9, γρ. διαβρόχοις.—ΣΕΛ. 429,
στ. 30, γρ. Οὔτος.

